

విసుద్ధిమగ్గ-మహాటీకా

(దుతియో భాగో)

౧౨. ఇద్ధివిధనిద్దేసవణ్ణనా

అభిజ్ఞాకథావణ్ణనా

౩౬౨. సంవణ్ణనావసేన అనన్తరసమాధికథాయ ఆసన్నపచ్చక్షతం దీపేన్తో “అయం సమాధిభావనా”తి ఆహ. “అభిజ్ఞా సమ్మాదేతుం యోగో కాతబ్బో”తి వత్వా తత్త పయోజనవిసేసే దస్సేతుం “ఏవణ్ణో”తిఆది వుత్తం. కిణ్హాపి ధిరతరభావో, విపస్సనాభావనాసుఖతా చ సమాధిభావనాయ ఆనిసంసో ఏవ, తథాపి పిణ్హ లోకియాభిజ్ఞా యథావుత్తసమాధిభావనాయ ఆనిసంసభావేన పాకటా పిణ్హతాతి తాసంయేవ వసేన యోగినో అధిగతానిసంసతా వుత్తా, చుద్దసథా చిత్తపరిదమనేన ధిరతరతా వుత్తా. లోకియాభిజ్ఞాసు వసేభావోపి సమాధిస్సేవ వసేభావో, తథా చ “సమాహితో యథాభూతం పజానాతీ”తి (సం. ని. ౩.౨; ౪.౯౯; ౫.౧౦౭౧; నేత్తి. ౪౦; మి. ప. ౨.౧.౧౪) వచనతో “సుఖేనేవ పిణ్హభావనం సమ్మాదేస్సతీ”తి వుత్తం. తస్మాతి యస్మా సమాధిభావనాయ ఆనిసంసలాభో ధిరతరతా, సుఖేనేవ చ పిణ్హభావనా ఇజ్జతి, తస్మా అభిజ్ఞాకథం తావ ఆరభిస్సామ, పిణ్హభావనాయ ఓకాసే సమ్మత్తేపీతి అధిప్పాయో.

భగవతా పిణ్హ లోకికాభిజ్ఞా వుత్తాతి సమ్మన్తో. న చతుక్కుజ్ఞానమత్తమేవ ఇథ సాసనే సమ్మాదేతబ్బం, నపి ఇద్ధివిధణ్ణాణమేవ, అథ ఖో అజ్ఞామ్మి అత్థీతి ఉత్తరుత్తరిపణీతపణీతధమ్మదేసనత్థిణ్ణ.

ఇద్ధివికుబ్బనన్తి ఇద్ధిసజ్ఞాతం పకతివణ్ణజహనకిరియం, ఇదం ఇద్ధిసు వికుబ్బనిద్ధియా పధానతాయ వుత్తం, ఇద్ధిం వికుబ్బనన్హాతి ఏవం వా అత్తో దట్టబ్బో. వికుబ్బనస్స విసుం గహణమ్మి వుత్తకారణేనేవ దట్టబ్బం. ఆకాసకసిణవసేన అరూపసమాపత్తియో న సమ్మవన్తి, ఆలోకకసిణణ్ణా ఓదాతకసిణన్తోగధం కత్వా “ఓదాతకసిణపరియన్తేసూ”తి వుత్తం కసిణానులోమాదిచిత్తపరిదమనవిధినో అధిప్పేతత్తా, ఆకాసనిమ్మానాదిఅత్తం పన తదుభయమ్మి ఇచ్చితబ్బమేవ. అట్ట అట్టాతి యథావుత్తేసు కసిణేసు ఏకేకస్మిం అట్ట అట్ట సమాపత్తియో. కసిణానులోమతోతి కసిణపటిపాటితో, పటిపాటి చ దేసనావసేన వేదితబ్బా. ఝానానులోమో పన పటిపత్తివసేనపి. ఉక్కుమనం ఉక్కున్తం, ఉక్కున్తమేవ ఉక్కున్తికం, ఝానస్స ఉక్కున్తికం ఝానుక్కున్తికం, తతో, ఝానలజ్జనతోతి అత్తో. అజ్ఞసజ్ఞన్తితో అజ్ఞాతిక్కుమతో. చిత్తం పరిదమేతబ్బం యదిచ్చకం యత్తిచ్చకం ఝానానం సమాపజ్ఞనాదిసుఖత్తం, తేసం ఆరమ్మణానణ్ణ సల్లక్ఖణత్తం. ఏవణ్ణోస్స తత్త విసవితా సమిజ్జతీతి.

౩౬౬. ఝానం సమాపజ్జతీతి కిం చతుబ్బిధమ్మి ఝానం సమాపజ్జతి, ఉదాహు ఏకేకన్తి? కిణ్హేత్థి యది చతుబ్బిధమ్మి సమాపజ్జతి, అజ్ఞసజ్ఞన్తితో విసేసో న సియా, అథ ఏకేకం ఆరమ్మణసజ్ఞన్తితో. నాయం దోసో ఆభోగవసేన తేసం విసేససిద్ధితో. యదా హి కసిణానులోమమేవ ఆభుజిత్వా తత్త తత్త కసిణే ఝానాని సమాపజ్జతి, న అజ్ఞసజ్ఞన్తి, తదా కసిణానులోమో. యదా పన అజ్ఞసజ్ఞన్తిం ఆభుజిత్వా ఝానాని సమాపజ్జతి, తదా అజ్ఞసజ్ఞన్తి వేదితబ్బా. ఇమినా

నయేన కసిణానులోమఆరమ్మణసజ్జన్తిఆదీనమ్మి అజ్ఞామజ్ఞాం విసేసో వేదితబ్బో. ఇదం కసిణానులోమం నామ చిత్తపరిదమనన్తి అధిప్పాయో.

తదేవాతి “పటిపాటియా అట్టసు కసిణేసు సతక్ఖత్తుమ్మి సహస్సక్ఖత్తుమ్మి”తి ఏతస్స ఉపసంహారత్తో తథా-సద్దో. పటిలోమతో చేత్థ పటిపాటి. తేనాహ “పటిలోమక్కమేనా”తి. అయత్తోత్థ అత్తో – పరమం ఓదాతకసిణే ఝానం సమాపజ్జతి, తతో లోహితకసిణేతి యావ పథవీకసిణా వత్తబ్బా.

పునప్పునం సమాపజ్జనన్తి “సతక్ఖత్తుం సహస్సక్ఖత్తు”న్తి వుత్తం బహులాకారమాహ.

తథేవాతి పథవీకసిణేయేవ. తతోతి పచ్చా తతియజ్ఞానతో వుట్టానంతరకాలం. తదేవాతి పథవీకసిణమేవ. తతో ఆకిఞ్చిజ్ఞాయతనన్తి తతో పథవీకసిణుగ్గాటిమాకాసే పవత్తితఆకాసానజ్ఞాయతనసమాపత్తితో వుట్టాయ విజ్ఞాణజ్ఞాయతనం అమనసికరిత్వా తం లబ్ధిత్వా యథావుత్తఆకాసానజ్ఞాయతనవిజ్ఞాణస్స అభావే పవత్తితం ఆకిఞ్చిజ్ఞాయతనం సమాపజ్జతి. పథవీకసిణుగ్గాటిమాకాసకసిణం పథవీకసిణపక్ఖికమేవ హోతీతి వుత్తం “కసిణం అనుక్కమిత్వా”తి. అథ వా అట్టసు కసిణేసు కస్సచి ఉక్కమనం ఇథ కసిణుక్కన్తికం నామాతి ఆహ “కసిణం అనుక్కమిత్వా”తి. ఝానుక్కన్తికన్తి ఏత్థ ఇచ్చితం అవధారణేన నివత్తేతబ్బం, ఉక్కమనస్స చ సరూపం దస్సేతుం “ఏవం కసిణ”న్తిఆదిం వత్వా పున తం పకారం సహ నిస్సయేన సేసకసిణేసు అతిదిసన్తో “ఏవం ఆపోకసిణాది...పీ... కాతబ్బా”తి ఆహ. తేనాహ “ఇమినా నయేనా”తిఆది. యథా పరమజ్ఞానమూలకం పథవీకసిణాదీసు ఝానుక్కన్తికం దస్సితం, ఏవం దుతియజ్ఞానాదిమూలకమ్మి తం యథారహం దస్సేతబ్బం.

తదేవాతి పరమజ్ఞానమేవ. కసిణుక్కన్తికేపి ఆపోకసిణాదిమూలికా యోజనా వుత్తనయేనేవ కాతబ్బా, తథా యథారహం దుతియజ్ఞానాదిమూలికా.

లోహితకసిణతో ఆకిఞ్చిజ్ఞాయతనన్తి లోహితకసిణం ఆవజ్ఞేన్తో అభిముఖం కత్వా తస్స ఉగ్ధాటనేన ఉపట్టితే కసిణుగ్గాటిమాకాసే అమనసికారేన ఆకాసానజ్ఞాయతనజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా తత్త పుట్టే పవత్తివిజ్ఞాణస్స అపగమం ఆరమ్మణం కత్వా ఆకిఞ్చిజ్ఞాయతనం సమాపజ్జతి.

ఇతరేసన్తి అవసిట్టరూపావచరజ్ఞానానం. న హి అరూపజ్ఞానేసు అజ్ఞసజ్జన్తి అత్తి, నాపి తాని పథవీకసిణే పవత్తన్తి. యం పన అజ్ఞారమ్మణసజ్జన్తివచనే “నీలకసిణం ఉగ్ధాటేత్వా ఆకాసానజ్ఞాయతన”న్తిఆది వుత్తం, తం యథాలాభవసేన వుత్తం, పరియాయేన వాతి దట్టబ్బం. నిప్పరియాయతో పన యథా అజ్ఞసజ్జన్తి రూపజ్ఞానేసు ఏవ లబ్భతి, ఏవం అరూపజ్ఞానేసు ఏవ ఆరమ్మణసజ్జన్తి. తస్స తస్సేవ హి ఝానస్స ఆరమ్మణంతరే పవత్తి ఆరమ్మణసజ్జన్తి. తేనాహ “సబ్బకసిణేసు ఏకస్సేవ ఝానస్స సమాపజ్జనం ఆరమ్మణసజ్జన్తికం నామా”తి.

యథా పన “సబ్బకసిణేసు”తి ఇమినా ఆకాసవిజ్ఞాణకసిణానమ్మి సజ్గహో హోతీతి న సక్కా వత్తుం ఇథ అట్టన్నయేవ కసిణానం అధిగతత్తా, ఏవం సబ్బమ్మి అరూపజ్ఞానం “ఏకం ఝాన”న్తి న సక్కా వత్తుం అట్టన్నం సమాపత్తీనం వసేన చిత్తపరిదమనస్స ఇచ్చితత్తా. తస్మా ఆరుప్పజ్ఞానానం వసేన అజ్ఞారమ్మణసజ్జన్తి పరియాయేన వుత్తాతి వేదితబ్బం. తథా హి పీతకసిణుగ్గాటిమాకాసే యం పరమారుప్పవిజ్ఞాణం, తదారమ్మణం విజ్ఞాణజ్ఞాయతనం

సద్దాయాహ “పీతకసిణతో విశ్వాణశ్చాయతనం సమాపజ్జిత్యా”తి. ఇమినా నయేన సేసద్వయేపి అట్టో వేదితబ్బో. ఏకన్తరికవసేనాతి అజ్ఞాట్టో అన్తర-సద్దో. అన్తరమేవ అన్తరికం, ఏకజ్ఞం అన్తరికం ఏతస్మిన్తి ఏకన్తరికం, ఝానసమాపజ్జనం, తస్స వసేన. యథా అజ్ఞానం, ఆరమ్మణస్స చ ఏకజ్ఞం అజ్ఞాథా విసేసో హోతి, తథా సమాపజ్జనవసేనాతి. సో పన విసేసో హేట్టిమానం తేసం అజ్ఞారమ్మణానం సమతిక్కమనవసేన హోతీతి వుత్తం “ఏకన్తరికవసేన అజ్ఞానశ్చ ఆరమ్మణానశ్చ సజ్జమన”న్తి. “ఇదం ఝానం పశ్చాజ్జిక”న్తిఆదినా అజ్ఞేసు, “ఇదం పథవీకసిణ”న్తిఆదినా ఆరమ్మణేసు చ వవత్థాపితేసు ఏకజ్ఞం తేసం వవత్థాపనే న కోచి విసేసో అట్టితి అట్టకథాసు అయం విధి నాభతో. ఏవశ్చ కత్వా ఝానుక్కున్తికాదీసు పటిలోమక్కమేన, అనులోమపటిలోమక్కమేన చ ఏకన్తరికభావేన లబ్బమానమ్పి ఝానాదీనం ఉక్కమనం న ఉద్ధటం, తేహి నయేహి వినాపి చిత్తపరిదమనం ఇజ్ఞతీతి పపశ్చాపరిహరత్థం వా తే అట్టకథాసు అనాగతాతి దట్టబ్బం.

౩౬౭. అభావితభావనో ఝానాభిజ్ఞాసు అకతాధికారో. తత్త ఉపనిస్సయరహితోపీతి కేచి. ఆదిభూతం యోగకమ్మం ఆదికమ్మం, తం ఏతస్స అట్టితి ఆదికమ్మికో, పుట్టే అకతపరిచయో భావనం అనుయుజ్జన్తో. తేనాహ “యోగావచరో”తి. కసిణపరికమ్మమ్మి భారోతి దోసవివజ్జనాదివిధినా కసిణమణ్డలే పటిపత్తి యావ ఉగ్గహనిమిత్తుప్పత్తి కసిణపరికమ్మం, తమ్మి నామ భారో, పగేవ ఇద్ధివికుబ్బనాతి అధిప్పాయో. నిమిత్తుప్పాదనన్తి పటిభాగనిమిత్తుప్పాదనం . తం వడ్డేత్వాతి తం నిమిత్తం, భావనశ్చ వడ్డేత్వా. న హి భావనాయ వినావ నిమిత్తవడ్డనం లబ్బతి. కేచి ఉపచారసమాధిం లభిత్వా అప్పనాసమాధిం అధిగన్తుం న సక్కోన్తి, తాదిసాపి బహూ హోస్తేవాతి ఆహ “అప్పనాధిగమో భారో”తి. అప్పనాధిగమోతి వా అట్టన్నం సమాపత్తీనం అధిగమమాహ. అజ్ఞోవ సమాపత్తీనం ఉపనిస్సయో , అజ్ఞో అభిజ్ఞానన్తి ఆహ “పరిదమితచిత్తస్సాపి ఇద్ధివికుబ్బనం నామ భారో”తి. ఖిప్పం నిసన్తి నిసామనం ఝానచక్కునా పథవీకసిణాదిఝానారమ్మణస్స దస్సనం ఏతస్సాతి ఖిప్పనిసన్తి, సీఘతరం ఝానం సమాపజ్జితా, తస్స భావో ఖిప్పనిసన్తిభావో. అమ్మతరునిచితం మహామహిన్దత్థేరాదీహి ఓతిణ్ణట్టానం థేరమ్మత్తలం. యథా పటిపక్ఖవిజయాయ యోధాజీవా నిమ్మలమేవ అసితోమరాదిం గహేత్వా విచరన్తి, ఏవం భిక్కునాపి కిలేసవిజయాయ నిమ్మలావ ఝానాభిజ్ఞా వళజ్జితబ్బాతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “తస్మా”తిఆది వుత్తం.

పతిట్టాభావోతి ఇథ పరస్స ఉపద్దవూపసమనం అధిప్పేతం. తం హి ఖిప్పనిసన్తిభావతోపి గరుతరం అచ్చాయికకిచ్చసాధనవసేన విధాతబ్బతో దురభిసమ్భవతరత్తా. తం పన రక్ఖితత్థేరనిదస్సనేనేవ సిద్ధమ్మి తతో గరుతరేన అజ్ఞారవస్సపరిత్తాణేన విభావేతుం “గిరిభణ్ణవాహనపూజాయ...పే... థేరో వియా”తి ఆహ. గిరిభణ్ణవాహనపూజా నామ చేతియగిరిమాదిం కత్వా సకలదీపే, సముద్దే చ యావ యోజనా మహతీ దీపపూజా. పథవిం మాపేత్వాతి మారేన పవత్తితం అజ్ఞారవస్సం పులిగ్గమత్తేనపి యావ మనుస్సే న పాపుణాతి, తావదేవ ఆకాసే పథవిం నిమ్మినిత్వా.

బలవపుబ్బయోగానన్తి గరుతరూపనిస్సయానం, ఇద్ధివిధాదీనం హేతుభూతమహాభినీహారానన్తి అట్టో. అగ్గసావకాదీనన్తి ఆది-సద్దేన ఏకచ్ఛే మహాసావకే సజ్గణ్ణాతి. భావనానుక్కుమో యథావుత్తం చిత్తపరిదమనం. పటిసమ్మిదాదీతి ఆది-సద్దేన రానారానశాణాదీనమ్మి సజ్గహో వేదితబ్బో, న సేసాభిజ్ఞానమేవ. సావకానమ్మి హి రానారానశాణాదీని పదేసవసేన ఇజ్ఞన్తి. తస్మాతి యస్మా పుబ్బహేతుసమ్మన్నస్సేవ యథావుత్తం భావనానుక్కుమం వినా అభిజ్ఞాయో ఇజ్ఞన్తి, న ఇతరస్స, తస్మా. అగ్గిధమనాదీహీతి అగ్గిమ్మి తాపనకోట్టనాదీహి. యథా చాలి చ-సద్దేన లాఖాకారాదీనం లాఖాకోట్టనాదిం అవుత్తమ్మి సజ్గణ్ణాతి. ఛన్ద...పే.... వసేనాతి “ఛన్దవతో చే అభిజ్ఞా సిజ్ఞతి, మయ్హమ్మి

సిజ్జతి”తి కత్తుకమృతాధన్తం సీసం ధురం జేట్టం పుబ్బభగ్గమం కత్వా, ఛన్తం వా ఉప్పాదేత్వా తం భావనాయ ముఖం కత్వా రూనస్స సమాపజ్జనవసేన. ఏసేవ నయో సేసేసుపి. “ఆవజ్జనాదివసీభావవసేనా”తి ఇదం అట్టసుపి సమాపత్తిసు సాతిసయం వసీభావాపాదనం సన్ధాయ వుత్తం. త ఇచ్చా ఖో ఆదికమ్మికవసేన, న కతాధికారవసేనాతి ఆహ “పుబ్బహేతు... పే.... వట్టతీ”తి. పుబ్బహేతుసమ్మన్నస్స హి యం రూనం పాదకం కత్వా అభిజ్ఞా నిబ్బత్తేతబ్బా, తత్తేవ సాతిసయం చిణ్ణవసితాపి ఇచ్చితబ్బా, న సబ్బత్తేవాతి అధిప్పాయో. “చతుత్థజ్ఞానమత్తే చిణ్ణవసేనా”తి వచనతో అరూపసమాపత్తియో వినాపి అభిజ్ఞా ఇజ్జన్తితి వదన్తి. తమ్మి యది పుబ్బహేతుసమ్మన్నస్స వసేన వుత్తం, యుత్తమేవ. అథేతరస్స, తేసం మతిమత్తం. యథాతి యేన పకారేన యేన విధినా. ఏత్థాతి ఏతస్మిం ఇద్ధివిధనిప్పాదనే.

౩౬౮. తత్రాతి చ తదేవ పచ్చామసతి. పాళినయానుసారేనేవాతి పాళిగతియా అనుసరణేనేవ, పారసంవణ్ణనానుక్యమేనేవాతి అత్తో. “చతుత్థజ్ఞానం ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ”తి వత్వా “సో”తి వుత్తత్తా ఆహ “అధిగతచతుత్థజ్ఞానో యోగీ”తి. “ఏవం సమాహితే”తి ఏత్త ఏవం-సద్ధో హేట్టారూనత్తయాధిగమపటిపాటిసిద్ధస్స చతుత్థజ్ఞానసమాధానస్స నిదస్సనత్తోతి ఆహ “ఏవన్తి చతుత్థజ్ఞానక్యమనిదస్సనమేత”న్తి, చతుత్థజ్ఞానస్స, తస్స చ అధిగమక్యమస్స నిదస్సనం. యేన సమాధానానుక్యమేన చతుత్థజ్ఞానసమాధి లద్ధో, తదుభయనిదస్సనన్తి అత్తో. తేనాహ “ఇమినా...పే.... వుత్తం హోతీ”తి. యదిపి “ఏవ”న్తి ఇదం ఆగమనసమాధినా సద్ధిం చతుత్థజ్ఞానసమాధానం దీపేతి. సతిపారిసుద్ధిసమాధి ఏవ పన ఇద్ధియా అధిట్టానభావతో పధానన్తి ఆహ “చతుత్థజ్ఞానసమాధినా సమాహితే”తి. ఉపేక్షాసతిపారిసుద్ధిభావేనాతి ఉపేక్షాయ జనితసతిపారిసుద్ధిసబ్బావేన. సబ్బపచ్చనీకధమ్మాపక్కిలేసపరిసుద్ధాయ హి పచ్చనీకసమనేపి అభ్యావటాయ పారిసుద్ధిఉపేక్షాయ వత్తమానాయ చతుత్థజ్ఞానం, తంసమ్మయుత్తధమ్మా చ సుపరిసుద్ధా, సువిసదా చ హోన్తి, సతిసీసేన పన తత్త దేసనా కతాతి ఆహ “ఉపేక్షాసతిపారిసుద్ధిభావేన పరిసుద్ధే”తి. పరిసుద్ధియా ఏవ పచ్చయవిసేసేన పవత్తివిసేసో పరియోదాతతా సుధన్తసువణ్ణస్స నిఘంసనేన పభస్సరతా వియాతి ఆహ “పరిసుద్ధత్తాయేవ పరియోదాతే, పభస్సరేతి వుత్తం హోతీ”తి.

సుఖాదీనం పచ్చయానం ఘాతేనాతి సుఖసోమనస్సానం, దుక్ఖదోమనస్సాన ఇచ్చ యథాక్యమం రాగదోసపచ్చయానం విక్ఖమ్భనేన. “సుఖం సోమనస్సస్స పచ్చయో, సోమనస్సం రాగస్స, దుక్ఖం దోమనస్సస్సా”తి హి వుత్తం. యథా రాగాదయో చేతసో మలాసుచిభావేన “అజ్ఞణానీ”తి వుచ్చన్తి, ఏవం ఉపగన్త్యా కిలేసనట్టేన ఉపక్కిలేసాతి ఆహ “అనజ్ఞణత్తాయేవ విగత్తాపక్కిలేసే”తి. తేనాహ “అజ్ఞణేన హి తం చిత్తం ఉపక్కిలిస్సతీ”తి, విబాధీయతి ఉపత్తాపీయతీతి అత్తో. సుభావితత్తాతి పగుణభావాపాదనేన సుట్టు భావితత్తా. తేనాహ “వసీభావప్పత్తే”తి, ఆవజ్జనాదినా ప ఇచ్చా, చుద్దసవిధేన వా పరిదమనేన వసవత్తితం ఉపగతేతి అత్తో. వసే వత్తమానం హి చిత్తం పగుణభావాపత్తియా సుపరిమద్ధితం వియ చమ్మం, సుపరికమ్మకతా వియ చ లాఖా ముదున్తి వుచ్చతి. కమ్మక్ఖమేతి వికుబ్బనాదిఇద్ధికమ్మక్ఖమే. త ఇచ్చ ఉభయన్తి ముదుతాకమ్మనియద్వయం.

నాహన్తిఆదీసు న-కారో పటిసేధత్తో. అహన్తి సత్థా అత్తానం నిద్ధిసతి. భిక్షవేతి భిక్షూ ఆలపతి. అజ్ఞాన్తి ఇదాని వుచ్చమానచిత్తతో అజ్ఞాం. ఏకధమ్మమ్మీతి ఏకమ్మి సభావధమ్మం న సమనుపస్సామీతి సమ్మన్తో. అయం హేత్థ అత్తో - అహం, భిక్షవే, సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేన ఓలోకేన్తోపి అజ్ఞాం ఏకధమ్మమ్మి న సమనుపస్సామి. యం వసీభావాపాదనేన భావితం, తథా పునప్పునం కరణేన బహులీకతం, ఏవం సవిసేసముదుభావప్పత్తియా ముదుం, కమ్మక్ఖమతాయ కమ్మనియ ఇచ్చ

హోతి. యథయిదం చిత్తని అత్తనో, తేసశ్చ పచ్చక్షతాయ ఏవమాహోతి. యథా యథావుత్తా పరిసుద్ధతాదయో న విగచ్ఛన్తి, ఏవం సుభావితం చిత్తం.

తత్త అవట్టితం ఇథ “రితం, ఆనేజ్ఞాప్పత్త”ని చ వుత్తని ఆహ “ఏతేసు పరిసుద్ధతాదీసు రితత్తా రితే, రితత్తాయేవ ఆనేజ్ఞాప్పత్తే”తి. యథా ముదుకమ్మజ్ఞతా వసీభావప్పత్తియా లక్ఖీయన్తి, ఏవం వసీభావప్పత్తిపి ముదుకమ్మజ్ఞతాహి లక్ఖీయతీతి, ముదుకమ్మజ్ఞభావేన వా అత్తనో వసే రితత్తా “రితే”తి వుత్తం. యథా హి కారణేన ఫలం నిద్ధరీయతి, ఏవం ఫలేనాపి కారణం నిద్ధరీయతీతి నిచ్చలభావేన అవట్టానం ఆనేజ్ఞాప్పత్తి. సా చ సమ్మయుత్తధమ్మేసు ధిరభావేన, పటిపక్ఖేహి అకమ్మనియతాయ చ సమ్మవన్తి సద్ధాదిబలానం ఆనుభావేన హోతీతి “సద్ధాదీహి పరిగ్గహితత్తా ఆనేజ్ఞాప్పత్తే”తి సజ్ఞేపత్తే వుత్తమత్థం వివరితుం “సద్ధాపరిగ్గహితం హి”తిఆది వుత్తం. తత్త సద్ధాపరిగ్గహితాని ఏవం సుభావితం వసీభావప్పత్తం ఏతం చిత్తం ఏకంసేన అభిజ్ఞాసచ్చికరణీయానం ధమ్మానం అభిజ్ఞాసచ్చికిరియాయ సంవత్తతీతి ఏవం పవత్తాయ సద్ధాయ పరిగ్గహితం యథావుత్తసద్ధాబలేన ఉపత్థమ్మితం. అస్సద్ధియేనాతి తప్పటిపక్ఖేన అస్సద్ధియేన హేతునా న ఇజ్ఞాతి న చలతి న కమ్పతి, అజ్ఞాదత్తు ఉపరి విసేసావహభావేనేవ తిట్ఠతి. వీరియపరిగ్గహితానిఆదీసుపి ఇమినా నయేన అత్తో వేదితబ్బో. అయం పన విసేసో – వీరియపరిగ్గహితాని వసీభావాపాదనపరిదమనసాధనేన వీరియేన ఉపత్థమ్మితం. సతిపరిగ్గహితాని యథావుత్తే భావనాబహులీకారే అసమ్మోససాధికాయ, కుసలానశ్చ ధమ్మానం గతియో సమన్నేసమానాయ సతియా ఉపత్థమ్మితం. సమాధిపరిగ్గహితాని తత్తేవ అవిక్ఖేపసాధనేన సమాధానేన ఉపత్థమ్మితం. పజ్ఞాపరిగ్గహితాని తస్సా ఏవ భావనాయ ఉపకారానుపకారధమ్మానం పజాననలక్ఖణాయ పజ్ఞాయ ఉపత్థమ్మితం. ఓభాసగతాని ఇాణోభాససహగతం. ఓభాసభూతేన హి యథావుత్తసమాధానసంవద్ధితేన ఇాణేన సంకిలేసపక్ఖం యాథావతో పస్సన్తో తతో ఉత్తసన్తో ఓత్తప్పన్తో తం అధిభవతి, న తేన అభిభూయతి. తేనాహ “కిలేసన్ధకారేన న ఇజ్ఞాతీ”తి. ఏతేన ఇాణపరిగ్గహితం హిరోత్తప్పబలం దస్సేతి.

అట్టజ్ఞసమన్నాగతాని చతుత్థజ్ఞానసమాధినా సమాహితత్తా, పరిసుద్ధతా, పరియోదాతత్తా, అనఙ్గణత్తా, విగత్తూపక్కిలేసత్తా, ముదుభావో, కమ్మనియతా, ఆనేజ్ఞాప్పత్తియా రితత్తా, సమాహితస్స వా చిత్తస్స ఇమాని అజ్ఞానీతి “సమాహితే”తి ఇమం అఙ్గభావేన అగ్గహేత్వా రితిఆనేజ్ఞాప్పత్తియో విసుం గహేత్వా ఇమేహి అట్టహి అజ్ఞేహి సమన్నాగతం. అభినీహరక్ఖమన్తి ఇద్ధివిధాదిఅత్థం అభినీహరక్ఖమం తదభిముఖం కరణయోగ్గం. తేనాహ “అభిజ్ఞాసచ్చికరణీయానం ధమ్మానం అభిజ్ఞాసచ్చికిరియాయ”తి.

కామం నీవరణాని విక్ఖమ్పేత్వా ఏవ పరమజ్ఞానసమధిగమో, వితక్కాద్రికే వూపసమే ఏవ చ దుతియజ్ఞానాదిసమధిగమో, తథాపి న తథా తేహి దూరీభూతా అపేతా వా యథా చతుత్థజ్ఞానతో, చేతసో మలీనభావసజ్ఞాతఉప్పిలాభోగకరేహి నీవరణాదీహి సుట్టు విముత్తియా తస్స పరిసుద్ధి, పరియోదాతత్తా చ యుత్తాతి ఆహ “నీవరణ...పే.... పరియోదాతే”తి. ఝానపటిలాభపచ్చయానన్తి ఝానపటిలాభహేతుకానం ఝానపటిలాభం నిస్సాయ ఉప్పజ్జనకానం. పాపకానన్తి లామకానం. ఇచ్చావచరానన్తి ఇచ్చాయ అవచరానం ఇచ్చావసేన ఓతిణ్ణానం “అహో వత మమేవ సత్థా పటిపుచ్చిత్వా పటిపుచ్చిత్వా భిక్ఖూనం ధమ్మం దేసేయ్యా”తిఆదినయప్పవత్తానం మానమాయాసారేయ్యాదీనం. అభిజ్ఞాదీనన్తి ఆది-సద్దేనాపి తేసంయేవ సఙ్గహో. అభిజ్ఞా చేత్త పరమజ్ఞానేన అవిక్ఖమ్భనేయ్యా, మానాదయో చ తదేకట్టా దట్టబ్బా “ఝానపటిలాభపచ్చయాన”ని అనువత్తమానత్తా. విక్ఖమ్భనేయ్యా పన నీవరణగ్గహణేనేవ గహితా, కథం పన పరమజ్ఞానేన అవిక్ఖమ్భనేయ్యా ఇథ విగచ్ఛన్తీతి? “సబ్బే కుసలా ధమ్మా సబ్బాకుసలానం పటిపక్ఖా”తి

సల్లేఖపటిపత్తివసేన ఏవం వుత్తం ఝూనస్స అపరామట్టభావదస్సనతో. యే పనేత్థ “ఇచ్చావచరానం అభిజ్ఞాదీన”న్తి ఇమేహి పదేహి కోపఅపచ్చయకఆమరాగబ్యాపాదాదయో గహితాతి అధిప్పాయేన “ఝూనపటిలాభపచ్చయాన”న్తి పారం పటిక్ఖిపిత్వా “ఝూనపటిలాభపచ్చనీకాన”న్తి పారోతి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తం తథా పారస్సేవ అభావతో. ఝూనపటిలాభపచ్చనీకా చ నీవరణా చేవ తదేకట్టా చ తేసం దూరీభావం వత్వా పున అభావవిగమచోదనాయ అయుజ్జమానత్తా. నను చ అనన్తణసుత్త- (మ. ని. ౧.౨౭ ఆదయో) వత్తసుత్తేసు (మ. ని. ౧.౭౦ ఆదయో) అయమత్తో న లబ్బతి, ఓళారికానంయేవ పాపధమ్మానం తత్త అధిప్పేతత్తా? సచ్చమేతం, ఇధ పన అధిగతచతుత్తజ్ఞానస్స వసేన వుత్తత్తా సుఖుమాయేవ తే గహితా, అన్తణూపక్కిలేసతాసామజ్ఞోన పనేత్థ సుత్తానం అపదిసనం. తథా హి “సుత్తానుసారేనా”తి వుత్తం, న పన సుత్తవసేనాతి. అవస్సం చే తమేవం సమ్మటిచ్చితబ్బం అధిగతజ్ఞానానమ్మి కేసఇస్స ఇచ్చావచరానం పవత్తిసబ్బావతో.

ఇద్ధిపాదభావూపగమేనాతి ఇద్ధియా పాదకభావస్స పదట్టానభావస్స ఉపగమనేన. భావనాపారిపూరియాతి ఇతో పరం కత్తబ్బస్స అభావవసేన అభినీహారక్ఖమభావనాయ పరిపుణ్ణత్తా. పణీతభావూపగమేనాతి తతో ఏవ పధానభావం నీతతాయ ఉత్తమట్టేన, అతిత్తికరట్టేన చ పణీతభావస్స ఉపగమనేన. ఉభయశ్చోతం రితియా కారణవచనం పరిపుణ్ణాయ భావనాయ పణీతభావప్పత్తియా “రితే”తి. “ఆనేజ్జప్పత్తే”తి ఇదం రితియా విసేసనం. తేనాహ “యథా ఆనేజ్జప్పత్తం హోతి, ఏవం రితే”తి. ఇమస్మిం పక్ఖే “రితే ఆనేజ్జప్పత్తే”తి ఉభయమేకం అన్గం, “సమాహితే”తి పన ఇదమ్మి ఏకమన్గం. తేనేవస్స పఠమవికప్పతో విసేసం సన్ధాయాహ “ఏవమ్మి అట్టజ్ఞసమన్నాగత”న్తి.

దసఇద్ధికథావణ్ణనా

౩౬౯. నిప్పత్తిఅత్థేనాతి సిజ్ఞనట్టేన. పటిలాభట్టేనాతి పాపుణనట్టేన. తన్తి కామితం వత్తం. సమిజ్ఞతీతి నిప్పజ్జతి. పబ్బజ్జం ఆదిం కత్వా యావ ఝూనమగ్గా ఇధ నేక్ఖమ్మం. ఇజ్జతీతి పాపుణీయతి. పటిహారతీతి పాటిహారియన్తి యస్మా పటిపక్ఖం హరతి అపనేతి, తస్మా పాటిహారియం. అత్తనో పటిపక్ఖం హరతీతి పటిహారియం, నేక్ఖమ్మాది, పటిహారియమేవ పాటిహారియం, యథా “వేకతం, వేసమ”న్తి చ.

ఇజ్జనట్టేనాతి నిప్పజ్జనట్టేన. ఉపాయసమ్మదాయాతి సమ్మన్నఉపాయస్స, జాయారమ్భస్సాతి అత్తో. ఇజ్జతీతి పసవేతి. సీలవాతి ఆచారసీలేన సీలవా. కల్యాణధమ్మాతి దసకుసలకమ్మపథవసేన సున్దరధమ్మా. సీలసమ్మత్తియా వా సీలవా. దానాదీససపుణ్ణాకిరియవత్థవసేన కల్యాణధమ్మా. పణిదహిస్సతీతి పత్తేస్సతి.

ఇజ్జన్తీతి వడ్డన్తి, ఉక్కుంసం పాపుణన్తీతి అత్తో. సాతిసయనిప్పజ్జనపటిలాభసిజ్ఞనబుద్ధిఅత్తే హి ఇద్ధి వుత్తా. సా దసవిధాతి సబ్బా ఇద్ధియో ఆనేత్వా అత్తుద్ధారవసేన ఇధాధిప్పేతం ఇద్ధిం దస్సేతుం వుత్తం. బహుభావాదికస్స అధిట్టానం అధిట్టహానం ఏతిస్సా అత్తీతి అధిట్టానా. వివిధం రూపనిమ్మానసజ్ఞాతం కుబ్బనం ఏతిస్సా అత్తీతి వికుబ్బనా. మనోమయాతి ఝూనమనేన నిబ్బత్తిభావతో మనోమయా. జాణస్స విప్పారో వేగాయితత్తం ఏతిస్సా అత్తీతి జాణవిప్పారా. అరియానం అయన్తి అరియా. యతో కుతోచి కమ్మవిపాకతో జాతా ఇద్ధి కమ్మవిపాకజా. సాతిసయపుణ్ణానిబ్బత్తా ఇద్ధి పుణ్ణావతో ఇద్ధి. కమ్మవిపాకజా ఇద్ధి జాతితో పట్టాయ హోతి, ఇతరా యదా తదా పుణ్ణస్స విపచ్చనకాలేతి ఏవం వా ఇమాసం విసేసో వేదితట్టో. ఆధబ్బనవిజ్ఞాభినిబ్బత్తా విజ్ఞామయా. సమ్మాపయోగో ఉపాయపయోగో జాయారమ్భో.

౩౭౦. పకతియా ఏకోతి సభావేన ఏకో. బహుకన్తి బహుం. తేన అగ్గహితపరిచ్ఛేదం అధిట్టాతబ్బస్స అనేకభావం దస్సేత్వా పున పరిచ్ఛేదతో దస్సేతుం “సతం వా”తిఆది వుత్తం. అవజ్ఞతీతి పరికమ్మసజ్ఞాతేన ఆభోగేన ఆభుజతి భావిరూపే తేన పరికమ్మమనసికారేన మనసి కరోతి. ఇాణేన అధిట్టాతీతి తథా పరికమ్మం కత్వా అభిజ్ఞాఇాణేన యథాధిష్పతే బహుకే అధిట్టాతి, అధిట్టానచిత్తేన సహేవ బహుభావాపత్తితో బహుభావాపాదకం ఇద్ధివిధఇాణం పవత్తేన్తో చ తథా అధిట్టాతీతి వుచ్చతి. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. ఏవన్తి పకారత్తో ఏవం-సద్దో, తేన సబ్బమ్మి అధిట్టానప్పకారం సజ్ఞణ్ణాతి. అధిట్టానవసేనాతి “ఇాణేన అధిట్టాతీ”తి (పటి. మ. ౩.౧౦) ఏవం వుత్తఅధిట్టానవసేన నిప్పన్నత్తా.

౩౭౧. పకతివణ్ణన్తి పకతిసణ్ణానం అత్తనో పాకతికరూపం. పకతివణ్ణవిజహనవికారవసేనాతి అత్తనో పకతివణ్ణవిజహనపుబ్బకస్స కుమారకవణ్ణాదివణ్ణవికారస్స వసేన.

౩౭౨. ఇమమ్మా కాయాతి పచ్చక్షభావేన “ఇమమ్మా”తి వుత్తా భిక్షుస్స కరజకాయా. అజ్ఞం కాయన్తి అజ్ఞం ఇద్ధిమయం కాయం. తతో ఏవ ఇద్ధిమయరూపవస్తతాయ రూపిం. అభిజ్ఞామనేన నిబ్బత్తత్తా మనోమయం. నిప్పత్తివసేనాతి నిప్పజ్జనవసేన. అభిజ్ఞాఇాణస్స హి యథా మనోమయో కాయో నిప్పజ్జతి, తథా పవత్తి మనోమయిద్ధి. ఏసేవ నయో సేసేసుపి. యది ఏవం కథమయమేవ మనోమయిద్ధితి? రుళ్ళీవేసా వేదితబ్బా యథా “మనోమయో అత్తభావో”తి, యథా వా “గోసమజ్ఞా విసాణాదిమతి పిణ్డే”. అథ వా అబ్బన్తరతో నిక్షన్తే, ఇద్ధిమతా చ ఏకన్తసదిసే ఇమస్మిం నిమ్మానే సుపాకటో మనసా నిబ్బత్తితభావోతి యథా సాతిసయో మనోమయవోహరో, న తథా అజ్ఞాసు అధిట్టానవికుబ్బనిద్ధీసు సమజ్ఞాన్తరవన్తాసూతి వేదితబ్బం.

౩౭౩. ఇాణుప్పత్తితో పుట్టే వాతి అరహత్తమగ్గఇాణుప్పత్తితో పుట్టే వా విపస్సనాక్ఖణే, తతోపి వా పుట్టే అన్తిమభవికస్స పటిసన్దిగ్గహణతో పట్టాయ. పచ్చా వా యావ ఖన్తపరినిబ్బానా. తజ్ఞణే వా మగ్గుప్పత్తిసమయే. ఇాణానుభావనిబ్బత్తో విసేసోతి సూరియస్స ఉట్టితట్టానే, సమన్తతో చ ఆలోకకరణసమత్తతా వియ తస్సేవ ఇాణస్స ఆనుభావేన నిబ్బత్తో సబ్బసో పహాతబ్బపహానభావేతబ్బభావనాపారిపూరిసజ్ఞాతో విసేసో. వత్థాని పన అనన్తరాయతావసేన ఆగతాని. అనిచ్చానుపస్సనాయాతి సజ్ఞారే అనిచ్చతో అనుపస్సన్తియా బలవవిపస్సనాయ. ఆరద్ధవిపస్సనస్స హి యథావుత్తవిపస్సనాయ పవత్తిక్ఖణే తతో పుట్టే, పచ్చా చ పకిణ్ణకసమ్మసనవారే నిచ్చసజ్ఞాయ పహానట్టో ఇజ్జతి. ఏసేవ నయో సబ్బత్థ. కామం ఏత్తకాయ సజ్ఞేపకథాయపి అధిష్పతత్తో పకాసితోవ , విత్థారకథాయ పన విభూతతరో హోతీతి ఆహ “విత్థారేన కథేతబ్బ”న్తి.

గబ్బగతస్సేవాతి అనాదరే సామివచనం. వుత్తనయేనాతి “పచ్చిమభవికస్సా”తిఆదినా బాకులత్థేరవత్థుమ్మి వుత్తనయేన.

దారుభారం కత్వాతి దారుభారం సకటే కత్వా, ఆరోపేత్వాతి అత్తో. ఓస్సజ్జిత్వాతి ఛడ్డేత్వా. సకటమూలేతి సకటసమీపే. వాళయక్ఖానుచరితేతి కురురేహి యక్ఖేహి అనువిచరితబ్బే. యక్ఖపరిగ్గహితజ్ఞో రాజగహనగరం.

౩౭౪. సమాధితోతి పరమజ్ఞానాదిసమాధితో. పుట్టేతి ఉపచారజ్ఞానక్ఖణే. పచ్చాతి సమాపత్తియా చిణ్ణపరియన్తే. తజ్ఞణేతి సమాపన్నక్ఖణే. సమథానుభావనిబ్బత్తో విసేసోతి తస్మిం తస్మిం ఝానే సమాధితేజేన నిబ్బత్తో

నీవరణవిక్టమ్మనవితక్కాదిసమతిక్కమసజ్ఞావేదయితనిరోధపరిస్సయసహనాదికో విసేనో.

కపోతకన్దరాయన్తి ఏవంనామకే అరణ్ణావిహారే. జుణ్ణాయ రత్తియాతి చన్ద్రాలోకవతియా రత్తియా. నవోరోపితేహి కేసీహీతి ఇత్థమ్మూతలక్ఖణే కరణవచనం. యస్సాతి పహారస్స. తస్సాతి యక్ఖస్స. ఖిప్పనిసన్తిభావస్స ఉక్కుంసగతత్తా థేరో తస్మిం పహారన్తే ఏవ సమాపత్తిం సమాపజ్జీతి ఆహ “పహరణసమయే సమాపత్తిం అప్పీసీ”తి. పాళియం పన “నిసిన్న్వో హోతి అణ్ణాతరం సమాధిం సమాపజ్జిత్యా”తి (ఉదా. ౩౪) వుత్తం. ఇమే పన థేరా సమాపత్తితో వుట్టానసమకాలం తేన పహారో దిన్నోతి వదన్తి.

సజ్ఞీవత్థేరన్తి కకుసన్ధస్స భగవతో దుతియం అగ్గసావకం మహాథేరం సన్ధాయాహ. సో హి ఆయస్మా అరణ్ణాదీసు యత్త కత్థచి నిసిన్న్వో అప్పకసిరేనేవ నిరోధం సమాపజ్జతి, తస్మా ఏకదివసం అణ్ణాతరస్మిం రుక్ఖమ్మాలే నిరోధం సమాపజ్జి, తం సన్ధాయ వుత్తం “నిరోధసమాపన్న”న్తిఆది. చీవరే అంసుమత్తమ్మి న ఝాయిత్ర, సరీరే కా కథా. తేనేవ హి థేరో “సజ్ఞీవో” త్వేవ పజ్ఞాయిత్ర. అయమస్సాతి అస్స ఆయస్మతో సజ్ఞీవత్థేరస్స యో నిరోధసమాపత్తియం అగ్గిపరిస్సయాభావో, అయం సమాధివిప్పారా ఇద్ధీతి యోజనా. కథం పన నిరోధసమాపత్తియం సమాధివిప్పారసమ్మవోతి ఆహ “అనుపుబ్బ...పే.... నిబ్బత్తత్తా”తి.

పఠమం రపితభణ్ణకస్సాతి సబ్బపఠమం రపితభణ్ణకస్స. తణ్ణో గహణకాలే సబ్బపచ్ఛిమం గయ్యతి. కాలపరిచ్ఛేదవసేనాతి “ఏత్తకే కాలే గతే వుట్టహిస్సామ్”తి సమాపత్తితో పుట్టే కతకాలపరిచ్ఛేదవసేన. భీతా విరవింసూతి రత్తన్దకారే రూపదస్సనేన “పిసాచో ఉట్టహాతీ”తి మజ్ఞామానా. ఏత్తకేహి నామ భణ్ణకేహి అజ్ఞోత్థటో నిబ్బికారో “అహో మహానుభావో, అహో వివేకవాసీ”తి చ థేరగతేన పసాదేన.

తత్తతేలకటాహన్తి ఆధారసీసేన ఆధేయ్యమాహ, కటాహే తత్తతేలం కటాహేన ఆసింశీతి అధిప్పాయో. వివట్టమానన్తి కత్థచిపి అలగ్గనవసేన భస్సన్తం.

సపరివారాతి పఞ్చహి ఇత్థిసతేహి సపరివారా. రాజానం మేత్తాయ ఫరీతి ఓదిస్సకమేత్తాసమాపత్తియా రాజానం పుసి. ఖిపితున్తి విజ్ఞితుం. ఓరోపేతున్తి సరసన్నాహం పటిసంహరితుం.

౩౭౭. పటిక్కులాదీసూతి అనిట్టాదీసు. అనిట్టం హి పటిక్కులం, అమనుజ్ఞామ్మి “పటిక్కుల”న్తి వుచ్చతి. ఆది-సద్దేన అపటిక్కులాదిం సబ్బణ్ణాతి. తత్థాతి పటిక్కులారమ్మణే. ఉపేక్షకోతి ఛళజ్ఞపేక్షాయ ఉపేక్షకో. తత్థాతి పటిక్కులాపటిక్కులభేదే వత్తుస్మిం. సతోతి సతివేపుల్లప్పత్తియా సతిమా. సమ్మజానోతి పజ్ఞావేపుల్లప్పత్తియా సమ్మజానకారీ. అయన్తి అయం పటిక్కులాదివత్థూసు అపటిక్కులసజ్ఞోవిహారాదికా వీణాసవానం అగ్గమగ్గాధిగమసిద్ధా చిత్తిస్సరియతా. తేనాహ “చేతోవసిప్పత్తానం...పే.... వుచ్చతి”తి.

అనిట్టో వత్తుస్మిం సత్తసజ్ఞోతే మేత్తాఫరణం వా ధాతుసో పచ్చవేక్షణాయ ధాతుమనసికారం వా గూఢాదికే ధాతుమనసికారం కరోన్తోతి యోజేతబ్బం. అపటిక్కులసజ్ఞో విహరతీతి హితేసితాయ, ధమ్మసభావచిన్తనాయ చ న పటిక్కులసజ్ఞో హుత్వా ఇరియాపథవిహారేన విహరతి. ఇట్టో వత్తుస్మిం ఇతిమిత్తాదికే. కేనాదిఅసుచికోట్టాసమత్తమేవాతి అసుభఫరణం వా అసుభమనసికారం వా. తత్త రూపధమ్మజాతం అనిచ్చన్తి ఆదిఅత్తో ఇతి-సద్దో, తస్మా

అనిచ్చదుక్ష్వానత్తవిపరిణామధమ్మాతి మనసికారం వా కరోంతోతి యోజనా. పటిక్కూలాపటిక్కూలీసూతి ఇట్థానిట్థాని వత్థాని ఏకజ్ఞం గహేత్వా వదతి. ఏస నయో ఇతరత్త. యం వా సత్తానం పరమం పటిక్కూలతో ఉపట్టితమేవ పచ్ఛా అపటిక్కూలతో ఉపతిట్ఠతి, యఇచ్చ అపటిక్కూలతో ఉపట్టితమేవ పచ్ఛా పటిక్కూలతో ఉపతిట్ఠతి, తదుభయేపి ఖీణాసవో సచే ఆకజ్ఞతి, వుత్తనయేన అపటిక్కూలసజ్ఞో వా విహరేయ్య, పటిక్కూలసజ్ఞో వాతి అయమరియిద్ధి వుత్తా.

చక్షునా రూపం దిస్సాతి కారణవసేన “చక్షు”తి లద్ధవోహరేన రూపదస్సనసమత్తేన చక్షువిజ్ఞాణేన, చక్షునా వా కారణభూతేన, ద్వారభూతేన వా రూపం పస్సిత్వా. నేవ సుమనో హోతీతి గేహస్సితసోమనస్సస్సాయం పటిక్ఖేపో, న నేక్ఖమ్మపక్ఖికాయ కిరియాసోమనస్సవేదనాయ. ఛళజ్ఞపీఠ్ఠి ఇట్థానిట్ఠభళారమ్మణాపాథే పరిసుద్ధపకతిభావావిజహనలక్ఖణం ఛసు ద్వారేసు పవత్తియా “ఛళజ్ఞపీఠ్ఠ”తి లద్ధనామం తత్తమజ్ఞత్తుపీఠ్ఠం. యథావుత్తమత్థం పాళియా సమత్థేతుం “పటిసమ్మిదాయ”నిఆది వుత్తం.

32౬. పక్షీఆదీనన్తి ఆది-సద్దేన దేవాదీనం సజ్ఞహో. వేహసగమనాదికాతి పన ఆది-సద్దేన చక్షువిసుద్ధిఆదిం సజ్ఞణ్ణాతి. కుసలకమ్మేన నిబ్బత్తిత్వాపి అకుసలవిపాకానుభావేన సుఖసముస్సయతో వినిపతితత్తా వినిపాతికానం. ఝానన్తి అభిజ్ఞాపత్తం ఝానం సన్ధాయాహ. విపస్సనాపి ఉక్కుంసగతా ఉబ్బేగపీతిసహితా ఆకాసే లజ్ఞాపనమత్తాపి హోతీతి వుత్తం “విపస్సనం వా”తి. “పఠమకప్పికాన”న్తి ఇదం “ఏకచ్ఛానం మనుస్సాన”న్తి ఇమస్స విసేసనం దట్ఠబ్బం. ఏవమాదీనన్తి ఆది-సద్దేన పునబ్బసుమాతాదీనం సజ్ఞహో దట్ఠబ్బో.

32౭. వేహసన్తి భుమ్మత్తే ఉపయోగవచనం, అచ్చంతనంయోగే వా. చక్కవత్తీ హి చక్కరతనం పురక్ఖత్వా అత్తనో భవనతో అబ్బుగ్గన్త్వా ఆకాసేనేవ సినేరుం పదక్ఖిణం కత్వా సకలచక్కవాళం అనుసంయాయతీతి. అస్సబన్ధాతి అస్సపాలా, యే అస్సానం యవదాయకా. తథా గోబన్ధా.

చక్కవత్తిఆదీనం పుజ్ఞోద్ధియా విత్థారియమానాయ అతిపపజ్ఞో హోతీతి పుజ్ఞావతో ఇద్ధిం లక్ఖణతో దస్సేంతేన “పరిపాకం గతే పుజ్ఞాసమ్భారే ఇజ్ఞనకవిసేసో”తి వత్వాపి జోతికాదీనం పుజ్ఞోద్ధిం ఏకదేసేన దస్సేతుం “ఏత్థి చా”తిఆది వుత్తం. తత్త సువణ్ణపబ్బతోతి సబ్బసువణ్ణమయో పబ్బతో. తస్స కిర గహితగహితట్ఠానే ఓధి న పజ్ఞాయతి. ఏకసీతామత్తేతి ఏత్థ సీతా నామ కసనవసేన నజ్ఞలస్స గతమగ్గో. తుమ్మం నామ ఆళ్ళకం. చుద్దస మగ్గాతి చతుద్దస కసనమగ్గా.

32౮. విజ్ఞం పరిజపిత్వాతి గన్ధారీవిజ్ఞాదికం అత్తనో విజ్ఞం కతూపచారం పరివత్తేత్వా మన్తపరనక్కమేన పరిత్వా.

32౯. సమ్మాపయోగేనాతి ఉపాయపయోగేన, యథా యథిచ్చితత్థసిద్ధి హోతి, తథా పవత్తితజ్ఞాయారమ్భేన. తస్స తస్స కమ్మస్సాతి యథాధిప్పేతస్స నిష్పాదేతబ్బకమ్మస్స. ఏత్థి చాతి “తత్త తత్త సమ్మాపయోగప్పచ్చయా ఇజ్ఞనట్టేన ఇద్ధి”తి (పటి. మ. ౩.౧౮) ఇమిస్సా దసమాయ ఇద్ధియా నిద్దేసేపి. పురిమపాళిసదిసావా”తి సమాధివిష్పారఇద్ధిఆదీనం నిద్దేససదిసావ. సకటబ్యూహాదికరణవసేనాతి సకటబ్యూహచక్కబ్యూహపదుమబ్యూహాదీనం సంవిధానవసేన నిబ్బత్తివిసేసోతి సమ్మన్తో. గణితగన్ధబ్బాది సిప్పకమ్మం. సల్లకత్తకాది వేజ్జకమ్మం. ఇరుబ్బేదాదీనం తిణ్ణం వేదానం.

“ఏకోపి హుత్వా బహుధావ హోతీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౩౮; మ. ని. ౧.౧౪౭; సం. ని. ౫.౮౩౪; పటి. మ. ౧.౧౦౨; ౩.౧౦) అధిట్ఠానిద్ధియా ఏవ గహితత్తా ఆహ “అధిట్ఠానా ఇద్ధియేవ ఆగతా”తి. ఇమస్మిం పనత్తేతి ఇమస్మిం

అభిజ్ఞానిసంససజ్ఞాతే, ఇద్ధివిధసజ్ఞాతే వా అత్తే.

౩౮౦. “ఏకవిధేన ఇథావత్తు”ని ఆదీసు (విభ. ౭౦౧) కోట్టాసత్తో విధసద్దో, “వివిధమ్మి సేనాబ్యాహం దస్సేతీ”తి ఆదీసు (పటి. మ. ౩.౧౩) ఏకప్పత్తో, తదుభయమ్పేత్త యుజ్జతీతి దస్సేన్తో ఆహ “ఇద్ధివిధాయాతి ఇద్ధికోట్టాసాయ, ఇద్ధివికప్పాయ వా”తి. ఇద్ధి హి అభిజ్ఞాసు ఏకో కోట్టాసో, వక్ఖమానేహి భేదేహి అనేకప్పభేదా చ. వుత్తప్పకారవసేనాతి వుత్తస్స చుద్దసప్పకారస్స, చిత్తపరిదమనస్స సమాహితతాదిప్పకారస్స చ వసేన. “ఇద్ధివిధాయా”తి తదత్తస్స సమ్మదానవచనన్తి ఆహ “ఇద్ధివిధాధిగమత్తాయా”తి. “కసీణారమ్మణతో అపనేత్వా”తి ఇదం అభిజ్ఞాపాదకపరికమ్మచిత్తానం సమానసంతానతాయ వుత్తం, న పరికమ్మచిత్తస్స కసీణారమ్మణత్తా. ఇద్ధివిధాభిముఖం పేసీతీతి నిప్పాదేతబ్బస్స ఇద్ధివిధస్స అభిముఖభావేన పవత్తేతి. యం హి “సతం హోమీ”తి ఆదినా పరికమ్మచిత్తస్స పవత్తనం, తదేవస్స అభినీహరణం, ఇద్ధివిధాభిముఖపేసనశ్చ తథేవ ఇద్ధివిధస్స పవత్తనతో అభినిన్నామనం ఇథ పరికమ్మచిత్తస్స ఇద్ధివిధే అధిముత్తీతి ఆహ “అధిగంతబ్బఇద్ధిపోణం ఇద్ధిపబ్బారం కరోతీ”తి. ఇథ పచ్చనుభవనపుసనా సచ్చికిరియాపత్తిపరియాయా ఏవాతి దస్సేన్తో “పాపుణాతీతి అత్తో”తి ఆహ. అస్సాతి ఇద్ధివిధస్స.

ఏకోపీతి పి-సద్దో వక్ఖమానం బహుభావం ఉపాదాయ సమ్మిణ్ణనత్తో. సో హిస్స పటియోగీ “ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోతి, బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోతీ”తి. సో చ ఖో బహుభావం నిమ్మినిత్వా రితస్స అన్తరావ ఏకభావూపగమో. యథాకాలపరిచ్ఛేదం పన సరసేనేవ ఏకభావూపగమో ఇథ నాధిప్పేతో అనిద్ధినిమ్మానభావతో. తమ్మి పుట్టే కతకాలపరిచ్ఛేదవసేన సిద్ధత్తా ఇద్ధానుభావోయేవాతి కేచి. అట్టానే వాయం పి-సద్దో, ఏకో హుత్వా బహుధాపి హోతి, బహుధా హుత్వా ఏకోపి హోతీతి సమ్మన్తో. ఇమస్మిం పక్ఖే పి-సద్దో వక్ఖమానం ఏకభావం ఉపాదాయ “సమ్మిణ్ణనత్తో”తి వత్వా “సో హి”తి ఆది సబ్బం యథారహం వత్తబ్బం. బహుభావనిమ్మానే పయోజనం దస్సేతుం “బహూనం సన్తికే”తి ఆది వుత్తం. తత్త బహూనం సన్తికేతి అత్తనా నిమ్మితానం బహూనం సమీపే, తేహి పరివారితో హుత్వాతి అధిప్పాయో. వా-సద్దో అవుత్తవికప్పత్తో, తేన “ధమ్మం వా కథేతుకామో”తి ఏవమాది సజ్ఞయ్యతి. “ఇథాణేన అధిట్టహన్తో ఏవం హోతీ”తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం.

౩౮౧. భవతి ఏత్త ఇద్ధీతి భూమియో, యూనాని. ఏత్తాతి చ హేతుమ్మి భుమ్మవచనం. వివేకతో జాతా భూమి వివేకజభూమి. వివేకజం హి పరమం యూనం నీవరణవివేకసమ్భూతత్తా. పీతిసుఖభూతా భూమి పీతిసుఖభూమి. దుతియజ్ఞానజ్ఞో పీతిసుఖభూమిభూతశ్చోవ పీతిసుఖసజ్ఞాతశ్చ సమాధివసేన. ఉపరి ద్వీసుపి ఏసేవ నయో. ఇద్ధిలాభాయాతి ఇద్ధియా అధిగమాయ. ఇద్ధిపటిలాభాయాతి ఇద్ధియా పునప్పునం లభమానాయ, బహులీకరణాయాతి అత్తో. ఇద్ధివికుబ్బనతాయాతి ఇద్ధియా వివిధరూపకారణాయ, వికుబ్బనిద్ధియాతి అత్తో. ఇద్ధివిసవితాయాతి ఇద్ధియా వివిధానిసంసపసవనాయ. ఇద్ధివసితాయాతి ఇద్ధియా ఖిప్పనిసన్తి ఆదిభావావహవసేభావత్తాయ. ఇద్ధివేసారజ్ఞాయాతి ఇద్ధియా పటిపక్ఖదూరీభావేన విగతసంకిలేసతాయ సుట్టు విసారదభావాయ. చతుత్తజ్ఞానం తావ ఇద్ధియా భూమి హోతు తత్త పతిట్టాయ నిప్పాదేతబ్బతో, ఇతరాని పన కథన్తి ఆహ “ఏత్త చా”తి ఆది. తత్త తీణి యూనాని సమ్భారభూమియోతి వేదితబ్బానీతి సమ్మన్తో. తేతియజ్ఞానే సుఖఫరణేన, పరమదుతియేసు పీతిఫరణేన సుఖఫరణేన చ హేతుభూతేనాతి యథారహవసేన యోజనా. ఫరణం చేత్త యూనస్స సుభావితభావేన సాతిసయానం పీతిసుఖానం వసేన యూనప్పచ్చయాదినా సహజాతనామకాయస్స పరిబ్రూహనం, రూపకాయస్స చ తంసముట్టానేహి పణీతరూపేహి

పరిప్పుటతా. తేనాహ భగవా “పీతిసుఖేన అభిసన్దేతి పరిసన్దేతి పరిపూరేతి పరిప్పరతీ”తి (దీ. ని. ౧.౨౨౬; మ. ని. ౧.౪౨౭). సుఖసన్ధాన్తి ఝానసుఖేన సహగతం సన్ధాం. లహుసన్ధాన్తి తంసమ్మయుత్తలహుతాసహగతం సన్ధాం. ఓక్కమిత్వాతి అనుపవిసిత్వా. తేసు హి ఝానేసు సాతీసయాయ లహుతాయ సమ్మయుత్తం సుఖం సన్తానవసేన పవత్తేన్తో యోగీ తం సమోక్కన్తో వియ హోతీతి ఏవం వుత్తం. సన్ధాసీసేన నిద్దేసో. ఝానసమ్మయుత్తా హి లహుతా వినాపి ఇద్ధియా ఆకాసం లఙ్ఘాపనప్పమాణప్పత్తా వియ హోతి. లహుభావగ్గహణేనవ చేత్త ముదుకమ్మన్ధాభావాపి గహితా ఏవ. తేనాహ “లహుముదుకమ్మన్ధాకాయో హుత్వా”తి.

ఇమినా పరియాయేనాతి తిణ్ణం ఝానానం సమాపజ్జనేన సుఖలహుభావప్పత్తనామరూపకాయస్స సతి చిత్తపరిదమనే చతుత్తం ఝానం సుఖేనేవ ఇద్ధిపటిలాభాయ సంవత్తతీతి ఇమినా పరియాయేన. పకతిభూమియా హి అధిట్టానభూతా సమ్మారభూమియో పాకారస్స నేమిప్పదేసో వియతి.

౩౮౨. ఇద్ధిపాదనిద్దేసే చత్తారోతి గణనపరిచ్ఛేదో. ఇద్ధిపాదాతి ఏత్త ఇజ్జతీతి ఇద్ధి, సమిజ్జతి నిప్పజ్జతీతి అత్తో. ఇజ్జన్తి వా ఏతాయ సత్తా ఇద్ధా వుద్ధా ఉక్కుంసగతా హోన్తీతి ఇద్ధి. పరమేనత్తేన ఇద్ధి ఏవ పాదోతి ఇద్ధిపాదో, ఇద్ధికోట్టాసోతి అత్తో. దుతియేనత్తేన ఇద్ధియా పాదోతి ఇద్ధిపాదో. పాదోతి పతిట్టా, అధిగమూపాయోతి అత్తో. తేన హి ఉపరూపరివిసేససజ్ఞాతం ఇద్ధిం పజ్జన్తి పాపుణన్తి. అయం తావ అట్టకథానయో. తత్త ఇద్ధి-సద్దస్స పరమో కత్తుఅత్తో, దుతియో కరణత్తో వుత్తో. పాద-సద్దస్స ఏకో కరణత్తోవ. పజ్జితబ్బావ ఇద్ధి వుత్తా, న చ ఇజ్జన్తి, పజ్జితబ్బా చ ఇద్ధి పజ్జనకరణేన పాదేన సమానాధికరణా హోతీతి పరమేన అత్తేన “ఇద్ధి ఏవ పాదో ఇద్ధిపాదో”తి న సక్కా వత్తుం. తథా ఇద్ధికిరియాకరణేన సాధేతబ్బావ వుద్ధిసజ్ఞాతా ఇద్ధి పజ్జనకిరియాకరణేన పజ్జితబ్బాతి ద్విన్నం కరణానం న అసమానాధికరణతా సమ్మవతీతి దుతియేనత్తేన “ఇద్ధియా పాదో ఇద్ధిపాదో”తి చ న సక్కా వత్తుం. తస్మా పరమేనత్తేన సమానాధికరణసమాసో, దుతియేన సామివచనసమాసో న యుజ్జతీతి పరమేనత్తేన ఇద్ధియా పాదో ఇద్ధిపాదో, దుతియేనత్తేన ఇద్ధి ఏవ పాదో ఇద్ధిపాదోతి సమాసో యుత్తో, యథావుత్తోపి వా, పాదస్స ఇజ్జమానకోట్టాసఇజ్జనకరణాపాయభావతో.

పుబ్బభాగఛన్దవసేన ఛన్దహీతుకో. సమ్మయుత్తఛన్దవసేన ఛన్దాధికో. పుబ్బాభిసజ్ఞారవసేన ఏవ పన సహజాతఛన్దస్సాపి అధికతా వేదితబ్బా. అథ వా “ఛన్దశ్చో భిక్కు అధిపతిం కరిత్వా లభతి సమాధిం, లభతి చిత్తస్సేకగ్గతం, అయం వుచ్చతి ఛన్దసమాధీ”తి ఇమాయ పాళియా ఛన్దాధిపతిసమాధి ఛన్దసమాధీతి అధిపతి-సద్దలోపం కత్వా సమాసో వుత్తోతి విజ్ఞాయతి. అధిపతిసద్దత్తదస్సనవసేన పన అట్టకథాయం “ఛన్దహీతుకో ఛన్దాధికో వా సమాధీ”తి వుత్తం. తేనేవాహ “ఛన్దం అధిపతిం కరిత్వా”తిఆది. పధానభూతాతి వీరియభూతాతి కేచి వదన్తి. సజ్ఞతసజ్ఞారనివత్తనత్తం పన పధానగ్గహణం. అథ వా తం తం విసేసం సజ్ఞరోతీతి సజ్ఞరో, సబ్బమ్మి వీరియం. తత్త చతుకిచ్చసాధకతో అజ్ఞాస్స నివత్తనత్తం పధానగ్గహణం. పధానభూతా సేట్టభూతాతి అత్తో. చతుబ్బిధస్స పన వీరియస్స అధిప్పేతత్తా బహువచననిద్దేసో. యో పన “ఇద్ధియా పాదో ఇద్ధిపాదో”తి ఏవం సమాసయోజనావసేన పాదస్స ఉపాయత్తతం గహేత్వా ఇద్ధిపాదత్తో వుత్తో, సో పటిలాభపుబ్బభాగానం కత్తుకరణిద్ధిభావం “ఛన్దిద్ధిపాదో”తిఆదినా (విభ. ౪౨౭) వా అభిధమ్మే ఆగతత్తా ఛన్దాదీహి ఇద్ధిపాదేహి సాధేతబ్బాయ వుద్ధియా కత్తిద్ధిభావం, ఛన్దాదీనం కరణిద్ధిభావఇచ్చ సన్ధాయ వుత్తోతి వేదితబ్బో.

వీరియిద్ధిపాదే “వీరియసమాధిపధానసజ్ఞారసమన్నాగత”న్తి ద్విక్ఖత్తుం వీరియం ఆగతం. తత్త పురిమం సమాధివిసేసనం వీరియాధిపతి సమాధి వీరియసమాధీతి. దుతియం సమన్నాగమజ్ఞదస్సనం. ద్వే ఏవ హి సబ్బత్త

సమన్నాగమజ్ఞాని సమాధి , పథానసజ్ఞారో చ. ఛన్దాదయో సమాధివిసేసనాని, పథానసజ్ఞారో పన పథానవచనేవ విసేసితో, న ఛన్దాదీహితీ న ఇథ వీరియాధిపతితా పథానసజ్ఞారస్స వుత్తా హోతి. వీరియశ్చ సమాధిం విసేసేత్వా రితమేవ సమన్నాగమజ్ఞవసేన పథానసజ్ఞారవచనేన వుత్తన్తి నాపి ద్వీహి వీరియేహి సమన్నాగమో వుత్తో హోతీతి. యస్మా పన ఛన్దాదీహి విసిట్తో సమాధి, తథా విసిట్తేనేవ చ తేన సమ్మయుత్తో పథానసజ్ఞారో, సేసధమ్మా చ, తస్మా సమాధివిసేసనానం వసేన చత్తారో ఇద్ధిపాదా వుత్తా. విసేసనభావో చ ఛన్దాదీనం తంతంఅవస్సయవసేన హోతీతి.

అథ వాతిఆదినా నిస్సయట్టేపి పాద-సద్దే ఉపాయట్టేన ఛన్దాదీనం ఇద్ధిపాదతా వుత్తా. తేనేవ అభిధమ్మే ఉత్తరచూళభాజనీయే “చత్తారో ఇద్ధిపాదా ఛన్దిద్ధిపాదో”తిఆదినా (విభ. ౪౫౭) ఛన్దాదీనమేవ ఇద్ధిపాదతా వుత్తా. పజ్ఞాపుచ్చకే చ “చత్తారో ఇద్ధిపాదా ఇథ భిక్ఖు ఛన్దసమాధీ”తిఆదినావ (విభ. ౪౬౨) ఉద్దేసం కత్వాపి పున ఛన్దాదీనంయేవ కుసలాదిభావో విభత్తో. ఉపాయద్ధిపాదదస్సనత్తమేవ హి సుత్తే, అభిధమ్మే చ నిస్సయద్ధిపాదదస్సనం కతం, అజ్ఞాథా చతుబ్బిధతా న హోతీతి.

౩౮౩. ఛన్దాదీని అట్టాతి ఛన్దసమాధి వీరియసమాధి చిత్తసమాధి వీమంసాసమాధీతి ఏవం ఛన్దాదీని అట్ట. కామం చేత్త చతుసుపి రానేసు సమాధి సమాధి ఏవ, తథాపి ఇద్ధిం ఉప్పాదేతుకామతాఛన్దసహితోవ సమాధి ఇద్ధిపటిలాభాయ సంవత్తతి, న కేవలో. ఏవం వీరియసమాధిఆదయోపి. తస్మా ఛన్దాదిసహితా ఏతే చత్తారో చ సమాధీ, ఛన్దాదయో చ చత్తారోతి అట్ట పజ్జతి ఇద్ధి ఏతేహి పాపుణీయతి, సయం వా పజ్జన్తి ఇద్ధిపటిలాభాయ సమ్మజ్జన్తీతి పదానీతి వుచ్చన్తి. తేనాహ “ఇద్ధిపటిలాభాయ సంవత్తన్తి”తి. యం పన పాళియం “ఛన్దో న సమాధీ”తిఆది, తం యదిపి ఛన్దాదయో సమాధిసహితావ ఇద్ధిం నిప్పాదేన్తి, తథాపి విసుం నేసం పదభావదస్సనం. ఏకతో నియుత్తోవ, న ఏకేకో హుత్వాతి అధిప్పాయో. నియుత్తోవాతి సహితో ఏవ, న వియుత్తో.

౩౮౪. అనీనతన్తి న ఓనతం, వీరియేన పగ్గహితత్తా అలీనన్తి అత్తో. తేనాహ “కోసజ్జే న ఇజ్జాతీ”తి, కోసజ్జనిమిత్తం న చలతీతి అత్తో. ఉద్ధం నతం ఉన్నతం, ఉద్ధతం విక్ఖిత్తం. న ఉన్నతం అనున్నతం, అవిక్ఖిత్తం సమాహితన్తి అత్తో. తేనాహ “ఉద్ధచ్చే న ఇజ్జాతీ”తి. అభిసంఘవసేన నతం అభినతం, న అభినతం అనభినతం, అరత్తం. అపగమనవసేన నతం అపనతం, కోధవసేన విముఖం. న అపనతం అనపనతం, అదుట్టం. దిట్టియా “అహం, మమ”న్తి నిస్సయవసేన న నిస్సితన్తి అనిస్సితం. ఛన్దరాగవసేన న పటిబద్ధన్తి అప్పటిబద్ధం. రాగో కేవలం ఆసత్తిమత్తం, ఛన్దరాగో పన బహుకిలేసో. తథా హిస్స దూరే రితమ్పి ఆరమ్మణం పటిబద్ధమేవ. విప్పముత్తన్తి విసేసతో పముత్తం. ఝానానం కామరాగపటిపక్ఖతాయ ఆహ “కామరాగే”తి. విసంయుత్తన్తి వివిత్తం సంకిలేసతో, న వా సంయుత్తం చతుహిపి యోగేహి. విమరియాదికతం కిలేసమరియాదాయ, యథా ఈసకమ్పి కిలేసమరియాదా న హోతి, తథా పటిపన్నం. ఏకత్తగతన్తి ఏకగ్గతం ఉపగతం అచ్చన్తమేవ సమాహితం. తతో ఏవ నానత్తకిలేసేహి నానాసభావేహి కిలేసేహి న ఇజ్జాతి.

ఏస అత్తోతి కోసజ్జాదినిమిత్తం. ఇమస్స చిత్తస్స ఆనేజ్జానత్తో సిద్ధో ఏవ ఆనేజ్జాప్పత్తియా పకాసనవసేన దస్సితత్తా. పున వుత్తోతి ఇద్ధియా భూమిపాదపదదస్సనప్పసజ్ఞేన “ఇమాని మూలాని నామా”తి మూలభావదస్సనత్తం పున వుత్తో. పురిమోతి “సద్ధాదీహి పరిగ్గహితత్తా”తిఆదినా పుట్టే ఛథా దస్సితనయో. అయన్తి అధునా సోళసథా దస్సితనయో. సుత్తనయే, పటిసమ్మిదానయే చ దస్సితే తత్త సమ్మోహో న హోతి, న అదస్సితేతి ఆహ “ఉభయత్త అసమ్మోహత్త”న్తి.

౩౮౫. ఇాణేన అధిటహన్తోతి “కథం పనాయం ఏవం హోతీ”తి ఏత్థ పుట్టే అత్తనా వుత్తపదం ఉద్ధరతి అధిటానవిధిం దస్సేతుం “అభిజ్ఞాపాదకం ఝానం సమాపజ్జిత్వా వుట్టాయ”తి. ఏత్థ అనుపుట్టేన చత్తారి ఝానాని సమాపజ్జిత్వా చతుత్థజ్ఞానతో వుట్టాయాతి కేచి, తం అయుత్తం. యధిచ్చితజ్ఞానసమాపజ్జనత్తజ్ఞో చిత్తపరిదమనం, చతుత్థజ్ఞానమేవ చ అభిజ్ఞాపాదకం, న ఇతరాని. పరికమ్మం కత్వాతి పాదకజ్ఞానతో వుట్టాయ కామావచరచిత్తేన “సతం హోమీ”తిఆదినా చిన్తనమేవేత్థ పరికమ్మకరణం, తథావజ్జనమేవ చ ఆవజ్జనం. దుతియమ్మీతి పి-సద్దో సముచ్చయత్తో, తేన తతియమ్మి, తతో భియ్యోపీతి ఇమమత్తం దీపేతి. యథా హి ఝానభావనా, ఏవమభిజ్ఞాభావనాపి. “ఏకవారం ద్వేవార”ని ఇదమ్మి నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం. నిమిత్తారమ్మణన్ని పటిభాగనిమిత్తారమ్మణం. పరికమ్మచిత్తానీతి ఏత్థ ఏకేకస్స పరికమ్మచిత్తస్స సత్తారమ్మణతా దట్టబ్బా “సతం హోమీ”తి పవత్తనతో. సహస్సారమ్మణానీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. వణ్ణవసేనాతి అత్తనా పరికప్పితవణ్ణవసేన. నో పణ్ణత్తివసేనాతి న సత్తపణ్ణత్తివసేన. తం అధిటానచిత్తం అప్పనాచిత్తమివాతి ఇవగ్గహణం అభిజ్ఞాచిత్తస్స ఝానచిత్తస్స పరముప్పత్తిసదిసభావతో వుత్తం, న తస్స అప్పనాభావతో. రూపావచరచతుత్థజ్ఞానికన్ని రూపావచరచతుత్థఝానవత్తం, తేన సమ్మయుత్తం.

౩౮౬. యది ఏవం “ఆవజ్జిత్వా ఇాణేన అధిటాతీ”తి పటిసమ్మిదావచనం కథన్ని ఆహ “యమ్మీ”తిఆది. తత్తాపీతి పటిసమ్మిదాయమ్మి. ఆవజ్జతీతి “బహుకం ఆవజ్జతీ”తి ఇదం పారపదం పరికమ్మవసేనేవ వుత్తం, న ఆవజ్జనవసేన. ఆవజ్జిత్వా ఇాణేన అధిటాతీతి అభిజ్ఞాఇాణవసేన వుత్తం, న పరికమ్మచిత్తసమ్మయుత్తస్స, అజ్ఞాస్స వా కామావచరస్స ఇాణస్స వసేన. న హి తస్స తాదిసో ఆనుభావో అట్టితి. తస్మాతి యస్మా అప్పనాప్పత్తస్స అభిజ్ఞాఇాణస్సేవ వసేన అధిటానం, తస్మా. అయమధిటానక్కమోతి దస్సేన్తో “బహుకం ఆవజ్జతీ”తిఆదిమాహ. తత్త సన్నిట్టాపనవసేనాతి నిష్పాదనవసేన.

కాయసక్ఖిదస్సనత్థిన్ని న కేవలం వచనమత్తమేవ, అథ ఖో అయమేతస్సత్థిస్స అత్తనో కాయేన సచ్చికతత్తా కాయసక్ఖితి సక్ఖిదస్సనత్థం.

కోకనదన్ని పదుమవిసేసనం యథా “కోకాసక”న్ని. తం కిర బహుపత్తం, వణ్ణసమ్మన్నం, అతివియ సుగన్ధఇచ్చ హోతి. పాతోతి పగేవ. అయత్తోత్థ అత్తో – యథా కోకనదసజ్ఞాతం పదుమం పాతో సూరియస్సుగ్గమనవేలాయం ఘుల్లం వికసితం అవీతగన్ధం సియా విరోచమానం, ఏవం సరీరగన్ధేన, గుణగన్ధేన చ సుగన్ధం సరదకాలే అన్తలిక్ఖే ఆదిచ్చమివ అత్తనో తేజసా తపన్తం అగ్గేహి నిచ్చరణకజుతితాయ అగ్గీరసం సమ్మాసమ్మద్ధం పస్సాతి.

అభబ్బోతి పటిపత్తిసారమిదం సాసనం, పటిపత్తి చ పరియత్తిమూలికా, త్వఇచ్చ పరియత్తిం ఉగ్గహేతుం అసమత్తో, తస్మా అభబ్బోతి అధిష్పాయో. అభబ్బో నామ న హోతి వాసధురస్సేవ పధానభావతో.

భిక్ఖాతి పబ్బజితవోహరేన వుత్తం, భావినం వా భిక్ఖుభావం ఉపాదాయ యథా “అగమా రాజగహం బుద్ధో”తి (సు. ని. ౪౧౦). పిలోతికఖణ్ణన్ని సువిసుద్ధం చోళఖణ్ణం . రజో హరతీతి రజోహరణం. అభినిమ్మినిత్వా అదాసి తత్త పుట్టే కతాధికారత్తా. తథా హి యోనిసో ఉమ్ముజ్జన్తో “అత్తభావస్స పనాయం దోసో”తి అసుభసజ్ఞం, అనిచ్చసజ్ఞఇచ్చ పటిలభిత్వా నామరూపపరిగ్గహాదినా పిచ్చాసు ఖిన్దేసు ఇాణం ఓతారేత్వా కలాపసమ్మసనాదిక్కమేన విపస్సనం వడ్డేత్వా

ఉదయబృయశాణాదిపటిపాటియా విపస్ననం అనులోమగోత్రభుసమీపం పాపేసి. ఓభాసవిస్సజ్జనపుబ్బికా భాసితగాథా ఓభాసగాథా.

రాగో రజో అరియస్స వినయే, న చ పన రేణు వుచ్చతి “రజో”తి. కస్మా? చిత్తస్స మలీనభావకరణతో. రాగస్సేతం అధివచనం “రజో”తి. ఏతం రజన్తి ఏతం రాగసజ్జాతం రజం. విప్పజహిత్యాతి అగ్గమగ్గేన విసేసతో పజహనహేతు. పణ్ణితా విహరన్తి తేతి తే పజహనకా పణ్ణితా హుత్వా విహరన్తి. వీతరజస్స సబ్బసో పహీనరాగాదిరజస్స బుద్ధస్స భగవతో సాసనే. తథా హి వదన్తి –

“చిత్తమ్మి సంకిలిటమ్మి, సంకిలిస్సన్తి మాణవా;

చిత్తే సుద్ధే విసుజ్జన్తి, ఇతి వుత్తం మహేసినా”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౭౩; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౦౬; సం. ని. అట్ట. ౨.౩.౧౦౦; ఇతివృ. అట్ట. ౮౮);

ధళభిజ్ఞాగహణేన గహితాయ ధళభిజ్ఞాయ విభావితేపి అరియమగ్గే అనుత్తరభావసామజ్ఞోన ఫలనిబ్బానేహి సద్ధిం సజ్ఞాన్తో ఆహ “నవ లోకుత్తరధమ్మా”తి.

పత్తస్స పిదహనాకారేన హత్థం రపేన్తో “హత్థం పిదహీ”తి వుత్తో. హత్థన్తి వా కరణత్థే ఉపయోగవచనం, హత్థేన పిదహీతి అత్తో.

సహస్సక్షత్తున్తి సహస్సధా. సహస్సధా హి అత్తానం ఏకచిత్తేనేవ నిమ్మినన్తోపి సహస్సవారం నిమ్మినన్తో వియ హోతి. అసతిపి కిరియాబ్యాపుత్తియం తదత్థసిద్ధితోతి ఇమమత్థం దస్సేతుం “సహస్సక్షత్తు”న్తి వుత్తం. అమ్మవనేతి అమ్మవనే కతవిహారే. రమ్మేతి రమణీయే. యావ కాలప్పవేదనా, తావ నిసీదీతి యోజనా.

అనియమేత్వాతి వణ్ణావయవసరీరావయవపరిక్ఖారకిరియావిసేసాదీహి నియమం అకత్వా. నానావణ్ణేతి నానాకారే యథావుత్తవణ్ణాదివసేన నానావిధే. మిస్సకకేసేతి పలితేహి మిస్సితకేసే. ఉపడ్డరత్తవణ్ణఉపడ్డపణ్ణువణ్ణాదీసు అజ్ఞాతరవణ్ణన్తి ఏవం ఉపడ్డరత్తచీవరే. పదవసేన అత్థస్స , గమనవసేన పాళియా భణనం పదభాణం. పరికథాదివసేన ధమ్మస్స కథనం ధమ్మకథా. సరేన భణ్ణం సుత్తాదీనం ఉచ్చారణం సరభణ్ణం. అపరేపీతి వుత్తాకారతో అజ్ఞోపి దీఘరస్సకిసధూలాదికే నానప్పకారకే. ఇచ్చితిచ్చితప్పకారాయేవ హోన్తీతి యథా యథా ఇచ్చితా, తంతంపకారాయేవ హోన్తి. యత్తకా హి విసేసా వణ్ణాదివసేన తేసు ఇచ్చితా, తత్తకవిసేసవన్తోవ తే హోన్తి. తే పన తథా బహుధా భిన్నాకారేపి వణ్ణవసేన ఆరమ్మణం కత్వా ఏకమేవ అధిట్టానచిత్తం పవత్తతి. అయం హిస్స ఆనుభావో – యథా ఏకావ చేతనా నానావిసేసవన్తం అత్తభావం నిబ్బత్తేతి, తత్త భవపత్తనా కమ్మస్స విసేసపచ్చయో హోతి. అచిన్తేయ్యో చ కమ్మవిపాకోతి చే, ఇథాపి పరికమ్మచిత్తం విసేసపచ్చయో హోతి, అచిన్తేయ్యో చ ఇద్ధివిసయోతి గహేతబ్బం. ఏస నయోతి య్వాయం బహుభావనిమ్మానే “అభిజ్ఞాపాదకం ఝానం సమాపజ్జిత్వా”తిఆదినా అధిట్టాననయో వుత్తో, ఏస నయో ఇతరేసుపి అధిట్టానేసు.

ఇతి అవిసేసం అతిదేసేన దస్సేత్వా విసేసం సరూపతో దస్సేతుం “అయం పన విసేసో”తిఆది వుత్తం. తత్త ఇమినా భిక్షునా ఇచ్చన్తేనాతి సమ్మన్తో. మం జానిస్సన్తీతి “ఇద్ధిమా”తి మం జానిస్సన్తి. అన్తరావాతి పరిచ్చిన్నకాలస్స అబ్బన్తరే ఏవ. పాదకజ్ఞానన్తిఆది పరికమ్మకరణాకారదస్సనత్తం వుత్తం, ఇతరం పన అతిదేసేనేవ విభావితన్తి. ఏవం అకరోన్తోతి “ఏకో

హోమీ”తి అన్తరా అధిట్టానం అకరోస్తో. “యథాపరిచ్ఛిన్నకాలవసేనా”తి ఇమినా “సతం హోమీ”తిఆదినా అధిట్టానం కరోస్తేన కాలపరిచ్ఛేదవసేనేవ కాతబ్బన్తి దస్సేతి. సయమేవ ఏకో హోతి అధిట్టానస్స పటిప్పస్సద్ధత్తా. ఏత్థ చ పరికమ్మాధిట్టానచిత్తానం ఇద్ధిమా వణ్ణవసేన సయమేవ ఆరమ్మణం హోతి. తేసు పరికమ్మచిత్తాని సంతతిపచ్చప్పన్నారమ్మణాని. అధిట్టానచిత్తం సమ్మతివత్తమానారమ్మణం అధిట్టానస్స ఏకచిత్తక్షణికత్తాతి వదన్తి.

౩౮౭. “ఆవిభావ”న్తి పదస్స హేట్థా వుత్తేన హోతి-సద్దేన సమ్మన్తో న యుజ్జతి ఉపయోగవచనేన వుత్తత్తా, తథా వక్ఖమానేన చ గచ్ఛతి-సద్దేన అత్తనో, పరేస ఇచ్చ ఆవిభావస్స ఇచ్చితత్తా, నామపద ఇచ్చ కిరియాపదాపేక్షన్తి కిరియాసామణ్ణవాచినా కరోతి-సద్దేన యోజేత్వా ఆహ “ఆవిభావం కరోతీ”తి. తిరోభావన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో . యది ఏవం కథం పటిసమ్మిదాయన్తి చోదనం సన్ధాయాహ “ఇదమేవ హీ”తిఆది. కామం పటిసమ్మిదాయం “ఆవిభావన్తి కేనచి అనావటం హోతీ”తిఆదినా (పటి. మ. ౩.౧౧) ఆగతం, తమ్మి ఇదమేవ ఆవిభావకరణం, తిరోభావకరణ ఇచ్చ సన్ధాయ వుత్తం. సేసపదాని తేసంయేవ వేవచనాని. అన్తకారన్తి రత్తన్తకారం, దివాపి వా బిలగుహాదిగతం అన్తకారం. పటిచ్ఛన్నన్తి కుట్టకవాటాదినా పటిచ్ఛాదితం. అనాపాథన్తి దూరతాసుఖుమతరతాదినా న ఆపాథగతం. అయన్తి ఇద్ధిమా. పటిచ్ఛన్నోపి దూరే రితోపి అత్తా వా పరో వా యథా దిస్సతీతి విభత్తిం పరిణామేత్వా యోజేతబ్బం. ఆలోకజాతన్తి ఆలోకభూతం, జాతాలోకం వా.

౩౮౮. ఏతం పన పాటిహారియన్తి ఆవిభావపాటిహారియమాహ. కేన కతపుబ్బన్తి తత్థ కాయసక్ఖిం పుచ్చిత్వా “సత్థా తావ కాయసక్ఖీ”తి దస్సేన్తేన “భగవతా”తి వత్వా తమత్థం విభావేతుం “భగవా హీ”తిఆది వుత్తం. సావత్తివాసికే పస్సన్తీతి ఆనేత్వా సమ్మన్తో, తథా “యావ అవీచిం దస్సేసీ”తి. ఆకాసగతేసు హేట్టిమహేట్టిమవిమానేసు ఉపరూపరివిమానం బృవధాయకేసు బ్యూహాయమానేసు తగ్గతం ఆకాసం బ్యూళ్లం నామ హోతీతి వుత్తం “ఆకాస ఇచ్చ ద్విధా వియూహిత్యా”తి.

అయమత్తోతి ఆవిభావపాటిహారియస్స సత్థారా కతభావో. పురిమబుద్ధానం పటిపత్తిఆవజ్జనం బుద్ధప్పవేణియా అనుపాలనత్థం. “ఏకేన పాదేనా”తిఆది తివిక్కమదస్సనం. నయం దేతి యస్స నయస్స అనుసారేన వాచనామగ్గం ఠపేసి.

చూళఅనాథపిణ్డీకో నామ అనాథపిణ్డీకమహాసేట్టిస్స కన్ఠిభాతా.

సినేరుపబ్బతం నిబ్బిజ్ఞిత్వాతి తం పరిసాయ దిస్సమానరూపంయేవ కత్వా నిబ్బిజ్ఞిత్వా. నన్తి సినేరుపబ్బతం.

అనేకసతసహస్ససఙ్ఖస్స ఓకాసలోకస్స, తంనివాసిసత్తలోకస్స చ వివటభావకరణపాటిహారియం లోకవివరణం నామ. మహాబ్రహ్మాతి సహమ్మతిమహాబ్రహ్మ.

పస్సథ తావ అపణ్ణకపటిపదాయ ఫలన్తి నిరయభయేన తజ్జేత్వా సత్థు అనుపుబ్బికథానయేన సగ్గసుఖేన పలోభేత్వా, న పన సగ్గసమ్మత్తియం నిన్నభావాపాదనేన.

౩౮౯. యథా ఆవిభావకరణే ఆలోకకసిణం సమాపజ్జితబ్బం ఆలోకనిమ్మానాయ, ఏవం తిరోభావకరణే అన్తకారనిమ్మానాయ నీలకసిణం సమాపజ్జితబ్బం. కామఞ్చేతం పాళియం సరూపతో నాగతం, “వివటం ఆవట”న్తి (పటి.

మ. ౩.౧౧) పన వచనతో అత్తతో ఆగతమేవ. ఓదాతకసిణస్తోగధం వా ఆలోకకసిణన్తి వుత్తోవాయమత్తో. అన్ధకారన్తి అన్ధకారవన్తం.

౩౯౦. అవసేసే ఇట్టియత్థేరాదికే.

౩౯౧. పాకటో ఇద్ధిమా ఏతస్స అట్టితి పాకటం, పాకటఞ్చ తం పాటిహారియఞ్చాతి పాకటపాటిహారియం. న ఏత్త ఇద్ధిమా పాకటోతి అపాకటం, అపాకటఞ్చ తం పాటిహారియఞ్చాతి అపాకటపాటిహారియం. ఇద్ధిమతో ఏవ హి పాకటాపాకటభావేనాయం భేదో, న పాటిహారియస్స. న హి తం అపాకటం అత్తి.

ఉత్తరిమనుస్సధమ్మాతి మనుస్సధమ్మో వుచ్చతి దస కుసలకమ్మపథధమ్మా, తతో మనుస్సధమ్మతో ఉత్తరి. ఇద్ధిసజ్ఞాతం పాటిహారియం ఇద్ధిపాటిహారియం. ఆళిన్దేతి పముఖే. ఓకాసేహీతి పకిర. ఇద్ధాభిసజ్ఞారన్తి ఇద్ధిపయోగం. అభిసజ్ఞాసీతి అభిసజ్ఞరి, అకాసీతి అత్తో. తాలచ్చిగ్గళోనాతి కుఞ్చికచ్చిద్దేన. అగ్గళన్తరికాయాతి పిట్టసజ్ఞాతానం అన్తరేన.

అన్తరహితోతి అన్తరథాయితకామో. ఒకో బ్రహ్మ యథా అన్తరథాయితం న సక్కోతి, తథా కత్వా భగవా సయం తస్స, బ్రహ్మగణస్స చ అనాపాధభావగమనేన అన్తరహితో హుత్వా “సమణస్స గోతమస్స ఇమస్మిం రానే అత్తిభావో వా నత్తిభావో వా న సక్కా జానితు”న్తి ఏవం బ్రహ్మగణస్స వచనోకానో మా హోతూతి “భవేవాహ”న్తి ఇమం గాథం అభాసి.

తత్థ భవేవాహం భయం దిస్వాతి అహం భవే సంసారే జాతిజరాదిభేదం భయం దిస్వా ఏవ. భవఞ్చ విభవేసినన్తి ఇమఞ్చ కామభవాదిం తివిధమ్మి సత్తభవం, విభవేసినం విభవం గవేసమానమ్మి పరియేసమానమ్మి పునపునం భవే ఏవ దిస్వా. భవం నాభివదిన్తి తణ్ణాదిట్టివసేన కేఞ్చి భవం న అభివదిం న గహేసిం. నన్దిఞ్చ న ఉపాదియన్తి భవతణ్ణం న ఉపగచ్చిం, న అగ్గహేసిన్తి అత్తో.

౩౯౨. అలగ్గమానోతి వినివిజ్ఞిత్వా గమనేన కుట్టాదీసు కత్తచి న లగ్గమానో. అవజ్ఞిత్వా కతపరికమ్మేనాతి యస్స పరతో గన్తుకామో, తం ఆవజ్ఞిత్వా “ఆకానో హోతు, ఆకానో హోతు”తి ఏవం కతపరికమ్మేన ఇద్ధిమతా. పాకారపబ్బతాపేక్షాయ “సుసిరో, ఛిద్దో”తి చ పుల్లిజ్ఞవసేన వుత్తం. ఉబ్బేధవసేన పవత్తం వివరం సుసిరం. తిరియం పవత్తం ఛిద్దం.

యత్థ కత్తచి కసిణే పరికమ్మం కత్వాతి పథవీకసిణాదీసు యత్థ కత్తచి కసిణే ఝానం సమాపజ్ఞిత్వా పరికమ్మం కత్వా “ఆకానో హోతు”తి అధిట్టాతబ్బో. తత్థ కారణమాహ “అట్టసమాపత్తివసేభావోయేవ పమాణ”న్తి. తస్మా యం యం ఇచ్చతి, తం తదేవ హోతి. ఏతేన పథవియా ఉమ్ముజ్జననిమ్ముజ్జనే ఆపోకసిణసమాపజ్ఞనం, ఉదకాదీసు పథవీనిమ్మానే పథవీకసిణసమాపజ్ఞనం న ఏకన్తతో ఇచ్చితబ్బన్తి వుత్తం హోతి. ఏతన్తి ఏతం తిరోకుట్టాదిగమనపాటిహారియకరణే ఆకాసకసిణసమాపజ్ఞనం అవస్సం వత్తబ్బం అనుచ్చవికభావతో. ఏవఞ్చ కత్వా “ఆకాసకసిణవసేన పటిచ్చన్నానం వివటకరణ”న్తిఆదివచనం వియ పథవీకసిణవసేన “ఏకోపి హుత్వా బహుథా హోతీ”తిఆదిభావో “ఆకాసే వా ఉదకే వా పథవిం నిమ్మినిత్వా పదసా గమనం ఇచ్చతీ”తిఆదినా యం పకిణ్ణకనయే వుత్తం, తమ్మి సమత్థితం హోతి.

“దోసో నత్థీ”తి ద్విక్ఖత్తుం బద్ధం సుబద్ధం వియ దళ్ళీకరణం నామ హోతీతి అధిప్పాయేన వత్వా తేన పయోజనాభావం దస్సేతుం “పున సమాపజ్ఞిత్వా”తిఆది వుత్తం. అధిట్టితత్తా ఆకానో హోతియేవాతి సచేపి కేఞ్చి అన్తరా ఉపట్టితం పబ్బతాది

సియా, తమ్మి “ఆకాసో హోతూ”తి అధిట్టితత్తా ఆకాసో హోతియేవ. ఇదమ్మి అట్టానపరికప్పనమత్తం, తాదిసస్సు ఉపట్టానమేవ నట్టితి దస్సేతుం “అన్తరా”తిఆది వుత్తం.

౩౯౩. పరిచ్ఛిన్దిత్వాతి యథిచ్ఛితట్టానం ఇహాణేన పరిచ్ఛిన్దిత్వా. తత్తాతి తస్మిం పథవియా ఉదకభావాధిట్టానే అయం యథావుత్తపటిపత్తివిభావినీ పాళి . పరతో “తత్తాయం పాళీ”తి ఆగతట్టానేసుపి ఇమినా నయేన అట్టో వేదితబ్బో.

సోతి ఇద్ధిమా. అధిట్టానకాలే కాలపరిచ్ఛేదం కత్వా అధిట్టాతీతి వుత్తం “పరిచ్ఛిన్నకాలం పన అతిక్కుమిత్వా”తి. పకతియా ఉదకం అనిమ్మానఉదకం.

౩౯౪. విపరీతన్తి యం ఉదకం అక్కుమిత్వా అక్కుమన్తో న సంసీదతి, తం పనేత్థ ఇద్ధియా పథవీనిమ్మానవసేన వేదితబ్బం. పథవీకసిణన్తి పథవీకసిణజ్ఞానం.

౩౯౫. పల్లజ్కున్తి సమన్తతో ఊరుబద్ధాసనం. చిన్నపక్ఖో, అసజ్ఞాతపక్ఖో వా సకుణో డేతుం న సక్కోతీతి పాళియం “పక్ఖీ సకుణో”తి (పటి. మ. ౩.౧౧) పక్ఖీ-సద్దేన విసేసేత్వా సకుణో వుత్తోతి “పక్ఖేహి యుత్తసకుణో”తి ఆహ. పరికమ్మం కత్వాతి “పథవీ హోతూ”తి పరికమ్మం కత్వా.

ఆకాసే అన్తలిక్ఖేతి అన్తలిక్ఖసజ్ఞోతే ఆకాసే. యత్థ యత్థ హి ఆవరణం నట్టి, తం తం “ఆకాస”న్తి వుచ్చతి. అయన్త ఇద్ధిమా న పథవియా ఆసన్నే ఆకాసే గచ్చతి. యత్థ పన పక్ఖీనం అగోచరో, తత్థ గచ్చతి, తాదిసన్త లోకే “అన్తలిక్ఖ”న్తి వుచ్చతి. తేన వుత్తం “అన్తలిక్ఖసజ్ఞోతే ఆకాసే”తి.

ధేరోతి పుట్టే వుత్త తిపిటకచూళాభయత్థేరో. సమాపత్తిసమాపజ్జనన్తి పున సమాపత్తిసమాపజ్జనం. నను సమాహితమేవస్సు చిత్తన్తి ఇద్ధిమతో పాటిహారియవసేన పవత్తమానస్సు చిత్తం అచ్చన్తం సమాహితమేవ హోతి, న అజ్ఞాదా వియ అసమాహితన్తి అధిప్పాయో. తం పన ధేరస్స మతిమత్తం. పుట్టే హి పథవీకసిణం సమాపజ్జిత్వా పథవిం అధిట్టాయ గచ్చతి, ఇదాని పన ఆకాసో ఇచ్ఛితబ్బో, తస్మా ఆకాసకసిణం సమాపజ్జితబ్బమేవ. తేనాహ “కేఞ్చాపీ”తిఆది. తిరోకుట్టపాటిహారియే వుత్తనయేనేవ పటిపజ్జితబ్బన్తి యథా తత్థ కుట్టాది “ఆకాసో హోతూ”తి అధిట్టానేన ఆకాసో హోతి, ఏవం ఇథాపి పబ్బతరుక్ఖాదిం అధిట్టానేన ఆకాసం కత్వా గన్తబ్బన్తి అట్టో. అథ వా తిరోకుట్టపాటిహారియే వుత్తనయేనేవాతి “సచే పనస్సు భిక్ఖునో అధిట్టహేత్వా గచ్చన్తస్సా”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౨.౩౯౨) తత్థ వుత్తనయేన. ఏతేన “పురిమాధిట్టానబలేనేవ చస్స అన్తరా అజ్ఞో పబ్బతో వా రుక్ఖో వా ఉతుమయో ఉట్టహిస్సతీతి అట్టానమేవేత”న్తి నాగాదీహి కయిరమానో విబన్తో గమనన్తరాయం న కరోతీతి దస్సేతి.

ఓకాసేతి జనవివిత్తే యుత్తట్టానే. పాకటో హోతి ఆకాసచారీ అయం సమణోతి.

౩౯౬. ద్వాచత్తాలీసయోజనసహస్సగ్గహణం పరమకప్పవసేన కతం, తతో పరం పన అనుక్కుమేన పథవియా ఉస్సితభావేన తతో కతిపయయోజనూనతా సియా, అప్పకం అధికం వా ఊనం వా గణనూపగం న హోతీతి తథా వుత్తం. తీసు దీపేసు ఏకక్ఖణే ఆలోకకరణేనాతి యదా యస్మిం దీపే మజ్జే తిట్టన్తి, తదా తతో పురిమస్మిం అత్థం గచ్చన్తా పచ్చిమే ఉదేన్తా హుత్వా ఆలోకకరణేన. అజ్ఞాజోతీనం వా అభిభవనేన, దుద్దసతాయ చ మహిద్ధికే. సత్తానం

సీతపరిళాహమాపసమనేన, ఓసధితిణవనప్పతీనం పరిబ్రూహనేన చ మహానుభావే. ఛుపతీతి పుసతి. పరిమజ్జతీతి హత్తం ఇతో చిత్తో చ సజ్ఞారేస్తో ఘంసేతి. అభిజ్ఞాపాదకజ్ఞానవసేనేవాతి యస్స కస్సచి అభిజ్ఞాపాదకజ్ఞానవసేన. ఏవ-కారేన పాదకజ్ఞానవిసేసం నివత్తేతి, న అధిట్టానం. తేనేవాహ “నత్తేత్థ కసిణసమాపత్తినియమో”తి. తిరోకుట్టపాటిహారియాదీసు వియ ఇమస్మిం నామ కసిణే ఝానం సమాపజ్జిత్వా అధిట్టాతబ్బంతి న ఏత్థ కోచి నియమో అత్తీతి అత్తో. తథా హి పాళియం కిఞ్చ సమాపత్తిం అపరామసిత్వా “ఇథ సో ఇద్ధిమా”తిఆది (పటి. మ. ౩.౧౦-౧౧) వుత్తం. హత్థపాసే హోతి “చన్దిమసూరియే”తి ఏవం వుత్తం చన్దిమసూరియమణ్డలం. రూపగతం హత్థపాసేతి హత్థపాసే రితం రూపగతం, హత్థపాసే వా రూపగతం. హత్తం వా వడ్డేత్వా పరామసతీతి యోజనా.

ఉపాదిన్నకం నిస్సాయ అనుపాదిన్నకస్స వడ్డనం వుత్తం. యుత్తియా పనేత్త ఉపాదిన్నకస్సపి వడ్డనచ్ఛాయా దిస్సతి. అత్తనో అణుమహంతభావాపాదనే ఉపాదిన్నకస్స హాపనం వియ వడ్డనమ్మి లబ్భతేవ. యథా ఆయస్మతో మహామోగ్గల్లానస్స నన్దోపనన్దదమనేతి ఏవం పవత్తం సహవత్తునా ధేరవాదం ఆహరిత్వా తమత్తం దస్సేతుం “తిపిటకచూళనాగత్థో ఆహ”తిఆది ఆరద్ధం. కిం పన న హోతి, హోతియేవాతి అధిప్పాయో. ద్వే హి పటిసేధా పకతిం గమేన్తి. “తదా మహంతం హోతి మహామోగ్గల్లానత్థేరస్స వియా”తి ఇదం యథాధికతత్తదస్సనవసేన వుత్తం, ఖుద్దకభావాపాదనమ్పేత్త లబ్భతేవ.

నన్దోపనన్దనాగదమనకథావణ్ణనా

ఓలోకేసి బుద్ధాచిణ్ణవసేన “అత్తి ను ఖో అస్స ఉపనిస్సయో”తి. లోకియం రతనత్తయే పసాదలక్ష్ణం సాసనావతారం సన్ధాయాహ “అప్పసన్నో”తి. మిచ్ఛాదిట్టితో వివేచేత్వా పసాదేతబ్బోతి అధిప్పాయో. తేనాహ “కో ను ఖో...పే.... వివేచేయ్యా”తి.

తం దివసన్తి యదా భగవా భిక్కుసజ్జపరివుతో తావతినసభవనాభిముఖో గచ్ఛతి, తం దివసభాగం. ఆపానభూమిం సజ్జయింసూతి యత్థ సో నిసిన్నో భోజనకిచ్చం కరోతి, తం పరివేసనట్టానం సీత్తం సమ్మట్టం భోజనూపకరణాపనయనాదినా సజ్జయింసు పటియాదేసుం. తివిధనాటకేహీతి వధూకుమారికజ్ఞావత్తాహి తివిధాహి నాటకిత్తిహి. ఓలోకయమానోతి పేక్ఖన్తో, విచారేన్తో వా.

ఉపరూపరీతి మత్తకమత్తకే. భవనేనాతి భవనపదేసేన. భోగేహీతి సరీరభోగేహి. అవకుజ్జేనాతి నికుజ్జితేన. గహీత్వాతి యథా తావతినసభవనస్స పదేసోపి నావసిస్సతి, ఏవం పరియాదాయ.

సినేరుపరిభణ్ణన్తి సినేరుమేఖలం. సినేరుస్స కిర సమన్తో బహలతో, పుథులతో చ పఞ్చాయోజనసహస్సపరిమాణాని చత్తారి పరిభణ్ణాని తావతినసభవనస్స ఆరక్ఖాయ నాగేహి, గరుళేహి, కుమ్భణ్ణేహి, యక్ఖేహి చ అధిట్టితాని, తాని పరిభణ్ణభావసామజ్ఞోన ఏకజ్ఞం కత్వా “పరిభణ్ణ”న్తి వుత్తం. తేహి కిర సినేరుస్స ఉపడ్డం పరియాదిన్నం.

అత్తభావం విజహిత్వాతి మనుస్సరూపం అన్తరధాపేత్వా. బాధతీతి ఖేదమత్తం ఉప్పాదేతి.

అత్తభావం విజహిత్యాతి సుఖముత్తభావనిమ్మానేన నాగరూపం విజహిత్యా. ముఖం వివరి “ముఖగతం సమణం సంఖాదిస్సామీ”తి. పాచీనేన చ పచ్చిమేన చాతి నాగస్స తథానిపన్నత్తా వుత్తం. సుట్టు సతియా పచ్చుపట్టాపనత్తమాహ “మనసి కరోహి”తి.

ఆదితో పట్టాయ సబ్బపాటిహారియానీతి తదా ధేరేన కతపాటిహారియాని సన్ధాయ వుత్తం. ఇమం పన రానన్తి ఇమం నాసావాతవిస్సజ్జనకారణం.

అనుబద్ధీతి “న సక్కా ఏవంమహిద్ధికస్స ఇమస్స సమణస్స పటిపహరితు”న్తి భయేన పలాయంతం అనుబద్ధి.

ఏకపటిపాటియాతి ఏకాయ పటిపాటియా, నిరంతరన్తి అత్తో. అయమేవాతి యా ఉపాదిన్నకం నిస్సాయ అనుపాదిన్నకస్స వడ్డి, అయమేవ. ఏత్థ ఏదిసే హత్థవడ్డనాదిపాటిహారియే యుత్తి యుత్తరూపా చిత్తతో, ఉతుతో వా ఉపాదిన్నకరూపానం అనుప్పజ్జనతో. అథ వా ఉపాదిన్నన్తి సకలమేవ ఇన్ద్రియబద్ధం అధిప్పేతం. ఏవమ్మి తస్స తథా వడ్డి న యుజ్జతి ఏవాతి వుత్తనయేనేవ వడ్డి వేదితబ్బా. ఏకసన్తాసే ఉపాదిన్నం, అనుపాదిన్నఞ్చ సమ్మిన్నం వియ పవత్తమానమ్మి అత్తతో అసమ్మిన్నమేవ. తత్థ యథా ఆళ్లకమత్తే ఖీరే అనేకాళ్లకే ఉదకే ఆసిత్తే యదిపి ఖీరం సబ్బేన సమ్మిన్నం సబ్బత్థకమేవ లమ్బమానం హుత్వా తిట్టతి, తథాపి న తత్థ ఖీరం వడ్డతి, ఉదకమేవ వడ్డతి, ఏవమేవం యదిపి ఉపాదిన్నం అనుపాదిన్నఞ్చ సమ్మిన్నం వియ పవత్తతి, తథాపి ఉపాదిన్నం న వడ్డతి, ఇద్ధానుభావేన చిత్తజం, తదనుసారేన ఉతుజఞ్చ వడ్డతీతి దట్టబ్బం.

సోతి సో ఇద్ధిమా. ఏవం కత్వాతి వుత్తాకారేన హత్థం వా వడ్డేత్వా తే వా ఆగన్త్వా హత్థపాసే రితే కత్వా. పాదట్టపనాదిపి వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. అపరోపి ఇద్ధిమా. తథేవాతి పాటిహారియకరణతో పుట్టే వియ. తథూపమమేతన్తి యథా ఉదకపుణ్ణాసు నానాపాతీసు బహూహి నానాచన్దమణ్ణలేసు దిస్సమానేసు న తేన చన్దమణ్ణలస్స గమనాదిఉపరోధో, బహూనఞ్చ పచ్చేకం దస్సనం ఇజ్జతి, తథూపమమేతం పాటిహారియం చన్దిమసూరియానం గమనాదిఉపరోధాభావతో, బహూనఞ్చ ఇద్ధిమన్తానం తత్థ ఇద్ధిపయోగస్స యధిచ్ఛితం సమిజ్జనతోతి అధిప్పాయో.

౩౯౭. పరిచ్ఛేదం కత్వాతి అభివిధివసేన పన పరిచ్ఛేదం కత్వా, న మరియాదవసేన. తథా హేస బ్రహ్మలోకే అత్తనో కాయేన వసం వత్తేతి. పాళీతి పటిసమ్మిదామగ్గపాళి.

యావ బ్రహ్మలోకాపి కాయేన వసం వత్తేతీతి ఏత్థ యస్మా న బ్రహ్మలోకస్సేవ గమనం అధిప్పేతం, నాపి బ్రహ్మలోకస్స గమనమేవ, అథ ఖో అజ్ఞాథా అజ్ఞామ్మి. యావ బ్రహ్మలోకాతి పన దూరావధినిదస్సనమేతం, తస్మా “సచే బ్రహ్మలోకం గన్తుకామా హోతీ”తి వత్వాపి ఇతరమ్మి దస్సేతుం “సన్తికేపి దూరే అధిట్టాతీ”తిఆది వుత్తం. తత్థ పి-సద్దో సముచ్చయత్తో, తేన వుత్తావసేసస్స అధిట్టానిద్ధియా నిప్పాదేతబ్బస్స సబ్బస్సాపి సజ్గహో, న వుత్తస్సేవాతి దట్టబ్బం.

యమకపాటిహారియావసానేతిఆదినా తివిక్కమస్స అధిట్టానిద్ధినిప్పన్నత్తా వుత్తా, అజ్ఞాత్థ పన లక్ఖణానిసంసతా. తదుభయం యథా అజ్ఞామజ్ఞాం న విరుజ్జతి, తథా విచారేత్వా గోహేతబ్బం.

నీలమాతికన్తి నీలవణ్ణోదకమాతికం.

మహాబోధిని అపరాజితపల్లజ్యం మహాబోధిం. చిత్రే ఉప్పన్నే సన్నికే అకాసీతి తథా చిత్తుప్పత్తిసమనంతరమేవ పథవిం, సముద్దశ్చ సంఖిపిత్వా మహాబోధిసన్నికే అకాసి.

నక్ఖత్తిదివసేతి మహాదివసే. చన్దపూవేతి చన్దసదిసే చన్దమణ్ణలాకారే పూవే. ఏకపత్తపూరమత్తమకాసీతి యథా తే పమాణతో సరూపేనేవ అన్తోపత్తపరియాపన్నా హోన్తి, తథా అకాసి.

కాకవలియవత్తుస్మిశ్చ “భగవా ధోకం బహుం అకాసీ”తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. తం పన వత్తుం సఙ్ఖేపతోవ దస్సేతుం “మహాకస్సపత్థేరో కిరా”తిఆది వుత్తం. సమాపత్తియాతి నిరోధసమాపత్తియా.

గగ్గాతీరేతి తమ్మపణ్ణిదీపే గగ్గానదియా తీరే. సజ్ఞం అదాసీతి యథా తే యథాధిట్ఠితం సప్పిం పస్సన్తి, తథా సజ్ఞం అదాసి.

తస్సాతి యస్స బ్రహ్మణో రూపం దట్టుకామో, తస్స బ్రహ్మణో రూపం పస్సతి. సద్ధం సుణాతీతి దిబ్బాయ సోతథాతుయా బ్రహ్మణో సద్ధం సుణాతి. చిత్తం పజానాతీతి చేతోపరియజాణేన బ్రహ్మణో చిత్తం పజానాతి. కరజకాయస్స వసేనాతి చాతుమహాభూతికరూపకాయస్స వసేన. “చిత్తం పరిణామేతీ”తి ఏత్థ కిం తం చిత్తం, కథం వా పరిణామనన్తి ఆహ “పాదకజ్ఞానచిత్తం గహేత్వా కాయే ఆరోపేతీ”తి. కథం పన కాయే ఆరోపేతీతి ఆహ “కాయానుగతికం కరోతీ”తి. ఏవమ్మి సద్ధదన్దరోవాయన్తి వచనపథం పచ్చిన్దన్తో ఆహ “దన్దగమన”న్తి. కరోతీతి సమ్మన్దో. కాయగమనం హి దన్దం, దన్దమహాభూతపచ్చయత్తాతి అధిప్పాయో. అయశ్శోత్థ అత్తో – దిస్సమానేన కాయేన గన్తుకామతాయ వసేన చిత్తం పరిణామేన్తో యోగీ పాదకజ్ఞానం సమాపజ్ఞిత్వా వుట్టాయ “ఇదం చిత్తం కాయో వియ దన్దగమనం హోతూ”తి పరికమ్మం కరోతి. తథా పరికమ్మకరణం హి సన్ధాయ “పాదకజ్ఞానచిత్తం గహేత్వా”తి వుత్తం. పరికమ్మం పన కత్వా పున సమాపజ్ఞిత్వా జాణేన అధిట్ఠహన్తో తం చిత్తం కాయే ఆరోపేతి, కాయానుగతికం దన్దగమనం కరోతి.

సుఖసజ్ఞాన్తి సుఖసహగతం సజ్ఞం, సజ్ఞాసీసేన నిద్దేసో. లహుభావేన సజ్ఞాతన్తి లహుసజ్ఞం. కథం పన ఇద్ధిచిత్తేన సహ సుఖసజ్ఞాయ సమ్మవోతి ఆహ “సుఖసజ్ఞా నామ ఉపేక్షాసమ్మయుత్తా సజ్ఞా”తి. సుఖన్తి సజ్ఞాతన్తి వా సుఖసజ్ఞం. తేనేవాహ “ఉపేక్షా హి సన్తం సుఖన్తి వుత్తా”తి ఏకన్తగరుకేహి నీవరణేహి, ఓళారికేహి అనుపసన్తసభావేహి చ వితక్కాదీహి విప్పయోగో చిత్తచేతసికానం లహుభావస్స కారణన్తి దస్సేన్తో ఆహ “సాయేవ...పే.... వేదితబ్బా”తి. తం ఓక్కన్తస్సాతి తం సుఖలహుసజ్ఞం అనుప్పత్తస్స. అస్సాతి యోగినో. గన్తుకామతా ఏవ ఏత్థ పమాణన్తి ఏత్థ ఏతస్మిం దిస్సమానేన కాయేన గమనే యం రానం గన్తుకామో, తం ఉద్ధిస్స గన్తుకామతావసేన పవత్తపరికమ్మాధిట్ఠానాని ఏవ పమాణం, తావతా గమనం ఇజ్ఞతి. తస్మా మగ్గనిమ్మానవాయుఅధిట్ఠానేహి వినాపి ఇచ్చితదేసప్పత్తి హోతీతి. ఇదాని తమేవత్తం పాకటతరం కాతుం “సతి హీ”తిఆది వుత్తం.

కాయం గహేత్వాతి కరజకాయం ఆరమ్మణకరణవసేన పరికమ్మచిత్తేన గహేత్వా. చిత్రే ఆరోపేతీతి “అయం కాయో ఇదం చిత్తం వియ హోతూ”తి పాదకజ్ఞానచిత్రే ఆరోపేతి తగ్గతికం కరోతి. తేనాహ “చిత్తానుగతికం కరోతి సీఘగమన”న్తి. చిత్తగమనన్తి చిత్తప్పవత్తిమాహ. ఇదం పన చిత్తవసేన కాయపరిణామనపాటిహారియం. చిత్తగమనమేవాతి చిత్తేన సమానగమనమేవ. కథం పన కాయో దన్దప్పవత్తికో లహుపరివత్తినా చిత్తేన సమానగతికో హోతీతి? న సబ్బథా

సమానగతికో. యథేవ హి కాయవసేన చిత్తపరిణామనే చిత్తం సబృథా కాయేన సమానగతికం న హోతి. న హి తదా చిత్తం సభావసిద్ధేన అత్తనో ఖణేన అవత్తిత్వా గరువుత్తికస్స రూపధమ్మస్స ఖణేన వత్తితి. “ఇదం చిత్తం అయం కాయో వియ హోతూ”తి పన అధిట్ఠానేన దన్ధగతికస్స కాయస్స అనువత్తనతో యావ ఇచ్చితట్ఠానప్పత్తి, తావ కాయగతిఅనులోమేనేవ హుత్వా సన్తానవసేన పవత్తమానం చిత్తం కాయగతియా పరిణామితం నామ హోతి, ఏవం “అయం కాయో ఇదం చిత్తం వియ హోతూ”తి అధిట్ఠానేన పగేవ సుఖలహుసంజ్ఞాయ సమ్మాదితత్తా అభావితిద్ధిపాదానం వియ దన్ధం అవత్తిత్వా యథా లహుకతిపయచిత్తవారేహేవ ఇచ్చితట్ఠానప్పత్తి హోతి, ఏవం పవత్తమానో కాయో చిత్తగతియా పరిణామితో నామ హోతి, న ఏకచిత్తక్షణేనేవ ఇచ్చితట్ఠానప్పత్తియా.

ఏవం ఇచ్చ కత్వా “సేయ్యథాపి నామ బలవా పురిసో సమిజ్జితం వా బాహం పసారేయ్య, పసారితం వా బాహం సమిజ్జోయ్య”తి ఇదమ్మి ఉపమావచనం నిప్పరియాయేనేవ సమత్థితం హోతి. అవస్సం చేతం ఏవం సమ్మటిచ్చితట్టం, అజ్ఞాథా సుత్తాభిధమ్మపారేహి, వినయఅట్ఠకథాయ చ విరోధో సీయా, ధమ్మతా చ విలోమితా. “నాహం, భిక్షవే, అజ్ఞం ఏకధమ్మమ్మీ”తి (అ. ని. ౧.౧౧ ఆదయో) హి ఏత్థ అజ్ఞగహణేన రూపధమ్మా గహితా అలహుపరివత్తితాయ. అభిధమ్మే (పట్ట. ౧.౧.౧౦-౧౧) చ పురేజాతపచ్చయో రూపమేవ వుత్తో, పచ్చాజాతపచ్చయో చ తస్సేవ. యత్థ యత్థ చ ధమ్మా ఉప్పజ్జన్తి, తత్థ తత్థేవ భిజ్జన్తి. నత్తి దేసన్తరసంక్కమనం, న చ సభావో అజ్ఞాథా హోతీతి. న హి ఇద్ధిబలేన ధమ్మానం కేనచి లక్ఖణం అజ్ఞాధత్తం కాతుం సక్కా, భావజ్ఞాధత్తమేవ పన కాతుం సక్కా. “తీసుపి ఖణేసూ”తి ఇదమ్మి గమనారమ్భం సన్ధాయ వుత్తం, న గమననిట్ఠానన్తి వదన్తి. థేరోతి అట్ఠకథాచరియానం అన్తరే ఏకో థేరో. ఇథాతి ఇదం పాటిహారియం విభజిత్వా వుత్తపారే. సయం గమనమేవ ఆగతం “బ్రహ్మలోకం గచ్ఛతీ”తి వుత్తత్తా.

చక్కుసోతాదీనన్తి చక్కుసోతాదీనం అజ్ఞానం. తథా హి వుత్తం “సబ్బజ్ఞపచ్చజ్ఞ”న్తి, సబ్బఅజ్ఞపచ్చజ్ఞవన్తన్తి అత్తో. పసాదో నామ నత్థీతి ఇమినావ భావజీవితీన్ద్రియానమ్మి అభావో వుత్తోతి దట్టట్టం. రుచివసేనాతి ఇచ్ఛావసేన. అజ్ఞామ్మీతి భగవతా కరియమానతో అజ్ఞామ్మి కిరియం కరోతి. అయశ్చోత్థ బుద్ధానుభావో. యది సావకనిమ్మితేసు నానప్పకారతా నత్తి, “సచే పన నానావణ్ణే కాతుకామో హోతీ”తిఆది యం హేట్ఠా వుత్తం, తం కథన్తి? తం తథా తథా పరికమ్మం కత్వా అధిట్ఠహన్తస్స తే తే వణ్ణవయాదివిసేసా పరికమ్మానురూపం ఇజ్జన్తీతి కత్వా వుత్తం. ఇథ పన యథాధిట్ఠితే నిమ్మితరూపే సచే సావకో “ఇమే విసేసా హోన్తూ”తి ఇచ్చతి, న ఇజ్జతి, బుద్ధానం పన ఇజ్జతీతి అయమత్తో దస్సితోతి న కోచి విరోధో.

ఇదాని యాని తాని “యావ బ్రహ్మలోకాపి కాయేన వసం వత్తేతీ”తి (పటి. మ. ౩.౧౦) పాళియా అత్తదస్సనవసేన విభత్తాని “దురేపి సన్తికే అధిట్ఠాతీ”తిఆదీని చుద్దస పాటిహారియాని , తత్థ సిఖాప్పత్తం కాయేన వసవత్తనపాటిహారియం దస్సేతుం “ఏత్థ చా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ యన్తి కిరియాపరామసనం, తేన “రూపం పస్సతీ”తి ఏత్థ యదేతం రూపదస్సనం, “సద్ధం సుణాతీ”తి ఏత్థ యదేతం సద్ధసవనం, “చిత్తం పజానాతీ”తి ఏత్థ యదేతం చిత్తజాననన్తి ఏవం దిబ్బచక్కుసోతచేతోపరియజ్ఞాణకత్తుకం దస్సనసవనజాననకిరియం పరామసతీతి దట్టట్టం. ఇతో పరేసు సన్తిట్ఠతీతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. యమ్మిస్సాతి యమ్మి అస్స. యోగినో అధిట్ఠానన్తి సమ్మన్తో. యజ్ఞా ఖోతి ఏత్థ ఖో-సద్ధో అవధారణత్తో, విసేసత్తో వా, తేన అయమేవేత్థ కాయేన వసవత్తనపాటిహారియేసు ఉక్కుట్టతరన్తి దీపేతి. కస్మా? “అయం ను ఖో ఇద్ధిమా, అయం ను ఖో నిమ్మితో”తి ఏకచ్చస్స బ్రహ్మానో ఆసంక్కప్పాదనతో. యదగ్గేన చేతం అధిట్ఠితం విసేసతో మనోమయన్తి

వుచ్చతి, తదగ్గేన ఉక్కుట్యతరన్తి వేదితబ్బం. తేనాహ “ఏత్తావతా కాయేన వసం వత్తేతి నామా”తి. యది ఏవం కస్మా ఇధ సేసాని గహితానీతి ఆహ “సేసం...పే.... వుత్త”న్తి.

౩౯౮. ఇదం నానాకరణన్తి కామమిమాపి ద్వే ఇద్ధియో అధిట్టానవసేనేవ ఇజ్జన్తి, తథాపి ఇదం ఇదాని వుచ్చమానం ఇమాసం నానాకరణం విసేసో. పకతివణ్ణం విజహిత్యాతి అత్తనో పకతిరూపం విజహిత్యా అపనేత్వా, పరేసం అదస్సేత్వాతి అత్తో. కుమారకవణ్ణన్తి కుమారకసణ్ణానం. దస్సేతీతి తథా వికుబ్బన్తో అత్తని దస్సేతి. నాగవణ్ణం వాతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. హత్థిమ్మి దస్సేతీతి అత్తానమ్మి హత్థిం కత్వా దస్సేతి, బహిద్ధాపి హత్థిం దస్సేతి. ఏతదత్తమేవ హి ఇధ “హత్థివణ్ణం వా దస్సేతీ”తి అవత్వా “హత్థిమ్మి దస్సేతీ”తి (పటి. మం. ౩.౧౩) వుత్తం. యం పన కేచి బహిద్ధా హత్థిఆదిదస్సనవచనం “పకతివణ్ణం విజహిత్యా”తి వచనేన వికుబ్బనిద్ధిభావేన విరుజ్జతీతి వదన్తి, తదయుత్తం. కస్మా? పకతివణ్ణవిజహానం నామ అత్తనో పకతిరూపస్స అఞ్ఞోసం అదస్సనం, న సబ్బేన సబ్బం తస్స నిరోధనం. ఏవం సతి అత్తానం అదస్సేత్వా బహిద్ధా హత్థిం దస్సేన్తో “పకతివణ్ణం విజహిత్యా హత్థిం దస్సేతీ”తి వుచ్చమానే కో ఏత్త విరోధో, అత్తనా పన హత్థివణ్ణో హుత్వా బహిద్ధాపి హత్థిం దస్సేన్తో వత్తబ్బమేవ నత్తి. తేనాహ “బహిద్ధాపి హత్థిఆదిదస్సనవసేన వుత్త”న్తి. ఏవఞ్చ కత్వా వికుబ్బనిద్ధిభావేన చ న కోచి విరోధో.

పాళియఞ్చ కుమారకవణ్ణం వాతిఆదీసు అనియమత్తో వా-సద్ధో వుత్తో. తేసు ఏకేకస్సేవ కరణదస్సనత్తం. హత్థిమ్మితిఆదీసు పన హత్థిఆదీనం బహూనం ఏకజ్ఞం కాతబ్బాభావదస్సనత్తం సముచ్చయత్తో పి-సద్ధో వుత్తో. తేన “హత్థిమ్మి దస్సేతీ”తిఆదీసు దుతియే వుత్తనయేనేవ అత్తో గహితబ్బో.

ఇద్ధిమతో అత్తనో కుమారకాకారేన పరేసం దస్సనం కుమారకవణ్ణనిమ్మానం, న ఏత్త కిఞ్చి అపుబ్బం పథవీఆదివత్తు నిప్పాదీయతీతి కసిణనియమేన పయోజనాభావతో “పథవీకసిణాదీసు అఞ్ఞాతరారమ్మణతో”తి వుత్తం. సతిపి వా వత్తునిప్పాదనే యథారహం తం పథవీకసిణాదివసేనేవ ఇజ్జతీతి ఏవమ్పేత్త కసిణనియమేన పయోజనం నత్తేవ. కుమారకవణ్ణఞ్చో దస్సేన్తేన నీలవణ్ణం వా దస్సేతబ్బం సీయా, పీతాదీసు అఞ్ఞాతరవణ్ణం వా. తథా సతి నీలాదికసిణాని సమాపజ్జితబ్బానీతి ఆపన్నోవ కసిణనియమో. ఏసేవ నయో సేసేసుపి. ఏవమధిట్టితే యదేకే పథవీకసిణవసేన “ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోతీ”తిఆది (దీ. ని. ౧.౨౩౮; మం. ని. ౧.౧౪౭; సం. ని. ౫.౮౪౨; పటి. మం. ౩.౧౦) భావోతి ఏవం పవత్తేన కసిణనిద్దేసేన ఇధ వికుబ్బనిద్ధినిద్దేసే “పథవీకసిణాదీసు అఞ్ఞాతరారమ్మణతో”తిఆదివచనస్స విరోధం ఆసజ్కున్తి, సో అనోకాసోవాతి దట్టబ్బం. నిమ్మినితబ్బభావేన అత్తనా ఇచ్చితోతి అత్తనో కుమారకవణ్ణో, న పన అత్తనో దహరకాలే కుమారకవణ్ణోతి. నాగాదివణ్ణేసుపి అయం నయో బ్యాపీ ఏవాతి యదేకే “నాగాదినిమ్మానే న యుజ్జతి వియా”తి వదన్తి, తదపోహతం దట్టబ్బం.

బహిద్ధాపీతి పి-సద్ధేన అజ్జత్తం సమ్మిణ్ణేతి. అయఞ్ఞోత్థ అత్తో - హత్థిమ్మి దస్సేతీతిఆది అజ్జత్తం, బహిద్ధాపి హత్థిఆదిదస్సనవసేన వుత్తం, న “కుమారకవణ్ణం వా”తిఆది వియ అజ్జత్తమేవ కుమారకవణ్ణాదీనం దస్సనవసేనాతి. యం ఏత్త వత్తబ్బం అధిట్టానవిధానం, తం హేట్టా వుత్తమేవ.

౩౯౯. కాయన్తి అత్తనో కరజకాయం. వుత్తనయేనేవాతి “అయం కాయో సుసిరో హోతూ”తి పరికమ్మం కత్వా పున “పాదకజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా వుట్టాయా”తి ఇమం హేట్టా వుత్తనయానుసారమాహ. అఞ్ఞం కాయన్తి యం మనోమయం

కాయం నిమ్మినితుకామో, తం. ముజ్జావ్హతి ముజ్జాతిణతో. ఈసికన్తి తస్స కణ్ణం. కోసియాతి అసికోసతో. కరణ్ణాయాతి
పేళాయ, నిమ్మోకతోతి చ వదన్తి. అబ్బాహతీతి ఉద్ధరతి. పవాహేయ్యాతి ఆకడ్డేయ్య.

ఇద్ధివిధనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి ద్వాదసమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౧౩. అభిజ్ఞానిద్దేశవణ్ణనా

దిబ్బసోతధాతుకథావణ్ణనా

౪౦౦. తత్తాతి దిబ్బసోతధాతుయా నిద్దేసే. అభిజ్ఞాపాళియా హి నిద్దేసముఖేన అభిజ్ఞానం నిబ్బత్తనవిధి విధీయతి. అభిజ్ఞాసీసేనేత్థ అభిజ్ఞాపాళి వుత్తా. తేనాహ “తతో పరాసు చ తీసు అభిజ్ఞాసూ”తి. తతో పరాసూతి చ సత్తునో దేసనాక్కమం, అత్తనో చ ఉద్దేసక్కమం సన్ధాయ వుత్తం, న పటిపత్తిక్కమం. న హి పటిపజ్జన్తా ఇమినావ కమేన పటిపజ్జన్తి. సబ్బత్తాతి దిబ్బసోతధాతుపాళియం, సేసాభిజ్ఞాపాళియజ్ఞాతి సబ్బత్త. తత్తాతి వాక్కోపజ్ఞాసే నిపాతమత్తం, తత్త వా యథావుత్తపారే. దిబ్బసదిసత్తాతి దిబ్బే భవతి దిబ్బా, దేవానం సోతధాతు, తాయ దిబ్బాయ సదిసత్తా. ఇదాని తం దిబ్బసదిసతం విభావేతుం “దేవానం హి”తిఆది వుత్తం. తత్త సుచరితకమ్మనిబ్బత్తాతి సద్ధాబహులతావిసుద్ధదిట్ఠితానిసంసదస్సావితాదిసమ్మత్తియా సుట్టు చరితత్తా సుచరితేన దేవూపపత్తిజనకేన పుజ్ఞాకమ్మేన నిబ్బత్తా. పిత్తసేవ్వురుహిరాదీహీతి ఆది-సద్దేన వాతరోగాదీనం సజ్గహో. అపలిబుద్ధాతి అనుపద్దుతా. పిత్తాదీహి అనుపద్దుతత్తా, కమ్మస్స చ ఉళారతాయ ఉపక్కిలేసవిముత్తి వేదితబ్బా. ఉపక్కిలేసదోసరహితం హి కమ్మం తిణాదిదోసరహితం వియ సస్సం ఉళారఫలం అనుపక్కిలిట్టం హోతి. కారణూపచారేన చస్స ఫలం తథా వోహరీయతి, యథా “సుక్కం సుక్కవిపాక”న్తి (దీ. ని. ౩.౩౧౨; మ. ని. ౨.౮౧; అ. ని. ౪.౨౩౩). దూరేపీతి పి-సద్దేన సుఖుమస్సాపి ఆరమ్మణస్స సమ్మటిచ్చనసమత్థతం సజ్గణ్ణాతి. పసాదసోతధాతుతి చతుమహాభూతానం పసాదలక్ష్ఖణా సోతధాతు.

వీరియారమ్భవసేనేవ ఇజ్ఞానతో సబ్బాపి కుసలభావనా వీరియభావనా, పధానసజ్ఞారసమన్నాగతా వా ఇద్ధిపాదభావనాపి విసేసతో వీరియభావనా, తస్సా ఆనుభావేన నిబ్బత్తా వీరియభావనాబలనిబ్బత్తా. ఇాణమయా సోతధాతు ఇాణసోతధాతు. తాదిసాయేవాతి ఉపక్కిలేసవిముత్తతాయ, దూరేపి సుఖుమస్సపి ఆరమ్మణస్స సమ్మటిచ్చనసమత్థతాయ చ తంసదిసా ఏవ . దిబ్బవిహారవసేన పటిలద్ధత్తాతి దిబ్బవిహారసజ్ఞాతానం చతున్నం భూమీనం వసేన పటిలద్ధత్తా, ఇమినా కారణవసేనస్సా దిబ్బభావమాహ. యం చేత్థ వత్తబ్బం, తం హేత్థా వుత్తమేవ. దిబ్బవిహారసన్నిసిత్తత్తాతి అట్టణ్ణసమన్నాగమేన ఉక్కుంసగతం పాదకజ్ఞానసజ్ఞాతం దిబ్బవిహారం సన్నిస్సాయ పవత్తత్తా, దిబ్బవిహారపరియాపన్నం వా అత్తనా సమ్మయుత్తం రూపావచరచతుత్థజ్ఞానం నిస్సయపచ్చయభూతం సన్నిసిత్తత్తాతి ఏవమ్పేత్థ అత్తో దట్ఠిబ్బో. సవనట్ఠేనాతి సద్దగహణట్ఠేన. యాథావతో హి సద్ధూపలద్ధి సద్దసభావావబోధో సవనం. సన్తేసుపి అజ్ఞోసు సభావధారణాదీసు ధాతుఅత్థేసు అత్తసుజ్ఞాతాసద్దస్సనత్థా సత్థు ధాతుదేసనాతి ఆహ “నిజ్జీవట్ఠేన చా”తి. సోతధాతుకిచ్చం సద్దసమ్మటిచ్చనం, సద్దసన్నిట్టానపచ్చయతా చ.

ఇాణస్స పరిసుద్ధి ఉపక్కిలేసవిగమేనేవాతి ఆహ “నిరుపక్కిలేసాయా”తి. మానుసికా మనుస్స సన్తకా, మంససోతధాతు, దిబ్బవిదూరాదివిసయగ్గహణసజ్ఞాతేన అత్తనో కిచ్చవిసేసేన అతిక్కన్తం మానుసికం ఏతాయాతి అతిక్కన్తమానుసికా. తేనాహ “మనుస్సూపచారం అతిక్కమిత్వా సద్దసవసేనా”తి. తత్త మనుస్సూపచారన్తి మనుస్సేహి ఉపచరితబ్బట్టానం, పకతియా సోతద్వారేన గహితబ్బం విసయన్తి అధిప్పాయో. తేనాహ “సద్దసవసేనా”తి. దిబ్బేతి దేవలోకపరియాపన్నే. తే పన విసేసతో దేవానం కథా సద్ధా హోన్తితి ఆహ “దేవానం సద్దే”తి. మనుస్సానం ఏతేతి మానుసా, తే మానుసే. ఏవం దేవమనుస్ససద్ధానంయేవ గహితత్తా వుత్తం “పదేసపరియాదాన”న్తి, ఏకదేసగ్గహణన్తి అత్తో.

సదేహసన్నిసిన్హా అత్తనో సరీరే సన్నిసిన్హా. నిప్పదేసపరియాదానం రానభేదగ్గహణముఖేన సవిజ్ఞాణకాదిభేదభిన్నస్స సద్దస్స అనవసేసేన సజ్జణ్ణంతో.

అయం దిబ్బసోతధాతు. పరికమ్మసమాధిచిత్తేనాతి పరికమ్మభూతావేణికసమాధిచిత్తేన, దిబ్బసోతజ్ఞాణస్స పరికమ్మవసేన పవత్తక్ఖణికసమాధినా సమాహితచిత్తేనాతి అత్తో. పరికమ్మసమాధి నామ దిబ్బసోతధాతుయా ఉపచారావత్తాతిపి వదన్తి. సా పన నానావజ్జనవసేన వుత్తాతి దట్టబ్బా. సబ్బోళారికసద్దదస్సనత్తం సీహాదీనం సద్దో పరమం గహితో. తియోజనమత్తకేపి కిర కేసరసీహస్స సీహనాదసద్దో సుయ్యతి. ఆది-సద్దేన మేఘసద్దబ్బగ్గసద్దాదీనం సజ్జహో దట్టబ్బో. ఏత్త చ యథా ఓళారికసద్దావజ్జనం యావదేవ సుఖుమసద్దావజ్జనూపాయదస్సనత్తం, తథా సద్దగ్గహణభావనాబలేన సుఖుమతరసద్దగ్గహణసంసిద్ధితో.

ఏవం ఆసన్నసద్దగ్గహణానుసారేన దూరదూరతరసద్దగ్గహణమ్మి సమిజ్జతీతి దస్సేతుం “పురత్తిమాయ దిసాయ”తిఆదినా దిసాసమ్మన్దవసేన సద్దానం మనసికారవిధి ఆరద్ధో. తత్త సద్దనిమిత్తని జ్ఞాణుప్పత్తిహేతుభావతో సద్దో ఏవ సద్దనిమిత్తం, యో వా యథావుత్తో ఉపాదాయుపాదాయ లబ్బమానో సద్దానం ఓళారికసుఖుమాకారో, తం సద్దనిమిత్తం. తేనేవాహ “సద్దానం సద్దనిమిత్త”న్తి. యం పన వుత్తం “ఓళారికానమ్మి సుఖుమానమ్మి సద్దానం సద్దనిమిత్తం మనసి కాతబ్బ”న్తి, తం ఓళారికసుఖుమసమ్మతేసుపి ఓళారికసుఖుమసబ్బావదస్సనత్తం. తజ్ఞా సబ్బం సుఖుమే జ్ఞాణపరిచయదస్సనత్తం దట్టబ్బం. సద్దనిమిత్తస్స అపచ్చుప్పన్నసభావత్తా “సద్దోవ సద్దనిమిత్త”న్తి అయమేవ పక్ఖో జ్ఞాయాగతోతి కేచి, తం న ఓళారికసుఖుమానం సద్దానం వణ్ణారమ్మణేన జ్ఞాణేన నీలపీతాదివణ్ణానం వియ తత్తేవ గహేతబ్బతో. ఓళారికసుఖుమభావో చేత్త సద్దనిమిత్తని అధిప్పేతన్తి. తస్మాతి యథావుత్తేన విధినా పటిపజ్జన్తస్స యోగినో. తే సద్దాతి యే సబ్బోళారికతో పభుతి ఆవజ్జన్తస్స అనుక్కమేన సుఖుమసుఖుమా సద్దా ఆవజ్జితా, తే. పాకతికచిత్తస్సాపీతి పాదకజ్ఞానసమాపజ్జనతో పుట్టే పవత్తచిత్తస్సాపి. పరికమ్మసమాధిచిత్తస్సాతి దిబ్బసోతధాతుయా ఉప్పాదనత్తం పాదకజ్ఞానం సమాపజ్జిత్యా వుట్టితస్స సద్దం ఆరబ్బ పరికమ్మకరణవసేన పవత్తక్ఖణికసమాధిచిత్తస్స. పుట్టేపి జ్ఞాణేన పరిమద్దితత్తా అతివియ పాకటా హోన్తితి సమ్మన్దో.

తేసు సద్దేసూతి యే పరికమ్మస్స విసయదస్సనత్తం బహూ సద్దా వుత్తా, తేసు సద్దేసు. అజ్ఞాతరన్తి యత్తస్స పరికమ్మకరణవసేన అభిణ్ణం మనసికారో పవత్తో, తం ఏకం సద్దం. తతో పరన్తి తతో అప్పనుప్పత్తితో పరం. తస్మిం సోతేతి తస్మిం జ్ఞాణసోతే. పతితో హోతీతి దిబ్బసోతధాతు అన్తోగధా హోతి అప్పనాచిత్తస్స ఉప్పత్తితో పభుతి దిబ్బసోతజ్ఞాణలాభీ నామ హోతి, న దానిస్స తదత్తం భావనాభియోగో ఇచ్చితబ్బోతి అత్తో. తన్తి దిబ్బసోతధాతుం. ధామజాతన్తి జాతధామం దళ్ళభావప్పత్తం. వడ్డేతబ్బం పాదకజ్ఞానారమ్మణం. కిన్తి కిత్తకన్తి ఆహ “ఏత్తన్తరే సద్దం సుణామీతి ఏకజ్గలమత్తం పరిచ్చిన్దిత్వా”తి. పాదకజ్ఞానస్స హి ఆరమ్మణభూతం కసిణనిమిత్తం “ఏత్తకం రానం ఫరత్తూ”తి మనసి కరిత్వా పాదకజ్ఞానం సమాపజ్జన్తస్స కసిణనిమిత్తం తత్తకం రానం ఫరిత్వా తిట్టతి . సో సమాపత్తితో వుట్టాయ తత్త గతే సద్దే ఆవజ్జతి, సుభావితభావనత్తా తత్త అజ్ఞాతరం సద్దం ఆరబ్బ ఉప్పన్నావజ్జనానన్తరం చత్తారి, పఞ్చ వా జవనాని ఉప్పజ్జన్తి. తేసు పచ్చిమం ఇద్ధిచిత్తం, ఇతరస్స పునపి పాదకజ్ఞానం సమాపజ్జితబ్బమేవ. తతో ఏవ హి పాదకజ్ఞానారమ్మణేన పుట్టోకాసబ్బన్తరగతేపి సద్దే సుణాతియేవాతి సాసజ్గం వదతి. ఏకజ్గలద్వజ్గలాదిగ్గహణోచ్చత్త సుఖుమసద్దాపేక్షాయ కతం.

ఏవం సుణన్తోవాతి ఏవం పరిచ్ఛిన్దిత్వా పరిచ్ఛిన్దిత్వా సవనేన వసీకతాభిజ్ఞో హుత్వా యథావజ్జితే సద్దే సుణన్తో ఏవ. పాటియేక్కున్తి ఏకజ్ఞం పవత్తమానేపి తే సద్దే పచ్ఛేకం వత్తుభేదేన వవత్తపేతుకామతాయ సతి.

దిబ్బసోతధాతుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

చేతోపరియజ్ఞాణకథావణ్ణనా

౪౦౧. పరియాతీతి సరాగాదివిభాగేన పరిచ్ఛిజ్ఞ జానాతి. తేనాహ “పరిచ్ఛిన్దితీతి అత్తో”తి. యేసజ్ఞో ధాతునం గతి అత్తో, బుద్ధిపి తేసం అత్తో. “పరసత్తాన”న్తి ఏత్త పర-సద్దో అజ్ఞాత్తోతి ఆహ “అత్తానం ఠపేత్వా సేససత్తాన”న్తి, యథా హి యో పరో న హోతి, సో అత్తా. యో అత్తా న హోతి, సో పరోతి. సత్తానన్తి చేత్త రూపాదీసు సత్తాతి సత్తా. తస్సా పన పజ్ఞాత్తియా సవిజ్ఞాణకసన్తానే నిరుళ్లత్తా నిచ్ఛన్దరాగాపి సత్తాత్వేవ వుచ్చన్తి, భూతపుబ్బగతియా వా. “పు”న్తి నరకం, తత్త గలన్తి పపత్తనీతి పుగ్గలా, పాపకారినో. ఇతరేపి సంసారే సంసారి నో తంసభావానాతివత్తనతో పుగ్గలాత్వేవ వుచ్చన్తి. తంతంసత్తనికాయస్స వా తత్త తత్త ఉపపత్తియా పూరణతో, అనిచ్ఛతావసేన గలనతో చ పుగ్గలాతి నేరుత్తా.

ఏతజ్ఞోతి ఏత్త హి-సద్దో హేతుఅత్తో. యస్మా “ఏతం చేతోపరియజ్ఞాణం దిబ్బచక్కుజ్ఞాణవసేన ఇజ్ఞతీ”తి తం దిబ్బచక్కుజ్ఞాణం, ఏతస్స చేతోపరియజ్ఞాణస్స ఉప్పాదనే పరికమ్మం, తస్మా తేన చేతోపరియజ్ఞాణం ఉప్పాదేతుకామేన అధిగతదిబ్బచక్కుజ్ఞాణేన భిక్షునాతి ఏవం యోజనా కాతబ్బా . హదయరూపన్తి న హదయవత్తు, అథ ఖో హదయమంసపేసి. యం బహి కమలమకుళసణ్ణానం, అన్తో కోసాతకిఫలసదిసన్తి వుచ్చతి, తజ్ఞో నిస్సాయ దాని వుచ్చమానం లోహితం తిట్ఠతి. హదయవత్తు పన ఇమం లోహితం నిస్సాయ పవత్తతీతి. కథం పన దిబ్బచక్కునా లోహితస్స వణ్ణదస్సనేన అరూపం చిత్తం పరియేసతీతి ఆహ “యదా హీ”తిఆది. కథం పన సోమనస్ససహగతాదిచిత్తపుత్తియా కమ్మజస్స లోహితస్స వివిధవణ్ణభావాపత్తీతి? కో వా ఏవమాహ “కమ్మజమేవ తం లోహిత”న్తి చతుసన్తతిరూపస్సాపి తత్త లబ్బమానత్తా. తేనేవాహ “ఇదం రూపం సోమనస్సిన్ద్రియసముట్ఠాన”న్తిఆది. ఏవమ్మి యం తత్త అచిత్తజం, తస్స యథాపుత్తవణ్ణభేదేన న భవితబ్బన్తి? భవితబ్బం, సేసతిసన్తతిరూపానం తదనువత్తనతో. యథా హి గమనాదీసు చిత్తజరూపాని ఉతుకమ్మాహారసముట్ఠానరూపేహి అనువత్తీయన్తి, అజ్ఞాథా కాయస్స దేసన్తరుప్పత్తియేవ న సియా, ఏవమిథాపి చిత్తజరూపం సేసతిసన్తతిరూపాని అనువత్తమానాని పవత్తన్తి. పసాదకోధవేలాసు చక్కుస్స వణ్ణభేదాపత్తియేవ చ తదత్తస్స నిదస్సనం దట్ఠబ్బం.

పరియేసన్తేనాతి పరమం తావ అనుమానతో జ్ఞాణం పేసేత్వా గవేసన్తేన. చేతోపరియజ్ఞాణో ఉప్పాదేతుకామేన యోగినా హేట్ఠా పుత్తనయేన రూపావచరచతుత్తజ్ఞానం అట్టజ్ఞసమన్నాగతం అభినీహారక్ఖమం కత్వా దిబ్బచక్కుజ్ఞాణస్స లాభీ సమానో ఆలోకం వడ్డేత్వా దిట్టేన చక్కునా పరస్స హదయమంసపేసిం నిస్సాయ పవత్తమానస్స లోహితస్స వణ్ణదస్సనేన “ఇదాని ఇమస్స చిత్తం సోమనస్ససహగత”న్తి వా “దోమనస్ససహగత”న్తి వా “ఉపేక్ఖాసహగత”న్తి వా నయగ్గాహవసేనపి వవత్తపేత్వా పాదకజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా వుట్ఠాయ “ఇమస్స చిత్తం జానామీ”తి పరికమ్మం కాతబ్బం. కాలసతమ్మి కాలసహస్సమ్మి పునపునం పాదకజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా వుట్ఠాయ తథేవ పటిపజ్జితబ్బం. తస్సేవం దిబ్బచక్కునా హదయలోహితవణ్ణదస్సనాదివిధినా పటిపజ్జన్తస్స ఇదాని చేతోపరియజ్ఞాణం ఉప్పజ్జిస్సతీతి యం తదా పవత్తతీతి వవత్తాపితం చిత్తం, తం ఆరమ్మణం కత్వా మనోద్వారావజ్జనం ఉప్పజ్జతి, తస్మిం నిరుద్ధే చత్తారి, పఞ్చా వా జవనాని జవన్తి.

తేసం పురిమాని తీణి, చత్తారి వా పరికమ్మాదిసమజ్ఞాని కామావచరాని, చతుత్తం, పశ్చాదమం వా అప్పనాచిత్తం రూపావచరచతుత్తజ్ఞానికం. తత్త యం అస్తేన అప్పనాచిత్తేన సద్ధిం ఉప్పన్నం జాణం, ఇదం **చేతోపరియజాణం**. తస్మా యత్థానేన పరికమ్మం కతం, తం పరస్స చిత్తం పచ్చక్షతో పటివిజ్ఞంతం విభావేంతమేవ హుత్వా పవత్తతి రూపం వియ చ దిబ్బచక్షుజాణం, సద్ధం వియ చ దిబ్బసోతజాణం. తతో పరం పన కామావచరచిత్తేహి సరాగాదివత్థాపనం హోతి నీలాదివత్థాపనం వియ. ఏవమధిగతస్స పన చేతోపరియజాణస్స ధామగమనవిధానమ్మి అధిగమనవిధానసదిసమేవాతి తం దస్సేతుం **“తస్మా తేన...పే... ధామగతం కాతబ్బ”**ని వుత్తం.

ఏవం ధామగతే హీతిఆది ధామగతానిసంసదస్సనం. సబ్బమ్మి కామావచరచిత్తని చతుపజ్ఞాసవిధమ్మి కామావచరచిత్తం. **“సబ్బమ్మీ”**తి పదం **“రూపావచరారూపావచరచిత్త”**ని ఏత్థాపి ఆనేత్వా సమ్మన్ధితబ్బం. తేన పశ్చాదసవిధమ్మి రూపావచరచిత్తం, ద్వాదసవిధమ్మి అరూపావచరచిత్తని వుత్తం హోతి. **పజానాతీ**తి సరాగాదిపకారేహి జానాతి, పచ్చక్షతో పటివిజ్ఞతీతి అధిప్పాయో. పుధుజ్ఞనవసేనాయం అభిజ్ఞాకథాతి లోకుత్తరం చిత్తం ఇధ అనుద్ధటం. తమ్మి హి ఉపరిమో, సదిసో వా అరియో హేట్టిమస్స, సదిసస్స చ చిత్తమ్మి పజానాతి ఏవ. తేనాహ **“అనుత్తరం వా చిత్త”**నిఆది. సజ్కమన్తోతి జాణేన ఉపసజ్కమన్తో. ఏకచ్చస్థో చిత్తం ఇత్థా పరికమ్మేన వినా తదజ్ఞం చిత్తం జానన్తో **“చిత్తా చిత్తం సజ్కమన్తో”**తి వుత్తో. తేనాహ **“వినాపి హదయరూపదస్సనేనా”**తి. హదయరూపదస్సనాదివిధానం హి ఆదికమ్మికవసేన వుత్తం. తేనాహ **“పుత్తమ్మి చేత”**నిఆది. **యత్త కత్థచీతి** పశ్చాదోకారభవే, చతువోకారభవేపి వా. న కతో అభిజ్ఞానుయోగసజ్ఞతో అభినివేసో ఏతేనాతి **అకతాభినివేసో**, తస్స, ఆదికమ్మికస్సాతి అత్తో. **అయం కథాతి** **“అలోకం వడ్డేత్వా”**తిఆదినా వుత్తపరికమ్మికథా.

అవసేసన్తి వుత్తావసేసం. ఏవం అవిభాగేన వుత్తం విభాగతో దస్సేతుం **“చతుభూమకం కుసలాభ్యాకతం చిత్తం వీతరాగ”**ని ఆహ. తస్మా యోనిసోమనసికారప్పచ్చయతంహేతుకతాహి రాగేన సమ్మయోగాసజ్కాభావతో **“వీతరాగ”**ని వత్తబ్బతం లభతి. సేసాకుసలచిత్తానం రాగేన సమ్మయోగాభావతో నత్థేవ సరాగతా, తంనిమిత్తకతాయ పన సియా తంసహితతాలేసోతి నత్థేవ వీతరాగతాపీతి దుకవినిముత్తతావ యుత్తాతి వుత్తం **“ఇమస్మిం దుకే సజ్గహం న గచ్చన్తీ”**తి. యది ఏవం పదేసికం చేతోపరియజాణం ఆపజ్ఞతీతి? నాపజ్ఞతి, దుకంతరపరియాపన్నత్తా తేసం. యే పన **“పటిపక్షభావే అసతిపి సమ్మయోగాభావో ఏవేత్థ పమాణం ఏకచ్చఅభ్యాకతానం వియా”**తి సేసాకుసలచిత్తానమ్మి వీతరాగతం పటిజానన్తి , తే సన్ధాయాహ **“కేచి పన థేరా తానిపి సజ్గన్తన్తీ”**తి. సదోసదుకేపి ఇమినావ నయేన అత్తో వేదితబ్బో.

పాటిపుగ్గలికనయేనాతి ఆవేణికనయేన, తదజ్ఞాకుసలచిత్తేసు వియ లోభదోసేహి అమిస్సితస్స మోహస్సేవ సబ్బావతోతి అత్తో. అకుసలమూలసజ్ఞాతేసు సహ మోహనేవాతి **సమోహం** పరమనయే, దుతియనయే పన సహేవ మోహేనాతి **సమోహ**న్తి ఏవం ఉత్తరపురిమపదావధారణతో ద్వీసు నయేసు భేదో వేదితబ్బో. అత్తనా సమ్మయుత్తం ధినమిద్ధం అనువత్తనవసేన గతం పవత్తం ధినమిద్ధానుగతం పశ్చాదిధం ససజ్ఞారికాకుసలచిత్తం **సంఖీతం**, ఆరమ్మణే సజ్గోచనవసేన పవత్తనతో. వుత్తనయేన **ఉద్ధచ్చానుగతం** వేదితబ్బం, తం పన ఉద్ధచ్చసహగతం చిత్తం, యత్త వా ఉద్ధచ్చం పచ్చయవిసేసేన ధామజాతం హుత్వా పవత్తతి. కిలేసవిక్ఖమ్మనసమత్తతాయ, విపులఫలతాయ, దీఘసంతానతాయ చ మహాంతభావం గతం, మహాంతేహి వా ఉళారచ్చన్దవీరియచిత్తపజ్ఞోహి గతం పటిపన్నన్తి **మహగ్గతం**. **అవసేసన్తి** పరిత్తఅప్పమాణం. అత్తానం ఉత్తరితుం సమత్థేహి సహ ఉత్తరేహితి **సఉత్తరం**. ఉత్తిణ్ణన్తి ఉత్తరం, లోకే అపరియాపన్నభావేన

లోకతో ఉత్తరన్తి లోకుత్తరం. తతో ఏవ నత్తి ఏతస్స ఉత్తరన్తి అనుత్తరం. ఉపనిష్ఠానలక్ష్మణప్పత్తేన సమాధినా సమ్మదేవ ఆహితన్తి సమాహితం. తదగ్గవిముత్తిప్పత్తం కామావచరకుసలచిత్తం. విక్లమ్భనవిముత్తిప్పత్తం మహగ్గతచిత్తం. సముచ్చేదవిముత్తిప్పత్తం మగ్గచిత్తం. పటిప్పస్సద్ధివిముత్తిప్పత్తం ఫలచిత్తం. నిస్సరణవిముత్తిప్పత్తమ్మి తదుభయమేవ. కామం కానిచి పచ్చవేక్షణచిత్తాదీని నిబ్బానారమ్మణాని హోన్తి, నిస్సరణవిముత్తిప్పత్తాని పన న హోన్తి తాదిసకిచ్చాయోగతో. పాళియం ఆగతసరాగాదిభేదవసేన చేవ తేసం అన్తరభేదవసేన చ సబ్బప్పకారమ్మి.

చేతోపరియజ్ఞాణకథావణ్ణనా నిట్టితా.

పుట్టేనివాసానుస్సతిజ్ఞాణకథావణ్ణనా

౪౦౨. పుట్టేనివాసం అనుస్సరతి, తస్స వా అనుస్సరణం పుట్టేనివాసానుస్సతి, తం నిస్సయాదిపచ్చయభూతం పటిచ్చ ఉప్పజ్జనతో “పుట్టేనివాసానుస్సతిమ్మి యం జ్ఞాణం, తదత్థాయా”తి సజ్ఞేపేన వుత్తమత్తం వివరన్తో పుట్టేనివాసం తావ దస్సేత్వా తత్త సతిజ్ఞాణాని దస్సేతుం “పుట్టేనివాసో”తిఆదిమాహ. తత్త “పుట్టే”తి ఇదం పదం “ఏకమ్మి జాతి”న్తిఆదివచనతో అతీతభవవిసయం ఇధాధిప్పేతన్తి ఆహ “అతీతజాతీసు”తి నివాస-సద్దో కమ్మసాధనో, ఖన్ధవినిముత్తో చ నివసితధమ్మా నట్టితి ఆహ “నివుత్తక్ఖణ్ణా”తి. నివుత్తతా చేత్త ససన్తానే పవత్తతా, తథాభూతా చ తే అను అను భూతా జాతా పవత్తా తత్త ఉప్పజ్జిత్వా విగతావ హోన్తితి ఆహ “నివుత్తాతి అజ్ఞావుత్తా అనుభూతా అత్తనో సన్తానే ఉప్పజ్జిత్వా నిరుద్ధా”తి. ఏవం ససన్తతిపరియాపన్నధమ్మవసేన నివాస-సద్దస్స అత్తం వత్వా ఇదాని అవిసేసేన వత్తుం “నివుత్తధమ్మా వా నివుత్తా”తి వత్వా తం వివరితుం “గోచరనివాసేనా”తిఆది వుత్తం. గోచరభూతాపి హి గోచరాసేవనాయ ఆసేవితా ఆరమ్మణకరణవసేన అనుభూతా నివుత్తా నామ హోన్తితి. తే పన దువిధా సపరవిజ్ఞాణగోచరతాయాతి ఉభయేపి తే దస్సేతుం “అత్తనో”తిఆది వుత్తం.

తత్త “అత్తనో విజ్ఞాణేన విజ్ఞాతా”తి వత్వా “పరిచ్ఛిన్నా”తి వచనం యే తే గోచరనివాసేన నివుత్తధమ్మా, తే న కేవలం విజ్ఞాణేన విజ్ఞాణమత్తా, అథ ఖో యథా పుట్టే జాతినామగోత్రవణ్ణలిజ్ఞాహారాదివిసేసేహి పరిచ్ఛేదకారికాయ పజ్ఞాయ పరిచ్ఛిజ్జ గహితా, తథేవేతం జ్ఞాణం పరిచ్ఛిజ్జ గణ్ణాతీతి ఇమస్స అత్తస్స దీపనత్తం వుత్తం. పరవిజ్ఞాణవిజ్ఞాతాపి వా నివుత్తాతి సమ్మన్దో. న కేవలం అత్తనోవ విజ్ఞాణేన, అథ ఖో పరేసం విజ్ఞాణేన విజ్ఞాతాపి వాతి అత్తో. ఇధాపి “పరిచ్ఛిన్నా”తి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం “పరేసమ్మి వా విజ్ఞాణేన విజ్ఞాతా పరిచ్ఛిన్నా”తి. తస్స చ గహణే పయోజనం వుత్తనయేనేవ వత్తబ్బం. తే చ ఖో యస్మా అభీతాసు ఏవ జాతీసు అజ్ఞోహి విజ్ఞాతా పరిచ్ఛిన్నా, తే చ పరినిబ్బుతాపి హోన్తి. యే హి తే విజ్ఞాతా, తేసం తదా వత్తమానసన్తానానుసారేన తేసమ్మి అతీతే పవత్తి జాయతీతి సిఖాప్పత్తం పుట్టేనివాసానుస్సతిజ్ఞాణస్స విసయభూతం పుట్టేనివాసం దస్సేతుం “ఛిన్నవటుమకానుస్సరణాదీసు”తి వుత్తం. ఛిన్నవటుమకా సమ్మాసమ్మద్ధా, తేసం అనుస్సరణా ఛిన్నవటుమకానుస్సరణం. ఆది-సద్దేన పచ్చేకసమ్మద్ధబుద్ధసావకానుస్సరణాని గయ్హన్తితి వదన్తి. ఛిన్నవటుమకా పన సట్టేవ అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బుతా. తేసం అనుస్సరణం నామ తేసం పటిపత్తియా అనుస్సరణం, సా పన పటిపత్తి సజ్ఞేపతో ఛళారమ్మణగ్గహణలక్ష్మణాతి తాని ఇథ పరవిజ్ఞాణవిజ్ఞాతగ్గహణేన గహితాని, తే పనేతే సమ్మాసమ్మద్ధానయేవ విసయా, న అజ్ఞోసన్తి ఆహ “తే బుద్ధానయేవ లబ్భన్తి”తి. న హి అతీతే బుద్ధా భగవన్తో ఏవం విపస్సింసు, ఏవం మగ్గం భావేసుం,

ఏవం ఫలనిబ్బానాని సద్భావం, ఏవం వేనేయ్యే వినేనున్తి ఏత్త సబ్బదా అజ్ఞోసం జాణస్స గతి అత్థీతి. యాయ సతియా పుట్టేనివాసం అనుస్సరతి, సా పుట్టేనివాసానుస్సరతి ఆనేత్వా సమ్మన్తితబ్బం.

అనేకవిధన్తి నానాభవయోనిగతివిజ్ఞాణట్టితిసత్తావాసాదివసేన బహువిధం. పకారేహీతి నామగోత్తాదిఆకారేహి సద్ధిం, సహాయోగే చేతం కరణవచనం. పవత్తితం దేసనావసేన. తేనాహ “సంవణ్ణీత”న్తి, విత్తారితన్తి అత్తో. “నివాస”న్తి అన్తోగధభేదసామజ్ఞావచనమేతన్తి తే భేదే బ్యాపనిచ్చావసేన సజ్ఞహేత్వా దస్సేన్తో “తత్త తత్త నిమిత్తసన్తాన”న్తి ఆహ. సావకస్సేవేతం అనుస్సరణం, న సత్థునోతి వుత్తం “ఖన్ధపటిపాటివసేన చుతిపటిసన్ధివసేన వా”తి. ఖన్ధపటిపాటి ఖన్ధానం అనుక్కుమో. సా చ ఖో చుతితో పట్టాయ ఉప్పటిపాటివసేన. కేచి పనేత్త “ఇరియాపథపటిపాటి ఖన్ధపటిపాటి”తి వదన్తి. అనుగన్త్వా అనుగన్త్వాతి జాణగతియా అనుగన్త్వా అనుగన్త్వా. తిత్థియాతి అజ్ఞాతిత్థియా, తే పన కమ్మవాదినో కిరియవాదినో తాపసాదయో. రపేత్వా అగ్గసావకమహాసావకే ఇతరే సత్థు సావకా పకతిసావకా.

యస్మా తిత్థియానం బ్రహ్మజాలాదీసు చత్తాలీసాయ ఏవ సంవట్టవివట్టానం అనుస్సరణం ఆగతం, తస్మా “న తతో పర”న్తి వత్వా తం కారణం వదన్తో “దుబ్బలపజ్ఞాత్తా”తిఆదిమాహ, తేన విపస్సనాభియోగో పుట్టేనివాసానుస్సరతిజాణస్స వినేసకారణన్తి దస్సేతి. బలవపజ్ఞాత్తాతి ఏత్త నామరూపపరిచ్ఛేదాదియేవ పజ్ఞాయ బలవకారణం దట్టబ్బం. తజ్ఞోత్థ నేసం సాధారణకారణం. ఏత్తకోతి కప్పానం లక్ఖం, తదధికం ఏకం, ద్వే చ అసజ్ఞేయ్యానీతి కాలవసేన ఏవంపరిమాణో యథాక్కుమం తేసం మహాసావకలగ్గసావకపచ్చేకబుద్ధానం పుజ్ఞాజాణాభినీహరో సావకపచ్చేకబోధిపారమితా సమితా. యది బోధిసమ్మారసమ్మరణకాలపరిచ్ఛిన్నో తేసం తేసం అరియానం అభిజ్ఞాజాణవిభాగో, ఏవం సన్తే బుద్ధానమ్మి వినయపరిచ్ఛేదతా ఆపన్నాతి ఆహ “బుద్ధానం పన పరిచ్ఛేదో నామ నత్థీ”తి. “యావతకం జోయ్యం, తావతకం జాణ”న్తి (మహాని. ౧౫౬; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮౫; పటి. మ. ౩.౫) వచనతో సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్స వియ బుద్ధానం అభిజ్ఞాజాణానమ్మి వినయే పరిచ్ఛేదో నామ నత్థి. తత్త యం యం జాతుం ఇచ్చన్తి, తం తం జానన్తి ఏవ. అథ వా సతిపి కాలపరిచ్ఛేదే కారణాపాయకోసల్లపరిగ్గహాదినా సాతీసయత్తా మహాబోధిసమ్మారానం పజ్ఞాపారమితాయ పవత్తిఅనుభావస్స పరిచ్ఛేదో నామ నత్థి, కుతో తన్నిబ్బత్తానం అభిజ్ఞాజాణానన్తి ఆహ “బుద్ధానం పన పరిచ్ఛేదో నామ నత్థీ”తి. అతీతే ఏత్తకాని కప్పానం అసజ్ఞేయ్యానీతి ఏవం కాలపరిచ్ఛేదో నామ నత్థి, అనాగతే అనాగతంసజ్ఞాణస్స వియ.

ఏవం ఛన్నం జనానం పుట్టేనివాసానుస్సరణం కాలవిభాగతో దస్సేత్వా ఇదాని ఆరమ్మణగ్గహణతో ఆనుభావవినేసతో, పవత్తిఆకారతో చ దస్సేతుం “తిత్థియా చా”తిఆది వుత్తం. చుతిపటిసన్ధివసేనాతి అత్తనో, పరస్స వా తస్మిం తస్మిం అత్తభావే చుతిం దిస్వా అన్తరా కిజ్ఞో అనామసిత్వా పటిసన్ధియా ఏవ గహణవసేన. వుత్తమేవత్తం బృతిరేకతో, అన్వయతో చ విభావేతుం “తేసజ్ఞో”తిఆది వుత్తం. పకతిసావకా చుతిపటిసన్ధివసేనపి సజ్ఞమన్తీతి అయమత్తో హేత్థా వుత్తనయేన “బలవపజ్ఞాత్తా”తి హేతునా విభావేతబ్బో, చుతిపటిసన్ధివసేన సజ్ఞమనం వేమజ్ఞదస్సనే పయోజనాభావతో. జాణబలదస్సనత్తం పనేత్త వుత్తం.

తం తం పాకటమేవాతి యథా నామ సరదసమయే రితమజ్ఞస్థానికవేలాయం చతురతనికే గేహ చక్కుమతో పురిసస్స రూపగతం సుపాకటమేవ హోతీతి లోకసిద్ధమేతం, సియా పన తస్స సుఖుమతరతిరోహితాదిభేదస్స రూపగతస్స అగోచరతా. నత్తేవ బుద్ధానం జాతుం ఇచ్చితస్స జోయ్యస్స అగోచరతా, అథ ఖో తం జాణాలోకేన ఓభాసితం హత్థతలే ఆమలకం వియ సుపాకటం సువిభూతమేవ హోతి తథా జోయ్యావరణస్స సుపహీనత్తా. పేయ్యాలపాళిం వియ సజ్ఞపిత్వాతి

యథా పేయ్యాలపాళిం పరంతా “పరమం ఝానం...పే... పఞ్చమం ఝాన”ని ఆదిపరియోసానమేవ గణ్ఠాంతా సఙ్ఖపిత్వా సఙ్ఖాయన్తి, న అనుపదం, ఏవం అనేకాపి కప్పకోటియో సఙ్ఖపిత్వా. యం యం ఇచ్చన్తీతి యస్మిం కప్పే, యస్మిం భవే యం యం జానితుం ఇచ్చన్తి, తత్త తత్తేవ ఇాతుం ఇచ్చితే ఏవ ఇాణేన ఓక్కమన్తా. సీహోక్కన్తవసేన సీహగతిపతనవసేన ఇాణగతియా గచ్చన్తి. సతథా భిన్నస్స వాళస్స కోటియా కోటిపటిపాదనవసేన కతవాలవేధపరిచయస్స. సరభజ్ఞసదిసస్సాతి సరభజ్ఞబోధిసత్తసదిసస్స (జా. ౨.౧౭.౨౦ ఆదయో). లక్ఖట్టానస్స అప్పత్తవసేన న సజ్జతి. అతిక్కమనపస్సగమనవసేన న విరజ్జతి.

ఖజ్జపనకప్పభాసదిసం హుత్వా ఉపట్టాతీతి ఇాణస్స అతివియ అప్పానుభావతాయ ఖజ్జోతోభాససమం హుత్వా పుట్టేనివాసానుస్సతిఇాణం ఉపట్టాతి. ఏస నయో సేసేసుపి. దీపప్పభాసదిసన్తి పాకతికదీపాలోకసదిసం. ఉక్కాపభా మహాఉమ్ముకాలోకో. ఓసధితారకప్పభాతి ఉస్సన్నా పభా ఏతాయ ధీయతీతి ఓసధి, ఓసధీనం వా అనుబలప్పదాయికత్తా ఓసధీతి ఏవం లద్దనామాయ తారకాయ పభా. సరదసూరియమణ్ణలసదిసం సవిసయే సబ్బసో అన్ధకారవిధమనతో.

యట్టికోటిగమనం వియ ఖన్ధపటిపాటియా అముఞ్చనతో. కున్నదీనం అతిక్కమనాయ ఏకేనేవ రుక్ఖదణ్డేన కతసజ్కమో దణ్డకసేతు. చత్తూహి, పఞ్చహి వా జనేహి గన్తుం సక్కుణేయ్యో ఫలకే అత్థరిత్తా ఆణియో కోట్టేత్తా కతసజ్కమో జజ్ఞసేతు. జజ్ఞసత్తస్స గమనయోగ్గో సజ్కమో జజ్ఞసేతు జజ్ఞమగ్గో వియ. సకటస్స గమనయోగ్గో సజ్కమో సకటసేతు సకటమగ్గో వియ. మహతా జజ్ఞసత్తేన గన్తబ్బమగ్గో మహాజజ్ఞమగ్గో. బహూహి వీసాయ వా తింసాయ వా సకటేహి ఏకజ్ఞం గన్తబ్బమగ్గో మహాసకటమగ్గో.

ఇమస్మిం పన అధికారేతి “చిత్తం పఞ్ణాఞ్చ భావయ”ని (సం. ని. ౧.౨౩, ౧౯౨; పేటకో. ౨౨; మి. ప. ౨.౧.౯) చిత్తసీసేన సావకస్స నిద్దిట్టసమాధిభావనాధికారే.

౪౦౩. తస్మాతి యస్మా సావకానం పుట్టేనివాసానుస్సరణం ఇధాధిప్పేతం, తస్మా. ఏవన్తి యథా తే అనుస్సరన్తి, ఏవం అనుస్సరితుకామేన. హేట్టా తీసు ఝానేసు యధారహం పీతిసుఖేహి కాయచిత్తానం సమ్మీననాయ “చత్తారి ఝానాని సమాపజ్జిత్వా”తి వుత్తం, అఞ్ఞాధా పాదకజ్ఞానమేవ సమాపజ్జితబ్బం సియా. యాయ నిసజ్ఞాయ నిసిన్నస్స అనుస్సరణారమ్హో, సా ఇధ సబ్బపచ్చిమా నిసజ్ఞా. తతో ఆసనపఞ్ణాపనన్తి తతో నిసజ్ఞాయ పురిమకం ఆసనపఞ్ణాపనం ఆవజ్జితబ్బన్తి సమ్మన్తో. ఏస నయో సేసేసుపి . భోజనకాలోతిఆదీసు కాలసీసేన తస్మిం తస్మిం కాలే కతకిచ్చమాహ. చేతియఙ్గణబోధియఙ్గణవన్తనకాలోతి చేతియఙ్గణబోధియఙ్గణేసు చేతియబోధీనం వన్తనకాలో. సకలం రత్తిన్దివన్తి అచ్చన్తసంయోగే ఉపయోగవచనం.

కిఞ్చ కిచ్చం. ఏత్తకేనాతి పాదకజ్ఞానసమాపజ్జనేన. పాదకజ్ఞానఞ్చో సత్తకస్స వియ నిసానసిలా సతిపఞ్ణానమ్మి నిసితభావావహం. యం తస్స, తా తం సమాపజ్జనేన పరమనేపక్కప్పత్తా హోన్తి. తేనాహ “దీపే జలితే వియ పాకటం హోతీ”తి, అన్ధకారట్టానేతి అధిప్పాయో. పురిమభవేతి ఇమస్స భవస్స అనన్తరే పురిమస్మిం భవే. పవత్తితనామరూపన్తి అత్తనో పచ్చయేహి పవత్తితనామరూపం. తఞ్చా ఖో పరమం రూపం ఆవజ్జిత్వా నామం ఆవజ్జితబ్బం. పరమం నామం ఆవజ్జిత్వా పచ్చా రూపన్తి అపరే. పహోతీతి సక్కోతి. పణ్ణితో నామ ఇమిస్సా అభిఞ్ఞాభావనాయ కతాధికారో.

“అజ్ఞాం ఉప్పన్న”ని ఇదం అజ్ఞాస్మా కమ్మభవా అజ్ఞో ఉపపత్తిభవో ఉప్పన్నోతి కత్వా వుత్తం
అద్ధాపచ్చుప్పన్నంతరభావతో. అజ్ఞాథా ఏకభవేపి అజ్ఞామజ్ఞామేవ నామరూపం ఉప్పజ్జతి, నిరుద్ధజ్ఞా అప్పటిసన్నికం.
తేనవాహ -

“యే నిరుద్ధా మరంతస్స, తిట్టమానస్స వా ఇధ;

సబ్బేపి సదిసా ఖిద్ధా, గతా అప్పటిసన్నికా”తి. (మహాని. ౩౯);

తం రానన్తి తం నిక్షేపట్టానం. ఆహున్దరికన్తి సమన్తతో, ఉపరి చ ఘనసంశ్చన్నం సమ్మాధట్టానం. అన్తతమమివాతి
అన్తకారతిమిసా వియ.

కూటాగారకణ్ణికత్థాయాతి కూటాగారస్స కూటత్థాయ. కూటాగారస్స కణ్ణికా వియ పుట్టేనివాసానుస్సతిజ్ఞాణం,
మహారుక్ఖో వియ పురిమభవే చుత్తిక్ఖణ్ణే పవత్తనామరూపం, సాఖాపలాసా వియ తేన సమ్మన్దం ఇమస్మిం భవే
పటిసన్నిచిత్తం, ఫరసుధారా వియ పరికమ్మభావనా , కమ్మారసాలా వియ పాదకజ్ఞానన్తి ఏవం ఉపమాసంసన్దనం
వేదితబ్బం. కట్టపాలకోపమాపి “యథా నామ బలవా పురిసో ఓదనపచనాదిఅత్తం మహన్తం దారుం ఫాలేన్తో తస్స
తచఫేగ్గుమత్తపాలనే ఫరసుధారాయ విపన్నాయ మహన్తం దారుం ఫాలేతుం అసక్కోన్తో ధురనిక్షేపం అకత్వా”తిఆదినా
వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బా. తథా కేసోహరకూపమా.

పుట్టేనివాసజ్ఞాణం నామ న హోతి అతీతాసు జాతీసు నివుత్తధమ్మారమ్మణత్తాభావా. తన్తి పచ్చిమనిసజ్ఞతో పభుతి
యావ పటిసన్ని పవత్తం జ్ఞాణం పుట్టేనివాసానుస్సతిజ్ఞాణస్స పరికమ్మభావేన పవత్తసమాధినా సమ్మయుత్తజ్ఞాణం
పరికమ్మసమాధిజ్ఞాణం. తం రూపావచరం సన్ధాయ న యుజ్జతీతి తం తేసం వచనం అతీతంసజ్ఞాణం చే, రూపావచరం
అధిప్పేతం న యుజ్జతి పరికమ్మసమాధిజ్ఞాణస్స కామావచరభావతో. న హి అనన్తరచుతిచిత్తస్స ఓరతో పవత్తిక్ఖన్దే ఆరబ్బ
రూపావచరం చిత్తం ఉప్పజ్జతీతి పాళియం, అట్టకథాయం వా ఆగతం అత్తి. యేసం జవనానం పురిమానీతి యోజనా. యదా
పన అప్పనాచిత్తం హోతి, తదాస్సాతి సమ్మన్దో. ఇదం పుట్టేనివాసానుస్సతిజ్ఞాణం నామాతి కామం అనన్తరస్స భవస్స
చుత్తిక్ఖణ్ణే పవత్తితనామరూపం ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తజ్ఞాణం దస్సితం, తం పన నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం జ్ఞాణసామజ్ఞాస్స
జోతితభావతో. యథేవ హి తతో నామరూపతో పభుతి సబ్బే అతీతా ఖిద్ధా, ఖిన్దపటిబద్ధా చ సబ్బో పుట్టేనివాసో, ఏవం
తస్స పటివిజ్ఞనవసేన పవత్తజ్ఞాణం పుట్టేనివాసానుస్సతిజ్ఞాణం. తేనాహ “తేన జ్ఞాణేన సమ్మయుత్తాయ సతియా
అనేకవిహితం పుట్టేనివాసం అనుస్సరతీ”తి.

౪౦౪. ఏకమ్మి జాతిన్తి ఏకమ్మి భవం. సో హి ఏకకమ్మనిబ్బత్తో ఆదాననిక్షేపపరిచ్ఛిన్నో అన్తోగధధమ్మప్పభేదో
ఖన్దప్పబద్ధో ఇధ జాతీతి అధిప్పేతో. తేనాహ “ఏకమ్మి...పి... ఖన్దసన్తాన”న్తి. పరిహాయమానోతి భీయమానో వినస్సమానో.
కప్పోతి అసంఖ్యేయ్యకప్పో. సో పన అత్థతో కాలో, తదా పవత్తమానసజ్ఞారవసేనస్స పరిహాని వేదితబ్బా. వడ్డమానో
వివట్టకప్పోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. యో పన “కాలం ఖేపేతీ”తి, “కాలో ఘసతి భూతాని, సబ్బానేవ సహత్తనా”తి (జా.
౧.౨.౧౯౦) చ ఆదీసు కాలస్సాపి ఖయో వుచ్చతి, సో ఇధ నాధిప్పేతో అనిట్టప్పసజ్ఞతో. సంవట్టనం వినస్సనం సంవట్టో,
సంవట్టతో ఉద్ధం తథా రాయీ సంవట్టట్టాయీ. తంమూలకత్తాతి తంపుబ్బకత్తా. వివట్టనం నిబ్బత్తనం, వడ్డనం వా వివట్టో.

తేజోసంవట్టో ఆపోసంవట్టో వాయోసంవట్టోతి ఏవం సంవట్టసీమానుక్కమేన సంవట్టేసు వత్తబ్బేసు తథా అవత్వా
“ఆపోసంవట్టో తేజోసంవట్టో వాయోసంవట్టో”తి వచనం సంవట్టకమహాభూతదేసనానుపుబ్బియాతి కేచి.
 సంవట్టానుపుబ్బియాతి అపరే. ఆపేన సంవట్టో **ఆపోసంవట్టో**. **సంవట్టసీమా**తి సంవట్టమరియాదా.

సంవట్టతీతి వినస్సతి. **సదా**తి సబ్బకాలం, తీసుపి సంవట్టకాలేసూతి అత్తో.

“ఏకం బుద్ధభేత్త”న్తి ఇథ యం సన్ధాయ వుత్తం, తం నియమేత్వా దస్సేతుం **“బుద్ధభేత్తం నామ తివిధ”**న్తిఆది వుత్తం.
 యత్తకే రాసే తథాగతస్స పటిసన్ధిజాణానుభావో పుజ్జాఫలసముత్తేజితో సరసేనేవ పథవీ విజమ్భతి, తం సబ్బమ్మి
 బుద్ధఙ్కరస్స నిబ్బత్తనభేత్తం నామాతి ఆహ **“జాతిభేత్తం దససహస్సచక్కువాళపరియన్త”**న్తి. **ఆనుభావో వత్తతీ**తి ఇథ
 ఇద్ధిమా చేతోవసిప్పత్తో ఆణాభేత్తపరియాపన్నే యత్త కత్థచి చక్కువాళే రత్వా అత్తనో అత్థాయ పరిత్తం కత్వా తత్తేవ అజ్ఞాం
 చక్కువాళం గతోపి కతపరిత్తో ఏవ హోతి. అథ వా తత్త ఏకచక్కువాళే రత్వా సబ్బసత్తానం అత్థాయ పరిత్తే కతే ఆణాభేత్తే
 సబ్బసత్తానం అభిసమ్ముణాత్తేవ పరిత్తానుభావో తత్త దేవతాహి పరిత్తాణాయ సమ్మటిచ్చితబ్బతో. యం వिसయభేత్తం
 సన్ధాయ ఏకస్మింయేవ ఖణే సరేన అభివిజ్ఞాపనం, అత్తనో రూపదస్సనఞ్చ పటిజానన్తేన భగవతా **“యావతా వా పన
 ఆకట్టేయ్యా”**తి (అ. ని. 3.౮౧) వుత్తం. **యత్థా**తి యస్మిం అనన్తాపరిమాణే వिसయభేత్తే. **యం యం తథాగతో ఆకట్టతి, తం
 తం జానాతి** ఆకట్టామత్తపటిబద్ధవుత్తితాయ బుద్ధజాణస్స. **సణ్ణహన్త**న్తి వివట్టమానం జాయమానం.

౪౦౫. **గోఖాయితకమత్తే**సూతి గోహి ఖాదితబ్బప్పమాణేసు. **యన్తి** యస్మిం సమయే. పుప్పఫలూపజీవినియో చ
 దేవతా బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తన్తీతి సమ్మన్తో.

ఏతేసన్తి “వస్సూపజీవినో”తిఆదినా వుత్తసత్తానం. **తత్థా**తి బ్రహ్మలోకే. సో చ భో పరిత్తాభాదిబ్రహ్మలోకో వేదితబ్బో.
“పటిలద్ధజ్ఞానవసేనా”తి వత్వా ఝానప్పటిలాభస్స సమ్మవం దస్సేతుం **“తదా హీ”**తిఆది వుత్తం. లోకం బ్యూహేన్తి
 సమ్మిణ్ణేన్తీతి **లోకబ్యూహా**. తే కిర దిస్సా మనుస్సా తత్త తత్త రితాపి నిసిన్నాపి సంవేగజాతా, సమ్మమప్పత్తా చ హుత్వా
 తేసం ఆసన్నే రాసే సన్నిపతన్తి. సిఖాబన్ధస్స ముత్తతాయ **ముత్తసిరా**. ఇతో చితో చ విధూయమానకేసతాయ **విక్కిణ్ణకేసా**.
 లోకవినాసభయేన సోకవన్తచిత్తతాయ **అతివియ విరూపవేసధారినో**. **మారిసా**తి దేవానం పియసముదాచారో. కథం పనేతే
 కప్పవుట్టానం జానన్తీతి? ధమ్మతాయ సఞ్చోదితాతి ఆచరియా. తాదిసనిమిత్తదస్సనేనాతి ఏకే. బ్రహ్మదేవతాహి
 ఉయ్యాజితాతి అపరే.

మేత్తాదీనీతి మేత్తామనసికారాదీని కామావచరపుజ్ఞాని. **దేవలోకే**తి కామదేవలోకే. దేవానం కిర
 సుఖసమ్మస్సవాతగ్గహణపరిచయేన వాయోకసిణే ఝానాని సుఖేనేవ ఇజ్జన్తి. తేన వుత్తం **“వాయోకసిణే పరికమ్మం కత్వా
 ఝానం పటిలభన్తీ”**తి. **తదఞ్ణో** పనాతి ఆపాయికే సన్ధాయాహ. **తత్థా**తి దేవలోకే.

దుతియో సూరియోతి దుతియం సూరియమణ్ణలం. **సత్తసూరియ**న్తి సత్తసూరియపాతుభావసుత్తం. **పకతిసూరియే**తి
 కప్పవుట్టానకాలతో పుట్టే ఉప్పన్నసూరియవిమానే. కప్పవుట్టానకాలే పన యథా అఞ్ణో కామావచరదేవా, ఏవం
 సూరియదేవపుత్తోపి ఝానం నిబ్బత్తేత్వా బ్రహ్మలోకం ఉపపజ్జతి, సూరియమణ్ణలం పన పభస్సరతరఞ్చోవ తేజవన్తతరఞ్చ

హుత్వా పవత్యతి. తం అన్తరధాయిత్యా అజ్ఞామేవ ఉప్పజ్జతీతి అపరే. గజ్ఞో యమునా సరభూ అచిరవతీ మహీతి ఇమా పశ్చా మహానదియో.

పభవాతి ఉప్పత్తిట్టానభూతా. హంసపాతనోతి మన్దాకినిమాహ.

న సన్ధాతీతి న తిట్టతి.

పరియాదిన్నసినేహన్తి పరిక్ష్ణిణసినేహం. యాయ ఆపోధాతుయా తత్త తత్త పథవీధాతు ఆబన్ధత్తా సమ్మిణ్ణతా హుత్వా తిట్టతి, సా ధసూరియపాతుభావేన పరిక్ష్ణయం గచ్ఛతి. యథా చిదన్తి యథా చ ఇదం చక్కవాళం. ఏవం కోటిసతసహస్రచక్కవాళానిపీతి విపత్తిమహామేఘుప్పత్తితో పట్టాయ ఇథ వుత్తం సబ్బం కప్పవుట్టానం, తం తత్త అతిదిసతి.

పలుజ్జిత్యాతి చిజ్జిత్యా. సజ్ఞారగతన్తి భూతుపాదాయప్పభేదం సజ్ఞారజాతం. సబ్బసజ్ఞారపరిక్ష్ణయాతి ఝూపేతబ్బసజ్ఞారపరిక్ష్ణయా. సయమ్మి సజ్ఞారగతం సమానం ఇన్ధనాభావతో ఛారికమ్మి అసేసేత్వా నిడ్డహిత్వా వూపసమతీతి ఆహ “సప్పి...పే.... నిబ్బాయతీ”తి.

౪౦౬. దీఘస్స అద్ధునోతి సంవట్టట్టాయీఅసఙ్ఖేయకప్పసజ్ఞాతస్స దీఘస్స కాలస్స అచ్చయేన . తాలక్ఖన్దాదీతి ఆది-సద్దేన సాకసాలాదిరుక్ఖే సజ్ఞణ్ణాతి. ఘనం కరోతీతి విసరితుం అదత్వా పిణ్ణితం కరోతి. తేనాహ “పరివటుమ”న్తి, వట్టభావేన పరిచ్చిన్నం. తన్తి ఉదకం. అస్సాతి వాతస్స. వివరం దేతీతి యథా ఘనం కరోతి సమ్మిణ్ణేతి, ఏవం తత్త అన్తరం దేతి. పరిక్ష్ణయమానన్తి పుట్టే యావ బ్రహ్మలోకా ఏకోఘభూతేన వాతేన పరిసోసియమానతాయ పరిక్ష్ణయం గచ్ఛన్తం. బ్రహ్మలోకో పాతుభవతీతి యోజనా. బ్రహ్మలోకోతి చ పరమజ్ఞానభూమిమాహ. ఉపరి చతుకామావచరదేవలోకట్టానేతి యామదేవలోకాదీనం చతున్నం పతిట్టానట్టానే. చాతుమహారాజికతావతింసభవనానం పన పతిట్టానట్టానాని పథవీసమ్మన్ధతాయ న తావ పాతుభవన్తి.

రున్ధన్తీతి యథా హేట్టా న భస్సతి, ఏవం నిరోధేన్తి.

“పరమతరాభినిబ్బత్తా”తి ఇదం ఆయుక్తయస్స సమ్మవదస్సనం, తేన ద్విన్నం, చతున్నం, అట్టన్నం వా కప్పానం ఆదిష్ఠి నిబ్బత్తాతి దస్సేతి. తతోతి ఆభస్సరబ్రహ్మలోకతో. పరిత్తాభలప్పమాణాభాపి హి ఆభస్సరగ్గహణేవ సజ్ఞహం గచ్ఛన్తి. “తే హోన్తి సయంపభా అన్తలిక్ఖచరా”తి ఇదం ఉపచారజ్ఞానపుజ్ఞస్స మహానుభావతాయ వుత్తం. ఆలుప్పకారకన్తి ఆలోపం కత్వా కత్వాతి వదన్తి, ఆలుప్పనం విలోపం కత్వాతి అత్తో.

హట్టతుట్టాతి అతివియ హట్టా ఉప్పేలావితచిత్తా. నామం కరోన్తీతి తథా వోహరన్తి.

సినేరుచక్కవాళహిమవన్తపబ్బతాతి ఏత్త దీపసముద్ధాపీతి వత్తబ్బం. తథా హి వక్ఖతి “నిన్ననిన్నట్టానే సముద్ధా, సమసమట్టానే దీపా”తి. ధూపధూపాతి ఉన్నతున్నతా.

అతిమజ్ఞాన్తీతి అతిక్కమిత్యా మజ్ఞాన్తి, హీళేన్తీతి అత్తో. తేనేవ నయేనాతి “ఏకచ్ఛే వణ్ణవన్తో హోన్తి”తిఆదినా (దీ. ని. ౩.౧౨౩) వుత్తేన నయేనేవ. పదాలతాతి ఏవంనామికా లతాజాతి. తస్సా కిర పారాసవజాతి గళోచీతి వదన్తి. అకట్టే ఏవ

భూమిప్పదేసే పచ్చనకో అకటపాకో. అకణోతి కుణ్డకరహితో.

సుమనసజ్ఞాతజాతిపుష్పసదినో సుమనజాతిపుష్పసదినో. యో యో రసో ఏతస్మాతి యంయంరసో, ఓదనో, తం యంయంరసం, యాదిసరసవన్తన్తి అత్తో. రసపథవీ, భూమిపప్పటకో, పదాలతా చ పరిభుత్తా సుధాహారో వియ ఖుద్దం వినోదేత్వా రసహరణీహి రసమేవ బ్రూహేన్తా తిట్టన్తి, న వత్థనో సుఖుమభావేన నిస్సన్దా, సుఖుమభావేన గహణిన్దనమేవ చ హోన్తి. ఓదనో పన పరిభుత్తో రసం వడ్డేన్దోపి వత్థనో ఓళారికభావేన నిస్సన్దం విస్సజ్జేన్దో పస్సావం, కసటణ్చ ఉప్పాదేతీతి ఆహ “తతో పభుతి ముత్తకరీసం సజ్ఞాయతీ”తి. పురిమత్తభావేసు పవత్తఉపచారజ్ఞానానుభావేన యావ సత్తసన్తానే కామరాగవిక్ఖమ్భనవేగో న సమితో, న తావ బలవకామరాగూపనిస్సయాని ఇత్తిపురిసిన్ద్రియాని పాతురహేసుం. యదా పనస్స విచ్చిన్నతాయ బలవకామరాగో లద్ధావసరో అహోసి, తదా తదుపనిస్సయాని తాని సత్తానం అత్తభావేసు సజ్ఞాయంసు. తేన వుత్తం “పురిసస్స...పే... పాతుభవతీ”తి. తేనేవాహ “తత్త సుద”న్తిఆది.

అలసజాతికస్మాతి సజ్జకమేవ తణ్ణులం అగ్గహేత్వా పరదివసస్సత్తాయ గహణేన అలసపకతికస్స.

అనుత్థనన్తీతి అనుసోచన్తి. సమ్మన్నేయ్యామాతి సమనుజానేయ్యామ. నోతి అప్పేసు. సమ్మాతి సమ్మదేవ యథారహం. భీయితబ్బన్తి భీయనారహం నిన్దనీయం. గరహితబ్బన్తి హీళేతబ్బం.

అయమేవ భగవా పటిబలో పగ్గహనిగ్గహం కాతున్తి యోజనా. రజ్జోతీతి సగ్గహవత్థూహి సమ్మదేవ రమేతి పీణేతి.

విపట్టటాయాఅసజ్ఞేయ్యం చతుసత్తిఅన్తరకప్పసగ్గహం. వీసతిఅన్తరకప్పసగ్గహన్తి కేచి. సేసాసజ్ఞేయ్యాని కాలతో తేన సమప్పమాణానేవ.

౪౦౭. మహాధారాహీతి తాలసాలక్ష్మన్దప్పమాణాహి మహాతీహి ఖారుదకధారాహి. సమన్తతోతి సబ్బసో. పథవితోతి పథవియా హేట్టిమన్తతో పభుతి. తేన హి ఖారుదకేన పుట్టపుట్టా పథవీపబ్బతాదయో ఉదకే పక్ఖిత్తలోణసక్ఖరా వియ విలీయన్తేవ, తస్మా పథవీసన్దారుదకేన సద్ధిం ఏకూదకమేవ తం హోతీతి కేచి. అపరే “పథవీసన్దారకం ఉదకక్ఖన్దణ్చ ఉదకసన్దారకం వాయుక్ఖన్దణ్చ అనవసేసతో వినాసేత్వా సబ్బత్తి సయమేవ ఏకోఘభూతం తిట్టతీ”తి వదన్తి, తం యుత్తం. తయోపి బ్రహ్మలోకేతి పరిత్తాభలప్పమాణాభఆభస్సరబ్రహ్మలోకే, తయిదం “అయం పన విసేసో”తి ఆరద్ధత్తా వుత్తం, అజ్ఞాథా “ఛపి బ్రహ్మలోకే”తి వత్తబ్బం సియా. సుభకిణ్డోతి ఉక్కట్టనిద్దేసేన తతియజ్ఞానభూమియా ఉపలక్ఖణం. పరిత్తాసుభలప్పమాణాసుభేపి హి ఆహచ్చ ఉదకం తిట్టతి. హేట్టా “ఆభస్సరే ఆహచ్చ తిట్టతీ”తి ఏత్తాపి ఏసేవ నయో. తన్తి తం కప్పవినాసకఉదకం. ఉదకానుగతన్తి ఉదకేన అనుగతం పుట్టం. అభిభవిత్వాతి విలీయాపేత్వా.

ఇదమేకం అసజ్ఞేయ్యన్తి ఇదం సంవట్టసజ్ఞాతం కప్పస్స ఏకం అసజ్ఞేయ్యం.

౪౦౮. ధూలరజే అపగతే ఏవ పథవీనిస్సితం సణ్డరజం అపగచ్చతీతి వుత్తం “తతో సణ్డరజ”న్తి. సముట్టాపేతీతి సమ్మన్దో. “విసమట్టానే రితమహారుక్ఖే”తి ఇదం పరమం సముట్టాపేతబ్బతం సన్దాయ వుత్తం.

చక్కవాళపబ్బతమ్మి సినేరుపబ్బతమ్మీతి మహాపథవియా విపరివత్తనేనేవ విపరివత్తితం చక్కవాళపబ్బతమ్మి సినేరుపబ్బతమ్మి వాతో ఉక్ఖిపేత్వా ఆకాసే ఖిపతి. తే చక్కవాళపబ్బతాదయో. అభిహన్త్యాతి ఘట్టేత్వా. అజ్ఞమజ్ఞన్తి ఏకిస్సా

లోకధాతుయా చక్రవాళహిమవస్తసినేరుం అణ్ణోస్సా లోకధాతుయా చక్రవాళాదీహీతి ఏవం అణ్ణమణ్ణం సమాగమవసేన ఘట్టేత్వా. సబ్బసజ్ఞారగతన్ని పథవీసన్ధారకఉదకం, తంసన్ధారకవాతన్ని సబ్బం సజ్ఞారగతం వినాసేత్వా సయమ్మి వినస్సతి అవట్టానస్స కారణాభావతో.

౪౦౯. యదిపి సజ్ఞారానం అహేతుకో సరసనిరోధో వినాసకాభావతో, సన్తాననిరోధో పన హేతువిరహితో నత్తి యథా తం సత్తకాయేసూతి. భాజనలోకస్సాపి సహేతుకేన వినాసేన భవితబ్బంతి హేతుం పుచ్చతి “కిం కారణా ఏవం లోకో వినస్సతీ”తి. ఇతరో యథా తత్త నిబ్బత్తనకసత్తానం పుణ్ణాబలేన పరమం లోకో వివట్టతి, ఏవం తేసం పాపబలేన సంవట్టతీతి దస్సేన్తో “అకుసలమూలకారణా”తి ఆహ. యథా హి రాగదోషమోహానం అధికభావేన యథాక్యమం రోగస్తరకప్పో, సత్తస్తరకప్పో, దుబ్భిక్ఖస్తరకప్పోతి ఇమే తివిధా అస్తరకప్పా వివట్టట్టాయిష్ఠి అసఙ్ఖేయ్యకప్పే జాయంతి, ఏవమేతే యథావుత్తా తయో సంవట్టా రాగాదీనం అధికభావేనేవ హోంతీతి దస్సేన్తో “అకుసలమూలేసు హీ”తిఆదిమాహ. ఉస్సన్నతరేతి అతివియ ఉస్సన్నే. దోసే ఉస్సన్నతరే అధికతరదోసేన వియ తిక్ఖతరేన ఖారుదకేన వినాసో యుత్తోతి వుత్తం “దోసే ఉస్సన్నతరే ఉదకేన వినస్సతీ”తి. పాకటసత్తుసదిసస్స దోసస్స అగ్గిసదిసతా, అపాకటసత్తుసదిసస్స రాగస్స ఖారుదకసదిసతా చ యుత్తాతి అధిప్పాయేన “దోసే ఉస్సన్నతరే అగ్గినా, రాగే ఉస్సన్నతరే ఉదకేనా”తి కేచివాదస్స అధిప్పాయో వేదితబ్బో. రాగో సత్తానం బహులం పవత్తతీతి రాగవసేన బహుసో లోకవినాసో.

౪౧౦. ఏవం పసజ్ఞేన సంవట్టాదికే పకాసేత్వా ఇదాని యథాధికతం నేసం అనుస్సరణాకారం దస్సేతుం “పుట్టేనివాసం అనుస్సరంతోపి”తిఆది ఆరద్ధం.

“అముష్ఠి సంవట్టకప్పే”తి ఇదం సంవట్టకప్పస్స ఆదితో పాళియం (దీ. ని. ౧.౨౪౪) గహితత్తా వుత్తం. తత్తాపి హి ఇమస్స కతిపయం కాలం భవాదీసు సంసరణం ఉపలబ్ధతీతి. సంవట్టకప్పే వా వట్టమానేసు భవాదీసు ఇమస్స ఉపపత్తి అహోసి, తందస్సనమేతం దట్టబ్బం. అథ వా అముష్ఠి సంవట్టకప్పేతి ఏత్త వా-సద్దో లుత్తనిద్దిట్టో దట్టబ్బో, తేన చ అనియమత్తేన ఇతరాసఙ్ఖేయ్యానమ్మి సజ్ఞహో సిద్ధో హోతి. భవే వాతిఆదీసు కామాదిభవే వా అణ్ణజాదియోనియా వా దేవాది గతియా వా నానత్తకాయనానత్తసజ్ఞోఆదివిజ్ఞాణట్టితియా వా సత్తావాసే వా ఖత్తియాది సత్తనికాయే వా. ఆసింతి అహోసిం. వణ్ణసమ్మత్తిం వాతి వా-సద్దేన వణ్ణవిపత్తిం వాతి దస్సేతి.

సాలిమంసోదనాహరో వా గిహికాలే. పవత్తఫలభోజనో వా తాపసాదికాలే. సామిసా గేహస్సితా సోమనస్సాదయో. నిరామిసా నేక్ఖమ్మస్సితా. ఆది-సద్దేన వివేకజసమాధిజసుఖాదీనం సజ్ఞహో.

“అముత్తాసి”న్తిఆదినా సబ్బం యావదిచ్చకం అనుస్సరణం దస్సేత్వా ఇదాని అణ్ణాథా అత్తం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. తత్త అముత్తాసిన్తి సామణ్ణనిద్దేసోయం, బ్యాపనిచ్చాలోపో వా, అముత్త అముత్తాసిన్తి వుత్తం హోతి. అనుపుట్టేన ఆరోహంతస్స యావదిచ్చకం అనుస్సరణన్ని ఏత్త ఆరోహంతస్సాతి పటిలోమతో జాణేన పుట్టేనివాసం ఆరోహంతస్స. పచ్చవేక్ఖణన్ని అనుస్సరితానుస్సరితస్స పచ్చవేక్ఖణం, న అనుస్సరణం. ఇతీతి వుత్తత్తనిదస్సనం. తఇచ్చ ఖో యథారహతో, న యథానుపుబ్బతోతి దస్సేన్తో “నామగోత్తవసేనా”తిఆదిమాహ. వణ్ణాదీహీతి వణ్ణాహారవేదయితాయుపరిచ్ఛేదేహి. ఓదాతోతీతి ఏత్త ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో, పకారత్తో వా, తేన ఏవమాది ఏవంపకారనానత్తతోతి దస్సేతం హోతి.

పుట్టేనివాసానుస్సతిశాణకథావణ్ణనా నిట్టితా.

చుతూపపాతశాణకథావణ్ణనా

౪౧౧. చుతియాతి చవనే. ఉపపాతేతి ఉపపజ్జనే. సమీపత్తే చేతం భుమ్మవచనం, చుతిక్ఖణసామన్తా, ఉపపత్తిక్ఖణసామన్తా చాతి వుత్తం హోతి. తథా హి వక్ఖతి “యే పన ఆసన్నచుతికా”తిఆది (విసుద్ధి. ౨.౪౧౧). దిబ్బచక్ఖుశాణేనేవ సత్తానం చుతి చ ఉపపత్తి చ శాయతీతి ఆహ “దిబ్బచక్ఖుశాణత్థని వుత్తం హోతి”తి. దిబ్బసదిసత్తాతిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం హేట్థా వుత్తమేవ. అయం పన విసేసో – తత్థ “సోతథాతూ”తి పదం అపేక్షిత్వా ఇత్థిలిజ్జవసేన వుత్తం, ఇథ నపుంసకలిజ్జవసేన వత్తబ్బం. తత్థ చ ఆలోకపరిగ్గహేన పయోజనం నత్థి, ఇథ అత్థీతి వుత్తం “ఆలోకపరిగ్గహేన మహాజుతికత్తాపి దిబ్బ”న్తి, కసిణాలోకానుగ్గహేన వత్తబ్బత్తా, సయం శాణాలోకఫరణభావేన చ మహాజుతికభావతోతి అత్థో. మహాజుతికమ్మి హి “దిబ్బ”న్తి వుచ్చతి “దిబ్బమిదం బృహ్మ”న్తిఆదీసు. మహాగతికత్తాతి మహనీయగమనత్తా, విష్ణుయనీయపవత్తికత్తాతి అత్థో. విష్ణుయనీయా హిస్స పవత్తి తిరోకుట్టాదిగతరూపదస్సనతో. “దిబ్బసదిసత్తా”తి చ హీనూపమాదస్సనం దేవతానం దిబ్బచక్ఖుతోపి ఇమస్స మహానుభావత్తా. తేన దిబ్బచక్ఖులాభాయ యోగినో పరికమ్మకరణం తప్పటిపక్ఖాభిభవస్స అత్థతో తస్స విజయిచ్ఛా నామ హోతి, దిబ్బచక్ఖులాభీ చ ఇద్ధిమా దేవతానం వచనగ్గహణ్ణమనధమ్మదానవసేన మహామోగ్గలానత్థేరాదయో వియ దానగ్గహణలక్ఖణే, వోహరే చ పవత్తేయ్యాతి ఏవం విహరవిజయిచ్ఛావోహరజుతిగతిసజ్ఞాతానం అత్థానం వసేన ఇమస్స అభిజ్ఞాశాణస్స దిబ్బచక్ఖుభావసిద్ధితో . సద్ధవిదూ చ తేసు ఏవ అత్థేసు దివు-సద్ధం ఇచ్చన్తీతి వుత్తం “తం సబ్బం సద్ధసత్థానుసారేన వేదితబ్బ”న్తి.

దస్సనట్ఠేనాతి రూపదస్సనభావేన. చక్ఖునా హి సత్తా రూపం పస్సన్తి. యథా మంసచక్ఖు విజ్ఞాణాధిట్ఠితం సమవిసమం ఆచిక్ఖంతం వియ పవత్తతి, న తథా ఇదం. ఇదం పన సయమేవ తతో సాతిసయం చక్ఖుకిచ్చకారీతి ఆహ “చక్ఖుకిచ్చకరణేన చక్ఖుమివాతిపి చక్ఖా”తి. “దిట్ఠివిసుద్ధిహేతుత్తా”తి సజ్ఞేపతో వుత్తమత్థం వివరితుం “యో హి”తిఆది వుత్తం. ఉచ్చేదదిట్ఠిం గణ్ఠాతి పరతో ఉపపత్తియా అదస్సనతో ఏత్థేవాయం సత్తో ఉచ్చిన్నో, ఏవమితరేపీతి. నవసత్తపాతుభావదిట్ఠిం గణ్ఠాతి లాభీ అధిచ్చసముప్పత్తికో వియ. బుద్ధపుత్తా పస్సన్తియేవాతి ఉత్తరపదావధారణం, న పురిమపదావధారణం. ఏవం హి జయద్ధిసజాతకాదీహి అవిరోధో సిద్ధో హోతి.

మనుస్సానం ఇదన్తి మానుసకం, మనుస్సానం గోచరభూతం రూపారమ్మణం. తదశ్శస్స పన దిబ్బతిరోహితాతిసుఖుమాదిభేదస్స రూపస్స దస్సనతో అతిక్కుంతమానుసకం. ఏవరూపశ్చ మనుస్సూపచారం అతిక్కుంతం నామ హోతితి ఆహ “మనుస్సూపచారం అతిక్కుమిత్వా రూపదస్సనేనా”తి. ఏవం విసయముఖేన దస్సేత్వా ఇదాని విసయముఖేన దస్సేతుం “మానుసకం వా”తిఆది వుత్తం. తత్థాపి మంసచక్ఖాతిక్కుమో తస్స కిచ్ఛాతిక్కుమేనేవ దట్ఠబ్బో.

దిబ్బచక్ఖునాతి దిబ్బచక్ఖుశాణేనపి. దట్ఠం న సక్కా ఖణస్స అతిఇత్తరతాయ అతిసుఖుమతాయ కేసశ్చే రూపస్స. అపిచ దిబ్బచక్ఖుస్స పచ్చప్పన్నం రూపారమ్మణం, తశ్చ పురేజాతపచ్చయభూతం, న చ ఆవజ్జనపరికమ్మేహి వినా మహగ్గతస్స పవత్తి అత్థి, నాపి ఉప్పజ్జమానమేవ రూపం ఆరమ్మణపచ్చయో భవितుం సక్కోతి, భిజ్జమానం వా. తస్మా “చుతూపపాతక్ఖణే రూపం దిబ్బచక్ఖునా దట్ఠం న సక్కా”తి సువుత్తమేతం. యది దిబ్బచక్ఖుశాణం రూపారమ్మణమేవ, అథ కస్మా “సత్తే పస్సతీ”తి వుత్తన్తి? యేభుయ్యేన సత్తసన్తానగతరూపదస్సనతో ఏవం వుత్తం. సత్తగహణస్స వా కారణభావతో

వోహరవసేన వుత్తన్తిపి కేచి. తే చవమానాతి అధిష్పతాతి సమ్మన్తో. ఏవరూపేతి న చుతూపపాతక్ష్ణణసమగ్గినోతి అధిష్పాయో.

మోహూపనిస్సయం నామ కమ్మం నిహీనం నిహీనఫలం హోతీతి ఆహ “మోహనిస్సన్దయుత్తత్తా”తి. తబ్బిపరీతేతి తస్స హీళితాదిభావస్స విపరీతే , అహీళితే అనోహీళితే అనోజ్ఞాతే అనవజ్ఞాతే చిత్తీకతేతి అట్తో. సువణ్ణేతి సున్దరవణ్ణే. దుబ్బణ్ణేతి అసున్దరవణ్ణే. సా పనాయం సువణ్ణదుబ్బణ్ణతా యథాక్కమం కమ్మస్స అదోసదోసూపనిస్సయతాయ హోతీతి ఆహ “అదోసనిస్సన్దయుత్తత్తా”తిఆది. సున్దరం గతిం గతా సుగతాతి ఆహ “సుగతిగతే”తి, సుగతిం ఉపపన్నేతి అట్తో. అలోభజ్ఞాసయా సత్తా వదజ్ఞా విగతమచ్చేరా అలోభూపనిస్సయేన కమ్మనా సుభగా సమిద్ధా హోన్తీతి ఆహ “అలోభనిస్సన్దయుత్తత్తా వా అట్ఠే మహద్ధనే”తి. దుష్టం గతిం గతా దుగ్గతాతి ఆహ “దుగ్గతిగతే”తి. లోభజ్ఞాసయా సత్తా లుద్ధా మచ్చరినో లోభూపనిస్సయేన కమ్మనా దుగ్గతా దురుపేతా హోన్తీతి ఆహ “లోభనిస్సన్దయుత్తత్తా వా దలిద్దే అప్పన్నపానే”తి.

ఉపచితన్తి ఫలావహభావేన కతం. యథా కతం హి కమ్మం ఫలదానసమత్తం హోతి, తథా కతం ఉపచితం. చవమానేతిఆదీహి దిబ్బచక్కుకిచ్చం వుత్తన్తి విసయముఖేన విసయీబ్యాపారమాహ. పురిమేహీతి వా “దిబ్బేన చక్కునా”తిఆదీని పదాని సన్ధాయ వుత్తం. ఆదీహీతి ఏత్థ చ-సద్ధో లుత్తనిద్దిట్తో . తస్మా “దిబ్బేన...పే.... పస్సతీ”తి ఇమేహి, “చవమానే”తిఆదీహి చ దిబ్బచక్కుకిచ్చం వుత్తన్తి అట్తో.

ఇమినా పన పదేనాతి “యథాకమ్మూపగే సత్తే పజానాతీ”తి ఇమినా వాక్యేన. ఇథ భిక్షూతి ఇమస్మిం సాసనే భిక్షు, దిబ్బచక్కుజాణలాభీతి అధిష్పాయో. సో చ దిబ్బచక్కుజాణలాభీ నేరయికే చ సత్తే పచ్చక్ఖతో దిస్సా రితో. ఏవం మనసి కరోతీతి తేసం నేరయికానం నిరయసంవత్తనియస్స కమ్మస్స జాతుకామతావసేన పాదకజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా వుట్టాయ పరికమ్మవసేన మనసి కరోతి. కిం ను ఖోతిఆది మనసికారవిధిదస్సనం. ఏవం పన పరికమ్మం కత్వా పాదకజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా వుట్టితస్స తం కమ్మం ఆరమ్మణం కత్వా ఆవజ్జనం ఉప్పజ్జతి, తస్మిం నిరుద్ధే చత్తారి, పఞ్చ వా జవనాని జవన్తీతిఆది సబ్బం వుత్తనయమేవ. “విసుం పరికమ్మం నామ నత్థీ”తి ఇదం పన దిబ్బచక్కుజాణేన వినా యథాకమ్మూపగజాణస్స విసుం పరికమ్మం నత్థీతి అధిష్పాయేన వుత్తం. ఏవజ్ఞోతం ఇచ్చితబ్బం, అజ్ఞాథా యథాకమ్మూపగజాణస్స మహగ్గతభావో ఏవ న సియా. దేవానం దస్సనేపి ఏసేవ నయో. నేరయికదేవగ్గహణం చేత్థ నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం. ఆకజ్ఞమానో హి దిబ్బచక్కులాభీ అజ్ఞాగతికేసుపి ఏవం పటిపజ్జతియేవ. తథా హి వక్ఖతి “అపాయగ్గహణేన తిరచ్ఛానయోనిం దీపేతీ”తి (విసుద్ధి. ౨.౪౧౧), “సుగతిగ్గహణేన మనుస్సగతిపి సజ్జయ్యతీ”తి (విసుద్ధి. ౨.౪౧౧) చ. తం నిరయసంవత్తనియం కమ్మం ఆరమ్మణం ఏతస్సాతి తంకమ్మారమ్మణం. ఫారుసకవనాదీసూతి ఆది-సద్దేన చిత్తలతావనాదీనం సజ్ఞహో.

యథా చిమస్సాతి యథా చ ఇమస్స యథాకమ్మూపగజాణస్స విసుం పరికమ్మం నత్థి, ఏవం అనాగతంసజ్ఞాణస్సపీతి విసుం పరికమ్మభావం నిదస్సేతి. తత్త కారణమాహ “దిబ్బచక్కుపాదకానేవ హి ఇమానీ”తి. తత్తాయమధిష్పాయో – యథా దిబ్బచక్కులాభీ నిరయాదిఅభిముఖం ఆలోకం వడ్డేత్వా, నేరయికాదికే సత్తే దిస్సా తేహి పుట్టే ఆయూహితం నిరయసంవత్తనియాదికం కమ్మం తాదిసేన సమాదానేన, తజ్జేన చ మనసికారేన పరిక్ఖతే చిత్తే యాథావతో జానాతి, ఏవం యస్స యస్స సత్తస్స సమనన్తరా అనాగతం అత్తభావం జాతుకామో తం తం ఓదిస్స ఆలోకం

వడ్డేత్వా తేన తేన అతీతే, ఏతరహి వా ఆయూహితం తస్య నిబ్బత్తకం కమ్మం యథాకమ్మాపగజాణేన దిస్సా తేన నిబ్బత్తేతబ్బం అనాగతం అత్తభావం ఇాతుకామో తాదిసేన సమాదానేన, తజ్జేన చ మనసికారేన పరిక్ఖతే చిత్తే యాథావతో జానాతి. ఏసేవ నయో తతో పరేసుపి అత్తభావేసు. ఏతం అనాగతంసజ్ఞాణం నామ. యస్మా ఏతం ద్వయం దిబ్బచక్ఖుజాణే సతియేవ సిజ్ఞతి, నాసతి. తేన వుత్తం “ఇమాని దిబ్బచక్ఖునా సహేవ ఇజ్ఞన్తి”తి.

కాయేన దుట్టు చరితం, కాయతో వా ఉప్పన్నం కిలేసపూతికత్తా దుట్టుం చరితం కాయదుచ్చరితన్తి ఏవం యోజేతబ్బో. కాయోతి చేత్త చోపనకాయో అధిప్పీతో. కాయవిజ్ఞాత్తివసేన పవత్తం అకుసలం కాయకమ్మం కాయదుచ్చరితన్తి. ఇతరేసూతి వచీమనోదుచ్చరితేసు. యస్మిం సంతానే కమ్మం కతూపచితం, అసతిస్స అన్తరుపచ్ఛేదే విపాకారహభావస్స అవిగచ్ఛనతో సో తేన సహితోయేవాతి వత్తబ్బోతి ఆహ “సమన్నాగతాతి సమజ్ఞీభూతా”తి. “అనత్థకామా హుత్వా”తి ఏతేన మాతాపితరో వియ పుత్తానం, ఆచరియుపజ్ఞాయా వియ చ నిస్సితకానం అత్థకామా హుత్వా గరహకా ఉపవాదకా న హోన్తీతి దస్సేతి. గుణపరిధంసనేనాతి విజ్ఞమానానం గుణానం విద్ధంసనేన, వినాసనేనాతి అత్థో. నను చ అన్తిమవత్థునాపి ఉపవాదో గుణపరిధంసనమేవాతి? సచ్చమేతం. గుణాతి పనేత్థ రునాదివిసేసా ఉత్తరిమనుస్సధమ్మా అధిప్పీతాతి సీలపరిధంసనం విసుం గహితం. తేనాహ “నత్థి ఇమేసుం సమణధమ్మో”తిఆది. సమణధమ్మోతి చ సీలసంయమం సన్ధాయ వదతి. జానం వాతి యం ఉపవదతి, తస్య అరియభావం జానన్తో వా. అజానం వాతి అజానన్తో వా. జాననం అజాననం చేత్థ అప్పమాణం, అరియభావో ఏవ పమాణం. తేనాహ “ఉభయథాపి అరియూపవాదోవ హోతీ”తి. “అరియో”తి పన అజానతో అదుట్టచిత్తస్సేవ తత్థ అరియగుణాభావం పవేదేన్తస్స గుణపరిధంసనం న హోతీతి తస్య అరియూపవాదో నత్థీతి వదన్తి. సతేకిచ్చం పన హోతి ఖమాపనేన, న అనన్తరియం వియ అతేకిచ్చం.

రుజ్ఞతీతి తుదతి, దుక్ఖం వేదనం ఉప్పాదేతీతి అత్థో. తన్తి తం థేరం, తం వా కిరియం. జానన్తో ఏవ థేరో “అత్థి తే, ఆవుసో, పతిట్థా”తి పుచ్చి. ఇతరోపి సచ్చాభిసమయో సాసనే పతిట్థాతి ఆహ “సోతాపన్నో అహ”న్తి. థేరో తం కరుణాయమానో “ఖీణాసవో తయా ఉపవదితో”తి అత్తానం ఆవికాసి.

సచే నవకతరా హోన్తి తస్మిం విహారే భిక్షూ. సమ్ముఖా అఖమాపిన్తేపీతి పురతో ఖమాపనే అసమ్భవన్తేపి. “అఖమన్తే”తి వా పారో. తం సోతాపన్నస్స వసేన వేదితబ్బం.

పరినిబ్బుతమశ్చత్థానన్తి పూజాకరణత్థానం సన్ధాయాహ.

సమాదాతబ్బట్టేన సమాదానాని, కమ్మాని సమాదానాని యేసుం, తే కమ్మసమాదానా, మిచ్చాదిట్టివసేన కమ్మసమాదానా, హేతుఅత్థం వా అన్తోగధం కత్వా మిచ్చాదిట్టివసేన పరే కమ్మేసు సమాదాపకా మిచ్చాదిట్టికమ్మసమాదానా. తయిమమత్థం దస్సేన్తో “మిచ్చాదిట్టివసేనా”తిఆదిమాహ. సీలసమ్మన్నేతిఆది పరిపక్కిన్త్రియస్స మగ్గసమగ్గినో వసేన వుత్తం. అగ్గమగ్గట్టే పన వత్తబ్బమేవ నత్థి. అజ్ఞాన్తి అరహత్తం. ఏవంసమ్మదన్తి యథా తం అవస్సమ్భావీ, ఏవమిదమ్మీతి అత్థో. తం వాచం అప్పహాయాతిఆదీసు అరియూపవాదం సన్ధాయ “పున ఏవరూపిం వాచం న వక్ఖామీ”తి వదన్తో వాచం పజహతి నామ, “పున ఏవరూపం చిత్తం న ఉప్పాదేస్సామీ”తి చిన్తేన్తో చిత్తం పజహతి నామ, “పున ఏవరూపిం దిట్టిం న గణ్ఠిస్సామీ”తి పజహన్తో దిట్టిం పజహతి నామ, తథా అకరోన్తో నేవ పజహతి, న పటినిస్సజ్జతి. యథాభతం నిక్ఖిత్తో, ఏవం నిరయేతి యథా నిరయపాలేహి ఆహరిత్వా నిరయే రపితో, ఏవం నిరయే

రవితోయేవాతి అట్టో. మిచ్చాదిట్టివసేన అకత్తబ్బం నామ పాపం నట్టి, యతో సంసారఖాణుభావోపి నామ హోతీతి ఆహ
“మిచ్చాదిట్టిపరమాని, భిక్షవే, వజ్రానీ”తి.

“ఉచ్చిన్నభవనేత్తికో, భిక్షవే, తథాగతస్స కాయో తిట్టతి, అయశ్చోవ కాయో, బహిద్ధా చ నామరూప”న్తి (దీ. ని.
౧.౧౪౭) ఏవమాదీసు వియ ఇథ కాయ-సద్ధో ఖడ్ధపశ్చాకవిసయోతి ఆహ “కాయస్స భేదాతి ఉపాదిన్నక్షణ్ణపరిచ్ఛాగా”తి.
అవీతరాగస్స మరణతో పరం నామ భవంతరూపాదానమేవాతి ఆహ “పరం మరణాతి తదనంతరం అభినిబ్బత్తిక్షణ్ణగహణే”తి.
యేన తిట్టతి, తస్స ఉపచ్ఛేదేనేవ కాయో భిజ్జతీతి ఆహ “కాయస్స భేదాతి జీవితీన్ద్రియస్స ఉపచ్ఛేదా”తి.

ఏతి ఇమస్మా సుఖన్తి అయో, పుణ్ణాన్తి ఆహ “పుణ్ణాసమ్మతా అయా”తి. అయన్తి ఏతస్మా సుఖానీతి ఆయో,
పుణ్ణాకమ్మాదిసుఖసాధనం. తేనాహ “సుఖానం వా ఆయస్స అభావా”తి. ఇయతి అస్సాదియతీతి అయో, అస్సాదోతి ఆహ
“అస్సాదసశ్శతో అయో”తి.

నాగరాజాదీనన్తి ఆది-సద్దేన సుపణ్ణాదీనం సజ్గహో. అసురసదిసన్తి పేతాసురసదిసం. సోతి అసురకాయో.
సబ్బసముస్సయేహీతి సబ్బేహి సమ్మత్తిసముస్సయేహి. వుత్తవిపరియాయేనాతి “సుట్టు చరితం, సోభనం వా చరితం
అనవజ్జత్తా”తిఆదినా “కాయదుచ్ఛరితేనా”తిఆదీనం పదానం వుత్తస్స అత్తస్స విపరియాయేన.

నిగమనవచనం వుత్తస్సేవత్తస్స పున వచనన్తి కత్వా. అయమేత్థ సజ్ఘేపత్తోతి “దిట్టేన చక్కునా...పే... పస్సతీ”తి ఏత్థ
అయం యథావుత్తో సజ్ఘేపత్తో.

౪౧౨. కసిణారమ్మణన్తి అట్టన్నమ్మి కసిణానం వసేన కసిణారమ్మణం. సబ్బాకారేనాతి “చుద్దసవిధేన చిత్తపరిదమనేన
అట్టజ్ఞసమన్నాగమేన భూమిపాదపదమూలసమ్పాదనేనా”తి ఇమినా సబ్బప్పకారేన. అభినీహారక్ఖమం
దిబ్బచక్ఖుజ్ఞాణాభిముఖం పేసనారహం పేసనయోగ్గం కత్వా. ఆసన్నం కాతబ్బన్తి దిబ్బచక్ఖుజ్ఞాణుప్పత్తియా సమీపభూతం
కాతబ్బం. తత్త ఉపచారజ్ఞానం పగుణతరం కత్వా ఆరమ్మణశ్చ వడ్డేతబ్బం. తేనాహ “ఉపచారజ్ఞానగోచరం కత్వా వడ్డేత్వా
రపేతబ్బ”న్తి. తత్థాతి తస్మిం వడ్డీతే కసిణారమ్మణే. అప్పనాతి ఝానవసేన అప్పనా. న హి అకతపరికమ్మస్స అభిజ్ఞావసేన
అప్పనా ఇజ్జతి. తేనాహ “పాదకజ్ఞాననిస్సయం హోతీ”తి, పాదకజ్ఞానారమ్మణం హోతీతి అట్టో. న పరికమ్మనిస్సయన్తి
పరికమ్మస్స తం కసిణారమ్మణం అపస్సయో న హోతి. తథా సతి రూపదస్సనం న సియా. ఇమేసూతి యథావుత్తేసు
తేజోకసిణాదీసు తీసు కసిణేసు. ఉప్పాదేత్వాతి ఉపచారజ్ఞానుప్పాదనేన ఉప్పాదేత్వా. ఉపచారజ్ఞానపవత్తియా హి సద్ధిం
పటిభాగనిమిత్తుప్పత్తి. తత్థాతి కసిణనిద్దేసే.

అన్తోయేవ రూపగతం పస్సితబ్బం న బహిద్ధా విక్లేపాపత్తిహేతుభావతో. పరికమ్మస్స వారో అతిక్కమతీతి ఇథ
పరికమ్మం నామ యథావుత్తకసిణారమ్మణం ఉపచారజ్ఞానం, తం రూపగతం పస్సతో న పవత్తతి. కసిణాలోకవసేన చ
రూపగతదస్సనం, కసిణాలోకో చ పరికమ్మవసేనాతి తదుభయమ్మి పరికమ్మస్స అప్పవత్తియా న హోతి. తేనాహ “తతో
ఆలోకో అంతరధాయతి, తస్మిం అంతరహితే రూపగతమ్మి న దిస్సతీ”తి. రూపగతం పస్సతో పరికమ్మస్స వారో అతిక్కమతి,
పరికమ్మమతిక్కంతస్స కసిణారమ్మణం ఇథానం న హోతీతి రూపగతం న దిస్సతి, కథం పన పటిపజ్జితబ్బన్తి ఆహ
“అథానేనా”తిఆది. ఏవం అనుక్కమేనాతి పునప్పునం పాదకజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా తతో తతో వుట్టాయ అభిణ్ణం ఆలోకస్స

ఫరణవసేన ఆలోకో ధామగతో హోతి చిరట్టాయీ. తథా చ సతి తత్త సుచిరమ్పి రూపగతం పస్సతేవ. తేన వుత్తం “ఏత్త ఆలోకో...పే.... హోతీ”తి.

స్వాయమట్టో తిణుక్కూపమాయ విభావేతట్టోతి దస్సేన్తో ఆహ “రత్తిం తిణుక్కాయా”తిఆది. తత్త పునప్పునం పవేసనన్తి పునప్పునం పాదకజ్ఞానసమాపజ్ఞనం. ధామగతాలోకస్స యథాపరిచ్ఛేదేన తానన్తి యత్తకం తానం పరిచ్ఛిన్దిత్వా కసిణం వడ్డితం, ధామగతస్స ఆలోకస్స తత్తకం ఫరిత్వా అవట్టానం.

అనాపాథగతన్తి ఆపాథగమనయోగ్యస్స వసేన వుత్తం. అన్తోకుచ్చిగతాది పన తదభావతో తేన విసేసితబ్బమేవ. తదేవాతి దిబ్బచక్కుమేవ . ఏత్థాతి ఏతేసు రూపమారబ్బ పవత్తచిత్తేసు. రూపదస్సనసమత్తన్తి రూపం సభావతో విభావనసమత్తం చక్కువిజ్ఞాణం వియ. పుబ్బభాగచిత్తానీతి ఆవజ్ఞనపరికమ్మసజ్ఞాతాని పుబ్బభాగచిత్తాని. తాని హి ఆరమ్మణం కరోన్తానిపి న యాథావతో తం విభావేత్వా పవత్తన్తి ఆవజ్ఞనసమ్మటిచ్చనచిత్తాని వియ.

తం పనేతం దిబ్బచక్కు. పరిపన్థోతి అన్తరాయీకో. ఝానవిబ్బన్తకోతి ఝానుమ్మత్తకో ఝానభావనాముఖేన ఉమ్మాదప్పత్తో. అప్పమత్తేన భవితబ్బన్తి “దిబ్బచక్కు మయా అధిగత”న్తి సన్తోసం అనాపజ్ఞిత్వా విపస్సనానుయోగవసేన వా సచ్చాభిసమయవసేన వా అప్పమత్తేన భవితబ్బం.

“ఏవం పస్సితుకామేనా”తిఆదినా దిబ్బచక్కుస్స నానావజ్ఞనపరికమ్మజ్ఞేవ దిబ్బచక్కుజ్ఞాణజ్ఞా దస్సితం, న తస్స ఉప్పత్తిక్కమోతి తం దస్సేతుం “తత్తాయ”న్తిఆది వుత్తం. తం హేట్టా వుత్తనయత్తా సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

చుత్తూపపాతజ్ఞాణకథావణ్ణనా నిట్టితా.

పకీణ్ణకథావణ్ణనా

౪౧౩. ఇతీతి ఏవం వుత్తప్పకారేనాతి అట్టో. తేన “సో ఏవం సమాహితే చిత్తే”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౪౪-౨౪౫; మ. ని. ౧.౩౮౪, ౪౩౧-౪౩౩; పారా. ౧౨-౧౪) యథాదస్సితపాళిగతిం, తస్సా అత్తవివరణనయజ్ఞా పచ్చామసతి. సచ్ఛేసు వియ అరియసచ్చాని ఖన్ధేసు ఉపాదానక్ఖన్ధా అన్తోగధా. తదుభయే చ సభావతో, సముదయతో, అత్థగ్గమతో, అస్సాదతో, ఆదీనవతో, నిస్సరణతో చ యథాభూతం సయమ్మజ్ఞాణేన అవేది అజ్ఞాసి పటివిజ్ఞి పవేదేసి వాతి సాతిసయేన పజ్ఞాక్ఖన్ధావబోధేన భగవావ ధోమేతట్టోతి ఆహ “పజ్ఞాక్ఖన్ధవిదూ”తి. ఇత్వా విజ్ఞోయ్యాతి సమ్మన్తో. తాసూతి పజ్ఞాసు అభిజ్ఞాసు. తగ్గహణేవ చ పరిభణ్ణజ్ఞాణానం గహితత్తా “పజ్ఞా”తి వుత్తం. తేనాహ “ఏతాసు హీ”తిఆది.

తత్త పరిభణ్ణజ్ఞాణానీతి పరివారజ్ఞాణాని. యథా హి సినేరుస్స పరివారట్టానాని యాని తంసిద్ధియా సిద్ధాని మేఖలట్టానాని పరిభణ్ణానీతి వుచ్చన్తి, ఏవం ఇమానిపి దిబ్బచక్కుసిద్ధియా సిద్ధాని తస్స పరిభణ్ణానీతి వుత్తాని. ఇథాగతానీతి ఏత్త ఇథాతి యథాదస్సితాని సుత్తపదాని సన్ధాయ వుత్తం. తతో అజ్ఞోసు పన సామజ్ఞాఫలాదీసు మనోమయజ్ఞాణమ్పి విసుం అభిజ్ఞాజ్ఞాణభావేన ఆగతం.

“తేనూ”ని ఇదం పచ్చామసనం కిం తికానం, ఉదాహు ఆరమ్మణానన్తి? కిళ్ళోత్త యది తికానం, తదయుత్తం. న హి తికేసు అభిజ్ఞానాని పవత్తన్తి. అథ ఆరమ్మణానం, తమ్మి అయుత్తం. న హి అజ్ఞం ఉద్దిసిత్వా అజ్ఞస్స పచ్చామసనం యుత్తన్తి. యథా ఇచ్చతి, తథా భవతు తావ తికానం, నను వుత్తం “న హి తికేసు అభిజ్ఞానాని పవత్తన్తి”తి? నాయం విరోధో తికవోహరేన ఆరమ్మణానంయేవ గయ్యమానత్తా. అథ వా పన హోతు ఆరమ్మణానం, నను వుత్తం “న హి అజ్ఞం ఉద్దిసిత్వా అజ్ఞస్స పచ్చామసనం యుత్త”న్తి? అయమ్మి న దోసో యథావుత్తకారణేనాతి.

౪౧౪. అసతిపి వత్తుభేదే భూమికాలసన్తానభేదవసేన భిన్నేసు సత్తసు ఆరమ్మణేసు. తికవసేన హేస భేదో గహితో. ఇద్ధివిధజాణస్స మగ్గారమ్మణతాయ అభావతో ఇథ మగ్గారమ్మణతికో న లబ్బతి. తన్తి ఇద్ధివిధజాణం. కాయం చిత్తసన్నిస్సితం కత్వాతిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం హేత్తా వుత్తమేవ. ఉపయోగలద్ధన్తి లద్ధఉపయోగవచనం. దుతియావిభత్తివసేన వుత్తం “కాయం పరిణామేతీ”తి. తేనాహ “రూపకాయారమ్మణతో”తి, రూపకాయస్స వణ్ణారమ్మణతోతి అత్తో.

తదేవ చిత్తన్తి యదేవ కాయవసేన చిత్తపరిణామనే వుత్తం పాదకజ్ఞానచిత్తం, తదేవ. రామగామే చేతియం రపేత్వా సేసేసు సత్తసు చేతియేసు ధాతుయో ఇద్ధియా ఆహరిత్వా రాజగహే భూమిఘరమణ్ణపే కతం మహాధాతునిధానం. “ఇమే గన్ధా”తిఆదినా పచ్చుప్పన్నే గన్ధాదికే గహేత్వాపి అసుస్సనాదివిసేసయుత్తం అనాగతమేవ నేసం రూపం అధిట్టానచిత్తస్స ఆరమ్మణం హోతి అనాగతాధిట్టానత్తా. వత్తనియసేనాసనం నామ విజ్ఞాటవియం విహారో. దధిరసన్తి దధిమణ్ణో, తం అధిట్టహస్తస్స అనాగతం దధివణ్ణం ఆరమ్మణం హోతి. పచ్చుప్పన్నారమ్మణం హోతి పచ్చుప్పన్నస్స రూపకాయస్స ఆరమ్మణకరణతో.

సకాయచిత్తానన్తి అత్తనో కాయస్స, చిత్తస్స చ.

౪౧౫. సద్ధో చ పరిత్తో సబ్బస్స రూపస్స కామావచరభావతో. విజ్ఞమానమేవాతి వత్తమానంయేవ.

౪౧౬. సోతాపన్నస్స చిత్తన్తి సోతాపన్నస్స ఆవేణికం చిత్తం. సకదాగామిస్సాతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. యావ అరహతో నేతబ్బన్తి “సకదాగామీ అనాగామినో చిత్తం న జానాతి, అనాగామీ అరహతో”తి ఏవం నేతబ్బం. సబ్బేసన్తి సబ్బేసం అరియానం జానాతి, కో పన వాదో అనరియానం. అజ్ఞోపి చ ఉపరిమో అనాగామిఆది హేత్తిమస్స సకదాగామిఆదికస్స చిత్తం జానాతీతి సమ్మన్తో.

అతీతస్స, అనాగతస్స చ పరస్స చిత్తస్స జాననం సమ్మవతి, పచ్చుప్పన్నస్స పన న సమ్మవతీతి అధిప్పాయేన పుచ్చతి “కథం పచ్చుప్పన్నం ఆరమ్మణం హోతీ”తి. ఇతరో యత్త సమ్మవతి, తందస్సనత్తం పచ్చుప్పన్నం తావ విభజిత్వా దస్సేన్తో “పచ్చుప్పన్నం నామ తివిధ”న్తిఆదిమాహ. తత్త ఉప్పాదట్టితిభజ్జప్పత్తన్తి ఉప్పాదం, రితిం, భజ్జాన్తి పత్తం, ఖణత్తయపరియాపన్నన్తి అత్తో. ఏత్తన్తరే ఏకద్వేసన్తతివారా వేదితబ్బాతి ఏత్తన్తరే పవత్తా రూపసన్తతివారా ఏకద్వేసన్తతివారా నామాతి వేదితబ్బాతి అత్తో. ఆలోకట్టానతో ఓవరకం పవిట్టస్స పగేవ తత్త నిసిన్నస్స వియ యావ రూపగతం పాకటం హోతి. తత్త ఉపడ్డవేలా అవిభూతవారా, ఉపడ్డవేలా విభూతవారా, తదుభయం గహేత్వా “ద్వే సన్తతివారా”తి వుత్తం. తయిదం న సబ్బసాధారణం, ఏకచ్చస్స సీఘమ్మి పాకటం హోతీతి “ఏకద్వేసన్తతివారా”తి ఏకగ్గహణమ్మి కతం, అతిపరిత్తసభావఉతుఆదిసముత్తానా వా ఏకద్వేసన్తతివారా వేదితబ్బా.

తీరే అక్కన్తఉదకలేఖా నామ కాలుస్స్యయం గతా తీరసమీపే ఉదకరాజి. యావ న విప్ప్సీదతీతి కాలుస్స్యయవిగమేన యావ విప్ప్సన్నా న హోతి. కేచి పన “అతిన్తే తీరే అల్లపాదేన అక్కన్తే యావ పాదే ఉదకలేఖా న విప్ప్సీదతి, న సంసీదతి, న వూపసమ్మతీ”తి ఏవమేత్థ అత్థం వదన్తి. తే పనేతే కిరియాభేదేన వుత్తా కాలవిసేసా, న అజ్ఞామజ్ఞాం సమసమా, ఉనాధికభాగవన్తోవ దట్టబ్బా. ద్వే తయో జవనవారా కామావచరజవనవసేన వేదితబ్బా, న ఇతరజవనవసేన. న హి తే పరిమితకాలా, అనన్తరా పవత్తభవజ్ఞాదయోపి తదన్తోగధావ దట్టబ్బా. తదుభయన్తి రూపారూపసన్తతిద్వయం.

ఏకభవపరిచ్ఛిన్నన్తి పటిసన్ధిచుతిపరిచ్ఛిన్నం. ఏకభవపరియాపన్నం ధమ్మజాతం ఏతరహీతి వత్తబ్బం అద్ధాపచ్చప్పన్నం నామ. మనోతి ససమ్మయుత్తం విజ్ఞాణమాహ. ధమ్మాతి ఆరమ్మణధమ్మా. మనోతి వా మనాయతనం. ధమ్మాతి వేదనాదయో అరూపక్ఖన్దా. ఉభయమేతం పచ్చప్పన్నన్తి అద్ధాపచ్చప్పన్నం హోన్తం ఏతం ఉభయం హోతీతి అత్థో. విజ్ఞాణన్తి నికన్తివిజ్ఞాణం. తస్థో తస్మిం పచ్చప్పన్నే చన్దరాగవసేన పటిబద్ధం హోతి. అభినన్దతీతి తణ్ణాదిట్టాభినన్దనాహి అభినన్దతి. తథాభూతో చ వత్తుపరిజ్ఞాయ అభావతో తేసు పచ్చప్పన్నేసు ధమ్మేసు సంహీరతి తణ్ణాదిట్ఠీహి ఆకడ్డీయతి. ఏత్థ చ ద్వాదసాయతనానం “ఏతం పచ్చప్పన్న”న్తి (మ. ని. ౩.౨౮౪) ఆగతత్తా తత్థ పవత్తో చన్దరాగో అద్ధాపచ్చప్పన్నారమ్మణో, న ఖణపచ్చప్పన్నారమ్మణోతి విజ్ఞాయతీతి దస్సేన్తో “యం సన్ధాయ భద్దేకరత్తసుత్తే...పి.... సంహీరతీతి వుత్త”న్తి ఆహ. “పచ్చప్పన్న ఇచ్చ యో ధమ్మం, తత్థ తత్థ విపస్సతీ”తి (మ. ని. ౩.౨౭౨, ౨౮౩) ఏత్థాపి విపస్సనాచిత్తం ఖణపచ్చప్పన్నం, విపస్సితబ్బధమ్మా అద్ధాపచ్చప్పన్నాతి గహేతబ్బం. అజ్ఞాథా విపస్సనావ న సమ్భవేయ్య. “ఖణపచ్చప్పన్నం పాళియం ఆగత”న్తి న వుత్తం తస్స వసేన ఆరమ్మణకరణస్స అట్టకథాయం అనాగతత్తా.

కేచీతి అభయగిరివాసిన్. ఏకక్ఖణే చిత్తం ఉప్పజ్జతీతి ఇద్ధిచిత్తస్స ఉప్పత్తిసమకాలమేవ పరచిత్తస్సపి ఉప్పత్తిసమ్భవతోతి యుత్తిదస్సనం. యథా ఆకాసేతిఆది సదిసూదాహరణం. తం పన తేసం వచనం అయుత్తం. కస్మా? మగ్గఫలవీధితో అజ్ఞాత్థ అనిట్టే రానే ఆవజ్జనజవనానం నానారమ్మణభావప్పత్తిదోసతోతి యుత్తివచనం.

యది ఏవం కథం చేతోపరియజాణం పచ్చప్పన్నారమ్మణం హోతీతి ఆహ “సన్తతిపచ్చప్పన్నం పనా”తిఆది . అద్ధాపచ్చప్పన్నం పన జవనవారేన దీపేతబ్బం, న సకలేన పచ్చప్పన్నద్ధునాతి అధిప్పాయో.

తత్తాయం దీపనాతిఆది జవనవారస్స అద్ధాపచ్చప్పన్నభావదీపనముఖేన ఇద్ధిచిత్తస్స పవత్తిఆకారదీపనం. ఇతరానీతి ఆవజ్జనపరికమ్మచిత్తాని. ఏత్థ చ “కేచీ”తి యదిపి అభయగిరివాసిన్ అధిప్పేతా, తే పన చిత్తస్స రితిక్ఖణం న ఇచ్చన్తీతి “రితిక్ఖణే వా పటివిజ్జతీ”తి న వత్తబ్బం సీయా. తథా యే “ఇద్ధిమస్స చ పరస్స చ ఏకక్ఖణే చిత్తం ఉప్పజ్జతీ”తి వదన్తి, తేసం “రితిక్ఖణే వా భజ్జక్ఖణే వా పటివిజ్జతీ”తి వచనం న సమేతి. న హి తస్మిం ఖణద్వయే ఉప్పజ్జమానం పరచిత్తేన సహ ఏకక్ఖణే ఉప్పజ్జతి నామాతి. రితిభజ్జక్ఖణేసు చ ఉప్పజ్జమానం ఏకదేసం పచ్చప్పన్నారమ్మణం, ఏకదేసం అతీతారమ్మణం ఆపజ్జతి. య ఇచ్చ వుత్తం “పరస్స చిత్తం జానిస్సామీతి రాసివసేన మహాజనస్స చిత్తే ఆవజ్జితే”తి, ఏత్థ చ మహాజనో అత్థతో పరే అనేకపుగ్గలాతి “పరేసం చిత్తం జానిస్సామీ”తి ఆవజ్జనప్పవత్తి వత్తబ్బా సీయా. అథాపి పరస్సాతి మహాజనస్సాతి అత్థో సమ్భవేయ్య, తథాపి తస్స ఏకపుగ్గలస్సేవ వా చిత్తరాసిం ఆవజ్జిత్యా ఏకస్స పటివిజ్జనం అయుత్తం. న హి రాసిఆవజ్జనం ఏకదేసావజ్జనం హోతీతి, తస్మా తేహి “మహాజనస్స చిత్తే ఆవజ్జితే”తిఆది న వత్తబ్బం.

యం పన తే వదన్తి “యస్మా ఇద్ధిమస్స చ పరస్స చ ఏకక్ఖణే చిత్తం ఉప్పజ్జతీ”తి. తథ్ఠాయం అధిప్పాయో యుత్తో సియా, చేతోపరియజ్ఞాణలాభీ పరస్స చిత్తం జాతుకామో పాదకజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా వుట్టాయ అతీతాదివిభాగం అకత్వా చిత్తసామజ్ఞోన “ఇమస్స చిత్తం జానామి, ఇమస్స చిత్తం జానామీ”తి పరికమ్మం కత్వా పున పాదకజ్ఞానం సమాపజ్జిత్వా వుట్టాయ సామజ్ఞోనేవ చిత్తం ఆవజ్జిత్వా తిణ్ణం, చతున్నం వా పరికమ్మానం అనన్తరా చేతోపరియజ్ఞాణేన పరచిత్తం పటివిజ్ఞతి విభావేతి రూపం వియ దిబ్బచక్షునా. తతో పరం పన కామావచరచిత్తేహి సరాగాదివవత్థానం హోతి నీలాదివవత్థానం వియ. తథ్ఠ దిబ్బచక్షునా దిట్టహదయవత్థురూపస్స సత్తస్స అభిముఖీభూతస్స చిత్తసామజ్ఞోన చిత్తం ఆవజ్జయమానం ఆవజ్జనం అభిముఖీభూతం విజ్జమానం చిత్తం ఆరమ్మణం కత్వా చిత్తం ఆవజ్జేతి. పరికమ్మాని చ తం తం విజ్జమానం చిత్తం చిత్తసామజ్ఞోనేవ ఆరమ్మణం కత్వా చిత్తజాననపరికమ్మాని హుత్వా పవత్తన్తి. చేతోపరియజ్ఞాణం పన విజ్జమానం చిత్తం పటివిజ్ఞన్తం విభావేన్తం తేన సహ ఏకక్ఖణే ఏవ ఉప్పజ్జతి.

తథ్ఠ యస్మా సన్తానస్స సన్తానగ్గహణతో ఏకత్తవసేన ఆవజ్జనాదీని “చిత్త”న్తేవ పవత్తాని. తజ్ఞా చిత్తమేవ, యం చేతోపరియజ్ఞాణేన విభావితం. తస్మా సమానాకారప్పవత్తితో న అనిట్టే మగ్గఫలవీధితో అజ్ఞాస్మిం రానే నానారమ్మణతా ఆవజ్జనజవనానం హోతి. పచ్చుప్పన్నారమ్మణజ్ఞా పరికమ్మం పచ్చుప్పన్నారమ్మణస్స చేతోపరియజ్ఞాణస్స ఆసేవనపచ్చయేన పచ్చయోతి సిద్ధం హోతి. అతీతత్తికో చ ఏవం ఉపపన్నో హోతి. అజ్ఞాథా సన్తతిపచ్చుప్పన్నే, అద్ధాపచ్చుప్పన్నే చ “పచ్చుప్పన్న”న్తి ఇథ పుచ్చమానే అతీతానాగతానజ్ఞా పచ్చుప్పన్నతా ఆపజ్జేయ్య. తథా చ సతి “పచ్చుప్పన్నో ధమ్మో పచ్చుప్పన్నస్స ధమ్మస్స అనన్తరపచ్చయేన పచ్చయో”తి వత్తబ్బం సియా, న చ తం వుత్తం. “అతీతో ధమ్మో పచ్చుప్పన్నస్స ధమ్మస్స అనన్తరపచ్చయేన పచ్చయో. పురిమా పురిమా అతీతా ఖన్ధా పచ్చిమానం పచ్చిమానం పచ్చుప్పన్నానం ఖన్ధానం అనన్తర ...పే... అనులోమం గోత్రభుస్సా”తిఆది వచనతో (పట్టా. ౨.౧౮.౫) న అద్ధాసన్తతిపచ్చుప్పన్నేస్వేవ చ అనన్తరాతీతా చత్తారో ఖన్ధా అతీతాతి విజ్ఞాయన్తి. న చ అభిధమ్మమాతికాయం (ధ. స. తికమాతికా ౧౮-౧౯) ఆగతస్స పచ్చుప్పన్నపదస్స అద్ధాసన్తతిపచ్చుప్పన్నపదత్థతా కత్థచి పాళియం వుత్తా. తస్మా తేహి ఇద్ధిమస్స చ పరస్స చ ఏకక్ఖణే చిత్తుప్పత్తియా చేతోపరియజ్ఞాణస్స పచ్చుప్పన్నారమ్మణతా వుత్తా. యదా పన “యం ఇమస్స చిత్తం పవత్తం, తం జానామి. యం భవిస్సతి, తం జానామీ”తి వా ఆభోగం కత్వా పాదకజ్ఞానసమాపజ్జనాదీని కరోతి, తదా ఆవజ్జనపరికమ్మాని, చేతోపరియజ్ఞాణజ్ఞా అతీతానాగతారమ్మణానేవ హోన్తి ఆవజ్జనేనేవ విభాగస్స కత్తత్తా.

యే పన “ఇద్ధిమా పరస్స చిత్తం జానితుకామో ఆవజ్జేతి, ఆవజ్జనం ఖణపచ్చుప్పన్నం ఆరమ్మణం కత్వా తేనేవ సహ నిరుజ్ఞతి. తతో చత్తారి, పజ్ఞా వా జవనాని, యేసం పచ్చిమం ఇద్ధిచిత్తం, సేసాని కామావచరాని, తేసం సబ్బేసమ్మి తదేవ నిరుద్ధం చిత్తం ఆరమ్మణం హోతి, న చ తాని నానారమ్మణాని హోన్తి అద్ధానవసేన పచ్చుప్పన్నారమ్మణత్తా”తి ఇదం వచనం నిస్సాయ “ఆవజ్జనజవనానం పచ్చుప్పన్నాతీతారమ్మణభావేపి నానారమ్మణతాభావో వియ ఏకద్వితిచతుపజ్ఞాచిత్తక్ఖణానాగతేసుపి చిత్తేసు ఆవజ్జితేసు ఆవజ్జనజవనానం యథాసమ్మవం అనాగతపచ్చుప్పన్నాతీతారమ్మణభావేపి నానారమ్మణతా న సియా. తేన చతుపజ్ఞాచిత్తక్ఖణానాగతే ఆవజ్జితే అనాగతారమ్మణపరికమ్మానన్తరం ఖణపచ్చుప్పన్నారమ్మణం చేతోపరియజ్ఞాణం సిద్ధ”న్తి వదన్తి. తేసం వాదో “అనాగతారమ్మణో ధమ్మో పచ్చుప్పన్నారమ్మణస్స ధమ్మస్స ఆసేవనపచ్చయేన పచ్చయో, పచ్చుప్పన్నారమ్మణో ధమ్మో అతీతారమ్మణస్స ధమ్మస్స ఆసేవనపచ్చయేన పచ్చయో”తి ఇమేసం పజ్ఞానం అనుద్ధటత్తా, గణనాయ చ “ఆసేవనే తీణీ”తి (పట్టా. ౨.౧౯.౩౯) వుత్తత్తా న సిజ్ఞతి. న హి కుసులకిరియామహగ్గతం అనాసేవనం అట్టితి. ఏతస్స చ

వాదస్య నిస్సయభావో ఆవజ్ఞనజవనానం ఖణపచ్చప్పన్ననిరుద్ధారమ్మణతావచనస్య న సిజ్ఞతి, “యం పవత్తం, పవత్తిస్సతి చా”తి విసేసం అకత్వా గహణే ఆవజ్ఞనస్య అనాగతగ్గహణాభావం, తదభావా జవనానమ్మి వత్తమానగ్గహణాభావశ్చ సన్ధాయేవ తస్య వుత్తత్తా. తదా హి భవజ్ఞచలనానంతరం అభిముఖీభూతమేవ చిత్తం ఆరబ్ధి ఆవజ్ఞనా పవత్తతీతి జాననచిత్తస్సపి వత్తమానారమ్మణభావే ఆవజ్ఞనజాననచిత్తానం సహట్ఠానదోసాపత్తియా, రాసిఏకదేసావజ్ఞనపటివేధే సమ్మత్తసమ్మత్తావజ్ఞనజాననే చ అనిట్ఠే రానే ఆవజ్ఞనజవనానం నానారమ్మణభావదోసాపత్తియా చ యం వుత్తం “ఖణపచ్చప్పన్నం చిత్తం చేతోపరియజ్ఞాణస్య ఆరమ్మణం హోతీ”తి, తం అయుత్తన్తి పటిక్ఖిపిత్వా యథావుత్తదోసాపత్తిం, కాలవసేన చ అద్ధాసంతతిపచ్చప్పన్నారమ్మణత్తా నానారమ్మణతాభావం దిస్సా ఆవజ్ఞనజవనానం వత్తమానతం నిరుద్ధారమ్మణభావో వుత్తోతి. తమ్మి వచనం పురిమవాదినో నానుజానేయ్యం. తస్మిం హి సతి “ఆవజ్ఞనా కుసలాన”న్తిఆదీసు (పట్టా ౧.౧.౪౧౭) వియ అజ్ఞాపదసంఘహితస్య అనంతరపచ్చయవిధానతో “పచ్చప్పన్నారమ్మణఆవజ్ఞనా అతీతారమ్మణానం ఖన్ధానం అనంతరపచ్చయేన పచ్చయో”తి చ వత్తబ్బం సీయా, న చ వుత్తన్తి.

కస్మా పనేవం చేతోపరియజ్ఞాణస్య పచ్చప్పన్నారమ్మణతా విచారితా, నను “అతీతో ధమ్మో పచ్చప్పన్నస్య ధమ్మస్య, అనాగతో ధమ్మో పచ్చప్పన్నస్య ధమ్మస్య ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౧౮.౨) ఏతేసం విభక్తేసు “అతీతా ఖన్ధా ఇద్ధివిధజ్ఞాణస్య చేతోపరియజ్ఞాణస్య పుట్టేనివాసానుస్సతిజ్ఞాణస్య యథాకమ్మూపగజ్ఞాణస్య ఆవజ్ఞనాయ ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో, అనాగతా ఖన్ధా ఇద్ధివిధజ్ఞాణస్య చేతోపరియజ్ఞాణస్య అనాగతంసజ్ఞాణస్య ఆవజ్ఞనాయ ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి, ఉప్పన్నత్తికే చ “అనుప్పన్నా ఖన్ధా ఉప్పాదినో ఖన్ధా ఇద్ధివిధజ్ఞాణస్య చేతోపరియజ్ఞాణస్య అనాగతంసజ్ఞాణస్య ఆవజ్ఞనాయ ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౧౭.౩) చేతోపరియజ్ఞాణగ్గహణం కత్వా “పచ్చప్పన్నో ధమ్మో పచ్చప్పన్నస్య ధమ్మస్సా”తి (పట్టా. ౨.౧౮.౩) ఏతస్య విభక్తే “పచ్చప్పన్నా ఖన్ధా ఇద్ధివిధజ్ఞాణస్య ఆవజ్ఞనాయ ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౧౮.౩), ఉప్పన్నత్తికే చ “ఉప్పన్నా ఖన్ధా ఇద్ధివిధజ్ఞాణస్య ఆవజ్ఞనాయ ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౧౭.౨) ఏత్తకస్సేవ వుత్తత్తా పచ్చప్పన్నే చిత్తే చేతోపరియజ్ఞాణం నప్పవత్తతీతి విజ్ఞాయతి. యది హి పవత్తేయ్య, పురిమేసు వియ ఇతరేసు చ చేతోపరియజ్ఞాణగ్గహణం కత్తబ్బం సీయాతి? సచ్చం కత్తబ్బం, నయదస్సనవసేన పన తం సంఖిత్తన్తి అజ్ఞాయ పాళియా విజ్ఞాయతి.

“అతీతారమ్మణో ధమ్మో పచ్చప్పన్నారమ్మణస్య ధమ్మస్య ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో, అనాగతారమ్మణో ధమ్మో పచ్చప్పన్నారమ్మణస్య, పచ్చప్పన్నారమ్మణో ధమ్మో పచ్చప్పన్నారమ్మణస్సా”తి (పట్టా. ౨.౧౯.౨౦-౨౨) ఏతేసం హి విభక్తేసు “చేతోపరియజ్ఞాణేన అతీతారమ్మణపచ్చప్పన్నచిత్తసమగ్గిస్స చిత్తం జానాతి, అతీతారమ్మణా పచ్చప్పన్నా ఖన్ధా చేతోపరియజ్ఞాణస్య ఆవజ్ఞనాయ ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో, చేతోపరియజ్ఞాణేన అనాగతారమ్మణపచ్చప్పన్నచిత్తసమగ్గిస్స చిత్తం జానాతి, అనాగతారమ్మణా పచ్చప్పన్నా ఖన్ధా చేతోపరియజ్ఞాణస్య ఆవజ్ఞనాయ ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో, చేతోపరియజ్ఞాణేన పచ్చప్పన్నారమ్మణపచ్చప్పన్నచిత్తసమగ్గిస్స చిత్తం జానాతి, పచ్చప్పన్నారమ్మణా పచ్చప్పన్నా ఖన్ధా చేతోపరియజ్ఞాణస్య ఆవజ్ఞనాయ ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౧౯.౨౦-౨౨) చేతోపరియజ్ఞాణస్య పచ్చప్పన్నారమ్మణే పవత్తి వుత్తాతి. తేనేవాయం విచారణా కతాతి వేదితబ్బా.

౪౧౭. తేనని తేను ద్వీసు ఇణ్ణేసూతి నిద్ధారణే సామివచనం. చిత్తమేవ ఆరమ్మణం చేతోపరియజాణత్తాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “అజ్ఞం ఖింతం వా ఖింతప్పటిబద్ధం వా న జానాతి”తి. తత్త ఖింతప్పటిబద్ధం నామగోత్తాది. యది ఏవం కథం మగ్గరమ్మణని ఆహ “మగ్గసమ్మయుత్తచిత్తారమ్మణత్తా పన పరియాయతో మగ్గరమ్మణని వుత్త”న్తి. చేతనామత్తమేవ ఆరమ్మణం, తథా హి తం “యథాకమ్మూపగజాణ”న్తి వుచ్చతీతి అధిప్పాయో. ఖింతప్పటిబద్ధేసూతి ఏత్త నిబ్బానమ్మి ఖింతప్పటిబద్ధమేవ. ఖింతేహి విసయికతత్తాతి వదన్తి. తథా హి వుత్తం అట్టసాలినియం “అతీతే బుద్ధా మగ్గం భావయింసు, ఫలం సచ్చాకంసు, అనుపాదీసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బాయింసుతి చిన్నవటుమకానుస్సరణవసేన మగ్గఫలనిబ్బానపచ్చవేక్షణతోపి అప్పమాణారమ్మణ”న్తి (ధ. స. అట్ట. ౧౪౨౧). తత్త మగ్గఫలపచ్చవేక్షణాని తావ పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణేన మగ్గఫలేసు ఇణ్ణేసు పవత్తన్తి. నిబ్బానపచ్చవేక్షణఇచ్చ నిబ్బానారమ్మణేసు అప్పమాణధమ్మేసు ఇణ్ణేసూతి మగ్గాదిపచ్చవేక్షణాని పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణస్స అప్పమాణారమ్మణతం సాధేన్తీతి వేదితబ్బాని. “అప్పమాణా ఖింతా పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణస్స ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”ఇచ్చేవ (పట్టా. ౯.౧౨.౨౮) హి వుత్తం, న వుత్తం “నిబ్బాన”న్తి. తస్మా పుట్టేనివాసజాణేన ఏవ మగ్గఫలపచ్చవేక్షణకిచ్చే వుచ్చమానేపి నిబ్బానపచ్చవేక్షణతా న సక్కా వత్తుం. అట్టకథాయం పన నిబ్బానారమ్మణతా నిదస్సితా.

కుసలా ఖింతాతి ఇద్ధివిధపుట్టేనివాసానాగతంసజాణాపేక్షో బహువచననిద్దేసో, న చేతోపరియయథాకమ్మూపగజాణాపేక్షాతి తేసం చతుక్షణ్ధారమ్మణభావస్స అసాధకోతి చే? న, అజ్ఞత్త “అవితక్కవిచారమత్తా ఖింతా చ విచారో చ చేతోపరియజాణస్స పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణస్స అనాగతంసజాణస్స ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౬.౭౨), “సవితక్కసవిచారా ఖింతా చ వితక్కో చ చేతోపరియజాణస్స పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణస్స అనాగతంసజాణస్స ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౬.౭౩) చ వుత్తత్తా చేతోపరియజాణాపేక్షాపి బహువచననిద్దేసోతి ఇమస్స అత్తస్స సిద్ధితో. ఏవమ్మి యథాకమ్మూపగజాణస్స “అవితక్కవిచారమత్తా ఖింతా చ విచారో చా”తిఆదీసు అవుత్తత్తా చతుక్షణ్ధారమ్మణతా న సిజ్జతీతి? న, తత్త అవచనస్స అజ్ఞాకారణత్తా. యథాకమ్మూపగజాణేన హి కమ్మసంసట్టా చత్తారో ఖింతా కమ్మముఖేన గయ్యతి. తజ్ఞో యథా చేతోపరియజాణం పురిమపరికమ్మవసేన అవితక్కాదివిభాగం, సరాగాదివిభాగఇచ్చ చిత్తం విభావేతి, న ఏవం విభాగం విభావేతి. కమ్మవసేనేవ పన సముదాయం విభావేతి, తస్మా “అవితక్కవిచారమత్తా ఖింతా చ విచారో చా”తిఆదికే విభాగకరణే తం న వుత్తం, న చతుక్షణ్ధానారమ్మణతోతి. ఇదం పనస్స అకారణన్తి కేచి. తత్థాపి “పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణస్స యథాకమ్మూపగజాణస్స అనాగతంసజాణస్సా”తి పరన్తి ఏవ. న హి తం కుసలాకుసలవిభాగం వియ సవితక్కాదివిభాగం కమ్మం విభావేతుం అసమత్తం. దుచ్చరితసుచరితవిభావనమ్మి హి లోభాదిఅలోభాదిసమ్మయోగవిభాగవిసేసవిభావనం హోతీతి.

“పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణం నామగోత్తానుస్సరణకాలే న వత్తబ్బారమ్మణ”న్తి ఏత్తకమేవ అట్టకథాయం వుత్తం. నామగోత్తం పన ఖింతాపనిబద్ధో సమ్మతిసిద్ధో బృజ్జనత్తో, న బృజ్జనన్తి. అయమేత్త అవ్హాకం ఖింతీతి ఆచరియస్సాయం అత్తనో మతి. యం పన వుత్తం “న బృజ్జన”న్తి, తస్స సమత్తనం “బృజ్జనజ్ఞో”తిఆది.

౪౧౯. కామావచరే నిబ్బత్తిస్సతీతి నిబ్బత్తిక్షణ్ధజాననమాహ.

౪౨౦. ఏత్థాతి ఏతస్మిం అజ్ఞతారమ్మణత్తికవసేన అభిజ్ఞాఞాణానం, ఆరమ్మణవిచారే. “అజ్ఞతారమ్మణశ్చవ బహిద్ధారమ్మణశ్చ”తి ఏకజ్ఞం గహత్వా యం వుత్తం పోరాణట్టకథాయం, తం “కాలేన...పే... హోతియేవా”తి ఇమినా అధిష్పాయేన వుత్తన్తి అత్థో. న హి అజ్ఞత్తబహిద్ధా నామ విసుం ఏకం అత్తి, నాపి తం ఏకజ్ఞం ఆరమ్మణం కరీయతీతి. యది ఏవం తికో ఏవ న పూరతి పదద్వయాసంకలహితస్స తతియస్స అత్తన్తరస్స అభావతో, న, పకారభేదవిసయత్తా తికనిద్దేసస్స. తథా హి అట్టకథాయం “తే ఏవ తిప్పకారేపి ధమ్మే”తి వుత్తం. తే ఏవ అజ్ఞత్తాదివసేన తివిధేపి ధమ్మేతి అత్థో. ఏత్థ హి “తే ఏవ ధమ్మే”తి అవత్వా “తిప్పకారే”తి వచనం పకారభేదనిబన్ధనా అయం తికదేసనాతి దస్సనత్థం. యథా హి కుసలత్తికాదీనం దేసనా యథారహం ధమ్మానం

జాతిసమ్మయోగప్పహానసిక్ఖాభూమిఆరమ్మణప్పభేదనియమకాలాదిభేదనిబన్ధనా, న ఏవమయం జాతిఆదిభేదనిబన్ధనా, నాపి సనిదస్సనత్తికహేతుదుకాదిదేసనా వియ సభావాదిభేదనిబన్ధనా, అథ ఖో పకారభేదనిబన్ధనా. పశ్చేవ హి ఖద్ధా ససన్తతిపరియాపన్నతం ఉపాదాయ “అజ్ఞత్తా”తి వుత్తా, పరసన్తతిపరియాపన్నతం ఉపాదాయ “బహిద్ధా”తి, తదుభయం ఉపాదాయ “అజ్ఞత్తబహిద్ధా”తి. తేనాహ “అనిన్ద్రియబద్ధరూపశ్చ నిబ్బానశ్చ రపేత్వా సబ్బే ధమ్మా సియా అజ్ఞత్తా, సియా బహిద్ధా, సియా అజ్ఞత్తబహిద్ధా”తి (ధం స. ౧౪౩౫). నను చేత్థ అత్తన్తరాభావతో, పకారన్తరస్స చ అనామట్టత్తా తతియో రాసి నత్థీతి? నయిదమేవం. యదిపి హి పరమపదేన అసంకలహితసంకలణనవసేన దుతియపదస్స పవత్తత్తా సబ్బేపి సభావధమ్మా పదద్వయేనేవ పరిగ్గహితా, తేహి పన విసుం విసుం గహితధమ్మే ఏకజ్ఞం గహణవసేన తతియపదం వుత్తన్తి అత్తేవ తతియో రాసి. న హి సముదాయో అవయవో హోతి, భిన్నవత్తుకే పన ధమ్మే అధిట్టానభేదం అముఞ్చిత్వా ఏకజ్ఞం గహణం న సమ్భవతీతి కాలేన అజ్ఞత్తం, కాలేన బహిద్ధా జాననకాలేతి వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

అభిజ్ఞానిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి తేరసమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౧౪. ఖిన్ననిద్దేసవణ్ణనా

పజ్ఞాకథావణ్ణనా

౪౨౧. సబ్బాకారేనాతి ఉపచారాకారో, అప్పనాకారో, వసీభావాకారో, వితక్కాదిసమతిక్కమాకారో, రూపాదీహి విరజ్జనాకారో, చుద్దసథా చిత్తస్స పరిదమనాకారో, పజ్ఞావిధఆనిసంసాధిగమాకారోతి ఏవమాదినా సబ్బేన భావనాకారేన.

తదనంతరాతి “చిత్తం పజ్ఞా”న్తి ఏవం దేసనాక్కమేన, పటిపత్తిక్కమేన చ తస్స సమాధిస్స అనంతరా. పజ్ఞా భావేతబ్బా సమాధిభావనాయ సమన్నాగతేన భిక్ఖునాతి సమ్మన్తో. “పజ్ఞాఞ్చ భావయ”న్తి ఏవం అతిసజ్ఞేపదేసితత్తా, గాథావణ్ణనాయం వా “సమాధిసిలాయం సునిసితం విపస్సనాపజ్ఞాసత్థ”న్తి ఏవం అతివియ సజ్ఞేపేన భాసితత్తా అయం సా పజ్ఞాతి సభావతో విజ్ఞాతుమ్మి తావ న సుకరా. భావనావిధానస్స పన అదస్సితత్తా పగేవ భావేతుం న సుకరాతి సమ్మన్తో. పుచ్చనట్టేన పజ్ఞా, కమ్మం కిరియా కరణం, పజ్ఞావ కమ్మం పజ్ఞాకమ్మం, పుచ్చనపయోగోతి అత్తో.

కా పజ్ఞాతి సరూపపుచ్చా. కేనట్టేన పజ్ఞాతి కేన అత్తేన పజ్ఞాతి వుచ్చతి, “పజ్ఞా”తి పదం కం అభిధేయ్యత్థం నిస్సాయ పవత్తన్తి అత్తో. సా పనాయం పజ్ఞా సభావతో, కిచ్చతో, ఉపట్టానాకారతో, ఆసన్నకారణతో చ కథం జానితబ్బాతి ఆహ “కానస్సా లక్ఖణరసపచ్చుపట్టానపదట్టానానీ”తి. కతివిధాతి పభేదపుచ్చా. కస్మా పనేత్థ సంకిలేసవోదానపుచ్చా న గహితాతి? వుచ్చతే - లోకుత్తరాయ తావ పజ్ఞాయ నట్టేవ సంకిలేసో. అసతి చ తస్మిం కుతో వోదానపుచ్చాతి తదుభయం న గహితం. లోకియాయ పన తాని భావనావిధానే ఏవ అన్తోగధానీతి కత్వా విసుం న గహితాని మగ్గామగ్గజాణదస్సనవిసుద్ధిఅన్తోగధత్తా, సమాధిభావనాయం వా వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బానీతి న గహితాని. పటిపత్తి నామ దిట్టానిసంసే ఏవ హోతీతి ఆహ “పజ్ఞాభావనాయ కో ఆనిసంసో”తి.

౪౨౨. తత్తాతి తస్మిం, తస్స వా పజ్ఞాకమ్మస్స. విస్సజ్జనన్తి వివరణం. పుచ్చితో హి అత్తో అవిభావితత్తా నిగూఢో ముట్టియం కతో వియ తిట్టతి, తస్స వివరణం విస్సజ్జనం విభూతభావకరణతో. కా పజ్ఞాతి కామజ్ఞాయం సరూపపుచ్చా, విభాగవంతానం పన సభావవిభావనం విభాగదస్సనముఖేనేవ హోతీతి విభాగో తావ అనవసేసతో దస్సేతబ్బో. తందస్సనేన చ అయమాదీనవోతి దస్సేతుం “పజ్ఞా బహువిధా”తిఆది వుత్తం. తత్త బహువిధాతి కుసలాదివసేన అనేకవిధా. నానప్పకారాతి అత్తజాపికాదిభేదేన, సుతమయజాణాదిభేదేన చ నానావిధా. తం సబ్బన్తి తం అనవసేసం పజ్ఞావిభాగం. న సాధేయ్యతి విపస్సనాభావనాయ సద్ధిం మగ్గభావనా ఇధ అధిప్పేతత్తో. తాయ హి తణ్ణాజటావిజటనం, తజ్ఞా న సాధేయ్య. అనవసేసతో హి పజ్ఞాపభేదే విస్సజ్జయమానే “ఏకవిధేన జాణవత్థా”తిఆదికో (విభ. ౭౦౧) సబ్బో జాణవత్థు విభజ్ఞే, సుత్తన్తేసు చ తత్త తత్త ఆగతో పజ్ఞాపభేదో. సకలోపి వా అభిధమ్మనయో ఆహరిత్వా విస్సజ్జేతబ్బో భవేయ్య, తథా చ సతి య్యాయం ఇధ పజ్ఞాభావనావిధి అధిప్పేతో, తస్స విస్సజ్జనాయ ఓకాసోవ న భవేయ్య. కిజ్ఞా య్యాయం రానారానకమ్మంతరవిపాకంతరాదివిసయే పజ్ఞాయ పవత్తిభేదో, సోపి యధారహం సద్ధిం ఫలాఫలభేదేన విభజిత్వా విస్సజ్జేతబ్బో సియా. సో చ పన విస్సజ్జయమానో అజ్ఞాదత్థు విక్ఖేపాయ సంవత్తేయ్య, యథా తం అవిసయే. తేనాహ “ఉత్తరి చ విక్ఖేపాయ సంవత్తేయ్య”తి. కుసలచిత్తసమ్మయుత్తం విపస్సనాజాణన్తి ఏత్థ కుసల-గ్గహణేన దువిధమ్మి అబ్యాకతం నివత్తేతి, తథా “అత్తి సంకిలిట్టపజ్ఞా”తి ఏవం పవత్తం మిచ్చావాదం పటిసేధేతి. విపస్సనాజాణ-గ్గహణేన సేసకుసలపజ్ఞా.

౪౨౩. సజ్ఞాననవిజాననాకారవిసిట్టన్తి సజ్ఞాననాకారవిజాననాకారేహి సాతిసయం. యతో నానప్పకారతో జాననం జాననభావో విసయగ్రహణాకారో. సో హి నేసం సమానో, న సజ్ఞాననాదిఆకారో. పీతకన్తితి ఏత్థ ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో, తేన “లోహితకం ఓదాతం దీఘం రస్స”న్తిఆదికే సజ్ఞాయ గహేతబ్బాకారే సజ్ఞణ్ణాతి. సజ్ఞాననమత్తమేవాతి ఏత్థ సజ్ఞాననం నామ “నీలం పీత”న్తిఆదికం ఆరమ్మణే విజ్ఞమానం వా అవిజ్ఞమానం వా సజ్ఞానిమిత్తం కత్వా జాననం. తథా హేసా పున సజ్ఞాననపచ్చయనిమిత్తకరణరసా. మత్త-సద్దేన విసేసనివత్తిఅత్తేన విజాననపజాననాకారే నివత్తేతి, ఏవ-సద్దేన కదాచిపి ఇమిస్సా తే విసేసా నత్థేవాతి అవధారేతి. తేనాహ “అనిచ్చం దుక్ఖ”న్తిఆది . తత్థ విజ్ఞాణకిచ్చమ్మి కాతుం అసక్కోన్తి సజ్ఞా కుతో పజ్ఞాకిచ్చం కరేయ్యాతి “లక్ఖణపటివేధం పాపేతుం న సక్కోతి”చ్చేవ వుత్తం, న వుత్తం “మగ్గపాతుభావ”న్తి. ఆరమ్మణే పవత్తమానం విజ్ఞాణం న తత్థ సజ్ఞా వియ నీలపీతాదికస్స సజ్ఞాననవసేనేవ పవత్తతి, అథ ఖో తత్థ అజ్ఞాఞ్చ విసేసం జానంతమేవ పవత్తతీతి ఆహ “విజ్ఞాణ”న్తిఆది. కథం పన విజ్ఞాణం లక్ఖణపటివేధం పాపేతీతి? పజ్ఞాయ దస్సితమగ్గేన. లక్ఖణారమ్మణికవిపస్సనాయ హి అనేకవారం లక్ఖణాని పటివిజ్ఞిత్వా పటివిజ్ఞిత్వా పవత్తమానాయ పగుణభావతో పరిచయవసేన ఇాణవిప్పయుత్తచిత్తేనపి విపస్సనా సమ్భవతి, యథా తం పగుణస్స గద్దస్స సజ్ఞాయనే ఇాయాగతాపి వారా న విజ్ఞాయన్తి. లక్ఖణపటివేధన్తి చ లక్ఖణానం ఆరమ్మణకరణమత్తం సద్దాయ వుత్తం, న పటివిజ్ఞనం. ఉస్సక్కిత్వాతి ఉదయబ్బయఇాణపటిపాటియా ఆయుహిత్వా. మగ్గపాతుభావం పాపేతుం న సక్కోతి అసమ్పాధసభావత్తా. వుత్తనయవసేనాతి విజ్ఞాణే వుత్తనయవసేన ఆరమ్మణఞ్చ జానాతి, లక్ఖణపటివేధఞ్చ పాపేతి. అత్తనో పన అనజ్ఞసాధారణేన ఆనుభావేన ఉస్సక్కిత్వా మగ్గపాతుభావఞ్చ పాపేతి.

ఇదాని యథావుత్తమత్తం ఉపమాయ పతిట్టాపేతుం “యథా హి”తిఆది వుత్తం. తత్థ అజాతబుద్ధీతి అసజ్ఞాతబ్యవహారబుద్ధి. ఉపభోగపరిభోగన్తి ఉపభోగపరిభోగారహం, ఉపభోగపరిభోగవత్తూనం పటిలాభయోగ్యన్తి అత్తో. ఛేకోతి మహాసారో. కూటోతి కహపణపతిరూపకో తమ్మకంసాదిమయో. అద్ధసారోతి ఉపడ్డగ్గనకో. ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో, తేన పాదసార సమసారపరోపాదసారాదీనం సజ్ఞహో. తే పకారేతి ఇన్దజాలాజాతిపుష్పాదిప్పకారే చేవ భేకాదిప్పకారే చ.

సజ్ఞా హీతిఆది ఉపమాసంసన్దనం. సజ్ఞా విభాగం అకత్వా పిణ్ణవసేనేవ ఆరమ్మణస్స గహణతో దారకస్స కహపణదస్సనసదిసీ వుత్తా. తథా హి సా “యథాఉపట్టితవిసయపదట్టానా” వుచ్చతి. విజ్ఞాణం ఆరమ్మణే ఏకచ్చవిసేసగహణసమత్తతాయ గామికపురిసస్స కహపణదస్సనసదిసం వుత్తం. పజ్ఞా ఆరమ్మణే అనవసేసవిసేసావబోధతో హేరజ్ఞోకస్స కహపణదస్సనసదిసీ వుత్తాతి దట్టబ్బం. “నానప్పకారతో జానన”న్తి ఇమినా ఇోయ్యధమ్మా పచ్చేకం నానప్పకారాతి తేసం యాథావతో అవబోధో పజ్ఞాతి దస్సేతి. తథా హి వుత్తం “సబ్బే ధమ్మా సబ్బాకారేన బుద్ధస్స భగవతో ఇాణముఖే ఆపాధమాగచ్ఛన్తి”తి (మహాని. ౧౦౬; చూళని. మోఘరాజమాణవపుద్గానిద్దేస ౮౫).

యత్థాతి యస్మిం చిత్తుప్పాదే. న తత్థ ఏకంసేన హోతీతి తస్మిం చిత్తుప్పాదే పజ్ఞా ఏకన్తేన న హోతి. న హి దుహేతుకఅహేతుకచిత్తుప్పాదేసు పజ్ఞా ఉప్పజ్జతి. అవినిబ్బుత్తాతి అవియుత్తా. తేహీతి సజ్ఞావిజ్ఞాణేహి. యథా హి సుఖం పీతియా న నియమతో అవియుత్తం, ఏవం సజ్ఞావిజ్ఞాణాని పజ్ఞాయ న నియమతో అవియుత్తాతి. యథా పన పీతి సుఖేన నియమతో అవియుత్తా, ఏవం పజ్ఞా సజ్ఞావిజ్ఞాణేహి నియమతో అవియుత్తా. తస్మా ఏవం అవినిబ్బుత్తేసు ఇమేసు తీసు ధమ్మేసు తేసం వినిబ్బోగో దుక్కరోతి తిణ్ణం జనానం కహపణదస్సనం నిదస్సితన్తి. తేసం దువిజ్ఞోయ్యనానత్తతయేవ

వచనస్తరేనపి దస్సేతుం “తేనాహ”తిఆది వుత్తం. తత్థ రూపధమ్మేసుపి తావ నానానదీనం ఉదకస్స, నానాతేలస్స వా ఏకస్మిం భాజనే పక్ఖపిత్వా మథితస్స “ఇదం అసుకాయ నదియా ఉదకం, ఇదం అసుకతేల”న్తి నిద్ధారేత్వా సరూపతో దస్సనం దుక్కరం, కిమజ్ఞం పన అరూపధమ్మేసుతి దస్సేన్తో “యం అరూపీనం చిత్తచేతసికాన”న్తిఆదిమాహ.

౪౨౪. ధమ్మానం సకో భావో, సమానో చ భావో ధమ్మసభావో. తత్థ పరమేన కక్ఖళపుసనాదిసలక్ఖణం గహితం, దుతియేన అనిచ్చదుక్ఖతాదిసామజ్జలక్ఖణం. తదుభయస్స చ యాథావతో పటివిజ్ఞనలక్ఖణా పజ్ఞాతి ఆహ “ధమ్మసభావపటివేధలక్ఖణా పజ్ఞా”తి. ఘటపటాదిపటిచ్చాదకస్స బాహిరన్ధకారస్స దీపాలోకాది వియ యథాపుత్తధమ్మసభావపటిచ్చాదకస్స మోహన్ధకారస్స విద్ధంసనరసా. ఉప్పజ్జమానో ఏవ హి పజ్ఞాలోకో హదయన్ధకారం విధమేన్తో ఏవం ఉప్పజ్జతి, తతో ఏవ ధమ్మసభావేసు అసమ్ముయ్హనాకారేన పచ్చుపతిట్ఠతీతి అసమ్మోహపచ్చుపట్టానా. కారణభూతా వా సయం ఫలభూతం అసమ్మోహం పచ్చుపట్టపేతీతి ఏవమ్మి అసమ్మోహపచ్చుపట్టానా. విపస్సనాపజ్ఞాయ ఇథ అధిప్పేతత్తా “సమాధి తస్సా పదట్ఠాన”న్తి వుత్తం. తథా హి “సమాహితో యథాభూతం పజానాతీ”తి సుత్తపదం నిబన్ధనభావేన ఆగతం (సం. ని. ౩.౫, ౯౯; సం. ని. ౫.౧౦౭౧; నేత్తి. ౪౦; మి. ప. ౨.౧.౧౪).

పజ్ఞాపభేదకథావణ్ణనా

౪౨౫. ధమ్మసభావపటివేధో నామ పజ్ఞాయ ఆవేణికో సభావో, న తేనస్సా కోచి విభాగో లబ్భతీతి ఆహ “ధమ్మసభావపటివేధలక్ఖణేన తావ ఏకవిధా”తి. లుజ్జనపలుజ్జనట్ఠేన లోకో వుచ్చతి వట్టం, తప్పరియాపన్నతాయ లోకే నియుత్తా, తత్థ వా విదితాతి లోకియా. తత్థ అపరియాపన్నతాయ లోకతో ఉత్తరా ఉత్తిట్ఠాతి లోకుత్తరా. లోకుత్తరాపి హి మగ్గసమ్మయుత్తా భావేతబ్బా. విపస్సనాపరియాయోపి తస్సా లబ్భతేవాతి లోకుత్తర-గ్గహణం న విరుజ్ఞతి. అత్తానం ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తేహి సహ ఆసవేహీతి సాసవా, ఆరమ్మణకరణవసేనపి నత్తి ఏతిస్సా ఆసవాతి అనాసవా. ఆది-సద్దేన ఆసవవిప్పయుత్తసాసవదుకాదీనం సజ్ఞహో దట్ఠబ్బో. నామరూపవవత్థానవసేనాతి నామవవత్థానవసేన, రూపవవత్థానవసేన చ. పరమం నిబ్బానదస్సనతో దస్సనశ్చ, నిస్సయభావతో సమ్మయుత్తా ధమ్మా భవన్తి ఏత్థ, సయమ్మి వా భవతి ఉప్పజ్జతి న నిబ్బానం వియ అపాతుభావన్తి భూమి చాతి దస్సనభూమి, పరమమగ్గో. సేసమగ్గత్తయం పన యస్మా పరమమగ్గేన దిట్ఠస్మింయేవ ధమ్మే భావనావసేన ఉప్పజ్జతి, న అదిట్ఠపుబ్బం కిశ్చో పస్సతి, తస్మా భావనా చ యథాపుత్తేనత్తేన భూమి చాతి భావనాభూమి. తత్థ పజ్ఞా దస్సనభూమిభావనాభూమివసేన దువిధాతి వుత్తా. సుతాదినిరపేక్షాయ చిన్తాయ నిబ్బత్తా చిన్తామయా. ఏవం సుతమయా, భావనామయా చ. మయసద్దో పచ్చేకం సమ్మన్దితబ్బో. ఆయే వడ్డియం కోసల్లం ఆయకోసల్లం, అపాయే అవడ్డియం కోసల్లం అపాయకోసల్లం, ఉపాయే తస్స తస్స అత్థస్స నిబ్బత్తికారణే కోసల్లం ఉపాయకోసల్లన్తి విసుం విసుం కోసల్లపదం సమ్మన్దితబ్బం. అజ్ఞత్తం అభినివేసో పటిపజ్జనం ఏతిస్సాతి అజ్ఞత్తాభినివేసా. ఏవం బహిద్ధాభినివేసా, ఉభయాభినివేసా చ వేదితబ్బా.

౪౨౬. లోకియమగ్గసమ్మయుత్తాతి లోకియకుసలచిత్తుప్పాదేసు మగ్గసమ్మయుత్తా, విసేసతో దిట్ఠివిసుద్ధిఆదివిసుద్ధిచతుక్కసజ్ఞహితమగ్గసమ్మయుత్తా. సముదాయేసు పవత్తా సమజ్ఞా తదేకదేసేసుపి వత్తతీతి ఆహ “మగ్గసమ్మయుత్తా”తి, పచ్చేకమ్మి వా సమ్మాదిట్ఠిఆదీనం మగ్గసమజ్ఞాతి కత్వా ఏవం వుత్తం.

ధమ్మనానత్తాభావేపి పదత్తనానత్తమత్తేన దుక్ఖరవచనం హోతీతి వుత్తం “అత్తతో పనేసా లోకియలోకుత్తరావా”తి. ఆసవవిప్పయుత్తసాసవదుకాదీసుపి విప్పయుత్తతాదిగ్గహణమేవ విసేసో, అత్తతో లోకియలోకుత్తరావ పజ్ఞాతి ఆహ “ఏసేవ నయో”తి. ఆది-సద్దేన ఓఘనీయఓఘవిప్పయుత్తఓఘనీయాదిదుకానం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. పరమజ్ఞానికాని చత్తారి మగ్గచిత్తాని, తథా దుతియాదిజ్ఞానికాని చాతి ఏవం సోళససు మగ్గచిత్తేసు. విపస్సనాపజ్ఞాయ ఇథ అధిప్పేతత్తా మహగ్గతపజ్ఞా న గహితా.

౪౨౭. అత్తనో చిన్తావసేనాతి తస్స తస్స అనవజ్ఞస్స అత్తస్స సాధనే పరోపదేసేన వినా అత్తనో ఉపాయచిన్తావసేనేవ. సుతవసేనాతి యథాసుతస్స పరోపదేసస్స వసేన. యథా తథా వాతి పరతో ఉపదేసం సుత్వా వా అసుత్వా వా సయమేవ భావనం అనుయుజ్ఞాంతస్స. “అప్పనాప్పత్తా”తి ఇదం సిఖాప్పత్తభావనామయం దస్సేతుం వుత్తం, న పన “అప్పనాప్పత్తావ భావనామయా”తి.

యోగవిహితేసూతి పజ్ఞావిహితేసు పజ్ఞాపరిణామితేసు ఉపాయసమ్పాదితేసు. కమ్మాయతనేసూతి ఏత్థ కమ్మమేవ కమ్మాయతనం, కమ్మిత్త తం ఆయతనత్తా ఆజీవానన్తి వా కమ్మాయతనం. ఏస నయో సిప్పాయతనేసుపి. తత్త దువిధం కమ్మం హీనత్తా వడ్డకీకమ్మాది, ఉక్కుట్టత్తా కసివాణిజాది. సిప్పమ్మి దువిధం హీనత్తా నళకారసిప్పాది, ఉక్కుట్టత్తా ముద్దాగణనాది. విజ్ఞావ విజ్ఞాట్టానం. తం ధమ్మికమేవ నాగమణ్ణలపరిత్తపుధమనకమంతసదిసం వేదితబ్బం. తాని పనేతాని ఏకచ్ఛే పణ్ణితా బోధిసత్తసదిసా మనుస్సానం ఫాసువిహారం ఆకజ్ఞంతా నేవ అజ్ఞోహి కరియమానాని పస్సన్తి, న వా కతాని ఉగ్గణ్ణన్తి, న కథేంతానం సుణన్తి. అథ ఖో అత్తనో ధమ్మతాయ చిన్తాయ కరోన్తి, పజ్ఞావంతేహి అత్తనో ధమ్మతాయ చిన్తాయ కతానిపి అజ్ఞోహి ఉగ్గణ్ణిత్వా కరోన్తేహి కతసదిసానేవ హోన్తి.

కమ్మస్సకతన్తి “ఇదం కమ్మం సత్తానం సకం, ఇదం నో సక”న్తి ఏవం జాననజాణం. సచ్చానులోమికన్తి విపస్సనాజాణం. తం హి సచ్చపటివేధస్స అనులోమనతో “సచ్చానులోమిక”న్తి వుచ్చతి. ఇదానిస్స పవత్తనాకారం దస్సేతుం “రూపం అనిచ్చన్తి వా”తిఆది వుత్తం. తత్త వా-సద్దేన అనియమత్తేన దుక్ఖానత్తలక్ఖణానిపి గహితానేవాతి దట్టబ్బం నానన్తరియకభావతో. యం హి అనిచ్చం, తం దుక్ఖం. యం దుక్ఖం, తదనత్తాతి. యం ఏవరూపిన్తి యం ఏవం హేట్టా నిద్దిట్టసభావం. అనులోమికం ఖన్తిన్తిఆదీని పజ్ఞావేవచనాని. సా హి హేట్టా వుత్తానం కమ్మాయతనాదీనం అపచ్చనీకదస్సనేన అనులోమనతో, తథా సత్తానం హితచరియాయ మగ్గసచ్చస్స, పరమత్తసచ్చస్స, నిబ్బానస్స చ అవిలోమనతో అనులోమేతీతి అనులోమికా. సబ్బానిపి ఏతాని కారణాని ఖమతి దట్టం సక్కోతీతి ఖన్తి. పస్సతీతి దిట్టి. రోచేతీతి రుచి. మునాతీతి ముతి. పేక్ఖతీతి పేక్ఖా. తే చ కమ్మాయతనాదయో ధమ్మా ఏతాయ నిజ్ఞాయమానా నిజ్ఞానం ఖమన్తీతి ధమ్మనిజ్ఞానఖన్తి. పరతో అసుత్వా పటిలభతీతి అజ్ఞాస్స ఉపదేసవచనం అసుత్వా సయమేవ చిన్తేన్తో పటిలభతి. అయం వుచ్చతీతి అయం చిన్తామయా పజ్ఞా నామ వుచ్చతి. సా పనేసా అభిజ్ఞాతానం బోధిసత్తానమేవ ఉప్పజ్జతి. తత్తాపి సచ్చానులోమికజాణం ద్విన్నంయేవ బోధిసత్తానం అన్తిమభవికానం, సేసపజ్ఞా సబ్బేసమ్మి పూరితపారమీనం మహాపజ్ఞానం ఉప్పజ్జతి. పరతో సుత్వా పటిలభతీతి కమ్మాయతనాదీని పరేన కరియమానాని వా కతాని వా దిస్వాపి పరస్స కథయమానస్స వచనం సుత్వాపి ఆచరియసన్తికే ఉగ్గహేత్వాపి పటిలద్ధా సబ్బా పరతో సుత్వావ పటిలద్ధా నామాతి వేదితబ్బా. సమాపన్నస్సాతి సమాపత్తిసమగ్గిస్స, నిదస్సనమత్తజ్ఞేతం. విపస్సనామగ్గపజ్ఞా ఇథ “భావనామయా పజ్ఞా”తి అధిప్పేతా.

సాతి “పరితారమ్మణా మహాగృతారమ్మణా”తి (విభ. ౭౦౩) వుత్తపజ్ఞా. లోకియవిపస్సనాతి లోకియవిపస్సనాపజ్ఞా. సా లోకుత్తరవిపస్సనాతి యా నిబ్బానం ఆరబ్బ పవత్తా అప్పమాణారమ్మణా పజ్ఞా వుత్తా, సా లోకుత్తరవిపస్సనాతి మగ్గపజ్ఞాం సన్ధాయాహ. సా హి సజ్ఞారానం అనిచ్చతాదిం అగణ్ఠన్తీపి విపస్సనాకిచ్చపారిపూరియా, నిబ్బానస్స వా తథలక్ఖణం విసేసతో పస్సతీతి విపస్సనాతి వుచ్చతి. గోత్రభుజాణం పన కిజ్జాపి అప్పమాణారమ్మణం, మగ్గస్స పన ఆవజ్జనట్ఠానియత్తా న విపస్సనావోహారం లభతి.

అయన్తి ఏతాయ సమ్మత్తియోతి ఆయో, వుద్ధి. తథ్థి కోసల్లన్తి తస్మిం అనత్తహానిఅత్తుప్పత్తిలక్ఖణే ఆయే కోసల్లం కుసలతా నిపుణతా.

తం పన ఏకన్తికం ఆయకోసల్లం పాళివసేనేవ దస్సేతుం “ఇమే ధమ్మే”తిఆది వుత్తం. తథ్థి ఇదం వుచ్చతీతి యా ఇమేసం అకుసలధమ్మానం అనుప్పత్తిపహానేసు, కుసలధమ్మానజ్ఞా ఉప్పత్తిట్ఠీతీసు పజ్ఞా, ఇదం ఆయకోసల్లం నామాతి వుచ్చతి.

వుద్ధిలక్ఖణా ఆయతో అపేతత్తా అపాయో, అవుద్ధి. తథ్థి కోసల్లన్తి తస్మిం అత్తహానిఅనత్తుప్పత్తిలక్ఖణే అపాయే కోసల్లం కుసలతా అపాయకోసల్లం. తమ్పి పాళివసేనేవ దస్సేతుం “ఇమే ధమ్మే”తిఆది వుత్తం. తథ్థి ఇదం వుచ్చతీతి యా ఇమేసం కుసలధమ్మానం అనుప్పజ్జననిరుజ్జనేసు, అకుసలధమ్మానం వా ఉప్పత్తిట్ఠీతీసు పజ్ఞా, ఇదం అపాయకోసల్లం నామాతి వుచ్చతి. ఆయకోసల్లం తావ పజ్ఞా హోతు, అపాయకోసల్లం కథం పజ్ఞా నామ జాతాతి? ఏవం మజ్జాతి “అపాయుప్పాదనసమత్తతా అపాయకోసల్లం నామ సియా”తి, తం పన తస్స మతిమత్తం. కస్మా? పజ్ఞావా ఏవ హి “మయ్ఠం ఏవం మనసి కరోతో అనుప్పన్నా కుసలా ధమ్మా నుప్పజ్జన్తి, ఉప్పన్నా నిరుజ్జన్తి. అనుప్పన్నా అకుసలా ధమ్మా ఉప్పజ్జన్తి, ఉప్పన్నా పవడ్డన్తీ”తి పజానాతి, సో ఏవం ఇత్వా అనుప్పన్నే అకుసలే న ఉప్పాదేతి, ఉప్పన్నే పజహతి. అనుప్పన్నే కుసలే ఉప్పాదేతి, ఉప్పన్నే భావనాపారిపూరిం పాపేతి. ఏవం అపాయకోసల్లమ్పి పజ్ఞా ఏవాతి.

సబ్బత్థాతి సబ్బేసు. తేసం తేసం ధమ్మానన్తి సత్తానం తంతంహితసుఖధమ్మానం. తజ్జణప్పవత్తన్తి అచ్చాయికే కిచ్చే వా భయే వా ఉప్పన్నే తస్స తికిచ్చనత్తం తస్మింయేవ ఖణే పవత్తం. రానేన ఉప్పత్తి ఏతస్స అట్ఠీతి రానుప్పత్తికం, రానసో ఏవ ఉప్పజ్జనకం. తత్తుపాయాతి తత్ర తత్ర కరణీయే ఉపాయభూతా.

గహేత్వాతి “ఇదం రూపం, ఏత్తకం రూప”న్తిఆదినా పరిగ్గణ్ఠనవసేన గహేత్వా. ఉభయం గహేత్వాతి “అజ్ఞత్తం బహిద్ధా”తి ఉభయం అనుపుబ్బతో పరిగ్గహేత్వా. అథ వా “యం కిజ్జి సముదయధమ్మం, సబ్బం తం నిరోధధమ్మ”న్తి ఏకప్పహారేనేవ సబ్బేపి పజ్ఞాక్షన్తే అవిభాగేన పరిగ్గహేత్వా. అయం పన తిక్ఖవిపస్సకస్స మహాపుజ్ఞాస్స భిక్ఖునో విపస్సనాభినివేసో.

౪౨౮. దుక్ఖసచ్చం ఆరబ్భాతి దుక్ఖసచ్చం ఆరమ్మణం కత్వా, తప్పటిచ్చాదకసమ్మోహవిధంసనవసేన చ పవత్తం జాణం దుక్ఖే జాణం. దుక్ఖసముదయం ఆరబ్భాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తథా సేసపదద్వయేపి. పచ్చవేక్షణజాణం హి చతుసచ్చం ఆరబ్బ పవత్తజాణం నామ, తతియం పన మగ్గజాణం, ఇతరసచ్చాని విపస్సనాజాణన్తి పాకటమేవ.

“అత్థాదీసు పభేదగతాని జాణానీ”తి సజ్ఞేపేన వుత్తమత్తం పాళివసేనేవ వివరితుం “వుత్తజ్ఞోత”న్తిఆది వుత్తం. తథ్థి అత్థే జాణం అత్థపటిసమ్మిదాతి యం అత్థప్పభేదస్స సల్లక్ఖణవిభావనవత్థానకరణసమత్తం అత్థే పభేదగతం జాణం, అయం

అత్తపటిసమ్మిదా నామ. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. ధమ్మప్పభేదస్స హి సల్లక్ఖణవిభావనవవత్థానకరణసమత్థం ధమ్మే పభేదగతం ఇథాణం ధమ్మపటిసమ్మిదా. నిరుత్తిప్పభేదస్స సల్లక్ఖణవిభావనవవత్థానకరణసమత్థం నిరుత్తాభిలాపే పభేదగతం ఇథాణం నిరుత్తిపటిసమ్మిదా. పటిభానప్పభేదస్స సల్లక్ఖణవిభావనవవత్థానకరణసమత్థం పటిభానే పభేదగతం ఇథాణం పటిభానపటిసమ్మిదా. నిరుత్తిపటిభానప్పభేదా తద్భిసయానం అత్థాదీనం పచ్చయుప్పన్నతాదిభేదేహి భిన్నిత్వా వేదితబ్బా.

నిబ్బానమ్మి సమ్మాపకహేతుఅనుసారేన అరీయతి, అధిగమ్మతీతి అత్థో. “యం కిళ్ళి పచ్చయసమ్మాత”ని ఏతేన సచ్చహేతుధమ్మపచ్చయాకారవారేసు ఆగతాని దుక్ఖాదీని గహితాని. సచ్చపచ్చయాకారవారేసు నిబ్బానం, పరియత్తివారే భాసితత్థో, అభిధమ్మభాజనీయే విపాకో, కిరియా చాతి ఏవం పాళియం వుత్తానం ఏవ వసేన పఞ్చ అత్థా వేదితబ్బా. దహతీతి విదహతి, నిబ్బత్తకహేతుఆదీనం సాధారణమేతం నిబ్బచనం. తదత్థం పన విభావేతుం “పవత్తేతి వా సమ్మాపుణేతుం వా దేతీ”తి వుత్తం. తేసు పురిమో అత్థో మగ్గవజ్జేసు దట్టబ్బో. భాసితమ్మి హి అవబోధనవసేన అత్థం పవత్తేతి, మగ్గో పన నిబ్బానం పాపేతీతి తస్మిం పచ్చిమో అత్థో. నిబ్బానం హి పత్తబ్బో అత్థో, భాసితత్థో ఇహేతబ్బో అత్థో, ఇతరో నిబ్బత్తేతబ్బో అత్థోతి ఏవం తివిధో హోతి.

“యో కోచి ఫలనిబ్బత్తకో హేతు”తి ఏతేన సచ్చహేతుధమ్మపచ్చయాకారవారేసు ఆగతాని సముదయాదీని గహితాని, సచ్చపచ్చయాకారవారేసు మగ్గో, పరియత్తివారే భాసితం, అభిధమ్మభాజనీయే కుసలాకుసలన్ని ఏవం పాళియం వుత్తానం ఏవ వసేన పఞ్చ ధమ్మా వేదితబ్బా. తత్త మగ్గో సమ్మాపకో, భాసితం ఇహపకో, ఇతరం నిబ్బత్తకోతి ఏవం తివిధో హేతు వేదితబ్బో. ఏత్త చ కిరియానం అవిపాకతాయ ధమ్మభావో న వుత్తో. యది ఏవం విపాకా న హోంతీతి అత్తభావోపి న వత్తబ్బో? న, పచ్చయుప్పన్నభావతో. ఏవం సతి కుసలాకుసలానమ్మి అత్తభావో ఆపజ్జతీతి చే? నాయం దోసో అప్పటిసిద్ధత్తా. విపాకస్స పన పధానహేతుతాయ పాకటభావతో ధమ్మభావో ఏవ తేసం వుత్తో. కిరియానం పచ్చయభావతో ధమ్మభావో ఆపజ్జతీతి చే? నాయం దోసో అప్పటిసిద్ధత్తా. కమ్మఫలసమ్మన్తస్స పన హేతుభావస్సాభావతో ధమ్మభావో న వుత్తో. అపిచ “అయం ఇమస్స పచ్చయో, అయం పచ్చయుప్పన్నో”తి ఏతం భేదమకత్వా కేవలం కుసలాకుసలే, విపాకకిరియాధమ్మే చ పచ్చవేక్షంతస్స ధమ్మత్థపటిసమ్మిదా హోంతీతి తేసం అత్తధమ్మతా న వుత్తాతి దట్టబ్బం.

అయమేవ హి అత్థోతి య్వాయం అత్తధమ్మానం పఞ్చాధా విభజనవసేన అత్థో వుత్తో, అయమేవ అభిధమ్మే విభజిత్వా దస్సితోతి సమ్మన్తో.

“ధమ్మనిరుత్తాభిలాపే”తి ఏత్త ధమ్మ-సద్దో సభావవాచకోతి కత్వా ఆహ “సభావనిరుత్తీ”తి, అవిపరీతనిరుత్తీతి అత్థో. తేనాహ “అబ్యభిచారీ వోహరో”తి, తస్స తస్స అత్తస్స బోధనే పటినియతసమ్మన్తో సద్దవోహరోతి అత్థో. తదభిలాపేతి తస్స సభావనిరుత్తిసంజ్ఞేతస్స అబ్యభిచారివోహరస్స అభిలాపనే. సా పనాయం సభావనిరుత్తి మాగధభాసా. అత్తతో నామపఞ్చత్తీతి ఆచరియా. అపరే పన యది సభావనిరుత్తి పఞ్చత్తిసభావా, ఏవం సతి పఞ్చత్తి అభిలపితబ్బా, న వచనన్తి ఆపజ్జతి. న చ వచనతో అఞ్ఞం అభిలపితబ్బం ఉద్ధారేతబ్బం అత్తి. అథ ఫస్సాదివచనేహి బోధేతబ్బం అభిలపితబ్బం, ఏవఞ్చ సతి అత్తధమ్మానమ్మి బోధేతబ్బత్తా తేసమ్మి నిరుత్తిభావో ఆపజ్జతి. ఫస్సోతి చ సభావనిరుత్తి, ఫస్సం ఫస్సాతి న సభావనిరుత్తీతి దస్సితోవాయమత్తో. న చ అవచనం ఏవంపకారం అత్తి. తస్మా వచనభూతాయ ఏవ తస్సా సభావనిరుత్తియా అభిలాపే ఉద్ధారణేతి అత్థో దట్టబ్బో.

తం సభావనిరుత్తిసద్దం ఆరమ్మణం కత్వా పచ్చవేళ్లనస్స తస్మిం సభావనిరుత్తాభిలాషే పభేదగతం ఇథాణం నిరుత్తిపటిసమ్మిదా, “ఏవమయం నిరుత్తిపటిసమ్మిదా సద్ధారమ్మణా నామ జాతా, న పజ్జాత్తిఆరమ్మణా”తి (విభ. అట్ట. ౭౧౮) చ అట్టకథాయం వుత్తత్తా నిరుత్తిసద్ధారమ్మణాయ సోతవిజ్ఞాణవీధియా పరతో మనోద్వారే నిరుత్తిపటిసమ్మిదా పవత్తతీతి వదన్తి. “నిరుత్తిపటిసమ్మిదా పచ్చప్పన్నారమ్మణా”తి (విభ. ౭౪౯) చ వచనసద్దం గహేత్వా పచ్చా జాననం సన్ధాయ వుత్తన్తి. ఏవం పన అజ్ఞాస్మిం పచ్చప్పన్నారమ్మణే అజ్ఞం పచ్చప్పన్నారమ్మణం వుత్తన్తి ఆపజ్జతి. యథా పన దిబ్బసోతజాణం మనుస్సాదిసద్దభేదనిచ్చయస్స పచ్చయభూతం తంతంసద్దవిభావకం, ఏవం సభావాసభావనిరుత్తినిచ్చయస్స పచ్చయభూతం పచ్చప్పన్నసభావనిరుత్తిసద్ధారమ్మణం తంవిభావకం ఇథాణం నిరుత్తిపటిసమ్మిదాతి వుచ్చమాసే న కోచి పాళివిరోధో. “తం సభావనిరుత్తిసద్దం ఆరమ్మణం కత్వా పచ్చవేళ్లనస్సా”తి చ “పచ్చప్పన్నసద్ధారమ్మణం పచ్చవేళ్లణం పవత్తేన్తస్సా”తి న నసక్కా వత్తుం. తజ్ఞో ఇథాణం సభావనిరుత్తిం విభావేన్తమేవ తంతంసద్దపచ్చవేళ్లణానన్తరం తంతంపభేదనిచ్చయహేతుభావతో నిరుత్తిం భిన్దన్తం పటివిజ్ఞున్తమేవ ఉప్పజ్జతీతి పభేదగతమ్మి హోతీతి.

సబ్బత్థ ఇథాణన్తి సబ్బస్మిం విసయే ఇథాణం, సబ్బమ్మి ఇథాణన్తి అధిప్పాయో. తేనాహ “ఇథాణారమ్మణం ఇథాణ”న్తి. సబ్బత్థాతి వా సబ్బేసు అత్థాదీసు, తీసు, చత్తూసుపి వా పవత్తత్తా, కుసలకిరియాభూతాయ పటిభానపటిసమ్మిదాయ ధమ్మత్థభావతో తీసు ఏవ వా పవత్తత్తా “సబ్బత్థ ఇథాణ”న్తి వుత్తం. తేనాహ “యథావుత్తేసు వా”తిఆది. తత్త సగోచరకిచ్చాదివసేనాతి సగోచరస్స, కిచ్చాదికస్స చ వసేన “ఇదం ఇథాణం ఇదం నామ ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తం ఇమినా నామ కిచ్చేనా”తి జాననం. ఆది-సద్దేన లక్ఖణపచ్చపట్టానపదట్టానభూమిఆదీనం సజ్గహో. తేనేవాహ “ఇమాని ఇథాణాని ఇదమత్థజోతకానీ”తిఆది.

౪౨౯. పభేదం గచ్చన్తీతి అనేకభేదభిన్నేసు ఆరమ్మణేసు తేసం యాథావతో తంతంపభేదావబోధనసమత్థతం ఉపగచ్చన్తి.

మహాసావకానశ్చ అసేక్ఖభూమియం పభేదం గతాతి సామజ్ఞావిధినా దస్సితమత్థం అపవాదేన నివత్తేతుం ఆనన్దత్థేర-గ్గహణం కతం.

ఏతా పటిసమ్మిదా. సేక్ఖభూమియం పభేదగమనం అప్పవిసయం, అసేక్ఖభూమియం బహువిసయన్తి ఆహ “అధిగమో నామ అరహత్తప్పత్తి”తి, సాతిసయం వా అధిగమం సన్ధాయ ఏవం వుత్తం. సేక్ఖేన పత్తానమ్మి హి ఇమాసం అరహత్తప్పత్తియా విసదభావాధిగమోతి . పుబ్బయోగో వియ పన అరహత్తప్పత్తి అరహతోపి పటిసమ్మిదావిసదతాయ పచ్చయో న న హోతీతి పశ్చన్నమ్మి యథాయోగం సేక్ఖాసేక్ఖపటిసమ్మిదావిసదతాయ కారణతా యోజేతబ్బా. అత్థధమ్మాదీనం అనవసేససజ్గణానతో బుద్ధవచనవిసయా ఏవ పరియత్తిఆదయో దస్సితా. పాళియా సజ్ఞాయో పరియాపుణనం, తదత్థసవనం సవనం, పరితో సబ్బసో ఇథాతుం ఇచ్చా పరిపుచ్చాతి ఆహ “పాళిఅట్టకథాదీసు గణిపదఅత్థపదవినిచ్చయకథా”తి, పదత్థతో, అధిప్పాయతో చ దువిజ్ఞోయ్యట్టానం విత్తారతో సన్నిట్టానకథాతి అత్థో. యస్స హి పదస్స అత్థో దువిజ్ఞోయ్యో, తం గణిపదం, యస్స అధిప్పాయో దువిజ్ఞోయ్యో, తం అత్థపదం. ఆది-సద్దేన ఖిన్దాదిపటిసంయుత్తే కథామగ్గే సజ్గణాతి. భావనానుయోగసహితం గతం, పచ్చాగతశ్చ ఏతస్స అత్థీతి గతపచ్చాగతికో,

తస్య భావో, తేన గతపచ్చాగతికభావేన. వసనట్టానతో యావ గోచరగామో, తతో చ యావ వసనట్టానం
కమ్మట్టానానుయుత్తీతి అత్తో. యావ అనులోమగోత్రభుసమీపన్తి సజ్ఞారుపేక్షాజాణమాహ. తజ్ఞో తేసం సమీపప్పవత్తం.

సత్తేసూతి అనవజ్ఞేసు సత్తానం హితసుఖావహేసు గన్ఠేసు. తథా సిప్పాయతనేసూతి ఏత్థాపి. పుబ్బకాలే
ఏకసతరాజానం దేసభాసా ఏకసతవోహారా. ధమ్మపదే (ధ. ప. ౧ ఆదయో) యమకవగ్గో ఓపమ్మవగ్గోతి వదన్తి,
మూలపణ్ణాసే (మ. ని. ౧.౩౨౨ ఆదయో; ౪౩౯ ఆదయో) యమకవగ్గో ఓపమ్మవగ్గో ఏవాతి అపరే.
సుతపటిభానబహులానన్తి బహుస్సుతానం పటిభానవన్తానం.

సబ్బాసీతి పుట్టే వుత్తాని పఞ్చ, పచ్చా వుత్తాని అట్టపి వా. సేక్ఖఫలవిమోక్షపరియోసానే భవా సేక్ఖఫలవిమోక్షన్తికా.
రానారానజాణబలాదీని సబ్బబుద్ధగుణేసు సకిచ్చతో పాకటతరాసీతి వుత్తం “దస బలాని వియా”తి, అజ్ఞో వా
సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాదయోపి సట్టే భగవతో గుణవిసేసా అసేక్ఖఫలవిమోక్షన్తికా ఏవ.

పజ్ఞాభూమి-మూల-సరీరవవత్తానవణ్ణనా

౪౩౦. ఇమాయ పజ్ఞాయాతి విపస్సనాపజ్ఞాయ. భూమి సల్లక్షణాదిగ్గహణవసేన పవత్తిట్టానభావతో. ఆది-సద్దేన
ఆహారాదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో. కస్మా పనేతే ఏవం బహుధమ్మా భూమిభావేన గయ్యన్తి, నను ఖన్ధాదీసు ఏకేనాపి అత్థసిద్ధి
హోతీతి? న, తివిధసత్తానుగ్గహత్తం ఖన్ధాదిత్తయగ్గహణం కత్తబ్బం, అజ్ఞాథా సబ్బసాధారణో అనుగ్గహో న కతో సీయా. తివిధా
హి సత్తా రూపసమ్మాళ్లా అరూపసమ్మాళ్లా ఉభయసమ్మాళ్లాతి. తేసు యే అరూపసమ్మాళ్లా, తదత్తం ఖన్ధానం గహణం
అరూపధమ్మానం చతుధా విభత్తత్తా. యే రూపసమ్మాళ్లా, తదత్తం ఆయతనానం రూపధమ్మానం అద్దేకాదసథా విభత్తత్తా.
యే పన ఉభయసమ్మాళ్లా, తదత్తం ధాతుానం ఉభయేసమ్మి విభత్తత్తా. తథా ఇన్ద్రియభేదేన తిక్ఖిన్ద్రియా మజ్ఞిమిన్ద్రియా
ముద్దిన్ద్రియా, సంఖత్తరుచీ మజ్ఞిమరుచీ విత్థారరుచీతి చ తివిధా సత్తా, తేసమ్మి అత్థాయ యథాక్కమం ఖన్ధాదిగ్గహణం
కతన్తి యోజేతబ్బం. ఇన్ద్రియగ్గహణం పన కామం ఏతే ధమ్మా ఇస్సరా వియ సహజాతధమ్మేసు ఇస్సరియం ఆధిపచ్చం
పవత్తేన్తి, తం పన నేసం ధమ్మసభావసిద్ధం, న ఏత్థ కస్సచి వసీభావో “సుజ్ఞా ఏతే అవసవత్తినో”తి అనత్తలక్షణస్స
సుఖగ్గహణత్తం. తం పనేతం చతుబ్బిధమ్మి పవత్తినివత్తితదుభయహేతువసేన దిట్టమేవ ఉపకారావహం, న అజ్ఞాథాతి
సచ్చాదిద్వయం గహితం. ఆది-సద్దేన గహితధమ్మేసుపి అయం నయో నేతబ్బో. మూలం పతిట్టాభావతో. సతి హి
సీలవిసుద్ధియం, చిత్తవిసుద్ధియజ్ఞా అయం పజ్ఞా మూలజాతా హోతి, నాసతీతి. సరీరం పరిబ్రూహేతబ్బతో. ఇమిస్సా హి
పజ్ఞాయ సన్తానవసేన పవత్తమానాయ పాదపాణిసీసట్టానియా దిట్టివిసుద్ధిఆదికా ఇమా పఞ్చ విసుద్ధియో అవయవేన
సముదాయూపలక్షణనయేన “సరీర”న్తి వేదితబ్బా.

౪౩౧. పఞ్చ ఖన్ధాతి ఏత్థ పఞ్చాతి గణనపరిచ్ఛేదో, తేన న తతో హేట్టా, న ఉద్ధన్తి దస్సేతి. ఖన్ధాతి
పరిచ్ఛిన్నధమ్మనిదస్సనం. యస్మా చేత్థ ఖన్ధ-సద్దో రాసట్టో “మహాఉదకక్షన్తో”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౨౧౧; ౬.౩౭) వియ, తస్మా
అతీతాదివిభాగభిన్నం సబ్బం రూపం రాసివసేన బుద్ధియా ఏకజ్ఞం గహేత్వా “రూపమేవ ఖన్దో రూపక్షన్దో”తి
సమానాధికరణసమాసో దట్టబ్బో. “తీహి ఖన్దేహి ఇణం దస్సామా”తిఆదీసు వియ కోట్టాసట్టే పన ఖన్ధ-సద్దే నిబ్బానస్సాపి
ఖన్ధంతరభావో ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి అతీతాదివిభాగాభావతో. న హి ఏకస్స నిచ్చస్స సతో నిబ్బానస్స అతీతాదివిభాగో అత్థీతి.
పఠమేనత్థేన రూపరాసీతి అత్తో, దుతియేన రూపకోట్టాసోతి. వేదనాక్షన్దోతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. కస్మా పనేతే ఖన్ధా పఞ్చవ

వుత్తా ఇమినా ఏవ చ కమేనాతి? భాజనభోజనబృహ్మనభత్రకారకభుజ్జాకవికప్పదస్సనతో ,
యథోఛారికయథాసంకిలేనూపదేసతో చాతి వేదితబ్బం. వివాదమూలహేతుభావం సంసారహేతుతం, కమ్మహేతుతశ్చ
చిన్తేత్వా వేదనాసంజ్ఞా సజ్ఞారక్ష్తంతో నీహరిత్వా విసుం ఖన్ధభావేన దేసితా.

రూపక్షన్ధకథావణ్ణనా

౪౩౨. తత్థాతి తేసు పఞ్చసు ఖన్ధేసు. యం కిఞ్చీతి అనవసేసపరియాదానం. రుప్పనలక్ఖణన్ని అతిప్పసఙ్ఘనియమనం.
యం-సద్దేన హి సనిపాతేన కిం-సద్దేన చ గహితేన అనియమత్థతాయ అతిప్పసఙ్ఘే ఆపన్నే తం రుప్పనసద్దో నివత్తేతి, తేన
రూపస్స అనవసేసపరిగ్గహో కతో హోతి. సీతాదీహీతి సీతుణ్ణజిఘచ్ఛాపిపాసాదీహి. హేతుఅత్తే చేతం కరణవచనం. రుప్పనం
లక్ఖణం ఏతస్సాతి రుప్పనలక్ఖణం. ధమ్మో ఏవ ధమ్మజాతం. రుప్పనశ్చోత్త సీతాదివిరోధిపచ్చయసన్నిపాతే విసదిసుప్పత్తి.
నను చ అరూపధమ్మానమ్మి విరోధిపచ్చయసమాగమే విసదిసుప్పత్తి లబ్బతీతి? సచ్చం లబ్బతి, న పన విభూతతరం.
విభూతతరం హేత్థ రుప్పనం అధిప్పేతం సీతాదిగహణతో. యది ఏవం, కథం బ్రహ్మలోకే రూపసమజ్ఞా? తత్థాపి
తంసభావానతివత్తనతో హోతియేవ రూపసమజ్ఞా, అనుగ్గాహకపచ్చయవసేన వా. విరోధిపచ్చయసన్నిపాతే యో అత్తనో
సంతానే భిన్నే భిజ్జమానస్సేవ విసదిసుప్పత్తిహేతుభావో, తం రుప్పనన్ని అజ్ఞో. ఇమస్మిం పక్షే రూపయతి వికారం ఆపాదేతీతి
రూపం, పురిమపక్షే పన రుప్పతీతి. సజ్ఞట్టనేన వికారాపత్తియం రుప్పనసద్దో నిరుల్లోతి కేచి. ఇమస్మిం పక్షే అరూపధమ్మేసు
రూపసమజ్ఞాయ పసఙ్గో ఏవ నత్తి సజ్ఞట్టనాభావతో. పటిఘాతో రుప్పనన్ని అపరే. సబ్బం తం ఏకతో కత్వాతి రాసట్టం
హదయే రపేత్వా వదతి.

భూతోపాదాయభేదతోతి ఏత్థ తదధీనపుత్తితాయ భవతి ఏత్థ ఉపాదాయరూపన్ని భూతం. భూతాని ఉపాదియతేవ, న
పన సయం తేహి, అజ్ఞోహి వా ఉపాదియతీతి ఉపాదాయం.

కామం చతుధాతువవత్థానే వచనత్థాదితోపి భూతాని విభావితానేవ, సభావధమ్మానం పన లక్ఖణాదివిభావనాతి కత్వా
వుత్తం “లక్ఖణరసపచ్చుపట్టానాని చతుధాతువవత్థానే వుత్తానీ”తి. తత్థ పదట్టానస్స అవుత్తత్తా ఆహ “పదట్టానతో
పనా”తిఆది. అవచనశ్చ తస్స తస్సత్థస్స పచ్చయతోతి ఏత్థ పకారంతరేన విభావితత్తాతి దట్టబ్బం. సబ్బాపీతి చతస్సోపి
ధాతుయో. ఆపోసఙ్ఘహితాయ తేజోనుపాలితాయ వాయోవిత్థమ్మితాయ ఏవ పథవీధాతుయా పవత్తి, న అజ్ఞాధాతి సా
సేసభూతత్తయపదట్టానా, ఏవమితరాపీతి ఆహ “అవసేసధాతుత్తయపదట్టానా”తి.

చతువీసతివిధన్ని గణనపరిచ్ఛేదో బలరూపాదీనం పటిసేధనత్తో. తత్థ యం వత్తబ్బం, తం పరతో ఆవి భవిస్సతి. చక్ఖతీతి
చక్ఖు, విజ్ఞాణాధిట్ఠితం రూపం అస్సాదేన్నం వియ హోతీతి అత్తో. చక్ఖతీతి హి అయం చక్ఖతి-సద్దో “మధుం చక్ఖతి, బృహ్మనం
చక్ఖతీ”తిఆదీసు వియ అస్సాదనత్తో. వుత్తజ్ఞోతం “చక్ఖం ఖో, మాగణ్ఠీయ, రూపారామం రూపరతం రూపసముదిత”న్తి (మ.
ని. ౨.౨౦౯). అట్టకథాయమ్మి వుచ్చతి “రూపేసు ఆవిఞ్ఞనరస”న్తి (విసుద్ధి. ౨.౪౩౩; ధ. స. అట్ట. ౬౦౦). సతిపి
సోతాదీనం సద్ధారమ్మణాదిభావే నిరుల్లాత్తా దస్సనే ఏవ చక్ఖ-సద్దో పవత్తతి పదుమాదీసు పఙ్కజాదిసద్ధా వియాతి దట్టబ్బం.
అథ వా చక్ఖతీతి విజ్ఞాణాధిట్ఠితం సమవిసమం ఆచిక్ఖంతం వియ అభిబృత్తం వదంతం వియ హోతీతి అత్తో. అట్టకథాయం పన
“విభావేతి చా”తి (మహాని. అట్ట. ౧౩; విభ. అట్ట. ౧౨౪) వుత్తం. తం అనేకత్థత్తా ధాతునం విభావనత్థతాపి చక్ఖతి-సద్దస్స
సమ్భవతీతి కత్వా వుత్తం. సుణాతి ఏతేన, విజ్ఞాణాధిట్ఠితం సయం వా సుణాతీతి సోతం. ఘాయతి ఏతేన, సయం వా

ఘాయతీతి ఘానం. రసగ్గహణమూలకత్తా అజ్ఞోహరణస్స జీవితనిమిత్తం ఆహారరసో జీవితం, తస్మిం నిన్నతాయ తం అష్టాయతీతి జిహ్వా నిరుత్తినయేన. కుచ్చితానం సాసవధమ్మానం ఆయో ఉప్పత్తిట్టానన్తి కాయో అనుత్తరియహేతుభావం అనాగచ్ఛన్తేసు కామరాగనిదానకమ్మజనితేసు, కామరాగస్స చ విసేసపచ్చయేసు ఘానజిహ్వాకాయేసు కాయస్స విసేసతో సాసవపచ్చయత్తా. తేన హి ఫోట్టబ్బసుఖం అస్సాదేన్తా సత్తా మేధునమ్మి సేవన్తి. కాయన్త్రియవత్తుకా వా చత్తారో ఖడ్ధా బలవకామాసవాదిహేతుభావతో విసేసేన సాసవాతి కుచ్చితానం సాసవధమ్మానం ఆయోతి కాయో వుత్తో. వణ్ణవికారం ఆపజ్జమానం హదయఙ్గతభావం రూపయతీతి రూపం, రూపమివ పకాసం కరోతి సవిగ్గహమివ దస్సేతీతి అత్తో. అనేకత్తత్తా వా ధాతూనం పకాసనత్తో ఏవ రూపసద్దో దట్టబ్బో. సప్పతీతి సద్దో, ఉదాహరీయతి, సకేహి వా పచ్చయేహి సప్పీయతి సోతవిజ్ఞోయ్యభావం ఉపనీయతీతి అత్తో. గన్ధయతీతి గన్ధో, అత్తనో వత్తుం సూచయతి అపాకటం “ఇదం సుగన్ధం, దుగ్గన్ధ”న్తి పకాసేతి , పటిచ్చన్నం వా పుప్పఫలాదిం “ఇదమేత్థ అత్థీ”తి పేసుజ్ఞం కరోన్తం వియ హోతీతి అత్తో. రసన్తి తం సత్తాతి రసో, అసాదేన్తీతి అత్తో.

ఇత్థియావ ఇన్ద్రియం ఇత్థిన్ద్రియం, తథా పురిసీన్ద్రియం. జీవన్తి తేన సహజాతధమ్మాతి జీవితం, తదేవ ఇన్ద్రియం జీవితీన్ద్రియం. హదయఙ్గా తం వత్తు చ, హదయస్స వా మనోవిజ్ఞాణస్స వత్తు హదయవత్తు. చోపనకాయభావతో కాయో చ సో అధిష్ఠాయవిజ్ఞాపనతో విజ్ఞాత్తి చాతి కాయవిజ్ఞాత్తి. చోపనవాచాభావతో, అధిష్ఠాయవిజ్ఞాపనతో చ వచీ చ సా విజ్ఞాత్తి చాతి వచీవిజ్ఞాత్తి. విగ్గహాభావతో న కస్సతి, కసితుం చిన్దితుం న సక్కా, న వా కాసతి దిబ్బతీతి అకాసం, అకాసమేవ ఆకాసం, తదేవ నిస్సత్తనిజ్జీవత్తేన ఆకాసధాతు. రూపస్సాతి నిప్పన్నరూపస్స. లహుభావో లహుతా. సయం అనిప్పన్నతాయ “రూపస్సా”తి విసేసితం. ఏస నయో సేసేసుపి. అయం పన విసేసో – కమ్మని సాధు కమ్మజ్ఞం, తస్స భావో కమ్మజ్ఞతా. పరమం, ఉపరి చ చయో పవత్తి ఉపచయో. పుబ్బాపరవసేన సమ్మద్ధా తతి పవత్తి సన్తతి. అనిచ్చస్స విసాసినో భావో అనిచ్చతా. కబలం కరీయతీతి కబళీకారో. ఆహరతీతి ఆహరో. ఏవం తావ ఉపాదాయరూపం సద్దత్తతో వేదితబ్బం.

కమతో పన సబ్బేసం రూపధమ్మానం నిస్సయభావేన మూలభూతత్తా పరమం భూతరూపాని ఉద్దిట్టాని. ఇతరేసు అజ్ఞత్తికభావేన అత్తభావసమజ్ఞాయ మూలభావతో చక్ఖాదీని పఞ్చ ఆదితో ఉద్దిట్టాని. తేసం విసయీనం ఇమే విసయాతి దస్సేతుం రూపాదీని చత్తారి ఉద్దిట్టాని. ఫోట్టబ్బం పన అనుపాదారూపత్తా, భూతగ్గహణేన గహితత్తా చ ఇథ న గహితం. స్వాయం అత్తభావో ఇమేహి “ఇత్థీ”తి వా “పురిసో”తి వా సజ్ఞం గచ్ఛతీతి దస్సనత్తం తదనన్తరం ఇత్థిపురిసీన్ద్రియద్వయం ఉద్దిట్టం. “ఇమినా జీవతీ”తి వోహరం లబ్ధతీతి దస్సనత్తం తతో జీవితీన్ద్రియం. తస్స ఇమం నిస్సాయ విజ్ఞాణప్పవత్తియం అత్తహితాదిసిద్ధీతి దస్సనత్తం హదయవత్తు. తస్స ఇమాసం వసేన సబ్బే కాయవచీపయోగాతి దస్సనత్తం విజ్ఞాత్తిద్వయం. ఇమాయ రూపకాయస్స పరిచ్ఛేదో, అజ్ఞాసో చాతి దస్సనత్తం ఆకాసధాతు. ఇమేహిస్స సుఖప్పవత్తి, ఉప్పత్తిఆదయో చాతి దస్సనత్తం లహుతాదయో. సబ్బో చాయం చతుసన్తతిరూపసన్తానో ఇమినా ఉపత్తమ్మీయతీతి దస్సనత్తం అన్తే కబళీకారో ఆహరో ఉద్దిట్టోతి వేదితబ్బో.

౪౩౩. ఇదాని యథాఉద్దిట్టాని ఉపాదారూపాని లక్ఖణాదితో నిద్దిసేతుం “తత్థి రూపాభిఘాతారహభూతప్పసాదలక్ఖణ”న్తిఆది ఆరద్ధం. తత్థి తత్థాతి తేసు ఉపాదారూపేసు. రూపే, రూపస్స వా అభిఘాతో రూపాభిఘాతో, తం అరహతీతి రూపాభిఘాతారహో, రూపాభిఘాతో హోతు వా మా వా ఏవంసభావో చతున్నం భూతానం

పసాదో రూపాభిఘాతారహభూతప్పసాదో, ఏవంలక్ష్మణం చక్ష్వాతి అత్తో. యస్మా పచ్చయన్తరసహితో ఏవ చక్ష్వపసాదో రూపాభిహననవసేన పవత్తతి, న కేవలో. తస్మా తంసభావతావ పమాణం, న రూపాభిఘాతోతి దస్సనత్తం రూపాభిఘాతారహతా వుత్తా యథా విపాకారహం కుసలాకుసలన్తి. అభిఘాతో చ విసయవిసయీనం అజ్ఞామజ్ఞం అభిముఖీభావో యోగ్యదేసావట్ఠానం అభిఘాతో వియాతి కత్వా. సో రూపే చక్ష్వస్స, రూపస్స వా చక్ష్వమ్మి హోతి. తేనాహ “యం చక్ష్వ అనిదస్సనం సప్పటిఘం రూపమ్మి సనిదస్సనమ్మి సప్పటిఘమ్మి పటిహజ్ఞో వా”తి, “యమ్మి చక్ష్వమ్మి అనిదస్సనమ్మి సప్పటిఘమ్మి రూపం సనిదస్సనం సప్పటిఘం పటిహజ్ఞో వా పటిహజ్ఞాతి వా”తి (ధ. సం. ౨౯౭) చ ఆది. పరిపుణ్ణాపరిపుణ్ణాయతనత్తభావనిబ్బత్తకస్స కమ్మస్స నిదానభూతా కామతణ్ణా, రూపతణ్ణా చ తదాయతనికభవపత్తనాభావతో దట్ఠకామతాదివోహారం అరహతీతి దుతియనయో సబ్బత్త వుత్తో. తత్త దట్ఠకామతానిదానకమ్మం సముట్ఠానం ఏతేసన్తి దట్ఠకామతానిదానకమ్మసముట్ఠానాని. ఏవంవిధానం భూతానం పసాదో దట్ఠకామతా...పి.... పసాదో, ఏవంలక్ష్మణం చక్ష్వ. తస్స తస్స హి భవస్స మూలకారణభూతా తణ్ణా తస్మిం తస్మిం భవే ఉప్పజ్జనారహాయతనవిసయాపి నామ హోతితి కామతణ్ణాదీనం దట్ఠకామతాదివోహారహతా వుత్తా.

దట్ఠకామతాతి హి దట్ఠమిచ్ఛా, రూపతణ్ణాతి అత్తో. ఏత్త చ దట్ఠకామతాయ, సేసానజ్ఞా తంతంలత్తభావనిబ్బత్తకకమ్మాయూహనక్ష్మణతో సతి పురిమనిబ్బత్తియం వత్తబ్బం నత్తి, అసతి పన మగ్గేన అసముగ్ఘాతితభావోయేవ కారణన్తి దట్ఠబ్బం. యతో మగ్గేన అసముచ్చిన్నం కారణలాభే సతి ఉప్పజ్జిత్వా అత్తనో ఫలస్స పచ్చయభావూపగమనతో విజ్ఞమానమేవాతి ఉప్పన్నతా అత్తితా పరియాయేహి వుచ్చతి “అరియం అట్ఠగ్గికం మగ్గం భావేన్తో అరియం అట్ఠగ్గికం మగ్గం బహులీకరోన్తో ఉప్పన్నుప్పన్నే పాపకే అకుసలే ధమ్మే అన్తరాయేవ అన్తరధాపేతీ”తి (సం. ని. ౨.౧౨౬), “సన్తం వా అజ్ఞత్తం కామచ్చన్తం ‘అత్తి మే అజ్ఞత్తం కామచ్చన్తో’తి పజానాతీ”తి (దీ. ని. ౨.౩౮౨; మ. ని. ౧.౧౧౨) చ ఏవమాదీసు.

రూపేసు పుగ్గలస్స, విజ్ఞాణస్స వా ఆవిజ్ఞానరసం. ఆధారభావపచ్చుపట్టానం నిస్సయపచ్చయభావతో. దట్ఠకామతానిదానకమ్మజభూతపదట్ఠానం యేసం భూతానం పసాదో, తేవస్స ఆసన్నకారణన్తి కత్వా. ఏత్త చ తంతంలత్తభావనిష్పాదకసాధారణకమ్మవసేన పురిమం చక్ష్వలక్ష్మణం వుత్తం కారణవిసేసస్స అనామట్టత్తా. “ఏవరూపం నామ మే చక్ష్వ హోతూ”తి ఏవం నిబ్బత్తితఆవేణికకమ్మవసేన దుతియన్తి వదన్తి. సతిపి పన పజ్ఞాన్నం పసాదభావసామజ్ఞో సవిసయావభాసనసజ్ఞాతస్స పసాదబ్యాపారస్స వసేన పురిమం వుత్తం. పసాదకారణస్స సతిపి కమ్మభావసామజ్ఞో, ఏకత్తే వా అత్తనో కారణభేదేన భేదదస్సనవసేన దుతియన్తి దట్ఠబ్బం. సోతాదీనం లక్ష్మణాదీసు వుత్తనయేనేవ అత్తో వేదితబ్బో.

ఏత్తాహ - చక్ష్వాదీనం ఇన్ద్రియానం కిం ఏకకమ్మనా ఉప్పత్తి, ఉదాహు నానాకమ్మనాతి? ఉభయధాపీతి పోరాణా. తత్త నానాకమ్మనా తావ ఉప్పత్తియం చక్ష్వాదీనం విసేసే వత్తబ్బం నత్తి కారణస్స భిన్నత్తా. ఏకకమ్మనా పన ఉప్పత్తియం కథం నేసం విసేసోతి? కారణస్స భిన్నత్తా ఏవ. తంతంభవపత్తనాభూతా హి తణ్ణా తంతంభవపరియాపన్నాయతనాభిలాసతాయ సయం విచిత్తరూపా ఉపనిస్సయభావేన తంతంభవనిబ్బత్తకకమ్మస్స విచిత్తభేదతం విదహతి. యతో తదాహితవిసేసం తం తథారూపసమత్తతాయోగేనానేకరూపాపన్నం వియ అనేకం విసిట్టసభావం ఫలం నిబ్బత్తేతి. న చేత్త సమత్తతా సమత్తభావతో అజ్ఞా వేదితబ్బా కారణవిసేసేన ఆహితవిసేసస్స విసిట్టఫలనిష్పాదనయోగ్యతామత్తతో. అయజ్ఞ ఏకస్సపి కమ్మస్స అనేకిన్ద్రియహేతుతావిసేసయోగో యుత్తితో, ఆగమనతో చ పరతో ఆగమిస్సతి. అపిచ ఏకస్సేవ కుసలచిత్తస్స

సోళసాదివిపాకచిత్తనిబ్బత్తిహేతుతా వుచ్చతి. లోకేపి ఏకస్సేవ సాలిబీజస్స
పరిపుణ్ణాపరిపుణ్ణతణ్ణలలతణ్ణలలపలనిబ్బత్తిహేతుతా దిస్సతేవ, కిం వా ఏతాయ యుత్తిచిన్తాయ. యతో కమ్మఫలం
చక్ఖాదీని, కమ్మవిపాకో చ సబ్బసో బుద్ధానంయేవ ఇాణస్స విసయోతి.

౪౩౪. కేవీతి మహాసజ్జికేసు ఏకచ్ఛే. తేసు హి వసుధమ్మా ఏవం వదతి “చక్ఖుమ్మి తేజో అధికం, సోతే వాయు, ఘానే
పథవీ, జిహ్వా య ఆపో, కాయే సబ్బేపి సమా”తి. చక్ఖాదీసు తేజాదిఅధికతా నామ తన్నిస్సయభూతానం తదధికతాయాతి
దస్సేన్తో “తేజాధికానం భూతానం పసాదో చక్ఖా”తిఆదిమాహ. కాయో సబ్బేసన్ని కో ఏత్థ విసేసో, నను తేజాదిఅధికానఇన్ద్ర
భూతానం పసాదా సబ్బేసంయేవాతి? సచ్చమేతం, ఇదం పన “సబ్బేస”న్తి వచనం సమానానన్తి ఇమమత్థం దీపేతి
అనువత్తమానస్స ఏకదేసాధికభావస్స నివారణవసేన వుత్తత్తా. తేజాదీనం హి పచ్ఛేకం అధికభావే వియ ద్విన్నం, తిణ్ణం వా
అధికభావేపి యథావుత్తాధికభావేనేవ ఏకకాదివసేన లబ్బమానాయ ఓమత్తతాయపి కాయప్పసాదో న హోతీతి
పాకటోయమత్తో. తస్మా చతున్నమ్మి భూతానం సమభావేన కాయప్పసాదో హోతీతి సబ్బసద్ధో ఇథ సమభావదీపకో
దట్టబ్బో. తేజాదీనన్తి పదీపసజ్జితస్స తేజస్స ఓభాసరూపేన, వాయుస్స సద్దేన, పథవియా గడ్డేన, ఖేళసజ్జితస్స ఉదకస్స
రసేనాతి పురిమవాదే, పచ్చిమవాదే చ యథాయోగం తంతంభూతగుణేహి అనుగ్గయ్యభావతో, రూపాదీనం గహణే
ఉపకారితబ్బతోతి అత్తో. ఆలోకాదిసహకారీకారణసహితానంయేవ చక్ఖాదీనం రూపాదిఅవభాసనసమత్తతా, వివరస్స చ
సోతవిజ్ఞాణాపనిస్సయభావో గుణోతి తేసం లద్ధి. తేజాదీనం వియ పన వివరస్స భూతభావాభావతో యథాయోగ-గహణం.
అథ వా రూపాదయో వియ వివరమ్మి భూతగుణోతి పరాధిప్పాయే తేజస్స ఆలోకరూపేన, ఆకాససజ్జితస్స వివరస్స
సద్దేన, వాయుస్స గడ్డేన, ఉదకస్స రసేన, పథవియా ఘోట్యబ్బేనాతి ఏవం యథాయోగం తంతంభూతగుణేహి యోజనా.

రూపాదీనం అధికభావదస్సనతోతి అగ్గిమ్మి రూపస్స పభస్సరస్స, వాయుమ్మి సద్దస్స సభావేన సుయ్యమానస్స,
పథవియా సురభిఆదినో గడ్డస్స, ఆపే చ రసస్స మధురస్సాతి ఇమేసం విసేసయుత్తానం దస్సనతో “రూపాదయో తేసం
గుణా”తి పరమవాదీ ఆహాతి. తస్సేవ “ఇచ్ఛేయ్యామా”తిఆదినా ఉత్తరమాహ. ఇమినావ ఉపాయేన దుతియవాదినోపి
నిగ్గహో హోతీతి. అథ వా రూపాదివిసేసగుణేహి తేజఆకాసపథవీఆపవాయూహి చక్ఖాదీని కతానీతి వదన్తస్స కణాదస్స
వాదం ఉద్ధరిత్వా తం నిగ్గహేతుం “అథాపి వదేయ్య”న్తిఆది వుత్తన్తి దట్టబ్బం. ఆసవే ఉపలబ్బమానోపి గడ్డో పథవియా
ఆపోసంయుత్తాయ కప్పాసతో విసదిసాయాతి న కప్పాసగడ్డస్స అధికభావాపత్తితి చే? న, అనభిభూతత్తా. ఆసవే హి
ఉదకసంయుత్తా పథవీ ఉదకేన అభిభూతా, న కప్పాసపథవీతి తస్స ఏవ గడ్డేన అధికేన భవితబ్బం. ఉణ్ణోదకసంయుత్తో చ
అగ్గి ఉపలబ్బనీయో మహన్తోతి కత్వా తస్స ఫసో వియ వణ్ణోపి పభస్సరో ఉపలబ్బేయ్యాతి ఉణ్ణోదకే వణ్ణతో అగ్గినా
అనభిసమ్మన్దస్స సీతోదకస్స వణ్ణో పరిహాయేథ. తస్మాతి ఏతస్స ఉభయస్స అభావా. తదభావేన హి రూపాదీనం
తేజాదివిసేసగుణతా నివత్తితా. తన్నివత్తనేన “తేజాదీనం గుణేహి రూపాదీహి అనుగ్గయ్యభావతో”తి ఇదం కారణం నివత్తితన్తి
ఏవం పరమ్పరాయ ఉభయాభావో విసేసపరికప్పనపహానస్స కారణం హోతీతి ఆహ “తస్మా పహాయేత”న్తిఆది. ఏకకలాపేపి
రూపరసాదయో విసదిసా, కో పన వాదో నానాకలాపే చక్ఖాదయో భూతవిసేసాభావేపీతి దస్సేతుం రూపరసాదినిదస్సనం
వుత్తం.

యది భూతవిసేసో నత్తి, కిం పన చక్ఖాదివిసేసస్స కారణన్తి తం దస్సేతుం “యం అజ్ఞామజ్ఞాస్సా”తిఆది వుత్తం. ఏకమ్మి
కమ్మం పశ్చాయతనికత్తభావభవప్పత్తనానిప్పన్నం చక్ఖాదివిసేసహేతుతాయ అజ్ఞామజ్ఞాస్స అసాధారణన్తి చ కమ్మవిసేసోతి

చ వుత్తన్తి దట్టబ్బం. న హి తం యేన విసేసేన చక్కుస్స పచ్చయో, తేనేవ సోతస్స పచ్చయో హోతి ఇన్ద్రియన్తరాభావప్పత్తితో. “పటిసన్ద్విక్ఖణే మహగ్గతా చేతనా కటత్తారూపానం కమ్మపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౧౨.౭౮) వచనేన పటిసన్ద్విక్ఖణే విజ్ఞమానానం సబ్బేసం కటత్తారూపానం ఏకా చేతనా కమ్మపచ్చయో హోతీతి విజ్ఞాయతి. నానాచేతనాయ హి తదా ఇన్ద్రియుప్పత్తియం సతి పరిత్తేన చ మహగ్గతేన చ కమ్మునా నిబ్బత్తితం కటత్తారూపం ఆపజ్జేయ్యాతి. న చేకా పటిసన్ద్రి అనేకకమ్మనిబ్బత్తా హోతీతి సిద్ధమేకేన కమ్మేన అనేకిన్ద్రియుప్పత్తి హోతీతి.

౪౩౮. అనల్లీనో నిస్సయో ఏతస్సాతి అనల్లీననిస్సయో, రూపసద్దసజ్ఞతో విసయో. గన్ధరసానం నిస్సయా ఘానజిహ్వానం నిస్సయే అల్లీయన్తీతి తే నిస్సయవసేన అల్లీనా. ఫోట్టబ్బం సయం కాయనిస్సయఅల్లీనం భూతత్తా. అపరో నయో - చక్కుసోతాని అప్పత్తవిసయగ్గాహకాని సాన్తరే, అధికే చ విసయే విజ్ఞాణుప్పత్తిహేతుభావతో. సోతమ్మి సమ్మత్తవిసయగ్గాహేతి కేచి. యది సోతం సమ్మత్తగ్గాహి, చిత్తజో సద్ధో సోతవిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణం న సియా. న హి బహిద్ధా చిత్తసముట్టానానం ఉప్పత్తి అత్తి. పాళియశ్చ అవిసేసేన సద్ధారమ్మణస్స సోతవిజ్ఞాణారమ్మణభావో వుత్తో. కిశ్చ దిసాదేసవత్థానశ్చ సద్దస్స న సియా, అత్తనో విసయిపదేసస్స ఏవ గహేతబ్బతో గన్ధో వియ. తస్మా యత్థ ఉప్పన్నో సద్ధో, తత్థేవ రిత్తో. సచే సోతపథే ఆపాథమాగచ్ఛతి, నను దూరే రితేహి రజకాదిసద్ధా చిరేన సుయ్యన్తీతి? న దూరాసన్నానం యథాపాకటే సద్ధే గహణవిసేసతో. యథా హి దూరాసన్నానం వచనసద్ధే యథాపాకటే గహణవిసేసతో ఆకారవిసేసానం అగ్గహణం, గహణశ్చ హోతి, ఏవం రజకాదిసద్ధేపి ఆసన్నస్స ఆదితో పభుతి యావ అవసానా కమేన పాకటిభూతే, దూరస్స చ అవసానే, మజ్జే వా పిణ్డవసేన పవత్తిపాకటిభూతే నిచ్చయగ్గహణానం సోతవిజ్ఞాణవిధియా పరతో పవత్తానం విసేసతో లహుకం సుతో “చిరేన సుతో”తి అధిమానో హోతి. సో పన సద్ధో యత్థ ఉప్పన్నో, తన్నిస్సితోవ అత్తనో విజ్ఞమానక్ఖణే సోతస్స ఆపాథమాగచ్ఛతి. యది సద్దస్స భూతపరమ్పరాయ సమన్తతో పవత్తి నత్తి, కథం పటిఘాసుప్పత్తితి? దూరే రితేపి సద్ధో అశ్శాత్థ పటిఘాసుప్పత్తియా, భాజనాదిచలనస్స చ అయోకన్తో వియ అయోచలనస్స పచ్చయో హోతీతి దట్టబ్బం.

౪౩౯. పుట్టే లక్ఖణాదినా విభావితమ్మి చక్కుం రితట్ఠానాదితో విభావేతుం “చక్కు చేత్తా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ చక్కు సాధయమానం తిట్టతీతి సమ్మన్దో. చ-కారో బ్యతిరేకత్తో, తేనస్స వుచ్చమానమేవ విసేసం జోతీతి. ఏత్థాతి ఏతేసు యథానిద్దిట్ఠేసు పశ్చాసు ఉపాదారూపేసు. “సరీరసన్ఠానుప్పత్తిదేసే”తి ఏతేన అవసేసం కణ్ఠమణ్డలం పటిక్ఖిపతి. స్నేహమివ సత్త అక్ఖిపటలాని బ్యాపేత్వా రితాహేవ అత్తనో నిస్సయభూతాహి చతుహి ధాతుహి కతుపకారం తన్నిస్సితేహేవ ఆయువణ్ణాదీహి అనుపాలితం పరివారితం తిసన్తతిరూపసముట్టాపకేహి ఉతుచిత్తాహారేహి ఉపత్తమ్మియమానం తిట్టతి. సత్తఅక్ఖిపటలబ్యాపనవచనేనేవ చక్కుస్స అనేకకలాపగతభావం దస్సేతి. పమాణతో ఊకాసిరమత్తన్తి ఊకాసిరమత్తే పదేసే పవత్తనతో వుత్తం. చక్కువిజ్ఞాణస్స వత్తుభావం నిస్సయభావతో ఆవజ్జనసమ్మటిచ్చనాదీనం తదారమ్మణావసానానం ద్వారభావం సమవసరట్ఠానతో. తం పనేతం చక్కు అధిట్ఠానభేదతో, తత్థాపి పచ్చేకం అనేకకలాపగతభావతో అనేకమ్మి సమానం సామజ్ఞానిద్దేసేన ఆవజ్జనాయ ఏకత్తా, ఏకస్మిం ఖణే ఏకస్సేవ చ కిచ్చకరత్తా ఏకం కత్వా వుత్తం. ఏవమ్మి బహుసు కథమేకస్సేవ కిచ్చకరత్తం. యం తత్థ విసదం హుత్వా రూపాభిఘాతారహం, తం విజ్ఞాణస్స నిస్సయో హోతీతి గహేతబ్బం. ఫోట్టబ్బవిసేసో వియ కాయవిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణభావే.

మనుపస్సతీతి మ-కారో పదసన్ధికరో, అథ వా మనూతి మచ్చో.

అజ్ఞలివేదకం అజ్ఞలీయకం.

విసమజ్ఞాసయతాయ చక్ష్వ వమ్మికచిద్ధాభిరతసప్సో వియ, బిలజ్ఞాసయతాయ సోతం ఉదకబిలాభిరతకుమ్భిలో వియ, ఆకాసజ్ఞాసయతాయ ఘానం అజటాకాసాభిరతపక్ష్తి వియ, గామజ్ఞాసయతాయ జిహ్వా గామాభిరతకుక్కురో వియ, ఉపాదిన్నకజ్ఞాసయతాయ కాయో ఆమకసుసానాభిరతసింహాలో వియ పస్సితబ్బోతి దస్సేన్తో “వమ్మి...పే.... దట్టబ్బా”తి ఆహ. విసమజ్ఞాసయతా చ చక్ష్వస్స విసమజ్ఞాసయం వియ హోతీతి కత్వా వుత్తా, చక్ష్వమతో వా పుగ్గలస్స అజ్ఞాసయవసేన చక్ష్వ విసమజ్ఞాసయం దట్టబ్బం. ఏస నయో సేసేసుపి. సబ్బోపి చ యథావుత్తో పపజ్జో నోతాదీసుపి యథారహం వేదితబ్బో.

౪౩౭. చక్ష్వమ్మి, చక్ష్వస్స వా పటిహననం చక్ష్వపటిహననం, తం లక్ఖణం ఏతస్సాతి చక్ష్వపటిహననలక్ఖణం. పటిహననజ్జోత్త యథావుత్తో అభిఘాతోవ. విసయభావో ఆరమ్మణపచ్చయతా. కామం సా ఏవ గోచరతా, తథాపి విసయగోచరానం అయం విసేసో – అనజ్ఞాత్థభావో, తబ్బహులచారితా చ చక్ష్వవిజ్ఞాణస్స. విసయభావే చస్స యం వత్తబ్బం, తం పరతో ఆవి భవిస్సతి. యత్థ పన కాయవిజ్ఞాత్తిఆదికే.

౪౩౮. ఇత్థియా భావో, “ఇత్థీ”తి వా భవతి ఏతేన చిత్తం, అభిధానజ్ఞాత్తి ఇత్థిభావో, తం లక్ఖణం ఏతస్సాతి ఇత్థిభావలక్ఖణం. తతో ఏవ “ఇత్థీ”తి తంసహితం సంతానం పకాసేంతం వియ హోతీతి వుత్తం “ఇత్థీతి పకాసనరస”న్తి. వట్టంసతా అవిసదహత్తపాదాదితా చ ఇత్థిలింగం. ధనమంసావిసదతా, నిమ్మస్సుదారితా, కేసబన్ధనం, వత్తగ్గహణజ్ఞా “ఇత్థీ”తి సజ్ఞాననస్స పచ్చయభావతో ఇత్థినిమిత్తం. దహరకాలేపి సుప్పకముసలకాదీహి కీళా, మత్తికతక్కేన సుత్తకన్తనాది చ ఇత్థికుత్తం, ఇత్థికిరియాతి అత్తో. అవిసదట్టానగమనాదికో ఆకారో ఇత్థాకప్పో. అపరో నయో – ఇత్థినం ముత్తకరణం ఇత్థిలింగం. సరాధిప్పాయా ఇత్థినిమిత్తం. అవిసదట్టానగమననిసజ్ఞాఖాదనభోజనాదికా ఇత్థికుత్తం. ఇత్థిసన్ధానం ఇత్థాకప్పో. ఇమాని చ ఇత్థిలింగాదీని యథాసకం కమ్మాదినా పచ్చయేన ఉప్పజ్జమానానిపి యేభుయ్యేన ఇత్థిన్ద్రియసహితే ఏవ సంతానే తంతదాకారాని హుత్వా ఉప్పజ్జన్తి ఇత్థిన్ద్రియం తేసం కారణన్తి కత్వా వుత్తం “ఇత్థిలింగానిమిత్తకుత్తాకప్పానం కారణభావపచ్చపట్టాన”న్తి. ఇత్థిలింగాదీసు ఏవ చ కారణభావసజ్ఞాతేన అధిపతిభావేన తస్స ఇన్ద్రియతా వుత్తా, ఇన్ద్రియసహితే సంతానే ఇత్థిలింగాదిఆకారరూపపచ్చయానం అజ్ఞాథా అనుప్పాదనతో, ఇత్థిగ్గహణస్స చ తేసం రూపానం పచ్చయభావతో.

యస్మా పన భావదసకేపి రూపానం ఇత్థిన్ద్రియం న జనకం, నాపి అనుపాలకం, ఉపత్తమ్భకం వా, న చ అజ్ఞోసం కలాపరూపానం, తస్మా తం జీవిత్తిన్ద్రియం వియ సకలాపరూపానం, ఆహారో వియ వా కలాపన్తరరూపానజ్ఞా “ఇన్ద్రియఅత్థిఅవిగతపచ్చయో”తి పాళియం న వుత్తం. యస్మా చ పచ్చయన్తరాధీనాని లింగాదీని, తస్మా యత్థస్స ఆధిపచ్చం, తంసదిసేసు మతచిత్తకతరూపేసుపి తంసన్ధానతా దిస్సతి. ఏస నయో పురిసిన్ద్రియేపి. యం పనేత్థ విసదిసం, తం వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం . తయిదం ద్వయం యస్మా ఏకస్మిం సంతానే సహ న పవత్తతి “యస్స ఇత్థిన్ద్రియం ఉప్పజ్జతి, తస్స పురిసిన్ద్రియం ఉప్పజ్జతీతి? నో”తిఆది (యమ. ౩.ఇన్ద్రియయమక.౧౮౮) వచనతో, తస్మా ఉభతోబృజ్జానకస్సాపి ఏకస్మిం ఖణే ఏకమేవ హోతీతి వేదితబ్బం. యే పన “సరీరేకదేసవుత్తి భావరూప”న్తి వదన్తి, తేసమ్మి తం మిచ్ఛాతి దస్సేతుం “తదుభయమ్మి...పే.... బ్యాపకమేవా”తి వత్వా యది ఏవం కాయప్పసాదేన సజ్కరో సీయాతి ఆసజ్కం నివత్తేన్తో “న చ కాయప్పసాదేనా”తిఆదిమాహ. తస్సన్తో – యదిపి సకలసరీరబ్యాపితాయ కాయప్పసాదేన అట్టితోకాసే రితన్తి వత్తబ్బతం నాపజ్జతి, తేన పన భిన్ననిస్సయత్తా రితోకాసే రితన్తిపి వత్తబ్బతం నాపజ్జతీతి అయమేవ చేత్త

నిప్పురియాయకథా. “రూపరసాదయో వియా”తి ఏతేన సమాననిస్సయేసుపి నామ సజ్జరో నత్తి లక్ష్మణభేదతో, కిమిజ్ఞం పన భిన్ననిస్సయసభావేసూతి దస్సేతి.

౪౩౯. సహజరూపానుపాలనలక్ష్మణన్ని అత్తనా సహజాతరూపానం అనుపాలనలక్ష్మణం. జీవితీన్ద్రియస్స ఏకన్తకమ్మజత్తా సహజ-గ్గహణేనేవ అనుపాలేతబ్బానమ్మి కమ్మజభావో సిద్ధోతి కమ్మజ-గ్గహణం న కతం. యథాసకం ఖణమత్తట్టాయినోపి కమ్మజరూపస్స పవత్తిహేతుభావేన తం అనుపాలకం, తస్మా సహజరూపానుపాలనలక్ష్మణం. న హి కమ్మజానం కమ్మంయేవ రితిహేతు భవितుం అరహతి ఆహారజాదీనం ఆహారాది వియ. కిం కారణా? తజ్జణాభావతో. తేసన్ని సహజరూపానం. పవత్తనం యాపనం. రపనం రితిహేతుతా. అత్తనా అనుపాలనవసేన యాపేతబ్బాని పవత్తేతబ్బాని భూతాని ఏతస్స పదట్టానన్ని యాపయితబ్బభూతపదట్టానం. అనుపాలనలక్ష్మణాదిష్ఠీతి ఆది-సద్దేన పవత్తనరసాదిమేవ సగ్గణ్ణాతి. అత్తిక్ఖణేయేవాతి అనుపాలేతబ్బానం అత్తిక్ఖణేయేవ. అసతి అనుపాలేతబ్బే ఉప్పలాదిమ్మి కిం ఉదకం అనుపాలేయ్య. యది కమ్మజానం రితిహేతుమన్తరేన రితి న హోతి, జీవితీన్ద్రియస్స కో రితిహేతుతి ఆహ “సయ”న్తిఆది. యది కమ్మజానం రానం జీవితీన్ద్రియపటిబద్ధం, అథ కస్మా సబ్బకాలం న రపేతీతి ఆహ “న భజ్జతో”తిఆది. తస్స తస్స అనుపాలనాదికస్స సాధనతో. తం సాధనజ్ఞా జీవమానతావిసేసస్స పచ్చయభావతో. ఇన్ద్రియబద్ధరూపస్స హి మతరూపతో కమ్మజస్స, తదనుబద్ధభూతస్స చ ఉతుసముట్టానాదితో జీవితీన్ద్రియకతో విసేసో, న కేవలం ఖణట్టితియా ఏవ, పబన్ధానుపచ్ఛేదస్సాపి జీవితీన్ద్రియం కారణన్ని దట్టబ్బం, ఇతరథా ఆయుక్ఖయతో మరణం న యుజ్జేయ్యాతి.

౪౪౦. మనోధాతుమనోవిజ్ఞాణధాతునం నిస్సయలక్ష్మణం హదయవత్థూతి కథమేతం విజ్ఞాతబ్బన్ని? ఆగమతో, యుత్తితో చ. “యం రూపం నిస్సాయ మనోధాతు చ మనోవిజ్ఞాణధాతు చ పవత్తన్ని, తం రూపం మనోధాతుయా చ మనోవిజ్ఞాణధాతుయా చ తంసమ్మయుత్తకానజ్ఞా ధమ్మానం నిస్సయపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టం. ౧.౧.౮) ఏవమాది ఆగమో. యది ఏవం, కస్మా రూపకణ్ఠే తం న వుత్తన్ని? తత్త అవచనం అజ్ఞాకారణం. కిం పన తన్ని? దేసనాభేదో. యథా హి చక్షువిజ్ఞాణాదీని ఏకన్తతో చక్షాదినిస్సయాని, న ఏవం మనోవిజ్ఞాణం ఏకన్తేన హదయవత్థునిస్సయం. నిస్సితవసేన చ వత్థుదుకాదిదేసనా పవత్తా “అత్తి రూపం చక్షువిజ్ఞాణస్స వత్థు, అత్తి రూపం చక్షువిజ్ఞాణస్స న వత్థూ”తిఆదినా (ధ. స. ౨౮౪). యమ్మి ఏకన్తతో హదయవత్థునిస్సయం, తస్స వసేన “అత్తి రూపం మనోవిజ్ఞాణస్స వత్థూ”తిఆదినా దుకాదీసు వుచ్చమానేసుపి న తదనుగుణా ఆరమ్మణదుకాదయో సమ్భవన్తి. న హి “అత్తి రూపం మనోవిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణం, అత్తి రూపం న మనోవిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణ”న్ని సక్కా వత్తున్ని వత్తారమ్మణదుకా భిన్నగతికా సియున్ని ఏకరసా దేసనా న భవేయ్య. ఏకరసజ్ఞా దేసనం దేసేతుం ఇథ సత్తు అజ్ఞాసయో. తస్మా తత్త హదయవత్థు న వుత్తం, న అలబ్బమానత్తాతి దట్టబ్బం.

యుత్తి పన ఏవం వేదితబ్బా - నిప్పన్నఉపాదాయరూపనిస్సయం ధాతుద్వయం పశ్చావోకారభవే. తత్త రూపాయతనాదీనం, ఓజాయ చ ఇన్ద్రియబద్ధతో బహిపి పవత్తిదస్సనతో న తంనిస్సయతా యుజ్జతి, ఇత్తిపురిసీన్ద్రియానమ్మి తదుభయరహితేపి సన్తానే ధాతుద్వయదస్సనతో న తంనిస్సయతా యుజ్జతి, జీవితీన్ద్రియస్సాపి అజ్ఞాకిచ్చం విజ్జతీతి న తంనిస్సయతా యుజ్జతి ఏవాతి పారిసేసతో హదయవత్థు, తేసం నిస్సయోతి విజ్ఞాయతి. సక్కా హి వత్తుం నిప్పన్నఉపాదాయరూపనిస్సయం ధాతుద్వయం పశ్చావోకారభవే రూపపటిబద్ధవుత్తిభావతో. యం యజ్ఞో రూపపటిబద్ధవుత్తి, తం తం నిప్పన్నఉపాదాయరూపనిస్సయం దిట్టం యథా “చక్షువిజ్ఞాణధాతు”తి. “పశ్చావోకారభవే”తి చ విసేసనం మనోవిజ్ఞాణధాతువసేన కతం. మనోధాతు పన చతువోకారభవే నత్తేవ. నను చ ఇన్ద్రియనిస్సయతాయపి

సాధనతో విరుద్ధో హేతు ఆపజ్ఞతీతి? న దిట్టబాధనతో. దిట్టం హేతం చక్షువిజ్ఞానస్య వియ ధాతుద్వయస్య వత్తునో మన్దతిక్ష్ణాదిఅననువిధానం. తథా హిస్య పాళియం ఇన్ద్రియపచ్చయతా న వుత్తా. తేన తదనువిధానసజ్ఞతా ఇన్ద్రియనిస్సయతా బాధీయతి. హోతు ధాతుద్వయనిస్సయో హదయవత్తు, ఉపాదాయరూపశ్చ, ఏతం పన కమ్మసముత్థానం, పటినియతకిచ్చం, హదయపదేసే రితమేవాతి కథం విజ్ఞాయతీతి? వుచ్చతే - వత్తురూపభావతో కమ్మసముత్థానం చక్షు వియ, తతో ఏవ పటినియతకిచ్చం, వత్తురూపభావతోతి చ విజ్ఞాననిస్సయభావతోతి అత్తో. అట్టిం కత్వా మనసి కత్వా సబ్బచేతసా సమన్నాహరిత్వా కిశ్చి చిన్తేత్తస్య హదయస్య ఖిజ్జనతో తత్తేతమవట్టితన్తి విజ్ఞాయతి. తాసజ్ఞోవ ధాతునన్తి మనోధాతుమనోవిజ్ఞానధాతునాయేవ . నిస్సయభావతో ఉపరి ఆరోపేత్వా వహంతం వియ పచ్చుపతిట్టతీతి ఉబ్బహనపచ్చుపట్టానం. సేసం హేత్థా వుత్తనయమేవ.

౪౪౧. అభిక్కమో ఆది యేసం తే అభిక్కమాదీ. ఆది-సద్దేన పటిక్కమసమిజ్జనపసారణఉక్ఖేపనఅవేక్ఖేపనాదికా సబ్బా కిరియా పరిగ్గయ్యతి. తేసం అభిక్కమాదీనం పవత్తకం చిత్తం సముత్థానం యస్సా సా అభిక్కమాదిప్పవత్తకచిత్తసముత్థానా, వాయోధాతు. తస్సా యం సహజరూపకాయస్య ధమ్మనసన్ధారణచలనసజ్ఞాతం కిచ్చం, తస్య సహకారీకారణభూతో ఆకారవిసేసో కాయవిజ్ఞాత్తి నామాతి దస్సేన్తో ఆహ “అభిక్కమాది...పే.... కాయవిజ్ఞాత్తి”తి.

కస్య పన ఆకారవికారోతి? సామత్థియతో వాయోధాతుఅధికానం చిత్తజమహాభూతానం. కిం తం సామత్థియం? చిత్తజతా, ఉపాదాయరూపతా చ. అథ వా వాయోధాతుయా ఆకారవికారో సహజ...పే.... పచ్చయోతి సమ్మన్దితబ్బం. యది ఏవం విజ్ఞాత్తియా ఉపాదాయరూపభావో న యుజ్జతి. న హి ఉపాదాయరూపం ఏకభూతసన్నిస్సయం అత్తి. “చతున్నం మహాభూతానం ఉపాదాయరూప”న్తి హి వుత్తం, నాయం దోసో చతున్నం వికారో చతుసు ఏకస్సాపి హోతి చతుసాధారణధనం వియ. వాయోధాతుఅధికతాయ చ కలాపస్య “వాయోధాతుయా”తి వచనం న విరుజ్ఞతి. ఏవం అధికతా చ సామత్థియతో, న పమాణతో. అజ్ఞాథా హి అవినిబ్బోగపుత్తితా న యుజ్జేయ్య. వాయోధాతుయా ఏవాతి కేచి. తేసం మతేన విజ్ఞాత్తియా ఉపాదాయరూపతా దురుపపాదా. న హి ఏకస్య వికారో చతున్నం హోతి. సా పనాయం హత్థచలనాదీసు ఫన్దమానవణ్ణగ్గహణానన్తరమవిజ్ఞాయమానన్తరేన మనోద్వారజవనేన గయ్యతి. ఫన్దమానవణ్ణవినిముత్తో కోచి వికారో అత్తి. తస్య చ తగ్గహణానన్తరం గహణం హోతీతి కథమేతం విజ్ఞాయతీతి అధిప్పాయగ్గహణతో. న హి విజ్ఞాత్తివికారరహితేసు రుక్ష్తచలనాదీసు “ఇదమేస కారేతి మజ్ఞో”తి అధిప్పాయగ్గహణం దిట్టం, హత్థచలనాదీసు పన దిట్టం. తస్మా ఫన్దమానవణ్ణవినిముత్తో కోచి వికారో అత్తి అధిప్పాయస్య శాపకీతి విజ్ఞాయతి. శాపకీ చ హేతు శాపేతబ్బమత్థం సయం గహితో ఏవ శాపేతి, న విజ్ఞమానతామత్తేనాతి వణ్ణగ్గహణానన్తరం వికారగ్గహణమ్పి అనుమానతో విజ్ఞాయతి. తథా హి వదన్తి -

“విసయత్తమనాపన్నా, సద్ధా నేవత్థబోధకా;
న సత్తామత్తతో అత్థే, తే అజ్ఞాతా పకాసకా”తి.

యది వికారగ్గహణమేవ కారణం అధిప్పాయగ్గహణస్య, కస్మా అగ్గహితసజ్ఞేతానం అధిప్పాయగ్గహణం న హోతీతి? న కేవలం వికారగ్గహణమేవ అధిప్పాయగ్గహణస్య కారణం, అథ ఖో పురిమసిద్ధసమ్మన్దగ్గహణశ్చ ఇమస్య ఉపనిస్సయోతి దట్టబ్బం. ధమ్మనసన్ధారణచలనాని విజ్ఞాత్తివికారసహితాయ వాయోధాతుయా హోన్తీతి వుత్తం. కిం సబ్బావ వాయోధాతు సబ్బాని తాని కరోన్తీతి? నయిదమేవం. సత్తమజవనసమ్మూతా హి వాయోధాతు పురిమజవనసమ్మూతా

వాయోధాతుయో ఉపధమ్భకపచ్చయే లభిత్వా దేసన్తరుప్పత్తిహేతుభావేన చలయతి చిత్తజరూపం, న ఇతరా. ఇతరా పన సన్తమ్భనసన్ధారణమత్తం కరోన్తియో తస్సా ఉపకారాయ హోన్తి. దేసన్తరుప్పత్తి ఏవ చలనన్తి నిమిత్తే చ కత్తుభావో సమారోపితోతి దట్టబ్బం. అష్టాధా ధమ్మానం అబ్యాపారతా, ఖణికతా చ న సీయా. సత్తహి యుగేహి ఆకడ్డతబ్బసకటమేత్త అట్టకథాయం నిదస్సితం. చిత్తజరూపే పన చలన్తే తంసమ్భన్తతాయ ఉతుకమ్మాహారజరూపమ్పి చలతి నదీసోతే పక్ఖిత్తసుక్ఖగోమయపిణ్డం వియ పన్దమానవణ్ణగ్గహణానన్తరం విజ్ఞాత్తిగ్గహణస్స వుత్తత్తా. కిం చలనకరా ఏవ వాయోధాతు విజ్ఞాత్తివికారసహితాతి? నయిదమేవం, తథా చలయితుమసక్కుణన్తియోపి ధమ్భనసన్ధారణమత్తకరా పరమజవనాదిసమ్భూతాపి వాయోధాతుయో విజ్ఞాత్తివికారసహితా ఏవాతి గహేతబ్బం. యేన దిసాభాగేనాయం అభిక్కమాదిం పవత్తేతుకామో, తదభిముఖవికారసబ్బావతో. అధిప్పాయసహభావీ హి వికారో విజ్ఞాత్తి. ఏవ ఇచ్చ కత్వా మనోద్వారావజ్జనస్సాపి విజ్ఞాత్తిసముట్టాపకవచనం సుట్టు యుజ్జతి. యథావుత్తవికారగ్గహణముఖేన తంసమజ్ఞేనో అధిప్పాయో విజ్ఞాయతీతి వుత్తం “అధిప్పాయప్పకాసనరసా”తి.

కాయవిప్పన్దనస్స హేతుభూతాయ వాయోధాతుయా వికారభావతో పరియాయేన విజ్ఞాత్తి కాయవిప్పన్దనహేతుభావపచ్చపట్టానా వుత్తా. చిత్తసముట్టానవాయోధాతుపదట్టానాతి చ వాయోధాతుయా కిచ్చాధికతాయ వుత్తం. కాయవిప్పన్దనేన అధిప్పాయవిజ్ఞాపనహేతుత్తాతి కాయవిప్పన్దనేన కరణభూతేన అధిప్పాయస్స విజ్ఞాపనహేతుభావతో కాయవిజ్ఞాత్తితి వుచ్చతీతి సమ్మన్దో. అయత్తోత్థ అత్తో – విజ్ఞాపేతీతి విజ్ఞాత్తి. కిం విజ్ఞాపేతి? అధిప్పాయం. కేన? కాయేన. కీదిసేన? విప్పన్దమానేనాతి. దుతియనయే పన యథావుత్తేన కాయేన విజ్ఞాయతీతి కాయవిజ్ఞాత్తి. సేసం వుత్తనయమేవ.

అట్టావబోధనసమత్తో వచీవిసేసో వచీభేదో. తేన వాయువనప్పతినదీహేసాదిం నివత్తేతి. తస్స పవత్తకం చిత్తం సముట్టానం యస్సా సా వచీభేదప్పవత్తకచిత్తసముట్టానా, పథవీధాతు. తస్సా యం ఉపాదిన్నసజ్ఞాతస్స అక్ఖరుప్పత్తిట్టానస్స ఘట్టనసజ్ఞాతం కిచ్చం, తస్స సహకారీకారణభూతో ఆకారవిసేసో వచీవిజ్ఞాత్తి నామాతి దస్సేన్తో ఆహ “వచీభే...పి.... వచీవిజ్ఞాత్తి”తి.

ఇదాని “కస్స పన ఆకారవికారో”తిఆది కాయవిజ్ఞాత్తియం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. అయం పన విసేసో – యథా తత్త “పన్దమానవణ్ణగ్గహణానన్తర”న్తి వుత్తం, ఏవమిధ “సుయ్యమానసద్దసవనానన్తర”న్తి యోజేతబ్బం. ఇథ చ ధమ్మనాదీనం అభావతో “సత్తమజవనసమ్భూతా”తిఆదినయో న లబ్భతి. ఘట్టనేన హి సద్ధిం సద్ధో ఉప్పజ్జతి. ఘట్టన ఇచ్చ పరమజవనాదీసుపి లబ్భతేవ. ఘట్టనం పచ్చయవసేన భూతకలాపానం అష్టమజ్ఞం ఆసన్నతరుప్పాదో. చలనం ఏకస్సాపి దేసన్తరుప్పాదపరమ్మరతాతి అయమేతేసం విసేసో. యథా చ వాయోధాతుయా చలనం కిచ్చం, ఏవం పథవీధాతుయా ఘట్టనం. తేనేవాహ “పథవీధాతుయా ఉపాదిన్నఘట్టనస్స పచ్చయో”తి. సేసం వుత్తనయమేవ. యథా హీతిఆది కాయవచీవిజ్ఞాత్తీనం అనుమానవసేన గహేతబ్బభావవిభావనం. యథా హి ఉస్సాపేత్వా బద్ధగోసీసాదిరూపాని దిస్సా తదనన్తరప్పవత్తాయ అవిజ్ఞాయమానన్తరాయ మనోద్వారవీధియా గోసీసాదీనం ఉదకసహచారిప్పకారసజ్ఞాణాకారం గహేత్వా ఉదకగ్గహణం హోతి, ఏవం విప్పన్దమానసముచ్చారియమానవణ్ణసద్ధే గహేత్వా తదనన్తరపవత్తాయ అవిజ్ఞాయమానన్తరాయ మనోద్వారవీధియా పురిమసిద్ధసమ్మన్దగహణాపనిస్సయసహితాయ సాధిప్పాయవికారగ్గహణం హోతి.

౪౪౨. రూపాని పరిచ్ఛిన్నతి, సయం వా తేహి పరిచ్ఛిజ్జతి, రూపానం వా పరిచ్ఛేదమత్తం రూపపరిచ్ఛేదో, తం లక్షణం ఏతిస్సాతి రూపపరిచ్ఛేదలక్షణా. అయం హి ఆకాసధాతు తం తం రూపకలాపం పరిచ్ఛిన్నస్తీ వియ హోతి. తేనాహ “రూపపరియంతప్పకాసనరసా”తి. అత్థతో పన యస్మా రూపానం పరిచ్ఛేదమత్తం హుత్వా గయ్ఘతి, తస్మా వుత్తం “రూపమరియాదపచ్చుపట్టానా”తి. యస్మిం కలాపే భూతానం పరిచ్ఛేదో, తేహివ అసమ్ముట్టభావపచ్చుపట్టానా. విజ్ఞమానేపి హి కలాపంతరభూతానం కలాపంతరభూతేహి సమ్ముట్టభావే తంతంభూతవివిత్తతా రూపపరియంతో ఆకాసోతి యేసం సో పరిచ్ఛేదో, తేహి సో అసమ్ముట్టోవ. అజ్ఞాథా పరిచ్ఛిన్నతా న సీయా తేసం భూతానం బ్యాపిభావాపత్తితో. అబ్యాపితా హి అసమ్ముట్టతా. తేనాహ భగవా “అసమ్ముట్టం చతుహి మహాభూతేహి”తి (ధ. స. ౬౩౭, ౭౨౪). కణ్ఠచ్ఛిద్ధముఖవివరాదివసేన చ భిద్ధవివరభావపచ్చుపట్టానా వా. యేసం రూపానం పరిచ్ఛేదో, తత్థేవ తేసం పరిచ్ఛేదభావేన లబ్ధతీతి వుత్తం “పరిచ్ఛిన్నరూపపదట్టానా”తి. “యాయ పరిచ్ఛిన్నేసూ”తిఆదినా ఆకాసధాతుయా తంతంకలాపానం కలాపంతరేహి అసమ్మరకారణతం దస్సేతి.

౪౪౩. అదన్తతాతి అగరుతా. వినోదనం విక్ఖిపనం, అపనయనన్తి అత్థో. అథద్ధతాతి అకథినతా. అత్తనో ముదుభావేనేవ సబ్బకిరియాసు అవిరోధితా. ముదు హి కత్థచి న విరుజ్జతి. తేసుపి రానేసు పటిపక్ఖే అ-కారో దన్తతాదిహేతూనం పటిపక్ఖసముట్టానత్తా లహుతాదీనన్తి కేచి. అపరే పన “సత్తాపటిసేధే”తి వదన్తి. సరీరేన కత్తబ్బకిరియానం అనుకూలతాసజ్ఞాతకమ్మజ్ఞభావో లక్షణం ఏతిస్సాతి సరీరకిరియానుకూలకమ్మజ్ఞభావలక్షణా. అకమ్మజ్ఞం దుబ్బలం నామ హోతీతి కమ్మజ్ఞతా అదుబ్బలభావపచ్చుపట్టానా వుత్తా.

లహుతాదీనం అజ్ఞామజ్ఞావిజహనేన దువిజ్ఞోయ్యనానత్తతా వుత్తాతి తంతంవికారాధికరూపేహి తంనానత్తప్పకాసనత్తం “ఏవం సంతేపీ”తి వుత్తం. ధాతుక్ఖోభే వాతపిత్తసేవ్హపకోపో, రసాదిధాతునం వా వికారావత్థా. ద్విధా వుత్తోపి అత్థతో పథవీధాతుఆదీనం ధాతునంయేవ వికారోతి దట్టట్టో. పటిపక్ఖపచ్చయా సప్పాయఉతుఆహారావిక్ఖిత్తచిత్తతా. తే చ తంతంవికారస్స వీసేసపచ్చయభావతో వుత్తా, అవీసేసేన పన సబ్బే సబ్బేసం పచ్చయా. యతో నేసం అజ్ఞామజ్ఞావిజహనం, ఇద్ధివళజ్ఞానాదీసు వియ వసవత్తనం మద్దవప్పకారో. సుపరిమద్దితచమ్మసుధన్తసువణ్ణగహణజ్ఞోత్థ ముదుకమ్మజ్ఞసదిసరూపనిదస్సనమత్తం, న తం ఇథ అధిప్పేతం ముదుతాకమ్మజ్ఞతాసబ్బావతో. న హి అనిన్ద్రియబద్ధరూపసన్తానే లహుతాదీని సమ్భవన్తి, ఇన్ద్రియబద్ధేపి రూపభవే న సన్తి దన్తత్తకరాదిధాతుక్ఖోభాభావతో. సతి హి తాదీసే ధాతుక్ఖోభే తప్పటిపక్ఖపచ్చయసముట్టానాహి లహుతాదీహి భవితబ్బన్తి కేచి, తం అకారణం. న హి వూపసమేతబ్బపచ్చనీకాపేక్ఖో తబ్బిరోధిధమ్మసముప్పాదో, తథా సతి సహేతుకకిరియచిత్తుప్పాదేసు కాయలహుతాదీనం అభావోవ సీయా. కస్మా పన కమ్మజరూపేసు లహుతాదయో న హోన్తీతి? పచ్చుప్పన్నపచ్చయాపేక్ఖత్తా. అజ్ఞాథా సబ్బదాభావీహి లహుతాదీహి భవితబ్బం సీయాతి.

౪౪౪. ఆది చయో, ఈసం వా చయోతి ఆచయో, యథాపచ్చయం తతో తతో ఆగతస్స వియ చయోతి వా ఆచయో, తదుభయం ఏకజ్ఞం గహేత్వా ఆచయో లక్షణం ఏతిస్సాతి ఆచయలక్షణో. రూపస్స ఉపచయో పరముప్పాదో, వడ్డి చ “ఉపజ్ఞాత్తం ఉపసిత”న్తిఆదీసు వియ ఉప-సద్ధస్స పరమూపరిఅత్థస్స నిదస్సనతో. పుబ్బంతతోతి పుబ్బకోట్టాసతో, అనాగతభావతోతి అత్థో. ఉప్పజ్జమానే రూపధమ్మే ఉప్పాదో అనాగతక్షణతో ఉమ్ముజ్జాపేన్తో వియ హోతీతి వుత్తం “ఉమ్ముజ్జాపనరసో”తి. తథా సో “ఇమే రూపధమ్మా”తి నియ్యాతేన్తో వియ గయ్ఘతీతి ఆహ “నియ్యాతసపచ్చుపట్టానో”తి.

పరిపుణ్ణభావపచ్చుపట్టానతా “ఉపరిచయో ఉపచయో”తి ఇమస్స అత్థస్స వసేన వేదితబ్బా. పవత్తిలక్ఖణాతి రూపానం పవత్తనన్తి లక్ఖితబ్బా. అనుప్పబన్ధనరసాతి పుబ్బాపరవసేన అను అను పబన్ధనకిచ్చా. తతో ఏవ అనుపచ్ఛేదవసేన గహేతబ్బతో అనుపచ్ఛేదపచ్చుపట్టానా.

ఉభయమ్పీతి ఉపచయో సన్తతీతి ఉభయమ్పి. జాతిరూపస్సీవాతి రూపుప్పాదస్సేవ అధివచనం. యది ఏవం కస్మా విభజ్జ వుత్తాతి ఆహ “ఆకారనానత్తతో”తి, జాతిరూపస్స పవత్తిఆకారభేదతోతి అత్థో. వేనేయ్యవసేన విభజ్జకథనే కారణం పరతో ఆవి భవిస్సతి. కథం పనేతం విజ్ఞాతబ్బం, పవత్తిఆకారనానత్తతో జాతిరూపస్స భేదో, న సభావతోతి ? నిద్దేసతోతి దస్సేన్తో “యస్మా పనా”తిఆదిమాహ. తత్థ యో ఆయతనానన్తి యో అడ్డేకాదసన్నం రూపాయతనానం ఆదిచయత్తా “ఆచయో”తి వుత్తో. సో ఏవ ఉపచయో పరముప్పాదభావతో ఉప-సద్ధో పరమత్తోతి కత్వా. యో పన తత్థేవ ఉప్పజ్జమానానం ఉపరి చయత్తా ఉపచయో, సా ఏవ సన్తతి అనుపబన్ధవసేన ఉప్పత్తిభావతో. అథ వా యో ఆయతనానం ఆచయో పరమభావేన ఉపలక్ఖితో ఉప్పాదో, సో పన తత్థేవ ఉప్పజ్జమానానం ఉపరి చయత్తా ఉపచయో, వడ్డీతి అత్థో. ఉపచయో వడ్డీభావేన ఉపలక్ఖితో ఉప్పాదో, సా ఏవ సన్తతి పబన్ధాకారేన ఉప్పత్తిభావతో. తేనాహ “అట్టకథాయమ్పి”తిఆది.

తత్థ ఏవం కిం కథితన్తి “యో ఆయతనానం ఆచయో”తిఆదినా (ధ. సం. ౬౪౧) నిద్దేసేన కిం అత్థజాతం కథితం హోతి? ఆయతనేన ఆచయో కథితో. ఆచయుపచయసన్తతియో హి నిబ్బత్తిభావేన ఆచయో ఏవాతి ఆయతనేహి ఆచయాదీనం పకాసితత్తా తేహి ఆచయో కథితో. ఆయతనానం ఆచయాదివచనేనేవ ఆచయసభావాని ఉప్పాదధమ్మాని ఆయతనానీతి ఆచయేన తంపకతికం ఆయతనం కథితం. లక్ఖణజ్ఞో ఉప్పాదో, న రూపరూపన్తి.

రూపపరిపాకో రూపధమ్మానం జిణ్ణతా. ఉపనయనరసాతి భజ్జపనయనకిచ్చా. సభావానపగమేపీతి కక్ఖళతాదిసభావస్స అవిగమేపి. రితిక్ఖణో హి జరా, న చ తదా ధమ్మో సభావం విజహతి నామ. నవభావో ఉప్పాదావత్థా, తస్స అపగమభావేన గయ్యతీతి ఆహ “నవభావాపగమపచ్చుపట్టానా”తి. “అరూపధమ్మాన”న్తి ఇదం తేసం జరాయ సుట్టు పటిచ్చన్నతాయ వుత్తం. రూపధమ్మానమ్పి హి ఖణికజరా పటిచ్చన్నా ఏవ, యా అవీచిజరాతిపి వుచ్చతి. ఏస వికారోతి ఖణ్ణిచ్చాదివికారమాహ. సో హి అరూపధమ్మేసు న లబ్బతి. యా అవీచిజరా నామ, తస్సాపి ఏస వికారో నత్థీతి సమ్మన్దితబ్బం. నత్థి ఏతిస్సా జరాయ వీచీతి అవీచిజరా, నవభావతో దువిజ్ఞోయ్యన్తరజరాతి అత్థో.

పరితో సబ్బసో “భిజ్జన”న్తి లక్ఖితబ్బాతి పరిభేదలక్ఖణా. నిచ్చం నామ ధువం, రూపం పన ఖణభజ్జితాయ యేన భజ్జేన న నిచ్చన్తి అనిచ్చం, సో అనిచ్చస్స భావోతి అనిచ్చతా. సా పన యస్మా రితిప్పత్తం రూపం వినాసభావేన సంసీదన్తీ వియ హోతీతి వుత్తం “సంసీదనరసా”తి. యస్మా చ సా రూపధమ్మానం భజ్జభావతో ఖయవయాకారేనేవ గయ్యతి, తస్మా వుత్తం “ఖయవయపచ్చుపట్టానా”తి.

౪౪౫. ఓజాలక్ఖణోతి ఏత్థ అజ్ఞమజ్ఞానుసారిసో రసస్స సారో ఉపధమ్మబలకరో భూతనిస్సితో ఏకో విసేసో ఓజా. కబళం కరీయతీతి కబళీకారో. ఆహరీయతీతి ఆహారో, కబళం కత్వా అజ్ఞోహరీయతీతి అత్థో. ఇదం పన సవత్థుకం ఓజం దస్సేతుం వుత్తం. బాహిరం ఆహారం పచ్చయం లభిత్వా ఏవ అజ్ఞత్తికాహారో రూపం ఉప్పాదేతి, సో పన రూపం ఆహరతీతి ఆహారో. తేనాహ “రూపాహరణరసో”తి. తతో ఏవ ఓజట్టమకరూపుప్పాదనేన ఇమస్స కాయస్స ఉపధమ్మనపచ్చుపట్టానో. ఓజాయ రూపాహరణకిచ్చం బాహిరాధీనన్తి ఆహ “ఆహరితబ్బవత్తుపదట్టానో”తి.

౪౪౬. బలరూపనిఱిఆదీసు ఇమస్మిం కాయే బలం నామ అత్తి, సమ్భవో నామ అత్తి, రోగో నామ అత్తి, “జాతి సజ్ఞాతీ”తి (విభ. ౧౯౧) వచనతో జాతి నామ అత్తి, తేహిపి చతుహి మహాభూతేహి వినా అభావతో ఉపాదాయరూపేహి భవితబ్బన్తి అధిష్ఠాయో. ఏకచ్ఛానన్తి అభయగిరివాసీనం. పటిక్ఖితన్తి ఏత్థ ఏవం పటిక్ఖపో వేదితబ్బో - మిద్ధం రూపమేవ న హోతి నీవరణేసు దేసితత్తా. యస్స హి నీవరణేసు దేసనా, తం న రూపం యథా కామచ్ఛన్తో. సియా పనేతం దువిధం మిద్ధం రూపం, అరూపజ్ఞాతి. తత్థ యం అరూపం, తం నీవరణేసు దేసితం “న రూప”న్తి? తం న, విసేసవచనాభావతో. న హి విసేసత్వా మిద్ధం నీవరణేసు దేసితం, తస్మా మిద్ధస్స దువిధతం పరికప్పేత్వాపి న సక్కా నీవరణభావం నివత్తేతుం. సక్కా హి వత్తుం “యం తం అరూపతో అజ్ఞం మిద్ధం పరికప్పితం, తమ్మి నీవరణం మిద్ధసభావత్తా ఇతరం మిద్ధం వియా”తి.

భవతు నీవరణం, కో విరోధోతి చే? నీవరణజ్ఞా పహతబ్బం. పజ్ఞా నీవరణే పహాయ “అద్ధా మునీసి సమ్మద్ధో, నత్తి నీవరణా తవా”తి (సు. ని. ౨౪౬) వచనతో. అప్పహతబ్బజ్ఞా రూపం “కతమే ధమ్మా నేవ దస్సనేన న భావనాయ పహతబ్బా? చతుసు భూమీసు కుసలం, చతుసు భూమీసు విపాకో, తీసు భూమీసు కిరియాబ్యాకతం, రూపజ్ఞా నిబ్బానజ్ఞా. ఇమే ధమ్మా నేవ దస్సనేన న భావనాయ పహతబ్బా”తి (ధ. స. ౧౪౦౭) వచనతో. న చేత్త తదారమ్మణకిలేసప్పహనం అధిప్పేతం “రూపం, భిక్ఖవే, న తుమ్హాకం, తం పజహథా”తిఆదీసు (సం. ని. ౩.౩౪) వియ కామచ్ఛన్దాదీనం తథా పహనస్స అనధిప్పేతత్తా. తస్మా న మిద్ధం రూపం. యది మిద్ధస్స రూపభావం న సమ్మటిచ్ఛథ, కథం భగవతో నిద్ధా. మిద్ధజ్ఞో “నిద్ధాపచలాయికా”తిఆదినా విభజ్ఞే విభత్తత్తా నిద్ధాతి? న మిద్ధం నిద్ధా, నిద్ధాహేతుభావతో పన తం “నిద్ధా”తి విభత్తం యథా ఇత్థిలిజ్ఞాది. ఏవమ్మి నిద్ధాహేతునో మిద్ధస్స అభావతో కథం భగవతో నిద్ధాతి? నిద్ధా భగవతో సరీరగిలానియా, న మిద్ధేన. సా చ నత్థీతి న సక్కా వత్తుం “పిట్టి మే ఆగిలాయతి, తమహం ఆయమిస్సామీ”తి (మ. ని. ౨.౨౨) వచనతో. న చేత్త ఏవమవధారణం మిద్ధమేవ నిద్ధాహేతుతి, నిద్ధాహేతు ఏవ మిద్ధన్తి ఏవమవధారణా. తస్మా అజ్ఞోపి అత్తి నిద్ధాహేతు, కో పన నోతి? సరీరగిలానియా. తేన వుత్తం “నిద్ధా భగవతో సరీరగిలానియా, న మిద్ధేనా”తి.

నిద్ధా చ భగవతో నత్థీతి న సక్కా వత్తుం “అభిజానామి ఖో పనాహం అగ్గివేస్సన...పే... దివా సుపితా”తి (మ. ని. ౧.౩౮౭) వచనతో. ఇతోపి న మిద్ధం రూపం సమ్మయోగవచనతో. వుత్తజ్ఞో “ధినమిద్ధనీవరణం అవిజ్ఞానీవరణేన నీవరణజ్ఞేవ నీవరణసమ్మయుత్తజ్ఞా”తిఆది (ధ. స. ౧౧౭౬). న చేత్త యథాలాభభవనం? సక్కా పచ్ఛేతుం “సక్ఖరకథలికమ్మి మచ్ఛగుమ్మమ్మి చరన్తమ్మి తిట్టన్తమ్మి”తిఆది (దీ. ని. ౧.౨౪౯) వియ అప్పసిద్ధతాయ రూపభావస్స. సిద్ధే హి తస్స రూపభావే సమ్భవతో యథాలాభపచ్ఛయో యుజ్జేయ్యాతి. ఇతోపి న రూపం మిద్ధం ఆరుప్పేసు ఉప్పజ్జనతో. వుత్తమ్మి చేతం “నీవరణం ధమ్మం పటిచ్ఛ నీవరణో ధమ్మో ఉప్పజ్జతి నపురేజాతపచ్ఛయా”తి (పట్టా. ౩.౮.౮) ఇమస్స విభజ్ఞే “ఆరుప్పే కామచ్ఛన్దనీవరణం పటిచ్ఛ ధినమిద్ధనీవరణం ఉద్ధచ్ఛనీవరణం అవిజ్ఞానీవరణం ఉప్పజ్జతీ”తి విత్థారో. తస్మా “న మిద్ధం రూప”న్తి యం అట్టకథాసు పటిక్ఖితం, తం సుపటిక్ఖితమేవ.

ఇతరేసూతి బలరూపాదీసు. కమ్మసముట్టానస్సాపి రోగస్స విసభాగపచ్ఛయసముప్పన్నో ధాతుక్ఖోభో ఆసన్నకారణం, పగేవ ఇతరస్స. నో చ అత్థతో రూపధమ్మానం వికారావత్థారితిభిజ్ఞత్తేసు ఏవ సియాతి వుత్తం “రోగరూపం జరతాఅనిచ్ఛతాగహణేన గహితమేవా”తి. ఉపచయసంతతిగహణేన గహితమేవాతి తబ్బినిముత్తస్స రూపుప్పాదస్స అభావతో. ఉపాదావత్థాయ చ అజ్ఞా జాతి నామ నత్తేవ. సమ్భవో కామధాతుయం ఏకచ్ఛియసత్తానం

ఇన్ద్రియపరిపాకపచ్చయో ఆపోధాతుయా పవత్తిఆకారవిసేసోతి ఆహ “సమ్భవరూపం ఆపోధాతుగ్గహణేన గహితమేవా”తి. కాయబలం నామ అత్థతో వాయోధాతుయా పవత్తిఆకారవిసేసో తస్సా విప్పారభావతో. యతో నం “పాణబల”న్తి వదన్తి, తేనాహ “బలరూపం వాయోధాతుగ్గహణేన గహితమేవా”తి. కస్మా పన నేసం అయథాక్కుమతో పటిక్ఖేపో కతోతి? విసుం నత్థీతి కత్వా అనుపలబ్ధమానత్తా అనాదరదస్సనత్థం, మిద్ధపటిక్ఖేపో వా మహాపఞ్ఞోతి పరమం కతో. తదనుసారేన పటిలోమనయేన ఇతరేసమ్మి అభావో వుత్తోతి వేదితబ్బం.

“ఇతీ”తి ఇదం “అట్టవీసతివిధ”న్తి ఇమినా సమ్మన్దితబ్బం, ఇమినా వుత్తక్కుమేన అట్టవీసతివిధం హోతీతి. సో చ ఖో పాళియం ఆగతనయేనేవాతి అనూనతా వేదితబ్బా. అనధికభావో పన దస్సితో ఏవ.

౪౪౭. సమ్మయుత్తధమ్మరాసి హినోతి ఏతేన పతిట్టహాతీహి హేతు, మూలట్టేన లోభాదికో, అలోభాదికో చ, తాదిసో హేతు న హోతీతి నహేతు. నాస్స హేతు అట్టీతి అహేతుకం, సహేతుకపటియోగిభావతో హేతునా సహ న ఉప్పజ్జతీతి అత్థో. అహేతుకమేవ హేతునా విప్పయుత్తతాయ హేతువిప్పయుత్తం. ధమ్మనానత్తాభావేపి హి సద్ధత్తనానత్తేన వేనేయ్యవసేన దుకస్తరదేసనా హోతీతి దుకపదవసేన చేతం వుత్తం. పచ్చయాధీనవుత్తితాయ సహ పచ్చయేనాతి సప్పచ్చయం. అత్తనో పచ్చయేహి లోకే నియుత్తం, విదితన్తి వా లోకియం. ఆ భవగ్గం, ఆ గోత్రభుం వా సవన్తీతి ఆసవా, సహ ఆసవేహితి సాసవం, ఆసవేహి ఆలమ్మితబ్బన్తి అత్థో. ఆదిసద్ధేన సంయోజనీయం ఓఘనీయం యోగనీయం నీవరణీయం సంకిలేసికం పరామట్టం అచేతసికం చిత్తవిప్పయుత్తం నరూపావచరం నలరూపావచరం నఅపరియాపన్నం అనియతం అనియ్యానికం అనిచ్చన్తి ఏవమాదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో.

ఆహితో అహం మానో ఏత్థాతి అత్తా, అత్తభావో. తం అత్తానం అధికిచ్చ ఉద్దిస్స పవత్తా అజ్ఞత్తా , ఇన్ద్రియబద్ధధమ్మా, తేసు భవం అజ్ఞత్తికం, చక్ఖాది. అట్టకథాయం పన వుత్తనయేన అజ్ఞత్తమేవ అజ్ఞత్తికం యథా వేనయికోతి (అ. ని. ౮.౧౧; పారా. ౮) ఇమమత్తం సన్ధాయ వుత్తం “అత్తభావం అధికిచ్చ పవత్తత్తా అజ్ఞత్తిక”న్తి. సేసం తేవీసతివిధం. “తతో బాహిరత్తా”తి ఇదం అజ్ఞత్తికలక్ఖణాభావతో వుత్తం. ఘట్టనవసేనాతి విసయీ, విసయో చ హుత్వా సజ్ఞట్టనవసేన. సేసం సోళసవిధం. విపరీతత్తాతి ఘట్టనవసేన అగహేతబ్బతో. దుప్పటివిజ్ఞసభావత్తాతి సుఖుమభావేన దువిఞ్ఞోయ్యసభావత్తా. ఇథాస్స ఆసన్నే న హోతీతి దూరే. తేరస హదయవత్థుపరియోసానాని. సభావేనేవాతి “రూపస్స పరిచ్ఛేదో, రూపస్స వికారో, రూపస్స ఉపచయో”తిఆదినా అగ్గహేత్వా అత్తనో సభావేనేవ కక్ఖళత్తాదినా ఇథాణేన పరిచ్ఛిజ్జ గహేతబ్బతో. సేసం దసవిధం. తబ్బిపరీతతాయాతి సభావేన అపరిగ్గహితబ్బతో. సోతాదీనమ్మి చక్ఖునో వియ పసన్నసభావత్తా ఏవ యథాసకం విసయగ్గహణపచ్చయతాతి దస్సేన్తో ఆహ “చక్ఖాది...పే... పసాదరూప”న్తి. విపరీతత్తాతి తబ్బిధురసభావత్తా. అధిపతియత్థేనాతి ఏత్థ చక్ఖాదీనం తావ పఞ్చన్నం చక్ఖువిఞ్ఞాణాదీసు ఆధిపతేయ్యం తేసం పటుమన్దభావానువత్తనతో, ఇత్థిపురిసిన్ద్రియద్వయస్స సకిచ్చే జీవితీన్ద్రియస్స సహజరూపానుపాలనే. తదుభయం హేత్థా వుత్తమేవ. ఉపాదిన్నత్తాతి గహేతత్తా. కమ్మనిబ్బత్తఞ్ఞో “మమేతం ఫలం”న్తి కమ్మునా గహితం వియ హోతి అపటిక్ఖేపతో.

౪౪౮. సనిదస్సనకమ్మజాదీనం తికానన్తి సనిదస్సనత్తికస్స, కమ్మజాదిత్తికానఞ్చ. ఓళారికేతి ద్వాదసవిధే ఓళారికరూపే. రూపన్తి రూపాయతనం. దట్టబ్బభావసజ్ఞాతేన సహ నిదస్సనేనాతి సనిదస్సనం, పటిహాననభావసజ్ఞాతేన సహ పటిఘేనాతి సప్పటిఘం, సనిదస్సనఞ్చ తం సప్పటిఘఞ్చాతి సనిదస్సనసప్పటిఘం. తత్థ యస్స దట్టబ్బభావో అత్తి,

తం సనిదస్సనం. చక్కువిజ్ఞాణగోచరభావో వ దట్టబృభావో. తస్య రూపాయతనతో అనన్తజ్ఞేపి అన్తజ్ఞేహి ధమ్మహి
 రూపాయతనం విసేసేతుం అన్తం వియ కత్వా వుత్తం “సహ నిదస్సనేన సనిదస్సన”న్తి. ధమ్మభావసామన్తజ్ఞేన హి
 ఏకీభూతేసు ధమ్మేసు యో నానత్తకరో విసేసో, సో అన్తజ్ఞో వియ కత్వా ఉపచరితుం యుత్తో. ఏవం హి అత్తవిసేసావబోధో
 హోతీతి. యో సయం, నిస్సయవసేన చ సమ్మత్తానం, అసమ్మత్తానశ్చ పటిముఖభావో అన్తజ్ఞమన్తం పతనం, సో
 పటిహాననభావో, యేన బ్యాపారాదివికారపచ్చయంతరసహితేసు చక్ఖాదీనం విసయేసు వికారుప్పత్తి. సేసం ఏకాదసవిధం
 ఓళారికరూపం. తన్తజ్ఞో సనిదస్సనత్తాభావతో అనిదస్సనం, వుత్తనయేనేవ సప్పటిఘం. ఉభయపటిక్ఖేపన
 అనిదస్సనఅప్పటిఘం. కమ్మతో జాతన్తి ఏత్త యం ఏకంతకమ్మసముత్థానం అట్టిన్తియాని, హదయశ్చాతి నవవిధం రూపం,
 యశ్చ నవవిధే చతుసముత్థానే కమ్మసముత్థానం నవవిధమేవ రూపన్తి ఏవం అట్టారసవిధమ్మి కమ్మతో ఉప్పజ్జనతో
 కమ్మజం. యశ్చో జాతశ్చ యశ్చ జాయతి యశ్చ జాయస్సతి, తం సబ్బమ్మి “కమ్మజ”న్తి వుచ్చతి యథా దుద్ధన్తి.
 తదన్తజ్ఞపచ్చయజాతన్తి కమ్మతో అన్తజ్ఞపచ్చయతో జాతం ఉత్తుచిత్తాహారజం. నకుతోచిజాతన్తి లక్ఖణరూపమాహ.
 విజ్ఞాత్తిద్వయం, సద్దో, ఆకాసధాతు, లహుతాదిత్తయం చిత్తసముత్థానాని అవినిబ్బోగరూపానీతి ఏతం పశ్చాదసవిధం
 రూపం చిత్తజం. ఆకాసధాతు, లహుతాదిత్తయం, ఆహారసముత్థానాని అవినిబ్బోగరూపానీతి ఏతం ద్వాదసవిధం రూపం
 ఆహారజం. ఏత్త సద్ధం పక్ఖేపిత్వా తేరసవిధం రూపం ఉత్తుతో సముట్టితం ఉత్తుజం. సేసం కమ్మజతికే వుత్తనయానుసారేనేవ
 వేదితబ్బం.

౪౪౯. దిట్టాదిచతుక్కువసేన, రూపరూపాదిచతుక్కువసేన, వత్థాదిచతుక్కువసేనాతి పాటిక్కుం చతుక్కుసద్దో యోజేతబ్బో.
 యం రూపాయతనం అదక్ఖి యం పస్సతి యం దక్ఖిస్సతి యం పస్సీయ్య, తం సబ్బం దిట్టం నామ దిట్టసభావానాతివత్తనతో
 యథా దుద్ధన్తి. ఏస నయో సేసేసుపి. దస్సనవిసయత్తాతి చక్కువిజ్ఞాణవిజ్ఞోయ్యత్తా. సవనవిసయత్తాతి
 సోతవిజ్ఞాణవిజ్ఞోయ్యత్తా. గంతరసపోట్టబృత్తయన్తి గంతో రసో పోట్టబృత్తి ఏతం తయం. ముతం నామ ముత్వా పత్వా
 గహేతబ్బతో. తేనాహ “సమ్మత్తగ్గాహకశ్చన్తియవిసయత్తా”తి.

కిమిదం పోట్టబృత్తం నామాతి? పథవీతేజోవాయోధాతుత్తయం. కస్మా పనేత్త ఆపోధాతు అగ్గహితా, నను సీతతా
 పుసిత్వా గయ్యతి, సా చ ఆపోధాతూతి? సచ్చం గయ్యతి, న పన సా ఆపోధాతు. కిశ్చరహీతి? తేజోధాతు ఏవ. మన్తే హి
 ఉణ్ణభావే సీతబుద్ధి. న హి సీతం నామ కోచి గుణో అత్తి, కేవలం పన ఉణ్ణభావస్స మన్తతాయ సీతతాభిమానో. కథమేతం
 విజ్ఞాతబ్బన్తి చే? అనవట్టితత్తా సీతబుద్ధియా యథా పారాపారే. తథా హి ఘమ్మకాలే ఆతపే రితానం ఛాయం పవిట్టానం
 సీతబుద్ధి హోతి, తత్తేవ పన పథవీగబ్బతో ఉట్టితానం ఉణ్ణబుద్ధి. యది హి సీతతా ఆపోధాతు సియా, ఏకస్మిం కలాపే
 ఉణ్ణభావేన సద్ధిం ఉపలబ్ధేయ్య, న చ ఉపలబ్ధతి. తస్మా విజ్ఞాయతి న ఆపోధాతు సీతతాతి . ఇదశ్చ భూతానం
 అవినిబ్బోగవుత్తితం ఇచ్చన్తానం ఉత్తరం, అనిచ్చన్తానమ్మి పన చతున్నం భూతానం ఏకస్మిం కలాపే కిచ్చదస్సనేన
 సభాగవుత్తితాయ సాధితాయ ఉత్తరమేవ. యే పన “వాయోధాతుయా లక్ఖణం సీతతా”తి వదన్తి, తేసమ్మి ఇదమేవ ఉత్తరం.
 యది హి వాయోధాతు సీతతా సియా, ఏకస్మిం కలాపే ఉణ్ణభావేన సద్ధిం సీతతా ఉపలబ్ధేయ్య, న చ ఉపలబ్ధతి. తస్మా
 విజ్ఞాయతి న వాయోధాతు సీతతాతి. యేసం పన ద్రవతా ఆపోధాతు, సా చ పుసిత్వా గయ్యతీతి దస్సనం. తే వత్తబ్బా
 “ద్రవభావోపి పుసీయతీతి ఆయస్మన్తానం అధిమానమత్తం సన్థానం వియా”తి. వుత్తజ్ఞోతం పురాతనేహి –

“ద్రవతా సహవుత్తీని, తీణి భూతాని సమ్ముసం;

‘ద్రవతం సమ్ముసామీ’తి, లోకోయమభిమజ్ఞాతి.

“ఘసం భూతాని సణ్ణానం, మనసా గణ్ణతే యథా;

పచ్చక్షతో ఘసామీ’తి, ఇతబ్బా ద్రవతా తథా”తి.

సేసన్తి యథాపుత్తం రూపాదిసత్తవిధం రూపం రసేత్వా అవసిత్తం ఏకవీసతివిధం రూపం. విజ్ఞాణస్సేవాతి మనోవిజ్ఞాణస్సేవ. అవధారణేన రూపాయతనాదీనమ్మి మనోవిజ్ఞాణవిజ్ఞోయ్యత్తే నియమాభావతో న విజ్ఞాతరూపతాతి సజ్జరాభావం దస్సేతి.

నిప్పన్నరూపం పనేత్థి రూపరూపం నామాతి యదేత్థ అట్టవీసతివిధే రూపే “నిప్పన్న”న్తి పుత్తం రూపం, తదేవ రూపలక్షణయోగతో రూపం. రుప్పనం రూపం, తం ఏతస్స అత్థీతి యథా అరిససోతి, రూపగుణయోగతో వా యథా నీలగుణయోగతో నీలం వత్తన్తి. స్వామిం రూపసద్దో రుళ్లియా అతంసభావేపి పవత్తతీతి అపరేన రూపసద్దేన విసేసేత్వా పుత్తం “రూపరూప”న్తి యథా తిలతేలం, దుక్ఖదుక్ఖన్తి (విసుద్ధి. ౨.౨౩౯) చ, రుప్పనసభావం రూపన్తి అత్తో. యది ఏవం, ఆకాసధాతుఆదీనం కథం రూపభావోతి? నిప్పన్నరూపస్స పరిచ్ఛేదవికారలక్షణభావతో తగ్గతికమేవాతి “రూప”న్తేవ వుచ్చతి.

వసన్తి ఏత్థ చిత్తచేతసికా పవత్తన్తీతి వత్తు, చిత్తతంసమ్మయుత్తానం ఆధారభూతం రూపం. తం పన ఛబ్బిధం. తత్థ హదయరూపం వత్తు ఏవ మనోధాతుమనోవిజ్ఞాణధాతునాం నిస్సయభావతో. న ద్వారం అజ్ఞానిస్సయానం చక్ఖాది వియ. యథా హి చక్ఖాదీని సమ్మటిచ్చనాదీనం పవత్తియా ద్వారం హోన్తి, న ఏవం హదయవత్తు. తేన పుత్తం “యం పనేత్థి హదయరూపం నామ, తం వత్తు, న ద్వార”న్తి. విజ్ఞాత్తిద్వయం ద్వారం కమ్మద్వారభావతో. తన్నిస్సితస్స చిత్తుప్పాదస్స అభావతో న వత్తు. పసాదరూపం వత్తు చేవ అత్తసన్నిస్సితస్స చక్ఖవిజ్ఞాణాదికస్స, ద్వారజ్ఞా అజ్ఞానిస్సితస్స సమ్మటిచ్చనాదికస్స. సేసం ఏకవీసతివిధం రూపం పుత్తవిపరియాయతో నేవ వత్తు న చ ద్వారం.

౪౨౦. ఏకతో ఏవ జాతం ఏకజం. నను చ ఏకతో ఏవ పచ్చయతో పచ్చయుప్పన్నస్స ఉప్పత్తి నత్థీతి? సచ్చం నత్తి, రూపజనకపచ్చయేసు ఏకతోతి అయమేత్థ అధిప్పాయో. న హి రూపుప్పత్తి రూపజనకతో అజ్ఞం పచ్చయం అపేక్షతి. ద్విజన్తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. ఇమేసన్తి ఇమేసం పభేదానం వసేన. కమ్మజమేవాతి కమ్మతో ఏవ జాతం. చిత్తజమేవాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. చిత్తతో చ ఉతుతో చ జాతన్తి కాలేన చిత్తతో, కాలేన ఉతుతోతి ఏవం చిత్తతో చ ఉతుతో చ జాతం దట్ఠబ్బం. తం ద్విజం ద్వీహి జాతన్తి. పరతో ద్వీసుపి ఏసేవ నయో. సద్ధాయతనమేవాతి ఏత్థ యం చిత్తజం సద్ధాయతనం, తం సవిజ్ఞాత్తికమేవాతి ఏకే. అవిజ్ఞాత్తికోపి అత్తి వితక్కవిప్పారసద్దోతి పోరాణా.

వితక్కవిప్పారసద్దో న సోతవిజ్ఞోయ్యాతి హి ఏవం పవత్తమహాఅట్టకథావాదం నిస్సాయ చిత్తసముట్థానస్స సద్దస్స విజ్ఞాత్తియా వినాపి ఉప్పత్తి ఇచ్చితబ్బా. న హి విజ్ఞాత్తి “కాయవాచాయ విజ్ఞాత్తి”తి వచనతో అసోతవిజ్ఞోయ్యేన సద్దేన సహ ఉప్పజ్జతి, ఏవం సన్తే చిత్తజేనాపి సద్దనవకేన భవితబ్బం. సో చ వాదో “సద్దో చ హోతి, న సోతవిజ్ఞోయ్యా చా”తి విరుద్ధమేవేతన్తి మజ్జిమానేహి సజ్జహకారేహి పటిక్ఖిత్తో. అపరే పన మహాఅట్టకథావాదం అప్పటిక్ఖిపిత్వా తస్స అధిప్పాయం వణ్ణేన్తి. కథం? “జిహ్వాతాలుచలనాదికం వితక్కసముట్థితం విజ్ఞాత్తిసహజమేవ సుఖుమసద్దం దిబ్బసోతేన సుత్వా ఆదిసతీ”తి

సుత్తే, పట్టానే చ ఓళారికం సద్దం సన్ధాయ సోతవిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణపచ్చయభావో వుత్తోతి ఇమినా అధిప్పాయేన వితక్కువిప్పారసద్దస్స అసోతవిజ్ఞోయ్యతా వుత్తాతి. తం చతుజం. అవసేసన్తి అవినిబ్బోగరూపేన సద్ధిం ఆకాసధాతుమాహ.

లక్ష్మణరూపం పన నకుతోచితాని కుతోచిపి పచ్చయతో న జాతం, నాపి సయమేవ జాతం పచ్చయేహి వినా సయమేవ జాతస్స సబ్బేన సబ్బం అభావతో. కథం పనేతం విజ్ఞాతబ్బం లక్ష్మణరూపం న జాయతీతి? లక్ష్మణాభావతో. ఉప్పత్తిమన్తానం హి రూపాయతనాదీనం జాతిఆదీని లక్ష్మణాని విజ్ఞన్తి, న ఏవం జాతిఆదీనం. తస్మా విజ్ఞాతబ్బమేతం జాతిఆదీని న జాయన్తీతి. సియా పనేతం “జాతిఆదీనం జాతిఆదీని లక్ష్మణాని విజ్ఞన్తి”తి? తం న, కస్మా? తథా సతి అనవట్టానాపత్తితో. యది హి జాతిఆదీని జాతిఆదిమన్తాని సియుం, తానిపి జాతిఆదిమన్తాని, తానిపి జాతిఆదిమన్తానీతి అనవట్టానమేవ ఆపజ్జతి. తస్మా సుట్ట వుత్తం “జాతిఆదీని న జాయన్తీ”తి. తేనాహ “న హి ఉప్పాదస్స ఉప్పాదో అత్థి, ఉప్పన్నస్స చ పరిపాకభేదమత్తం ఇతరద్వయ”న్తి, జరామరణన్తి అత్థో.

తత్త “ఉప్పాదో నత్థీ”తి ఏతేన ఉప్పాదస్స జరామరణాభావమాహ. అసతి ఉప్పాదే కుతో జరామరణన్తి మత్తగ్గహణేన జరామరణస్స ఉప్పాదాభావమ్మి. యది ఏవం జాతియా కుతోచి జాతతావచనం కథన్తి ఆహ “యమ్మీ”తిఆది. తత్త కిచ్చానుభావక్ష్ణణే దిట్టత్తాతి యే తే చిత్తాదయో రూపాయతనాదీనం రూపానం జనకపచ్చయా, తేసం తదుప్పాదనం పతి అనుపరతబ్యాపారానం యో సో పచ్చయభావూపలక్ష్మణీయో కిచ్చానుభావక్ష్ణణో, తదా జాయమానానం రూపాయతనాదీనం ధమ్మానం వికారభావేన ఉపలబ్ధమానతం సన్ధాయ వేనేయ్యపుగ్గలవసేన జాతియా కుతోచి పచ్చయతో జాతత్తం పాళియం అనుజ్ఞాతం యథా తం చిత్తసముట్థానతాది విజ్ఞాత్తిఆదీనం. అయశ్శోత్త సజ్జేపత్తో – యేహి పచ్చయధమ్మేహి రూపాదయో ఉప్పజ్జేయ్యం, తేసం పచ్చయభావూపగమనక్ష్ణణే ఉపలబ్ధమానా రూపాదయో తతో పురే, పచ్చా చ అనుపలబ్ధమానా తతో ఉప్పజ్జన్తీతి విజ్ఞాయన్తి, ఏవం జాతిపి వేదితబ్బా. యది ఏవం నిప్పరియాయతో జాతియా కుతోచి జాతతా సిద్ధా, అథ కస్మా వేనేయ్యపుగ్గలవసేనాతి వుత్తన్తి? నయిదమేవం జాయమానధమ్మవికారభావేన ఉపలబ్ధమానత్తా. యది హి ధమ్మో వియ ఉపలబ్ధేయ్య జాతి, నిప్పరియాయోవ తస్సా కుతోచి జాతభావో, న ఏవముపలబ్ధతి, అథ ఖో వికారభావేన. తస్మా వుత్తం “వేనేయ్యపుగ్గలవసేనా”తి.

తదా కిర సోతూనం ఏవం చిత్తం ఉప్పన్నం “అయం జాతి సబ్బేసం ధమ్మానం పభవో, సయశ్చ న కుతోచి జాయతి యథా తం పకతివాదీనం పకతీ”తి, తం నేసం మిచ్చాగాహం విధమేన్తో సత్థా “ఉపచయో సంతతీ”తి ద్వీధా భిన్దిత్వా కుతోచి పచ్చయతో జాతశ్చ కత్వా దేసేసి, న పన జరామరణం పచ్చయధమ్మానం కిచ్చానుభావక్ష్ణణే అదస్సనతో. యది ఏవం కథం “జరామరణం పటిచ్చసముప్పన్న”న్తి (సం. ని. ౨.౨౦) వుత్తం? యస్మా పటిచ్చసముప్పన్నానం ధమ్మానం పరిపాకభగ్గతాయ తేసు సన్తేసు హోన్తి, న అసన్తేసు. న హి అజాతం పరిపచ్చతి, భిజ్జతి వా, తస్మా తం జాతిపచ్చయతం సన్ధాయ “జరామరణం పటిచ్చసముప్పన్న”న్తి (సం. ని. ౨.౨౦) పరియాయేన సుత్తేసు వుత్తం. యో పనేత్త కామభవాదీసు కమ్మాదినా పచ్చయేన యోనివిభాగతో పటిసన్ధియం, పవత్తియశ్చ రూపధమ్మానం పవత్తిభేదో వత్తబ్బో, సో పరతో పటిచ్చసముప్పాదకథాయం ఆవి భవిస్సతీతి న వుత్తోతి దట్టబ్బో.

ఇతి రూపక్ఖన్ధే విత్థారకథాముఖవణ్ణనా.

విజ్ఞాణక్ఖన్ధకథావణ్ణనా

౪౫౧. యం కిశ్చోతి అనవసేసపరియాదానదీపకేన పదద్వయేన వేదయితస్య బహుభేదతం దస్సేన్తో వుచ్చమానం రాసట్టం ఉల్లిజ్ఞేతి. వేదయితం ఆరమ్మణరసానుభవనం లక్ష్ణణం ఏతస్సాతి వేదయితలక్ష్ణణం. సబ్బం తం ధమ్మజాతన్తి అధిప్పాయో, పుట్టే వా రూపక్ఖన్ధకథాయం వుత్తం అధికారతో ఆనేత్వా సమ్మన్ధితబ్బం. ఏకతో కత్వాతి అతీతాదిభేదభిన్నం సబ్బం తం బుద్ధియా ఏకతో కత్వా. ఏవజ్ఞో రాసట్టస్స సమ్మవో. నీలాదిభేదస్స ఆరమ్మణస్స సజ్ఞాననం, “నీలం పీతం దీఘం రస్స”న్తి (ధం. సం. ౬౧౫) చ ఆదినా సజ్ఞాప్పాదవసేన జాననం గహణం లక్ష్ణణం ఏతస్సాతి సజ్ఞాననలక్ష్ణణం. అభిసంజ్ఞరణం ఆయుహనం బ్యాపారాపత్తి, అభిసన్ధహనం వా, ఉభయథాపి చేతనాపధానతాయ సజ్ఞారక్ఖన్ధస్స ఏవం వుత్తం “అభిసంజ్ఞరణలక్ష్ణణ”న్తి. తథా హి సుత్తన్తభాజనీయే సజ్ఞారక్ఖన్ధం విభజన్తేన భగవతా “చక్కుసమ్మస్సజా చేతనా”తిఆదినా (విభ. ౨౧) చేతనావ విభత్తా. మినితబ్బవత్తుం నాళియా మినమానో పురిసో వియ యేన సజ్ఞాననాకారవిసిట్ఠేన ఆకారేన విసయం గణ్ఠాతి, తం ఆరమ్మణూపలద్ధిసజ్ఞాతం విజాననం లక్ష్ణణం ఏతస్సాతి విజాననలక్ష్ణణం. ఇతరే వేదనాక్ఖన్ధాదయో సువిజ్ఞోయ్యా హోన్తితి విజ్ఞాణేన ఏకుప్పాదాదిభావతో, సమానజాతిఆదివిభాగతో చ.

అత్తనా “విజాననలక్ష్ణణ”న్తి వుత్తమత్తం సుత్తేన సమత్థేతుం “యం కిశ్చో”తిఆది వుత్తం. యథాపచ్చయం పవత్తిమత్తమేతం, యదిదం సభావధమ్మాతి దస్సేతుం “విజాననలక్ష్ణణ”న్తి భావసాధనవసేన వుత్తం. ధమ్మసభావా వినిముత్తో కోచి కత్తా నామ నత్థీతి తస్సేవ కత్తుభావం దస్సేతుం “విజానాతీ”తి వుత్తం. యం విజాననట్ఠేన విజ్ఞాణం, తదేవ చిన్తనాదిఅత్థేన చిత్తం, మననట్ఠేన మనోతి పరియాయతోపి నం బోధేతి. ఏత్తావతా చ ఖిన్దతో, భేదతో, పరియాయతో చ విజ్ఞాణం విభావితం హోతి.

జాయన్తి ఏత్థ విసదిసాపి సదిసాకారాతి జాతి, సమానాకారో. సా పనాయం జాతి కామం అనేకవిధా నానప్పకారా, తం ఇధాధిప్పేతమేవ పన దస్సేన్తో “కుసలం, అకుసలం, అబ్యాకతశ్చా”తి ఆహ. తత్థ కుసలట్ఠేన కుసలం. కోయం కుసలట్ఠో నామ? ఆరోగ్యట్ఠో అనవజ్ఞట్ఠో సుఖవిపాకట్ఠో. ఆరోగ్యట్ఠేనాపి హి కుసలం వుచ్చతి “కచ్చి ను భోతో కుసల”న్తిఆదీసు (జా. ౧.౧౫.౧౪౬; ౨.౨౦.౧౨౯). అనవజ్ఞట్ఠేనాపి “కతమో పన, భన్తే, కుసలో కాయసమాచారో? యో ఖో, మహారాజ , అనవజ్ఞో కాయసమాచారో”తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౩౬౧). సుఖవిపాకట్ఠేనాపి “కుసలానం, భిక్షవే, ధమ్మానం సమాదానహేతూ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౮౦). కుసలచిత్తజ్ఞో రాగాదీనం చేతసికరోగానం అవజ్ఞసభావానం పటిష్ఠభావతో, సుఖవిపాకవిపచ్చనతో చ అరోగం, అనవజ్ఞం, సుఖవిపాకశ్చాతి.

సద్ధత్థతో పన కుచ్చితే పాపధమ్మే సలయతి చలయతి కమ్మేతి విద్ధంసేతీతి కుసలం. కుచ్చితేన వా ఆకారేన సయన్తితి కుసా, పాపధమ్మా, తే కుసే లునాతి చిన్దతీతి కుసలం. కుచ్చితానం వా సానతో తనుకరణతో జాణం కుసం నామ, తేన లాతబ్బం గహేతబ్బం పవత్తేతబ్బన్తి కుసలం. యథా వా కుసో ఉభయభాగగతం హత్థపదేసం లునాతి, ఏవమిదం ఉప్పన్నానుప్పన్నవసేన ఉభయభాగగతం సంకిలేసపక్ఖం లునాతి చిన్దతి, తస్మా కుసో వియ లునాతీతి కుసలం. కుచ్చితానం వా సావజ్ఞధమ్మానం సలనతో సంవరణతో కుసలం. కుసలధమ్మవసేన హి అకుసలా పవత్తినివారణేన, అప్పవత్తిభావాపాదనేన చ మనచ్చట్ఠేసు ద్వారేసు అప్పవత్తియా సంవుతా పిహితా హోన్తి. కుచ్చితే వా పాపధమ్మే సలయతి కమ్మేతి అపసేతీతి కుసలం. కుచ్చితానం వా పాణాతిపాతాదీనం పాపధమ్మానం సానతో నిసానతో తేజనతో కుసా, దోసలోభాదయో. దోసాదీనజ్ఞో వసేన చేతనాయ తిక్ఖభావప్పత్తియా పాణాతిపాతాదీనం మహాసావజ్ఞతా, తే కుసే లునాతి చిన్దతీతి కుసలం. కుచ్చితానం వా సానతో అన్తకరణతో వినాసనతో కుసాని, పుజ్జాకిరియవసేన పవత్తాని సద్ధాదీని

ఇన్నియాని, తేహి లాతబ్బం పవత్తేతబ్బన్తి కుసలం. “కు” ఇతి వా భూమి వుచ్చతి, అధిట్టానభావేన తంసదిసస్సు అత్తనో నిస్సయభూతస్సు రూపారూపప్పబద్ధస్సు సమ్మతి, ఆయతిఇచ్చ అనుదహనేన వినాసనతో కుం సీయన్తీతి కుసా, రాగాదయో, తే వియ అత్తనో నిస్సయస్సు లవనతో చిద్దనతో కుసలం. పయోగసమ్మాదితా హి కుసలధమ్మా అచ్చన్తమేవ రూపారూపధమ్మే అప్పవత్తికరణేన సముచ్చిన్దన్తీతి.

న కుసలన్తి అకుసలం, కుసలపటిపక్ఖన్తి అత్తో. న కుసలన్తి హి కుసలపటిక్ఖేపేన అకుసలపదస్సు అవయవభేదేన అత్తే వుచ్చమానే యథా యం ధమ్మజాతం న అరోగం, న అనవజ్ఞం, న సుఖవిపాకం, న చ కోసల్లసమ్మూతం, తం అకుసలన్తి అయమత్తో దస్సితో హోతి, ఏవం యం న కుచ్చితానం సలనసభావం, న కుసానం లవనసభావం, న కుసేన కుసేహి వా పవత్తేతబ్బం, న చ కుసో వియ లవనకం, తం అకుసలం నామాతి అయమ్మి అత్తో దస్సితో హోతి. ఏత్త చ యస్మా కుసలం అకుసలస్సు ఉజ్జవిపచ్చనీకభూతం, యతో చేతసికరోగపటిపక్ఖాదిభావతో అరోగాదిపరియాయేనపి బోధితం, తస్మా అకుసలం పన కుసలస్సు ఉజ్జవిపచ్చనీకభూతన్తి వుత్తం “కుసలపటిపక్ఖన్తి అత్తో”తి. తం పన యథాక్కమం పహాయకపహాతబ్బభావేనేవాతి దట్టబ్బం.

న బ్యాకతన్తి అబ్యాకతం, కుసలాకుసలభావేన అకథితన్తి అత్తో. తత్త కుసలభావో అనవజ్ఞసుఖవిపాకట్తో. అకుసలభావో సావజ్ఞదుక్ఖవిపాకట్తో, తదుభయభావేన అవుత్తన్తి వుత్తం హోతి. ఏతేనేవ అరోగసరోగాదిభావేన చ అవుత్తతా వణ్ణితాతి దట్టబ్బా. ఏత్త చ “కుసలం అకుసల”న్తి చ వత్వా “అబ్యాకత”న్తి వుత్తత్తా కుసలాకుసలభావేనేవ అవుత్తతా విజ్ఞాయతి, న పకారన్తరేన. అవుత్తతా చేత్త న తథా అవత్తబ్బతామత్తేన, అథ ఖో తదుభయవినిముత్తసభావతాయ తేసం ధమ్మానన్తి దట్టబ్బం. తథా హేతం “అవిపాకలక్ఖణ”న్తి వుచ్చతి.

౪౫౨. భూమిభేదతోతి భవన్తి ఏత్త ధమ్మాతి భూమి, రానం, అవత్థా చ. అవత్థాపి హి అవత్థావన్తానం పవత్తిట్టానం వియ గయ్యతి, ఏవం నేసం సుఖగ్గహణం హోతీతి . తత్త లోకియా భూమి రానవసేనేవ వేదితబ్బా, లోకుత్తరా అవత్థావసేన. లోకియా వా రానావత్థావసేన, లోకుత్తరా అవత్థావసేనేవ. కామావచరన్తి ఏత్త వత్తుకామో కిలేసకామోతి ద్వే కామా. తేసు వత్తుకామో విసేసతో పిచ్చ కామగుణా కామీయన్తీతి, కిలేసకామో తణ్ణా కామేతీతి. తే ద్వేపి సహితా హుత్వా యత్త అవచరన్తి, తం కామావచరం. కిం పన తన్తి? ఏకాదసవిధో కామభవో. ఇదం యేభుయ్యేన తత్త అవచరతి పవత్తతీతి కామావచరం ఏకస్స అవచరసద్దస్స లోపం కత్వా. ఏవం రూపారూపావచరానిపి వేదితబ్బాని రూపతణ్ణా రూపం, అరూపతణ్ణా అరూపన్తి కత్వా. అథ వా కామతణ్ణా కామో ఉత్తరపదలోపేన, అవచరతి ఏత్తాతి అవచరం, కామస్స అవచరం కామావచరం. ఏవం రూపావచరారూపావచరానిపి వేదితబ్బాని. లోకతో ఉత్తరతీతి లోకుత్తరం కుసలస్సు అధిప్పేతత్తా. ఇతరం పన లోకతో ఉత్తిణ్ణన్తి లోకుత్తరం.

సోమనస్సుపేక్షాజాణసజ్ఞారభేదతోతి ఏత్త సోమనస్సుపేక్షాభేదో తావ యుత్తో తేసం భిన్నసభావత్తా, జాణసజ్ఞారభేదో పన కథన్తి? నాయం దోసో జాణసజ్ఞారకతో భేదోజాణసజ్ఞారభేదో, సో చ తేసం భావాభావకతోతి కత్వా. సోభనం మనో, సున్దరం వా మనో ఏతస్సాతి సుమనో, సుమనస్స భావో సోమనస్సం, మానసికసుఖా వేదనా రుక్ఖియా, సోమనస్సేన ఉప్పాదతో పట్టాయ యావ భజ్ఞా సహగతం పవత్తం సంసత్తం, సమ్మయుత్తన్తి అత్తో. సోమనస్ససహగతతా చస్స ఆరమ్మణవసేన వేదితబ్బా. ఇట్టారమ్మణే హి చిత్తం సోమనస్ససహగతం హోతి. నను చ ఇట్టారమ్మణం లోభస్స వత్తు, కథం తత్త కుసలం హోతీతి? నయిదమేకన్తికం ఇట్టిపి ఆభోగాదివసేన కుసలస్సు ఉప్పజ్జనతో. యస్స హి

చతుస్కర్మపరిపక్వసమాధిగాదివసేన యోనిసోమ ఆభోగో హోతి, కుసలమేవ చ మయా కత్తబ్బన్తి కుసలకరణే చిత్తం నియమితం, అకుసలప్పవత్తితో చ నివత్తేత్వా కుసలకరణే ఏవ పరిణామితం, అభిణ్ణకరణవసేన చ సముదాచరితం, తస్స ఇట్థేపి ఆరమ్మణే అలోభాదిసమ్మయుత్తమేవ చిత్తం హోతి, న లోభాదిసమ్మయుత్తం.

జాణేన సమం పకారేహి యుత్తన్తి జాణసమ్మయుత్తం. ఏకుప్పాదాదయో ఏవ చేత్త పకారాతి వేదితబ్బా. తత్త కమ్మాపపత్తిఇన్ద్రియపరిపాకకిలేసదూరీభావా జాణసమ్మయుత్తతాయ కారణం. యో హి పరేసం ధమ్మం దేసేతి, అనవజ్ఞాని సిప్పాయతనకమ్మాయతనవిజ్ఞట్టానాని సిక్ఖాపేతీతి ఏవమాదికం పజ్ఞాసంవత్తనియం కరోతి, తస్స కమ్మాపనిస్సయవసేన కుసలచిత్తం ఉప్పజ్జమానం జాణసమ్మయుత్తం హోతి. తథా అబ్బాపజ్ఞే లోకే ఉప్పన్నస్స ఉపపత్తిం నిస్సాయ జాణసమ్మయుత్తం హోతి. వుత్తజ్ఞోతం “తస్స తత్త సుఖినో ధమ్మపదా ప్లవన్తి, దద్ధో, భిక్ఖవో, సతుప్పాదో, అథ ఖో సో సత్తో ఖిప్పంయేవ విసేసభాగీ (అ. ని. ౪.౧౯౧) హోతీ”తి. తథా పజ్ఞాదసకపత్తస్స ఇన్ద్రియపరిపాకం నిస్సాయ కుసలం ఉప్పజ్జమానం జాణసమ్మయుత్తం హోతి. యేన పన కిలేసా విక్ఖమ్భితా, తస్స కిలేసదూరీభావం నిస్సాయ జాణసమ్మయుత్తం హోతి. వుత్తమ్మి చేతం “యోగా వే జాయతే భూరి, అయోగా భూరిసజ్జయో”తి (ధ. ప. ౨౮౨). అత్తనో వా పరస్స వా సముస్సాహజనితం చిత్తపయోగసజ్ఞాతం సజ్జరణం సజ్ఞారో, సో ఏతస్స నత్తితి అసజ్ఞారం. తేన పన సహ సజ్ఞారేన పవత్తతీతి ససజ్ఞారం. జాణేన విప్పయుత్తం విరహితన్తి జాణవిప్పయుత్తం. విప్పయోగోతి చేత్త జాణస్స అభావో అప్పవత్తియేవాతి దట్టబ్బం. ఉపేక్షతీతి ఉపేక్షా, వేదయమానాపి ఆరమ్మణం అజ్ఞాపేక్షతి మజ్జుత్తతాకారసణ్ణితత్తాతి అత్తో. అథ వా ఉపేతా సుఖదుక్ఖానం అవిరుద్ధా ఇక్ఖా అనుభవనన్తి ఉపేక్షా. అథ వా ఇట్థే చ అనిట్థే చ ఆరమ్మణే పక్ఖపాతాభావేన ఉపపత్తితో యుత్తితో ఇక్ఖతి అనుభవతీతి ఉపేక్షా, తాయ సహగతన్తి ఉపేక్షాసహగతం. సేసం సబ్బం హేత్థా వుత్తనయమేవ.

ఏవం అట్ట కామావచరకుసలచిత్తాని ఉద్ధిసిత్వా ఇదాని తేసం పవత్తిఆకారం దస్సేతుం “యదా హీ”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త పటిగ్గాహకాదిసమ్మత్తిన్తి ఏత్త ఆది-సద్దేన దేసకాలకల్యాణమిత్తాదిసమ్మత్తిం సజ్ఞంతాతి. అజ్ఞాం వా సోమనస్సహేతున్తి ఏత్త అజ్ఞాగ్గహణేన సద్ధాబహులతా, విసుద్ధదిట్ఠితా, కుసలకిరియాయ ఆనిసంసదస్సావితా, సోమనస్సపటిసన్ధికతా, ఏకాదస పీతసమ్మోజ్జగ్గట్టానియా ధమ్మాతి ఏవమాదీనం సజ్ఞహో. ఆదినయప్పవత్తన్తి ఏత్త ఆది-సద్దేన న కేవలం “అత్తి యిట్ట”న్తిఆదీనం (మ. ని. ౧.౪౪౧; ౨.౯౫) నవన్నంయేవ సమ్మాదిట్ఠివత్థానం గహణం, అథ ఖో ధమ్మవిచయసమ్మోజ్జగ్గట్టానియాదీనమ్మి సజ్ఞహో వేదితబ్బో. పురక్ఖత్వాతి పుబ్బగ్గమం కత్వా. తఇన్దా ఖో సహజాతపుబ్బగ్గమవసేన “మనోపుబ్బగ్గమా ధమ్మా”తిఆదీసు (ధ. ప. ౧-౨) వియ సమ్మయోగస్స అధిప్పేత్తతా. అసంసీదన్తోతి సిలోకమచ్చరియాదివసేన పుజ్ఞాకిరియాయం సంసీదం సజ్జోచం అనాపజ్ఞన్తో, తేన ముత్తచాగతాదిం దస్సేతి. అనుస్సాహితోతి కేనచిపి న ఉస్సాహితో. సరసతో హి పుజ్ఞాపటిపత్తిదస్సనమిదం. పరేహీతి పన పాకటుస్సాహనదస్సనం.

దానాదీనీతి దానం సీలం యావ దిట్ఠిజకమ్మన్తి ఇమాని దానాదీని దస పుజ్ఞాని, దానాదీనీతి వా దానసీలభావనామయాని ఇతరేసమ్మి సత్తన్నం ఏత్తేవన్తోగధత్తా. యత్త సయం ఉప్పజ్జన్తి, తం సన్తానం పునన్తి, పుజ్జం భవఫలం నిబ్బత్తేన్తీతి వా పుజ్ఞాని. అస్స పుజ్ఞాచేతనాసమజ్ఞినో. అముత్తచాగతా దేయ్యధమ్మే సాపేక్షచిత్తతా. ఆది-సద్దేన సీలసమాదానాదీసు అనధిముత్తతాదిం సజ్ఞంతాతి. తదేవాతి సోమనస్ససహగతాదినా సదిసతాయ వుత్తం. సదిసమ్మి హి “తదేవా”తి వోహరీయతి యథా “సా ఏవ తిత్తిరీ, తానియేవ ఓసధానీ”తి. ఇమస్మిన్జో అత్థేతి లీనస్స చిత్తస్స ఉస్సాహనపయోగసజ్ఞాతే అత్థే. ఏతన్తి “సజ్ఞారో”తి ఏతం పదం. పుబ్బపయోగస్సాతి పుజ్ఞాకిరియాయం సజ్జోచే జాయమానే

తతో వివేచిత్యా సముస్సాహనవసేన పవతస్స చిత్తపయోగస్స, పుబ్బగ్గహణఞ్చత్త తథాపవత్తపుబ్బాభిసంఖారవసేన సో సంఖారో హోతీతి కత్వా వుత్తం, న తస్స సంఖారస్స పుబ్బకాలికత్తా. “అట్టి దిన్న”ని ఆది (మ. ని. ౧.౪౪౧; ౨.౯౦) నయప్పవత్తాయ సమ్మాదిట్టియా అసమ్భవదస్సనత్థం బాల-గ్గహణం. సంసీదనుస్సాహనాభావదస్సనత్థం సహసా-గహణం. సోమనస్సరహితా హోన్తి పుజ్జం కరోన్తాతి అధిప్పాయో. సోమనస్సహేతునం అభావం ఆగమ్మాతి ఇదం నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం. మజ్జితారమ్మణతథారూపచేతోసంఖారాదయోపి హి ఉపేక్షాసహగతతాయ కారణం హోన్తియేవాతి.

ఏవని ఆది నిగమనం. తయిదం అట్టవిధమ్మి కామావచరం కుసలచిత్తం రూపారమ్మణం యావ ధమ్మారమ్మణన్తి ఛసు ఆరమ్మణేసు యం వా తం వా ఆలమ్మిత్యా ఉపేక్షాసహగతాహేతుకకిరియామనోవిజ్ఞాణధాతానంతరం కాయద్వారాదీహి తీహి ద్వారేహి కాయకమ్మాదివసేన ఉప్పజ్జతీతి వేదితబ్బం. తత్త ఇాణసమ్మయుత్తాని చత్తారి యదా తిహేతుకపటిసన్ని ఉప్పాదేన్తి, తదా సోళస విపాకచిత్తాని ఫలన్తి. యదా పన దుహేతుకం, తదా ద్వాదస తిహేతుకవజ్జాని. అహేతుకం పన పటిసన్ని తిహేతుకాని న ఉప్పాదేన్తేవ, దుహేతుకాని పన దుహేతుకపటిసన్నిదానకాలే ద్వాదస, అహేతుకపటిసన్ని దానకాలే అట్ట ఫలన్తి. తిహేతుకా పన పటిసన్ని దుహేతుకేహి న హోతియేవ. “అట్ట ఫలన్తి”తి చేతం పటిసన్ని జనకకమ్మవసేన వుత్తం. అజ్ఞోన పన కమ్మునా “సహేతుకం భవజ్ఞం అహేతుకస్స భవజ్ఞస్స అనంతరపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౩.౧.౧౦౨) వచనతో సహేతుకమ్మి విపాకచిత్తం అహేతుకపటిసన్నికస్స హోతియేవ. ఇమస్మిం చ పక్షే బలవతా పచ్చయేన ఉప్పన్నం అసంఖారం, దుబ్బలేన ససంఖారన్తి వేదితబ్బం. యే పన ఆగమనతో చ విపాకస్స అసంఖారసంఖారభావం ఇచ్చన్తి, తేసం మతేన ద్వాదస, అట్ట చ ఫలన్తితి యోజేతబ్బం. ఏవం తిథా ఫలం దదంతశ్చేతం కామావచరసుగతియం ఉపపత్తిం, సుగతిదుగ్గతీసు భోగసమ్మదశ్చా కరోతి. నాగసుపణ్ణాదీనమ్మి హి యం దేవభోగసమ్మత్తిసదిసం భోగజాతం ఉప్పజ్జతి, తమ్మి కామావచరకుసలస్సేవ ఫలం. న హి అకుసలస్స ఇట్టం ఫలం అట్టితి.

రూపావచరం పనాతి పన-సద్దో విసేసత్తజోతకో. తేన యథా కామావచరం కిలేసానం తదజ్ఞప్పహానమత్తకరం, న ఏవమిదం, ఇదం పన విక్ఖమ్భనప్పహానకరం. యథా వా తం వేదనాజ్ఞాణసంఖారభేదతో అట్టధా భిజ్జతి, న ఏవమిదం, ఇదం పన తతో అజ్ఞాధా వాతి వక్ఖమానం విసేసం జోతేతి. తం పనేతం సవత్తుకం, సాసవం, వినీవరణశ్చా రూపావచరన్తి దట్టబ్బం. “సవత్తుకం ఏవా”తి హి ఇమినా అరూపావచరం నివత్తేతి, “సాసవ”న్తి ఇమినా పరమమగ్గచిత్తం, “వినీవరణ”న్తి ఇమినా పటిఘసహితద్వయం. కత్తచి పశ్చా ర్ఘానశ్శాని, కత్తచి చత్తారి, కత్తచి తీణి, కత్తచి ద్వే, కత్తచి అపరాని ద్వేతి ఏవం ర్ఘానశ్శయోగభేదతో పశ్చావిధన్తి సజ్జేపతో వుత్తమత్తం వివరితుం “సేయ్యథిద”ని ఆది ఆరద్ధం. తత్త యం వత్తబ్బం, తం హేట్టా ర్ఘానకథాయం (విసుద్ధి. ౧.౭౯ ఆదయో) వుత్తమేవ. తయిదం భావనామయమేవ హుత్వా వుత్తనయేన పథవీకసిణాదికం ఆలమ్మిత్యా యథారహం జ్ఞాణసమ్మయుత్తకుసలానంతరం ఉప్పజ్జతి, హీనాదిభేదభిన్నం పనేతం యథాక్రమం బ్రహ్మపారిసంఖాదీసు సోళససుపి బ్రహ్మలోకేసు ఉపపత్తినిష్పాదకన్తి దట్టబ్బం.

రూపసంఖ్యాసమతిక్రమాదినా సమధిగంతబ్బం అరూపావచరం. చతున్నం అరూపానన్తి ఉపేక్షాసమాధిసంఖ్యాతేహి చతుహి అరూపజ్ఞానేహి. కరణే హి ఏతం సామివచనం. అరూపానం వా యో ఆరమ్మణాదికతో సమ్మయుత్తధమ్మేహి యోగో యోగభేదో, తస్స వసేన. వుత్తప్పకారేనాతి హేట్టా ఆరుప్పకథాయం (విసుద్ధి. ౧.౨౭౦ ఆదయో) వుత్తప్పకారేన. పరమన్తి పరమం అరూపావచరకుసలచిత్తం. దుతియతతియచతుత్థానీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తానిమాని భావనామయానేవ హుత్వా యథానుపుబ్బం కసిణుగ్ఘాటిమాకాసం, పరమారుప్పవిజ్ఞాణం, నత్తిభావం, ఆకిశ్శాశ్శాయతనన్తి ఇమాని

ఆలమ్బిత్యా ఉపేక్షాసహగతజాణసమ్మయుత్తకుసలానన్తరం ఉప్పజ్జిత్యా చతుసు అరూపీబ్రహ్మలోకేసు పటిసన్ధిపవత్తివిపాకదాయాని. సేసం పనేత్థ యం వత్తబ్బం, తం హేత్థా వుత్తమేవ. ఛవిసుద్ధిపరమ్పరాయ సమధిగన్తబ్బం లోకుత్తరం. తత్థ వత్తబ్బం పరతో ఆగమిస్సతి. చతుమగ్గసమ్మయోగతోతి సోతాపత్తిమగ్గో యావ అరహత్తమగ్గోతి ఇమేహి చతుహి అరియమగ్గేహి సమ్మయోగతో. చతుబ్బిధమ్మి చేతం భావనామయమేవ హుత్వా నిబ్బానం ఆలమ్బిత్యా సుజ్ఞతో విమోక్షో, అనిమిత్తో విమోక్షో, అప్పణిహితో విమోక్షోతి నామేన ఉప్పజ్జతి, సత్తభవాదిభవూపపత్తినివత్తకన్తి దట్టబ్బం. ఏకవీసతివిధం హోతి నాతిసజ్ఞేపవిత్థారనయేనాతి అధిప్పాయో.

౪౫౩. కామావచరమేవాతి ఏత్థ నికాయన్తరియా రూపారూపావచరమ్మి అకుసలం ఇచ్చన్తీతి తేసం మతినిసేధనత్థం కామావచరగ్గహణం. మహగ్గతభూమియం ఉప్పజ్జన్తమ్మి తత్థ రూపధాతుయం పవత్తివిపాకం దేన్తమ్మి ఏకన్తేన కామావచరమేవాతి దస్సనత్థం అవధారణం. యది ఏవం, కస్మా కామావచరమేవాతి? తత్థ కారణం వుత్తమేవ. కథం వుత్తం? “కామతణ్ణా కామో ఉత్తరపదలోపతో, అవచరతి ఏత్థాతి అవచరం, కామస్స అవచరం కామావచర”న్తి. ఏత్థ హి కామతణ్ణావిసయతా “కామావచరభావస్స కారణం” వుత్తా యథా రూపారూపతణ్ణావిసయతా “రూపారూపావచరభావస్స”. ఏకంసేన చేతం ఏవం ఇచ్చితబ్బం. అజ్ఞాథా బ్యాపిలక్ఖణం న సియా. యది హి ఆలమ్బితబ్బధమ్మవసేన భూమివవత్థానం కరేయ్య, ఏవం సతి అనారమ్మణానం సజ్ఞహో న సియా. అథ విపాకదానవసేన, ఏవమ్మి అవిపాకానం సజ్ఞహో న సియా. తస్మా ఆలమ్బితబ్బధమ్మవసేన పరియాపన్నానం సా కాతబ్బా, అపరియాపన్నానం పన లోకతో ఉత్తిణ్ణతాయ లోకుత్తరతా, ఉత్తరితరాభావతో అనుత్తరతా చ వేదితబ్బా.

పరియాపన్నాతి చ పరిచ్ఛేదకారికాయ తణ్ణాయ పరిచ్చిజ్జ ఆపన్నా, గహితాతి అత్థో. నను చేత్థ కామతణ్ణా కతమా? కామావచరధమ్మారమ్మణా తణ్ణా, కామావచరధమ్మా కతమే? కామతణ్ణావిసయతి ఇతరేతరసన్నిస్సయతాదోసోతి? నయిదమేవం అవీచిఆదిఏకఆదసోకాసనిన్నతాయ కఞ్చ తణ్ణం కామతణ్ణాభావేన గహేత్వా తంసభావాయ తణ్ణాయ విసయభావేన కామావచరధమ్మానం ఉపలక్ఖితబ్బత్తా. నిక్లేపకణ్డేపి (ధ. సం. ౯౮౫ ఆదయో) “ఏత్థావచరా”తి వచనం అవీచిపరనిమ్మితపరిచ్చిన్నోకాసాయ కామతణ్ణాయ విసయభావం సన్ధాయ వుత్తన్తి గహేతబ్బం. తదోకాసతా చ తణ్ణాయ తన్నిన్నతాయ వేదితబ్బా.

మూలతో తివిధన్తి తీణి అకుసలమూలాని లోభాదీని, తేసం వసేన తంసహితమ్మి తివిధన్తి అత్థో. తాని హి సుప్పతిట్ఠితభావకారణత్తా మూలమివాతి మూలాని, లోభో మూలం ఏతస్సాతి లోభమూలం. అసాధారణేన నిద్దేసో యథా భేరిసద్దో, యవజ్కరోతి. తథా దోసమూలం. మోహో ఏవ మూలం ఇమస్స, నాజ్ఞాన్తి మోహమూలం.

సోమనస్సుపేక్షాదిట్ఠిగతసజ్ఞారభేదతోతి సోమనస్సుపేక్షాభేదతో దిట్ఠిగతభేదతో సజ్ఞారభేదతోతి పచ్చేకం భేదసద్దో యోజేతబ్బో. యదేత్థ వత్తబ్బం, తం హేత్థా వుత్తనయమేవ. దిట్ఠిగతసమ్మయుత్తన్తి దిట్ఠియేవ దిట్ఠిగతం “గూఢగతం, ముత్తగత”న్తి (మ. ని. ౨.౧౧౯; అ. ని. ౯.౧౧) యథా. అథ వా విపరియేసగ్గాహతాయ దిట్ఠియా గతమేవ, న ఏత్థ గన్తబ్బవత్థు తథా సభావన్తి దిట్ఠిగతం. తయిదం “ఇదమేవ సచ్చం, మోఘమజ్ఞ”న్తి (మ. ని. ౨.౧౮౭, ౨౦౨, ౨౦౩, ౪౨౭; ౩.౨౭-౨౯) అభినివేసభావతో లోభేనేవ సద్ధిం పవత్తతి, న దోసేన.

యదాహితి ఆది లోభములచిత్రానం పవత్తి ఆకారదస్సనం. మిచ్చాదిట్టిన్తి ఉచ్చేదదిట్టి ఆదిమిచ్చాదిట్టిం. తాయ హి ఏపల్లత్తచిత్రా సత్తా “ఏతావకో జీవవిసయో యావ ఇన్ద్రియగోచరో”తి పరలోకం పటిక్తిపిత్వా “నత్తి కామేసు ఆదీనవో”తి యథా తథా కామేసు పాతబ్యతం ఆపజ్జన్తి. ఆది-సద్దేన “ఏస పన్దో పగేవ విహితో దేవయానే, యేన యన్తి పుత్తవన్తో వినోకా. తం పస్సన్తి పసవో, పక్కినో చ, తేన తే మాతరిపి మిథునం చరన్తి”తి ఆదినా నయేన పుత్తముఖదస్సనం సగ్గమోక్షమగ్గోతి ఏవమాదికం మిచ్చాదిట్టిం సజ్జణ్ణాతి.

కామే వాతి ఏత్త వా-సద్దో అనియమత్తో, తేన బ్రాహ్మణానం సువణ్ణహరణమేవ అదిన్నాదానే సావజ్జం, ఇతరం అనవజ్జం. గరూనం, గున్నం, అత్తనో, జీవితస్స, వివాహస్స చ అత్థాయ ముసావాదో అనవజ్జో, ఇతరో సావజ్జో. గరుఆదీనం అత్థాయ పేసుజ్ఞాహరణం అనవజ్జం, ఇతరం సావజ్జం. భారతయుద్ధసీతాహరణాదికథా పాపవూపసమాయ హోతీతి ఏవమాదికే మిచ్చాగాహ సజ్జణ్ణాతి. దిట్టమజ్జలాదీనీతి దిట్టసుతముతమజ్జలాని. సభావతిక్ఖనాతి లోభస్స, మిచ్చాభినివేసస్స వా వసేన సరసేనవ తిఖిణేన కురూరేన. మన్దేనాతి దన్దేన అతిఖిణేన. తాదిసం పన అత్తనో, పరస్స వా సముస్సాహనేన పవత్తతీతి ఆహ “సముస్సాహితేనా”తి. పరభణ్ణం వా హరతీతి వా-సద్దేన తథాపవత్తనకముసావాదాదీనమ్పి సజ్జహో దట్టబ్బో. కామానం వా అనుభుయ్యమానానం. వా-సద్దేన పరసన్తకస్స వా అయథాధిప్పేతతాయ యం లద్ధం, తం గహేతబ్బన్తి గహణాదికం సజ్జణ్ణాతి.

దువిధమేవ హోతి సమ్మయుత్తధమ్మవసేన భేదాభావతో. యది ఏవం, కస్మా “దోమనస్ససహగతం పటిఘసమ్మయుత్త”న్తి వుత్తన్తి? అసాధారణధమ్మేహి తస్స చిత్తస్స ఉపలక్ఖణత్థం. పాణాతిపాతాదీనూతి పాణాతిపాతనాదీసు. ఆది-సద్దేన అదిన్నాదానముసావాదపేసుజ్ఞాఫరుససమ్మప్పలాపబ్యాపాదే సజ్జణ్ణాతి. సభావతిక్ఖం హుత్వా పవత్తమానం చిత్తం అసజ్ఞారమేవ హోతి, ఇతరం ససజ్ఞారన్తి అధిప్పాయేనాహ “తిక్ఖమన్దప్పవత్తికాలో”తి. మన్దం పన హుత్వా పవత్తమానం ఏకంసేన ససజ్ఞారమేవాతి న సక్కా విజ్ఞాతుం. యం ససజ్ఞారేన సప్పయోగేన పవత్తతి, తం మన్దమేవ హోతీతి కత్వా తథావుత్తన్తి దట్టబ్బం.

మోహికహేతుకం చిత్తం మూలన్తరవిరహతో అతిమూఢ్లం, విచికిచ్చుద్ధచ్చయోగతో చ ఇచ్చలజ్ఞాతి ఉపేక్షాసహగతమేవ హోతి, న తస్స కదాచిపి సభావతిక్ఖతా అత్తి. ఆరమ్మణే హి సంసప్పనవసేన, విక్ఖిపనవసేన చ పవత్తమానస్స చిత్తద్వయస్స కీడిసే కిచ్చే సభావతిక్ఖతాయ, ఉస్సాహేతబ్బతాయ వా భవితబ్బం, తస్మా న తత్త సజ్ఞారభేదో అత్తి. అజ్ఞోసు అకుసలచిత్తేసు లబ్బమానమ్పి ఉద్ధచ్చం విసేసతో ఏత్థేవ బలవం, తతో ఏవ సమ్మయుత్తధమ్మేసు పధానం హుత్వా పవత్తతీతి ఇదమేవ ఉద్ధచ్చేన విసేసేత్వా వుత్తం “ఉద్ధచ్చసమ్మయుత్త”న్తి. తథా హి పాళియం (ధ. స. ౪౨౭) ఇథ సరూపతో ఉద్ధచ్చం ఆగతం, ఏవం అసాధారణపధానధమ్మవసేన మోహములం “విచికిచ్చాసమ్మయుత్తం, ఉద్ధచ్చసమ్మయుత్త”న్తి దువిధం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. అసన్నిట్టానం సంసయో. విక్ఖేపో అవూపసమో, భన్తతాతి అత్తో.

తయిదం ద్వాదసవిధమ్పి అకుసలచిత్తం ఛసు ఆరమ్మణేసు యం వా తం వా ఆలమ్బిత్వా ఉపేక్షాసహగతాహేతుకకిరియామనోవిజ్ఞాణధాతానన్తరం కాయద్వారాదీహి తీహి ద్వారేహి కాయకమ్మాదివసేన యథారహం పాణాతిపాతాదికమ్మపథవసేన చేవ కమ్మవసేన చ ఉప్పజ్జతీతి వేదితబ్బం.

తత్త రపేత్వా ఉద్ధచ్చసహగతం సేసం ఏకాదసవిధమ్చి చతూసుపి అపాయేసు పటిసన్ధిం దేతి, పవత్తివిపాకం సుగతియమ్చి. ఉద్ధచ్చసహగతం పన పవత్తివిపాకమేవాతి. ఏత్థాహ - కిం పన కారణం సబ్బదుబ్బలం విచికిచ్చాసమ్మయుత్తం పటిసన్ధిం దేతి, అధిమోక్షసబ్బావతో తతో బలవన్తమ్చి ఉద్ధచ్చసహగతం న దేతీతి? దస్సనేన పహోతబ్బేసు అవుత్తత్తా. ఇదం హి పటిసన్ధిం దేన్తం అపాయేసు దదేయ్య, అపాయగమనీయశ్చ దస్సనపహోతబ్బన్చి తత్త వుచ్చేయ్య, న చ వుత్తం. తస్మా పటిసన్ధిం న దేతి, పవత్తివిపాకదానం పనస్స న సక్కా పటిక్ఖిపీతుం. పటిసమ్మిదావిభజ్జే “ఉద్ధచ్చసహగతే శాణం ధమ్మపటిసమ్మిదా, తస్స విపాకే శాణం అత్థపటిసమ్మిదా”తి (విభ. ౭౩౦ అత్థతో సమానం) వచనతో.

అపరే పనాహు - పుధుజ్జనస్స ఉప్పజ్జమానం ఉద్ధచ్చసహగతం దస్సనప్పహోతబ్బసహాయసబ్బావతో ఉభయవిపాకమ్చి దేతి, న సేక్ఖస్స తదభావతోతి. ఇదమేత్థ విచారేతబ్బం, యస్స విపాకదానం వుత్తం, కిం తం భావనాయ పహోతబ్బం, ఉదాహు నోతి? కిళ్ళోత్థ - యది తావ భావనాయ పహోతబ్బం, పట్టానే భావనాయ పహోతబ్బస్స నానాక్షణికకమ్మపచ్చయభావో వత్తబ్బో సియా. అథ న భావనాయ పహోతబ్బం, దస్సనేనపహోతబ్బత్తికే “నేవదస్సనేననభావనాయపహోతబ్బ”మిచ్చస్స విభజ్జే వత్తబ్బం సియా. యది తబ్బిరుద్ధసభావతాయ తత్త న వుచ్చేయ్య, ఏవమ్చి తస్మిం తికే తస్స నవత్తబ్బతా ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి, కిం కారణం? చిత్తుప్పాదకణ్ణే (ధ. స. ౩౬౫ ఆదయో) ఆగతానం ద్వాదసన్నం అకుసలచిత్తుప్పాదానం ద్వీహి పదేహి సఙ్గహితత్తా విభజిత్వా దస్సేతబ్బస్స నియోగతో కస్సచి చిత్తుప్పాదస్స అభావా, యథా ఉప్పన్నత్తికే అతీతాదీనం నవత్తబ్బతా న వుత్తా, ఏవమేతస్సాపి. అథ వా భావనాయ పహోతుం అసక్కుణ్ణేయ్యస్సాపి తస్స పుధుజ్జనే వత్తమానస్స భావనాయ పహోతబ్బసభావసామజ్ఞతో, సావజ్ఞతో చ భావనాయ పహోతబ్బపరియాయో విజ్ఞతీతి నత్తి నవత్తబ్బతాపసఙ్గదోసో. నిప్పరియాయేన చ న భావనాయ పహోతబ్బన్చి తస్స వసేన నానాక్షణికకమ్మపచ్చయభావోపి న వుత్తో. దస్సనపహోతబ్బపచ్చయస్సాపి ఉద్ధచ్చసహగతస్స సహాయవేకల్లమత్తమేవ దస్సనేన కతం, న కోచిపి భావో అనుప్పాదధమ్మతం తస్స ఆపాదితోతి ఏకన్తేన భావనాయ పహోతబ్బతా వుత్తా. అథ వా అపాయగమనీయభావాపేక్షం దస్సనప్పహోతబ్బవచనన్చి తదభావతో తం విభజనం వుత్తన్చి.

౪౫౪. “విజ్ఞాణ”న్చి పదం అపేక్షిత్వా “అబ్యాకతం విపాక”న్చి ఆదికో నపుంసకనిద్దేసో, తతో ఏవ అధికతాబ్యాకతాపేక్షాయ దువిధన్చి వుత్తం. అజ్ఞాథా రూపనిబ్బానానమ్చి అబ్యాకతభావతో తం చతుబ్బిధన్చి వత్తబ్బం సియా. విపాకస్స కామావచరాదిభావో కుసలే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. అహేతుకతా సహేతుకతా వియ సమ్మయుత్తహేతువసేన, న నిబ్బత్తకహేతువసేన. విపాకస్స హి సహేతుకతా సహేతుకకమ్మవసేన సిజ్ఞమానాపి సమ్మయుత్తహేతువసేనేవ వుచ్చతి, అజ్ఞాథా అహేతుకానమ్చి సహేతుకతా ఆపజ్జేయ్యాతి. కస్మా పన సహేతుకస్స అహేతుకో విపాకో హోతీతి? తత్త కారణం వుత్తమేవ. కిళ్ళా ఆరమ్మణాభినిపాతమత్తేసు పశ్చాస్స విజ్ఞాణేసు యథా అలోభాదిసమ్మయోగో న సమ్భవతి, ఏవం మన్తతరమన్తకిచ్చేసు సమ్మటిచ్చనసన్తరణేసూతి హేతునం ఉప్పత్తియా అసమ్భవతోపి నేసం అహేతుకతా దట్టబ్బా.

మనోవిజ్ఞాణతో ఉప్పజ్జనవిసిట్టమననకిచ్చానం అభావతో మనోమత్తా ధాతు మనోధాతు.

చక్షుసన్నిస్సితం హుత్వా రూపస్స విజాననం లక్ఖణం ఏతస్సాతి చక్షుసన్నిస్సితరూపవిజాననలక్ఖణం. తత్త చక్షుసన్నిస్సితవచనేన రూపారమ్మణం అజ్ఞం విజ్ఞాణం నివత్తేతి. విజాననగ్గహణేన చక్షుసన్నిస్సితే ఫస్సాదికే నివత్తేతి. చక్షురూపగ్గహణేన నిస్సయతో, ఆరమ్మణతో చ విజ్ఞాణం విభావేతి ఉభయాధీనవుత్తికత్తా. యది హి చక్షు నామ న సియా,

అద్దాపి రూపం పస్సేయుం, న చ పస్సన్తి. యది చ నీలాదిరూపం నామ న సీయా, దేసాదినియమేన న భవితబ్బం, అట్టేవ చ నియమో, ఏకస్తసారమ్మణతా చ చిత్తస్స వుత్తాతి “ఆరమ్మణేన వినా నీలాదిఆభాసం చిత్తం పవత్తతీ”తి ఏవం పవత్తో వాదో మిచ్చావాదోతి వేదితబ్బం. తేనాహ భగవా “చక్ఖుఞ్చ పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్ఖువిజ్ఞాణ”నిఆది (మ. ని. ౧.౨౦౪, ౪౦౦; ౩.౪౨౧, ౪౨౨; సం. ని. ౨.౪౪; ౪.౬౦; కథా. ౪౬౨).

కస్మా పనేత్త వచనభేదో కతోతి? ఏకమ్మి చక్ఖు విజ్ఞాణస్స పచ్చయో హోతి, రూపం పన అనేకమేవ సంహతన్తి ఇమస్స విసేసస్స దస్సనత్తం. కిం పన కారణం ఏకమ్మి చక్ఖు విజ్ఞాణస్స పచ్చయో హోతి, రూపం పన అనేకమేవాతి? పచ్చయభావవిసేసతో. చక్ఖు హి చక్ఖువిజ్ఞాణస్స నిస్సయపురేజాతఇన్ద్రియవిప్పయుత్తపచ్చయేహి పచ్చయో హోంతం అత్థిభావేనేవ హోతి, తస్మిం సతి తస్స భావతో, అసతి అభావతో. యతో తం అత్థిఅవిగతపచ్చయేహిస్స పచ్చయో హోతీతి వుచ్చతి, తంనిస్సయతా చస్స న ఏకదేసేన అల్లీయనవసేన ఇచ్చితబ్బా అరూపభావతో, అథ ఖో గరురాజాదీసు సిస్సరాజపురిసాదీనం వియ తప్పటిబద్ధవుత్తితాయ. ఇతరే పన పచ్చయా తేన తేన విసేసేన వేదితబ్బా. స్వాయం పచ్చయభావో న ఏకస్మిం న సమ్భవతీతి ఏకమ్మి చక్ఖు విజ్ఞాణస్స పచ్చయో హోతీతి “చక్ఖుఞ్చ పటిచ్చా”తి ఏకవచనేన నిద్దేసో కతో.

రూపం పన యదిపి చక్ఖు వియ పురేజాతఅత్థిఅవిగతపచ్చయేహి పచ్చయో హోతి పురేతరం హుత్వా విజ్ఞమానక్ఖణేయేవ ఉపకారకత్తా, తథాపి అనేకమేవ సంహతం హుత్వా పచ్చయో హోతి ఆరమ్మణభావతో. యజ్ఞో పచ్చయధమ్మం సభావభూతం, పరికప్పితాకారమత్తం వా విజ్ఞాణం విభావేంతం పవత్తతి, తదజ్ఞోసఞ్చ సతిపి పచ్చయభావే సో తస్స సారమ్మణసభావతాయ యం కిఞ్చ అనాలమ్మిత్యా పవత్తితుం అసమత్తస్స ఓలుబ్బ పవత్తికారణతాయ ఆలమ్బనీయతో ఆరమ్మణం నామ. తస్స యస్మా యథా తథా సభావూపలద్ధివసేన ఆరమ్మణపచ్చయలాభో, తస్మా చక్ఖువిజ్ఞాణం రూపం ఆరబ్బ పవత్తమానం తస్స సభావం విభావేంతమేవ పవత్తతి. సా చస్స ఇన్ద్రియాధీనవుత్తికస్స ఆరమ్మణసభావూపలద్ధి, న ఏకద్వికలాపగతవణ్ణవసేన హోతి, నాపి కతిపయకలాపగతవణ్ణవసేన, అథ ఖో ఆభోగానురూపం ఆపాధగతవణ్ణవసేనాతి అనేకమేవ రూపం సంహచ్చకారితాయ విజ్ఞాణస్స పచ్చయో హోతీతి దస్సేన్తో భగవా “రూపే చా”తి బహువచనేన నిద్దీసి.

యం పన “రూపాయతనం చక్ఖువిజ్ఞాణధాతుయా తంసమ్మయుత్తకానఞ్చ ధమ్మానం ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౧.౧.౨) వుత్తం, తం కథన్తి? తమ్మి యాదిసం రూపాయతనం చక్ఖువిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో హోతి, తాదిసమేవ సన్ధాయ వుత్తం. కీదిసం పన తన్తి? సముదితన్తి పాకటోయమత్తో. ఏవఞ్చ కత్వా యదేకే వదన్తి “ఆయతనసల్లక్ఖణవసేన చక్ఖువిజ్ఞాణాదయో సల్లక్ఖణారమ్మణా, న దబ్బసల్లక్ఖణవసేనా”తి, తమ్మి యుత్తమేవ హోతి. న చేత్త సముదాయారమ్మణతా ఆసజ్జితబ్బా సముదాయాభోగస్సేవాభావతో. సముదితా పన వణ్ణధమ్మా ఆరమ్మణపచ్చయా హోన్తి. కథం పన పచ్చేకం అసమత్తా సముదితా ఆరమ్మణా పచ్చయా హోన్తి, న హి పచ్చేకం దట్ఠం అసక్కోన్తా అద్దా సముదితా పస్సన్తీతి? నయిదమేకన్తికం విసుం విసుం అసమత్తానం సివికావహనాదీసు సమత్తతాయ దస్సనతో. కేసాదీనఞ్చ యస్మిం రాసే రితానం పచ్చేకం వణ్ణం గహేతుం న సక్కా, తస్మింయేవ రాసే సముదితానం వణ్ణం గహేతుం సక్కాతి భియ్యోపి తేసం సంహచ్చకారితా పరిబ్బత్తా. ఏతేన చక్ఖువిజ్ఞాణస్స పరమాణురూపం ఆరమ్మణం, ఉదాహు తంసముదాయోతిఆదికా చోదనా పటిక్ఖిత్తాతి వేదితబ్బా. “సోతఞ్చ పటిచ్చ సద్దే చా”తిఆదీసుపి (మ. ని. ౧.౨౦౪,

౪౦౦; ౩.౪౨౧, ౪౨౨, ౪౨౬) ఏసేవ నయో. ఏవం ఉభయాదీనవుత్తికతాయ చక్ష్టవిజ్ఞాణస్స నిస్సయతో, ఆరమ్మణతో చ విభావనం కతం, ఏవం సోతవిజ్ఞాణాదీసుపి యథారహం వత్తబ్బం.

రూపమత్తారమ్మణరసన్తి రూపాయతనమత్తస్సేవ ఆరమ్మణకరణరసం. మత్తసద్దేన యథా ఆరమ్మణస్తరం నివత్తేతి, ఏవం రూపాయతనేపి లబ్బమానే ఏకచ్ఛే విసేసే నివత్తేతి. న హి చక్ష్టవిజ్ఞాణం వణ్ణమత్తతో అజ్ఞాం కిళ్ళి విసేసం తత్త గహేతుం సక్కోతి. తేనాహ భగవా “పిళ్ళాహి విజ్ఞాణేహి న కిళ్ళి ధమ్మం పటివిజానాతి అజ్ఞాత్ర అభినిపాతమత్తా”తి. చక్ష్టవిజ్ఞాణం ఉప్పజ్జమానం రూపారమ్మణే ఏవ ఉప్పజ్జనతో తదభిముఖభావేన గయ్యతీతి వుత్తం “రూపాభిముఖభావపచ్చుపట్టాన”న్తి. అత్తనో అనన్తరం ఉప్పజ్జమానానం అరూపధమ్మానం సమనన్తరవిగతా అరూపధమ్మా పవత్తిఓకాసదానేన అనన్తరసమనన్తరనత్థివిగతపచ్చయేహి ఉపకారకా నిస్సయారమ్మణధమ్మా వియ ఆసన్నకారణన్తి దస్సేన్తో ఆహ “రూపారమ్మణాయ కిరియమనోధాతుయా అపగమపదట్టాన”న్తి. సోతవిజ్ఞాణాదీసుపి వుత్తనయేనేవ అట్థో వేదితబ్బో.

చక్ష్టవిజ్ఞాణాదిగహితం రూపాదిఆరమ్మణం తదనన్తరమేవ అపరిపతన్తం కత్వా సమ్మటిచ్చన్తి గణ్ణన్తి వియ హోతీతి వుత్తం “రూపాదిసమ్మటిచ్చనరసా”తి. తథాభావేన సమ్మటిచ్చనభావేన పచ్చుపతిట్ఠతీతి తథాభావపచ్చుపట్టానా.

ధసు ఆరమ్మణేసు కదాచి పిళ్ళాన్నం, తతో వా కతిపయానం విజాననసభావాపి ధళారమ్మణవిజాననలక్ఖణా వుత్తా తంసభావానతివత్తనతో, ఛస్సేవ వా ఇతరేసం ఆరమ్మణానం అన్తోగధత్తా. సన్తీరణాదికిచ్చాతి సన్తీరణతదారమ్మణకిచ్చా వా, సన్తీరణతదారమ్మణపటిసన్ధిభవజ్ఞచుతికిచ్చా వాతి అధిప్పాయో. “హదయవత్థుపదట్టానా”తి ఇదం ఇమాసం ద్విన్నం మనోవిజ్ఞాణధాతుానం ఏకన్తేనేవ హదయవత్థుసన్నిస్సయతాయ వుత్తం. హేట్టా వుత్తనయేన పన తంతంఅనన్తరాతీతవిజ్ఞాణాపగమపదట్టానాతిపి వత్తుం వట్టతియేవ. తస్సా భేదోతి తస్సా విపాకమనోవిజ్ఞాణధాతుయా “దువిధా”తి వుత్తాయ దువిధతాసజ్ఞతో భేదో. ఏకన్తమిట్టారమ్మణేతి ఏకన్తేనేవ ఇట్థే ఆరమ్మణే, అతివియ ఇట్టారమ్మణేతి అట్థో. పిళ్ళాద్వారే చేవ జవనావసానే చాతి ఏత్త పిళ్ళాద్వారే సమ్మటిచ్చనవోట్టబ్బనానం అన్తరాళం రానం, ఇతరత్త జవనభవజ్ఞానన్తి ఏవం ద్విరానా హోతి. ఇతరాయపి సన్తీరణతదారమ్మణకాలే యథావుత్తమేవ రానం, పటిసన్ధిఆదికాలే పన చుతిభవజ్ఞానం అన్తరాళం పటిసన్ధియా, పటిసన్ధిఆవజ్జనానం తదారమ్మణావజ్జనానం జవనావజ్జనానం వోట్టబ్బనావజ్జనానాన్తా అన్తరాళం భవజ్గస్స, తదారమ్మణపటిసన్ధీనం జవనపటిసన్ధీనం వా అన్తరాళం చుతియా రానన్తి వేదితబ్బం.

ధసూతి ఏత్త పుట్టే వుత్తనయేనేవ విభాగో వేదితబ్బో. కాయస్స నిస్సయభూతానం నాతిఇట్టఫోట్టబ్బభూతానం పటిఘట్టనానిఘంసస్స బలవభావతో కాయవిజ్ఞాణం సుఖసమ్మయుత్తం. ఉపాదారూపానంయేవ ఘట్టనా దుబ్బలాతి చక్ష్టవిజ్ఞాణాదీని ఉపేక్షాసహగతాని. తేనాహ “సేసం ఉపేక్షాయుత్త”న్తి. సేసం ఛబ్బిధమ్మి.

అలోభాదోసామోహో చేవ అలోభాదోసా చ అలోభాదయో, తేహి అలోభాదీహి విపాకహేతుహి సమ్మయుత్తం అలోభాదివిపాకహేతుసమ్మయుత్తం. కామావచరకుసలం వియ సోమనస్సాదిభేదతోతి యథా కామావచరం కుసలం సోమనస్సుపేక్షాజాణసజ్ఞారభేదతో అట్టవిధం, ఏవమిదమ్మీతి అట్టవిధతాయ సదిసతం దస్సేతి. కామావచరభావతో హీనాదితో, యోనీసు ఉప్పత్తితో చ సదిసమేవ, సమ్మయుత్తధమ్మతో పన ఆరమ్మణతో, పవత్తిఆకారతో చ విసదిసం. తథా

హి కుసలం కమ్మద్వారవసేన పవత్తతి, న ఇదం, విపాకానం అవిజ్ఞాత్తిజనకత్తా. ఉప్పత్తిద్వారవసేన పన ఇమస్సాపి అత్తేవ పవత్తిభేదో పశ్చాద్వారమనోద్వారేసు మహావిపాకానం తదారమ్మణవసేన పవత్తిసమ్మవతో. యథా పన కుసలం గతివసేన పశ్చావిధం, విజ్ఞాణట్టితివసేన సత్తవిధశ్చ, న ఏవమిదం తదేకదేసే ఏవ ఉప్పజ్జనతో. తత్త ఆరమ్మణతో, ఏకచ్ఛపవత్తిఆకారతో చ వినదిసతం దస్సేతుం “యథా పన”తిఆది వుత్తం. ఛసు ఆరమ్మణేసూతి పరిత్తాదిఅతీతాదిఅజ్ఞత్తాదిప్పభేదేసు ఛసు ఆరమ్మణేసు.

ఆగమనాదివసేనాతి ఆగమనపచ్ఛయవసేన. తత్త ఏకచ్ఛానం ఆచరియానం మతేన ముఖే చలితే ఆదాసతలే ముఖనిమిత్తం చలనం వియ అసజ్ఞారస్స కుసలస్స విపాకో అసజ్ఞారో, ససజ్ఞారస్స కుసలస్స విపాకో ససజ్ఞారోతి ఏవం ఆగమనవసేన. ఏకచ్ఛానం పన ఆచరియానం మతేన బలవత్తేహి విభూతేహి పచ్ఛయేహి కమ్మాదీహి ఉప్పన్నో అసజ్ఞారో, దుబ్బలేహి ససజ్ఞారోతి ఏవం పచ్ఛయవసేన. సమ్మయుత్తధమ్మానన్తి పాళియం సరూపతో ఆగతసమ్మయుత్తధమ్మానం. తేసం హి వసేన కుసలతో విపాకస్స వీసేసాభావో. నిరుస్సాహన్తి ఏత్త ఉస్సాహో నామ అనుపచ్ఛిన్నావిజ్ఞాతణ్ణామానసంతానే విపాకుప్పాదనసమత్తతాసజ్ఞతో బ్యాపారో, సో విపాకేసు నత్తితి తం నిరుస్సాహం. కుసలేసు పన అభిజ్ఞావసపవత్తేసుపి అత్తేవాతి తం సఉస్సాహం.

లోభాదీనం ఏకంతసావజ్జతాయ అయోనిసోమనసికారహేతుకానం నత్తి విపాకభావో, అలోభాదీనమ్పి ఏకంతఅనవజ్జసభావానం కారణస్స తబ్బిదురతాయ నత్తేవ అకుసలవిపాకభావోతి ఆహ “అకుసలవిపాకం అహేతుకమేవా”తి. యథా అతిఇట్టో, ఇట్టమజ్జత్తే చ ఆరమ్మణే వేదనాభేదసబ్బావతో కుసలవిపాకమనోవిజ్ఞాణధాతు దువిధా హోతి సోమనస్ససహగతా, ఉపేక్షాసహగతాతి, న ఏవం అతిఅనిట్టో, అనిట్టమజ్జత్తే చ ఆరమ్మణే వేదనాభేదో అత్తితి అకుసలవిపాకమనోవిజ్ఞాణధాతు ఏకమేవాతి “సత్తవిధ”న్తి వుత్తం. సతి హి తత్త వేదనాభేదో అతిఅనిట్టో దోమనస్సేన భవితబ్బం, న చ పటిఘేన వినా దోమనస్సం ఉప్పజ్జతీతి.

కాయవిజ్ఞాణస్స దుక్ఖసహగతతా కుసలవిపాకే వుత్తవిపరియాయేన వేదితబ్బా. ఉపేక్షా హీనాతి ఏకంతనిహీనస్స అకుసలస్స విపాకభావతో ఉపేక్షాపి సమానా హీనా ఏవ దుక్ఖసభావత్తా. తేనాహ “దుక్ఖం వియ నాతితిఖిణా”తి. యథా దుక్ఖం అతివియ తిఖిణం కటుకం, న ఏవమయం, తథాపి దుక్ఖసభావేనేవ పవత్తతి. న హి అకుసలస్స విపాకో అదుక్ఖో హోతి. ఉపేక్షాభావో చస్స బలవతా బాధియమానస్స పటిప్పహరితుం అసక్కోంతస్స దుబ్బలస్స పురిసస్స తేన కరియమానబాధాయ ఉపేక్షనా వియాతి దట్టబ్బో. ఇతరేసూతి కుసలవిపాకేసు.

రూపావచరన్తి రూపావచరవిపాకవిజ్ఞాణం. విపాకకథా హేసాతి. కుసలం వియాతి రూపావచరకుసలం వియ. న హి రూపావచరవిపాకో తదజ్ఞాకుసలసదిసో. అపిచ సమ్మన్దిసద్ధా ఏతే, యదిదం “కుసలం, విపాకో”తి చ. తస్మా యథా “మాతరం పయిరుపాసతో”తి వుత్తే అత్తనో మాతరన్తి అవుత్తమ్పి సిద్ధమేవేతం, ఏవం ఇథాపీతి అత్తనో కుసలం వియాతి అత్తో. కుసలసదిసతా చేత్త ధమ్మతో, ఆరమ్మణతో చ వేదితబ్బా. తథా హి యే ఫస్సాదయో కుసలే లబ్బన్తి, తే విపాకేపి లబ్బన్తి. యస్మిం చ ఆరమ్మణే కుసలం పవత్తతి, తత్తేవ అయం విపాకోపి పవత్తతి. యం పనేత్త పశ్చామజ్ఞానచిత్తం అభిజ్ఞాప్పత్తం, తస్స విపాకో ఏవ నత్తి. కస్మా నత్తి? అసమ్మవతో, ఆనిసంసభూతత్తా చ. తజ్ఞో విపాకం దేంతం రూపావచరమేవ దదేయ్య. న హి అజ్ఞాభూమికం కమ్మం అజ్ఞాభూమికం విపాకం దేతి. కమ్మనిమిత్తారమ్మణతా చ రూపావచరవిపాకస్స వుత్తాతి న తం

అజ్ఞాం ఆరబ్బ పవత్రతి. పరితారమ్మణాదిఆరమ్మణాచ్చ తం న హోతీతి అయమసమ్భవో. ఝానస్స ఆనిసంసభూతాచ్చ దానాదీనం తస్మిం అత్తభావే పచ్చయలాభో వియాతి.

పవత్తితో పన విపాకస్స, కుసలస్స చ అత్థేవ భేదోతి తం దస్సేతుం “కుసలం పనా”తిఆది వుత్తం. కుసలం వియ కసిణుగ్ఘాటిమాకాసాదిఆరమ్మణభేదతో చతుబ్బిధం. పవత్తిభేదో వుత్తనయోవ జవనవసేన, పటిసన్ధిఆదివసేన చ పవత్తనతో.

చతుమగ్గయుత్తచిత్తఫలత్తాతి చతూహి అరియమగ్గేహి సమ్మయుత్తకుసలచిత్తస్స ఫలత్తా, చతుబ్బిధసామజ్ఞాఫలసమ్మయుత్తభావతోతి అత్థో. మగ్గవీధియం ద్విక్ఖత్తుం, తిక్ఖత్తుం వా ఫలసమాపత్తియం అపరిచ్ఛిన్నపరిమాణం పవత్తమానమ్మి ద్వీసు రానేసు పవత్తియా “ద్విధా పవత్తతీ”తి వుత్తం. సబ్బమ్మీతి తేవీసతివిధం కామావచరవిపాకం, పశ్చాదిధం రూపావచరవిపాకం, చతుబ్బిధం అరూపావచరవిపాకం, చతుబ్బిధమేవ లోకుత్తరవిపాకన్తి సబ్బమ్మి విపాకవిజ్ఞాణం నాతిసజ్ఞేపవిత్తారనయేన చత్తింసవిధం హోతి.

భూమిభేదతో తివిధం లోకుత్తరస్స అభావతో. లోకుత్తరస్థో కిరియచిత్తం నత్తి ఏకస్తేన అనంతరవిపాకదాయిభావతో. వుత్తస్థో “సమాధిమానంతరకజ్ఞామాహూ”తి (ఖు. పా. ౬.౨; సు. ని. ౨౨౮). హోతు తావ సేక్ఖానం ఉప్పజ్జమానం అనుత్తరం కుసలం పుగ్గలంతరభావూపనయనతో సఫలం, అరహతో పన ఉప్పజ్జమానం పుగ్గలంతరభావూపనయనతో నిప్పలం, తస్స కిరియభావో కస్మా న ఇచ్ఛితోతి? ఇచ్ఛితబ్బో సియా. యది తస్స పునప్పునం ఉప్పత్తి సియా, సకింయేవ పన లోకుత్తరకుసలం పవత్రతి. యది హి పునప్పునం పవత్తేయ్య, మగ్గచిత్తం అరహతోపి పవత్రతీతి లోకుత్తరకిరియచిత్తం సియా, న చేతం అత్తి పయోజనాభావతో. తస్మా నత్తి లోకుత్తరకిరియవిజ్ఞాణం. కిరియవిజ్ఞాణన్తి చ కిరియామత్తం విజ్ఞాణం, కుసలాకుసలం వియ కిళ్ళి విపాకం అనుప్పాదేత్వా కిరియామత్తమేవ హుత్వా పవత్తనకవిజ్ఞాణన్తి అత్థో. కస్మా పనేతం విపాకం న ఉప్పాదేతీతి? వుచ్చతే – ఏత్థ హి యదేతం ఆవజ్జనద్వయం, తం అనుపచ్ఛిన్నభవమూలేపి సంతానే పవత్తం అనాసేవనతాయ దుబ్బలభావతో అబీజసామత్తియం వియ పుప్పం అఫలమేవ హోతి. యం పన ఉచ్ఛిన్నభవమూలాయం సంతతియం పవత్తం అట్టారసవిధం విజ్ఞాణం, తం సముచ్ఛిన్నమూలాయం లతాయ పుప్పం వియ ఫలదాయి న హోతీతి వేదితబ్బం. అజ్ఞాస్స అసమ్భవతో కిరియహేతునా నామ అలోభాదినావ భవితబ్బన్తి ఆహ “అలోభాదికిరియహేతువిరహిత”న్తి.

చక్ఖవిజ్ఞాణాదీనం పురేచరా హుత్వా రూపాదిఆరమ్మణానం విజాననలక్ఖణా చక్ఖవిజ్ఞాణాదిపురేచరరూపాదివిజాననలక్ఖణా. అయం పన మనోవిజ్ఞాణతో ఉప్పన్నాపి విసిట్ఠమననకిచ్చాభావేన మనోమత్తా ధాతుతి మనోధాతు. తథా హేసా మనోవిజ్ఞాణస్స పచ్చయో న హోతి. అయమేత్థ సజ్ఞేపో, విత్థారో పన ధాతునిద్దేసే (విసుద్ధి. ౨.౨౧౭) ఆగమిస్సతి. ఆవజ్జనరసాతి ఆభోగరసా, చిత్తసంతానస్స వా పురిమాకారతో అజ్ఞాథా ఓణోజనరసా. భవక్ఖవిచ్ఛేదపదట్ఠానాతి భవక్ఖసంతానవిచ్ఛేదపదట్ఠానా. అపుబ్బారమ్మణా సకిదేవ పవత్తమానా సబ్బథా విసయరసం అనుభవితం న సక్కోతీతి ఇట్ఠాదీసు సబ్బత్థ ఉపేక్ఖాయుత్తావ హోతి.

సాధారణాతి సేక్ఖాసేక్ఖపుఠుజ్జనానం సాధారణా. అసాధారణాతి అసేక్ఖానంయేవ ఆవేణికా. వోట్టబ్బనావజ్జనరసాతి పశ్చాద్వారే సన్తీరణేన గహితారమ్మణం వవత్తపేన్తి వియ పవత్తనతో వోట్టబ్బనరసా, మనోద్వారే పన వుత్తనయేన ఆవజ్జనరసా. తథాభావేన పశ్చాద్వారమనోద్వారేసు యథాక్కమం వోట్టబ్బనావజ్జనభావేన పచ్చుపతిట్ఠతీతి

తథాభావపచ్చపట్టానా. వోట్టబ్బనకాలే సన్తీరణకిచ్చానం తిస్సన్నం అహేతుకవిపాకమనోవిజ్ఞాణధాతునం ఆవజ్ఞనకాలే
యస్స కస్సచి భవజ్ఞస్సాతి ఇమేసం అజ్ఞాతరాపగమో ఏతిస్సా ఆసన్నకారణంతి ఆహ “అహేతుక...పే... పదట్టానా”తి.

అరహతంతి అరహతంయేవ అసాధారణభావతో. అనుళారేసూతి అట్టికసజ్ఞలికపేతరూపాదీసు, అజ్ఞోసు వా అప్పణీతేసు
వత్తూసు. హసీతుప్పాదనరసాతి హసితస్సేవ ఉప్పాదనరసా. తథా హి తం చిత్తం “హసీతుప్పాదన”న్త్యేవ వుచ్చతి, న
అజ్ఞోసం హసీతుప్పాదకచిత్తానం అభావతో. అజ్ఞానిపి హి ద్వాదస సోమనస్ససహగతాని పరిత్తకుసలాకుసలకిరియచిత్తాని
యథారహం పుథుజ్ఞనాదీనం హసీతుప్పాదకాని విజ్ఞంతి, ఇదం పన చిత్తం విచారణపజ్ఞావిరహితం పరిత్తేసు అప్పణీతేసు
ఆరమ్మణేసు అరహంతానం సోమనస్సమత్తం ఉప్పాదేంతం ఉప్పజ్జతి. భగవతోపి ఉప్పజ్జతీతి అట్టకథాయం వుత్తం, తం
అతీతంసాదీసు అప్పటిహతజ్ఞాణం వత్వా “ఇమేహి తీహి ధమ్మేహి సమన్నాగతస్స బుద్ధస్స భగవతో సబ్బం కాయకమ్మం
జ్ఞాణపుబ్బభగ్గమం జ్ఞాణానుపరివత్తీ”తి (మహాని. ౬౯; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮౫; పటి. మ. ౩.౫)
వచనతో విచారేతబ్బంతి ఏకే . తత్త హసీతుప్పాదచిత్తేన పవత్తియమానమ్మి భగవతో సితకరణం
పుట్టేనివాసానాగతంససబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణానం అనువత్తకత్తా జ్ఞాణానుపరివత్తియేవాతి ఏవం పన జ్ఞాణానుపరివత్తిభావే సతి న
కోచి పాళిఅట్టకథానం విరోధో. ఏవజ్ఞా కత్వా అట్టకథాయం “తేసం జ్ఞాణానం చిత్తపరియన్తే ఇదం చిత్తం ఉప్పజ్జతీ”తి వుత్తం.
అవస్సజ్ఞా ఏతం ఏవం ఇచ్చితబ్బం, అజ్ఞాధా అజ్ఞాస్సాపి విజ్ఞాత్తిసముట్టాపకస్స అహేతుకచిత్తస్స భగవతో ఉప్పత్తి న
యుజ్జేయ్య. న హి విజ్ఞాత్తిసముట్టాపకస్స తంసముట్టితాయ విజ్ఞాత్తియా కాయకమ్మాదిభావం ఆపజ్ఞనభావో విబన్ధతీతి.
ఏకంతతో హదయవత్తుపదట్టానా పజ్ఞావోకారభవే ఏవ ఉప్పజ్జనతో.

అయమేత్థ విసేసోతి అయం సేక్ఖపుథుజ్ఞనానం ఉప్పత్తియా విపాకుప్పాదనసమత్తతా, అరహతం ఉప్పత్తియా
తదభావోతి ఉభయేసం సంతానే ఉప్పత్తిసముపలక్ఖితో ఏత్థ కుసలకిరియవిజ్ఞాణేసు విసేసో. ఏవజ్ఞా కత్వా పచ్చయవేకల్లేన
అవిపాకస్సాపి కుసలాకుసలస్స కిరియభావప్పసన్తో నివత్తితో హోతి. పరతో కుసలతో విసేసోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో.

౪౫౫. సబ్బానిపి కుసలాకుసలబ్యాకతాని ఏకూననవుతి విజ్ఞాణాని హోంతి నాతిసజ్ఞేపవిత్తారనయేనాతి అధిప్పాయో.
పటిసన్ధివిజ్ఞాణాదీనం కిచ్చం నామ భవన్తరపటిసన్ధాదినా ఆకారేన పవత్తి ఏవ. తబ్బినిముత్తజ్ఞా చిత్తస్స అజ్ఞం కిచ్చం
నత్థీతి ఆహ “చుద్దసహి ఆకారేహి పవత్తన్తీ”తి.

అనుభావేనాతి సామత్థియేన. కతూపచితం హి కమ్మం అవసేసపచ్చయసమవాయే విపాకం దేంతం అత్తనో ఆనుభావం
విస్సజ్జంతం వియ హోతి. దేవమనుస్సేసూతి ఛసు కామావచరదేవేసు చేవ మనుస్సేసు చ.
కమ్మకమ్మనిమిత్తగతినిమిత్తానంతి ఏత్థ కమ్మం నామ కతూపచితం కామావచరకుసలకమ్మం, తజ్ఞా ఖో విపాకదానాయ
లద్ధోకాసం. తేనాహ “పచ్చపట్టిత”న్తి. కమ్మనిమిత్తం కమ్మాయూహనక్ఖణే చేతనాయ పచ్చయభూతం దేయ్యధమ్మాది.
గతినిమిత్తం యం గతిం ఉపపజ్జతి, తప్పరియాపన్నం రూపాయతనం. పణ్ణకాదిభావంతి పణ్ణకమూగమమ్మనాదిభావం.
దుబ్బలస్స ద్విహేతుకకుసలస్స విపాకభూతా ఉపేక్ఖాసహగతాహేతుమనోవిజ్ఞాణధాతు దుబ్బల...పే... మనోవిజ్ఞాణధాతు.
నేసంతి భావితరూపారూపావచరకుసలానం సత్తానం. కమ్మనిమిత్తమేవాతి పథవీకసిణాదికం అత్తనో కమ్మారమ్మణమేవ.

ఏవం తావేత్థాతి ఏత్థ విజ్ఞాణక్ఖన్ధనిద్దేసే ఏవం సజ్ఞేపతో సరూపదస్సనమత్తేనేవ ఏకూనవీసతియా విపాకవిజ్ఞాణానం
పటిసన్ధివసేన పవత్తి వేదితబ్బా. భవాలమ్మనాదివిభాగేన పన యదేత్థ వత్తబ్బం, తం పటిచ్చసముప్పాదకథాయం

ఆగమిస్సతీతి.

తం తన్ని ఏకూనవీసతియా పటిసన్ధివిజ్ఞాణేసు యం యం ఉప్పజ్జిత్యా నిరుద్ధం, తం తం అనన్తరం ఉప్పత్తియా అనుబన్ధమానం. తస్స తస్సేవాతి యస్స యస్స కమ్మస్స విపాకభూతం పటిసన్ధివిజ్ఞాణం, తస్స తస్సేవ. తస్మిన్జ్ఞేవాతి కమ్మాదికే ఏవ. కమ్మజ్ఞో పటిసన్ధివిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణం, తస్మిం కమ్మే, అథ కమ్మనిమిత్తం, గతినిమిత్తజ్ఞా, తస్మిం కమ్మనిమిత్తే గతినిమిత్తేతి అట్టో. తాదిసమేవాతి యాదిసం పటిసన్ధివిజ్ఞాణం హేతుతో, సేససమ్మయుత్తధమ్మతో చ తాదిసమేవ. సన్తానవినివత్తకేతి భవజ్ఞసన్తానస్స వినివత్తనకే. అజ్ఞాస్మిం ఆవజ్జనసజ్ఞాతే చిత్తుప్పాదే. కిరియమయచిత్తేనేవ సుపినదస్సనం హోతీతి ఆహ “సుపినం అపస్సతో”తి. అపరిమాణసజ్ఞమ్మి పవత్తతియేవ, తథా హిదం ఉపపత్తిభవస్స అజ్ఞభావేన పవత్తనతో “భవజ్ఞ”న్తి వుచ్చతి. తేసజ్ఞేవాతి పటిసన్ధిభూతానంయేవ.

ఇన్ద్రియానీతి చక్ఖాదీని ఇన్ద్రియాని. ఆరమ్మణగహణక్ఖమానీతి రూపాదిఆరమ్మణం గహేతుం సమత్థాని. మాతుకుచ్చిగతకాలే వియ హి బహినిక్ఖన్తకాలేపి న తావ ఇన్ద్రియాని సకిచ్చకాని హోన్తి, అనుక్కమేన పన వినదభావం పత్తకాలే ఏవ సకిచ్చకాని హోన్తి. తేనేవాహ “ఇథ పరిపక్కత్తా ఆయతనాన”న్తి. ఆపాథగతేతి యోగ్యదేసావట్టితే. తమేవ యోగ్యదేసావట్టితం రూపం పటిచ్చ ఘట్టనా పచ్చయం లద్ధా. ఘట్టనాతి పటిఘాతో, యేన బ్యాపారాదివిసేసపచ్చయన్తరసహితే చక్కుస్స వినయే వికారుప్పత్తివినదిసుప్పత్తివినయస్స ఇట్థానిట్టభావేన అనుగ్గహో, ఉపఘాతో చాతి అట్టో. తతోతి ఘట్టనానన్తరం. ఘట్టనానుభావేనాతి ఘట్టనాబలేన. భవజ్ఞచలనన్తి భవజ్ఞచిత్తస్స పకమ్పనం, తథా ద్విక్ఖత్తుం పవత్తియా వినదిసస్స కారణభావూపగమనన్తి అట్టో. తజ్ఞో చిత్తసన్తానస్స పురిమావత్థాయ భిన్నావత్థాహేతుతాయ చలనం వియాతి “చలన”న్తి వుత్తం. వినయవినయాభావసిద్ధాయ ధమ్మతాయ ఆరమ్మణస్స అభిముఖీభావేన పసాదస్స తావ ఘట్టనా హోతు, అజ్ఞాసన్నిస్సితస్స పన భవజ్ఞస్స చలనం కథం హోతీతి? తంసమ్మన్దభావతో. భేరితలే రపితాసు సక్ఖరాసు ఏకిస్సా సక్ఖరాయ ఘటితాయ తదజ్ఞాసక్ఖరాయం రితమక్ఖికా చలనం చేత్థ ఉదాహరణన్తి. తదేవ రూపన్తి తదేవ భవజ్ఞచలనస్స పచ్చయభూతం ఆపాథగతం రూపాయతనం. భవజ్ఞం విచ్ఛిన్నమానా వియాతి భవజ్ఞసన్తానం విచ్ఛిన్నన్తి వియ. తదారమ్మణుప్పత్తియా పరతో భవజ్ఞస్స ఉప్పజ్జనతో వినయగ్గహణం పఞ్చాద్వారావజ్జనం వత్త్వా తదనన్తరం దస్సనాదీసు వత్తబ్బేసు తాని అవత్త్వా మనోద్వారావజ్జనస్స గహణం ఉద్దేసే ద్విన్నం ఆవజ్జనానం ఆవజ్జనసామజ్ఞోన గహితత్తా.

ఆవజ్జనానన్తరన్తి పఞ్చాద్వారావజ్జనానన్తరం. యే హదయవత్తు వియ సమ్మటిచ్చనాదీవీధిచిత్తానిపి నానుజానన్తి, తేసం “సమ్మటిచ్చనాయ చక్కువిజ్ఞాణధాతుయా”తిఆదినా తత్త తత్త పాళి ఆగతా. న హి సక్కా పాళిం పటిసేధేతుం.

“సచే మహన్తం హోతీ”తి ఇదం జవనపరియోసానాయ చిత్తప్పవత్తియా వుచ్చమానత్తా వుత్తం. చుద్దసచిత్తక్ఖణాయుక్ఖో ఆరమ్మణమిథ “మహన్త”న్తి అధిప్పేతం, తజ్ఞా ఉప్పజ్జిత్యా ద్వితిచిత్తక్ఖణాతీతం హుత్త్వా ఆపాథగమనవసేన వేదితబ్బం.

యథావవత్థాపితేతి వోట్టబ్బనేన వుత్తాకారేన కతవవత్థాపనే. ఆవజ్జనాయ, వోట్టబ్బనస్స చ వుత్తత్తా “అవసేసకామావచరకిరియాన”న్తి అవసేసగ్గహణం కతం. ఛ సత్త వాతి వా-సద్దేన “పఞ్చ వా”తి ఇదమ్మి వుత్తమేవాతి దట్టబ్బం. సుత్తముచ్చితాదికాలే హి పఞ్చాపి జవనాని జవన్తీతి.

తానియేవాటి “అట్టన్నం వా”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౨.౪౨౫) వుత్తాని ఏకూనతింస కామావచరజవనానియేవ. ఇతో అజ్ఞం మనోద్వారావజ్ఞనానస్తరం ఉప్పజ్జనకచిత్తం నామ నట్టితి దస్సనత్థం ఏవకారగ్గహణం. “గోత్రభూతో”తి ఇదం గోత్రభుట్టానియానం పరికమ్మవోదానానమ్మి గహణం, న గోత్రభుతో ఏవ. ఫలచిత్తానీతి సమాపత్తివసేన పవత్తనకఫలచిత్తాని. యం యం లద్ధపచ్చయన్తి యం యం జవనం రూపావచరజవనాదివసేన గోత్రభుఅనస్తరం ఉప్పత్తియా లద్ధపచ్చయం.

అతిమహన్తన్తి సోళసచిత్తక్షణాయుకం. తత్త హి తదారమ్మణచిత్తం ఉప్పజ్జతి, న అజ్ఞత్త. విభూతన్తి సుపాకటం, తజ్ఞ కామావచరమేవ. తత్త హి తదారమ్మణస్స ఉప్పత్తి. కామావచరజవనావసానేతి కామావచరజవనస్సేవ అవసానే. న హి తం కామతణ్ణాహేతుకకమ్మనిబ్బత్తం మహగ్గతానుత్తరజవనం అనుబద్ధతి అజనకత్తా, జనకాసదిసత్తా చ. యథా గేహతో బహి గన్తుకామో తరుణదారకో జనకం, జనకసదిసం వా అనుబద్ధతి, న అజ్ఞం, ఏవమిదమ్మి . తత్తాపి న సబ్బస్మా జవనా సబ్బం జవనేన తదారమ్మణస్స నియమేతబ్బతో, ఆరమ్మణేన చ వేదనాయ పరివత్తేతబ్బతో. తత్తాయం నియమో – పరిత్తకుసలలోభమోహమూలసోమనస్ససహగతకిరియజవనానం అజ్ఞతరానస్తరం అతిమహతి వినయే పశ్యాన్నం సోమనస్ససహగతానం అజ్ఞతరం తదారమ్మణం ఉప్పజ్జతి, తథా పరిత్తకుసలాకుసలఉపేక్షాసహగతకిరియజవనానం అజ్ఞతరానస్తరం ఉపేక్షాసహగతానం చన్నం తదారమ్మణానం అజ్ఞతరం పవత్తతి. ఇట్టారమ్మణాదీనన్తి ఇట్టఇట్టమజ్జత్తఅనిట్టారమ్మణానం వసేనాతి సమ్మన్దో. తయిదం ఆరమ్మణేన వేదనాపరివత్తిదస్సనత్థం వుత్తం. “పురిమకమ్మవసేనా”తి ఇదం తదారమ్మణవిసేసదస్సనత్థం. న హి పటిసన్దిజనకమేవ కమ్మం తదారమ్మణం జనేతి, అథ ఖో అజ్ఞకమ్మమ్మి. తం పన పటిసన్దిదాయినా కమ్మేన నిబ్బత్తేతబ్బతదారమ్మణతో వినదిసమ్మి నిబ్బత్తేతితి. “జవనచిత్తవసేనా”తి ఇదం తదారమ్మణనియమదస్సనత్థం. “జవనేన తదారమ్మణం నియమేతబ్బ”న్తి హి వుత్తం. ఆది- సద్దేన పటిసన్దిచిత్తం సజ్జణ్ణాతి. తజ్ఞో అత్తనో ఉక్కట్టతరస్స తదారమ్మణస్స పచ్చయో న హోతి. యో యో పచ్చయో లద్ధో హోతితి యథావుత్తేసు ఇట్టారమ్మణాదీసు యో యో తదారమ్మణస్స ఉప్పత్తియా పచ్చయో సమవేతో హోతి. కిళ్ళో అన్తరన్తి కిళ్ళో ఖణన్తరం. ఉదకమివాతి పటిసోతం గచ్చన్తం ఉదకమివ.

ద్విక్షత్తుం సకిం వాతి వచనసిలిట్టవసేన వుత్తం “అట్ట వా దస వా”తిఆదీసు (అ. ని. ౮.౧౧; పారా. ౧౧) వియ. ద్విక్షత్తుంయేవ పన వణ్ణేన్తి. విపాకచిత్తత్తా, ఆవజ్ఞనస్స చ విదురత్తా, మూలభవభ్గాదిభవజ్ఞసామజ్ఞసల్భావతో చ భవజ్ఞస్స ఆరమ్మణే పవత్తనారహం సమానం తస్స జవనస్స ఆరమ్మణం ఆరమ్మణం ఏతస్సాతి తదారమ్మణన్తి వుచ్చతి ఏకస్స ఆరమ్మణసద్దస్స లోపం కత్వా “కామావచరం, ఓట్టముఖ”న్తి చ యథా. ఏత్త చ కేచి “పట్టానే ‘కుసలాకుసలే నిరుద్ధే విపాకో తదారమ్మణతా ఉప్పజ్జతీతి (పట్టా. ౧.౧.౪౦౬) విపాకధమ్మధమ్మానం ఏవ అనస్తరం తదారమ్మణం వుత్త”న్తి కిరియాజవనానస్తరం న ఇచ్చన్తి. విప్పారవన్తం హి జవనం నావం వియ నదీసోతో భవజ్ఞం అనుబద్ధతి, న పన ఛళజ్ఞపేక్షావతో సన్తవుత్తికిరియజవనం పణ్ణపుటం వియ నదీసోతోతి. తయిదం లబ్బమానస్సాపి కేనచి అధిప్పాయేన కత్థచి అవచనం దిస్సతి, యథా తం ధమ్మసజ్ఞహే అకుసలనిద్దేసే లబ్బమానోపి అధిపతి న వుత్తో. యజ్ఞ పణ్ణపుటం నిదస్సితం, తమ్మి నిదస్సితబ్బేన న సమానం. నావాపణ్ణపుటానజ్ఞో నదీసోతస్స ఆవట్టనం, గతి చ వినదిసీతి నావాయ నదీసోతస్స అనుబద్ధనం, పణ్ణపుటస్స అననుబద్ధనజ్ఞా యుజ్జతి, ఇథ పన కిరియజవనేతరజవనానం భవజ్ఞసోతస్స ఆవట్టనం, గతి చ సదిసీతి ఏతస్స అననుబద్ధనం, ఇతరస్స అనుబద్ధనజ్ఞా న యుజ్జతి. తస్మా విచారేతబ్బం.

భవభగమేవాతి అవధారణం భవపరియోసానస్య ఇధ న అధిష్ఠితత్వా. అజ్ఞాధా తదారమ్మణావసానే చుతిపి న హోతియేవ. దస్సనాదీనీతి దస్సనసవనఘాయనసాయనపుసనాని. ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో, తేన సమ్మటిచ్చనాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. పటిసన్ధితో భవభగమేవ, భవభగతో ఆవజ్ఞనమేవాతి ఏవం పవత్తచిత్తనియమవసేనేవ. తమ్పీతి చుతిచిత్తమ్పి. పటిసన్ధిభవభగచిత్తాని వియ ఏకూనవీసతివిధమేవ హోతి అత్తతో భేదాభావతో.

భవగతితినివాసేసూతి తీసు భవేసు, పఞ్చసు గతీసు, సత్తసు విజ్ఞాణట్టితీసు, నవసు సత్తావాసేసు చ. యో పనేత్త అచిత్తకో, సో ఇధ న గహేతబ్బో విజ్ఞాణకథాభావతో. “ఏత్తా”తి ఇదం “సంసరమానానం సత్తాన”ని ఇమినా సమ్మన్దితబ్బం. ఏత్త ఏతేసు వుత్తనయేన సంసరమానేసు సత్తేసు యో పన అరహత్తం పాపుణాతి సమ్మాపటిపత్తిమన్వాయాతి అధిప్పాయో. తస్య అరహతో నిరుద్ధమేవ హోతి చిత్తం అప్పటిసన్ధికభావతో.

ఇతి విజ్ఞాణక్ఖన్దే విత్థారకథాముఖవణ్ణనా.

వేదనాక్షన్ధకథావణ్ణనా

౪౫౬. వేదేన అనుభవనాకారేన అయితం పవత్తం వేదయితం, వేదయితన్ని లక్ఖితబ్బధమ్మజాతం వేదయితలక్ఖణం. తం పన అత్తతో వేదనా ఏవాతి ఆహ “వేదయితలక్ఖణం నామ వేదనావా”తి. అథ వా వేదయితం లక్ఖణం ఏతిస్సాతి కప్పనాసిద్ధం భేదం నిస్సాయ అజ్ఞాపదత్తసమాసవసేనాపి వేదనావ వుచ్చతీతి ఆహ “వేదయితలక్ఖణం నామ వేదనావా”తి. వేదయతి వేదయతీతి బ్యాపనిచ్చావసేన వచనం వేదనాయ సవిసయే అభిణ్ణప్పవత్తిదస్సనత్తం. సభావధమ్మతో అజ్ఞో కత్తా నట్టితి దస్సనత్తం కత్తునిద్దేసో. ఇతీతి అనియమతో హేతుఅత్తో. ఖోతి వచనాలఙ్కారమత్తం. తస్మాతి తస్య నియమనం. ఇదం వుత్తం హోతి - యస్మా యథాపచ్చయం ఆరమ్మణరసం అనుభవతి, తస్మా వేదనాతి వుచ్చతీతి.

“కుసలవిజ్ఞాణేన సమ్మయుత్తా”తి ఇదం కుసలాయ వేదనాయ ఉపలక్ఖణం దట్టబ్బం. యా కాచి కుసలా వేదనా, సబ్బా సా కుసలేన విజ్ఞాణేన సమ్మయుత్తాతి, న పన తస్సా కుసలభావసంసిద్ధిదస్సనత్తం. న హి కుసలేన విజ్ఞాణేన సమ్మయోగతో కుసలాయ వేదనాయ కుసలభావో, అథ ఖో యోనిసోమనసికారాదికతో. తేనాహ “జాతివసేనా”తి. అకుసలాదీసుపి ఏసేవ నయో. యథా పన జాతివసేన కుసలాదివిజ్ఞాణసమ్మయుత్తతాయ తివిధా, ఏవం యావ ఏకూననవుతివిజ్ఞాణసమ్మయుత్తాతి ఏకూననవుతివిధా వేదితబ్బా. సభావభేదతోతి సమ్మయుత్తభూమిఆరమ్మణాదివసేన లబ్బమానం భేదం అగ్గహేత్వా కేవలం సభావకతభేదతో ఏవాతి అత్తో.

“పఞ్చవిధా”తి వత్వా తం పఞ్చవిధతం దస్సేతుం “సుఖ”నిఆది వుత్తం. తత్త సుఖయతీతి సుఖం, కాయం, సమ్మయుత్తధమ్మే చ లద్ధస్సాదే కరోతీతి అత్తో. సుట్టు వా ఖాదతి, ఖణతి వా కాయకం ఆబాధన్తి సుఖం. సుకరం ఓకాసదానం ఏతస్సాతి సుఖన్తి అపరే. దుక్ఖయతీతి దుక్ఖం, కాయం, సమ్మయుత్తధమ్మే చ విబాధతీతి అత్తో. దుట్టు వా ఖాదతి, ఖణతి వా కాయకం అస్సాదన్తి దుక్ఖం. దుక్కరం ఓకాసదానం ఏతస్సాతి దుక్ఖన్తి అపరే. సోమనస్సుపేక్షానం సద్దత్తో హేత్థా వుత్తోయేవ. దోమనస్సస్స సోమనస్సే వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం. కిం పన కారణం మానసేతరసాతాసాతవసేన సుఖం, దుక్ఖాన్త విభజిత్వా వుత్తం “సుఖం సోమనస్సం దుక్ఖం దోమనస్స”ని, ఉపేక్షా పన మానసీ, ఇతరా చ ఏకధావ వుత్తాతి? భేదాభావతో. యథా హి అనుగ్గహూపఘాతకతాయ సుఖదుక్ఖాని అజ్ఞాధా కాయస్స అనుగ్గహముపఘాతాన్త కరోన్తి, అజ్ఞాధా మనసో, న ఏవముపేక్షా. తస్మా భేదాభావతో ఏకధావ ఉపేక్షా వుత్తాతి.

తల్లి యేన సభావభేదేన వేదనా పశ్చాద్విధా, సా పవత్తిట్టానే దస్సితే సుపాకటా హోతితి పవత్తిట్టానం తావ దస్సేతుం “తట్టా”తిఆది ఆరద్ధం. అకుసలవిపాకేనాతి ఏత్థాపి “కాయవిజ్ఞాణేన సమ్మయుత్త”న్తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. యథా అధికరణీమత్తకే కప్పాసపిచుపిణ్ణం రపేత్వా అయోకూటేన పహరంతస్స పిచుపిణ్ణం అతిక్కుమిత్వా కూటం అధికరణిం గణ్ఠాతి, నిఘంసో బలవా హోతి, ఏవం పటిఘట్టనానిఘంసస్స బలవభావతో ఇట్టే, ఇట్టమజ్జత్తే చ ఆరమ్మణే కాయవిజ్ఞాణం సుఖసహగతం హోతి. అనిట్టే, అనిట్టమజ్జత్తే చ దుక్ఖసహగతన్తి ఆహ “కుసల...పే... దుక్ఖ”న్తి. కామావచరవిపాకవిజ్ఞాణాని పశ్చా కమ్మారమ్మణవసేన సోమనస్ససహగతాని హోన్తి, రూపావచరవిపాకాని చత్తారి కమ్మవసేన, సేసాని తేరస కామావచరాని, అట్ట రూపావచరాని, ద్వత్తింస లోకుత్తరాని, యథారహం చేతోభిసజ్ఞారారమ్మణపాదకాదివసేన సోమనస్ససహగతాని హోన్తితి ఆహ “సోమనస్సం ద్వాసటియా విజ్ఞాణేహి సమ్మయుత్త”న్తి. దోమనస్సం ద్వీహి అకుసలవిజ్ఞాణేహి సమ్మయుత్తం చేతోభిసజ్ఞారారమ్మణాదివసేన.

అవసేసపశ్చాపశ్చాసాయాతి యథావుత్తాని ఛసట్టి విజ్ఞాణాని రపేత్వా అవసేసాయ పశ్చాపశ్చాసాయ. తట్ట కుసలాకుసలవిపాకాని ఇట్టానిట్టేసు నిబ్బికప్పకాని సుఖదుక్ఖసమ్మయుత్తాని భవితుం యుత్తానిపి ద్వన్నం పిచుపిణ్ణానం వియ ద్వన్నం ద్వన్నం ఉపాదారూపానం ఘట్టనానిఘంసస్స మన్దభావతో చక్ఖాదిసన్నిసేతాని అట్టపి విజ్ఞాణాని సబ్బత్థ ఉపేక్ఖాసమ్మయుత్తానేవ హోన్తి, తథా బలవపచ్చయతాయ సుఖదుక్ఖానం తేసశ్చ తదభావతో. అపుట్టారమ్మణనిస్సయప్పవత్తిని ఆవజ్జనసమ్మటిచ్చనవిజ్ఞాణాని, అసదిసానంతరప్పచ్చయం కిరియారమ్మస్స ఆదిభూతం వోట్టబ్బనం, కాయదుక్ఖపధానతాయ అకుసలఫలస్స తదుపనిస్సయభూతం అకుసలవిపాకపటిసన్దిఆది, ఇట్టమజ్జత్తారమ్మణప్పవత్తిని కామావచరకుసలవిపాకవిజ్ఞాణాని చ ఉపేక్ఖాసహగతానియేవ హోన్తి. కమ్మవసేన వా విపాకానుభవనస్స ఇట్టానిట్టారమ్మణేసు అదుక్ఖమసుఖభావో యుత్తో. సతి చ విపాకభూతాయ ఉపేక్ఖాయ సుఖదుక్ఖమజ్జత్తభావే కమ్మారమ్మణవసేన కుసలవిపాకాయ ఇట్టభావో, అకుసలవిపాకాయ అనిట్టభావో చ వేదితబ్బో. అవసేట్టాని పన సత్తతింస విజ్ఞాణాని చేతోభిసజ్ఞారారమ్మణపాదకాదివసేన ఉపేక్ఖాసమ్మయుత్తాని హోన్తితి ఏవం పశ్చాపశ్చాసాయ విజ్ఞాణేహి ఉపేక్ఖాయ సమ్మయుత్తతా వేదితబ్బా.

సలక్ఖణం నామ ధమ్మానం అనశ్శాసాధారణో సభావో, అనుభవనశ్చ సబ్బవేదనానం సాధారణలక్ఖణన్తి తం పటినియతేన ఆరమ్మణేన నియమేత్వా దస్సేన్తో ఆహ “ఇట్టఘోట్టబ్బానుభవనలక్ఖణం సుఖ”న్తి తస్స బృభిచారాభావతో. భుసం బ్రూహానం వడ్డనం ఉపబ్రూహానం. తయిదం కామశ్చ చేతసికసుఖేపి లబ్భతి, తం పన సవికప్పకం చేతోభిసజ్ఞారవసేనాపి హోతి. ఇదన్తు నిబ్బికప్పకం సభావసద్ధత్తా తతో సాతిసయన్తి ఆహ “సమ్మయుత్తానం ఉపబ్రూహానరస”న్తి. అస్సాదియతీతి అస్సాదో, సుఖావేదనా. తేనాహ భగవా “యం, భిక్ఖవే, పశ్చాపాదానక్ఖన్ఠే పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సుఖం సోమనస్సం, అయం వుచ్చతి, భిక్ఖవే, పశ్చాపాదానక్ఖన్ఠేసు అస్సాదో”తి (సం. ని. 3.౨౬). కాయనిస్సితత్తా కాయే భవో కాయికో, సో ఏవ అస్సాదో తథా పచ్చపతిట్ఠతీతి కాయికఅస్సాదపచ్చపట్టానం. కాయన్ద్రియపదట్ఠానం అనశ్శవత్తుకత్తా.

దుక్ఖస్స లక్ఖణాదీని వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బాని.

సభావతో , పరికప్పతో వా ఇట్టస్స ఆరమ్మణస్స అనుభవనలక్ఖణం ఇట్టారమ్మణానుభవనలక్ఖణం. తేనాహ “యథా తథా వా ఇట్టాకారసమ్భోగరస”న్తి, యథాభూతేన వా అయథాభూతేన వా ఇట్టాకారేన ఆరమ్మణస్స సంభుజ్జనరసం,

పచ్చనుభవనకిచ్చని అట్టో. “పస్సద్ధిపదట్టాన”ని ఇదం “పస్సద్ధికాయో సుఖం వేదేతీ”తి (సం. ని. ౨.౩౭౬; అ. ని. ౧౧.౧౨) సుత్తపదం నిస్సాయ వుత్తం, తం పన నిరామిససోమనస్సవసేన వేదితబ్బం.

సోమనస్సే వుత్తవిపరియాయేన దోమనస్సస్స లక్ఖణాదీని వేదితబ్బాని. దోమనస్సస్స కామధాతుయం ఉప్పజ్జనతో ఏకన్తేన హదయవత్తుపదట్టానతా తతో విసేసో.

మజ్జత్తస్స, ఆరమ్మణస్స మజ్జత్తం వా వేదయితం అనుభవనం లక్ఖణం ఏతిస్సాతి మజ్జత్తవేదయితలక్ఖణా. మజ్జత్తానుభవనతో ఏవ సమ్మయుత్తానం నాతిఉపట్టాహనమిలాపనరసా. “సంతభావపచ్చుపట్టానా”తి ఇదం అనవజ్ఞాయ నిరామిసాయ ఉపేక్ఖాయ వసేన వేదితబ్బం, న సబ్బాయ.

ఇతి వేదనాక్ఖన్ధే విత్తారకథాముఖవణ్ణనా.

సజ్ఞాక్షన్ధకథావణ్ణనా

౪౨౭. సజ్ఞాననలక్ఖణం నామ సజ్ఞావాతిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం వేదనాక్ఖన్ధనిద్దేసే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

కామం వేదనాయపి విప్పయుత్తం విజ్ఞాణం నత్తి, తస్సా పన సభావతో భిన్నత్తా కాయచి వేదనాయ సమ్మయుత్తమ్మి కాయచి విప్పయుత్తం హోతి. సజ్ఞాయ పన ఈదిసం నత్తితి ఆహ “న హి తం విజ్ఞాణం...పే... సజ్ఞాయా”తి.

సబ్బావాతి చతుభూమికాపి. అథ వా యథా వేదనా భిన్నసభావత్తా భేదనలక్ఖణాదితో వుత్తా, న ఏవమయం, అయం పన సబ్బావ సజ్ఞాననలక్ఖణా . నీలాదిభేదస్స ఆరమ్మణస్స సజ్ఞాననం సజ్ఞాం కత్వా జాననం లక్ఖణం ఏతిస్సాతి సజ్ఞాననలక్ఖణా. తథా హి సా అభిజ్ఞాణేన సజ్ఞాననతో పచ్చాభిజ్ఞాణరసాతి వుచ్చతి. నిమిత్తేన హి పున సజ్ఞాననకిచ్చా పచ్చాభిజ్ఞాణరసా. తస్సా వడ్డకిస్స దారుమ్మి అభిజ్ఞాణం కత్వా తేన అభిజ్ఞాణేన పచ్చాభిజాననకాలే పవత్తి వేదితబ్బా. తేనాహ “తదేవేత”నిఆది. పున సజ్ఞాననస్స పచ్చయో పునసజ్ఞాననపచ్చయో, తదేవ నిమిత్తం పున...పే... నిమిత్తం, తస్స కరణం, పున...పే... కరణం, పునసజ్ఞాననపచ్చయభూతం వా నిమిత్తకరణం పున...పే... కరణం, తదస్సా కిచ్చని పునసజ్ఞాననపచ్చయనిమిత్తకరణరసా. పునసజ్ఞానననిమిత్తకరణం నిమిత్తకారికాయ, నిమిత్తేన సజ్ఞాననన్తియా చ సబ్బాయ సజ్ఞాయ సమానం యోజేతబ్బం. అభినివేసకరణం “ఇదమేవ సచ్చ”ని (మ. ని. ౨.౧౮౭, ౨౦౨, ౨౦౩, ౪౨౭; మ. ని. ౩.౨౭-౨౯) సజ్ఞాభినివేసమత్తేనేవ దట్టబ్బం. యథాఉపట్టితవిసయపదట్టానా అవికప్పసభావత్తా. ఇథాసమ్మయుత్తా పన సజ్ఞా ఇథామేవ అనువత్తతి, తస్మా అభినివేసకారికా, విపరీతగ్గాహికా చ న హోతి. ఏతేనేవ సమాధిసమ్మయుత్తతాయ అచిరట్టానతా చ న హోతీతి వేదితబ్బా. ఏవం రాగదిట్టిమానాదిసమ్మయుత్తాయ సజ్ఞాయ రాగాదిఅనువత్తికభావోతి.

ఇతి సజ్ఞాక్షన్ధే విత్తారకథాముఖవణ్ణనా.

సజ్ఞారక్షన్ధకథావణ్ణనా

౪౫౮. రాసికరణలక్షణాన్ని సమ్మిణ్ణనలక్షణం, తతో సజ్ఞారా ఆయాహనరసా వుచ్చన్తి. చేతనాపధానతాయ హి సజ్ఞారకృతస్థధమ్మా ఏవం వుత్తా. తేనేవాహ “కిం పన తన్తి సజ్ఞారాయేవా”తిఆది. తత్త సజ్ఞతమభిసజ్ఞరోన్తితి యథా అత్తనో ఫలం సజ్ఞతం సమ్మదేవ నిప్పన్నం హోతి, ఏవం అభిసజ్ఞరోన్తితి అత్తో. విప్పారపచ్చుపట్టానాతి ఏత్త విప్పారో నామ విప్పారవన్తతా, తస్మా సబ్యాపారపచ్చుపట్టానాతి అత్తో.

తస్మిం తస్మిం చిత్తే ఉప్పన్నే నియమేన ఉప్పజ్జనతో నియతా. సరూపేన ఆగతాతి ఏవం పిట్టివత్తకే అకత్వా పాళియా సరూపేనేవ ఆగతా. కదాచిదేవ ఉప్పజ్జనతో న నియతాతి అనియతా. యదిపి అనియతా ఏకజ్ఞం న ఉప్పజ్జన్తి, తస్మిం పన చిత్తే ఉప్పజ్జనధమ్మతాయ “ఛత్తింసా”తి వుత్తం. తేనాహ “ఉప్పజ్జమానాపి చ న ఏకతో ఉప్పజ్జన్తి”తి.

౪౫౯. ఘోసతీతి కత్తునిద్దేసో. యం తత్త కారణం, తం హేట్టా వుత్తమేవ. ఘోసన్తి ఏతేనాతి వా ఫస్సో. సమ్మయుత్తధమ్మా హి ఆరమ్మణే పవత్తమానా తం ఘోసనలక్షణేన ఫస్సేన ఘోసన్తా వియ హోన్తి. ఆరమ్మణఘోసనమత్తం వా ఫస్సోతి సాధనత్తయమ్పి యుజ్జతేవ. సభావధమ్మేసు కత్తుకరణసాధనవచనం తదాకారసమారోపనతో పరియాయకథా, భావసాధనవచనమేవ నిప్పరియాయకథాతి వుత్తం “ఘోసనలక్షణో”తి. అయశ్శోతిఆది యథావుత్తలక్షణాదిసమత్థనం. యది అయం ధమ్మో చేతసికో, స్వాయం అరూపధమ్మో సమానో కథం ఘోసనలక్షణో, సజ్ఞట్టనరసాదికో చ హోతీతి అన్తోలీనం చోదనం హదయే రపేత్వా తస్స సోధనత్తం “అరూపధమ్మోపి సమానో”తిఆది వుత్తం. తత్త “ఘోసనాకారేనేవ పవత్తతీ”తి ఇమినా అరూపస్సాపి తస్స ధమ్మస్స అయం సభావోతి దస్సేతి. సా చ తస్స ఘోసనాకారప్పవత్తి అమ్మిలలమ్మపక్కాదిం ఖాదన్తం పస్సన్తస్స పరస్స ఖేళుప్పత్తి, పరం విబాధియమానం దిస్వా దయాలుకస్స సరీరకమ్పనం, రుక్ఖసాఖగ్గే దుట్టితం పురిసం దిస్వా భూమియం రితస్స భీరుకపురిసస్స జజ్జచలనం, పిసాచాదిభాయిత్తబ్బం దిస్వా ఊరుఖమ్పాతి ఏవమాదీసు పరిబృత్తా హోతి.

ఏకదేసేనాతి కట్టద్వయాది వియ అత్తనో ఏకపస్సేన. అనల్లీయమానోపీతి అసంసిలియమానోపి. రూపసద్దేహి సహ ఫస్సస్స సామజ్ఞం అనల్లీయమానసజ్ఞట్టనమేవ, న విసయభావో. యథా రూపసద్దా చక్షుసోతాని అనల్లీయమానా ఏవ “ఘోసిత”న్తిఆదినా వుత్తా, ఏవం ఫస్సస్సాపి ఆరమ్మణఘోసనసజ్ఞట్టనానీతి. సజ్ఞట్టనఞ్చ ఫస్సస్స చిత్తారమ్మణానం సన్నిపతనభావో ఏవ. తేనాహ “చిత్తమారమ్మణఞ్చ సజ్ఞట్టతీ”తి. కిచ్చట్థేన రసేన సజ్ఞట్టనరసతా వుత్తా, వత్థారమ్మణసన్నిపాతేన వా సమ్మజ్జతీతి సజ్ఞట్టనసమ్మత్తికో ఫస్సో సజ్ఞట్టనరసో వుత్తో. యథా “ద్వే పాణీ వజ్జేయు”న్తిఆదీసు (మి. ప. ౨.౩.౮) పాణిస్స పాణిమ్మి సజ్ఞట్టనం తబ్బిసేసభూతా రూపధమ్మా, ఏవం చిత్తస్స ఆరమ్మణే సజ్ఞట్టనం తబ్బిసేసభూతో ఏకో చేతసికధమ్మో దట్టబ్బో. “తిణ్ణం సజ్ఞతి ఫస్సో”తి (మ. ని. ౧.౨౦౪; ౩.౪౨౧, ౪౨౨, ౪౨౬; సం. ని. ౨.౪౩-౪౪; ౪.౬౦) వచనతో చక్షురూపవిజ్ఞాణాదీనం సజ్ఞతివసేన గహేతబ్బత్తా ఆహ “తికసన్నిపాతసజ్ఞాతస్సా”తిఆది. తస్స ఫస్సస్స కారణభూతో తదనురూపో సమన్నాహరో తజ్ఞాసమన్నాహరో. ఇన్ద్రియస్స తదభిముఖభావో, ఆవజ్ఞనాయ చ ఆరమ్మణకరణం విసయస్స పరిక్ఖతతా అభిసజ్ఞతతా, విజ్ఞాణస్స విసయభావకరణాని అత్తో. యథా నిచ్చమ్మా గావీ యం యం రానం ఉపగతా, తత్త తత్త దుక్ఖమేవ పాపుణాతి, ఏవం ఫస్సే సతి వేదనా ఉప్పజ్జతేవ. వేదనా చ దుక్ఖసల్లాదిసభావాతి వుత్తం “వేదనాధిట్టానభావతో పన నిచ్చమ్మగావీ వియ దట్టబ్బో”తి.

౪౬౦. అభిసంధానాతి పబన్ధతి పవత్రేతి. చేతనాభావో బ్యాపారభావో. ఆయాహనం చేతయనం ఈరియనం. సంవిదహనం విచారణం. ఆయాహనరసాయ చేతనాయ పవత్రమానాయ సబ్దేపి సమ్మయుత్తధమ్మా యథాసకం కిచ్చప్పసుతా హోన్తితి సా సకిచ్చపరకిచ్చసాధికా వుత్తా. జేట్టసిస్సో పరే సజ్ఞాయనే ఉయ్యాజేన్తో సయమ్మి సజ్ఞాయతి. మహావడ్డకిచ్చి వడ్డకికమ్మం కాతుమారద్దే ఇతరేపి కరోన్తియేవ. ఉస్సాహనభావేనాతి ఆదరకరణభావేన. సా హి సయం ఆదరభూతా సమ్మయుత్తధమ్మే ఆదరయతీతి. ఆయాహనవసేన ఉస్సాహనం దట్టబ్బం, న వీరియుస్సాహవసేన.

౪౬౧. వీరభావోతి యేన వీరో నామ హోతి, సో ధమ్మాతి అత్తో. విధినా ఈరేతబ్బం పవత్రేతబ్బన్తి వా వీరియం, ఉస్సాహో, తంతంకిచ్చసమారమ్భో, పరక్కమో వా. ఉపత్తిమ్మనం సమ్మయుత్తధమ్మానం కోసజ్ఞపక్ఖే పతితుం అదత్వా ధారణం అనుబలప్పదానం, సమ్మగ్గణ్ణం వా. సంసీదనపటిపక్ఖో ధమ్మా అసంసీదనం, న సంసీదనాభావమత్తన్తి అసంసీదనభావేన పచ్చుపతిట్టతీతి వుత్తం “అసంసీదనభావపచ్చుపట్టాన”న్తి. సంవేగపదట్టానన్తి అట్టసంవేగపుబ్బికాయ (అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౪౧౮) కుసలకిరియాయ వీరియారమ్మవత్తుపదట్టానం. “మగ్గో గన్తబ్బో హోతి, మగ్గో గతో, కమ్మం కాతబ్బం, కమ్మం కతం, అప్పమత్తకో ఆబాధో ఉప్పన్నో, గిలానా వుట్టితో హోతి, అచిరవుట్టితో గేలణ్ణో, గామం వా నిగమం వా పిణ్ణాయ విచరన్తో న లభతి లూఖస్స వా పణీతస్స వా భోజనస్స యావదత్తం పారిపూరిం, లభతి...పే.... పారిపూరి”న్తి ఏవం వుత్తాని ఏతాని అనురూపపచ్చవేక్షణాసహితాని అట్ట వీరియారమ్మవత్తాని, తంమూలకాని వా పచ్చవేక్షణాని.

౪౬౨. అత్తనా అనుపాలేతబ్బానం సహజాతధమ్మానం అనుపాలనం జీవితస్స బ్యాపారో, తణ్హ నేసం జీవనన్తి తం తస్స కారణభావం పురక్ఖత్వా వుత్తం “జీవన్తి తేనా”తి. తమ్మి చస్స అత్తతో జీవనమేవాతి ఆహ “జీవనమత్తమేవ వా త”న్తి.

౪౬౩. ఆధియతీతి రపేతి. అవిసారో అత్తనో ఏవ అవిసరణసభావో. అవిక్ఖేపో సమ్మయుత్తానం ధమ్మానం అవిక్ఖిత్తతా. యేన సమ్మయుత్తా అవిక్ఖిత్తా హోన్తి, సో ధమ్మా అవిక్ఖేపోతి. అవూపసమలక్షణస్స విక్ఖేపస్స పటిపక్ఖతాయ చిత్తస్స ఉపసమనాకారేన పచ్చుపతిట్టతీతి ఉపసమపచ్చుపట్టానో. విసేసతోతి యేభుయ్యేన. సుఖవిరహితోపి హి అత్తి సమాధీతి. దీపచ్చినిదస్సనేన సంతానరితిభావం సమాధిస్స దస్సేతి.

౪౬౪. సద్దహన్తి ఏతాయాతి సద్దహనకిరియాయ పవత్రమానానం ధమ్మానం తత్త ఆధిపచ్చభావేన సద్ధాయ పచ్చయతం దస్సేతి. తస్సా హి ధమ్మానం తథాపచ్చయభావే సతి పుగ్గలో సద్దహతీతి వోహరో హోతి. సద్దహనం సద్ధేయ్యవత్తునో పత్తియాయనం, తం లక్షణం ఏతిస్సాతి సద్దహనలక్షణా. ఓకప్పనలక్షణాతి అనుపవిసిత్వా ఏవమేతన్తి కప్పనలక్షణా. కాలుస్సియమలం విధమేత్వా సమ్మయుత్తానం, పుగ్గలస్సేవ వా పసాదనం అనావిలభావకరణం రసో ఏతిస్సాతి పసాదనరసా. పక్ఖన్దనం అధిముచ్చనవసేన ఆరమ్మణస్స అనుపవిననం. అకాలుసభావో అకాలుస్సియం, అనావిలభావోతి అత్తో. పసాదనీయట్టానేసు పసాదవిపరీతం అకుసలం అస్సద్ధియం, మిచ్చాధిముత్తి చ, తప్పచ్చనీకోవ పసాదభూతో వత్తుగతో నిచ్చయో అధిముత్తి, న యేవాపనకాధిమోక్షో. రతనత్తయం, కమ్మం, కమ్మఫలజ్ఞా సద్ధేయ్యవత్తు. సప్పురిససంసేవనసద్దమ్మసవనయోనిసోమనసికారధమ్మానుధమ్మప్పటిపత్తియో సోతాపత్తియజ్ఞాని. కుసలధమ్మానం ఆదాసే హత్థం వియ, సబ్బసమ్మత్తిసమ్మదాసే విత్తం వియ, అమతకసిఫలఫలనే బీజం వియ దట్టబ్బా.

౪౬౫. సరన్తి తాయాతి సరణకిరియాయ పవత్రమానానం ధమ్మానం తత్త ఆధిపచ్చభావేన సతియా పచ్చయతం దస్సేతి. తస్సా హి ధమ్మానం తథాపచ్చయభావే సతి తంసమగ్గేపుగ్గలో సరతీతి వోహరో హోతి. ఉదకే అలాబు వియ

పిలవిత్వా గన్తుం అదత్వా పాసాణస్స వియ నిచ్చలస్స ఆరమ్మణస్స రపనం సరణం అసమ్మట్టతాకరణం అపిలాపనం. సమ్మోసపచ్చనీకం కిచ్చం అసమ్మోసో, న సమ్మోసాభావమత్తం. “సతారక్ఖేన చేతసా”తి (అ. ని. ౧౦.౨౦) వచనతో ఆరక్ఖపచ్చపట్టానా. అణ్ణతో ఆగన్త్యా చిత్తవిసయే అభిముఖో భవతి ఏతాయాతి విసయాభిముఖభావో, సతి. సతియా వత్తుభూతా కాయాదయోవ కాయాదిసతిపట్టానాని, సతి ఏవ వా పురిమా పచ్చిమాయ పదట్టానం.

౪౬౬. కాయదుచ్చరితాదీహీతి హేతుమ్హి కరణవచనం. హిరియతీతి లజ్జాకారేన జిగుచ్చతి. తేహియేవాతి కాయదుచ్చరితాదీహియేవ. ఓత్తప్పతీతి ఉబ్బిజ్జతి. హిరీ పాపధమ్మే గూఢం వియ పస్సన్తీ జిగుచ్చతీతి ఆహ “పాపతో జిగుచ్చనలక్ఖణా హిరీ”తి. ఓత్తప్పం తే ఉత్థం వియ పస్సంతం తతో ఉత్తసతీతి వుత్తం “ఉత్తాసలక్ఖణం ఓత్తప్ప”న్తి. వుత్తప్పకారేనాతి లజ్జాకారేన, ఉత్తాసాకారేన చ. అత్తగారవపదట్టానా హిరీ అజ్జత్తసముట్టానతాయ, అత్తాధిపతితాయ చ. పరగారవపదట్టానం ఓత్తప్పం బహిద్ధాసముట్టానతాయ, లోకాధిపతితాయ చ. తమేవత్తం పాకటతరం కాతుం “అత్తానం హి”తిఆది వుత్తం. అజ్జత్తసముట్టానాదితా చ హిరిఓత్తప్పానం తత్త తత్త పాకటభావేన వుత్తా, న పనేతేసం కదాచి అణ్ణమణ్ణవిప్పయోగా. న హి లజ్జనం నిబ్బయం, పాపభయం వా అలజ్జనం అట్టితి. లోకపాలకాతి ఏత్త “ద్వేమే, భిక్షవే, సుక్కా ధమ్మా లోకం పాలేన్తీ”తి (అ. ని. ౨.౯; ఇతిపు. ౪౨) సుత్తపదం అత్తాధిపతి, లోకాధిపతిభావే చ “సో అత్తానంయేవ అధిపతిం కరిత్వా, సో లోకంయేవ అధిపతిం కరిత్వా”తి (అ. ని. ౩.౪౦) చ సుత్తపదాని ఆహరిత్వా వత్తబ్బాని.

౪౬౭. యస్మా లోభపటిపక్ఖో అలోభోతి యే ధమ్మా తేన సమ్మయుత్తా, తంసమజ్ఞినో వా సత్తా తేన న లుబ్భన్తి, సయం కదాచిపి న లుబ్భతేవ, అత్థతో వా అలుబ్భనాకారో ఏవ చ హోతి, తస్మా వుత్తం “న లుబ్భన్తీ”తిఆది. ఏసేవ నయోతి “న దుస్సన్తి తేనా”తిఆదినా కారకత్తయయోజనం అతిదిసతి. అగేధో అగిజ్ఞనం అనభికజ్ఞనం. అలగ్గభావో అనాసత్తతా. అపరిగ్గహో కస్సచి వత్తునో మమత్తవసేన అసంక్లహో. అనల్లీనో భావో అధిప్పాయో ఏతస్సాతి అనల్లీనభావో. ఏవణ్ణో ఉపమాయ సమేతి.

౪౬౮. చణ్డికస్స భావో చణ్డిక్కం, కోపో. తప్పటిపక్ఖో అచణ్డిక్కం, అబ్బాపాదో. అవిరోధో అవిగ్గహో. అనుకూలమిత్తో అనువత్తకో. వినయరసోతి వినయనరసో. సోమ్మభావో మేజ్జనవసేన హిలాదనీయతా.

౪౬౯. ధమ్మానం యో యో సభావో యథాసభావో, తస్స తస్స పటివిజ్ఞనం యథాసభావపటివేధో. అక్ఖలితం అవిరజ్ఞిత్వా పటివేధో అక్ఖలితపటివేధో. విసయస్స ఓభాసనం తప్పటిచ్చాదకసమ్మోహాన్ధకారవిధమనం విసయోభాసనం. కత్థచిపి విసయే అసమ్మయ్యనాకారేనేవ పచ్చుపతిట్ఠతి, సమ్మోహపటిపక్ఖతాయ వా తదభావం పచ్చుపట్టపేతీతి అసమ్మోహపచ్చుపట్టానో. సబ్బకుసలానం మూలభూతాతి సబ్బేసం చతుభూమకకుసలధమ్మానం సుప్పతిట్ఠితభావసాధనేన పతిట్టాభూతా, న తేసం కుసలభావసాధనేన. యది హి తేసం కుసలభావో కుసలమూలపటిబద్ధో సియా, ఏవం సతి తంసముట్టానరూపేసు హేతుపచ్చయతా న సియా. న హి తే తేసం కుసలాదిభావం సాధేన్తి, న చ పచ్చయా న హోన్తి. వుత్తణ్ణోతం “హేతూ హేతుసమ్మయుత్తకానం ధమ్మానం తంసముట్టానానన్త రూపానం హేతుపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టం. ౧.౧.౧). యథా చ కుసలభావో, ఏవం అబ్యాకతభావోపి అబ్యాకతమూలప్పటిబద్ధో సియా. తథా సతి అహేతుకచిత్తానం అబ్యాకతభావో ఏవ న సియా, అకుసలేసు చ యత్త ఏకంయేవ మూలం, తస్స అకుసలభావో న సియా, ఉభయమ్పి హోతియేవ. తస్మా న మూలప్పటిబద్ధో కుసలాదిభావో, అథ ఖో యోనిసోమనసికారాదిపటిబద్ధో. తేసం పన సుప్పతిట్ఠితభావసాధనాని మూలానీతి గహేతబ్బం.

౪౭౦. పస్యమ్భనం దరథవూపసమో. కాయసద్ధో సమూహవాచీ, సో చ ఖో వేదనాదిక్ష్ణంతయవసేనాతి ఆహ
 “కాయోతి చేత్థ వేదనాదయో తయో ఖన్ధా”తి. తేనేవాహ “తత్థ కతమా తస్మిం సమయే కాయపస్సద్ధి హోతి? యా తస్మిం
 సమయే వేదనాక్ష్ణంతస్సా”తిఆది (ధ. సం. ౪౦). దరథో సారమ్భో, దోమనస్సపచ్చయానం ఉద్ధచ్చాధికానం కిలేసానం,
 తథాపవత్తానం వా చతున్నం ఖన్ధానం ఏతం అధివచనం. దరథనిమ్మద్ధనేన పరిళాహపరిప్పన్దవిరహితో సీతిభావో
 అపరిప్పన్దసీతిభావో. ఉద్ధచ్చప్పధానా కిలేసా ఉద్ధచ్చాదికిలేసా, ఉద్ధచ్చం వా ఆదిం కత్వా సబ్బకిలేసే సఙ్ఖణ్ణాతి. సేసేసుపి
 ఏసేవ నయో.

గరుభావో దన్దతా, ధినమిద్ధాధికానం, తథాపవత్తానం వా చతున్నం ఖన్ధానం ఏతం అధివచనం. దన్దతాయ పటిపక్ఖో
 అదన్దతా, న దన్దతాయ అభావమత్తం.

ధద్ధభావో థమ్భో, దిట్టిమానాధికానం, తప్పధానానం వా చతున్నం ఖన్ధానమేతం నామం. ధద్ధభావనిమ్మద్ధనతో ఏవ
 కత్థచి ఆరమ్మణే అప్పటిహతాకారేన పచ్చపతిట్ఠన్తి, సమ్మయుత్తానం వా తత్థ అప్పటిఘాతం పచ్చపట్టపేన్తితి
 అప్పటిఘాతపచ్చపట్టానా.

కమ్మని సాధు కమ్మణ్ణం, న కమ్మణ్ణం అకమ్మణ్ణం, తస్స భావో అకమ్మణ్ణభావో, దానసీలాదిపుణ్ణాకిరియాయం
 అయోగ్యతా. అత్థతో కామచ్చన్దాదిసంకిలేసధమ్మా, తప్పధానా వా చత్తారో అకుసలక్ఖన్దా. కమ్మణ్ణభావేనేవ సమ్మన్నాకారేన
 ఆరమ్మణస్స గహణం ఆరమ్మణకరణసమ్మత్తి. వుత్తావసేసా కామచ్చన్దాదయో, తదేకట్టా చ సంకిలేసధమ్మా
 అవసేసనీవరణాదయో. వినిబన్దనిమ్మద్ధనేన సుఖప్పవత్తిహేతుతాయ పసాదనీయవత్తాసు పసాదావహా. సువణ్ణవిసుద్ధి
 వియాతి యథా సువణ్ణవిసుద్ధి అపగతకాళకా అలఙ్కారవికతివినియోగక్ఖమా, ఏవమయమ్మి సంకిలేసవిగమేన
 హితకిరియావినియోగక్ఖమా.

కాయచిత్తానం గేలణ్ణం, అస్సద్ధియాది, తదేకట్టా చ పాపధమ్మా. గేలణ్ణపటిపక్ఖో అగేలణ్ణం , తబ్బావో లక్ఖణం ఏతాసన్ని
 అగేలణ్ణభావలక్ఖణా. యథావుత్తగేలణ్ణనిమ్మద్ధనేనేవ నత్తి ఏతాసం ఆదీనవో దోసో, న వా ఏతా ఆదీనం కపణం వన్తి
 పవత్తన్తితి నిరాదీనవా, తేనాకారేన పచ్చపతిట్ఠన్తి, తం వా సమ్మయుత్తేసు పచ్చపట్టపేన్తితి నిరాదీనవపచ్చపట్టానా.

కాయసమ్మన్ధీ, చిత్తసమ్మన్ధీ చ ఉజ్జభావోతి లక్ఖితబ్బతాయ కాయచిత్తలజ్జవలక్ఖణా. కాయచిత్తానం
 నఙ్గలసీసచన్దకోటిగోముత్తవఙ్కతాసఙ్ఖతానం కుటిలభావానం నిమ్మద్ధనతో కాయచిత్తకుటిలభావనిమ్మద్ధనరసా. తతో ఏవ
 సబ్బథాపి అజిష్ఠభావేన పచ్చపతిట్ఠన్తి, సమ్మయుత్తానం వా అజిష్ఠతం పచ్చపట్టపేన్తితి అజిష్ఠతాపచ్చపట్టానా.
 “సన్తదోసపటిచ్చాదనలక్ఖణా మాయా, అసన్తగుణసమ్భావనలక్ఖణం సారేయ్య”న్తి ఏవం వుత్తా తదాకారప్పవత్తా అకుసలా
 ఖన్ధా, తదేకట్టా చ సంకిలేసధమ్మా మాయాసారేయ్యాదికా. ఏత్థ చ చిత్తపస్సద్ధిఆదీహి చిత్తమేవ పస్సద్ధం, లహు, ముదు,
 కమ్మణ్ణం, పగుణం, ఉజ్జ చ హోతి. కాయపస్సద్ధిఆదీహి పన రూపకాయోపి. తేనేవేత్థ భగవతా ధమ్మానం దువిధతా వుత్తా,
 న సబ్బత్త.

౪౭౧. ఛన్దనం ఛన్దో, ఆరమ్మణేన అత్థికతా. “ఛన్దో కామో”తిఆదీసు (విభ. ౫౬౪) పన తణ్ణాపి వుచ్చతి, “ఛన్దం జనేతి
 వాయమతీ”తిఆదీసు (విభ. ౪౩౨) వీరియమ్మీతి తతో నివత్తనత్తం “కత్తుకామతాయేతం అధివచన”న్తి వుత్తం. కత్తుకామతా

వుచ్చతి కరణిచ్చా. చేతసికస్స చ ధమ్మస్స సారమ్మణత్తా కరణిచ్చా నామ ఆలమ్బనస్స ఆలమ్బితుకామతాముఖేనేవ హోతీతి ఆరమ్మణకరణిచ్చాలక్ఖణో ధన్తో కత్తుకామతాలక్ఖణో వుత్తో. తేనేవాహ “ఆరమ్మణపరియేసనరసో, ఆరమ్మణేన అత్థికతాపచ్చపట్టానో”తి చ. యదగ్గేన పనాయం అత్తనో ఆరమ్మణపరియేసనరసో, తదగ్గేన సమ్మయుత్తానమ్మి హోతియేవ ఏకారమ్మణతాయ తేన తేసం. తేనేవాహ “ఆరమ్మణగ్గహణే చాయం చేతసో హత్థప్పసారణం వియ దట్టబ్బో”తి. స్వాయం కుసలేసు ఉప్పన్నో కుసలచ్చన్దోతి వుచ్చతి యోనిసోమనసికారసముట్టానత్తా.

౪౭౨. అధిముచ్చనం ఆరమ్మణే సన్నిట్టానవసేన వేదితబ్బం, న పసాదనవసేన. యథా తథా వా హి ఆరమ్మణే నిచ్చయనం అధిముచ్చనం అనధిముచ్చన్తస్స పాణాతిపాతాదీసు, దానాదీసు వా పవత్తియా అభావా, సద్ధా పన పసాదనీయేసు పసాదాధిమోక్షాతి అయమేతేసం విసేసో. వోట్టబ్బనం పన యథా సన్ధిరితే అత్థే నిచ్చయనాకారేన పవత్తిత్వా పరతో త్తమానానం తథా పవత్తియా పచ్చయో హోతి. యది ఏవం, విచికిచ్చాసమ్మయుత్తేసు కథన్తి? తేసమ్మి ఏకంసేనేవ సంసప్పనాకారస్స పచ్చయతాయ దట్టబ్బం. దారకస్స వియ ఇతో చిత్తో చ సంసప్పనస్స “కరిస్సామి న కరిస్సామి”తి అనిచ్చయస్స పటిపక్ఖకిరియా అసంసప్పనం, యేసు చిత్తుప్పాదేసు అయం సన్నిట్టానలక్ఖణో అధిమోక్షో, తేసం ఆరమ్మణధమ్మో ఏవ సన్నిట్టేయ్యధమ్మో.

౪౭౩. కిరియా కారోతి కారసద్దస్స భావసాధనతమాహ. మనమ్మి కారోతి మనసి ఆరమ్మణస్స కరణం. యేన హి మనో ఆరమ్మణే కరియతి ఆరమ్మణేనస్స సంయోజనతో, తతో ఏవ తేన ఆరమ్మణమ్మి మనసి కరియతీతి. పురిమమనతోతి భవజ్ఞమనతో. విసదిసమనన్తి వీధిజవనం మనం కరోతీతి మనసికారసామజ్ఞోన వీధిజవనపటిపాదకే దస్సేతి.

సమ్మయుత్తధమ్మే ఆరమ్మణాభిముఖం సారేన్తో వియ హోతీతి మనసికారో సారణలక్ఖణో వుత్తో. సతియా అసమ్మస్సనవసేన విసయాభిముఖభావపచ్చపట్టానతా, మనసికారస్స పన సంయోజనవసేన ఆరమ్మణాభిముఖభావపచ్చపట్టానతాతి అయమేతేసం విసేసో. ఆరమ్మణపటిపాదకస్స సజ్ఞారక్ఖన్దపరియాపన్నతావచనం ఇతరమనసికారానం తదజ్ఞాక్ఖన్దపరియాపన్నతామత్తం జోతేతీతి తథాజోతితం తం విజ్ఞాణక్ఖన్దే ఓతారేత్వా దస్సేతుం “వీధిపటిపాదకో”తిఆది వుత్తం.

౪౭౪. తేసు ధమ్మేసూతి యేసు ధమ్మేసు సయం ఉప్పన్నా, తేసు అత్తనా సమ్మయుత్తేసు చిత్తచేతసికధమ్మేసు. అనారమ్మణత్తేపి హి తేసు సమప్పవత్తేసు ఉదాసినభావతో “తత్తమజ్జత్తతా”తి వుచ్చతి. సమవాహితలక్ఖణాతి సమం అవిసమం యథాసకకిచ్చేసు పవత్తనలక్ఖణా. ఉదాసినభావేన పవత్తమానాపి హేసా సమ్మయుత్తధమ్మే యథాసకకిచ్చేసు పవత్తేతి, యథా రాజా తుణ్ణీ నిసిన్నోపి అత్థకరణే ధమ్మట్టే యథాసకకిచ్చేసు అప్పమత్తే పవత్తేతి. అలీనానుద్ధతపవత్తిపచ్చయతా ఊనాధికతానివారణరసా, కిచ్చవసేన చేతం వుత్తం. యది ఏవం, సహజాతాధిపతిసో కథన్తి? తమ్మి తస్సా కిచ్చమేవ. యం సహజాతధమ్మానం అధిపతిభావోతి, తస్సాపి తథాపవత్తనమేవాతి నాయం దోసో. “ఇదం నిహినకిచ్చం హోతు, ఇదం అతిరేకతరకిచ్చ”న్తి ఏవం పక్ఖపాతవసేన వియ పవత్తి పక్ఖపాతో, తం ఉపచ్చిన్దన్తి వియ హోతీతి అధిప్పాయో.

“అనియతేసు ఇచ్చన్తి”తి ఇమినా చేతసికన్తరభావేన ఇచ్చన్తితి దస్సేతి. అదోసోయేవ మేత్తా. తథా హి సోయేవ “మేత్తా మేత్తాయనా”తిఆదినా (ధ. సం. ౧౦౬౨) నిద్దిట్టో. ఉపేక్షాతి యం ఉపేక్షం మేత్తాయ సద్ధిం పరికప్పేన్తి, సా

తత్రమజ్జిమన్తపీఠాకాయేవ.

౪౭౦. కాయదుచ్చరితాదివత్థానన్తి పరపాణపరధనపరణత్తిఆదీనం. అమద్దనం మద్దనపటిపక్ఖభావో.

కాయదుచ్చరితాదివత్థతో సజ్జోచనకిరియాపదేసేన కాయదుచ్చరితాదితో ఏవ సజ్జోచనకిరియా వుత్తాతి దట్టబ్బం. న హి విరతియో దుచ్చరితవత్థనో అకిరియపచ్చుపట్టానా యుజ్జన్తి, అథ ఖో దుచ్చరితస్స, విరతీనన్తా నోరచ్చవసేన సజ్జోచనం, అకిరియానన్తా హిరోత్తప్పానం జిగుచ్చనాదివసేనాతి అయమేతేసం విసేనో.

౪౭౧. సజ్ఞారాతి సజ్ఞారక్ఖన్దధమ్మే సన్ధాయాహ. తే హి ఇధాధిప్పితా, అజ్ఞాథా అట్టతింసాతి వత్తబ్బం సియా. యథా చిత్తం, ఏవం తంసమ్మయుత్తధమ్మాపి దుతియే ససజ్ఞారా ఏవాతి ఆహ “ససజ్ఞారభావమత్తమేవ హేత్థ విసేనో”తి. అవసేసా పఠమే వుత్తధమ్మా.

అవసేసా పజ్ఞామేన సమ్మయోగం గచ్ఛన్తీతి ఏత్థ కథం కరుణాముదితాఉపేక్షాసహగతే సమ్భవన్తీతి? పుబ్బభాగభావతో. అప్పనాప్పత్తా ఏవ హి కరుణాముదితా ఉపేక్షాసహగతా న హోన్తి, తతో అజ్ఞాత్థ పన ఉపేక్షాసహగతాపి హోన్తీతి ఆచరియా.

సువిసుద్ధస్స కాయకమ్మాదికస్స చిత్తసమాధానవసేన రూపారూపావచరకుసలప్పవత్తి, న కాయకమ్మాదీనం సోధనవసేన, నాపి దుచ్చరితదురాజీవానం సముచ్చిన్ననపటిప్పస్సమ్భవసేనాతి మహగ్గతచిత్తుప్పాదేసు విరతీనం అసమ్భవోయేవాతి ఆహ “రపేత్వా విరతిత్తయ”న్తి. తతోతి రూపావచరపఠమే వుత్తచేతసికతో. తేయేవాతి రూపావచరపజ్ఞామే వుత్తచేతసికా ఏవ. యది ఏవ రూపావచరతో కో విసేనోతి ఆహ “అరూపావచరభావోయేవ హి ఏత్థ విసేనో”తి.

పఠమజ్ఞానికేతి పఠమజ్ఞానవతి. మగ్గవిజ్ఞాణేతి చతుబ్బిధేపి మగ్గవిజ్ఞాణే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బాతి సమ్మన్థో. దుతియజ్ఞానికాదిభేదే మగ్గవిజ్ఞాణేతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన తతియచతుత్థపజ్ఞామజ్ఞానికాని సజ్గణ్ఠాతి. “వుత్తనయేనా”తి వుత్తం కిం అవిసేసేనాతి చోదనాయనే తం దస్సేన్తో “కరుణాముదితాన”న్తిఆదిమాహ. తత్థ మగ్గవిజ్ఞాణానం నిబ్బానారమ్మణత్తా, కరుణాముదితానన్తా సత్తారమ్మణత్తా న తాసం తత్థ సమ్భవో. మగ్గధమ్మేసు చ పాదకాదినియమేన కదాచి సమ్మాసజ్కప్పవిరహో సియా , న పన విరతివిరహో కాయదుచ్చరితాదీనం సముచ్చిన్ననవసేనేవ అరియమగ్గస్స పవత్తనతోతి నియతవిరతితా.

౪౭౨. న హిరియతి న లజ్జతీతి అహిరికో, పుగ్గలో, చిత్తం, తంసమ్మయుత్తధమ్మసముదాయో వా. “అహిరిక్కు”న్తి వత్తబ్బే ఏకస్స కకారస్స లోపం కత్వా “అహిరిక”న్తి వుత్తం. “న ఓత్తప్ప”న్తి ఓత్తప్పస్స పటిపక్ఖభూతం ధమ్మమాహ. అజిగుచ్చనం అహీళనం. అలజ్ఞా అవిరిళా. తేహీవాతి కాయదుచ్చరితాదీహి ఏవ. అసారజ్జం నిబ్బయతా. అనుత్తాసో అసమ్భమో. వుత్తపటిపక్ఖవసేనాతి అలజ్జనాకారేన పాపానం కరణరసం అహిరికం, అనుత్తాసాకారేన అనోత్తప్పం, వుత్తప్పకారేనేవ పాపతో అసజ్జోచనపచ్చుపట్టానాని అత్తని, పరేసు చ అగారవపదట్టానాని. గామసూకరస్స వియ అసుచితో కిలేసాసుచితో అజిగుచ్చనం అహిరికేన హోతి, సలభస్స వియ అగ్గితో పాపతో అనుత్తాసో అనోత్తప్పేన హోతీతి ఏవం వుత్తప్పటిపక్ఖవసేన విత్థారో వేదితబ్బో.

౪౭౯. లుబ్ధుని తేనాతిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం హేట్టా వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం. లుబ్ధునీతి అభిగిజ్జుని. ముయ్హన్తీతి న బుజ్జుని. ఆరమ్మణగ్గహణం “మమ ఇద”ని తణ్ణాభినివేసవసేన అభినివిస్స ఆరమ్మణస్స అవిస్సజ్జనం, న ఆరమ్మణకరణమత్తం. అభిసజ్ఞో అభిముఖభావేన ఆసత్తి. అపరిచ్ఛాగో అవిజహనం, దుమ్మాచనీయతా వా. అస్సాదదస్సనం అస్సాదదిట్టి. “అస్సాదానుపస్సినో చ తణ్ణా పవడ్డతీ”తి (సం. ని. ౨.౫౨, ౫౪, ౫౭) హి వుత్తం.

౪౮౦. ధమ్మసభావస్స యాథావతో అదస్సనం చిత్తస్స అన్తభావో. అజ్ఞాణం జాణపటిపక్ఖో. సమ్మటివిజ్ఞితుం అసమత్తతా అసమ్మటివేధో. యథా జాణం ఆరమ్మణసభావం పటివిజ్ఞితుం న లబ్ధతి, మోహస్స తథా పవత్తి ఆరమ్మణసభావచ్ఛాదనం. అసమ్మాపటిపత్తిం పచ్చుపట్టపేతి, సమ్మాపటిపత్తియా పటిపక్ఖభావేన గయ్హతీతి వా అసమ్మాపటిపత్తిపచ్చుపట్టానో. యస్స ఉప్పజ్జతి, తస్స అన్తకరణం అన్తకారో, తథా పచ్చుపత్తిట్టతీతి అన్తకారపచ్చుపట్టానో.

౪౮౧. మిచ్ఛాతి ధమ్మసభావస్స విపరీతం, నిచ్ఛాదితోతి అత్తో. అయోనిసో అభినివేసో అనుపాయాభినివేసో ఉప్పథాభినివేసో. ధమ్మసభావం అతిక్కుమిత్వా పరతో ఆమసనం పరామాసో. విపరీతగ్గాహవసేన “ఇదమేవ సచ్చం, మోఘమజ్ఞా”ని (మ. ని. ౨.౧౮౭, ౨౦౨, ౨౦౩; ౩.౨౭-౨౯) అభినివిసనం మిచ్ఛాభినివేసో.

౪౮౨. యస్స ధమ్మస్స వసేన ఉద్ధతం హోతి చిత్తం, తంసమ్మయుత్తధమ్మా వా, సో ధమ్మో ఉద్ధచ్చం. అవూపసమోతి అసన్నిసిన్న అప్పసన్నభావమాహ. అనవట్టానరస్స చలనకిచ్చం. భన్తత్తన్తి పరిబ్బమనాకారం. చేతసో అవూపసమేతి నిష్పాదేతట్టే పయోజనే భుమ్మం, అవూపసమపచ్చయభూతం ఆరమ్మణం వా “అవూపసమో”తి వుత్తం. అకుసలధమ్మానం ఏకన్తనిహీనతాయ “అకుసలభావేన చ లామకత్త”ని వుత్తం.

౪౮౩. ధినమిద్ధమేత్థ అనియతం, న మానాదీతి ధినమిద్ధస్స అనియతతా చ ఏత్థ దుతియచిత్తే పరమాకుసలతో విసేసో.

అనుస్సాహనావసీదనభావేన సంహతభావో ధినం, తేన యోగతో చిత్తం ధినం, తస్స భావోతి ధినతా. అసమత్తతావిఘాతవసేన అకమ్మజ్ఞతా మిద్ధం. యస్మా తతో ఏవ తేన సమ్మయుత్తధమ్మా మేధితా విహతసామత్తియా హోన్తి, తస్మా “మిద్ధనతా మిద్ధ”ని వుత్తం. అనుస్సాహలక్ఖణన్తి ఉస్సాహపటిపక్ఖలక్ఖణం. వీరియస్స అవనోదనం ఖిపనం వీరియావనోదనం. సమ్మయుత్తధమ్మానం సంసీదనాకారేన పచ్చుపత్తిట్టతి, తేసం వా సంసీదనం పచ్చుపట్టపేతీతి సంసీదనపచ్చుపట్టానం. అకమ్మజ్ఞతాలక్ఖణన్తి ఏత్థ కామం ధినమ్మి అకమ్మజ్ఞసభావమేవ, తం పన చిత్తస్స, మిద్ధం వేదనాదిక్ఖన్తయస్సాతి అయమేత్థ విసేసో. తథా హి పాళియం “తత్త కతమం ధినం? యా చిత్తస్స అకల్లతా అకమ్మజ్ఞతా. తత్త కతమం మిద్ధం? యా కాయస్స అకల్లతా అకమ్మజ్ఞతా”తి (ధ. సం. ౧౧౬౨-౧౧౬౩) చ ఆదినా ఇమేసం నిద్దేసో పవత్తో. ఓనహనం విజ్ఞాణద్వారానం పిదహనం. లీనతా లీనాకారో ఆరమ్మణగ్గహణే సజ్జోచో. యస్మా ధినేన చిత్తస్సేవ సంహననం హోతి, మిద్ధేన పన వేదనాదిక్ఖన్తయస్స వియ రూపకాయస్సాపి, తస్మా తం పచలాయికానిద్ధం పచ్చుపట్టపేతీతి పచలాయికానిద్ధాపచ్చుపట్టానం వుత్తం. అరతి పన్తసేనాసనేసు, అధికుసలధమ్మేసు చ అరోచనా. విజమ్మికా విజమ్భనసజ్ఞాతస్స కాయదుట్టుల్లస్స కారణభూతా సంకిలేసప్పవత్తి. అరతివిజమ్మికాదీసూతి చ ఆది-సద్దేన తన్దిఆదీనం గహణం. నిష్పాదేతట్టే పయోజనే చేతం భుమ్మవచనం.

అవసేసా సోళస. మానో పనేత్త అనియతో హోతి, తేన సద్ధిం సత్తరసేవ హోన్తి. పట్టానే హి “సంయోజనం ధమ్మం పటిచ్చ సంయోజనో ధమ్మో ఉప్పజ్జతి హేతుపచ్చయా”తి ఏత్త చతుక్ఖత్తుం కామరాగేన, తిక్ఖత్తుం పటిఘేన చ మానో విచికిచ్చా భవరాగోతి తయోపేతే సకదాగామినో సంయోజనానం సంయోజనేహి దసవిధా యోజనాతి దస్సితాయ దసవిధాయ యోజనాయ “కామరాగసంయోజనం పటిచ్చ మానసంయోజనం అవిజ్ఞాసంయోజన”న్తి (పట్టా. ౩.౪.౧) వత్తా “కామరాగసంయోజనం పటిచ్చ అవిజ్ఞాసంయోజన”న్తి (పట్టా. ౩.౪.౧) తథా “మానసంయోజనం పటిచ్చ భవరాగసంయోజనం అవిజ్ఞాసంయోజన”న్తి (పట్టా ౩.౪.౧) వత్తా “భవరాగసంయోజనం పటిచ్చ అవిజ్ఞాసంయోజన”న్తి (పట్టా. ౩.౪.౧) చ ఏవమాగతాహి యోజనాహి మానస్స అనియతభావో పకాసితో. యది హి మానో నియతో సియా, కామరాగస్స మానరహితా పవత్తి న సియా, తథా భవరాగస్స. ఏవం సతి పట్టానే చతుక్ఖత్తుం కామరాగేన యోజనా న సియా, తిక్ఖత్తుంయేవ సియా. భవరాగమూలికా చ న సియా. ఏవఇచ్చ సంయోజనానం సంయోజనేహి అట్టవిధేన యోజనా సియా, న దసవిధేన. దసవిధావ చ దస్సితాతి. సేయ్యాదివసేన ఉచ్చతో నమనం ఉన్నతి. ఉన్నమనవసేనవ సంపగ్గహరసో. న వీరియం వియ తంతంకిచ్చసాధనే అబ్బుస్సహనవసేన. ఓమానస్సాపి అత్తానం అవం కత్వా గహణమ్పి సమ్మగ్గహణవసేనవాతి దట్టబ్బం. కేతు వుచ్చతి అచ్చుగ్గతధజో, ఇధ పన కేతు వియాతి కేతు, ఉళారతమాదిభావో. తం కేతుభావసజ్ఞాతం కేతుం కామేతీతి కేతుకమ్యం, చిత్తం. యస్స ధమ్మస్స వసేన కేతుకమ్యం, సా కేతుకమ్యతా. “అహ”న్తి పవత్తనతో మానస్స దిట్ఠిసదిసీ పవత్తితి సో దిట్ఠియా సద్ధిం ఏకచిత్తుప్పాదే న పవత్తతి, అత్తసినేహసన్నిస్సయో చాతి ఆహ “దిట్ఠివిప్పయుత్తలోభపదట్టానో”తి.

ఏత్తాపి చాతి చ-సద్దేన ధినమిద్ధం ఆకడ్డతి.

౪౮౫. దుస్సన్తీతి బ్యాపజ్జన్తి. చణ్ణీక్ఖం కుజ్ఞనం. అత్తనో పవత్తిఆకారవసేన, విరూపసంసప్పనకలనిట్టరూపసముట్టాపనవసేన చ విసప్పనరసో. కాయస్స విజ్ఞత్తభావాపాదనతో అత్తనో నిస్సయదహనరసో. దుస్సనం అత్తనో, పరస్స చ ఉపభోగఫలకాలేసు అనిట్టత్తా విససంసట్టపూతిముత్తం వియ దట్టబ్బోతి సబ్బేన సబ్బం అగ్గహేతబ్బతం దస్సేతి.

౪౮౬. యం పరసమ్మత్తీసు ఇస్సాకరణం, సా ఇస్సాతి దస్సేన్తో ఆహ “ఇస్సాయనా ఇస్సా”తి . ఉసూయనం అసహనం. తత్తేవాతి పరసమ్మత్తీసు ఏవ. అభిరతిపటిపక్ఖభూతం ఇస్సాయ కిచ్చం, న అభిరతియా అభావమత్తన్తి ఆహ “అనభిరతిరసా”తి.

౪౮౭. మచ్చరయోగేన “మచ్చరీ”తి పవత్తమానం మచ్చరిసద్ధం గహేత్వా ఆహ “మచ్చరభావో మచ్చరియ”న్తి. నిరుత్తినయేన పన మా ఇదం అచ్చరియం అశ్శోసం హోతు, మయ్హమేవ హోతుతి మచ్చరియన్తి పోరాణా. తం మచ్చరియం వుచ్చమానాని లక్ఖణాదీని పరియాదాయ తిట్ఠతి. సజ్జోచనపచ్చుపట్టానన్తి అత్తసమ్మత్తీనం పరేహి అసాధారణభావకరణేన సజ్జోచనపచ్చుపట్టానం. కటుకాకారగతి కటుకఇచ్చకతా. అత్తసమ్మత్తి ఆవాసాది.

౪౮౮. కుకతన్తి ఏత్త అకతమ్పి కుకతమేవ. ఏవశ్శో వత్తారో హోన్తి “యం మయా న కతం, తం కుకత”న్తి. తథా హి వక్ఖతి “కతాకతానుసోచనరస”న్తి. ఏవం కతాకతం దుచ్చరితం, సుచరితఇచ్చ కుకతం, తం ఆరబ్బ విప్పటిసారవసేన పవత్తం పన చిత్తం తంసహచరితతాయ ఇధ “కుకత”న్తి గహేత్వా “తస్స భావో కుక్కుచ్చ”న్తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం. పచ్చా అనుతాపనం

విబాధనం పచ్చానుతాపో. యథాపవత్తస్స కతాకతాకారవిసిట్టస్స దుచ్చరితసుచరితస్స అనుసోచనవసేన విరూపం పటిసరణం విప్పటిసారో. పరాయత్తతాహేతుతాయ దాసబ్యమివ దట్టబ్బం. యథా హి దాసబ్యే సతి దాసో పరాయత్తో హోతి, ఏవం కుక్కుచ్చే సతి తంసమగ్గీ. న హి సో అత్తనే ధమ్మతాయ కుసలే పవత్తితుం సక్కోతి. అథ వా కతాకతాకుసలకుసలానుసోచనే ఆయత్తతాయ తదుభయవసేన కుక్కుచ్చేన తంసమగ్గీ హోతీతి తం దాసబ్యం వియ హోతీతి.

అనియతేసు ఇస్సాదీసు థినిమిద్ధసమ్మవోవ చాతి చ-సద్దం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం.

౪౯౦. పవత్తిట్టితిమత్తోతి ఖణట్టితిమత్తో. “నివాతే దీపచ్చీనం రితి వియా”తి హి ఏవం వుత్తచిత్తట్టితి వియ సంతానట్టితియా పచ్చయో భవితుం అసమత్తో నిచ్చయాభావేన అసణ్ణహనతో చేతసో పవత్తిపచ్చయమత్తతాయ పవత్తిట్టితిమత్తో. తేనాహ “దుబ్బలో సమాధీ”తి. విగతా చికిచ్చాతి చికిచ్చితుం దుక్కరతాయ వుత్తం, న సబ్బథా విచికిచ్చాయ చికిచ్చాభావతోతి తదత్తమత్తం దస్సేతి. “ఏవం ను ఖో, నను ఖో”తిఆదినా సంసప్పనవసేన సేతీతి సంసయో. కమ్మనరసాతి నానారమ్మణే చిత్తస్స కమ్మనకిచ్చా. ఉద్ధచ్చజ్ఞో అత్తనా గహితాకారే ఏవ రత్వా భమతీతి ఏకారమ్మణస్మింయేవ విప్పన్దనవసేన పవత్తతి. విచికిచ్చా పన యదిపి రూపాదీసు ఏకస్మింయేవ ఆరమ్మణే ఉప్పజ్జతి, తథాపి “ఏవం ను ఖో, నను ఖో, ఇదం ను ఖో, అజ్ఞాం ను ఖో”తి అజ్ఞాం గహేతబ్బాకారం అపేక్షతీతి నానారమ్మణే కమ్మనం హోతీతి. అనిచ్చయం ద్వేళ్లకం పచ్చుపట్టపేతీతి అనిచ్చయపచ్చుపట్టానా. అనేకంసస్స ఆరమ్మణే నానాసభావస్స గహణాకారేన పచ్చుపతిట్టతీతి అనేకంసగాహపచ్చుపట్టానా.

౪౯౧. సత్తారమ్మణత్తాతి సత్తపజ్జాతిఆరమ్మణత్తా. నను చ పజ్జాతిఆరమ్మణాపి విపాకా హోస్తీతి చోదనం సన్ధాయాహ “ఏకస్తపరిత్తారమ్మణా హి కామావచరవిపాకా”తి. విరతియోపి విపాకేసు న సన్తీతి ఏత్థాపి నను కేసుచి విపాకేసు విరతియోపి సన్తీతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “పజ్జా సిక్ఖాపదా కుసలాయేవాతి హి వుత్త”న్తి, తేన లోకియవిపాకేసు విరతియో న సన్తీతి దస్సేతి.

తేసన్తి రూపావచరాదివిపాకవిజ్ఞాణానం. జనేతబ్బజనకసమ్మన్తే హి ఇదం సామివచనం.

౪౯౨. తేతి తే అహేతుకకిరియసజ్ఞారా. తత్త కుసలవిపాకమనోధాతుసమ్మయుత్తేహి సమానా అహేతుకకిరియమనోధాతుసమ్మయుత్తా, సోమనస్ససహగతసన్తరణసమ్మయుత్తేహి సమానా హాసితుప్పాదసమ్మయుత్తా, ఉపేక్షాసహగతసన్తరణసమ్మయుత్తేహి సమానా వోట్టబ్బనసమ్మయుత్తాతి ఇమమత్తం దస్సేన్తేన “కుసల...పి.... సమానా”తి వత్వా తతో లబ్బమానం విసేసం దస్సేతుం “మనోవిజ్ఞాణధాతుద్వయే పనా”తిఆది వుత్తం. వీరియసబ్బావతో బలప్పత్తో సమాధి హోతి “వీరియన్తం బల”న్తి కత్వా.

సముచ్చేదవిరతీహి ఏవ అరహంతానం విరమనకిచ్చస్స నిట్టితత్తా కిరియచిత్తేసు విరతియో న సన్తీతి ఆహ “రపేత్వా విరతియో”తి. కామావచరసహేతుకకిరియసజ్ఞారానం కామావచరకుసలేహి విరతికతో విసేసో అత్తి, మహగ్గతేసు పన తాదిసోపి నట్టితి ఆహ “సబ్బాకారేనపీ”తి, ధమ్మతో, ఆరమ్మణతో, పవత్తిఆకారతోతి సబ్బపకారేనపీతి అత్తో.

ఇతి సజ్ఞారక్ఖన్తే విత్తారకథాముఖవణ్ణనా.

అతీతాదివిభాగకథావణ్ణనా

అభిధమ్మన్తోగధమ్మి సుత్తంతభాజనీయం సుత్తంతనయో ఏవ, ఏకంతఅభిధమ్మనయో పన అభిధమ్మభాజనీయన్తి ఆహ
“అభిధమ్మే పదభాజనీయనయేనా”తి.

౪౯౩. భగవతా పన ఏవం ఖన్ధా విత్థారితాతి సమ్మన్దో. తస్మా ఇమాయపి పాళియా వసేన ఖన్ధానం సంవణ్ణనం
కరిస్సామాతి అధిస్సాయో. యం కిళ్ళీతి ఏత్త యన్తి సామణ్ణోన అనియమదస్సనం. కిళ్ళీతి పకారభేదం ఆమసిత్వా
అనియమదస్సనం. ఉభయేనాపి అతీతం వా...పే... సన్తికే వా అప్పం వా బహుం వా యాదిసం వా తాదిసం వా
నపుంసకనిద్దేసారహం సబ్బం బ్యాపేత్వా గణ్ణాతీతి ఆహ “అనవసేసపరియాదాన”న్తి. ఏవం పన అణ్ణోసుపి
నపుంసకనిద్దేసారహం పసంఖం దిస్సా తత్త అధిప్పేతత్తం అతిచ్చ పవత్తనతో అతిప్పసంఖస్స నియమనత్తం రూపన్తి వుత్తన్తి
దస్సన్తో “రూపన్తి అతిప్పసంఖనియమన”న్తి ఆహ. యం కిళ్ళీతి చ యం-సద్దం ఏకం పదం, సనిపాతం కిం-సద్దాన్తా ఏకం
పదన్తి గహేత్వా అనియమేకత్తదీపనతో “పదద్వయేనాపీ”తి వుత్తం. అస్సాతి రూపస్స. అతీతాదినా విభాగం ఆరభతి
అతీతానాగతపచ్చప్పన్నన్తిఆదినా.

౪౯౪. అద్ధాసంతతిసమయఖణవసేనాతి ఏత్త చుతిపటిసన్ధిపరిచ్చిన్నే కాల్ అద్ధా-సద్దో వత్తతీతి “అహోసిం ను ఖో
అహమతీతమద్ధాన”న్తిఆదిసుత్తవసేన (మ. ని. ౧.౧౮; సం. ని. ౨.౨౦) విజ్ఞాయతి. తథా హి భద్దేకరత్తసుత్తేపి “అతీతం
నాన్వాగమేయ్యా”తిఆదినా (మ. ని. ౩.౨౭౨, ౨౭౩, ౨౭౬, ౨౭౭) అద్ధావసేనేవ అతీతాదిభావో వుత్తో. “తయోమే, భిక్షవే,
అద్ధా, కతమే తయో? అతీతో అద్ధా అనాగతో అద్ధా పచ్చప్పన్నో అద్ధా”తి (దీ. ని. ౩.౩౦౮; ఇతిపు. ౬౩) పన పరమత్తతో
పరిచ్చిజ్జమానో అద్ధా నిరుత్తిపథసుత్తవసేన ఖణపరిచ్చిన్నో వుత్తో. తత్త హి “యం, భిక్షవే, రూపం జాతం...పే...
పాతుభూతం. అట్టితి తస్స సజ్ఞా”తి (సం. ని. ౩.౬౨) విజ్ఞమానస్స పచ్చప్పన్నతా, తతో పుట్టే, పచ్చా చ అతీతానాగతతా
వుత్తా. తదణ్ణోసుత్తేసు పన యేభుయ్యేన చుతిపటిసన్ధిపరిచ్చిన్నో అతీతాదికో అద్ధా వుత్తోతి సో ఏవ ఇధాపి “అద్ధావసేనా”తి
వుత్తో.

సీతం సీతస్స సభాగో, తథా ఉణ్ణం ఉణ్ణస్స. యం పన సీతం, ఉణ్ణం వా సరీరే సన్నిపతితం సంతానవసేన పవత్తమానం
అనూనం అనధికం ఏకాకారం, తం ఏకో ఉత్తూతి వుచ్చతీతి సభాగఉత్తూనో అనేకత్తా ఏక-గ్గహణం కతం, ఏవం ఆహరేపి.
ఏకవీధిఏకజవనసముట్టానన్తి పిణ్ణపథ్టద్వారవసేన వుత్తం. సంతతిసమయకథా విపస్సకానం ఉపకారత్తాయ అట్టకథాసు
కథితా. జనకో హేతు, ఉపథమ్మకో పచ్చయో, తేసం ఉప్పాదనం, ఉపత్తమ్మనణ్ణా కిచ్చం. యథా బీజస్స అజ్ఞురుప్పాదనం,
పథవీఆదీనణ్ణ తదుపత్తమ్మనం, కమ్మస్స కటత్తారూపవిపాకుప్పాదనం, ఆహారాదీనం తదుపత్తమ్మనం, ఏవం ఏకేకస్స
కలాపస్స, చిత్తుప్పాదస్స చ జనకానం కమ్మానంతరాదిపచ్చయభూతానం, ఉపత్తమ్మకానణ్ణ
సహజాతపురేజాతపచ్చజాతానం కిచ్చం యథాసమ్మవం యోజేతబ్బం. ఏవం ఉత్తూతదీనం సభాగవిసభాగతాసమ్మవతో
తంసముట్టానానం రూపానం సంతతివసేన అతీతాదివిభాగో వుత్తో, కమ్మస్స పన ఏకభవనిబ్బత్తకస్స సభాగవిసభాగతా నత్తీతి
తంసముట్టానానం రూపానం సంతతివసేన అతీతాదివిభాగం అవత్వా ఉపత్తమ్మకవసేనేవ వుత్తో. యదా పన లిజ్ఞపరివత్తనం
హోతి, తదా బలవతా అకుసలేన పురిసలిజ్ఞం అంతరధాయతి, దుబ్బలేన కుసలేన ఇత్తిలిజ్ఞం పాతుభవతి. దుబ్బలేన చ

అకుసలేన ఇట్టిలిజ్గం అన్తరధాయతి, బలవతా కుసలేన పురిసలిజ్గం పాతుభవతీతి కమ్మసముట్టానరూపానమ్మి అట్టేవ విసభాగతాతి తేసమ్మి సన్తతివసేన అతీతాదివిభాగో సమ్మవతి, సో పన న సబ్బకాలికోతి న గహితో.

తంతంసమయన్తి ఏకముహుత్తాదికో సో సో సమయో ఏతస్సాతి తంతంసమయం, రూపం, తంతంసమయవన్తన్తి అట్టో.

తతో పుట్టేతి తతో ఖణత్తయస్స పరియాపత్తితో పుట్టే. అనుప్పన్నత్తా అనాగతం. పచ్చాతి తతో పచ్చా. ఖణత్తయం అతిక్కన్తత్తా అతీతం. యస్స హేతుకిచ్చం, పచ్చయకిచ్చన్తా నిట్టితత్తా అతిక్కన్తం, తం అతీతం ఉప్పాదక్ఖణో హేతుకిచ్చం, ఉప్పన్నఫలత్తా నిట్టితన్తా దట్టబ్బం. తీసుపి ఖణోసు పచ్చయకిచ్చం. పథవీఆదీనం సన్ధారణాదికం, ఫస్సాదీనం పుసనాదికన్తా అత్తనో కీచ్చం సకిచ్చం, సకిచ్చస్స కరణక్ఖణో సకిచ్చక్ఖణో, సహ వా కిచ్చేన సకిచ్చం, యస్మిం ఖణో సకిచ్చం రూపం వా అరూపం వా హోతి, సో సకిచ్చక్ఖణో, తస్మిం ఖణో పచ్చుప్పన్నం. ఏత్త చ ఖణాదికధాయం “తతో పుట్టే అనాగతం, పచ్చా అతీత”న్తి వచనం అద్ధాదీసు వియ భేదాభావతో నిప్పరియాయం. అద్ధాదివసేన హి అఞ్ఞోవ ధమ్మా అతీతా అఞ్ఞో అనాగతా అఞ్ఞో పచ్చుప్పన్నా లబ్బన్తి, ఖణాదివసేన పన నత్తి ధమ్మతో భేదో, కాలతో ఏవ భేదో. ఉప్పాదతో పుట్టే అనాగతో , ఖణత్తయే వత్తమానో, తతో పరం అతీతోతి నిప్పరియాయా, అద్ధాపచ్చుప్పన్నాది వియ కేనచి పరియాయేన అతీతమనాగతన్తి చ వత్తబ్బతాభావతో.

౪౯౫. హేట్టా వుత్తం అజ్ఞత్తికబాహిరభేదం సన్ధాయ “వుత్తనయో ఏవా”తి వత్తా తేన అపరితుస్సమానేన యదిపి తత్త అజ్ఞత్తమేవ అజ్ఞత్తికన్తి సద్దత్తో లబ్బతి, తథాపి అట్టేవ అజ్ఞత్తఅజ్ఞత్తికసద్ధానం, బహిద్ధాబాహిరసద్ధానన్తా అజ్ఞమజ్ఞం అత్తభేదో. తథా హి అజ్ఞత్తికసద్ధో సపరసన్తానికేసు చక్ఖాదీసు రూపాదీసు బాహిరసద్ధో వియ పవత్తతి, అజ్ఞత్తసద్ధో పన తస్స తస్స సత్తస్స ససన్తానికేస్సేవ చక్ఖరూపాదీసు తతో అఞ్ఞోసు బహిద్ధాసద్ధో వియ పవత్తతి. తస్మా తమత్తం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఇధాతి ఇమస్మిం సుత్తన్తనయే. నియకజ్ఞత్తమ్మి న పుట్టే వుత్తఅజ్ఞత్తికమేవ, పరపుగ్గలికమ్మి న పుట్టే వుత్తబాహిరమేవాతి అధిప్పాయో.

౪౯౬. హీనపణీతభేదో పరియాయతో, నిప్పరియాయతో చ వేదితబ్బోతి సమ్మన్తో. తదేవ సుదస్సీనం రూపం. యత్థాతి యస్మిం ఆరమ్మణభూతే. యం ఆరమ్మణం కత్వా అకుసలవిపాకవిజ్ఞాణం ఉప్పజ్జతి, తం హీనం అనిట్టభావతో. యం కుసలవిపాకం, తం పణీతం ఇట్టభావతో. యథా హి అకుసలవిపాకో సయం అనిట్టో అనిట్టో ఏవ ఉప్పజ్జతి, న ఇట్టో, ఏవం కుసలవిపాకోపి సయం ఇట్టో ఇట్టో ఏవ ఉప్పజ్జతి, న అనిట్టో. తథా హి వుత్తం అట్టకధాయం -

“అకుసలకమ్మజవసేన అనిట్టా పఞ్చా కామగుణా విభత్తా, కుసలకమ్మజం పన అనిట్టం నామ నత్తి, సబ్బం ఇట్టమేవ. కుసలకమ్మజవసేన ఇట్టా పఞ్చా కామగుణా విభత్తా. కుసలకమ్మజఞ్ఞో అనిట్టం నామ నత్తి, సబ్బం ఇట్టమేవా”తి (విభ. అట్ట. ౬) చ.

తత్త మనాపానిపి కానిచి హత్తిరూపాదీని అకుసలకమ్మనిబ్బత్తాని సన్తి, న పన తాని తేసంయేవ హత్తిఆదీనం సుఖస్స హేతుభావం గచ్ఛన్తి. తస్స తస్సేవ హి సత్తస్స అత్తనా కతేన కుసలేన నిబ్బత్తం సుఖస్స పచ్చయో హోతి, అకుసలేన నిబ్బత్తం దుక్ఖస్స. తస్మా కమ్మజానం ఇట్టానిట్టతా కమ్మకారకసత్తస్స వసేన యోజనారహో సియా. తత్త యం వుత్తం

“కుసులకమ్మజం అనిట్టం నామ నట్టి”తి, న చ వుత్తం “అకుసులకమ్మజం ఇట్టం నామ నట్టి”తి, తేన అకుసులకమ్మజమ్మి సోభనం పరసత్తానం ఇట్టం అట్టితి అనుజ్ఞాతం భవిస్సతి, కుసులకమ్మజం పన సబ్బేసం ఇట్టమేవాతి.

తిరచ్ఛానగతానం పన కేసఞ్చ మనుస్సరూపం అమనాపం, యతో తే దిస్సావ పలాయన్తి, మనుస్సా చ దేవతారూపం పస్సిత్వా భాయన్తి, తేసమ్మి విపాకవిజ్ఞాణం తం రూపం ఆరబ్బ కుసులవిపాకమేవ ఉప్పజ్జతి, తాదిసస్స పన పుజ్జాస్స అభావా న తేసం తత్త అభిరతి హోతి. కుసులకమ్మజస్స పన అనిట్టస్స అభావో వియ అకుసులకమ్మజస్స చ ఇట్టస్స అభావో వత్తబ్బో. హత్తిఆదీనమ్మి హి అకుసులకమ్మజం మనుస్సానం అకుసులవిపాకస్సేవ ఆరమ్మణం, కుసులకమ్మజం పన పవత్తే సముట్టితం కుసులవిపాకస్స. ఇట్టారమ్మణేన పన వోమిస్సకత్తా అప్పకం అకుసులకమ్మజం బహులం అకుసులవిపాకప్పత్తియా కారణం న భవిస్సతీతి సక్కా విజ్ఞాతుం, విపాకం పన న సక్కా వఞ్చేతున్తి విపాకవసేన ఇట్టానిట్టారమ్మణవత్తానం సుట్ట యుజ్జతి. యం పన వుత్తం “అనిట్టా పఞ్చ కామగుణా”తి, తం రూపాదిభావసామజ్ఞతో కామగుణసదిసతాయ తంసదిసేసు తబ్బోహరేన వుత్తం. ఇట్టానేవ హి రూపాదీని “కామగుణా”తి పాళియం (మ. ని. ౧.౧౬౪-౧౬౫, ౧౭౭-౧౭౮, ౨౮౭; ౨.౧౫౫, ౨౮౦; ౩.౫౭, ౧౯౦; సం. ని. ౫.౩౦) వుత్తాని. కామగుణవిసభాగా వా రూపాదయో “కామగుణా”తి వుత్తా అసివే సివోతి వోహరో వియ, సబ్బాని వా ఇట్టానిట్టాని రూపాదీని తడ్డావత్తుభావతో కామగుణా ఏవ. వుత్తఞ్చ “రూపా లోకే పియరూపం సాతరూప”న్తిఆది (దీ. ని. ౨.౪౦౦; మ. ని. ౧.౧౩౩). అతిసయేన పన కమనీయత్తా సుత్తేసు కామగుణాతి ఇట్టరూపాదీని వుత్తాని.

వుత్తనయమేవాతి అభిదేసేన లక్ష్ణణతో దూరసన్తికం దస్సితన్తి ఆహ “ఓకాసతోపేత్థ ఉపాదాయుపాదాయ దూరసన్తికతా వేదితబ్బా”తి. తత్త కిత్తకతో పట్టాయ రూపం ఓకాసవసేన సన్తికే నామ, కిత్తకతో పన పట్టాయ దూరే నామ? పకతికథాయ కథేన్తానం ద్వాదస హత్థా సవనూపచారో నామ, తస్స ఓరతో సన్తికే, పరతో దూరే. తత్త సుఖుమరూపం దూరే హోన్తం లక్ష్ణణతోపి ఓకాసతోపి దూరే హోతి, సన్తికే హోన్తం పన ఓకాసతోవ సన్తికే హోతి, న లక్ష్ణణతో. ఓళారికరూపం సన్తికే హోన్తం లక్ష్ణణతోపి ఓకాసతోపి సన్తికే హోతి, దూరే హోన్తం ఓకాసతోవ హోతి, న లక్ష్ణణతో. “ఉపాదాయుపాదాయా”తి పన వుత్తత్తా అత్తనో రూపం సన్తికే నామ, అన్తోకుచ్చిగతస్సాపి పరస్స దూరే. అన్తోకుచ్చిగతస్స సన్తికే, బహి రితస్స దూరేతి ఏవం అన్తోగబ్బపముఖపరివేణసఙ్ఖరామసీమాగామఖేత్తజనపదరజ్జసముద్దచక్కవాళేసు తదన్తోగతబహిగతానం వసేన దూరసన్తికతా వేదితబ్బా.

౪౯౭. తదేకజ్ఞన్తి తం ఏకజ్ఞం ఏకతో. అభిసంయూహిత్యాతి సంహరిత్వా, సమూహం వా కత్వా. అభిసఙ్ఘిపిత్వాతి సఙ్ఘిపిత్వా సఙ్ఘేపం కత్వా. “సబ్బమ్మి రూపం...పే.... దస్సితం హోతి”తి ఇమినా రూపఖన్ధసద్ధానం సమానాధికరణసమాసభావం దస్సితి. తేనేవాహ “న హి రూపతో అఞ్ఞో రూపక్ఖన్తో నామ అట్టి”తి.

౪౯౮. రాసిభావూపగమనేన వేదనాక్ఖన్ధాదయోతి దస్సితా హోన్తీతి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం.

సన్తతివసేన, ఖణాదివసేన చాతి ఏత్థ అద్ధాసమయవసేన అతీతాదివిభాగస్స అవచనం సుఖాదివసేన భిన్నాయ అతీతాదిభావవచనతో. న హి సుఖా ఏవ అద్ధావసేన, సమయవసేన చ అతీతాదికా హోతి, తథా దుక్ఖా ఏవ, అదుక్ఖమసుఖా ఏవ చ కాయికచేతసికాదిభావేన భిన్నా, తేన వేదనాసముదాయో అద్ధాసమయవసేన అతీతాదిభావేన వత్తబ్బతం అరహతి సముదాయస్స తేహి పరిచ్ఛిన్దితబ్బత్తా, వేదనేకదేసా పన గయ్థమానా సన్తతిఖణేహి పరిచ్ఛేదం అరహన్తి తథా పరిచ్ఛిన్దిత్వా

గహితబ్బతో. ఏకసంతతియం పన సుఖాదీసు అనేకభేదభిన్నేసు యో భేదో పరిచ్ఛిన్దితబ్బభావేన గహితో, తస్స ఏకప్పకారస్స పాకటస్స పరిచ్ఛేదికా తంసహితద్వారాలమ్బనప్పవత్తా, అవిచ్ఛేదేన తదుప్పాదకేకవిధవిసయసమాయోగప్పవత్తా చ సంతతి భవితుం అరహతీతి తస్సా భేదంతరం అనామసిత్వా పరిచ్ఛేదకభావేన గహణం కతం, లహుపరివత్తి నో వా అరూపధమ్మా పరివత్తనేనేవ పరిచ్ఛేదేన పరిచ్ఛిన్దనం అరహంతీతి సంతతిఖణవసేనేవ పరిచ్ఛేదో వుత్తో. ఏకవిధవిసయసమాయోగప్పవత్తా దివసమ్మి బుద్ధరూపం పస్సంతస్స, ధమ్మం సుణంతస్స పవత్తసద్ధాదిసహితవేదనా పచ్చుప్పన్నా. “పుబ్బంతాపరంతమజ్జత్తగతా”తి ఏతేన హేతుపచ్చయకిచ్చవసేన వుత్తనయం దస్సేతి.

౪౯౯. సబ్బాపారసఉస్సాహసవిపాకతా కుసలాదీహి తీహిపి సాధారణాతి అసాధారణమేవ దస్సేతుం “సావజ్జకిరియహేతుతో”తిఆది వుత్తం. తత్థ సావజ్జకిరియహేతుతోతి పాణాతిపాతాదిగారయ్థకిరియానిమిత్తతో. కిలేససంతాపభావతోతి కిలేసపరిళాహేన సదరథభావతో . వూపసంతసభావాయ కుసలాయ వేదనాయ ఓళారికా. సబ్బాపారతోతి సకాహతో. తేన యథా పవత్తమానాయస్సా విపాకేన భవితబ్బం, తథా పవత్తిం వదన్తో విపాకుప్పాదనయోగ్యతమాహ. సఉస్సాహతోతి ససత్తితో, తేన విపాకుప్పాదనసమత్తతం. సవిపాకతోతి విపాకసబ్బావతో, తేన పచ్చయంతరసమవాయేనస్సా విపాకనిబ్బత్తనం. తీహిపి పదేహి విపాకధమ్మతంయేవ దస్సేతి. కాయకమ్మాదిబ్బాపారసబ్బావతో వా సబ్బాపారతో, జవనుస్సాహవసేన సఉస్సాహతో, విపాకుప్పాదనసమత్తతావసేన సవిపాకతోతి ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో. విపాకం అనుప్పాదేన్తీపి కిరియా కుసలా వియ సబ్బాపారా, సఉస్సాహ ఏవ చ హోతీతి తదుభయం అనామసిత్వా కిరియాబ్యాకతవారే “సవిపాకతో” ఇచ్చేవ వుత్తం. సబ్బాబజ్జతోతి కిలేసదుక్ఖేన సదుక్ఖతో. వుత్తవిపరియాయతోతి అనవజ్జకిరియహేతుతో, కిలేససంతాపభావతో, అబ్బాబజ్జతో చ వూపసంతవత్తీతి ఏవం అకుసలాయ వుత్తవిపల్లాసతో. యథాయోగన్తి యోగానురూపం. తీసు కారణేసు యం యం యస్సా యస్సా యుజ్జతి, తదనురూపన్తి అత్తో. కుసలాకుసలవేదనాహి విపాకబ్యాకతాయ తీహిపి కారణేహి ఓళారికా. కిరియాబ్యాకతాయ సవిపాకతో సవిపాకతావిసిట్టసబ్బాపారసఉస్సాహతో వాతి. వుత్తవిపరియాయేనాతి విపాకబ్యాకతా అబ్బాపారతో , అనుస్సాహతో, అవిపాకతో చ తాహి కుసలాకుసలవేదనాహి సుఖుమా. కిరియాబ్యాకతా అవిపాకతో, అవిపాకతావిసిట్టసబ్బాపారసఉస్సాహతో వాతి ఏవం కుసలాకుసలాయ వుత్తవిపల్లాసేన. కమ్మవేగక్ఖిత్తా హి కమ్మపటిబిమ్మభూతా చ కాయకమ్మాదిబ్బాపారవిరహతో నిరుస్సాహ విపాకా. సఉస్సాహ చ కిరియా అవిపాకధమ్మా. సవిపాకధమ్మా హి సగబ్బా వియ ఓళారికాతి.

౫౦౦. నిరస్సాదతోతి అస్సాదాభావతో సుఖపటిక్ఖేపతో. సవిప్పారతోతి సపరిప్పన్దతో, అనుపసంతతోతి అత్తో. అభిభవనతోతి అజ్ఞోత్థరణతో. సుఖాయ మజ్జత్తతా నత్తి, ఉపేక్షాయ సాతతా. సంతతాదయో పన సబ్బత్థ సుఖుపేక్షాసు లబ్బన్తీతి “యథాయోగ”న్తి వుత్తం. పాకటతోతి సుఖితో దుక్ఖితోతి దిస్వాపి జానితబ్బత్తా విభూతభావతో. సా అదుక్ఖమసుఖా వేదనా.

౫౦౧. అసమాపన్నసమాపన్న-గ్గహణేన చేత్థ భూమివసేనాపి వేదనానం ఓళారికసుఖుమతా వుత్తాతి వేదితబ్బా. ఇతరా సమాపన్నస్స వేదనా.

ఓఘునియతోతి ఓఘేహి ఆరమ్మణం కత్వా అతిక్రమితబ్బతో. తథా యోగనియతో, గన్ధనియతో చాతి ఏత్థాపి గన్ధోవ గన్ధనం, తస్స హితం ఆరమ్మణభావేన సమ్మన్ధనతోతి గన్ధనియం. ఏవం నీవరణీయం, ఉపాదానియశ్చ వేదితబ్బం. సంకిలేసే నియుత్తా, సంకిలేసం వా అరహన్తితి సంకిలేసికా. సా అనాసవా.

౨౦౨. తత్థాతి యథావుత్తాయ ఓఘారికసుఖుమతాయ. సమ్మేదోతి సజ్జరో. “ఓఘారికా, సుఖుమా”తి చ వుత్తానమ్మి జాతిఆదివసేన పున సుఖుమోఘారికభావాపత్తిదోనో యథా న హోతి, తథా పరిహరితబ్బో. జాతివసేన సుఖుమాయ వేదనాయ సభావపుగ్గలలోకియవసేన ఓఘారికతం పాళివసేన దస్సేతుం “వుత్తజ్ఞోత”నిఆది వుత్తం. ఏవం సుఖాదయోపీతి ఏత్థ అకుసలా వేదనా జాతివసేన ఓఘారికా, సభావవసేన సుఖుమా. కుసలజ్ఞానసహగతా సుఖా వేదనా జాతివసేన ఓఘారికా, సమాపన్నస్స వేదనాతి కత్వా పుగ్గలవసేన సుఖుమాతి ఏవమాదినా యోజేతబ్బా. “న పరామసితబ్బో”తి ఏతేన జాతిఆదయో చత్తారో కోట్టాసా అఙ్గామఙ్గాం అవోమిస్సకా ఏవ గహేతబ్బా. ఏవం సమ్మేదస్స పరిహరో, న అఙ్గాధాతి దస్సేతి. యథా అబ్యాకతముఖేన, ఏవం కుసలాకుసలముఖేనపి, యథా చ జాతిముఖేన, ఏవం సభావాదిముఖేనపి దస్సేతబ్బన్తి ఇమమత్థం “ఏస నయో సబ్బత్థా”తి అతిదిసతి.

ఇదాని జాతిఆదికోట్టాసేసుపి మిథో అకుసలాదీనం ఉపాదాయుపాదాయ ఓఘారికసుఖుమతం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది ఆరద్ధం. “నిస్సయదహనతో”తి ఇమినా దోససహగతాయ పాకటం కురూరప్పవత్తిం దస్సేతి. నియతాతి మిచ్చత్తనియామేన నియతా, ఆనన్తరియభావప్పత్తా కప్పతిట్టనకవిపాకతాయ కప్పటితికా దేవదత్తాదీనం వియ. అసఙ్ఖారికా సభావతిఖిణతాయ ఓఘారికా. దిట్టిసమ్మయుత్తా మహాసావజ్జతాయ ఓఘారికా. సాపి దిట్టిసమ్మయుత్తా నియతా ఓఘారికా, తతో కప్పటితికా, తతో అసఙ్ఖారికాతి తివిధాపి హేట్టా వుత్తనయత్తా ఏకజ్ఞం వుత్తా విసుం విసుంయేవ యోజేతబ్బా. తేనాహ “ఇతరా సుఖుమా”తి. అవిసేసేనాతి దోససహగతా, లోభసహగతాతి అభేదేన. అకుసలా బహువిపాకా దోసుస్సన్నతాయ ఓఘారికా. తథా కుసలా అప్పవిపాకా. మన్దదోసత్తా అకుసలా అప్పవిపాకా సుఖుమా. తథా కుసలా బహువిపాకా.

ఓఘారికసుఖుమనికన్తివత్తుభావతో కామావచరాదీనం ఓఘారికసుఖుమతా, లోకుత్తరా పన ఏకన్తసుఖుమావ. తత్థాపి చ విభాగం పరతో వత్థతి. భావనామయాపీతి భావనామయాయ భేదనేన దానసీలమయానమ్మి భేదనం నయతో దస్సితన్తి వేదితబ్బం. భావనాయ పగుణబలవకాలాదీసు కదాచి ఇాణవిప్పయుత్తచిత్తేనపి మనసికారో హోతితి వుత్తం “భావనామయాపి దుహేతుకా”తి. తంతంభూమివిపాకకిరియావేదనాసూతి ఏత్థ “కామావచరవిపాకా ఓఘారికా, రూపావచరా సుఖుమా”తిఆదినా యావ అరహత్తఫలా నేతబ్బం. “కామావచరకిరియా ఓఘారికా, రూపావచరకిరియా సుఖుమా”తిఆదినా కామావచరా చ “దానాకారప్పవత్తా ఓఘారికా, సీలాకారప్పవత్తా సుఖుమా”తిఆదినా యావ నేవసఙ్గానాసఙ్గాయతనా నేతబ్బం. యథా చ జాతికోట్టాసే అయం విభాగో, ఏవం సభావకోట్టాసాదీసుపీతి దస్సేతుం “దుక్ఖాదీ”తిఆది వుత్తం.

సబ్బో చాయం విభాగో లక్ఖణసన్నిస్సితో వుత్తోతి కత్వా ఆహ “ఓకాసవసేన చాపీ”తిఆది. సుఖాపీతి పి-సద్దేన అదుక్ఖమసుఖం సమ్మిణ్ణేతి. సబ్బత్థాతి సబ్బాసు భూమీసు. యథానురూపన్తి యా యా వేదనా యత్త యత్త లబ్బతి, తదనురూపం. వత్థవసేనాతి యం వత్థం ఆరబ్బ వేదనా పవత్తతి, తస్స వసేనాపి. హీనవత్తుకాతి హీనం వత్థం ఆరమ్మణం కత్వా కఙ్గభత్తం భుజ్జన్తస్స వేదనా హీనవత్తుకతాయ ఓఘారికా. సాలిమంసోదనం భుజ్జన్తస్స పణీతవత్తుకతాయ సుఖుమాతి.

౨౦౩. ఆదినా నయేనాతి సబ్బం పాళిగతిం ఆమసతి. జాతిఆదివసేన అసమానకోట్టాసతా విసభాగతా.

దుష్టవిపాకతాదివసేన అసదిసకిచ్చతా అసంసట్టతా, న అసమ్మయోగో. యది సియా, దూరవిపరియాయేన సన్తికం హోతీతి సంసట్టతా సన్తికతా ఆపజ్జతి, న చ వేదనాయ వేదనాసమ్మయోగో అట్టి. సన్తికపదవణ్ణనాయ చ “సభాగతో చ సరిక్ఖతో చా”తి వక్ఖతీతి వుత్తనయేనేవ అట్టో వేదితబ్బో. అసదిససభావతా అసరిక్ఖతా. సబ్బవారేసూతి ఓళారికసుఖుమభేదే వుత్తనయానుసారేన వత్తబ్బేసు సబ్బేసు వారేసు. జాతిఆదివసేన సమానకోట్టాసతా సభాగతా, దుష్టవిపాకతాదివసేన పన సదిససభావతా సరిక్ఖతా. తేనాహ “అకుసలా పన...పి.... సన్తికే”తి.

ఇతి వేదనాక్షన్ఠస్స అతీతాదివిభాగే విత్థారకథాముఖవణ్ణనా.

కమాదివినిచ్చయకథావణ్ణనా

౨౦౪. ఏతన్తి ఏవం అతీతాదివిభాగే విత్థారకథాముఖం. ఇాణభేదత్థన్తి నానప్పకారం ఇాణప్పభేదత్థం. కమతోతి దేసనాక్కమతో, యేన కారణేనాయం దేసనాక్కమో కతో, తతోతి అట్టో. విసేసతోతి భేదతో, ఖన్ఠపాదానక్ఖన్ఠవిభాగతోతి అట్టో. అనూనాధికతోతి పిఇచ్చావతో. ఉపమాతోతి ఉపమాహి ఉపమేతబ్బతో. దట్ఠబ్బతో ద్వీధాతి ద్వీహి ఆకారేహి ఇాణేన పస్సితబ్బతో. పస్సన్తసన్ఠసిద్ధితోతి యథా పస్సన్తస్స యథాధిప్పేతత్థనిప్పత్తితో. విభావినాతి పిఇచ్చావతా.

ఉప్పత్తిక్కమోతి యథాపచ్చయం ఉప్పజ్జనానం ఉప్పజ్జనపటిపాటి. “దస్సనేనపహతబ్బా”తిఆదినా (ధ. స. తికమాతికా ౮, ౯) పరమం పహతబ్బా పరమం వుత్తా, దుతియం పహతబ్బా దుతియం వుత్తాతి అయం పహనక్కమో. సీలవిసుద్ధిం పటిపజ్జ చిత్తవిసుద్ధి పటిపజ్జితబ్బా, తథా తతో పరాపీతి ఆహ “సీలవిసుద్ధి...పి.... పటిపత్తిక్కమో”తి, అనుపుబ్బపణీతా భూమియో అనుపుబ్బేన వవత్తితాతి అయం భూమిక్కమో. “చత్తారో సతిపట్టానా”తిఆదికో (విభ. ౩౫౫) ఏకక్ఖణేపి సతిపట్టానాదిసమ్భవతో దేసనాక్కమో చ. దానకథాదయో అనుపుబ్బుక్కంసతో కథితా, ఉప్పత్తిఆదివవత్థానాభావతో పన దానాదీనం ఇథ దేసనాక్కమవచనం. ఉప్పత్తిఆదివవత్థానహేతుకతాయ హి “పరమం కలలం హోతీ”తిఆదికా (సం. ని. ౧.౨౩౫; కథా. ౬౯౨) దేసనాపి సమానా ఉప్పత్తిఆదికమభావేనేవ వుత్తా. యథావుత్తవవత్థానాభావేన పన అనేకేసం వచనానం సహపవత్తియా అసమ్భవతో యేన కేనచి పుబ్బాపరియేన దేసేతబ్బతాయ తేన తేన అధిప్పాయేన దేసనామత్తస్సేవ కమో దేసనాక్కమో దట్ఠబ్బో. పుబ్బాపరియవవత్థానేనాతి పరమం రూపక్ఖణ్ఠో, తతో వేదనాక్షన్ఠోతి ఏవం పుబ్బాపరియవవత్థానేన అనుప్పత్తితో. అప్పహతబ్బతోతి ఖన్ఠేసు ఏకచ్ఛానం పహతబ్బతావ నత్తి, కుతో పహనక్కమో. సతి హి సబ్బేసం పహతబ్బతాయ పహనక్కమేన నేసం దేసనా సియా. అప్పటిపజ్జనీయతోతి సమ్మాపటిపత్తివసేన న పటిపజ్జితబ్బతో. “చతుభూమిపరియాపన్నత్తా”తి ఇమినా వేదనాదీనం అనియతభూమికతం దస్సేతి. నియతభూమికానజ్ఞో భూమిక్కమో సమ్మవేయ్య.

అభేదేనాతి రూపాదీనం భేదం విభాగం అకత్వా ఏకజ్ఞం పిణ్ణగ్గహణేన. అత్తగాహపతితన్తి అత్తగాహసజ్ఞాతే దిట్టోఘ నిపతితం. సమూహాఘనవినిబ్బోగదస్సనేనాతి రూపతో అరూపం వివేచేన్తో రూపారూపసమూహో ఘనవినిబ్బుజ్జనదస్సనేన. చక్ఖుఆదీనమ్మి విసయభూతన్తి ఏకదేసేన సముదాయభూతం రూపక్ఖన్ఠం వదతి. యా ఏత్థ ఇట్టం, అనిట్టఇచ్చ రూపం సంవేదేతి, అయం వేదనాక్షన్ఠోతి ఇట్టానిట్టరూపసంవేదనికం వేదనం దేసేసీతి సమ్మన్తో. ఏవం సబ్బత్థే. ఇట్టమజ్జత్తలనిట్టమజ్జత్తానమ్మి ఇట్టానిట్టసభావత్తా ఇట్టానిట్టగ్గహణేనేవ గహణం దట్ఠబ్బం. ఏవన్తి యథావుత్తనయేన.

సజ్ఞాయ గహితాకారే విసయే అభిసజ్ఞారప్పవత్తితి ఆహ “సజ్ఞావసేన అభిసజ్ఞారకే”తి. యథా విజ్ఞాణస్స సమ్మయుత్తధమ్మానం నిస్సయభావో పాకటో, న తథా వేదనాదీనన్తి ఆహ “వేదనాదీనం నిస్సయ”న్తి. “మనోపుబ్బజ్ఞమా ధమ్మా (ధ. ప. ౧-౨), చిత్తానుపరివత్తితో ధమ్మా (ధ. స. దుకమాతికా ౬౨), చద్వారాధిపతి రాజా”తి (ధ. ప. అట్ట. ౨.౧౮౧ ఏరకపత్తనాగరాజవత్తు) వచనతో విజ్ఞాణం అధిపతి.

౨౦౦౩. రూపక్షన్దే “సాసవం ఉపాదానియ”న్తి వచనం అనాసవానం ధమ్మానం సబ్బావతో రూపక్షన్దస్స తంసభావతానివత్తనత్తం, న అనాసవరూపనివత్తనత్తం.

అనాసవావ ఖన్దేసు వుత్తాతి ఏత్థ అట్టానప్పయుత్తో ఏవ-సద్దో, అనాసవా ఖన్దేస్వేవ వుత్తాతి అత్తో. ఇథ పన విసుద్ధిమగ్గే సబ్బేపేతే ఖన్దాపి ఉపాదానక్షన్దాపి.

౨౦౦౬. సబ్బసజ్ఞతానం సభాగేన ఏకజ్ఞం సజ్ఞహో సబ్బసజ్ఞతసభాగేకసజ్ఞహో. సభాగసభావేన హి సజ్ఞయ్యమానా సబ్బసజ్ఞతా పశ్చక్షన్దా హోన్తి. తత్త రుప్పనాదిసామజ్ఞోన సమానకోట్టాసా సభాగాతి వేదితబ్బా. తేసు సజ్ఞతాభిసజ్ఞరణకిచ్చం ఆయుహానరసాయ చేతనాయ బలవన్తి సా “సజ్ఞారక్షన్దో”తి వుత్తా. అజ్ఞో చ రుప్పనాదివిసేసలక్షణరహితా ఫస్సాదయో సజ్ఞతాభిసజ్ఞరణసామజ్ఞోనాతి దట్టబ్బా, పుసనాదయో పన సభావా విసుం ఖన్దసద్దవచనీయా న హోన్తీతి ధమ్మసభావజ్ఞానా తథాగతేన ఫస్సక్షన్దాదయో న వుత్తాతి వేదితబ్బా. “యే హి కేచి, భిక్షవే, సమణా వా బ్రాహ్మణా వా సస్సతవాదా సస్సతం అత్తానఞ్చ లోకఞ్చ పజ్ఞాపేన్తి, సబ్బే తే ఇమే ఏవ పశ్చాపాదానక్షన్దే నిస్సాయ పటిచ్చ, ఏతేసం వా అజ్ఞాతర”న్తి ఏవమాదిసుత్తానఞ్చ వసేన అత్తత్తనియగాహస్స ఏతప్పరమతా దట్టబ్బా. ఏతేన చ వక్షమానసుత్తవసేన చ ఖన్దే ఏవ నిస్సాయ పరిత్తారమ్మణాదివసేన న వత్తబ్బా చ దిట్టి ఉప్పజ్జతి ఖన్దనిబ్బానవజ్జస్స సభావధమ్మస్స అభావతోతి వుత్తం హోతి. రూపన్తి రుప్పనసభావం ధమ్మజాతమాహ. వేదనన్తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. “సీలక్షన్దో సమాధిక్షన్దో”తిఆది (దీ. ని. ౩.౩౨౫) వచనతో అజ్ఞోసఞ్చ ఖన్దసద్దవచనీయానం సీలక్షన్దాదీనం సబ్బావతో న పశ్చోవాతి చోదనం నివత్తేతుమాహ “అజ్ఞోసం తదవరోధతో”తి.

౨౦౦౭. పవత్తిట్టానభూతం వసనట్టానం వియ హోతీతి వుత్తం “నివాసట్టానతో”తి. దుక్ఖదుక్ఖవిపరిణామదుక్ఖసజ్ఞారదుక్ఖతావసేన వేదనాయ ఆబాధకత్తం దట్టబ్బం. రాగాదిసమ్మయుత్తస్స విపరిణామాదిదుక్ఖస్స ఇత్తిపురిసాదిఆకారగాహికా తంతంసక్కప్పమూలభూతా సజ్ఞా సముట్టానం. పితాది వియ రోగస్స ఆసన్నకారణం సముట్టానం. ఉతుభోజనవిసమతావిసమపరిహారాది వియ మూలకారణం నిదానం. చిత్తస్స అజ్ఞభూతా చేతసికాతి విజ్ఞాణం గిలానూపమం వుత్తం. కుట్టరోగవతో సినియ్హనం తస్స భియ్యోభావాయ వియ బాలస్స పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదివసేన పవత్తి వేదనాదుక్ఖావహో అసప్పాయసేవనసదిసీ. వేదనత్తాయాతి వేదనాసభావత్తం, వేదనత్తలాభాయాతి అత్తో. కారణట్టానతాయ, భోజనాధారతాయ చ చారకూపమం, భాజనూపమఞ్చ రూపం. సుభసజ్ఞాదివసేన వేదనాకారణస్స హేతుభావతో, వేదనాభోజనస్స ఛాదాపనతో చ అపరాధూపమా, బృజ్జానూపమా చ సజ్ఞా. వేదనాహేతుతో కారణకారకూపమో, పరివేసకూపమో చ సజ్ఞారక్షన్దో. భత్తకారో ఏవ యేభుయ్యేన పరివిసతీతి పరివేసకగ్గహణం. వేదనాయ విబాధితబ్బతో, అనుగ్గహేతబ్బతో చ అపరాధికూపమం, భుజ్జకూపమఞ్చ విజ్ఞాణం వుత్తం.

౧౦౮. “పశ్చా వధకా పచ్చత్తికా ఉక్తితాసికాతి ఖో, భిక్షవే, పశ్చాన్నేతం ఉపాదానక్ష్ణానం అధివచన”ని అసీవిసూపమే (సం. ని. ౪.౨౩౮) వధకాతి వుత్తా, “భారోతి ఖో, భిక్షవే, పశ్చాన్నేతం ఉపాదానక్ష్ణానం అధివచన”ని భారసుత్తే (సం. ని. ౩.౨౨) భారాతి, “అతీతమ్పాహం అద్ధానం ఏవమేవ రూపేన ఖజ్జం, సేయ్యథాపి ఏతరహి పచ్చప్పన్నేన రూపేన ఖజ్జామి. అహాణ్చవ ఖో పన అనాగతం రూపం అభినన్దేయ్యం, అనాగతమ్పాహం అద్ధానం ఏవమేవ రూపేన ఖజ్జేయ్యం, సేయ్యథాపి...పే... ఖజ్జామీ”తిఆదినా (సం. ని. ౩.౭౯) ఖజ్జనీయపరియాయే ఖాదకాతి, “సో అనిచ్చం రూపం ‘అనిచ్చం రూప’ని యథాభూతం నప్పజానాతీ”తిఆదినా (సం. ని. ౩.౮౫) యమకసుత్తే అనిచ్ఛాదికాతి. యదిపి “ఇథ పన సబ్బేపీతే ఏకజ్ఞం కత్వా ఖిద్ధాతి అధిప్పేతా”తి వుత్తం, బాహుల్లేన పన ఉపాదానక్ష్ణానం తదన్తోగధానం దట్టబ్బతా వేదితబ్బా. విపస్సనాయ భూమివిచారో హేసోతి.

ఫేణపిణ్డో వియాతిఆదీసు రూపాదీనం ఏవం ఫేణపిణ్డాదిసదిసతా దట్టబ్బా, యథా ఫేణపిణ్డో నిస్సారో పరిదుబ్బలో అగయ్యుపగో; గహితోపి కిణ్ఛో అత్థం న సాధేతి, చిద్ధావచిద్ధో అనేకసన్ధిసజ్జటితో బహూనం పాణకానం ఆవాసో అనుపుబ్బూపచితో సబ్బావత్థనిపాతీ అవస్సంభేదీ, ఏవం రూపమ్మి నిచ్చసారాదివిరహతో నిస్సారం ఫేగ్గు వియ, సుఖభజ్జనీయతో దుబ్బలం, నిచ్చన్తి వా ధువన్తి వా అహన్తి వా మమన్తి వా న గహేతబ్బం, గహేతమ్మి తథా న హోతి, బహుచిద్ధం అసీతిసతసన్ధిసజ్జటితం అనేకకిమికులావాసం కలలాదివసేన అనుపుబ్బూపచితం కలలకాలతో పట్టాయ సబ్బాసుపి అవత్థాసు వినస్సతి, అవస్సమేవ చ భిజ్జతి. అట్టకథాయం (సం. ని. అట్ట. ౨.౩.౯౫; విభ. అట్ట. ౨౬ కమాదివినిచ్చయకథా) పన పరిమద్దనాసహనమేవ ఉపమూపమేయ్యసమ్మన్తో వుత్తో.

యథా పుబ్బుళో నిస్సారో పరిదుబ్బలో అగయ్యుపగో, గహితోపి న కిణ్ఛో అత్థం సాధేతి, న చిరట్టితికో, తథా వేదనాపి. యథా చ పుబ్బుళో, ఉదకతలం, ఉదకబిన్దుం, ఉదకజల్లికం సజ్జడ్డిత్వా పుటం కత్వా గహణవాతహ్సాతి చత్తారి కారణాని పటిచ్చ జాయతి, ఏవం వేదనాపి వత్తుం, ఆరమ్మణం, కిలేసజల్లం, ఫస్ససజ్జట్టనహ్సాతి చత్తారి కారణాని పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి. యథా హి ఉదకతలే బిన్దునిపాతజనితో వాతో ఉదకజల్లికసజ్జాతం ఉదకలసికం సజ్జడ్డిత్వా పుటం కత్వా పుబ్బుళం నామ కరోతి, ఏవం వత్తుమ్మి ఆరమ్మణాపాథగమనజనితో ఫస్సో అనుపచ్చిన్నం కిలేసజల్లం సహకారీపచ్చయభావేన సజ్జడ్డిత్వా వేదనం నామ కరోతి. ఇదహ్సా కిలేసహి మూలకారణభూతేహి, ఆరమ్మణస్సాదనభూతేహి చ నిబ్బత్తం వట్టగతం వేదనం సన్ధాయ వుత్తం. ఉక్కట్టపరిచ్ఛేదేన వా చత్తారో పచ్చయా వుత్తా, ఊనేహిపి పన ఉప్పజ్జతేవ. ఇథ ముహుత్తరమణీయతా ఉపమూపమేయ్యసమ్మన్తో వుత్తో.

యథా పన మరీచికా అసారా అగయ్యుపగా. న హి తం గహేత్వా పాటుం వా న్ఠాయితం వా భాజనం వా పూరేతుం సక్కా, ఏవం సజ్ఞాపి అసారా అగయ్యుపగా. యథా చ మరీచికా విప్పన్దమానా సజ్ఞాతూమివేగా వియ ఖాయన్తీ మహాజనం విప్పలమ్మేతి, ఏవం సజ్ఞాపి “నీలం పీతం దీఘం రస్స”నిఆదినా ఆరమ్మణే పవత్తమానా సభావమత్తే అట్టత్వా “సుఖం సుఖం నిచ్చ”నిఆదిమిచ్ఛాగాహస్స కారణభావేన లోకం విప్పలమ్మేతి.

యథా కదలిక్ఖన్దో అసారో అగయ్యుపగో. న హి తం గహేత్వా గోపానసీఆదీనం అత్థాయ ఉపనేతుం సక్కా, ఉపనీతమ్మి తథా న హోతి, బహువట్టిసమోధానో చ హోతి, ఏవం సజ్ఞారక్ఖన్దోపి అసారో అగయ్యుపగో. న హి తం నిచ్ఛాదివసేన గహేతుం

సక్కా, గహితమ్మి తథా న హోతి, బహుధమ్మసమోధానో చ. అజ్ఞాదేవ హి ఘస్సస్స లక్ఖణం, అజ్ఞాం చేతనాదీనం, తే పన సబ్బే సమోధానేత్వా సజ్ఞారక్ఖన్తోతి వుచ్చతి.

యథా చ మాయా అసారా అగయ్యుపగా. న హి తం గహేత్వా కిఞ్చి అత్థం కిచ్చం సాధేతుం సక్కా, ఇత్తరా లహుపచ్చుపట్టానా అమణిఆదిమేవ మణిఆదిరూపేన దస్సేన్తీ మహాజనం వఞ్చేతి, ఏవం విజ్ఞాణమ్మి అసారం ఇత్తరం లహుపచ్చుపట్టానం, తేనేవ చిత్తేన ఆగచ్ఛంతం వియ, గచ్ఛంతం వియ, రితం వియ, నిసిన్నం వియ చ కత్వా గాహాపేతి, అజ్ఞాదేవ చిత్తం ఆగమనే, అజ్ఞాం గమనాదీసూతి. ఏవం విజ్ఞాణం మాయాసదిసం.

పఞ్చపి ఉపాదానక్ఖన్ధా అసుభాదిసభావా ఏవ సంకిలేసాసుచివత్తుభావాదితోతి అసుభాదితో దట్టబ్బా ఏవ, తథాపి కత్థచి కోచి విసేసో సుఖగ్గహణీయో హోతీతి ఆహ “విసేసతో చా”తిఆది. తత్థ చత్తారో సతిపట్టానా చతువిపల్లాసప్పహానకరాతి తేసం గోచరభావేన రూపక్ఖన్ధాదీసు అసుభాదిభావేన దట్టబ్బతా వుత్తా.

౨౦౯. ఖన్ధేహి న విహజ్ఞాతి పరివిదితసభావత్తా. విపస్సకోపి తేసం విపత్తియం న దుక్ఖమాపజ్జతి, ఖీణాసవేసు పన వత్తబ్బమేవ నత్తి. తే హి ఆయతిమ్మి ఖన్ధేహి న బాధీయన్తీతి.

కబళీకారాహారం పరిజానాతీతి “ఆహారసముదయా రూపసముదయో”తి (సం. ని. ౩.౨౬,౨౭) వచనతో అజ్ఞత్తికరూపే ఛన్దరాగం పజహన్తో తస్స సముదయభూతే కబళీకారాహారేపి ఛన్దరాగం పజహతీతి అత్తో. అయం పహానపరిజ్ఞా. అజ్ఞత్తికరూపం పన పరిగ్గణ్ణన్తో తస్స పచ్చయభూతం కబళీకారాహారం పరిగ్గణ్ణాతీతి జాతపరిజ్ఞా. తస్స చ ఉదయబ్బయానుపస్సీ హోతీతి తీరణపరిజ్ఞా చ యోజేతబ్బా. ఏవం పరిజ్ఞాత్తయే సిజ్ఞన్తే ఇమే విపల్లాసాదయో విధమీయన్తి ఏవాతి ఆహ “అసుభే సుభన్తి విపల్లాసం పజహతీ”తిఆది. తత్థ కామరాగభూతం అభిజ్ఞం సన్ధాయాహ “అభిజ్ఞాకాయగన్థ”న్తి. అసుభానుపస్సనాయ హి కామరాగప్పహానం హోతి , కామరాగముఖేన వా సబ్బలోభప్పహానం వదతి. న ఉపాదియతి న గణ్ణతి న ఉప్పాదేతి.

“ఘస్సపచ్చయా వేదనా”తి (మ. ని. ౩.౧౨౬; సం. ని. ౨.౩౯; మహావ. ౧; ఉదా. ౧; నేత్తి. ౨౪) వుత్తత్తా “వేదనాయ ఛన్దరాగం పజహన్తో తస్సా పచ్చయభూతే ఘస్సాహారేపి ఛన్దరాగం పజహతీ”తిఆదినా ఆహారపరిజాననే వుత్తనయేన ఘస్సపరిజాననం యోజేతబ్బం. వేదనాయ దుక్ఖతో దస్సనేన తత్థ సుఖన్తి విపల్లాసం పజహతి. సుఖత్థమేవ భవపత్తనా హోతీతి వేదనాయ తణ్ణం పజహన్తో భవోఘం ఉత్తరతి. తతో ఏవ భవయోగేన విసంయుజ్జతి. భవాసవేన చ అనాసవో హోతి, సబ్బవేదనం దుక్ఖతో పస్సన్తో అత్తనో పరేన అపుబ్బం దుక్ఖం ఉప్పాదితం, సుఖం వా వినాసితం న చిన్తేతి, తతో “అనత్థం మే అచరీ”తిఆది (ధ. సం. ౧౨౩౭; విభ. ౯౦౯) ఆఘాతవత్తుప్పహానతో బ్యాపాదకాయగన్థం భిన్తతి. “సుఖబహులే సుగతిభవే సుద్ధీ”తి అగ్గహేత్వా గోసీలగోవతాదీహి సుద్ధిం పరామసన్తో సుఖపత్తనావసేనేవ పరామసతీతి వేదనాయ తణ్ణం పజహన్తోపి సీలబ్బతుపాదానం న ఉపాదియతి.

మనోసఞ్చేతనా సజ్ఞారక్ఖన్తో, సజ్ఞా పన తంసమ్మయుత్తాతి సజ్ఞాసజ్ఞారే అనత్తతో పస్సన్తో మనోసఞ్చేతనాయ ఛన్దరాగం పజహతి, తఞ్చ పరిగ్గణ్ణాతి, తీరేతి చాతి “సజ్ఞాం సజ్ఞారే...పే.... పరిజానాతీ”తి వుత్తం. సజ్ఞాసజ్ఞారే అనత్తాతి పస్సన్తో

అత్తదిట్టిమూలకత్తా సబ్బదిట్టినం అత్తదిట్టం వియ సబ్బదిట్టియోపి విధమతీతి దస్సేన్తో “దిట్టోఘం ఉత్తరతి...పే....

అత్తవాదుపాదానం న ఉపాదియతీ”తి ఆహా.

విజ్ఞాణం అనిచ్చతో పస్సన్తో అనిచ్చానుపస్సనాముఖేన తిస్సోపి అనుపస్సనా ఉస్సుక్కన్తో తీహిపి పరిజ్ఞాహి
విజ్ఞాణాహారం పరిజానాతి. విసేసతో పనేత్థ అనిచ్చే నిచ్చన్తి విపల్లాసం పజహతి. తత్త నిచ్చగ్గాహబాహుల్లతో అవిజ్ఞాయ
విజ్ఞాణే ఘనగహణం హోతీతి ఘనవినిర్భగం కత్వా తం అనిచ్చతో పస్సన్తో అవిజ్ఞోఘం ఉత్తరతి. తతో ఏవ అవిజ్ఞాయోగేన
విసంయుత్తో అవిజ్ఞాసవేన అనాసవో చ హోతి. మోహబలేనేవ సీలబ్బతపరామసనం హోతీతి తం పజహన్తో
“సీలబ్బతపరామాసకాయగన్ఠం భిన్ఠతి.

“యఇచ్చ ఖో ఇదం, భిక్ఖవే, వుచ్చతి చిత్తం ఇతిపి, మనో ఇతిపి, విజ్ఞాణం ఇతిపి, తత్తాస్సుతవా పుథుజ్జనో
నాలం నిబ్బిన్దితుం, నాలం విరజ్జితుం, నాలం విముచ్చితుం. తం కిస్స హేతు? దీఘరత్తం హేతం, భిక్ఖవే,
అస్సుతవతో పుథుజ్జనస్స అజ్ఞోసితం మమాయితం పరామట్టం ‘ఏతం మమ, ఏసోహమస్మి, ఏసో మే అత్తా’”తిఆది
(సం. ని. ౨.౬౨) –

వచనతో యథా విజ్ఞాణం నిచ్చతో పస్సన్తో దిట్టపాదానం ఉపాదియతి, ఏవం తం అనిచ్చతో పస్సన్తో దిట్టపాదానం న
ఉపాదియతీతి.

ఏవం మహానిసంసన్తి వుత్తప్పకారేన విపల్లాసాదిసకలసంకిలేసవిధమనుపాయభావతో ఏవం విపులుదయం.
వధకాదివసేనాతి ఉక్ఖిత్తాసికవధకాదివసేన. పస్సేయ్యాతి ఇణదస్సనేన పచ్చక్ఖతో పస్సేయ్య.

ఖన్ఠనిద్దేసవణ్ణనా నిట్ఠితా.

ఇతి చుద్దసమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౧౫. ఆయతనధాతునిద్దేశవణ్ణనా

ఆయతనవిత్తారకథావణ్ణనా

౫౧౦. “ఖన్దాయతనా”తిఆదినా హేట్టా ఉద్దిట్టాని పదుద్ధారవసేన “ఆయతనానీ”తి వత్వా గణనపరిచ్ఛేదేనాహ “ద్వాదసాయతనానీ”తి. తత్త వత్తబ్బం పరతో సయమేవ వక్ఖతి. చక్ఖాయతనన్తిఆది నేసం సరూపదస్సనం.

అట్తో నామ సద్దత్తో, భావత్తో పన లక్ఖణమేవ. సో పన సద్దత్తో దువిధో – అసాధారణో సాధారణోతి. తత్త అసాధారణో చక్ఖాదిసద్దత్తో, సాధారణో ఆయతనసద్దత్తో ద్వాదసన్నమ్మి సమానత్తా.

తేసు అసాధారణం తావ దస్సేన్తో “విసేసతో తావా”తిఆదిమాహ. తత్త విసేసతోతి విసేసత్తో, చక్ఖాదిసద్దత్తోతి అట్తో. అస్సాదేతీతి చక్ఖతి-సద్దో “మధుం చక్ఖతి, బృజ్జనం చక్ఖతీ”తి రససాయనత్తో అట్తీతి తస్స వసేన అత్తం వదతి. “చక్ఖం ఖో పన, మాగణ్ణీయ, రూపారామం రూపరతం రూపసమ్ముదిత”న్తి (మ. ని. ౨.౨౦౯) వచనతో చక్ఖ రూపం అస్సాదేతి. సతిపి సోతాదీనం సద్ధారామతాదిభావే యో “యం చక్ఖ చతున్నం మహాభూతానం ఉపాదాయ పసాదో”తిఆదినా (ధ. స. ౫౯౭) పాళీయం, “రూపాభిఘాతారహభూతప్పసాదలక్ఖణ”న్తిఆదినా (ధ. స. అట్ట. ౬౦౦; విసుద్ధి. ౨.౪౩౩) అట్టకథాయఞ్చా వుత్తో అత్తవిసేసో, తత్తేవ నిరుళ్లత్తా చక్ఖమ్మి ఏవ చక్ఖసద్దో పవత్తతి గవాదీసు గోసద్దాది వియాతి దట్టబ్బం.

విభావేతి చాతి సద్దలక్ఖణసిద్ధస్స చక్ఖతి-సద్దస్స వసేన అత్తం వదతి. చక్ఖతీతి హి ఆచిక్ఖతి, అభిబ్యత్తం వదతీతి అట్తో. నేత్తస్స చ వదంతస్స వియ సమవిసమవిభావనమేవ ఆచిక్ఖనన్తి కత్వా ఆహ “విభావేతి చాతి అట్తో”తి, అనేకత్తత్తా వా ధాతూనం విభావనత్తత్తా చ చక్ఖతి-సద్దస్స దట్టబ్బా. రత్తదుట్టాదికాలేసు కకణ్ణకరూపం వియ, ఉద్దరూపం వియ చ వణ్ణవికారం ఆపజ్జమానం రూపం హదయఙ్గతభావం రూపయతి రూపమివ పకాసం కరోతి, సవిగ్గహమివ కత్వా దస్సేతీతి అట్తో. విత్తారణం వా రూపసద్దస్స అట్తో, విత్తారణఞ్చా పకాసనమేవాతి ఆహ “పకాసేతీతి అట్తో”తి. అనేకత్తత్తా వా ధాతూనం పకాసనత్తో ఏవ రూపసద్దో దట్టబ్బో. వణ్ణవాచకస్స రూపసద్దస్స రూపయతీతి నిబ్బచనం, రూపక్ఖన్దవాచకస్స రుప్పతీతి అయం విసేసో. ఉదాహరీయతీతి వుచ్చతీతి అత్తే వచనసద్దో ఏవ గహితో సియా, న చ వచనసద్దో ఏవేత్త సద్దో, అథ ఖో సబ్బోపి సోతవిఞ్ఞోయ్యాతి. సప్పతీతి సకేహి పచ్చయేహి సప్పీయతి, సోతవిఞ్ఞోయ్యభావం గమీయతీతి అట్తో.

సూచయతీతి అత్తనో వత్తం అపాకటం గన్ధవసేన “ఇదం సుగన్ధం, దుగ్గన్ధ”న్తి పకాసేతి, పటిచ్చన్నం వా పుష్పాదివత్తం “ఏత్త పుష్పమత్తి, చమ్పకాదిఫలమత్తి, అమ్పాదీ”తి పేసుఞ్ఞం కరోంతం వియ హోతీతి అట్తో. రసగ్గహణమూలకత్తా అఙ్ఞోహరణస్స జీవితహేతుమ్మి ఆహారరసే నిన్నతాయ జీవితం అప్తయతీతి జిహ్వా నిరుత్తిలక్ఖణేన. కుచ్చితానం సాసవధమ్మానం ఆయోతి విసేసేన కాయో వుత్తో అనుత్తరియహేతుభావం అనాగచ్ఛన్తేసు కామరాగనిదానకమ్మజనితేసు, కామరాగస్స చ విసేసపచ్చయేసు ఘానజిహ్వాకాయేసు కాయస్స విసేసతరసాసవపచ్చయత్తా. తేన హి ఫోట్టబ్బసుఖం అస్సాదేన్తా సత్తా మేధునమ్మి సేవన్తి. ఉప్పత్తిదేసోతి ఉప్పత్తిట్టానన్తి అట్తో, కాయన్త్రియవత్తుకా వా చత్తారో ఖన్దా బలవకామాసవాదిహేతుభావతో విసేసేన సాసవాతి వుత్తాతి తేసం ఉప్పత్తిట్టానన్తి అట్తో.

మునాతీతి నాళియా మినమానో వియ, మహాతులాయ ధారయమానో వియ చ ఆరమ్మణం విజానాతీతి అర్థో. మనతే ఇతి వా మనో, తం తం ఆరమ్మణం పరిచ్ఛేదవసేన జానాతీతి వుత్తం హోతి. అత్తనో లక్ష్మణం ధారేన్తీతి యే విసేసలక్ష్మణేన ఆయతనసద్దపరా వత్తబ్బా, తే చక్ఖాదయో తథా వుత్తాతి తతో అర్జో మనోగోచరభూతా ధమ్మా సామజ్జలక్ష్మణేన ఏకాయతనభావం ఉపనేత్వా వుత్తా. యథా హి ఓళారికవత్థారమ్మణమననసజ్ఞాతేహి విసయవిసయీభావేహి పురిమాని పాకటాని, తథా అపాకటా చ అర్జో మనోగోచరా న అత్తనో సభావం న ధారేన్తీతి ఇమస్స అత్థస్స దీపనర్థో ధమ్మసద్దో. ధారీయన్తి సామజ్జరూపేన అవధారీయన్తీతి వా ధమ్మా. యథా హి రూపాదయో చక్ఖువిజ్ఞాణాదీహి అసాధారణతో ఏవ యథాసకం సభావతో విజ్ఞాయన్తి , న ఏవమేతే, ఏతే పన అనేకధమ్మభావతో, సాధారణతో, సభావసామజ్జతోపి మనసా విజ్ఞాయన్తీతి.

౨౧౧. సేన సేనాతి సకేన సకేన. ఉట్టహన్తీతి ఉట్టానం కరోన్తి. వాయమన్తీతి ఉస్సహన్తి, అత్తనో కిచ్చం కరోన్తిచ్ఛేవ అర్థో. ఇమస్మిం చ అత్థే ఆయతన్తి ఏత్థాతి ఆయతనానీతి అధికరణార్థో ఆయతనసద్దో, దుతియతతియేసు కత్తుఅర్థో. తే చాతి చిత్తచేతసికే ధమ్మే. తే హి తంతంద్వారారమ్మణేసు అయన్తి గచ్ఛన్తి పవత్తన్తీతి ఆయా. విత్థారేన్తీతి పుట్టే అనుప్పన్నత్తా లీనాని అపాకటాని పుబ్బన్తతో ఉద్ధం పత్థరేన్తి పాకటాని కరోన్తి, ఉప్పాదేన్తీతి అర్థో. ఇదఞ్చ సంసారదుక్ఖం. న నివత్తతీతి అనుప్పాదనిరోధవసేన న నిరుజ్జతి. ఆయతనం ఆయతనన్తి ఆమేడితవచనం అస్సా సమజ్జాయ చక్ఖాదీసు నిరుళ్లభావదస్సనత్థం.

౨౧౨. ఏవం అవయవభేదవసేన ఆయతనసద్దస్స అత్తం వత్వా ఇదాని తత్త పరియాయతోపి దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది ఆరద్ధం. సాధుఫలభరితతాయ, అపరిస్సయతాయ చ మనోరమ్మే.

తత్త నివసన్తీతి నివసన్తా వియ హోన్తి. తేనాహ “తదాయత్తవుత్తితాయ”తి. యత్త సువణ్ణరతనాదీని నివుత్థాని వియ ఆకిణ్ణాని తిట్టన్తి, సో పదేసో తేసం ఆకరో, ఏవం చిత్తచేతసికా చక్ఖాదీసూతి తే తేసం ఆకరోతి దస్సేన్తో ఆహ “చక్ఖాదీసు చ... పే.... ఆకరో”తి. తన్నిస్సితత్తాతి ఏత్థ మనో మనోవిజ్ఞాణాదీనం చిత్తచేతసికానం నిస్సయపచ్చయో న హోతీతి తస్స తేసం ద్వారభావో నిస్సయభావోతి దట్టబ్బో. అహుత్వా ఏవ పచ్చయసామగ్గివసేన ఉప్పజ్జన్తాపి చిత్తచేతసికా అనేకే ఏకజ్ఞం తత్త లబ్బమానా సమోసటా వియ హోన్తీతి వుత్తం “వత్థద్వారారమ్మణవసేన సమోసరణతో”తి. న హి ధమ్మానం అనాగతద్దే విజ్ఞమానతాలేసోపి అత్తి. తేనాహ “పుజ్ఞో నత్తి అనాగతే”తి (మహాని. ౧౦). తత్థేవ ఉప్పత్తితోతి తేసు చక్ఖాదీసు ఏవ ఉప్పత్తితో. ఉప్పత్తియా పచ్చయభూతే చక్ఖాదికే ఉప్పత్తిట్టానం వియ కత్వా ఉపచారవసేన వుత్తం. న హి అరూపధమ్మానం నిప్పరియాయతో ఉప్పత్తిదేసో నామ అత్తి. యదగ్గేన వా తే తేసం నిస్సయారమ్మణభూతా, తదగ్గేన సజ్ఞాతిదేసో. న హి పచ్చయభావమన్తరేన రూపధమ్మానమ్మి ఆధారాధేయభావో అత్తి. తేనాహ “నిస్సయారమ్మణభావేనా”తి. బృతిరేకపధానతాయ కారణలక్ష్మణస్స “తేసం అభావే అభావతో” ఇచ్ఛేవాహ, న “భావే భావతో”తి.

యథావుత్తేనత్థేనాతి “చక్ఖతీ”తిఆదినా, “ఆయతనతో ఆయానం తననతో”తిఆదినా, “నివాసట్టాన”న్తిఆదినా చ వుత్తప్పకారేన అత్తేన. ధమ్మాయతనపరియాపన్నానం ధమ్మానం బహుభావతో యేభుయ్యేన చ తే బహూ ఏవ హుత్వా కిచ్చకరాతి “ధమ్మా చ తే ఆయతనఞ్చా”తి బహువచననిద్దేసో.

౨౧౩. తథా తథా లక్ఖితబ్బతో లక్ఖీయతి ఏతేనాతి వా లక్ష్మణం, సభావో.

తావభావతోతి తత్తకతో, తేన అనూనాధికభావం దస్సేతి. తథ్థ ద్వాదసాయతనవినిముత్తస్స కస్సచి ధమ్మస్స అభావా అధికభావతో చోదనా నట్టి, సలక్ఖణధారణం పన సబ్బేసం సామజ్జలక్ఖణన్తి ఊనచోదనా సమ్భవతీతి తం దస్సేన్తో ఆహ “చక్ఖాదయోపి హి”తిఆది. భవజ్ఞమనసజ్ఞాతోతి ద్విక్ఖత్తం చలిత్వా పవత్తభవజ్ఞమనసజ్ఞాతో. చలనవసేన భవజ్ఞప్పవత్తియా సతి ఏవ ఆవజ్ఞనుప్పత్తి, న అజ్ఞాత్తాతి ఆవజ్ఞనస్సాపి కారణభూతన్తి కత్వా వుత్తం “భవజ్ఞమనసజ్ఞాతో...పే.... ఉప్పత్తిద్వార”న్తి. అసాధారణన్తి చక్ఖవిజ్ఞాణాదీనం అసాధారణం. సతిపి అసాధారణభావే చక్ఖాదీనం ద్వారభావేన గహితత్తా ధమ్మాయతనేన అగ్గహణం దట్టబ్బం. ద్వారారమ్మణభావేహి వా అసాధారణతం సన్ధాయ “అసాధారణ”న్తి వుత్తం.

౨౧౪. యేభుయ్యసహుప్పత్తిఆదీహి ఉప్పత్తిక్కమాదీసు అయుత్తి యోజేతబ్బా. యేభుయ్యేన హి చక్ఖాయతనాదీని కస్సచి కదాచి ఏకతో ఉప్పజ్జన్తి. తథా హి వుత్తం “కామధాతుయా ఉపపత్తిక్ఖణే కస్సచి ఏకాదసాయతనాని పాతుభవన్తీ”తిఆది (యమ. అట్ట. ఆయతనయమక ౧౮-౨౧). తస్మా ఆయతనానం ఉప్పత్తిక్కమో తావ న యుజ్జతి, న పహానక్కమో కుసలాబ్యాకతానం అప్పహాతబ్బతో, న పటిపత్తిక్కమో అకుసలానం ఏకచ్చఅబ్యాకతానాన్తా అప్పటిపజ్జనీయతో , న భూమిక్కమో అడ్డేకాదసన్నం ఆయతనానం ఏకన్తకామావచరత్తా, ఇతరేసాన్తా చతుభూమిపరియాపన్నత్తా, ఏకచ్చస్స లోకుత్తరభావతో చాతి. “అజ్ఞత్తికేసు హి”తి ఏతేన అజ్ఞత్తికభావేన, విసయీభావేన చ అజ్ఞత్తికానం పరమం దేసేతబ్బతం దస్సేతి, తేసుపి పరమం దేసేతబ్బేసు పాకటత్తా పరమతరం చక్ఖాయతనం దేసేతన్తి.

తతో ఘానాయతనాదీనీతి ఏత్త బహుపకారత్తాభావేన చక్ఖనోతేహి పురిమతరం అదేసేతబ్బాని, సహ వత్తుం అసక్కుణేయ్యత్తా ఏకేన కమేన దేసేతబ్బానీతి ఘానాదిక్కమేన దేసితానీతి అధిప్పాయో . అజ్ఞాధాపి హి దేసితేసు న న సక్కా చోదేతుం, న చ సక్కా బోధేతబ్బాని న దేసేతున్తి. పచ్చుప్పన్నారమ్మణత్తా వా చక్ఖాదీని పరమం వుత్తాని ఆరమ్మణతో సుపాకటానీతి, మనాయతనం పన కిళ్ళి పచ్చుప్పన్నారమ్మణం...పే.... కిళ్ళి యావ నవత్తబ్బారమ్మణన్తి పచ్చా వుత్తం. పచ్చుప్పన్నారమ్మణేసుపి ఉపాదారూపారమ్మణాని చత్తారి పరమం వుత్తాని, తతో భూతరూపారమ్మణం. ఉపాదారూపారమ్మణేసుపి దూరతరే దూరే, సీఘతరం సీఘాన్తా ఆరమ్మణసమ్మటిచ్చనదీపనత్తం చక్ఖాదీనం దేసనాక్కమో. చక్ఖనోతద్వయ్యో దూరగోచరన్తి పరమం వుత్తం, తత్తాపి చక్ఖ దూరతరగోచరన్తి సబ్బపరమం వుత్తం. పస్సన్తోపి హి దూరతరే నదీసోతం, న తస్స నోతపటిఘాతసద్దం సుణాతి. ఘానజిహ్వాసుపి ఘానం సీఘతరవుత్తీతి పరమం వుత్తం పురతో రపితమత్తస్సపి భోజనస్స గడ్డో గయ్ఠతీతి. యథారానం వా తేసం దేసనాక్కమో. ఇమస్మిళ్ళో సరీరే సబ్బుపరి చక్ఖస్స అధిట్ఠానం, తస్స అధో సోతస్స, తస్స అధో ఘానస్స, తస్స అధో జిహ్వా, తథా కాయస్స యేభుయ్యతో, మనో పన అరూపిభావతో సబ్బపచ్చా వుత్తో. తంతంగోచరత్తా తస్స తస్స అనన్తరం బాహిరాయతనాని వుత్తానీతి వుత్తోవాయమత్తోతి ఏవమ్మి ఇమేసం కమో వేదితబ్బో. గోచరో విసయో ఏతస్సాతి గోచరవిసయో, మనో. కస్స పన గోచరో ఏతస్స విసయో? చక్ఖాదీనం పఞ్చన్నమ్మి. విజ్ఞాణుప్పత్తికారణవత్తానతోతి చక్ఖవిజ్ఞాణాదీనం ఉప్పత్తికారణస్స వత్తితభావతో సవిభత్తిభావతో. ఏతేన చక్ఖాదిఅనన్తరం రూపాదివచనస్స చ కారణమాహ.

౨౧౫. సజ్ఞహితత్తాతి గణనసజ్ఞహవసేన సజ్ఞహితత్తా. జాతివసేనాతి చక్ఖభావసమానతావసేన. పచ్చయభేదో కమ్మాదిభేదో. దానాదిపాణాతిపాతాదిభేదభిన్నస్స హి కుసలాకుసలకమ్మస్స, తస్స చ సహకారీకారణభూతానం అబ్బన్తరానం, బాహిరానాన్తా పచ్చయానం భేదేన చక్ఖాయతనం భిన్నం విసదిసం హోతీతి. నిరయాదికో, అపదాదిగతినానాకరణాన్తా గతిభేదో గతీనం, గతీసు వా భేదోతి కత్వా. హత్తిఅస్సాదికో, ఖత్తియాదికో చ నికాయభేదో.

తంతంసత్తసన్తానభేదో పుగ్గలభేదో. యా చక్ఖాదీనం వత్తూనం అనంతప్పభేదతా వుత్తా, సో ఏవ హదయవత్తుస్స భేదో తాదిసభేదానాతివత్తనతో. తతో మనాయతనస్స అనంతప్పభేదతా యోజేతబ్బా. యస్మా రూపవిరహితం నామ లోకుత్తరం నత్తి, తస్మా పఞ్చన్నం రూపానం వసేన అట్ట లోకుత్తరచిత్తాని చత్తాలీసం హోంతీతి తాని ఏకాసీతియా లోకియచిత్తేసు పక్ఖిపిత్వా ఆహ “ఏకవీసుత్తరసతప్పభేదఞ్చా”తి. వత్థూతి చక్ఖాదివత్తు. తప్పభేదేన విజ్ఞాణం అనంతప్పభేదం. పటిపదా దుక్ఖాపటిపదాది. ఆది-సద్దేన రూపాధిపతిభూమిఆరమ్మణాదీనం సజ్జహో దట్టబ్బో. నీలం నీలస్స సభాగం, అజ్ఞం విసభాగం. పచ్చయో కమ్మాది. తత్థాపి కుసలసముట్టానాదితా, సీతఉతుసముట్టానాదితా చ భేదో వేదితబ్బో. ఆదిసద్దేన గతినికాయభేదో. సభావనానత్తభేదతోతి సుఖా దుక్ఖా అదుక్ఖమసుఖాతి ఏవమాదికో సభావభేదో. చక్ఖుసమ్మస్సజా సోతసమ్మస్సజాతి ఏవమాదికం నానత్తం.

౨౧౬. “అనాగమనతో అనిగ్గమనతో”తి సజ్ఞేపేన వుత్తమత్తం వివరితుం “న హి”తిఆది వుత్తం. పుబ్బన్తాపరన్నేసు అవిజ్ఞమానసరూపత్తా ఉదయతో పుబ్బే కుతోచి నాగచ్ఛన్తి, వయతో చ ఉద్ధం న కత్థచి గచ్ఛన్తి, విజ్ఞమానక్ఖణేపి ఇత్తరకాలతాయ అనిచ్ఛా దుక్ఖా విపరిణామధమ్మా. తేనాహ “అథ ఖో”తిఆది. సపరిప్పన్దకిరియావసేన ఈహానం ఈహా, చిన్తనవసేన బ్యాపారనం బ్యాపారో, తత్థ బ్యాపారం దస్సేన్తో ఆహ “న హి చక్ఖురూపాదీనం ఏవం హోతీ”తి. ఈహం దస్సేన్తో “న చ తానీ”తిఆది. ఉభయమ్పి పన ఈహా చ హోతి బ్యాపారో చాతి ఉప్పటిపాటివచనం. ధమ్మతావాతి సభావో ఏవ, కారణసమత్తతా వా ఈహాబ్యాపారరహితానం ద్వారాదిభావో ధమ్మతా. ఇమస్మిన్చ అత్థే “య”న్తి ఏతస్స యస్మాతి అత్థో. పురిమస్మిం సమ్భవనవిసేసనం యం-సద్దో. “సుజ్ఞో గామోతి ఖో, భిక్ఖవే, ఛన్నేతం అజ్ఞత్తికానం ఆయతనానం అధివచన”న్తి (సం. ని. ౪.౨౩౮) వచనతో సుజ్ఞాగామో వియ దట్టబ్బాని. అన్నపానసహితన్తి గహితే సుజ్ఞాగామే యం యదేవ భాజనం పరామసీయతి, తం తం రిత్తకంయేవ పరామసీయతి, ఏవం ధువాదిభావేన గహితాని యోనిసో ఉపపరిక్ఖియమానాని రిత్తకానేవ ఏతాని దిస్సన్తీతి. తేనాహ “ధువసుభసుఖత్తభావవిరహితత్తా”తి. చక్ఖాదిద్వారేసు అభిజ్ఞాదోమనస్సుప్పాదకభావేన రూపాదీని చక్ఖాదీనం అభిఘాతకానీతి వుత్తాని. అహిసుసుమారపక్ఖీకుక్కురసింఘాలమక్కటా ఛ పాణకా. విసమబిలాకాసగామసుసానవనాని తేసం గోచరా. తత్థ విసమాదిఅజ్ఞాసయేహి చక్ఖాదీహి విసమభావబిలాకాసగామసుసానసన్నిస్సితసదిసూపాదిన్నధమ్మవనభావేహి అభిరమితత్తా రూపాదీనం విసమాదిసదిసతా యోజేతబ్బా.

ఇతి ఆయతనానం విత్థారకథాముఖవణ్ణనా.

ధాతువిత్థారకథావణ్ణనా

౨౧౭. చక్ఖుస్స విజ్ఞాణన్తి చక్ఖుస్స కారణభూతస్స విజ్ఞాణం. కామం రూపాలోకమనసికారాదయోపి తస్స విజ్ఞాణస్స కారణా, తే పన సాధారణకారణం, చక్ఖు అసాధారణన్తి అసాధారణకారణేనాయం నిద్దేసో యథా భేరిసద్దో, యవజ్కరోతి. తథా హి చక్ఖు పుగ్గలన్తరాసాధారణం, నీలాదిసద్ధరూపసాధారణఞ్చాతి సామిభావేన నిద్దిట్టం.

విదహతీతి ఏవం ఏవఞ్చ తయా పవత్తితబ్బన్తి వినియుజ్జమానం వియ ఉప్పాదేతీతి అత్థో. విదహతీతి చ ధాత్వత్థో ఏవ విసిట్థో ఉపసగ్గేన దీపీయతీతి వినాపి ఉపసగ్గేన ధాతుతి ఏస సద్దో తమత్తం వదతీతి దట్టబ్బో. కత్తుకమ్మభావకరణాధికరణేసు చ ధాతుసద్దసిద్ధి హోతీతి పఞ్చాపి తే అత్థా వుత్తా. లోకుత్తరా ధాతుయో సంసారదుక్ఖం న

విదహన్తి, అష్టాదత్తు విధంసేన్తి కత్వా “లోకియా”తి విసేసితం. వవత్థితాతి అవత్థితా, అష్టామష్టాం వా అసంకిష్టా.

సువణ్ణరజతాదిధాతుయో సువణ్ణాదీనం బీజభూతా సేలాదయో. యథాసమ్భవన్తి ఏత్త కేచి “లోకియలోకుత్తరాసు ధాతుసు యో యో అత్తో సమ్భవతి, తదనురూప”న్తి అత్తం వదన్తి, తదయుత్తం “లోకియా హి ధాతుయో”తి విసేసేత్వా వుత్తత్తా. అత్తవసేన చేతం యథాసమ్భవగ్గహణం కతం, న ధాతువసేన . కామం పశ్వాపి అత్థా చక్ఖాదీనం సబ్బేసం ఇచ్చితబ్బా, తథాపి చక్ఖాదీసు యస్స యస్స ధమ్మస్స యదా కత్తువచనిచ్చా, న తదా కమ్మభావో. యదా పన కమ్మవచనిచ్చా, న తదా కత్తుభావో. ఏవం సేసేసుపీతి యథాసమ్భవగ్గహణం. తేనాహ “ఇతి చక్ఖాదీసు”తిఆది.

౨౧౮. అత్తనో సభావం ధారేన్తి ధాతుయోతి ఏత్థాపి ధాతీతి ధాతుతి పదసిద్ధి వేదితబ్బా ధారణత్తో ధా-సద్ధోతి కత్వా. కత్తుఅత్తోపి చాయం పురిమేన అసదిసో విధానధారణత్థానం భిన్నసభావత్తా. నిస్సత్తసభావమత్తధారణశ్చ ధాతుసద్ధస్స పధానో అత్తోతి విసుం వుత్తో. ధాతుయో వియ ధాతుయోతి ఏత్త సీహసద్ధో వియ కేసరిమ్మి నిరుళ్లా పురిసే సేలావయవేసు నిరుళ్లో ధాతుసద్ధో చక్ఖాదీసు ఉపచరితోతి దట్టబ్బో. శాణశ్చ శోయ్యశ్చ శాణశోయ్యాని, తేసం అవయవా తప్పభేదభూతా ధాతుయో శాణశోయ్యావయవా. తత్త శాణప్పభేదో ధమ్మధాతుఏకదేసో, శోయ్యప్పభేదో అత్థారసాపీతి శాణశోయ్యావయవమత్తా ధాతుయో హోన్తి. అథ వా శాణేన శాతబ్బో సభావో అవిపరీతో ధాతుసద్ధేన వుచ్చమానో శాణశోయ్యా, న దిట్టిఆదిహి విపరీతగ్గాహకేహి శోయ్యాతి అత్తో, తస్స శాణశోయ్యస్స అవయవా చక్ఖాదయో, విసభాగలక్ఖణావయవేసు రసాదీసు నిరుళ్లో ధాతుసద్ధో తాదిసేసు అష్టావయవేసు చక్ఖాదీసు ఉపచరితోతి దట్టబ్బో. రసాదీసు వియ వా చక్ఖాదీసుపి నిరుళ్లో ఏవ. “నిజ్జీవమత్తస్సేతం అధివచన”న్తి ఏతేన నిజ్జీవమత్తపదత్తే ధాతుసద్ధస్స నిరుళ్ళతం దస్సేతి. ఛ ధాతుయో ఏతస్సాతి ఛధాతురో. యో లోకే పురిసోతి ధమ్మసముదాయో వుచ్చతి, సో ఛధాతురో ఛన్నం పథవీఆదీనం నిజ్జీవమత్తానం సభావానం సముదాయమత్తో, న ఏత్త జీవో వా పురిసో వా అత్తితి అత్తో.

౨౧౯. చక్ఖాదీనం కమో పుట్టే వుత్తోతి ఇధేకేకస్మిం తికే తిణ్ణం ధాతునం కమం దస్సేన్తో ఆహ “హేతుఫలానుపుబ్బవవత్థానవసేనా”తి. హేతుఫలానం అనుపుబ్బవవత్థానం హేతుఫలభావో ఏవ, మనోధమ్మధాతునశ్చ మనోవిజ్ఞాణస్స హేతుభావో యథాసమ్భవం యోజేతబ్బో. కిరియమనోధాతు మనోవిజ్ఞాణస్స ఉపనిస్సయకోటియా, విపాకమనోధాతు విపాకమనోవిజ్ఞాణస్స అనన్తరాదినాపి, ఇతరస్స సబ్బాపి ఉపనిస్సయకోటియా చ, ధమ్మధాతు పన వేదనాదికా సహజాతా సహజాతాదినా, అసహజాతా అనన్తరాదినా, ఉపనిస్సయేన, ఆరమ్మణాదినా చ మనోవిజ్ఞాణస్స పచ్చయో హోతితి ద్వారభూతమనోవసేన వా. ద్వారభూతమనోపి హి సుత్తేసు మనోధాతుతి వుచ్చతీతి తస్సా వా మనోధాతుయా మనోవిజ్ఞాణస్స హేతుభావో యథాసమ్భవం యోజేతబ్బో. తత్త హేతుతి పచ్చయో అధిప్పేతో, ఫలన్తి పచ్చయుప్పన్నన్తి ఆహ “చక్ఖుధాతు”తిఆది.

౨౨౦. సబ్బాసం వసేనాతి యథావుత్తానం ఆభాధాతుఆదీనం పశ్చాతింసాయ ధాతునం వసేన. అపరమత్తసభావస్స పరమత్తసభావేసు న కదాచి అన్తోగధతా అత్తితి ఆహ “సభావతో విజ్జమానాన”న్తి.

చన్దాభాసురియాభాదికా వణ్ణనిభా ఏవాతి ఆహ “రూపధాతుయేవ హి ఆభాధాతు”తి. రూపాదిపటిబద్ధాతి రాగవత్థుభావేన గహేతబ్బాకారో సుభనిమిత్తన్తి కత్వా “రూపాదయో ఏవా”తి అవత్వా పటిబద్ధవచనం వుత్తం. అసతిపి రాగవత్థుభావే కుసలవిపాకారమ్మణం సుభధాతుతి దుతియో వికప్పో వుత్తో. సేసాతి మనోవిజ్ఞాణధాతుసమ్మయుత్తా.

ధాతుద్వయనిరోధమత్తన్తి మనోవిజ్ఞానధాతునాం నిరోధమత్తం చతుత్థారుప్పచిత్తుప్పాదనిరోధభావతో. తదజ్ఞావిజ్ఞాననిరోధో
వియ హి విజ్ఞానధాతుమనోధాతునాం నిరోధో సమాపత్తిబలసిద్ధోతి కత్వా ధాతుద్వయగ్రహణం.

“ధమ్మధాతుమత్త”న్తి ఇదం కామధాతుయా ధమ్మధాతుపరియాపన్నత్తా వుత్తం. కామపటిసంయుత్తోతి
కామరాగసమ్మయుత్తో, ఆరమ్మణకరణేన వా కామగుణోపసంహితో. యం ఏతస్మిం అన్తరేతి యే ఏతస్మిం
అవీచిపరనిమ్మితవసవత్తిపరిచ్చిన్నే ఓకాసే. ఓగాళ్లా హుత్వా అధోభాగే చ ఓకాసే చరన్తీతి ఏత్థావచరా. అజ్ఞాత్త చరన్తాపి
యథాపుత్తే ఏవ రాసే పరియాపన్నాతి ఏత్థ పరియాపన్నా.

నేక్ఖమ్మధాతు ధమ్మధాతు ఏవ వితక్కుపక్ఖే. సబ్బేపి కుసలా ధమ్మాతి దానమయపుజ్జాకిరియతో,
సీలమయపుజ్జాకిరియతో, పబ్బజ్జతో చ పట్టాయ యావ అగ్గమగ్గాధిగమా పవత్తా సబ్బేపి అనవజ్జధమ్మా. విహింసాధాతు
చేతనా, పరవిహిరనచ్చన్దో వా. అవిహింసా కరుణా.

హీనాతి హీళితా. పణీతాతి సమ్భావితా. “నాతిహీళితా నాతిసమ్భావితా మజ్జిమా”తి ఖన్ధనిద్దేసే ఆగతా హీనదుకతో
ఏవ నీహరిత్వా మజ్జిమా ధాతు వుత్తాతి వేదితబ్బా. ఉభోపీతి ధమ్మధాతుమనోవిజ్ఞానధాతుయో.

విజ్ఞానధాతు యదిపి ధవిజ్ఞానధాతువసేన విభత్తా, తథాపి విజ్ఞానధాతుగ్రహణేన తస్స పురేచారికపచ్చాచారికత్తా
మనోధాతు గహితావ హోతీతి ఆహ “విజ్ఞానధాతు చక్కువిజ్ఞానాదిసత్తవిజ్ఞానధాతు సజ్జేపోయేవా”తి. అనేకేసం
చక్కుధాతుఆదీనం, తాసు చ ఏకేకిస్సా నానప్పకారతాయ నానాధాతునాం వసేన అనేకధాతు నానాధాతు లోకో వుత్తోతి ఆహ
“అట్టారసధాతుప్పభేదమత్తమేవా”తి.

౨౨౧. చక్కునోతఘానజిహ్వాకాయమనోధాతుమనోవిజ్ఞానధాతుభేదేనాతి బహూసు పోత్థకేసు లిఖితం, కేసుచి
“చక్కునోతఘానజిహ్వాకాయమనోమనోవిజ్ఞానధాతుభేదేనా”తి. తత్థ న చక్ఖాదీనం కేవలేన ధాతుసద్దేన సమ్మన్దో అధిప్పేతో
విజాననసభావస్స పభేదవచనతో. విజ్ఞానధాతుసద్దేన చ సమ్మన్దే కరియమానే ద్వే మనేగహణాని న కాతబ్బాని. న హి
ద్వే మనోవిజ్ఞానధాతుయో సన్తి. అన్తరా వా మనోధాతుగ్రహణం అకత్వా “చక్కు...పే....
కాయమనోవిజ్ఞానధాతుమనోధాతు”తి వత్తబ్బం అతుల్యయోగే ద్వస్తసమాసాభావతో. అయం పనేత్థ పాఠో సియా “చక్కు...
పే.... కాయవిజ్ఞానమనోమనోవిజ్ఞానధాతుభేదేనా”తి. తస్స విజ్ఞానస్స యేభుయ్యేన అత్తవాదినో తస్స ఏకమేకస్స అత్తస్స
అద్వయతం, నిచ్చత్తజ్ఞా పవేదేన్తీతి అనేకతానిచ్చతాపకాసనం తేసం జీవసజ్ఞాసమూహననాయ హోతి. ఖన్ధాయతనదేసనా
సజ్జేపదేసనా, ఇన్ద్రియదేసనా విత్థారదేసనా, తదుభయం అపేక్షిత్వా అయం అనతిసజ్జేపవిత్థారా ధాతుదేసనా. అభిధమ్మే వా
సుత్తస్తభాజనీయే (విభ. ౧౭౨ ఆదయో) వుత్తా ధాతుదేసనా అతిసజ్జేపదేసనా, ఆభాధాతుఆదీనం
అనేకధాతునానాధాతుఅన్తానం వసేన దేసేతబ్బా అతివిత్థారదేసనా, తదుభయం అపేక్షిత్వా అయం అనతిసజ్జేపవిత్థారా.

అస్స భగవతో. సద్ధమ్మతేజసా విహతం సద్ధమ్మతేజవిహతం.

౨౨౨. సజ్జతోతి గణనతో. జాతితోతి చక్కుభావసామజ్ఞతో. అథ వా జాతితోతి చక్కుసభావతో. తేనాహ “చక్కుపసాదో”తి.
వీసతి ధమ్మాతి సజ్ఞం గచ్ఛతి వేదనాదీనం అభిన్దిత్వా గమాణతో. సేసకుసలాకుసలాబ్యాకతవిజ్ఞానవసేనాతి ఏత్థ
అబ్యాకతాపేక్షాయ సేసగ్రహణం, కుసలాకుసలం పన సబ్బసో అగ్గహితమేవాతి.

౧౨౩. తా చ చక్ష్టవిజ్ఞాణధాతుఆదయో పశ్యాపి.

పురిమేహీవాతి అనన్తరాదీహి ఏవ. జవనమనోవిజ్ఞాణధాతు పన జవనమనోవిజ్ఞాణధాతుయా ఆసేవనపచ్చయేనాపి పచ్చయో హోతీతి పుత్తోవాయమత్తో. ధమ్మధాతుతి పన సహజాతో వేదనాదిక్ష్ణన్తో అధిప్పేతో. తేనాహ “సహజాత...పే... పచ్చయో హోతీ”తి. అవిగతాదీహీతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన మనోవిజ్ఞాణధాతుయా యథారహం హేతుఅధిపతికమ్మవిపాకాహారిన్ద్రియరూపనమగ్గపచ్చయభావో సజ్జయ్యతి. తేనాహ “బహుధా పచ్చయో హోతీ”తి. ఏకచ్ఛా చ ధమ్మధాతు సుఖుమరూపనిబ్బానప్పకారా, యా చ సమ్మయోగానన్తరభావాదీనం అభావేన ఆరమ్మణకరణే యోగ్యా. పశ్యాద్వారికవిపాకవజ్జనత్తం “ఏకచ్ఛాయ మనోవిజ్ఞాణధాతుయా”తి పుత్తం, మనోద్వారికా పన విపాకాపి తదారమ్మణభూతా ఏకచ్ఛం ధమ్మధాతుం ఆరబ్బ పవత్తతీతి. అథ వా “ఏకచ్ఛాయ మనోవిజ్ఞాణధాతుయా”తి ఇదం సబ్బం కామావచరకుసలం కామావచరకిరియం అభిజ్ఞాద్వయం ఆరుప్పద్వయన్తి ఏవరూపం మనోవిజ్ఞాణధాతుం సన్ధాయ పుత్తం, లోకుత్తరమనోవిజ్ఞాణధాతుయా పన ఏకచ్ఛా ధమ్మధాతు ఆరమ్మణపచ్చయోతి పాకటోయమత్తో. చక్ష్టవిజ్ఞాణధాతుఆదీనం చక్ష్వాదీనం యథాపుత్తపచ్చయధమ్మతో అతిరేకేపి పచ్చయధమ్మే దస్సేతుం “న కేవల”న్తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ ఆలోకాయోతి ఆలోకో నామ సూరియాలోకాది. తస్స సుత్తన్తనయేన ఉపనిస్సయభావో వేదితబ్బో, ఏవం సేసానిపి.

వివరం నామ విసేసతో నోతబిలం. వాయు గన్ధూపసంహరణకవాతో. ఆపో ముఖే పక్ష్ఠిత్తఆహారస్స తేమనకఉదకం. పథవీ కాయప్పసాదస్స నిస్సయభూతా పథవీధాతు. భవజ్జమనం ద్విక్ఖత్తుం చలితం భవజ్జచిత్తం. సబ్బత్థ మనసీకారో ఆవజ్జనమనసీకారో.

౧౨౪. అవిసేసతో దట్టబ్బాకారస్స పుచ్చమానత్తా ఆహ “సబ్బా ఏవా”తి. విసేసతో విపస్సనాయ భూమివిచారో ఏసోతి “సజ్ఞతా”తి విసేసితం. పుబ్బన్తాపరన్తవిచిత్తతోతి ఏత్థ “పుబ్బన్తోనామ అతీతో అద్ధా, అపరన్తో నామ అనాగతో. ఉభయత్థ చ సజ్ఞతా ధాతుయో సభావవిచిత్తా అనుపలబ్ధమానసభావత్తా. పుబ్బన్తో వా సభావధమ్మస్స ఉదయో తతో పుట్టే అవిజ్జమానత్తా. అపరన్తో వయో తతో పరం అభావతో. తస్మా పుబ్బన్తాపరన్తవిచిత్తతోతి పాకాభావతో విద్ధంసాభావతోతి పుత్తం హోతి.

భేరితలం వియ చక్ఖుధాతు సద్దస్స వియ విజ్ఞాణస్స నిస్సయభావతో. ఆదాసతలాదీసుపి ఏసేవ నయో. యన్తం నామ ఉచ్చయన్తం. చక్కయట్ఠీతి తిలమన్తం ఆహ. సో హి అచక్కబణ్ణోపి తంసదిసతాయ చక్కయట్ఠీత్వేవ పుచ్చతి, చక్కబన్తమేవ వా సన్ధాయ తథా పుత్తం. ఇమాహి చ ఉపమాహి నిజ్జీవాన. భేరితలదణ్ణాదీనం సమాయోగే, నిజ్జీవానం సద్దాదీనం వియ నిజ్జీవానం చక్ఖరూపాదీనం సమాయోగే నిజ్జీవానం చక్ష్టవిజ్ఞాణాదీనం పవత్తీతి కారణఫలానం ధాతుమత్తతం, కారకవేదకవిరహాశ్చ దస్సేతి.

పురేచరానుచరా వియాతి నిజ్జీవస్స కస్సచి కేచి నిజ్జీవా పురేచరానుచరా వియాతి అత్తో. మనోధాతుయేవ వా అత్తనో ఖణం అనతివత్తన్తి అత్తనో ఖణ అనతివత్తన్తానంయేవ చక్ష్టవిజ్ఞాణాదీనం అవిజ్జమానాయపి పురేచరానుచరాభిసన్ధియం అనన్తరపుబ్బకాలాపరకాలతాయ పురేచరానుచరా వియ దట్టబ్బా.

ధన్నశ్లో విజ్ఞానధాతునాం ఏకజ్ఞం అనేకానంతరపచ్చయాభావతో ఏకజ్ఞం ఉప్పత్తిఅభావో వియ
అజ్ఞామజ్ఞానంతరపచ్చయతాభావతో అనంతరుప్పత్తిపి నత్తి. యది సీయా, ఛళారమ్మణసన్నిధానే మనసికారమంతరేనాపి
ఛళారమ్మణాపలద్ధి సీయా, న చ హోతి, తస్మా దస్సనాదిఅనంతరం సవనాదీనం అభావో వియ మనోవిజ్ఞానధాతానంతరం న
దస్సనాదీని, న చ దస్సనాదిఅనంతరం మనోవిజ్ఞానధాతు హోతి. తత్త భవజ్ఞస్స, దస్సనాదీనశ్చ భిన్నారమ్మణతాయ
మనోవిజ్ఞానధాతానంతరం దస్సనాదీని, దస్సనాదీనం అనంతరశ్చ సవనాదీని న ఉప్పజ్జన్తీతి యుత్తమేతం. దస్సనాదీనం,
పన సంతరమణస్స చ అభిన్నవిసయతాయ దస్సనాదిఅనంతరం న మనావిజ్ఞానధాతు హోతీతి అయుత్తన్తి ? నయిదమేవం
నియతానియతవిసయానం భిన్నవిసయభావుపపత్తితో. యది చ దస్సనాదిఅనంతరం కాచి విజ్ఞానధాతు ఉప్పజ్జేయ్య, సాపి
దస్సనాదిద్వారతాయ దస్సనాదివిజ్ఞానధాతు ఏవ సీయా, న మనోవిజ్ఞానధాతు, తతో చ దస్సనాదికిచ్చవిధురం చింతనం
మననన్తి మనోద్వారప్పవత్తానం మననకిచ్చాపరిచ్చాగో వియ దస్సనవిజ్ఞానధాతుయా దస్సనకిచ్చాపరిచ్చాగో ఆపజ్జతి.
తథా తదనంతరస్సాతి సబ్బాయపి దస్సనవిజ్ఞానభావతో చ విజ్ఞానకాయా న భవేయ్యం.

యథా పన మనోవిజ్ఞానధాతానంతరం మనోధాతు, తతో చక్షువిజ్ఞానాదీని, ఏవం దస్సనవిజ్ఞానధాతానంతరం
మనోధాతు, తతో సోతవిజ్ఞానాదీని హోన్తీతి చే? న, మనోధాతుయా దస్సనధాతుభావప్పసజ్ఞతో. యథా హి మనసో
నిబ్బిసేసావత్థా మననమత్తతాయ మనోధాతు, ఏవం దస్సనస్స నిబ్బిసేసావత్థా దస్సనమత్తతాయ దస్సనధాతు సీయా.
తశ్చ చక్షూవిజ్ఞానం రూపవిసయన్తి సద్దాదివిసయాభోగాభావతో సవనవిజ్ఞానాదీనం అసమ్భవో. తతో చ
రూపారమ్మణపసుతమేవ విజ్ఞానం సీయా మనోవిజ్ఞానానం వియ దస్సనవిజ్ఞానాదీనం సమానవత్తుభావప్పసజ్ఞతో,
అజ్ఞావత్తుసన్నిస్సితశ్చ విజ్ఞానం న సీయా, న చేతం యుత్తం. తస్మా సుఖదుక్ఖానం వియ ఉపేక్షా చక్షువిజ్ఞానాదీనం,
మనోవిజ్ఞానస్స చ బ్యవధాయికా మనోధాతు దట్టబ్బా, న చస్సా ఉపేక్షాయ వియ అదుక్ఖమసుఖతా
అదస్సనాదిఅమననతా, అత ఖో మననకిచ్చావిసేసతో మనోవిజ్ఞానసభాగతా. మనో హి హదయవత్తుమ్హి వత్తమానో
అజ్ఞావత్తుసన్నిస్సితానం విజ్ఞానానం విసయం దస్సేత్వా నివత్తమానో అగ్గి వియ ఉసుమమత్తే మననమత్తే రత్వా నివత్తతి,
అజ్ఞావత్తుసన్నిస్సితవిజ్ఞాననిరోధే చ ఉట్టహన్తో అగ్గి వియ ఉసుమమత్తే ఉట్టహతి. పచ్చయానురూపపవత్తికాని చ
మననమత్తాని మనోవిజ్ఞానధాతుయా అన్తాని హోన్తి. పటిఘసజ్ఞాసహగతానశ్చో పశ్చన్నం విజ్ఞానానం
ఇన్ద్రియారమ్మణపటిఘాతజతాయ అభినిపాతమత్తకిచ్చం, మననలక్ఖణిన్ద్రియసముప్పన్నస్స చ మనోవిజ్ఞానస్స
విసయవిచింతనాసమ్భూతతాయ తదనురూపాచింతనా. తస్మా అభినిపాతప్పచ్చయపటిఘట్టనానిఘంసబలేన భవజ్ఞలక్ఖణం
చిత్తం చలనావత్థం హుత్వా నివత్తమానం చింతనావిసేసవిరహతో అభినిపాతానుగుణం చింతనావసానం మననమత్తం
ఉప్పాదేతి.

దస్సనాదిపి అభినిపాతమత్తం దుతియం ఖణం అనతివత్తమానం అత్తానుగుణం చింతనామననసమజ్ఞావిరహతో
దస్సనాదిఅభినిపాతవిసేసవిచిత్తం చిత్తభావాదినా సమానం చింతనాదిమననమత్తం అజ్ఞావత్తుస్మిం నిబ్బత్తేతి, తస్మా
వత్తుకిచ్చేహి తం మనోవిజ్ఞానకాయసజ్ఞహితాపి మనోధాతు మనోద్వారనిక్ఖమపవేసభూతా ఆరమ్మణంతరే
ద్వారంతరమనసికారతబ్బిసయసమ్మటిచ్చనభావేన పశ్చన్నం విజ్ఞానధాతునాం యథాక్రమం పురేచరా, అనుచరాతి చ
వుత్తా. సా పనాయం సతిపి విజ్ఞానభావే మనసో సమ్మూయ విసిట్ఠమననకిచ్చాభావతో ధాతుభావసామజ్ఞోన మనోమత్తా
ధాతు మనోధాతూతి వుచ్చతి.

యథావుత్తేనేవ చ హేతునా మత్త-సద్దలోపం కత్వా విజ్ఞానబృథ్యోగతో మనోమత్తం విజ్ఞానాన్ని మనోవిజ్ఞానకాయసంబంధోపి చస్యా యుజ్జతి ఏవ. అజ్ఞావిజ్ఞాణోపి పన ద్వారారమ్మణోపి చ విసేసనత్తం “మనోధాతూ”తి వుత్తాతి. మనోవిజ్ఞానధాతూతి పన విజ్ఞానధాతువిసేసనం మనోగహణం. ధాతువిసేసనత్తే చ మనోవిజ్ఞానగ్రహణే విజ్ఞానవిసేసనం ద్వారభూతమనోదస్సనమేవాతి ద్వారసమజ్ఞారహత్తా న మనోధాతూతి వుచ్చతి. తజ్ఞో మనోద్వారస్తోగధం, న చ దస్సనాదిపురేచరానుచరన్తి మనసో విజ్ఞానధాతు, మనసో విజ్ఞానాన్ని చ మనోద్వారసమజ్ఞారహం, సవిసేసజ్ఞ తస్స మననకిచ్చం, విజ్ఞానకిచ్చజ్ఞాతి మత్తసద్దస్స లోపమన్తరేన “మనోవిజ్ఞాన”న్తి, నిజ్జీవభావవిభావనత్తం “మనోవిజ్ఞానధాతూ”తి చ వుచ్చతీతి.

సల్లమివ సూలమివ తివిధదుక్ఖతాసమాయోగతో దట్టబ్బో. వేదనాసల్లసూలయోగాతి వేదనాసజ్ఞాతసల్లసూలయోగతో. ఆతురా వియాతి తేన ఆతురిభూతా పుగ్గలా వియ. ఆసాయేవ దుక్ఖం ఆసాదుక్ఖం, ఆసావిఘాతం దుక్ఖం వా. సజ్ఞా హి అసుభాదికమ్మి సుభాదితో సజ్ఞానన్తీ ఆసం, తస్మా చ విఘాతం ఆసీసితసుభాదిఅసిద్ధియా జనేతీతి. వనమిగో తిణపురిసం పురిసోతి గణ్ఠన్తో అయథాభూచ్చనిమిత్తగ్గాహకో, తథా సజ్ఞాపీతి అహ “వనమిగో వియా”తి. కమ్మపధానా సజ్ఞారాతి “పటిసన్నియం పక్ఖీపనతో”తిఆది వుత్తం. జాతిదుక్ఖానుబంధతోతి అత్తనా నిబ్బత్తియమానేన జాతిదుక్ఖేన అనుబంధతా. భవపచ్చయా జాతి హి జాతిదుక్ఖన్తి. పదుమం వియ దిస్సమానం ఖురచక్కం వియ రూపమ్మి ఇత్థిఆదిభావేన దిస్సమానం నానావిదుపద్దవం జనేతి. సట్టే అనత్తా రాగాదయో, జాతిఆదయో చ విసయభూతా, అనుపసన్తా, సప్పటిభయా చాతి. తప్పటిపక్ఖభూతత్తా అసజ్ఞతా ధాతు అమతాదితో దట్టబ్బా.

వవత్థానాభావో “ఇదమేవ ఇమస్స ఆరమ్మణ”న్తి నియమాభావో, తేన యథా అరజ్ఞమక్కటో కేనచి అనివారితో గహితం ఏకం రుక్ఖసాఖం ముఞ్చేత్వా అజ్ఞాం గణ్ఠాతి, తమ్మి ముఞ్చేత్వా అజ్ఞాన్తి కత్తచి అనవట్టితో పరిబ్బమతి, ఏవం గహితం ఏకం ఆరమ్మణం ముఞ్చేత్వా అజ్ఞాం, తమ్మి ముఞ్చేత్వా అజ్ఞాన్తి అనవట్టితతా, ఆరమ్మణం అగ్గహేత్వా పవత్తితుం అసమత్తతా చ మక్కటసమానతాతి దస్సేతి. అట్టివేధవిద్ధోపి ఉప్పథం అనుగచ్ఛన్తో దుట్టసోస్స అస్సఖళుజ్జో. యత్థకామనిపాతితోతి యత్త కత్తచి ఇచ్చితారమ్మణే నిపాతిభావతో. నానావేసధారీ రజ్జనటో.

ఆయతనదాతునిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి పన్నరసమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౧౬. ఇన్ద్రియసచ్చనిర్దేశవణ్ణనా

ఇన్ద్రియవిత్థారకథావణ్ణనా

౫౨౫. బావీసతీతి గణనపరిచ్ఛేదో. ఇన్ద్రియానీతి పరిచ్ఛిన్నధమ్మనిదస్సనం. చక్షున్ద్రియన్తిఆది తేసం సరూపదస్సనం. తథ్థ చక్షుద్వారే ఇన్ద్రియం కారేతి చక్షుద్వారభావే తంద్వారికేహి అత్తనో ఇన్ద్రిభావం పరిమిస్సరభావం కారయతీతి చక్షున్ద్రియం. తథ్థో తే రూపగ్గహణే అత్తానం అనువత్తేతి, తే చ తం అనువత్తన్తి. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. తస్మా సోతఘానజిహ్వాకాయద్వారే ఇన్ద్రియం కారేతీతి. కాయన్ద్రియం. విజాననలక్ఖణే ఇన్ద్రియం కారేతీతి మన్త్రియం. ఇత్థిభావలక్ఖణే, పరిసభావలక్ఖణే, అనుపాలనలక్ఖణే, సుఖలక్ఖణే, దుక్ఖలక్ఖణే, సోమనస్సలక్ఖణే, దోమనస్సలక్ఖణే, ఉపేక్షాలక్ఖణే, అధిమోక్షలక్ఖణే, పగ్గహలక్ఖణే, ఉపట్టానలక్ఖణే, అవిక్ఖేపలక్ఖణే, దస్సనలక్ఖణే, అనన్ఞాతం ఇస్సామీతి పవత్తే జాననలక్ఖణే, ఇంతానం ఏవ ధమ్మానం పున ఆజాననే అన్ఞాతావిభావే ఇన్ద్రియం కారేతీతి అన్ఞాతావిన్ద్రియం.

విజానియాతి విజానేయ్య. భూమితో చాతి చ-సద్దో అవుత్తసమ్మిపణ్ణనత్తో, తేన తావత్త్వం సజ్జణ్ణాతి, తం పన తావత్త్వం పరతో వణ్ణయిస్సామ. అసమ్మసనుపగానమ్మి అత్థిభావతో దట్టబ్బతా ఇథ న గహితా.

పుబ్బభాగేతి అరియమగ్గతో పుబ్బభాగే. అనన్ఞాతన్తి న అన్ఞాతం న అధిగతం. నిచ్చతాయ నత్తి ఏతస్స మతం భజ్జో, న వా ఏతస్మిం అధిగతే మరణన్తి అమతం, పజ్జితబ్బతో పదహ్సాతి అమతపదం నిబ్బానం. “ఏవం పటిపన్నస్స ఉప్పజ్జనతో”తి ఏతేన పుబ్బభాగవసేసేతం ఇన్ద్రియం ఏవం వోహరీయతీతి దస్సేతి. ఆజాననతోతి పరమమగ్గేన దిట్టమరియాదం అనతిక్కమిత్వావ జాననతో. యేన తంసమగ్గిపుగ్గలో, తంసమ్మయుత్తధమ్మా వా అన్ఞాతావినో హోన్తి, సో అన్ఞాతావిభావో పరినిట్టితకిచ్చజాననఖీణాసవస్స భావభూతో హుత్వా ఉప్పత్తితో “ఖీణాసవస్స ఉప్పజ్జనతో”తి వుత్తం.

లిజ్జేతి గమేతి ఇహపేతీతి లిజ్జం, లిజ్జీయతి వా ఏతేనాతి లిజ్జం. కిం లిజ్జేతి, కిం వా లిజ్జీయతీతి? ఇన్ద్రియం, ఇన్ద్రియో వా. ఇన్ద్రియస్స లిజ్జ ఇన్ద్రిలిజ్జం, ఇన్ద్రిలిజ్జస్స అత్తో తంసభావో ఇన్ద్రిలిజ్జత్తో, ఇన్ద్రిలిజ్జమేవ వా ఇన్ద్రియసద్దస్స అత్తోతి ఇన్ద్రిలిజ్జత్తో. సజ్జితం ఉప్పాదితన్తి సిట్టం, ఇన్దేన సిట్టం ఇన్దసిట్టం. జుట్టం సేవితం. కమ్మసజ్ఞాతస్స ఇన్దస్స లిజ్జాని, తేన చ సిట్టానీతి కమ్మజానేవ యోజేతబ్బాని, న అన్ఞాని, తే చ ద్వే అత్థా కమ్మే ఏవ యోజేతబ్బా, ఇతరే చ భగవతి ఏవాతి ఆహ “యథాయోగ”న్తి. తేనాతి భగవతో, కమ్మస్స చ ఇన్దత్తా. ఏత్థాతి ఏతేసు ఇన్ద్రియేసు. ఉల్లిజ్జేన్తి ఇహపేన్తి పకాసేన్తి ఫలసమ్మత్తివిపత్తిహి కారణసమ్మత్తివిపత్తిఅవబోధతో. “సో తం నిమిత్తం ఆసేవతో”తిఆదీసు (అ. ని. ౯.౩౫) గోచరకరణమ్మి ఆసేవనా వుత్తాతి ఆహ “కానిచి గోచరాసేవనాయా”తి. తథ్థ సబ్బేసం గోచరికాతబ్బత్తేపి “కానిచీ”తి వచనం అవిపస్సితబ్బానం బహులం మనసికరణేన అనాసేవనీయత్తా. పచ్చవేక్షణామత్తమేవ హి తేసు హోతీతి. “తస్స తం మగ్గం ఆసేవతో”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౧౭౦) భావనా ఆసేవనాతి వుత్తాతి భావేతబ్బాని సద్ధాదీని సద్ధాయాహ “కానిచి భావనాసేవనాయా”తి.

ఆధిపచ్చం ఇన్ద్రియపచ్చయభావో. అసతిపి చ ఇన్ద్రియపచ్చయభావే ఇత్థిపురిసిన్ద్రియానం, అత్తనో అత్తనో పచ్చయవసేన పవత్తమానే తంసహితసన్తానే అన్ఞాకారేన అప్పవత్తమానేహి లిజ్జాదీహి అనువత్తనీయభావే ఆధిపచ్చం. ఇమస్మిం చ అత్థే ఇన్దన్తి పరిమిస్సరియం కరోన్తిచ్ఛేవ ఇన్ద్రియాని. చక్షాదీసు దస్సితేన నయేన అన్ఞోసన్ఞా జీవితాదీనం తదనువత్తిసు ఆధిపచ్చం యథారహం యోజేతబ్బం.

అమోహోయేవ న విసుం చత్తారో ధమ్మా, తస్మా తస్స సఙ్ఖారక్షణ్ణకథాయం విభావితాని లక్ఖణాదీని తేసఞ్చ వేదితబ్బానీతి అధిప్పాయో. సేసాని తత్థ ఖింద్ధనిద్దేసే లక్ఖణాదీహి అరూపేనేవ ఆగతాని.

౨౨౬. సత్తానం అరియభూమిపటిలాభో భగవతో దేసనాయ సాధారణం, పదానఞ్చ పయోజనన్తి ఆహ “అఙ్ఘత్తధమ్మే పరిఞ్ఞాయా”తిఆది. అఞ్ఞోసమ్మి ఇన్ద్రియానం అత్తభావపరియాపన్నతాయ సతిపి అత్తభావపఞ్ఞాపనాయ మూలభావతో చక్ఖాదీనం సాతెసయా అత్తభావపరియాపన్నాతి వుత్తం “అత్తభావపరియాపన్నాని చక్ఖున్ద్రియాదీనీ”తి (విభ. అట్ట. ౨౧౯). అభిధమ్మృకథాయం ఇత్థిపురిసిన్ద్రియానన్తరం జీవితీన్ద్రియదేసనాక్కమో వుత్తోతి ఇధాపి “తతో జీవితీన్ద్రియ”న్తి వుత్తం. తం ఇన్ద్రియయమకదేసనాయ (యమ. ౩.ఇన్ద్రియయమక.౧ ఆదయో) సమేతి. ఇన్ద్రియవిభజ్ఞే (విభ. ౨౧౯ ఆదయో) పన మనిన్ద్రియానన్తరం జీవితీన్ద్రియం వుత్తం, తం పురిమపచ్చిమానం అఙ్ఘాత్తికబాహిరానం అనుపాలకభావదీపనత్థం తేస మజ్ఞే వుత్తన్తి వేదితబ్బం. యఞ్చ కేఞ్చ వేదయితం, సబ్బం తం దుక్ఖం. యావ చ దువిధత్తభావానుపాలకస్స జీవితీన్ద్రియస్స పవత్తి, తావ దుక్ఖభూతానం ఏతేసం వేదయితానం అనివత్తీతి ఇాపనత్థం, తేన చ చక్ఖాదీనం దుక్ఖానుబన్ధతాయ పరిఞ్ఞోయ్యతం ఇాపేతి. పటిపత్తిదస్సనత్థన్తి పుబ్బభాగపటిపత్తిదస్సనత్థం. తస్సేవాతి అనఞ్ఞాతఞ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియస్సేవ. తతో అనన్తరం భావేతబ్బత్తాతి భావనామగ్గసమ్మయుత్తం అఞ్ఞోన్ద్రియం సన్ధాయ వుత్తం. దస్సనాన్తరా హి భావనాతి.

భేదోతి ఇథ సభావతో భేదో అధిప్పేతో, న భూమిపుగ్గలాదివసేనాతి ఆహ “సేసానం అభేదో”తి. నను చ జీవితీన్ద్రియస్స అనుపాలనలక్ఖణం సభావో, తేనస్స దువిధస్సాపి అభేదోతి? సచ్చమేతం, తస్స పన రూపారూపసభావకతో భేదో గమీతో, న ఏవం సేసానం కోచి భేదో అత్థీతి తేసం అభేదోతి భేదాభావో వుత్తో. నను చేత్థ వేదనా, పఞ్ఞా చ భిన్ద్రిత్వా వుత్తాతి? న, యథా దేసితేసు బావీసతియా ఇన్ద్రియేసు భేదాభేదస్స అధిప్పేతత్తా.

౨౨౭. చక్ఖున్ద్రియాదీనం సతిపి పురేజాతాదిపచ్చయభావే ఇన్ద్రియపచ్చయభావేన సాధేతబ్బమేవ కిచ్చం కిచ్చన్తి వుత్తం తస్స అనఞ్ఞాసాధారణత్తా, ఇన్ద్రియకథాయ చ అధికతత్తా. అత్తనో తిక్ఖమన్దాదిఆకారో అత్తాకారో, తస్స అనువత్తాపనం అత్తాకారానువత్తాపనం. తేనాహ “తిక్ఖమన్దాదిసఙ్ఖాతలత్తాకారానువత్తాపన”న్తి. అథ వా తిక్ఖమన్దాదిసఙ్ఖాతస్స చ అత్తాకారస్స చ అనువత్తాపనం తిక్ఖ...పి... వత్తాపనం. విసుం అత్తాకారగ్గహణేన చేత్థ రూపావభాసనాదికస్స సగ్గహో దట్ఠబ్బో. చక్ఖున్ద్రియస్స హి రూపాభిహననయోగ్యతాసఙ్ఖాతే రూపావభాసనసామత్థియే అసతి న కదాచిపి చక్ఖువిఞ్ఞాణస్స దస్సనకిచ్చం సమ్భవతి. ఏస నయో సోతిన్ద్రియాదీసుపి. పుబ్బజ్ఞమభావేన మనిన్ద్రియస్స వసావత్తాపనం హోతి, న అఞ్ఞోసం. తంసమ్మయుత్తానిపి హి ఇన్ద్రియాని తబ్బసేనేవ హుత్వా అత్తనో అత్తనో ఇన్ద్రియకిచ్చం సాధేన్తి చేతసికభావతో , న తేసం వసేన మనిన్ద్రియం . అయఞ్ఞోస్స పుబ్బజ్ఞమతా. సబ్బత్థ చ ఇన్ద్రియపచ్చయభావేన సాధేతబ్బన్తి అధికారో అనువత్తతీతి దట్ఠబ్బో. సతిపి అనుప్పాదనే, అనుపత్థమ్భనే చ తప్పచ్చయానం తప్పవత్తనే నిమిత్తభావో అనువిధానం.

ధాదేత్వా ఫరిత్వా ఉప్పజ్జమానా సుఖదుక్ఖవేదనా సహజాతధమ్మే అభిభవిత్వా అజ్ఞోత్థరిత్వా సయమేవ పాకటా హోతి, సహజాతధమ్మా చ తస్సా వసేన సుఖదుక్ఖభావప్పతా వియ హోన్తీతి ఆహ “యథాసకం ఓళారికాకారానుపాపన”న్తి. అసన్తస్స, అపణీతస్సపి అకుసలతబ్బిపాకాదిసమ్మయుత్తస్స యథారహం మజ్ఞత్తాకారానుపాపనం యోజేతబ్బం. సమానజాతియేహి వా సుఖదుక్ఖేహి సన్తపణీతాకారానుపాపనం దట్ఠబ్బం. పటిపక్ఖాభిభవనన్తి అస్సద్ధియాదిపటిపక్ఖాభిభవనం. పసన్నాకారాదాతి పసన్నపగ్గహితఉపట్టితసమాహితదస్సనాకారానుపాపనం యథాక్కమం

సద్దాదీనం. బ్యాపాదాదీతి ఆది-సద్దేన ఉద్ధమ్భాగ్రియసంయోజనాని గహితాని. మగ్గసమ్మయుత్తస్సేవ చ అజ్ఞాన్తియస్స కిచ్చం దస్సితం. తేనేవ చ ఫలసమ్మయుత్తస్స తంతంసంయోజనప్పటిప్పస్సద్ధిపహానకిచ్చతా దస్సితా హోతితి. కతసబ్బకిచ్చస్స అజ్ఞాతావిన్దియం అజ్ఞాస్స కాతబ్బస్స అభావా అమతాభిముఖమేవ తబ్బావపచ్చయో చ హోతి, న ఇతరాని వియ కిచ్చంతరపసుతం. తేనాహ “అమతాభిముఖభావపచ్చయతా చా”తి.

౨౨౮. భూమితో వినిచ్చయో ఉత్తానత్తో ఏవ. ఏత్థాహ - కస్మా పన ఏత్తకేనేవ ఇన్ద్రియాని వుత్తాని, ఏతాని ఏవ చ వుత్తానీతి? ఆధిపచ్చట్టవసేన, ఆధిపచ్చం నామ ఇస్సరియన్తి వుత్తమేవేతం. తయిదం ఆధిపచ్చం అత్తనో అత్తనో కిచ్చే, ఫలే చాతి అజ్ఞోసమ్మి సభావధమ్మానం కస్మా న లబ్భతి? పచ్చయాధీనవుత్తికా హి పచ్చయుప్పన్నాతి సీయా ఫలహేతుధమ్మేసు అనువత్తనానువత్తనీయతాతి? సచ్చమేతం, తథాపి అత్తి తేసం విసేసో. స్వాయం

“చక్ఖవిజ్ఞాణాదిప్పవత్తియజ్ఞో చక్ఖాదీనం సిద్ధమాధిపచ్చ”న్తిఆదినా (విభ. అట్ట. ౨౧౯) అట్టకథాయం దస్సితోయేవ. అపిచ ఖన్ధపఞ్చకే యాయం సత్తపజ్జత్తి, తస్సా విసేసనిస్సయో “చ అజ్ఞత్తికాని ఆయతనానీ”తి తాని తావ ఆధిపచ్చత్తం ఉపాదాయ “చక్ఖన్ద్రియం...పే...మనిన్ద్రియ”న్తిఆదితో (విభ. ౨౧౯) వుత్తాని. స్వాయం అత్తభావో ఇమేసం వసేన “ఇత్థి పురిసో”తి సమజ్ఞం లభతీతి దస్సనత్తం భావద్వయం. తయిమే ఉపాదిన్నధమ్మా యేన ధమ్మేన పవత్తన్తి, అయం సో ధమ్మా తేసం రితిహేతూతి దస్సనత్తం జీవితీన్ద్రియం. స్వాయం సత్తసజ్ఞోతో ధమ్మపుజ్ఞో పబన్ధవసేన పవత్తమానో ఇమాహి వేదనాహి సంకిలీసనీతి దస్సనత్తం వేదనాపఞ్చకం. తతో విసుద్ధికామానం వోదానసమ్భారదస్సనత్తం సద్దాదిపఞ్చకం. సమ్భవవోదానసమ్భారా ఇమేహి విసుజ్జన్తి, విసుద్ధిప్పత్తా నిఠీతకిచ్చావ హోన్తీతి దస్సనత్తం అనజ్ఞాతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియాదీని తీణి వుత్తాని. సబ్బట్థ “ఆధిపచ్చత్తం ఉపాదాయ”తి పదం యోజేతబ్బం. ఏత్తావతా అధిప్పేతత్తసిద్ధీతి అజ్ఞోసం అగ్గహణం.

అథ వా పవత్తినివత్తీనం నిస్సరాదిదస్సనత్తమ్మి ఏతానియేవ వుత్తాని. పవత్తియా హి విసేసతో మూలనిస్సయభూతాని చ అజ్ఞత్తికాయతనాని. యథాహ “ఛసు లోకో సముప్పన్నో”తిఆది (సు. ని. ౧౭౧). తస్స ఉప్పత్తి ఇత్థిపురిసిన్ద్రియేహి విసభాగవత్తుసరాగనిమిత్తేహి యేభుయ్యేన సత్తకాయస్స అభినిబ్బత్తి. వుత్తజ్ఞోతం “తిణ్ణం ఖో, మహారాజ, సన్నిపాతా గబ్బస్స అవక్కన్తి హోతి మాతా చ ఉతునీ హోతి, గన్ధబ్బో చ పచ్చుపట్టితో హోతి, మాతాపితరో చ సన్నిపతితా హోన్తీ”తిఆది (మ. ని. ౧.౪౦౮; మి. ప. ౪.౧.౬). అవట్టానం జీవితీన్ద్రియేన తేన అనుపాలేతబ్బతో. తేనాహ “ఆయు రితి యపనా యాపనా”తిఆది (ధ. స. ౧౯). ఉపభోగో వేదనాహి. వేదనావసేన హి ఇట్టాదిసబ్బవిసయూపభోగో. యథాహ “వేదయతి వేదయతీతి ఖో, భిక్ఖవే, తస్మా వేదనాతి వుచ్చతీ”తి (మ. ని. ౧.౪౨౦). ఏవం పవత్తియా నిస్సయసముప్పాదట్టితసమ్మోగదస్సనత్తం చక్ఖన్ద్రియం యావ ఉపేక్షిన్ద్రియన్తి చుద్ధసిన్ద్రియాని దేసితాని. యథా చేతాని పవత్తియా, ఏవం ఇతరాని నివత్తియా. వివట్టసన్నిస్సితేన హి నిబ్బత్తితాని సద్దాదీని పఞ్చన్ద్రియాని నివత్తియా నిస్సయో. ఉప్పాదో అనజ్ఞాతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియేన తస్స నివత్తివసేన పఠమం ఉప్పజ్జనతో. అవట్టానం అజ్ఞాన్ద్రియేన, ఉపభోగో అజ్ఞాతావిన్ద్రియేన అగ్గఫలసముపభోగతో. భీణాసవాహి విసవితాయ నిబ్బుత్తిసుఖం పరిభుజ్జన్తి. ఏవమ్మి ఏతాని ఏవ ఇన్ద్రియాని దేసితాని. ఏత్తావతా యథాధిప్పేతత్తసిద్ధీతో అజ్ఞోసం అగ్గహణం. ఇమినావ నేసం దేసనాక్కమోపి సంవణ్ణితోతి వేదితబ్బోతి.

ఇన్ద్రియనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

సచ్చవిత్తారకథావణ్ణనా

౨౨౯. అరియసద్దేన విసేసనం అకత్వా కేవలం సచ్చసద్దేన ఉద్ధిట్టానిపి అరియసచ్ఛాని ఏవాతి దస్సెన్తో “సచ్ఛానీతి చత్తారి అరియసచ్ఛానీ”తి ఆద. సమాఞ్ణజోతనా హి విసేసే అవతిట్ఠతి, విసేసత్థినా చ విసేసో అనుపయుజ్జితబ్బోతి. అరియసచ్ఛేసు వా విచారితేసు ఇతరానిపి అత్తతో విచారితానేవ హోన్తీతి విపస్సనాయ చ భూమిభూతాని, అరియసచ్ఛానేవాతి చ కత్వా “సచ్ఛానీ”తి ఉద్ధరిత్వాపి “చత్తారి అరియసచ్ఛానీ”తి వుత్తం.

సాసనక్కమోతి అరియసచ్ఛాని వుచ్చన్తి, అరియసచ్ఛదేసనా వా. సకలఞ్ఞో సాసనం భగవతో వచనం సచ్చవినిముత్తం నత్తి పవత్తినివత్తితదుభయహేతుసన్దస్సనవసేన పవత్తనతో. తస్మా సచ్ఛేసు కమతి, సీలసమాధిపఞ్ఞాసఙ్ఖాతం వా సాసనం ఏతేసు కమతి, పరిఞ్ఞాదికిచ్చసాధనవసేన పవత్తతి, తస్మా కమతి ఏత్థాతి కమో, కిం కమతి? సాసనం. సాసనస్స కమో “సాసనక్కమో”తి సచ్ఛాని సాసనప్పవత్తిట్టానాని వుచ్చన్తి, తందేసనా చ తబ్బోహరేనాతి.

తథాతి తంసభావా దుక్ఖాదిసభావా. అవితథాతి అముసాసభావా బాధనాదిభావేన భూతసభావా. అనఞ్ఞాథాతి అఞ్ఞాకారరహితా అబాధనాదిఆకారవివిత్తా. దుక్ఖదుక్ఖతాతన్నిమిత్తతాహి అధిట్ఠితత్తా పీళనట్టో. సమేచ్ఛ సమ్మూయ పచ్చయేహి కతభావో సఙ్ఖతట్టో. దుక్ఖదుక్ఖతాతన్నిమిత్తతాహి పరిదహనం, కిలేసదాహసమాయోగో వా సన్తాపట్టో. జరాయ, మరణేన చాతి ద్వేదా విపరిణామేతబ్బతా విపరిణామట్టో. ఏత్థ చ పీళనట్టో దుక్ఖస్స సరసేనేవ ఆవిభవనాకారో, ఇతరే యథాక్కమం సముదయమగ్గనిరోధదస్సనేహి ఆవిభవనాకారాతి అయం చతున్నమ్పి విసేసో. తత్తత్రాభినన్దనవసేన బ్యాపిత్వా ఊహనం రాసికరణం దుక్ఖస్స నిబ్బత్తనం ఆయుహనం ఆకారస్స బ్యాపనత్తత్తా. ఆగచ్ఛతి సముదయతోతి వా ఆయం, దుక్ఖం, తస్స ఊహనం పవత్తనం ఆయుహనం, అయం సరసేనేవ ఆవిభవనాకారో. నిదదాతి దుక్ఖన్తి నిదానం, “ఇదం తం దుక్ఖ”న్తి సమ్పటిచ్ఛాపేన్తం వియ సముట్టాపేతీతి అత్తో. అయం నిదానట్టో దుక్ఖదస్సనేన ఆవిభవనాకారో. సంసారదుక్ఖేన సంయోజనం సంయోగట్టో. మగ్గాధిగమననివారణం పలిబోధట్టో. ఇమే చ సంయోగపలిబోధట్టా నిరోధమగ్గదస్సనేహి ఆవిభవనాకారా. నిస్సరన్తి సత్తా ఏత్థ, సయమేవ వా నిస్సటం విసంయుత్తం సబ్బసఙ్ఖతేహి సబ్బూపధిపటినిస్సగ్గభావతోతి నిస్సరనం. అయమస్స సభావేన ఆవిభవనాకారో, ఇతరే వివేకాసఙ్ఖాతామతట్టా, సముదయక్ఖరఅపచ్చయఅవినాసితా వా సముదయమగ్గదుక్ఖదస్సనేన ఆవిభవనాకారా.

సంసారతో నిగ్గమనం నియ్యానం. అయమస్స సరసేన ఆవిభవనాకారో. పరిబోధూపచ్ఛేదనేన నిబ్బానాధిగమోవ నిబ్బాననిమిత్తత్తా మగ్గస్స హేతుట్టో. పఞ్ఞాపథానత్తా చస్స నిబ్బానదస్సనం, చతుసచ్చదస్సనం వా దస్సనట్టో. చతుసచ్చదస్సనే, కిలేసదుక్ఖసన్తాపవూపమవనే చ ఆధిపచ్చం కరోన్తి మగ్గధమ్మా సమ్మయుత్తధమ్మేసూతి సో మగ్గస్స ఆధిపతేయ్యట్టో. విసేసతో వా ఆలమ్బనాధిపతిభూతా మగ్గధమ్మా హోన్తి “మగ్గాధిపతినో”తి (ధ. స. తికమాతికా ౧౬) వచనతోతి సో తేసం ఆకారో ఆధిపతేయ్యట్టో. ఏతే హేతుదస్సనాధిపతేయ్యట్టా సముదయనిరోధదుక్ఖదస్సనేహి ఆవిభవనాకారా. ఏవమాది ఆహాతి సమ్బద్ధో. అభిసమయట్టోతి అభిసమేతబ్బట్టో. అభిసమయస్స వా విసయభూతో అత్తో అభిసమయట్టో. అథ వా అభిసమయస్స పవత్తిఆకారో అభిసమయట్టో. సో చేత్థ అభిసమేతబ్బేన పీళనాదినా దస్సితోతి దట్ఠబ్బో.

౨౩౦. కుచ్చితం ఖం దుక్ఖం, గారయ్ఠం హుత్వా అసారన్తి అత్తో.

“సమాగమో సమేత”ని ఆదీసు కేవలస్య అగమసద్దస్య, ఏత-సద్దస్య చ పయోగే సంయోగత్వస్య అనుపలబ్ధనతో, సం-సద్దస్య చ సంయోగే ఉపలబ్ధనతో “సంయోగం దీపేతి”తి ఆహ అన్వయతో, బృతిరేకతో చ తదత్థజోతకతాసిద్ధితో. ఉప్పన్నం ఉదితన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. అయ-సద్దో గతిఅత్థే సిద్ధో హేతుసద్దోవియ కారణం దీపేతి. అత్తనో ఫలనిష్పాదనేన అయతి పవత్తతి, ఏతి వా ఏతస్మా ఫలన్తి అయోతి, సంయోగే ఉప్పత్తికారణం సముదయోతి. ఏత్థ విసుం పయుజ్జమానాపి ఉపసగ్గసద్దా సధాతుకం సంయోగత్థం, ఉప్పాదత్థాన్ దీపేన్తి, కిరియావిసేసకత్తాతి వేదితబ్బా.

“అభావో ఏత్థ రోధస్సాతి నిరోధో”తి ఏతేన నిబ్బానస్య దుక్ఖవివిత్తభావం దస్సేతి. సమధిగతే తస్మిం తదధిగమతో పుగ్గలస్య రోధాభావో పవత్తిసజ్ఞాతస్య రోధస్య పటిపక్ఖభూతాయ నివత్తియా అధిగతత్తాతి. ఏతస్మిన్ అత్థే అభావో ఏతస్మిం రోధస్సాతి నిరోధో ఇచ్చేవ పదసమాసో. దుక్ఖాభావో పనేత్థ పుగ్గలస్య, న నిబ్బానస్సేవ. అనుష్పాదో ఏవ నిరోధో అనుష్పాదనిరోధో. ఆయతిం భవాదీసు అప్పవత్తి, న పన భజ్ఞోతి భజ్ఞవాచకం నిరోధసద్దం నివత్తేత్వా అనుష్పాదవాచకం గణ్ఠాతి. ఏతస్మిం అత్థే కారణే ఫలూపచారం కత్వా నిరోధపచ్చయో నిరోధోతి వుత్తో.

పటిపదా చ హోతి పుగ్గలస్య దుక్ఖనిరోధప్పత్తియా. నను చ సా ఏవ దుక్ఖనిరోధప్పత్తితి తస్సా ఏవ సా పటిపదాతి న యుజ్జతీతి? న పుగ్గలాధిగమస్య పత్తిభావేన, యేహి సో అధిగచ్ఛతి, తేసం కారణభూతానం పటిపదాభావేన చ వుత్తత్తా. సచ్చి కిరియాసచ్చికరణధమ్మానజ్ఞో అజ్ఞాత్థాభావేపి పుగ్గలసచ్చికిరియాధమ్మభావేహి నానత్తం కత్వా నిద్దేసో కతోతి. అథ వా యం దుక్ఖనిరోధప్పత్తియా నిట్ఠానం ఫలం, సయన్తా దుక్ఖనిరోధప్పత్తిభూతం, తస్య అభిసమయభూతాయ దుక్ఖనిరోధప్పత్తియా పటిపదతా దట్ఠబ్బా.

౨౩౧. బుద్ధాదయో అరియా పటివిజ్ఞన్తితి ఏత్థ పటివిద్ధకాలే పవత్తం బుద్ధాదివోహారం “అగమా రాజగహం బుద్ధో”తి ఆదీసు (సు. ని. ౪౧౦) వియ భావిని భూతే వియ ఉపచారోతి పురిమకాలేపి ఆరోపేత్వా “బుద్ధాదయో”తి వుత్తం. తే హి బుద్ధాదయో చతూహి మగ్గేహి పటివిజ్ఞన్తితి. తస్మా అరియసచ్చానీతి వుచ్చన్తితి ఏత్థ అరియపటివిజ్ఞితబ్బాని సచ్చాని అరియసచ్చానీతి పురిమపదే ఉత్తరపదలోపో అరియసచ్చానీతి వుచ్చన్తితి అత్తో. తథాగతేన హి సయం అధిగతత్తా, పవేదితత్తా, తతో ఏవ చ అజ్ఞోహి అధిగమనీరత్తా తాని తస్య హోన్తితి. అరియభావసిద్ధితోపీతి ఏత్థ అరియసాధకాని సచ్చాని అరియసచ్చానీతి పుట్టే వియ ఉత్తరపదలోపో దట్ఠబ్బో. అరియాని సచ్చానీతిపీతి ఏత్థ అవితథభావేన అరణీయత్తా అధిగంతబ్బత్తా అరియాని, అరియసమజ్ఞా వా అవిసంవాదకే అవితథే నిరుక్ఖా దట్ఠబ్బా.

౨౩౨. బాధనలక్ఖణన్తి ఏత్థ దుక్ఖదుక్ఖతన్నిమిత్తభావో, ఉదయవయపటిపీళితభావో వా బాధనం. భవాదీసు జాతిఆదివసేన, చక్షురోగాదివసేన చ అనేకదా దుక్ఖస్య పవత్తనమేవ పుగ్గలస్య సంతాపనం, తదస్య కిచ్చం రసోతి సంతాపనరసం. పవత్తినివత్తిసు సంసారవిమోక్షేసు పవత్తి హుత్వా గయ్ఠతీతి పవత్తిపచ్చుపట్టానం. పభవతి ఏతస్మా దుక్ఖం నిబ్బత్తతి, పురిమభవేన పచ్చిమభవో ఘటితో సంయుత్తో హుత్వా పవత్తతీతి పభావో. “ఏవమ్మి తణ్ణానుసయే అనూహతే, నిబ్బత్తతి దుక్ఖమిదం పునప్పున”ని (ధ. ప. ౩౩౮; నేత్తి. ౩౦) ఏవం పునప్పునం ఉప్పాదనం అనుపచ్చేదకరణం. భవనిస్సరణనివారణం పలిబోధో. తణ్ణక్ఖయాదిభావేన సబ్బదుక్ఖసంతతా సన్తి. అచ్చుతిరసన్తి అచ్చుతిసమ్మత్తికం అచవనకిచ్చం వా. కిచ్చన్తి చ చవనాభావం కిచ్చమివ కత్వా పరియాయేన వుత్తం, అచవనన్తస్య సభావాపరిచ్చజనం అవికారితా దట్ఠబ్బా. పఞ్చక్షన్ధనిమిత్తసుజ్ఞాతాయ అవిగ్గహం హుత్వా గయ్ఠతీతి అనిమిత్తపచ్చుపట్టానం.

అనుసయసముచ్చిన్దనేన సంసారచారకతో నిగ్గమనూపాయభావో నియ్యానం. సబ్బకిలేసానం అనుప్పాదనిరోధనం కిలేసప్పహానకరణం. నిమిత్తతో, పవత్తతో చ చిత్తస్స వుట్టానం హుత్వా గయ్ఘతీతి వుట్టానపచ్చుపట్టానం.

౨౩౩. అసువణ్ణాది సువణ్ణాది వియ దిస్సమానం మాయాతి వత్తుసబ్బావా తస్సా విపరీతతా వుత్తా. ఉదకం వియ దిస్సమానా పన మరీచి ఉపగతానం తుచ్ఛా. వత్తుమత్తమ్మి తస్సా న దిస్సతీతి విసంవాదికా వుత్తా. మరీచిమాయాఅత్తవిధురో భావో తచ్ఛావిపరీతభూతభావో. అరియజ్ఞాణస్సాతి అరియస్స అవితథగ్గాహకస్స జ్ఞాణస్స, తేన పటివేధజ్ఞాణం వియ పచ్చవేక్షణజ్ఞాణమ్మి గహితం హోతి. తేసం గోచరభావో పటివిజ్ఞితబ్బతా, ఆరమ్మణభావో చ దట్ఠబ్బో. అగ్గిలక్ఖణం ఉణ్ణత్తం. తఙ్ఘో కట్ఠచి కట్టాదిఉపాదానభేదే విసంవాదకం, విపరీతం, అభూతం వాకదాచిపి న హోతి. “జాతిధమ్మా జరాధమ్మా, అథో మరణధమ్మి”తి (అ. ని. ౩.౩౯; ౫.౫౭) ఏవం వుత్తా జాతిఆదికా లోకపకతి. ఏకచ్ఛానం తిరచ్ఛానానం తిరియం దీఘతా, మనుస్సాదీనం ఉద్ధం దీఘతా, వుద్ధినిట్టం పత్తానం పున అవడ్డనన్తి ఏవమాదికా చ లోకపకతీతి వదన్తి. తచ్ఛావిపరీతభూతభావేసు పచ్చిమో తథతా. పరమో అవితథతా, మజ్జిమో అనజ్ఞతతాతి అయమేతేసం విసేసో,

దుక్ఖా అజ్ఞాం న బాధక న్తి కస్మా వుత్తం, నను తణ్ణాపి జాతి వియ దుక్ఖనిమిత్తతాయ బాధికాతి? న, బాధకప్పభవభావేన విసుం గహితత్తా. ఏవమ్మి పవత్తి, పవత్తిహేతు చ అసజ్కరతో బోధితా హోన్తి. అథ వా జాతిఆదీనం వియ దుక్ఖస్స అధిట్టానభావో, దుక్ఖదుక్ఖతా చ బాధకతా, న దుక్ఖప్పభవతాతి నత్తి తణ్ణాయ పభవభావేన విసుం గహితాయ బాధకభావపసడ్ధో. తేనాహ “దుక్ఖా అజ్ఞాం న బాధక”న్తి. బాధకత్తనియామేనాతి దుక్ఖం బాధకమేవ, దుక్ఖమేవ బాధకన్తి ఏవం ద్విధాపి బాధకత్తావధారనేనాతి అత్తో. బాధకత్తనియామేనాతి హి బాధకస్స, బాధకత్తే చ నియామేన. యతా బాధకత్తస్స దుక్ఖే నియతతా, ఏవం దుక్ఖస్స చ బాధకత్తే నియతతాతి.

తం వినా నాజ్ఞతోతి సతిపి అవసేసకిలేసఅవసేసాకుసలసాసవకుసలమూలావసేససాసవకుసలధమ్మానం దుక్ఖహేతుభావే న తణ్ణాయ వినా తేసం దుక్ఖహేతుభావో అత్తి, తేహి పన వినాపి తణ్ణాయ దుక్ఖహేతుభావో అత్తి కుసలేహి వినా అకుసలేహి రూపావచరాదికుసలేహి వినా కామావచరాదీహి చ తణ్ణాయ దుక్ఖనిబ్బత్తకత్తా. సన్తభావస్స, సన్తభావే వా నియామో సన్తభావనియామో, తేన సన్తభావనియామేన. తచ్ఛనియ్యానభావత్తాతి ద్విధాపి నియామేన తచ్ఛో నియ్యానభావో ఏతస్స, న మిచ్ఛామగ్గస్స వియ విపరీతతాయ, న లోకియమగ్గస్స వియ వా అనేకన్తికతాయ అతచ్ఛోతి తచ్ఛనియ్యానభావో, మగ్గో, తస్స భావో తచ్ఛనియ్యానభావత్తం, తస్మా తచ్ఛనియ్యానభావత్తా. సబ్బత్థ ద్విధాపి నియామేన తచ్ఛావిపరీతభూతభావో వుత్తోతి ఆహ “ఇతి తచ్ఛావిపల్లాసా”తిఆది.

౨౩౪. సచ్చసద్దస్స సమ్భవన్తానం అత్థానం ఉద్ధరణం, సమ్భవన్తే వా అత్థే వత్వా అధిప్పేతస్స అత్థస్స ఉద్ధరణం నిర్ధారణం అత్థుద్వారో. విరతిసచ్చేతి ముసావాదవిరతియం. న హి అజ్ఞావిరతీసు సచ్చసద్దో నిరుజ్ఞో. యే పన “విరతిసచ్చం సమాదానవిరతీ”తి వదన్తి, తేసమ్మి న సమాదానమత్తం విరతిసచ్చం, అథ ఖో సమాదానావిసంవాదనం. తం పన పటిజ్ఞాసచ్చం ముసావాదవిరతియేవ హోతి. “ఇదమేవ సచ్చం, మోఘమజ్ఞ”న్తి (మ. ని. ౨.౧౮౭, ౨౦౨-౨౦౩, ౪౨౭; ౩.౨౭-౨౯) పవత్తా దిట్టి “సచ్చ”న్తి అభినివిసనవుత్తియా దిట్ఠిసచ్చం. అమోసధమ్మత్తా నిబ్బానం పరమత్థసచ్చం. “అమోసధమ్మం నిబ్బానం, తదరియా సచ్చతో విదూ”తి (సు. ని. ౭౬౩) హి వుత్తం, తస్స పన తంసమ్మాపకస్స చ

మగ్గస్స పజాననా పటివేధో అవివాదకారణన్ని ద్వయమ్మి “ఏకం హి సచ్చం న దుతియమత్తి, యస్మిం పజా నో వివధే పజాన”న్ని ఇమిస్సా (సు. ని. ౮౯౦; మహాని. ౧౧౯) గాఢాయ “సచ్చ”న్ని వుత్తం.

౨౩౨. “నేతం దుక్ఖం అరియసచ్చన్ని ఆగచ్ఛేయ్య, నేతం రానం విజ్ఞతీ”తి ఏతేన జాతిఆదీనం దుక్ఖఅరియసచ్చభావే అవిపరీతతం దస్సేతి ఏకన్తేనేవ బాధకభావతో. “అజ్ఞాం దుక్ఖం అరియసచ్చన్ని ఆగచ్ఛేయ్య, నేతం రానం విజ్ఞతీ”తి ఇమినా దుక్ఖఅరియసచ్చభావస్స జాతిఆదీసు నియతతం దస్సేతి అనజ్ఞాత్థభావతో. సచేపి కథి ఇచ్చి కోచి ఏవంచితో ఆగచ్ఛేయ్య, పజ్ఞాపనే పన సహధమ్మేన ఇహపనే అత్తనో వాదస్స పతిట్టాపనే సమత్తో నత్తీతి దస్సేతుం “అహమేతం...పే.... పజ్ఞాపేస్సామీతి ఆగచ్ఛేయ్య, నేతం రానం విజ్ఞతీ”తి వుత్తం. జాతిఆదీనం అనజ్ఞాథతా అజ్ఞాస్స చ తతాభూతస్స అభావోయేవేత్థ రానాభావో. సచేపి కోచి ఆగచ్ఛేయ్య ఆగచ్ఛతు, రానం పన నత్తీతి అయమేత్థ సుత్తతో. ఏస నయో దుతియసుత్తేపి. తత్థ పన అత్తభావపటిలాభేనేవ సత్తానం జాతిఆదీనం పత్తి, సమ్ముఖేభావో చ హోతీతి సమ్మత్తతా, పచ్చక్షతా చ పఠమతా, యతో తం భగవతా పఠమం దేసితం, తన్నిమిత్తతా దుతియతా, తదుపసమతా తతియతా, తంసమ్మాపకతా చతుత్తతాతి దట్టబ్బా.

“ఏతపరమతో”తి ఏతేన చతుహి అరియసచ్ఛేహి పవత్తిఆదీనం అనవసేసపరియాదానమాహ. నిబ్బుతికామేన పరిజాననాదీహి అజ్ఞాం కిఇచ్చి కిచ్చం కాతబ్బం నత్తి, ధమ్మజాణకిచ్చం వా ఇతో అజ్ఞాం నత్తి, పరిజ్ఞోయ్యాదీని చ ఏతపరమానేవాతి చత్తారియేవ వుత్తాని. తత్థాయ ఆదీనవదస్సావీనం వసేన తత్థావత్తుఆదీనం ఏతపరమతాయాతి వుత్తం. తథా ఆలయే పజ్ఞాకామగుణసజ్ఞాతే, సకలవత్తుకామసజ్ఞాతే, భవత్తయసజ్ఞాతే వా దుక్ఖే దోసదస్సావీనం వసేన ఆలయాదీనం ఏతేపరమతాయాతి వుత్తం.

౨౩౩. “ఓళారికత్తా”తి ఇదం జాతిఆదీనం దుక్ఖభావస్స పచురజనపాకటతామత్తం సన్ధాయ వుత్తం, న అరియేన ఇహేన పటివిజ్ఞితబ్బాకారం. తన్ని దుక్ఖం. అకతన్ని అనిబ్బత్తితం, అనిప్పాదితకారణన్ని అధిప్పాయో. కారణే హి సిద్ధే ఫలం సిద్ధమేవ హోతి. “నేవ అకతం ఆగచ్ఛతీ”తి చ ఇమినా అహేతువాదం పటిక్కిపతి. “న ఇస్సరనిమ్మానాదితో”తి ఏతేన పజాపతిపురిసపకతికాలాదివాదే పటిక్కిపతి. యం పనేత్థ వత్తబ్బం, తం పరతో ఆవి భవిస్సతి. “సహేతుకేన దుక్ఖేనా”తి ఏతేన దుక్ఖదస్సనేన జనితస్స సంవేగస్స సంవడ్డనమాహ. దుక్ఖస్స హి సహేతుకభావసవసేన బలవసంవేగో జాయతి యావాయం హేతు, తావ ఇదం దుక్ఖం అవిచ్ఛేదేన పవత్తతీతి. అస్సాసజననత్థం నిరోధన్ని సంవేగజాతస్స అస్సాసం జనేతుం నిరోధసచ్చమాహ. నిబ్బిన్నసంసారదుక్ఖస్స హి నిరోధకథా వుచ్చమానా అతివియ అతివియ అస్సాసం సజ్ఞనేతి.

౨౩౪. యే తే జాతిఆదయో ధమ్మా భగవతా వుత్తాతి సమ్మద్ధో. కస్మా పనేత్థ బ్యాధి న గహితోతి? అనేకన్తభావతో. తథా హి సో కదాచి, కేసఇచ్చి చ నత్తి. యథాహ “తయో రోగా పురే ఆసుం, ఇచ్ఛా అనసనం జరా”తి (సు. ని. ౩౧౩). బాకులత్తేరాదీనం సో నాహోసియేవ, దుక్ఖగ్గహణేన వా బ్యాధి ఏత్థ హితోవాతి దట్టబ్బం. పరమత్తతో హి ధాతుక్ఖోభపచ్చయం కాయికం దుక్ఖం బ్యాధీతి. ఉపాదానక్ఖన్ధపిన్ద్రకం ఏకం కోట్టాసం కత్వా “ద్వాదస ధమ్మా”తి వుత్తం. కామతత్థాభావసామజ్ఞోన ఏకజ్ఞం కత్వా “దుక్ఖసముదయో అరియసచ్చ”న్ని అజ్ఞో అన్తోగధభేదే అనామసిత్వా ఏకరూపేన గహితాపి తత్థా సస్సతదిట్ఠిసహగతా, ఉచ్ఛేదదిట్ఠిసహగతా, దిట్ఠివిరహితా కేవలం కామస్సాదభూతా చాతి తిధావ భిన్నిత్వా వుత్తా.

“అయమేవ అరియో అట్టభికో మగ్గో”తి మగ్గసచ్చభావేన ఏకజ్ఞం కత్వా వుత్తాపి సభావతో భిన్నా ఏవ తే ధమ్మాతి ఆహ
“అట్ట ధమ్మా”తి.

సచ్చనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

దుక్ఖనిద్దేసకథావణ్ణనా

జాతినిద్దేసవణ్ణనా

భవేతి ఆదాననిక్ఖేపపరిచ్ఛిన్నో ధమ్మప్పబద్ధో భవో, తస్మిం భవే. సో హి జాయతి ఏత్థ యోనిగతిఆదివిభాగోతి జాతీతి
వుచ్చతి, జాయన్తి ఏత్థ సత్తా సమానన్వయాతి జాతి, నికాయో. సజ్ఞతలక్ఖణేతి యత్థ కత్థచి ఉప్పాదే. సో హి జననట్ఠేన
జాతి. పటిసన్నియన్తి పటిసన్నిచిత్తక్ఖణే . సమ్మాతిజాతోతి ఏత్థ జాతిసద్దేన లబ్భమానం మాతుకుచ్ఛితో నిక్ఖమనసజ్ఞాతం
జాయనట్ఠం సన్ధాయాహ “పసూతియ”న్తి, అభిజాతియన్తి అట్టో. జాయతి ఏతాయ ఖత్తియాదిసమజ్ఞాతి జాతి, కులం.

౨౩౮. సయన్తి ఏత్థాతి సేయ్యా, మాతుకుచ్ఛిసజ్ఞాతో గబ్బో సేయ్యా ఏతేసన్తి గబ్బసేయ్యాకా, అణ్ణజా, జలాబుజా చ.
ఇతరేసన్తి సంసేదజానం, ఓపపాతికానఞ్చ. అయమ్మి చాతి “పటిసన్నిఖన్దేస్సేవా”తి అనన్తరం వుత్తకథాపి, పగేవ “పటిసన్నితో
పట్టాయా”తి వుత్తకథాయం. తేనాహ “తేసం తేసం పఠమపాతుభావో జాతీ”తి.

ఉమ్ముజ్జనవసేన గయ్హతీతి ఉమ్ముజ్జనపచ్చపట్టానం. వక్ఖమానవిభాగం దుక్ఖవిచిత్తతం పచ్చపట్టపేతీతి
దుక్ఖవిచిత్తతాపచ్చపట్టానా.

౨౩౯. “కస్మా పనా”తి వదతో చోదకస్సాయమధిప్పాయో – ఏకన్తదుక్ఖే నిరయే తావ జాతిదుక్ఖా హోతు, అజ్ఞాసుపి వా
దుగ్గతీసు పాపకమ్మసముట్థానతో సుఖసంవత్తనియకమ్మసముట్థానాసు పన సుగతీసు కథన్తి. ఇతరో “నాయం జాతి
సభావదుక్ఖవసేన దుక్ఖాతి వుత్తా, న హి కాచి పటిసన్ని దుక్ఖవేదనాసమ్మయుత్తా అత్తి, అథ ఖో దుక్ఖస్స అధిట్టానభావతో”తి
దస్సేన్తో “అనేకేసం దుక్ఖానం వత్థిభావతో”తిఆదిమాహ. అదుక్ఖసభావమ్మి పరియాయతో దుక్ఖన్తి వుచ్చతీతి దుక్ఖసభావం
దుక్ఖసద్దేన విసేసేత్వా వుత్తం “దుక్ఖదుక్ఖ”న్తి యథా రూపరూపన్తి.

దుక్ఖప్పత్తిహేతుతోతి “అహు వత మే, తం వత నాహోసీ”తి చేతసికదుక్ఖప్పత్తిహేతుతో.

“యదనిచ్చం, తం దుక్ఖ”న్తి (సం. ని. ౩.౧౨, ౪౨, ౭౬, ౭౭, ౮౨; ౨.౪.౧, ౪) వచనతో తేభూమకా సజ్ఞారా
సజ్ఞారదుక్ఖం, తత్థ కారణమాహ “ఉదయబ్బయప్పటిపాళితత్తా”తి. యజ్ఞో అభిణ్ణం పటిపీళితం, తం దుక్ఖమనతాయ దుక్ఖన్తి,
విపస్సనాచారస్స అధిప్పేతత్తా తేభూమకగ్గహణం.

దుక్ఖదుక్ఖన్తి దుక్ఖదోమస్సుపాయాసే వదతి. “జాతిపి దుక్ఖా”తిఆదినా (విభ. ౧౯౦) దుక్ఖసచ్చవిభజ్జే ఆగతం.

భగవతాపీతి అనావరణఞ్చాణవతా అచ్చరియాపరిమేయ్యదేసనాకోసల్లవతా భగవతాపి. ఉపమావసేనతి
అజ్ఞారకాసూపమాదిఉపమావసేన.

౨౪౦. పుణ్డరీకాదీసూతి ఆది-సద్దేన న మణికనకరజతపవాళాదిరతనసన్నిచ్చయే, నాపి అణ్డజమేణ్డజవాయజాతికే సుభమనుజ్ఞాసయనతలే, నాపి రతనమయకుట్టిమమనోహరే పాసాదతలే, నాపి సీత్తసమ్మట్టకుసుమోపహారవతి పాసాదూపచారే, నాపి ముత్తాజాలసదిసవాలికావికిణ్ణే వివిటజ్ఞణే, నాపి హరితకమ్మలసదిసముదుసద్దలసమోతలే భూమిభాగేతి ఏవమాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. పరమసమ్మాధేతి అతివియ సమ్మాధే. తిబ్బన్దకారేతి బహులన్దకారే. పిత్తసేష్ఠపుబ్బరుహిరగూఢోదరియాది నానాకుణపసమ్మాధే. మాతా యది వీసతివస్సా, అథ తింస, చత్తాలీసాదివస్సా, తత్తకం కాలం అధోతవచ్చకూపసదిసతాయ అధిమత్తజేగుచ్చే. పూతిమచ్చా ది సబ్బం న సదిసూపమ్మం తస్స వాతాదివసేన ఏకచ్చదుగ్గన్ధాపగమసబ్బావతో. దస మాసేతి అచ్చన్తసంయోగే ఉపయోగవచనం, యేభుయ్యవసేన వుత్తం తతో భియ్యోపి ఏకచ్చానం తత్తావట్టానసమ్మవతో. అత్తనో అధోముఖం రపితసజచితహత్థద్వయస్స ఉక్కుటికస్సేవ నిసీదతో సమిజ్జనప్పసారణాదిరహితో.

అభిముఖం కడ్డనం ఆకడ్డనం. పరితో సమన్తతో కడ్డనం పరికడ్డనం. హేట్టా ధుననం ఓధూననం. నిధాయ నిధాయ ధూననం నిద్ధూననం. ఆకడ్డనాదిసదిసశ్చోత్త “ఆకడ్డనాదీ”తి వుత్తం. తరుణవణసదిసం అతివియ సుఖుమాలం గబ్బగతం సరీరం సీతాదిఅప్పకమ్మి న సహతీతి సీతనరకూపపన్నతాది నిదస్సితం. తజ్ఞో తస్స అతివియ సీతం, అతివియ ఉణ్ణాశ్చ హుత్వా ఉపతిట్టతి. సరీరం వాసియాదీహి తచ్చేత్వా ఖారావసేచనకరణం ఖారాపటిచ్చకం. దుక్ఖప్పత్తిట్టానేతి గబ్బాసయసజ్ఞోతం తతియం ఆవట్టం సన్ధాయాహ.

పరివత్తేత్వాతి ఉద్ధంపాదఅధోసీసభావేన పరివత్తేత్వా. ఇదం విజాయనమూలకం దుక్ఖం, యేన మరణదుక్ఖేన చ అట్టితా వేదనాప్పత్తా సత్తా కతిపయమాసమత్తాతిక్కున్తమ్మి పవత్తిం విస్సరన్తి, మహాన్దకారం మహావిదుగ్గం పక్ఖన్దా వియ హోన్తి.

వధేన్తస్సాతి సోచనపరిదేవనసీసపటిహననాదినా బాధేన్తస్స. ఖుప్పిపాసా హి ఆతపావట్టానాదినా చ ఆతాపనం. పశ్చాగ్గితాపనాదినా పరితాపనం.

ఇమస్సాతి యథావుత్తస్స సత్తవిధస్స. సబ్బస్సాపీతి గబ్బకాలాదీసు తాపనమద్దనాదినిరయగ్గిదాహాదిసజ్ఞానితస్స సకలస్సాపి. వత్థమేవ హోతి తదభావే అభావతో. తేనేవాహ “జాయేథ నో చే”తిఆది.

౨౪౧. విచిత్తన్తి వివిధం, అచ్చరియం వా.

ఇతి జాతినిద్దేసవణ్ణనా.

జరానిద్దేసవణ్ణనా

౨౪౨. సజ్ఞాతలక్ఖణన్తి “రితస్స అజ్ఞాథత్త”న్తి (సం. ని. ౩.౩౮; అ. ని. ౩.౪౭; కథా. ౨౧౪) వుత్తం ఖణికజరం సన్ధాయాహ. ఖణ్ణిచ్చాదిసమ్మతోతి ఖణ్ణిచ్చపాలిచ్చవలిత్తచతాదినా సమజ్ఞతో. సాతి ఖన్దపురాణభావసజ్ఞోతా పాకటజరా. ఖన్దపరిపాకో ఏకభవపరియాపన్నానం ఖన్దానం పురాణభావో.

ఇతి జరానిద్దేసవణ్ణనా.

మరణనిర్దేశవణ్ణనా

౨౪౩. సజ్జతలక్ష్మణుని సజ్జారానం వయసశ్శోతం ఖణికమరణమాహ. యం సన్ధాయాతి యం ఖణికమరణం సన్ధాయ, “జీరామరణం ద్వీహి ఖన్దేహి సజ్జహిత”ని (ధాతు. ౭౧) ఏత్థ “మరణ”ని వుత్తని అత్తో. తన్ని జీవితినీయుపచ్ఛేదసశ్శోతం పాకటమరణం. “చవన”ని లక్ష్మితబ్బతాయ చుతిలక్ష్మణం. వియోగరసన్ని యథాధిగతేహి సత్తసజ్జారేహి వియోజనరసం. యథూపపన్నాయ గతియా విప్పవాసవసేన గయ్వుతీతి గతివిప్పవాసపచ్చుపట్టానం.

పాపస్సాతి పాపయోగేన పాపస్స, ఉపచితపాపకమ్మస్సాతి అత్తో. పాపకమ్మాదినిమిత్తని పాపకమ్మకమ్మనిమిత్తగతినిమిత్తసజ్జాతం మరణకాలే ఉపట్టితం అకుసలవిపాకారమ్మణం. తస్మి పస్సంతస్సేవ కస్సచి అనుభవంతస్స వియ మహాదుక్ఖం హోతి. భద్దస్సాతి భద్దకమ్మస్స, కతకుసలస్సాతి అత్తో. తస్స పన కామం ఇట్టమేవ ఆరమ్మణం ఉపట్టాతి, పియవిప్పయోగవత్తుకం పన మహంతం దుక్ఖం ఆరమ్మణం ఉపట్టాతి, పియవిప్పయోగవత్తుకం పన మహంతం దుక్ఖం ఉప్పజ్జతీతి ఆహ “అసహంతస్స వియోగం పియవత్తుక”ని. అవిసేసతోతి పాపస్స, భద్దస్స చ సామజ్ఞతో. “అవిసేసతో”తి వత్తాపి “సబ్బేస”ని వచనం తం ఇదం దుక్ఖం పరిమద్దితసజ్జారానం ఏకచ్ఛానం ఖీణాసవానమ్మి హోతియేవాతి దస్సనత్తం. వితుజ్జమానమమ్మానని సన్నిబన్ధనావచ్ఛేదకవాయునా విజ్ఞియమానమమ్మట్టానానం.

ఇతి మరణనిర్దేశవణ్ణనా.

సోకనిర్దేశవణ్ణనా

౨౪౪. సోతి సోకో. అత్తో దోమనస్సమేవ హోతి చేతసికన్తరాభావతో. దోమనస్సవిసేసో పన హోతి విసయవిసేసే పవత్తిఆకారవిసేససంబ్ధావతోతి తం విసేసం లక్ష్మణాదితో దస్సేతుం “ఏవం సంతేపీ”తిఆది వుత్తం. అన్తో నిజ్ఞానం చిత్తసన్తాపో. పరిజ్ఞాపనం రాగదోసపరిళాహవిసిట్టం దహనం. కతాకతకుసలాకుసలవిసయం విప్పటిసారాకారేన పవత్తం అనుసోచనం కుక్కుచ్చం, జాతిబ్యసనాదివిసయం కేవలం చిత్తసన్ధాపభూతం అనుసోచనం సోకోతి అనుసోచనపచ్చుపట్టానత్తేపి అయమేతేసం విసేసో.

విసపీతం సల్లం విససల్లం. సోకవసేన అతిసారాది బ్యాధిపి హోతి, సోకబహులస్స సరీరం న చిరస్సేవ జీరతి, బలవసోకాభిభూతో మరణమ్మి పాపుణాతీతి ఆహ “సమావహతి చ బ్యాధిజరామరణభేదన”ని.

ఇతి సోకనిర్దేశవణ్ణనా.

పరిదేవనిర్దేశవణ్ణనా

౨౪౫. వచీపలాపోతి వాచావిప్పలాపో, సో అత్తో సద్దో ఏవ. భియ్యోతి సోకదుక్ఖతో ఉపరి. సోకసముట్టానో హి పరిదేవో.

ఇతి పరిదేవనిర్దేశవణ్ణనా.

దుక్ఖనిర్దేశవణ్ణనా

౨౪౬. జాతిఆదీనమ్మి యథారహం దుష్టవత్తుదుష్టదుష్టతాహి సతిపి దుష్టభావే కాయస్స పీళనవసేన ఇదం సవిసేసం దుష్టమన్తి ఆహ “దుష్టన్తి విసేసతో వుత్త”న్తి.

ఇతి దుష్టనిర్దేశవణ్ణనా.

దోమనస్సనిర్దేశవణ్ణనా

౨౪౭. మనోవిఘాతరసన్తి బ్యాపాదసమ్మయోగవసేన మనసో విహణ్ణానకిచ్చం. చేతోదుష్టసమప్పితాతి చేతసికదుష్టసమజ్ఞే. ఆవట్టన్తితి ఆముఖం వట్టన్తి, యందిసాభిముఖం పతితా, తందిసాభిముఖా ఏవ వట్టన్తి. వివట్టన్తితి విపరివత్తనవసేన వట్టన్తి. ఉద్ధంపాదం పపతన్తితి ఉద్ధంముఖపాదా హుత్వా పతన్తి. సత్థం ఆహరన్తితి అత్తనో సరీరస్స విజ్ఞనభేదనవసేన సత్థం ఉపనేన్తి.

ఇతి దోమనస్సనిర్దేశవణ్ణనా.

ఉపాయాసనిర్దేశవణ్ణనా

౨౪౮. దోసోయేవాతి కాయచిత్తానం ఆయాసనవసేన దోసస్సేవ పవత్తిఆకారోతి అత్తో, యతో భుసో ఆయాసోతి ఉపాయాసోతి వుచ్చతి యథా భుసమాదానం ఉపాదానన్తి. ఏకో ధమ్మాతి చుద్దసహి అకుసలచేతసికేహి అత్తో ఏకో చేతసికధమ్మా, యం “విసాదో”తి చ వదన్తి. నిత్థుననవసేన సమ్మజ్జనతో నిత్థుననరసో, కాయే వా నిత్థుననకరణకిచ్చో. “సంఖారదుష్టభావతో”తి వత్వా సో పనేత్థ సాతిసయోతి దస్సేన్తో “చిత్తపరిదహనతో, కాయవిసాదనతో చా”తి ఆహ.

ఏతే చ సోకపరిదేవుపాయాసా విణ్ణాత్తియా వినా, సహ చ యథాపచ్చయం దోమనస్సచిత్తుప్పాదస్స పవత్తిఆకారవిసేసోతి దస్సేతుం “ఏత్థ చా”తిఆది వుత్తం. తత్థ పాకో వియాతి రజనాదినో పచితబ్బవత్థునో పాకో వియ.

ఇతి ఉపాయాసనిర్దేశవణ్ణనా.

అప్పియసమ్మయోగనిర్దేశవణ్ణనా

౨౪౯. సమోధానం సమాగమో. కాయికదుష్టచిత్తవిఘాతాదిఅనత్థానం అత్తిభావస్స పచ్చుపట్టానో అనత్థభావపచ్చుపట్టానో.

తేసం అప్పియానం కాయికవాచసికపయోగసజ్ఞాతో ఉపక్కమో తదుపక్కమో, తతో సమ్మాతో తదుపక్కమసమ్మాతో.

ఇతి అప్పియసమ్మయోగనిర్దేశవణ్ణనా.

పియవిప్పయోగనిర్దేశవణ్ణనా

౨౫౦. ఉపద్దవభావేన పచ్చుపత్తిట్టతీతి బ్యసనపచ్చుపట్టానో.

ఇతి పియవిప్పయోగనిర్దేశవణ్ణనా.

ఇచ్చితాలాభనిర్దేశవణ్ణనా

౨౫౧. ఇచ్చితాలాభో నామ యస్స కస్సచి అత్తనా ఇచ్చితస్స వత్తునో అలాభో. “యమ్పిచ్చం న లభతీ”తి హి వుత్తం. మత్తకప్పత్తం పన ఇచ్చితాలాభం దస్సేతుం పాళియం “జాతిధమ్మానం సత్తాన”నిఆదినా నిద్దిట్టన్తి తమేవ దస్సేతుం “అహో వతా”తిఆది వుత్తం. ఇచ్చావాతి ఏత్త ఇచ్చాసహితో అలాభోవాతి చ వదన్తి. తప్పరియేసనరసాతి తేసం అలబ్భనేయ్యవత్తూనం పరియేసనరసా. అప్పత్తి అలాభో.

ఇతి ఇచ్చితాలాభనిర్దేశవణ్ణనా.

పశ్చాపాదానక్ఖన్ధనిర్దేశవణ్ణనా

౨౫౨. యం వుత్తమిధాతి ఇధ సచ్చనిర్దేశే యం సరూపతో వుత్తం. అవుత్తన్తి అజ్ఞాత్త దుక్ఖక్ఖన్ధబాలపణ్ణితసుత్తాదీసు వుత్తమ్పి ఇధ సరూపతో అవుత్తం. తజ్ఞా సబ్బం ఇమే ఉపాదానక్ఖన్ధే వినా న లబ్భతీతి తత్త ఖన్ధసన్నిస్సయమేవ దుక్ఖం ఖన్ధే విబాధతీతి దస్సేతుం “ఇన్దనమివ పావకో”తి వుత్తం. యథా వా లక్ఖం పహరణపహరస్స వత్తు, ఏవం ఖన్ధా సంసారదుక్ఖస్స. యథా చ గోరూపం డంసమకసాదివిబాధాయ, యథా చ ఖేత్తం నిప్పన్నసస్సలాయనస్స, గామో చ గామఘాతకవిబాధాయ, ఏవం ఖన్ధా జాతిఆదిదుక్ఖస్స వత్తూతి దస్సేతుం “లక్ఖమివా”తిఆది వుత్తం. యేభుయ్యేన లోకే విబాధకా విబాధేతబ్బాధీనా న హోన్తి, ఇమే పన విబాధేతబ్బాధీనా ఏవాతి దస్సేతుం “తిణలతాదీనీ”తి వుత్తం. కామం అనాదిమతి సంసారే ఆది నామ కస్సచి నత్తి, ఏకభవపరిచ్ఛిన్నస్స పన ఖన్ధసన్తానస్స వసేన వుత్తం “ఆదిదుక్ఖం జాతీ”తి. తేనేవాహ “పరియోసానదుక్ఖం మరణ”న్తి. న హేత్త సముచ్చేదమరణమేవ అధిప్పేతం. మరణస్స అన్తికే ఆసన్నే జాతం దుక్ఖం మారణన్తికదుక్ఖం. పరిదయ్ఘనం చిత్తసన్తాపో. లాలప్పనం అతివియ విప్పలాపో. అనుత్థుననం అన్తో నిజ్ఞాయనం. ఏకమేకన్తి జాతిఆదీనం అన్తరభేదభిన్నానం, జాతిఆదీనమేవ వా ఉపాదానక్ఖన్ధపశ్చాదానం వా ఏకమేకం. సజ్ఞపీత్వాతి సమాసేత్వా, సామజ్ఞానిర్దేశేన వా సజ్ఞేపం కత్వా.

ఇతి దుక్ఖనిర్దేశకథావణ్ణనా.

సముదయనిర్దేశకథావణ్ణనా

౨౫౩. పునబ్భవకరణం పునబ్భవో ఉత్తరపదలోపేన, యథా వా అపూపభక్ష్తనసీలో ఆపూపికో, ఏవం పునబ్భవకరణసీలా, పునబ్భవం వా ఫలం అరహతి, సో వా ఏతిస్సా పయోజనన్తి పోనోభవికా. నన్దనతో, రజ్జనతో చ నన్దీరాగభావం సబ్బాసు అవత్థాసు అపచ్చక్ఖాయ వుత్తియా నన్దీరాగసహగతా. తాయ చ సత్తా తత్త తత్త భవాదికే కిమికిటపటఙ్గాదిఅత్తభావేపి నన్దన్తి, రూపాభినన్దనాదిభూతాయ రజ్జన్తి చాతి తత్తతత్తాభినన్దినీ. తేనాహ “నన్దీరాగేన సహగతా”తిఆది. తబ్బావత్తో హి ఏస సహగతసద్దో. కామభవవిభవభేదవసేన పవత్తియా కామతణ్ణా, భవతణ్ణా, విభవతణ్ణా చ వేదితబ్బా. కామతణ్ణాదిభేదం అనామసిత్వా కేవలం తణ్ణాభావేనేవ ఏకభావగ్గహణేన ఏకత్తం ఉపనేత్వా కస్సచిపి సత్తస్స

కేనచి సదిసతాభావతో తంతంవిచిత్రభావజనకకమ్మనిప్పాదనేన అతివిచిత్రసభావా సకలస్స దుక్ఖస్స హేతుభావతో దుక్ఖసముదయో అరియసచ్చం.

కస్మా పనేత్త తణ్ణావ సముదయసచ్చం వుత్తాతి? విసేసహేతుభావతో. అవిజ్ఞా హి భవేసు ఆదీనవం పటిచ్చాదేన్నీ, దిట్టిఆదిఉపాదానశ్చ తత్త తత్త అభినివిసమానం తణ్ణం అభివడ్డేన్నీ దోసాదయోపి కమ్మస్స కారణం హోన్తి, తణ్ణా పన తంతంభవయోనిగతివిజ్ఞాణట్టితిసత్తావాససత్తనికాయకులభోగిస్సరియాదివిచిత్రతం అభిపత్తేన్నీ, కమ్మవిచిత్రతాయ ఉపనిస్సయతం కమ్మస్స చ సహాయభావం ఉపగచ్ఛన్నీ భవాదివిచిత్రతం నియమేతి, తస్మా దుక్ఖస్స విసేసహేతుభావతో అశ్లోసుపి అవిజ్ఞాఉపాదానకమ్మాదీసు సుత్తే (దీ. ని. ౨.౪౦౦; మ. ని. ౧.౧౩౩; ౩.౩౭౪) అభిధమ్మే (విభ. ౨౦౩) చ అవసేసకిలేసాకుసలమూలాదీసు వుత్తేసు దుక్ఖహేతుాసు విజ్ఞమానేసు తణ్ణావ సముదయసచ్చన్తి వుత్తాతి వేదితబ్బం.

ఇతి సముదయనిర్దేశకథావణ్ణనా.

నిరోధనిర్దేశకథావణ్ణనా

౨౨౪. తస్సాయేవాతి యదగ్గేన తణ్ణా సముదయసచ్చన్తి వుత్తా, తదగ్గేన తస్సాయేవాతి అవధారణం. సతి హి పధానహేతునిరోధే తదశ్శహేతు నిరుద్ధాయేవ హోన్తితి బ్యాధినిమిత్తవూపసమనేన బ్యాధివూపసమో వియ హేతునిరోధేన ఫలనిరోధోతి ఆహ “సముదయనిరోధేన దుక్ఖనిరోధో”తి. న అశ్శాథాతి యథావుత్తస్స అత్తస్స ఏకన్తికతం దస్సేతి.

అనుపద్ధవేతి పాణకవిజ్ఞనసత్తప్పహారాదిఉపద్ధవరహితే. తతో ఏవ దళ్ళే థిరే. సాఖాదిచేదనేన ఛిన్నోపి. తణ్ణానుసయేతి కామరాగభవరాగానుసయే. అనూహతేతి అసముపఘాటితే.

యథా సీహో యేనత్తని సరో ఖిత్తో, తత్తేవ అత్తనో బలం దస్సేతి, న సరే, తథా బుద్ధానం కారణే పటిపత్తి, న ఫలే. యథా పన సారమేయ్యా కేనచి లేడ్డుప్పహారే దిన్నే భుస్సన్తా లేడ్డుం ఖాదన్తి, న పహారదాయకే ఉట్టహన్తి, ఏవం అశ్శాతిత్థియా దుక్ఖం నిరోధేతుకామా కాయచ్ఛేదమనుయుజ్ఞన్తి, న కిలేసనిరోధనన్తి ఇమమత్థం దస్సేతుం “సీహసమానవుత్తిసో”తిఆది వుత్తం.

౨౨౫. విరజ్జతి పలుజ్జతి ఛిజ్జతి సముదయో ఏతేనాతి విరాగో వుచ్చతి మగ్గో. విరజ్జనం పలుజ్జనం సముచ్చిన్ననం విరాగోతి పహానం వుచ్చతి. తస్మాతి యస్మా పహానపరియాయో విరాగసద్దో, నిరోధసద్దో చ, తస్మా. అనుసయసముగ్ధాతతో అసేసో విరాగో అసేసో నిరోధోతి సమ్మన్దనీయం. చాగాదిపదానిపి గహేత్వా వదతి సబ్బానేవ ఏతానీతి. యస్మా నిబ్బానం వుచ్చతి, న దుక్ఖస్స నిరుజ్జనమత్తం, తస్మా తణ్ణాయ అసేసవిరాగనిరోధాదిపదానిపి నిబ్బానవేవచనానీతి. వుత్తమేవత్థం సమత్తేతి “యస్మా పన”తిఆది. యథా విరాగాదిపదాని నిబ్బానే యుజ్జన్తి, తందస్సనం. తత్త తం ఆగమ్మాతి తం నిబ్బానం ఆరమ్మణకరణవసేన పత్వా. తణ్ణా విరజ్జతీతి అరియమగ్గేన అచ్చన్తవిరాగవసేన తణ్ణా విరజ్జీయతి. నిరుజ్జతీతి నిరోధీయతి, తేన విరాగనిరోధసద్ధానం అధికరణసాధనతమాహ. తదేవాతి నిబ్బానమేవ. చాగాదయో హోన్తితి చాగాదిహేతుం ఫలవోహారేన వదతి. “కామగుణాలయేసూ”తి పోత్థకేసు లిఖన్తి, “కామగుణాలయాదీసూ”తి పన పారో.

౨౨౬. తయిదన్తిఆది న పోరాణపారో, సచ్చత్థదీపనే పన వుత్తనియామేన తతో ఆనేత్వా పచ్చా రపితం. తథా హి పుట్టే వుత్తానిపి లక్ఖణాదీని పునపి వుత్తాని. సంసారదుక్ఖతో నిబ్బిన్నమానసస్స అస్సాసం కరోన్తో వియ హోతీతి

అస్సాసకరణరసం. రాగాదిసబ్బపపశ్చాపసమనిమిత్తతాయ నిష్పపశ్చాతం పచ్చపట్టపీతి నిష్పపశ్చాపచ్చపట్టానం.

౨౫౭. నత్తేవ నిబ్బానన్తి యది సామజ్ఞతో పటిజ్ఞా, అత్తనా అధిప్పేతనిబ్బానస్సపి అభావో ఆపజ్జతి, తథా సతి పటిజ్ఞావిరోధో. అథ పరాభిమతం నిబ్బానం పతి, ఏవం సతి ధమ్మిఅసిద్ధి, తతో చ నిస్సయాసిద్ధో హేతు.

అనుపలబ్ధనీయతోతి కిం పచ్చక్షతో, ఉదాహు అనుమానతో? పురిమస్మిం పక్షే చక్షాదీహి అనేకన్తికతా, దుతియస్మిం పరం పతి అసిద్ధో హేతు. తేనాహ “న, ఉపాయేన ఉపలబ్ధనీయతో”తిఆది. తత్త యథా చేతోపరియజ్ఞాణలాభినో ఏవ అరియా పరేసం లోకుత్తరచిత్తం జానన్తి, తత్తాపి చ అరహో ఏవ సబ్బేసం, న సబ్బే, ఏవం నిబ్బానమ్మి సీలసమాధిపజ్ఞాసజ్ఞాతసమ్మాపటిపత్తిభూతేన ఉపాయేన ఉపలబ్ధతీతి అత్తవచనం చేతం దట్టబ్బం, న పయోగవచనం. తం పరతో ఆవి భవిస్సతి.

౨౫౮. నత్తీతి న వత్తబ్బం, అరియేహి ఉపలబ్ధనీయతోతి అధిప్పాయో. సంసారతో సంవిగ్గమానసా సమ్మాపటిపత్తియా నిబ్బానం అధిగచ్ఛన్తీతి సబ్బసమయసిద్ధోయం నయో. తత్త సాసనికమేవ నిస్సాయ వదతి “పటిపత్తియా వశ్శాభావాపజ్జనతో”తి. తేనాహ “అసతి హి”తిఆది. సమ్మాదిట్టిపురేజవాయాతి సమ్మాదిట్టిపుబ్బజ్ఞమాయ. పుబ్బజ్ఞమతా చస్సా పధానభావతో. తథా హి సా పరమం దేసనారుళ్లా, న సబ్బపరమం ఉప్పజ్జనతో. న చాయం సమ్మాపటిపత్తి వజ్ఞా, నిబ్బానపాపనతో నిబ్బానస్స సమ్మాపకతో. తవ మతేన పన నిబ్బానస్సేవ అభావతో వజ్ఞాభావో ఆపజ్జతీతి యోజనా. అభావపాపకత్తాతి సమ్మాపటిపత్తియా కిలేససముచ్చిన్దనముఖేన ఖన్ధానం అభావసమ్మాపకభావతో, న వజ్ఞాభావాపత్తీతి చే వదేయ్యాసీతి అత్తో. న ఇతి పటిక్షేపే. యం తయా “అభావపాపకత్తా”తి వదన్తేన ఖన్ధాభావో నిబ్బానన్తి పటిజ్ఞాతం, తం న. కస్మా? అతీతానాగతాభావేపి నిబ్బానప్పత్తియా అభావతో. అతీతానాగతా హి ఖన్ధా న సన్తీతి తస్మిం అభావే నిబ్బానం అధిగతం నామ సియా, సో పన నత్తీతి. న కేవలం అతీతానాగతానమేవ, అథ ఖో వత్తమానానమ్మీతి తియద్ధగతానం సబ్బేసం ఖన్ధానం అభావో నిబ్బానం. న హి తం ఏకదేసాభావో భవితుం యుత్తన్తి వత్తమానా చే, న న సన్తి, న సన్తి చే, న వత్తమానాతి “వత్తమానా, న సన్తి చా”తి విప్పటిసిద్ధమేతన్తి ఆహ “న, తేసం...పి.... పజ్జనతో”తి.

కిశ్చ భియ్యో - యది వత్తమానాభావో నిబ్బానం, యదా అరియమగ్గో వత్తతి, తదా తస్స నిస్సయభూతా ఖన్ధా వత్తమానాతి కత్వా తదా నిబ్బానస్స అభావో సియా. తథా చ సతి మగ్గక్షణేపి నిబ్బానసచ్చికిరియాయ అభావో ఆపజ్జతీతి దస్సేన్తో “వత్తమాన...పి.... దోసతో”తి ఆహ. న మయం సబ్బేసంయేవ అవత్తమానతాయ నిబ్బానం వదామ. కిశ్చరహీతి, తదా మగ్గక్షణే కిలేసానం అవత్తమానత్తా, తస్మా న దోసో యథావత్తదోసాభావోతి? యది కిలేసానం అవత్తమానతాసజ్ఞాతో అభావో నిబ్బానం, ఏవం సతి అరియమగ్గస్స నిరత్థకతా ఆపజ్జతి మగ్గక్షణతో పుబ్బేపి తదభావసిద్ధితో. తేనాహ “అరియమగ్గస్సా”తిఆది. తస్మా అకారణమేతన్తి యస్మా న నిబ్బానస్స అనుపలబ్ధనీయతా, అభావమత్తతా, పటిపత్తియా వజ్ఞాభావో, అతీతానాగతాభావే నిబ్బానాధిగమో చ ఆపజ్జతి, వత్తమానానం అభావోపి న సమ్మవతి, పగేవ కిలేసానం అవత్తమానతా, అరియమగ్గస్స చ నిరత్థకభావాపత్తి, తస్మా నిబ్బానస్స అభావసాధనత్తం యదిదం “అనుపలబ్ధనీయతో, అభావపాపకత్తా, తదా కిలేసానం అవత్తమానత్తా”తి చ కారణం వుత్తం, అకారణమేతం, అయుత్తిరేసాతి అత్తో.

౨౫౯. ఆదివచనతోతి ఆది-సద్దేన అవసిత్థం జమ్ముఖాదకసుత్తపదేసం (సం. ని. ౪.౩౧౪ ఆదయో), అజ్ఞామ్మి అసజ్ఞతాయ ధాతుయా నిద్దేసపాళిం సజ్ఞత్తాతి. తథా హి “నిబ్బానం నిబ్బానన్తి, ఆవుసో సారిపుత్త, వుచ్చతి, కతమం ను

ఖో, ఆవునో, నిబ్బానన్తి? యో ఖో, ఆవునో, రాగక్ఖయో దోసక్ఖయో మోహక్ఖయో, ఇదం వుచ్చతి నిబ్బానన్తి
జమ్ముఖాదకసుత్తే (సం. ని. ౪.౩౧౪ ఆదయో), “తత్త కతమా అసజ్జతా ధాతు? రాగక్ఖయో దోసక్ఖయో మోహక్ఖయో”తి
(విభ. ౧౮౪) **ఆయతనవిభజ్జే** వుత్తం. తత్తాయమత్తో - నిబ్బానం అసజ్జతా ధాతు అసజ్జతసభావో ధమ్మో. యస్మా తం
ఆగమ్మ రాగాదయో ఖీయన్తి, తస్మా రాగక్ఖయో, దోసక్ఖయో, మోహక్ఖయోతి చ వుచ్చతీతి. **ఆగమ్మా**తి చ సబ్బసజ్జారేహి
నిబ్బిన్నస్స విసజ్జారనిన్నస్స గోత్రభునా వివట్టితమానసస్స మగ్గేన సచ్చికరణేనాతి అత్తో. సచ్చికిరియమానఞ్ఞో తం
అధిగన్త్వా ఆరమ్మణపచ్చయభూతఞ్చ పటిచ్చ అధిపతిపచ్చయభూతే చ తస్మిం పరమస్సాసభావేన వినిముత్తసజ్జారస్స
పరమగతిభావేన చ పతిట్టానభూతే పతిట్టాయ ఖయసజ్జతో మగ్గో రాగాదయో ఖేపేతీతి తంసచ్చికరణాభావే రాగాదీనం
అనుప్పత్తినిరోధగమనాభావా తం ఆగమ్మ రాగాదయో ఖీయన్తీతి వుచ్చన్తి. ఏకంసేన చేతం ఏవం సమ్మటిచ్చితబ్బం,
ఇతరథా యథారుతవసేన పాళియా అత్తే గయ్ఘమానే బహూ దోసా ఆపజ్జన్తీతి తే దస్సేతుం “**అరహత్తస్సాపీ**”తిఆది వుత్తం.
అరహత్తఞ్ఞో అగ్గఫలపముఖా చత్తారో ఖన్ధాతి న తస్స రాగాదిఖయమత్తతా యుత్తా. **తమ్మి హి...పే.... నిద్దిట్టం**. తత్త యథా
రాగాదీనం ఖీణస్తే ఉప్పన్నత్తా అరహత్తం “**రాగక్ఖయో**”తిఆదినా నిద్దిట్టన్తి సుత్తస్స నేయ్యత్తత్తా. ఏవం నిబ్బానం ఆగమ్మ
రాగాదయో ఖీయన్తీతి నిబ్బానం “**రాగక్ఖయో**”తిఆదినా నిద్దిట్టన్తి ఇమస్సాపి సుత్తస్స నేయ్యత్తత్తా వేదితబ్బా. నిబ్బానస్స
రాగాదిక్ఖయమత్తతాయ బహూదోసా ఆపజ్జన్తీతి దస్సేతుం “**కిఞ్చ భియ్యో**”తిఆది ఆరద్ధం.

తత్త **ఇత్తరకాలాదిప్పత్తిదోసతో**తి రాగాదీనం ఖయమత్తతాయ పరిత్తకాలతా, సజ్జతలక్ఖణతా, పయోగేన వినా సరసేనవ
అధిగన్ధబ్బతా, రాగాదీహి అపరిముత్తతా, ఆదిత్తతా, దుక్ఖతా, అనుపసన్తతా, బహుభావో, ఓళారికతా, గోత్రభుమగ్గానం
అనారమ్మణతాతి ఏవమాదిదోసాపజ్జనతో . రాగస్సేవ ఖయో **రాగక్ఖయో**, న దోసాదీనం. తథా దోసక్ఖయాదయోపీతి అఞ్ఞో
రాగక్ఖయో, అఞ్ఞో దోసక్ఖయో, అఞ్ఞో మోహక్ఖయోతి తిణ్ణం అకుసలమూలానం ఖయభూతాని తీణి నిబ్బానాని, చతున్నం
ఉపాదానానం ఖయే చత్తారి, పఞ్చన్నం నీవరణానం ఖయే పఞ్చ, ఛన్నం తణ్ణాకాయానం ఖయే ఛ, సత్తన్నం
అనుసయానం ఖయే సత్త, అట్ఠన్నం మిచ్చత్తానం ఖయే అట్ఠ, నవన్నం తణ్ణామూలకానం ఖయే నవ, దసన్నం
సంయోజనానం ఖయే దస, దియడ్డకిలేససహస్సస్స ఖయే పాటియేక్కం నిబ్బానన్తి బహూని నిబ్బానాని హోన్తి.
రాగాదిక్ఖయో నామ అన్ధబాలానమ్మి పాకటో, అన్తమనో దీపిమిగమక్కటాదీనమ్మి సువిఞ్ఞోయ్యోతి ఓళారికం నిబ్బానం
హోతి. గోత్రభుక్ఖణే కిలేసక్ఖయస్స అభావతో, మగ్గక్ఖణే చ అఖీణత్తా, ఆరమ్మణకరణస్స చ అసమ్భవో ఏవ. తస్స
నిబ్బానభావతోతి సబ్బపరియోసానస్స రాగాదిక్ఖయస్స నిబ్బానభావతో. యతో ఖయతో పట్టాయ రాగాదీనం పవత్తి న
హోతి, సో “అయం నామా”తి నియమేతబ్బో మగ్గఫలజాణానం ఆరమ్మణభూతో నత్తీతి ఆహ “**న తాదిసస్స ఖయస్స
అభావతో**”తి.

కిఞ్చ భియ్యో - యో పచ్చిమభవతో తతియత్తభావేయేవ రాగాదీసు ఆదీనవం దిస్సా రూనభావనాయ తే
విక్ఖమ్భత్వా అపరిహీనజ్ఞానో కాలం కత్వా బ్రహ్మలోకం ఉపపన్నో, తత్త యావతాయుకం రత్వా ఇధాగతోపి కామేసు
వీతరాగేవ హుత్వా పబ్బజిత్వా అరహత్తం పత్తో, యో చ పరమవయే ఏవ రాగాదితో నిబ్బిన్నో తే చ రూనేన విక్ఖమ్భత్వా
పచ్చిమవయే అరహత్తం పత్తో, తేసం రాగాదీనం విక్ఖమ్భనతో పట్టాయ అనుప్పజ్జనతో నిరోధసదిసతాయ అనుప్పత్తియేవ
నిరోధో. తే నిబ్బానప్పత్తా నామ సియుం, న చ హోన్తి, తస్మా న తాదిసస్స ఖయస్స నిబ్బానభావో. తస్సాపి
ఇత్తరకాలతాదిదోససమాయోగో ఏవాతి ఆహ “**భావేపి చా**”తిఆది .

యది “ఖయో”తి వచనతో యతో ఖయతో పట్టాయ రాగాదీనం అప్పవత్తి, తం ఖయమత్తం నిబ్బానం మజ్జాసి, ఏవం సతి “ఖయే ఇాణ”న్తిఆదీసు (ధ. స. దుకమాతికా ౧౪౨; ౧౩౮౨) “ఖయో”తి వుత్తత్తా తదుప్పత్తితో పట్టాయ చ రాగాదీనం అనుప్పత్తితి మగ్గస్సాపి నిబ్బానభావాపత్తితి దస్సేన్తో “అరియమగ్గస్స చా”తిఆదిమాహ.

యథా నిరుద్ధా న సన్తి, ఏవం అనుప్పన్నాపీతి అభావసామజ్ఞతో నిరోధసదిసతాయ అనుప్పత్తి ఏవ నిరోధో అనుప్పత్తినిరోధో. అయజ్ఞో మగ్గేన ఖేపేతబ్బాకారో, యదిదం ఉప్పజ్జనారహస్స అనుప్పత్తిధమ్మతాపాదనన్తి “ఖయో”తి చ వుచ్చతీతి. తం ఇతరఖయతో విసేసేన్తో “అనుప్పత్తినిరోధసజ్ఞాతస్స పన ఖయస్సా”తి ఆహ. అనిప్పన్నతా పన తస్స ఖయస్స పరియాయేన ఉపనిస్సయత్తాతి వుత్తం. అనుప్పత్తినిరోధక్ఖయకరస్స హి మగ్గస్స ఆరమ్మణభూతం నిబ్బానం అత్తతో తస్స ఉపనిస్సయో వియాతి వత్తబ్బతం లభతి. తదుపచారేనాతి అత్తతో ఫలభూతఖయవోహరేన. ఫలూపచారేన హి కారణం వోహరీయతి యథా “ఆయు ఘతం, సేమ్మా గుళో”తి చ.

అస్సాతి నిబ్బానస్స. “ఇదమ్మి ఖో రానం సుదుద్దస”న్తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౬౪, ౬౬-౬౭; మ. ని. ౨.౩౩౭; సం. ని. ౧.౧౭౨; మహావ. ౭-౮) పచ్చవేక్షతో భగవతో అప్పొస్సుక్కుభావావహనతో. “తజ్ఞో తే, మాగణ్ఠీయ, అరియం చక్ఖం నత్తి, యేన త్వం అరియేన చక్ఖనా ఆరోగ్యం జానేయ్యాసి, నిబ్బానం పస్సేయ్యాసీ”తి (మ. ని. ౨.౨౧౮) వచనతో అరియేన చక్ఖనా పస్సితబ్బం.

౫౬౦. యది నిబ్బానం నామ సభావధమ్మో అత్తి సత్తసన్తానపరియాపన్నో చ, అథ కస్మా చతుమహాపథే సభా వియ సబ్బసాధారణా న లబ్భతీతి ఆహ “మగ్గసమజ్ఞేనా పత్తబ్బతో అసాధారణ”న్తి. “అసుకస్స సమ్మాసమ్ముద్ధస్స కాలే ఉప్పన్న”న్తి ఏవం పురిమాయ కోటియా అభావతో అప్పభవం. మగ్గభావేతి అరియమగ్గస్స అత్తిభావే. భావతో విజ్ఞమానతో లద్ధబ్బతో.

అణుఆదీనన్తి అణుపకతికాలపురిసాదీనం. నిచ్చభావాపత్తితి సస్సతభావసిద్ధి. కూటట్ఠనిచ్చతా హి ఇధాధిప్పేతా. హేతునో అభావాతి ఉపపత్తియా సాధనహేతునో అభావా. నిచ్చా తే అణుఆదయో. నిబ్బానస్స నిచ్చత్తాతి అపేక్షధమ్మత్తాతి హేతులక్షణానుపపత్తి. “అణుఆదీనం అసిద్ధత్తా”తి ఏతేన “నిచ్చా అణుఆదయో”తి పటిజ్ఞాయ ధమ్మిఅసిద్ధి, తతో చ నిస్సయాసిద్ధో హేతుాతి దస్సేతి.

౫౬౧. యథావుత్తయుత్తిసబ్బావతోతి “అప్పభవత్తా”తి అత్తనా వుత్తం హేతుం సన్ధాయాహ. అప్పభవతా చస్స అపచ్చయతాయ దట్టబ్బా, తాయ తస్స పురిమాయ కోటియా అభావో. “రూపసభావాతిక్కుమతో”తి ఏతేన యథా రూపధమ్మానం రుప్పనసభావో, పటిఘాతవన్తతాయ కలాపసో వుత్తియా పదేససమ్మన్తో చ సభావో, ఏవం నిబ్బానస్స కత్థచి పటిఘాతో, సప్పదేసతా చ నత్తితి దస్సేతి. న హి నిబ్బానం “అసుకదిసాయ, అసుకదేసే”తి వా నిద్దిసీయతి, యతో తం అప్పతిట్ఠమేవాతి.

“అసిథిల ...పే.... గమనీయతో”తి ఏతేన నిబ్బానస్స అరియానం పచ్చక్షసిద్ధతం దస్సేతి. “సబ్బజ్ఞావచనతో”తి ఏతేన తదజ్ఞోసం అనుమానసిద్ధతం, తదుభయేన “అనుపలబ్ధనీయతో”తి పనస్స హేతునో అసిద్ధతం దస్సేతి. పరమత్తేన నావిజ్ఞమానం విజ్ఞమానమేవాతి యథారద్ధమత్తం నిగమేత్వా తదత్తసాధనం ఆగమం దస్సేన్తో “వుత్తజ్ఞోత”న్తి. ఆదిమాహ.

తత్త అజాతం అభూతం అకతం అసంజ్ఞతన్తి (ఉదా. ౭౩; నేత్తి. ౪౧) చత్తారిపి పదాని అజ్ఞామజ్ఞావేవచనాని. అథ వా వేదనాదయో వియ హేతుపచ్చయసమవాయసజ్ఞాతాయ కారణసామగ్గియా న జాతం న నిబ్బత్తన్తి అజాతం. కారణేన వినా, సయమేవ చ న భూతం న పాతుభూతం న ఉప్పన్నన్తి అభూతం. ఏవం అజాతత్తా, అభూతత్తా చ యేన కేనచి కారణేన న కతన్తి అకతం. జాతభూతకతభావో చ నామ రూపాదీనం సంజ్ఞతధమ్మానం హోతి, న అసంజ్ఞతభావస్స నిబ్బానస్సాతి దస్సనత్థం “అసంజ్ఞత”న్తి వుత్తం. పటిలోమతో వా సమేచ్ఛ సమ్మాయ పచ్చయేహి కతన్తి సంజ్ఞతం, తథా న సంజ్ఞతం సంజ్ఞతలక్షణరహితన్తి చ అసంజ్ఞతన్తి ఏవం అనేకేహి కారణేహి నిబ్బత్తితభావే పటిసిద్ధే “పకతివాదీనం పకతి వియ సియా ను ఖో ఏకేనేవ కారణేన ఏతం కత”న్తి ఆసంజ్ఞాయం కేనచి న కతన్తి దస్సనత్థం “అకత”న్తి వుత్తం. ఏవం అపచ్చయమ్మి సమానం “సయమేవ ను ఖో ఇదం భూతం పాతుభూత”న్తి ఆసంజ్ఞాయం తం నివత్తనత్థం “అభూత”న్తి వుత్తం. అయచ్ఛోతస్స అసంజ్ఞతాకతాభూతభావో సబ్బేన సబ్బం అజాతిధమ్మత్తాతి దస్సేతుం “అజాత”న్తి వుత్తం.

ఏవమేత్త సత్తా పరమత్తతో నిబ్బానస్స అత్తిభావం పవేదేసి. పవేదేన్తో చ “అహం ధమ్మిస్సరో ధమ్మస్సామీ”తి న అత్తనో ఆణామత్తేన పవేదేసి, అపిచ ఖో పన పదపరమే అనుకమ్పమానో యుత్తితోపి పవేదేసి. యథాహ -

“నే చేతం, భిక్షవే, అభవిస్స అజాతం అభూతం అకతం అసంజ్ఞతం, నయిథ జాతస్స భూతస్స కతస్స సంజ్ఞతస్స నిస్సరణం పజ్ఞాయేథ. యస్మా చ ఖో, భిక్షవే, అత్తి అజాతం అభూతం అకతం అసంజ్ఞతం, తస్మా జాతస్స భూతస్స కతస్స సంజ్ఞతస్స నిస్సరణం పజ్ఞాయేతి”తి (ఉదా. ౭౩; నేత్తి. ౪౧).

తస్సత్తో - భిక్షవే, యది అజాతాదిసభావా అసంజ్ఞతా ధాతు న అభవిస్స న సియా, ఇథ లోకే జాతాదిసభావస్స రూపాదిక్షన్తపఞ్చకసజ్ఞాతస్స సంజ్ఞతస్స నిస్సరణం అనవసేసమాపసమో న పజ్ఞాయేయ్య న ఉపలబ్ధేయ్య న సమ్మవేయ్య. నిబ్బానజ్ఞో ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తమానా సమ్మాదిట్టితదయో అరియమగ్గధమ్మా అనవసేసం సంకిలేసే సముచ్చిన్తన్తి, తేనేత్త సబ్బస్సాపి వట్టదుక్ఖస్స అపగమో నిస్సరణం పజ్ఞాయతి. ఏవం బృతిరేకవసేన నిబ్బానస్స అత్తిభావం దస్సేత్వా ఇదాని అనుగమనవసేనపి తం దస్సేత్వా నిగమేతుం “యస్మా చ ఖో”తిఆది వుత్తం. తస్సత్తో వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

ఏత్త చ యస్మా “అప్పచ్చయా ధమ్మా అసంజ్ఞతా ధమ్మా (ధ. సం. దుకమాతికా ౭-౮). అత్తి, భిక్షవే, తదాయతనం, యత్త నేవ పథవీ (ఉదా. ౭౧). ఇదమ్మి ఖో తానం సుదుద్దసం, యదిదం సబ్బసజ్ఞారసమథో సబ్బాపధిపటినిస్సగ్గో (దీ. ని. ౨.౬౪, ౬౭; మ. ని. ౨.౩౩౭; సం. ని. ౨.౧౭౨; మహావ. ౭-౮). అసంజ్ఞతాన్త వో, భిక్షవే, ధమ్మం దేసేస్సామి అసంజ్ఞతగామినిన్త పటిపద”న్తిఆదీహి (సం. ని. ౪.౩౬౬) అనేకేహి సుత్తపదేహి “అత్తి, భిక్షవే, అజాత”న్తి (ఉదా. ౭౩; నేత్తి. ౪౧) ఇమినా చ సుత్తపదేన నిబ్బానధాతుయా పరమత్తతో సబ్బావో సబ్బలోకం అనుకమ్పమానేన సమ్మాసమ్మద్ధేన పకాసితో, తస్మా యదిపి కత్త అపచ్చక్షకారీనమ్మి సాసనే అభిప్పసన్నానం విజ్ఞానం సంసయో నత్తియేవ. యే పన పరనేయ్యబుద్ధినో పుగ్గలా, తేసం విమతివినోదనత్థం అయమేత్త అధిప్పాయనిద్ధారణముఖేన యుత్తివిచారణా.

యథా పరిజ్ఞోయ్యతాయ సఉత్తరానం కామానం, రూపానన్త పటిపక్షభూతం తబ్బిధురసభావం నిస్సరణం పజ్ఞాయతి, ఏవం సభావానం సబ్బేసమ్మి సంజ్ఞతధమ్మానం పటిపక్షభూతేన తబ్బిధురసభావేన నిస్సరణేన భవితబ్బం. యన్త తం నిస్సరణం, సా అసంజ్ఞతా ధాతు. కిన్తా భియ్యో - సంజ్ఞతధమ్మారమ్మణవిపస్సనాజ్ఞాణం, అపిచ

అనులోమశాణం కిలేసే తదభవసేన పజహతి, న సముచ్ఛేదవసేన పజహితుం సక్కోతి. తథా సమ్మత్తిసచ్చారమ్మణం పరమజ్ఞానాదీసు శాణం విక్ఖమ్భనవసేనేవ కిలేసే పజహతి, న సముచ్ఛేదవసేన. ఇతి సజ్జతథమ్మారమ్మణస్స, సమ్మత్తిసచ్చారమ్మణస్స చ శాణస్స కిలేసానం సముచ్ఛేదప్పహనే అసమత్తభావతో తేసం సముచ్ఛేదప్పహనకరస్స అరియమగ్గశాణస్స తదుభయవిపరీతసభావేన ఆరమ్మణేన భవితబ్బం, సా అసజ్జతా ధాతు.

తథా “అత్తి, భిక్షవే, అజాతం అభూతం అకతం అసజ్జత”ని (ఉదా. 23; నేత్తి. 40) ఏవమాది నిబ్బానస్స పరమత్తతో అత్తిభావజోతకవచనం అవిపరీతత్వం భగవతా భాసితత్వా. యశ్చో భగవతా భాసితం, తం అవిపరీతత్వం యథా తం “సబ్బే సజ్జారా అనిచ్ఛా, సబ్బే సజ్జారా దుక్ఖా, సబ్బే ధమ్మా అనత్తా”తి (మ. ని. 0.303, 304; ధ. ప. 222-224; ధేరగా. 424-425; నేత్తి. 21), తథా నిబ్బానసద్దో కత్తచి విసయే యథాభూతపరమత్తవిసయో ఉపచారపుత్తిసబ్బావతో. సేయ్యథాపి సీహసద్దోతి ఏవమాదీహి నయేహి యుత్తితోపి అసజ్జతాయ ధాతుయా పరమత్తతో అత్తిభావో వేదితబ్బో.

అపరో నయో - యది పన నిబ్బానం అభావమత్తమేవ సీయా, తస్స “గమ్మీరో దుద్దసో దురనుబోధో సన్తో పణీతో అతక్కావచరో నిపుణో పజ్జితవేదనీయో”తి (దీ. ని. 2.14, 15; మ. ని. 2.332; సం. ని. 0.022; మహావ. 2-5) గమ్మీరాదితా, “అసజ్జతశ్చ వో, భిక్షవే, ధమ్మం దేససామీ”తిఆదినా (సం. ని. 4.344) అసజ్జతాదితా, “అబ్యాకతా ధమ్మా అపచ్చయాధమ్మా”తిఆదినా అబ్యాకతధమ్మాదితా చ న వత్తబ్బా సీయా. న హి అభావస్స కోచి సభావో అత్తి, యేన సో గమ్మీరాసజ్జతాదిఆకారతో విజ్ఞాయేయ్య. అభావో హి అభావో ఏవ, కుతో తస్స గమ్మీరాసజ్జతాదిభావసమ్మద్దో. కిశ్చాయమభావో సబ్బేసం కిలేసానం సబ్బసత్తసంతానగతానం ఏకో వా భవేయ్య అనేకో వా. యది ఏకో, ఏకనేవ మగ్గేన సబ్బకిలేసాభావో కతో, సచ్చికతో చాతి అజ్ఞాస్స, అజ్ఞోసశ్చ మగ్గానం నిరత్తకతాతి న సీయా మగ్గబహుతా, ఏకజ్ఞాస్స సబ్బసత్తానం నిబ్బానాధిగమో ఆపజ్జతి. సీయా పనేవం ఏకో ఏవ సో నిబ్బానసజ్జతో కిలేసాభావో, సో పన న మగ్గేహి కాతబ్బో, అథ ఖో సచ్చికాతబ్బోతి. ఏవం సతి విసేసతో మగ్గస్స నిరత్తకతా ఆపజ్జతి, కిలేసానం అప్పహనతోతి ఏకోపి మగ్గో న సీయా. అసతి చ కిలేసప్పహనే దుక్ఖస్స అనుపచ్ఛేదనతో కిలేసాభావసచ్చికిరియా కిమత్తియా సీయా, అథ పన మగ్గానం సంతానగతసంయోజనత్తయప్పహనాదిపటినియతకిచ్చతాయ చతుసు మగ్గేసు పాటియేక్కం కిలేసాభావో. ఏవం సతి సభావపభేదేన వినా న బహుభావోతి సో కిలేసక్ఖయపరియాయేన పుత్తో సభావధమ్మో ఏవ సీయా.

యేసం అభావో, తప్పభేదేన అభావే భేదోపచారోతి చే? యేసం అభావో, తేసం ససభావతాయ తస్స సభావోపచారోపి సీయా. తథా చ తే సంకిలేససజ్జతతాదితో కిలేససజ్జతతాదిఉపచారాపి సీయుం. నో చే తే ఇచ్చితా, తప్పభేదేన భేదోపచారోపి న ఇచ్చితబ్బో. న చ పహోతి ఉపచరితో బహుభావో అత్తతో బహుభావాయ. న హి జలం అనలన్తి ఉపచరితం దహతి, పచతి వా. ఏకత్తపజ్జామ్మి చాయమభావో అసభావతాయ న సహాతీతి న సక్కా వత్తుం నత్తిభావసామజ్ఞతో అభేదవోహరో యుత్తరూపోతి. ఏకత్తే చ పుట్టే పుత్తా ఏవ దోసా, బహుభావే పన సతి పుత్తనయేనేవ సిద్ధా సభావధమ్మతా. సభావధమ్మత్తేపి చ బహుభావో వియ భావం భావోపి బహుభావం న బృభిచరేయ్యాతి నిబ్బానస్స బహుభావపసద్ధో సీయాతి చే? న బహుభావస్సేవ అభావప్పసద్ధతో. యది హి యథా కక్షళతా భావం, ఏవం భావోపి కక్షళతం న బృభిచరేయ్య. ఏవం సతి సబ్బేసం భావానం పథవీభావాపత్తితో కుతో భావస్స బహుభావో, తస్మా లోకవోహరానం విచిత్తతాయ యదిపి బహుతా భావాపేక్షా, భావతా పన న బహుతాపేక్షాతి న భావస్స సతో నిబ్బానస్స బహుభావో “ఏకా నిట్టా న పుథు నిట్టా”తి వచనతో. ఏకస్మింయేవ చ దస్సనభావనాద్వయం సమ్మవతి.

పరినిబ్బుతానం పచ్చేకం నిబ్బానభావే సత్తసంతాననియతం నామ నిబ్బానం సియా. తథా చ సతి సజ్జతతాదిదోసానతివత్తియేవ, కిలేసప్పహానం వా మగ్గకిచ్చం కిలేసానం అభావో. తస్స చ ఏకత్తే న మగ్గబహుతా కిచ్చంతరస్స కత్తబ్బస్స అభావతో. మగ్గబహుభావో చ మగ్గేహి సచ్చికాతబ్బే ఏకస్మిం ధమ్మే ఇన్ద్రియానం అపాటవపాటవపాటవతరపాటవతమభావేన సచ్చికిరియావిసేసేన కిలేసానం పహానభేదేన హోతీతి నిబ్బానస్స సభావధమ్మత్తే ఏవ సియా. అభావోపి చ కిలేసానం మగ్గేన సకిచ్చకతాయ కాతబ్బో ఏవ సియా, న సచ్చికాతబ్బో. కో హి సభావో అభావస్స? యో సచ్చికాతబ్బో సియా, సో చే నిబ్బానం ఏకేనేవ మగ్గేన సబ్బకిలేసానం అభావో ఏకో అభిన్నో కాతబ్బో ఆపన్నో. అజ్ఞాథా మగ్గవసేన చతుబ్బిధభావే నిబ్బానస్స చతుబ్బిధభావప్పసజ్ఞో, నిబ్బానవిసేసప్పసజ్ఞో చ ఆపజ్ఞేయ్యాతి మగ్గకిచ్చస్స ఏకత్తేన మగ్గబహుతా సియా. బహుభావే పన తేసం సో వుత్తనయేన ఏకస్మిం ధమ్మే సచ్చికిరియావిసేసతోతి సిద్ధా నిబ్బానస్స సభావధమ్మతా. ఖయాధిగస్తబ్బతాయ పనేతం “ఖయో”తి వుత్తం. “ఖయే ఇథా”న్తి (ధ. స. దుకమాతికా ౧౪౨; ౧౩౮౨) హి వచనతో అరియమగ్గో ఖయో నామ. తేన చేతం అధిగస్తబ్బం సచ్చికాతబ్బం, తస్మా “ఖయో”తి వుత్తన్తి.

ఇతి నిరోధనిర్దేశకథావణ్ణనా.

మగ్గనిర్దేశకథావణ్ణనా

౫౬౨. అట్ట ధమ్మాతి “కతమం దుక్ఖనిరోధగామినీ పటిపదా అరియసచ్చ”న్తి ఆరభిత్యా “సమ్మాదిట్ఠీ”తిఆదినా పాళియం (విభ. ౨౦౦౫) దుక్ఖనిరోధగామినిపటిపదానిర్దేశే ఆగతా, తమేవ చ పాళిం ఆనేత్వా ఉద్దేశవసేన ఇథ చ వుత్తా సమ్మాదిట్ఠీఆదయో అట్ట ధమ్మా అత్థతో పకాసితా, న మగ్గసచ్చనిర్దేశవసేనాతి అధిప్పాయో. యది అత్థతో పకాసితా, కిమత్థియం పన ఇథ కథనన్తి ఆహ “ఇథ పనా”తిఆది. తత్త “ఏకక్ఖణే పవత్తమానాన”న్తి ఇదం లోకియకుసలచిత్తుప్పాదేసు విరతియో నానాక్ఖణికా ఏవ హోస్తీతి కత్వా వుత్తం. సేసమగ్గధమ్మా పన తత్థాపి ఏకజ్ఞం ఉప్పజ్జన్తియేవ. విసేసావబోధనత్తన్తి పటిపక్ఖసముగ్ధాతాదిపవత్తిఆకారవిసేసస్స అవబోధనత్తం. విత్థారతో మగ్గకథా పరతో ఆవి భవిస్సతీతి ఆహ “సజ్ఞేపతో”తి. చతుసచ్చపటివేధాయ పటిపన్నస్సాతి యథా చతుసచ్చాభిసమయో హోతి, ఏవం సబ్బసో పుబ్బభాగపటిపత్తియా పరిపూరణవసేన పటిపన్నస్స. అరియమగ్గసజ్ఞతస్స యోగస్స సబ్బావతో యోగినో. కామం అవిజ్ఞానుసయసముగ్ధాతే తదేకత్తకిలేసానం లేసోపి నావసిస్సతి, విజ్ఞాయ పన అవిజ్ఞా ఉజ్జవిపచ్చనీకధమ్మోతి దస్సనత్తం “అవిజ్ఞానుసయసముగ్ధాతక”న్తి వుత్తం. పరతో మిచ్చాసజ్కప్పాదిగ్గహణేపి ఏసేవ నయో. ధాతుప్పకాసనరసాతి పరమత్థపకాసనరసా, చతుసచ్చవిభావనకిచ్చాతి అత్తో. మగ్గధమ్మానం పటిపక్ఖవిధమనాకారో సాతిసయం పాకటో హుత్వా ఉపట్టాతీతి అవిజ్ఞానుసయసముగ్ధాతకతం సమ్మాదిట్ఠియా వత్వాపి అవిజ్ఞన్థకారవిధంసనపచ్చుపట్టానతా వుత్తా.

తథా సమ్మన్నదిట్ఠినోతి యథా అవిజ్ఞానుసయసముగ్ధాతో హోతి, తథా మగ్గసమ్మాదిట్ఠియా సమ్మన్నదిట్ఠినో. ఏవజ్ఞో చతుసచ్చపటివేధాయ పటిపన్నస్స యోగినోతి ఇమమత్తం తథా-సద్దో ఉపసంహరతి. నిబ్బానారమ్మణతా పన తంసమ్మయుత్తవచనేనేవ బోధితా. మిచ్చాసజ్కప్పనిఘాతకన్తి కామసజ్కప్పాదిమిచ్చాసజ్కప్పసముచ్చేదకం. అప్పనారసోతి నిబ్బానారమ్మణే మగ్గచిత్తస్స సముప్పాదవసేన పవత్తనతో అప్పనాకిచ్చో.

తథా పస్యతో వితక్యయతో చాతి వుత్తప్పకారాయ సమ్మాదిట్టియా పస్సతో, నిబ్బానారమ్మణే చ సమ్మాసజ్జప్పేన చిత్తం అభినిరోపయతో. వచీదుచ్చరితసముత్థాతికాతి చతుబ్బిధస్సపి వచీదుచ్చరితస్స సముచ్చేదికా. ముసావాదాదీనం విసంవాదనాదికిచ్చతాయ లూఖానం అపరిగ్గాహకానం పటిపక్ఖభావతో సినిద్ధభావేన సమ్మయుత్తధమ్మానం పరిగ్గాహకసభావా సమ్మావాచాతి ఆహ “సా పరిగ్గహలక్ఖణా”తి. కాయికకిరియా కిఞ్చి కత్తబ్బం సముట్టాపేతి, సయఞ్చ సముట్టహనం ఘటనం హోతీతి సమ్మాకమ్మంతసజ్ఞాతా విరతిపి సముట్టానసభావా వుత్తా. సమ్మయుత్తధమ్మానం వా ఉక్కిపనం సముట్టాపనం కాయికకిరియాయ భారుక్కిపనం వియ.

అస్సాతి యోగినో. తస్మిం సతి విసుజ్ఞసతో విసుద్ధిభూతా. జీవమానస్స సత్తస్స, సమ్మయుత్తధమ్మానం వా సుద్ధి వోదానం, ఆజీవస్సేవ వా జీవితీన్ద్రియవృత్తియా . ఇాయాజీవస్స అబుద్ధపటికుట్టాయ సమ్మాజీవికాయ పవత్తిహేతుతాయ ఇాయాజీవపవత్తిరసో. ఇమస్స హి పవత్తితో పట్టాయ మిచ్ఛాజీవో న పవత్తతీతి.

సబ్బాకుసలవిద్ధంసకోపి సమ్మావాయామో ఉజుపటిపక్ఖదస్సనవసేన కోసజ్జసముచ్చేదకో వుత్తో. సంకిలేసపక్ఖతోపి తస్స పగ్గణ్ణం పగ్గహో. కాయాదీసు సుభాదిఆకారుపధారణవసేన పవత్తా సుభసజ్ఞాదిపుబ్బజ్గమా అకుసలక్ఖన్ధా మిచ్ఛాసతి, తస్సా విద్ధంసనో మిచ్ఛాసతివినిద్ధుననో. అసమ్మాసోతి సమ్మాసవిద్ధంసనతో తప్పటిపక్ఖో. ఆరమ్మణస్స యథాసభావసల్లక్ఖణం ఉపట్టానం. “ఆరక్ఖపచ్చుపట్టానా”తి, “సతారక్ఖేన చేతసా”తి (దీ. ని. 3.34౮) చ వచనతో విసేసతో సతి కుసలచిత్తస్స ఆరక్ఖాతి ఆహ “సతియా సంరక్ఖీయమానచిత్తస్సా”తి.

౫౬౩. సచ్చజ్ఞాణస్సాతి సచ్చాని ఆరబ్బ పవత్తనకజ్ఞాణస్స, న పటివేధజ్ఞాణం వియ సకిదేవ బుజ్ఞతి, అథ ఖో పునప్పునం ఉప్పజ్జనతో అను అను బోధో అనుబోధో, అనుస్సవాకారపరివితక్కదిట్టినిజ్ఞానక్ఖన్తిఅనుగతో వా బోధో అనుబోధో, తదేవ జ్ఞాణన్తి అనుబోధజ్ఞాణం. న హి తం పచ్చక్ఖతో బుజ్ఞతి, అనుస్సవాదివసేన పన కప్పనముఖేన బుజ్ఞతి. కిచ్చతోతి పరిజాననాదితో. తంకిచ్చకరణేనవ హి పరిజ్ఞోయ్యాదీని వియ తానిపి తస్స పాకటాని హోన్తి. వివట్టానుపస్సనాయ హి సజ్ఞారేహి పతిలీయమానమానసస్స ఉప్పజ్జమానం మగ్గజ్ఞాణం విసజ్ఞారం దుక్ఖనిస్సరణం ఆరమ్మణం కత్వా దుక్ఖం పరిచ్చిన్దతి, దుక్ఖగతఞ్చ తణ్ణం పజహతి, నిరోధఞ్చ సచ్చికరోతి పుసతి. ఆదిచ్చో వియ పభాయ సమ్మాసజ్జప్పాదీహి సహ సముప్పన్నం తం మగ్గం భావేతి, న చ సజ్ఞారే అముఞ్చిత్వా పవత్తమానేన జ్ఞాణేన ఏతం సబ్బం కాతుం సక్కా నిమిత్తపవత్తేహి అవుట్టితత్తా. తస్మా ఏతాని కిచ్చాని కరోన్తం తం జ్ఞాణం దుక్ఖాదీని విభావేతి తత్త సమ్మాహనివత్తనేనాతి “చత్తారిపి సచ్చాని పటివిజ్ఞతీ”తి వుత్తం, ఏకపటివేధేనాతి అధిప్పాయో.

దుక్ఖసముదయమ్పి సో పస్సతీతి కాలన్తరదస్సనం సన్ధాయ వుత్తన్తి చే? న, “యో ను ఖో, ఆవుసో, దుక్ఖం పస్సతి, దుక్ఖసముదయమ్పి సో పస్సతీ”తిఆదినా (సం. ని. ౫.౧౧౦౦) ఏకదస్సినో అజ్ఞాత్తయదస్సితావిచారణాయం తంసాధనత్థం ఆయస్మతా గవమ్పతిత్థేన ఇమస్స సుత్తస్స ఆనీతత్తా, పచ్చేకఞ్చ సచ్చేసు దిస్సమానేసు అజ్ఞాత్తయదస్సనస్స యోజితత్తా. అజ్ఞాథా అనుపుబ్బాభిసమయే పురిమదిట్టస్స పచ్చా అదస్సనతో సముదయాదిదస్సినో దుక్ఖాదిదస్సితా న యోజేతబ్బా సీయా. యోజితా చ సా “యో దుక్ఖసముదయం పస్సతి, దుక్ఖమ్పి సో పస్సతీ”తిఆదినా (సం. ని. ౫.౧౧౦౦). లోకియం సచ్చజ్ఞాణం. తత్థ లోకియజ్ఞాణే. పరియుట్టానసజ్ఞాతో అభిభవో పరియుట్టానాభిభవో, తస్స వసేన. సుద్ధసజ్ఞారపుజ్జమత్తదస్సనతో సక్కాయదిట్టిపరియుట్టానం నివత్తేతి. “లోకసముదయం ఖో, కచ్చాన, యథాభూతం

సముప్సజ్ఞాయ పస్సతో యా లోకే నత్థితా, సా న హోతీ"తి (సం. ని. ౨.౧౫) వచనతో సముదయదస్సనం హేతుఫలపబద్ధావిచ్ఛేదదస్సనతో పరియుట్థానాభిభవవసేన పవత్తమానం ఉచ్ఛేదదిట్ఠం నివత్తేతి. "లోకనిరోధం ఖో...పే... పస్సతో యా లోకే అత్థితా, సా న హోతీ"తి (సం. ని. ౨.౧౫) వచనతో నిరోధదస్సనం హేతునిరోధా ఫలనిరోధదస్సనతో సస్సతదిట్ఠం నివత్తేతి. అత్తకారస్స పచ్చక్షదస్సనతో మగ్గదస్సనం "నత్థి అత్తకారే, నత్థి పరకారే, నత్థి పురిసకారే"తిఆదికం (దీ. ని. ౧.౧౬౮) అకిరియదిట్ఠం పజహతి. "నత్థి హేతు, నత్థి పచ్చయో సత్తానం సంకిలేసాయ, అహేతూ అప్పచ్చయా సత్తా సంకిలిస్సంతి, నత్థి హేతు...పే... విసుద్ధియా, అహేతూ అప్పచ్చయా సత్తా విసుజ్ఞంతి"తిఆదికా (దీ. ని. ౧.౧౬౮; మ. ని. ౨.౧౦౧, ౨౨౭; సం. ని. ౩.౨౧౨) అహేతుకదిట్ఠి చ ఇథ అకిరియాదిట్ఠిగ్గహణేనవ గహితాతి దట్ఠబ్బా. సాపి హి విసుద్ధిమగ్గదస్సనేన పహీయతీతి. దుక్ఖే జాణం సముదయఫలస్స దుక్ఖస్స అద్ధువాదిభావం పస్సతీతి ఫలే విప్పటిపత్తిం నివత్తేతి.

ఇస్సరో లోకం పవత్తేతి సజ్జేతి నివత్తేతి సంహరతీతి ఇస్సరకారణీనో వదంతి. పథానతో లోకో ఆవి భవతి, తత్తేవ చ పతిలీయతీతి పథానకారణీనో.

"కాలో కరోతి భూతాని, కాలో సంహరతీ పజా;

కాలో సుత్తే జాగరతి, కాలో హి దురతిక్కుమో"తి. -

కాలవాదినో. కణ్ఠకస్స తిఖిణభావో వియ, కపిట్టఫలాదీనం పరిమణ్ణలతా వియ, మిగపక్ఖిసరీసపాదీనం విచిత్రతా వియ చ సభావేనవ లోకో సమ్మోత్తి, విభోతి చాతి సభావవాదినో. ఆది-సద్దేన అణూహి లోకో పవత్తతి, సబ్బం పుట్టేకతహేతు, లోకో నియతో అచ్ఛేజ్జసుత్తావృతాభేజ్జమణిసదిసో, న ఏత్థ కస్సచి పురిసకారోతి నియతివాదినో.

"యదిచ్ఛాయ పవత్తంతి, యదిచ్ఛాయ నివత్తరే;

యదిచ్ఛాయ సుఖం దుక్ఖం, తస్మా యాదిచ్ఛకీ పజా"తి. -

యదిచ్ఛావాదినో, యే అధిచ్ఛసముప్పత్తివాదినోతి చ వుచ్చంతి. ఏవమాదిఅకారణవాదసంఘహో దట్ఠబ్బో.

రాముదకఆళారాదీనం వియ, అరూపలోకే నిగణ్ఠానం వియ చ లోకధూపికాయం అపవగ్గో మోక్షోతి గహణం అపవగ్గహో. ఆది-సద్దేన పథానస్స అప్పవత్తి, గుణవియుత్తస్స అత్తనో సకత్తని అవట్టానం, బ్రహ్మనా సలోకతా, సమీపతా, సంయోగో, దిట్ఠధమ్మనిబ్బానవాదాతి ఏవమాదీనం గహణం దట్ఠబ్బం. ఏత్థ చ పథానస్స అప్పవత్తి మహతాదిభావేన అపరిణామో, అనభిబ్యత్తి వా. "అహమజ్ఞో, పకతి అజ్ఞా"తి ఏవం పవత్తపకతిపురిసంతరజాననేన అత్తసుఖదుక్ఖమోహేసు అవిభాగగ్రహణే కిర నివత్తితే వుత్తనయేన పథానం నప్పవత్తతి, సో విమోక్షోతి కాపిలా. గుణవియుత్తస్సాతి బుద్ధిసుఖదుక్ఖఇచ్ఛాదోసప్పయత్తధమ్మాధమ్మసజ్ఞారేహి నవహి అత్తగుణేహి వియుత్తస్సాతి కణాదమతానుసారిసో. సలోకతా బ్రహ్మనా సమానలోకతా. సమీపతా తస్స సమీపప్పవత్తితా. సంయోగో తేన ఏకీభావూపగమనం.

"ఇన్ద్రియతప్పనపుత్తముఖదస్సనాదీహి వినా అపవగ్గో నత్థీ"తి గహేత్వా తథా పవత్తనం కామసుఖల్లికానుయోగో.

అనసనకేసలుజ్ఞానాదితపచరియాయ నగ్గసీలగోసీలకుక్కురసీలాదీహి చ అత్తపరితాపనేన మోక్షో హోతీతి అత్తకిలమథో.

స్వాయం సబ్బో మిచ్చాగాహో సచ్చజాణే సతి పతిట్టం న లభతీతి వుత్తమేవత్తం సజ్జణ్ణో “లోకే లోకప్పభవే”తి గాథమాహతి.

జాణకిచ్చతో వినిచ్చయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౬౪. సేసా సబ్బధమ్మాతి సేసా ఏకాసీతి లోకియధమ్మా. అజ్ఞత్తికబాహిరేసు ద్వాదససు ఆయతనేసు కామభవవిభవతణ్ణావసేన ద్వాదసతికా ఛత్తింస తణ్ణావిచరితాని, ఖుద్దకవత్తువిభజ్జే వా ఆగతనయేన కాలవిభాగం అనామసిత్వా వుత్తాని. తదామసనే హి అట్టసతం హోన్తి. అసమ్మిస్సన్తి ఏకకత్తా కేనచి అసమ్మిస్సం, కుతో తదన్తోగధప్పభేదోతి అధిప్పాయో. వీమంసిద్ధిపాదాదీనం బోధిపక్ఖియానం సతిపి కిచ్చనానత్తే అత్తతో ఏకత్తా సమ్మాదిట్టియా సజ్గహోతి సమ్మాదిట్టిముఖేన తదన్తోగధతా వుత్తా.

తయో నేక్ఖమ్మవితక్కాదయోతి లోకియక్ఖణే అలోభమేత్తాకరుణాసమ్మయోగవసేన భిన్నా, మగ్గక్ఖణే లోభబ్యాపాదవిహింసాసముచ్చేదనవసేన తయోతి ఏకోపి వుత్తో. ఏస నయో సమ్మావాచాదీసు. అప్పిచ్చతాసన్తుట్టితానం పన భావే సమ్మాఆజీవసమ్మవతో తేన తేసం సజ్గహో దట్టబ్బో. భవన్తరేపి జీవితహేతుపి అరియేహి అవీతిక్కుమనీయత్తా అరియకన్తానం సమ్మావాచాదీసీలానం గహణేన యేన సద్ధాహత్తేన తాని గహేతబ్బాని, సో సద్ధాహత్తో గహితో ఏవ హోతీతి తతో అనజ్ఞాని సద్ధిన్ద్రియసద్ధాబలాని తత్త అన్తోగధాని వుత్తాని. ఛన్తో పన సద్ధానుగుణోతి కత్వా ఛన్దిద్ధిపాదస్సాపి తదన్తోగధతా వుత్తా. తేసం అత్తితాయాతి సద్ధిన్ద్రియసద్ధాబలఛన్దిద్ధిపాదానం అత్తితాయ సీలస్స అత్తిభావతో తివిధేనాపి సీలేన తే తయోపి గహితాతి తత్త అన్తోగధా. చిత్తసమాధీతి చిత్తిద్ధిపాదం వదతి. “చిత్తం పజ్జాఞ్నా భావయ”న్తి (సం. ని. ౧.౨౩, ౧౯౨; పేటకో. ౨౨; మి. ప. ౨.౧.౯) హి చిత్తముఖేన సమాధి వుత్తోతి సమాధిముఖేన చిత్తమ్మి వత్తబ్బతం అరహతి. చిత్తిద్ధిపాదభావనాయ పన సమాధిపి అధిమత్తో హోతీతి వీమంసిద్ధిపాదాదివచనం వియ చిత్తిద్ధిపాదోతి అవత్వా ఇధ “చిత్తసమాధీ”తి వుత్తం. “పీతిమనస్స కాయో పస్సమ్మతి, పస్సద్ధకాయో సుఖం వేదేతి, సుఖినో చిత్తం సమాధియతీ”తి (దీ. ని. ౧.౪౬౬; ౩.౩౮౯; సం. ని. ౨.౩౭౬; అ. ని. ౩.౯౬; ౧౧.౧౨) వచనతో సమాధిఉపకారా పీతిపస్సద్ధియో, తస్మా సమాధిగహణేన గహితా. ఉపేక్షా పన సమాధిఉపకారకతో, తంసదిసకిచ్చతో చ. తస్మా సమాధిసీసేన ఏతేసం అన్తోగధతా దట్టబ్బా.

అన్తోగధానం పభేదవినిచ్చయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౬౫. భారో వియ దుక్ఖసచ్చం విఘాతకత్తా, సంహరణీయవసేన విహన్తభావతోతి అత్తో. భారాదానమివ తత్త తత్త భవే ఉప్పజ్జనకవిఘాతస్స హేతుభావతో. భారనిక్ఖేపనమివ పవత్తిదుక్ఖవూపసమభావతో. రోగో వియ, దుబ్భిక్ఖమివ చ బాధకత్తా. రోగనిదానం వియ, దుబ్బుట్టి వియ చ పభవలక్ఖణత్తా. దుబ్బుట్టితి చ అవస్సనం వా అతివస్సనం వా. రోగవూపసమో వియ, సుబ్భిక్ఖమివ చ సన్తిలక్ఖణత్తా, సుఖభావతో. “నిబ్బానం పరమం సుఖ”న్తి (ధ. ప. ౨౦౩-౨౦౪) హి వుత్తం. భేసజ్జమివ, సువుట్టి వియ చ దుక్ఖస్స హేతుపచ్చేదతో, తస్స చ అపగమూపాయభావతో. నియ్యానలక్ఖణత్తో మగ్గసచ్చం. అనిట్టభావతో, సాసజ్కసప్పటిభయతో చ దుక్ఖం వేరివిసరుక్ఖభయఓరిమతీరూపమం. వేరం బ్యాపాదో, పచ్చత్తికభావో వా. వేరసముగ్ఘాతో వేరవూపసమో మేత్తా. వేరసముగ్ఘాతుపాయో సజ్గహవత్తాని.

ఉపమాతో వినిచ్చయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౬౬. ఏస నయో సముదయాదీసూతి అత్తి చేత్త సముదయో, న అరియసచ్చం, అత్తి అరియసచ్చం, న సముదయో, అత్తి సముదయో చేవ అరియసచ్చం, అత్తి నేవ సముదయో న అరియసచ్చంతి. సేససచ్చద్వయేపి ఏసేవ నయో. న అరియసచ్చం పరిశ్శోయ్యపహాతబ్బాసజ్జతనియ్యానభావాభావతో. ఇతరం పన అరియసచ్చద్వయంతి సముదయమగ్గసచ్చద్వయమాహ. సియా దుక్ఖం సజ్జారదుక్ఖతాయ. తేనాహ “అనిచ్చతో”తి. తథత్తేనాతి తథసభావేన, పరిశ్శోయ్యభావేనాతి అత్తో. ఏతేన తం అరియసచ్చద్వయం “సియా దుక్ఖం, న అరియసచ్చం, సియా అరియసచ్చం, న దుక్ఖ”ంతి ఇమమత్థం దస్సేతి. అరియసచ్చసద్దపరా హి దుక్ఖాదిసద్దా పరిశ్శోయ్యాదిభావం వదంతి. తేనేవ అరియసచ్చసద్దానపేక్షం దుక్ఖసద్దం సద్దాయ మగ్గసమ్మయుత్తసామజ్జాఫలధమ్మానం ఆదిపదసజ్గహో వుత్తో, అరియసచ్చసద్దాపేక్షం పన సద్దాయ చతుత్తపదసజ్గహో.

సబ్బాకారేనాతి సబ్బప్పకారేన. యథా మగ్గసమ్మయుత్తధమ్మాదయో ఏకజ్గవికలా, ఏవం అహుత్వా సబ్బజ్ఞయోగేన దుక్ఖతాయ చేవ అరియసచ్చతాయ చాతి అత్తో. “ఉపాదానక్ఖన్ధపఞ్చక”ంతి వుత్తే తణ్ణాయపి సజ్గహో సియాతి తంనివత్తనత్థం “అజ్జత్త తణ్ణాయ”తి వుత్తం తస్సా విసుం అరియసచ్చభావతో. సముదయాదీసు అవసేసకిలేసాదయో పభవత్తేన సముదయో, న అరియసచ్చం సుత్తంతసంవణ్ణనా అయంతి కత్వా . నిరోధో అరియసచ్చం, న సముదయో. ఇతరం పన అరియసచ్చద్వయం సియా సముదయో అత్తనో ఫలస్స పచ్చయత్తేన, న పన యస్స పహానాయ భగవతి బ్రహ్మచరియం వుస్సంతి తథత్తేన, సబ్బాకారేన పన తణ్ణాసముదయో చేవ అరియసచ్చం. మగ్గసమ్మయుత్తధమ్మా, సామజ్జాఫలాని చ యస్స పహానాయ భగవతి బ్రహ్మచరియం వుస్సంతి తథత్తేన నేవ సముదయో, న అరియసచ్చం. సజ్జారనిరోధో, నిరోధసమాపత్తి చ నిరోధో, న అరియసచ్చం. సముదయో అరియసచ్చం, న నిరోధో. ఇతరం పన అరియసచ్చద్వయం సియా నిరోధో ఖణనిరోధసబ్బావతో, న పన యస్స సచ్చికిరియాయ భగవతి బ్రహ్మచరియం వుస్సంతి తథత్తేన. సబ్బాకారేన పన అసజ్జతా ధాతు నిరోధో చేవ అరియసచ్చం. సేసం వుత్తనయమేవ. అరియమగ్గతో అజ్ఞాని మగ్గాని మగ్గో, న అరియసచ్చం. నిరోధో అరియసచ్చం, న మగ్గో. ఇతరం పన సచ్చద్వయం సియా మగ్గో భవగామినిపటిపదాభావతో, న పన యస్స భావనాయ భగవతి బ్రహ్మచరియం వుస్సంతి తథత్తేన, సబ్బాకారేన పన నిరోధగామినిపటిపదా మగ్గో చేవ అరియసచ్చం. సేసం వుత్తనయమేవ.

చతుక్కతో వినిచ్చయవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౬౭. సుజ్ఞానీతి వేదకాదీహి బాహిరకపరికప్పితేహితి అధిప్పాయో. దుక్ఖజ్ఞో వేదనీయమ్మి సంతం వేదకరహితం, కేవలం పన తస్మిం అత్తనో పచ్చయేహి పవత్తమానే దుక్ఖం వేదేతీతి వోహరమత్తం హోతి. ఏస నయో ఇతరేసుపి.

“దుక్ఖమేవా”తి అవధారణేన నివత్తితమత్థం దస్సేతుం “న కోచి దుక్ఖితో”తి వుత్తం. కిరియావ విజ్ఞతీతి సముదయసచ్చం సద్దాయ వదతి. పురిమసచ్చద్వయస్స విపాకవట్టకమ్మవట్టసజ్గహతో కారకస్స వా దుక్ఖసచ్చసభావమాహ. కాతబ్బాపి హి కిరియా కారకరహితా కేవలం అత్తనో పచ్చయేహి తాయ పవత్తమానాయ దుక్ఖసజ్జితే ధమ్మప్పబుద్ధే కిరియం కరోతీతి వోహరమత్తం హోతి. నిబ్బుతగమకేసుపి ఏసేవ నయో. “మగ్గో అత్తో”తి వత్తబ్బే “మగ్గమత్తో”తి ఓకారస్స అభావో కతోతి దట్టబ్బం. గమకోతి నిబ్బుతిం గంతా.

కిలేసాసుచిపగ్గరణట్టేన సాసవతా అసుభతాతి కత్వా అనాసవతా నిరోధమగ్గా సుభా ఏవ. దుష్టాదీనం పరియాయేన సముదయాదిభావో చ అత్తి , న పన నిరోధభావో, నిరోధస్స వా న దుష్టాదిభావోతి నిరోధావసేసత్తయానం న అజ్ఞామజ్ఞాసమజ్ఞేతాతి ఆహ “నిరోధసుజ్ఞాని వా”తిఆది.

సముదయే దుష్టస్సాభావతోతి పోనోభవికాయ తణ్ణాయ పునబ్బవస్స అభావతో. యథా వా పకతివాదీనం వికారా అవికారిభావతో, పుట్టే పతిపలీనా చ పకతిభావేనేవ తిట్టన్తి, న ఏవం సముదయసమ్మయుత్తమ్మి దుష్టం సముదయభావేన తిట్టతీతి ఆహ “సముదయే దుష్టస్సాభావతో”తి . మగ్గే చ నిరోధస్స అభావతోతి సమ్మన్తో. యథా అవిభత్తేహి వికారేహి మహాహజ్జారతమ్మత్తవిసేసిన్దియభూతవిసేసేహి పకతిభావేనేవ రితేహి పకతి సగబ్బా ఇచ్చితా పకతివాదీహి, ఏవం న ఫలేన సగబ్బో హేతుతీతి అత్తో. “దుష్టసముదయానం నిరోధమగ్గానజ్ఞా అసమవాయా”తి ఏతం వివరన్తో ఆహ “న హేతుసమవేతం హేతుఫల”న్తిఆది. తత్త “ఇథ తన్తూసు పటో, కపాలేసు ఘటో, బీరణేసు కటో ద్వీసు అణూసు ద్వీఅణుక”న్తిఆదినా ఇథ వుద్ధివోహరజనకో అవిసుం సిద్ధానం సమ్మన్తో సమవాయో, తేన సమవాయేన కారణేసు ద్వీసు అణూసు ద్వీఅణుకం ఫలం సమవేతం ఏకీభూతమివ సమ్మద్ధం, తీసు అణూసు తిఅణుకన్తి ఏవం మహాపద్దవీమహాఉదకమహాఅగ్గిమహావాతక్ఖన్ధపరియన్తం ఫలం అత్తనో కారణేసు సమవేతన్తి సమవాయవాదినో వదన్తి. ఏవం పన వదన్తేహి అపరిమాణేసు కారణేసు మహాపరిమాణం ఏకం ఫలం సమవేతం అత్తనో అన్తోగధేహి కారణేహి సగబ్బం అసుజ్ఞాన్తి వుత్తం హోతి. ఏవమిథ సమవాయాభావా ఫలే హేతు నత్థీతి హేతుసుజ్ఞం ఫలన్తి అత్తో.

సుజ్ఞాతో వినిచ్చయవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి మగ్గనిద్దేసకథావణ్ణనా.

ఏకవిధాదివినిచ్చయకథావణ్ణనా

౫౬౮. పవత్తిభావతోతి సంసారస్స పవత్తిభావతో. చతుఆహారభేదతోతి చతుఆహారప్పచ్చయవిసేసతో. ఏతేన చత్తారో కబళీకారాదిఆహారవిసేసే, అజ్ఞోహరణీయవత్తు, సళాయతన, అవిజ్ఞా, అభిసజ్ఞారసజ్ఞాతే తప్పచ్చయభూతధమ్మవిసేసే చ సగ్గణ్ణాతి , ఓజట్టమకరూప, వేదనా, పటిసన్దివిజ్ఞాణ, నామరూపసజ్ఞాతే తన్నిబ్బత్తధమ్మవిసేసే చ.

పవత్తకభావతో పవత్తిదుక్ఖస్స. రూపాభినన్దనాదిభేదో రూపక్ఖన్దాదిఅభినన్దనభేదో, రూపారమ్మణాదివసేనాపీతి వదన్తి. రూపతణ్ణాదీనం పచ్చేకం అనేకభేదత్తా ఛ తణ్ణాకాయా, తేసం భేదతో.

ఉపాదాసేహి ఉపాదీయతీతి ఉపాది, ఉపాదానక్ఖన్ధపఞ్చకం. తన్నిస్సరణభూతం నిబ్బానం, తస్స వూపసమో తంసన్తీతి కత్వా తస్స యావ పచ్చిమం చిత్తం, తావ సేసతం, తతో పరం అనవసేసతజ్ఞా ఉపాదాయ సఉపాదిసేసనిబ్బానధాతు, నిరుపాదిసేసనిబ్బానధాతూతి ద్వీధా వోహరీయతి. యథా చాయం భేదో వోహరతో, ఏవమితరేపీతి తే కతిపయే దస్సేతుం “తివిధో”తిఆది వుత్తం. అజ్ఞాథా ఏకస్స సతో నిబ్బానస్స కుతో భేదోతి.

సమథవిపస్సనాభేదతోతి ఏత్త సమ్మాదిట్ఠిసమ్మాసజ్జప్పా విపస్సనా, ఇతరే సమథాతి వదన్తి. సీలమ్మి హి సమథస్స ఉపకారకత్తా సమథగ్గహణేన గయ్ఘతీతి తేసం అధిప్పాయో. అథ వా యానద్వయస్స వసేన లద్ధో మగ్గో సమథో విపస్సనాతి

ఆగమనవసేన వుత్తేతి దట్టబ్బో. అయన్తి అరియమగ్గో. సప్పదేసత్తాతి సీలక్ఖద్దాదీనం ఏకదేసత్తాతి అత్తో. ఏకదేసో హి పదిస్సతి అవయవభావేన అపదిసీయతీతి పదేసో, అత్తనో సముదాయం పతి సహ పదేసీనాతి సప్పదేసోతి వుచ్చతి యథా “సనిదస్సనా ధమ్మా”తి (ధం. సం. దుకమాతికా ౯), సీలక్ఖద్దాదయో చ సబ్బలోకియలోకుత్తరసీలాదిసజ్ఞాహకా, అరియమగ్గో లోకుత్తరో ఏవాతి తదేకదేసో హోతి.

సజాతితోతి సమానజాతితో, వచీదుచ్చరితవిరతిఆదిభేదేసు సమానాయ సీలజాతియాతి అత్తో.

ఓనతసహాయో వియ వాయామో పగ్గహకిచ్చసామణ్ణతో. అంసకూటం దత్త్యా రితసహాయో వియ సతి అపిలాపనవసేన నిచ్చలభావకరణసామణ్ణతో. సజాతితోతి సవితక్కుసవిచారాదిభేదేసు సమానాయ సమాధిజాతియాతి అత్తో. కిరియతోతి సమాధిఅనురూపకిరియతో. తతో ఏవ హి “చత్తారో సతిపట్టానా సమాధినిమిత్తా, చత్తారో సమ్మప్పధానా సమాధిపరిక్ఖారా”తి (మ. ని. ౧.౪౬) సతివాయామానం సమాధిస్స నిమిత్తపరిక్ఖారభావో వుత్తో.

అకోటేన్నేన వియాతి “అనిచ్చం అనిచ్చ”న్తిఆదినా పజ్ఞాకిచ్చసదిసేన కిచ్చేన సమంతతో కోటేన్నేన వియ, “అనిచ్చం ఖయట్టేన, దుక్ఖం భయట్టేన”తిఆదినా (పటి. మ. ౧.౪౮) పరివత్తేన్నేన వియ చ ఆదాయ ఊహిత్యా దిన్నమేవ పజ్ఞా పటివిజ్ఞతి. ద్విన్నం సమానకాలత్తేపి పచ్చయభావేన సమ్మాసజ్కప్పస్స పురిమకాలస్స వియ నిద్దేసో కతో. సజాతితోతి “దుక్ఖే జాణ”న్తిఆదీసు (సం. ని. ౨.౮) సమానాయ పజ్ఞాజాతియా. కిరియతోతి ఏత్థ పజ్ఞాసదిసం కిచ్చం “కిరియా”తి వుత్తం, పుట్టే పన సమాధిఉపకారకం తదనురూపకిచ్చన్తి అయమేత్థ విసేసో.

“సబ్బం , భిక్ఖవే, అభిజ్ఞోయ్య”న్తి (సం. ని. ౪.౪౬) వచనతో చత్తారిపి అభిముఖం పచ్చక్ఖతో జాతబ్బాని, అభివిసిట్టేన వా జాణేన జాతబ్బానీతి అభిజ్ఞోయ్యాని.

౨౬౯. అజ్ఞామజ్ఞాం సభాగానీతి అజ్ఞామజ్ఞాసమానభాగాని, సదిసరూపానీతి అత్తో.

దురభిసమ్మవతరన్తి అభిసమ్మవితుం సాధేతుం అసక్కుణేయ్యతరం, సత్తివిఘాతేన దురభిగమన్తి అత్తో. అసనన్తి కణ్డం. అతిపాతేయ్యాతి ఖిపేయ్య. కోటియాతి కణ్డస్స కోటియా వాలగ్గేన. కోటిన్తి వాలస్సేవ కోటిం. పటివిజ్ఞేయ్యాతి పటిముఖభావేన విజ్ఞేయ్య.

బాధకపభవసన్తినియ్యానలక్ఖణేహి వవత్థానం సలక్ఖణవవత్థానం. దురవగాహత్తేన గమ్మీరత్తాతి ఓళారికా దుక్ఖసముదయా. తిరచ్ఛానగతానమ్మి హి దుక్ఖం, ఆహారాదీసు చ అభిలాసో పాకట్తో. పీళనాదిఆయూహనాదివసేన పన “ఇదం దుక్ఖం, ఇదమస్స కారణ”న్తి యాథావతో ఓగాహితుం అసక్కుణేయ్యత్తా గమ్మీరరా. సణ్ణసుఖుమధమ్మత్తా నిరోధమగ్గా సభావతో ఏవ గమ్మీరట్టేన దురవగాహ. తేనేవ ఉప్పన్నే మగ్గే నత్తి నిరోధమగ్గానం అనవగాహోతి. నిబ్బానమ్మి మగ్గేన అధిగంతబ్బత్తా తస్స ఫలన్తి అపదిసీయతీతి ఆహ “ఫలాపదేసతో”తి. వుత్తజ్ఞోతం “దుక్ఖనిరోధే జాణం అత్థపటిసమ్మిదా”తి (విభ. ౭౧౯). మగ్గోపి నిరోధస్స సమ్మాపకభావతో “హేతూ”తి అపదిసీయతీతి ఆహ “హేతుఅపదేసతో”తి. వుత్తమ్మి చేతం “దుక్ఖనిరోధగామినియా పటిపదాయ జాణం ధమ్మపటిసమ్మిదా”తి (విభ. ౭౧౯).

ఇతి ఏవం షకారేహీతి ఇతి విజ్ఞాతి సమ్బద్ధో. తత్త ఇతిసద్దేన విజాననక్రమం దస్సేతి. ఏవం షకారేహీతి ఏవం-సద్దేన విజాననకారణభూతేన ఏవ.

సభాగవిసభాగతోవినిచ్చయవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇన్ద్రియసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి సోళసమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౧౭. పజ్ఞాభూమినిద్దేసవణ్ణనా

పటిచ్చసముప్పాదకథావణ్ణనా

౨౭౦. ఇమిస్సా పజ్ఞాయాతి ఇమిస్సా యథాధిగతాయ విపస్సనాయ. భూమిభూతేసూతి పవత్తిట్టానభూతేసు.
కామఞ్చాయం పటిచ్చసముప్పాదపటిచ్చసముప్పన్నసమఞ్ఞో పితాపుత్తసమఞ్ఞో వియ అపేక్షాసిద్ధా, హేతుఫలధమ్మేసు
పన యథాక్కమం వవత్తితావాతి “పటిచ్చసముప్పాదో చేవా”తిఆదినా విభజ్జ వుత్తం. ఆదిసద్దేనాతి
“పటిచ్చసముప్పాదాదిభేదా”తి ఏత్థ వుత్తఆదిసద్దేన. అవసేసా హోన్తి, సంవణ్ణనావసేనాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “తేసం
వణ్ణనాక్కమో అనుప్పత్తో”తి.

అవిజ్ఞాదయో ధమ్మా పటిచ్చసముప్పాదో, న సముప్పత్తిమత్తం. స్వాయమత్తో ఇమినా సుత్తపదేన వేదితబ్బోతి
దస్సేన్తో “వుత్తఞ్ఞోత”న్తిఆదిం వత్వా పటిచ్చసముప్పన్నే పన దస్సేతుం “జరామరణాదయో పనా”తిఆది ఆరద్ధం. కస్మా
పనేత్థ అనులోమతో పటిచ్చసముప్పాదధమ్మా దస్సితా, పటిలోమతో పటిచ్చసముప్పన్నా ధమ్మాతి? యతో తే
పచ్చయతో ఉప్పన్నా, తస్స సమనంతరదస్సనత్తం.

న నిచ్చం న సస్సతన్తి అనిచ్చం. సమేచ్చ సమ్మాయ పచ్చయేహి కతన్తి సజ్ఞతం. పటిచ్చ పచ్చయారహం పచ్చయం
నిస్సాయ సహితమేవ ఉప్పన్నన్తి పటిచ్చసముప్పన్నం. ఖయనసభావం ఖయధమ్మం. వయనసభావం వయధమ్మం.
విరజ్జనసభావం పలుజ్జనసభావం విరాగధమ్మం. నిరుజ్జనసభావం నిరోధధమ్మం. సేసం యదేత్థ వత్తబ్బం, తం పరతో ఆవి
భవిస్సతి.

౨౭౧. ఏత్థాతి ఏతేసు యథావుత్తేసు సుత్తపదేసు. సజ్ఞేవోతి అత్థసజ్ఞేవో.

జాతిపచ్చయాతి జాతిసజ్ఞాతా పచ్చయా. హేతున్హి నిస్సక్కవచనం. రితావ సా ధాతూతి యాయం జరామరణస్స
ఇదప్పచ్చయతా “జాతిపచ్చయా జరామరణ”న్తి, ఏసా ధాతు ఏస సభావో. సా తథాగతానం ఉప్పాదతో పుట్టే, ఉద్ధఞ్చ
అవిజ్ఞాయమానో, మజ్జే చ విజ్ఞాయమానో, న తథాగతేహి ఉప్పాదితో, అథ ఖో సమ్భవంతస్స జరామరణస్స సబ్బకాలం
జాతిపచ్చయతో సమ్భవోతి రితా ఏవ. కేవలం పన సయమ్మూఞ్ఞాణేన అభిసమ్మజ్జనతో, “అయం ధమ్మో తథాగతేన
అధిగతో”తి పవేదనతో చ తథాగతో “ధమ్మస్సామీ”తి వుచ్చతి న అపుబ్బస్స ఉప్పాదనతో. తేన వుత్తం “రితావ సా
ధాతూ”తి. సా ఏవ జాతిపచ్చయా జరామరణన్తి ఏత్థ విపల్లాసాభావతో ఏవం అవబుజ్జమానస్స ఏతస్స సభావస్స, హేతునో
వా తథేవ భావతో రితతాతి ధమ్మట్టితతా. జాతి వా జరామరణస్స ఉప్పాదట్టితి
పవత్తాయూహనసంయోగపలిబోధసముదయహేతుపచ్చయట్టితీతి తదుప్పాదాదిభావేనస్సా రితతా “ధమ్మట్టితతా”తి
ఫలం పతిసామత్థియతో హేతుమేవ వదతి.

అథ వా ధారీయతి పచ్చయేహీతి ధమ్మో, తిట్టతి తత్థ తదాయత్తవుత్తితాయ ఫలన్తి రితి, ధమ్మస్స రితి ధమ్మట్టితి.
ధమ్మోతి వా కారణం, పచ్చయోతి అత్తో. ధమ్మస్స రితిసభావో, ధమ్మతో చ అజ్ఞో సభావో నత్తితి ధమ్మట్టితి, పచ్చయో.
తేనాహ “పచ్చయపరిగ్గహే పజ్ఞా ధమ్మట్టితిజ్ఞాణ”న్తి (పటి. మ. ౧.౪౨). ధమ్మట్టితి ఏవ ధమ్మట్టితతా. సా ఏవ ధాతు

“జాతిపచ్చయ జరామరణ”ని ఇమస్స సభావస్స, హేతునో వా అజ్ఞాధత్తాభావతో “న జాతిపచ్చయా జరామరణ”ని విజ్ఞాయమానస్స తబ్బావాభావతో నియామతా వవత్తితభావోతి ధమ్మనియామతా. ఫలస్స వా జరామరణస్స జాతియా సతి సమ్భవో ధమ్మో హేతుమ్హి రితతాతి ధమ్మట్టితతా. అసతి అసమ్భవో ధమ్మో నియతతాతి ధమ్మనియామతాతి ఏవం ఫలేన హేతుం విభావేతి. తం “రితావ సా ధాతూ”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౨౦) వుత్తం ఇదప్పచ్చయతం అభిసమ్మజ్జతి పచ్చక్షకరణేన అభిముఖం బుజ్జతి యాథావతో పటివిజ్జతి. అభిసమేతీతి తస్స వేవచనం. ఆదితో కథేన్తో ఆచిక్ఖతి, ఉద్ధిసతీతి అత్థో. తమేవ ఉద్దేసం పరియోసాపేన్తో దేసేతి. యథాఉద్ధిట్టమత్తం నిద్ధిసనవసేన పకారేహి ఇాపేన్తా పజ్జాపేతి. పకారేహియేవ పతిట్టపేన్తో పట్టపేతి. యథానిద్ధిట్టమత్తం పటినిద్ధిసనవసేన వివరతి విభజతి, వివటజ్ఞో విభత్తఇచ్చ అత్తం హేతుధారణదస్సనేహి పాకటం కరోన్తో ఉత్తానీకరోతి. ఉత్తానీకరోన్తో తథాపచ్చక్షభూతం కత్వా నిగమనవసేన పస్సథాతి చాహ.

౨౭౨. పచ్చయలక్ఖణోతి పచ్చయభావలక్ఖణో, పచ్చయోతి వా లక్ఖితబ్బో. పవత్తిదుక్ఖస్స అనుబద్ధాపనకీచ్చతాయ దుక్ఖానుబద్ధనరసో. నిబ్బానగామిమగ్గస్స ఉప్పధభావతో కుమ్మగ్గపచ్చపట్టానో.

సో పనాయం పటిచ్చసముప్పాదో. యావత్తకేహి పచ్చయేహి యం ఫలం ఉప్పజ్జనారహం, అవికలేహివ తేహి తస్స ఉప్పత్తి, తదజ్ఞోన చ తస్స పయోజనం నత్తీతి ఆహ “అనూనాధికేహివా”తి. యథా తం చక్ఖురూపాలోకమనసికారేహి చక్ఖువిజ్ఞాణస్స, ఏతేన తంతంఫలనిప్పాదనేన తస్సా పచ్చయసామగ్గియా తప్పరతా తథతాతి దస్సేతి. సామగ్గిన్తి సమోధానం, సమవాయన్తి అత్థో. అసమ్భవాభావతోతి అనుప్పజ్జనస్స అభావతో. పచ్చయసామగ్గియజ్ఞో సతి అనుప్పజ్జనే తస్సా వితథతా సీయా. అజ్ఞాధమ్మప్పచ్చయేహీతి అజ్ఞాస్స ఫలధమ్మస్స పచ్చయేహి. అజ్ఞాధమ్మానుప్పత్తితోతి తతో అజ్ఞాస్స ఫలధమ్మస్స అనుప్పజ్జనతో. న హి కదాచి చక్ఖురూపాలోకమనసికారేహి సోతవిజ్ఞాణస్స సమ్భవో అత్తి, యది సీయా, తస్సా సామగ్గియా అజ్ఞాధతా నామ సీయా, న చేతం అత్తీతి “అనజ్ఞాధతా”తి వుత్తం. పచ్చయతోతి పచ్చయభావతో. పచ్చయసమూహతోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో.

౨౭౩. ఇదప్పచ్చయా ఏవ ఇదప్పచ్చయతాతి తా-సద్దేన పదం వడ్డితం, న కిజ్ఞో అత్తంతరం యథా దేవో ఏవ దేవతాతి. ఇదప్పచ్చయానం వా సమూహో ఇదప్పచ్చయతాతి సమూహత్థం తా-సద్దమాహ యథా “జనానం సమూహో జనతా”తి. నను చ “అత్తి ఇదప్పచ్చయా జరామరణన్తి ఇతి పుట్టేన సతా, ఆనన్ద, అత్తితిస్స వచనీయం. కిం పచ్చయా జరామరణన్తి ఇతి చే వదేయ్య, జాతిపచ్చయా జరామరణన్తి ఇచ్చస్స వచనీయ”ని (దీ. ని. ౨.౯౬) జాతిసద్దపచ్చయసద్దసమానాధికరణేన కిం-సద్దేన ఇదంసద్దస్స సమానాధికరణతాదస్సనతో ఇదప్పచ్చయసద్దస్స కమ్మధారయసమాసో దిస్సతి, న హేత్థ “ఇమస్స పచ్చయా ఇదప్పచ్చయా”తి జరామరణస్స, అజ్ఞాస్స వా పచ్చయతో జరామరణసమ్భవపుచ్చా సమ్భవతి విదితభావతో, అసమ్భవతో చ, జరామరణస్స పన పచ్చయపుచ్చా సమ్భవతి. పచ్చయ-సద్దేన చ సమానాధికరణతాయ ఇదం-సద్దస్స ఇమస్సా పచ్చయతి పచ్చయపుచ్చా యుజ్జతి. సా చ సమానాధికరణతా బాహిరత్థసమాసేపి లబ్బతి. తతో చ అజ్ఞాపదత్తవచనిచ్చాభావే కమ్మధారయసమాసో లబ్బతి.

సామివచనసమాసే పన సమానాధికరణతా నత్తీతి న కథజ్ఞో కమ్మధారయసమాససమ్భవోతి? నయిదమేవం వచనిచ్చంతరభావతో. పటిచ్చసముప్పాదవచనిచ్చా హేసా “ఇదప్పచ్చయతా పటిచ్చసముప్పాదో”తి ఏత్థ. “అత్తి ఇదప్పచ్చయా జరామరణ”ని ఏత్థ పన జరామరణస్స పచ్చయమత్తపరిపుచ్చా, తస్మా యథా ఇదం-సద్దస్స పటిచ్చసముప్పాదవిసేసనతా, పుచ్చితబ్బపచ్చయవిసేసనతా చ హోతి, తథా సమాసవికప్పో ఏత్థ, తత్త చ కాతబ్బోతి న

సమాసస్తరదస్సనం సామివచనసమాసబాధకం. కస్మా పనేత్థాపి కమ్మధారయసమాసో న ఇచ్చితోతి? హేతుప్పభవానం హేతు పటిచ్చసముప్పాదోతి ఇమస్సత్థస్స కమ్మధారయసమాసే అసమ్భవతో, “ఇమస్స అత్తనో పచ్చయానురూపస్స అనురూపో పచ్చయో ఇదప్పచ్చయో”తి ఇమస్స చ అత్తస్స ఇచ్చితత్తా. యో పనేత్థ ఇదం-సద్దేన గహితో అత్తో, సో “అత్తి ఇదప్పచ్చయా జరామరణ”న్తి ఏత్థ జరామరణగ్గహణేనేవ గహితోతి ఇదం-సద్దో పటిచ్చసముప్పన్నతో అభస్సీత్వా అజ్ఞాసమ్భవతో పచ్చయే అవతిత్థతి, తస్మా తత్థ కమ్మధారయసమాసో. ఏత్థ పన ఇదం-సద్దస్స తతో పరిచ్చజనకారణం నత్థీతి సామివచనసమాసో ఏవ. ఏవమ్మి న ఇదప్పచ్చయో ఏవ ఇదప్పచ్చయభావో భవితుం యుత్తోతి ఇదప్పచ్చయతాయ పటిచ్చసముప్పాదతానుపపత్తీతి? నాయం దోసో అత్తంతరాభావతోతి వుత్తోవాయమత్తో.

అథ వా పన హోతు ఇదప్పచ్చయభావో ఇదప్పచ్చయతాతి. భావోతి చేత్థ అవినాభావిఫలం పతి హేతునో సత్వం. తథా హి ఇదప్పచ్చయ-సద్దో జాతిఆదీసు నిరుత్తో. తస్మా ఇదప్పచ్చయసత్వం ఇదప్పచ్చయతో అజ్ఞం నత్థి. యది అజ్ఞం సీయా, తం అవిజ్ఞమానం సీయా. న హి సతా అజ్ఞం విజ్ఞమానం హోతి. అథ సత్వం సం నామ, యస్స సతో భావో, తం అసం నామ సీయా. న హి తం సత్వం సభావం సత్వతో అజ్ఞత్తా, తస్మా సతో భావో సత్వన్తి నిద్దేసో న యుజ్జతి. న చ సం-సమ్మన్దేన అసం సం నామ హోతి, పగేవ సం-సమ్మన్దేన. అసతి చ సదితిగ్గహణం విపరీతగ్గాహోతి న గహణతో సంసిద్ధి. సదిసకప్పనాయజ్ఞా మాణవకస్స సీహాభావో వియ న అసతో సం-సభావతా. యస్మా పన ఇదప్పచ్చయభావో యథావుత్తం సత్వం, న అసత్వం. నాపి యస్స తం సత్వం, తదసం, తస్మా ఇదప్పచ్చయభావో ఇదప్పచ్చయసరూపం సభావంతరేహి వినివత్తభావదస్సనత్థం ఇమస్సాయన్తి విసేసీత్వా ఇదప్పచ్చయతాతి వుత్తన్తి న ఇదప్పచ్చయతాయ పటిచ్చసముప్పాదభావాసమ్భవో.

పటిచ్చ సముప్పజ్జతి ఏతస్మాతి పటిచ్చసముప్పాదోతి తస్సాపి హేతుఅత్తభావతో జాతిఆదిపదానం ఏవమేవ హేతుభావవాచకతాయ హేతుపధానతా యోజేతత్తా హేతుప్పభవానం హేతు పటిచ్చసముప్పాదోతి కత్వా . తథా హి “దసబలసమన్నాగతో, భిక్షవే, తథాగతో చతూహి వేసారజ్జేహి సమన్నాగతో ఆసభం రానం పటిజానాతి, పరిసాసు సీహనాదం నదతి, బ్రహ్మచక్కిం పవత్తేతి, ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతి యావ ఏవమేతస్స కేవలస్స దుక్ఖక్షన్దస్స నిరోధో హోతీ”తి (సం. ని. ౨.౨౧-౨౨) అనేన సీహనాదసుత్తేన పకాసితో ఏవమత్తో. “కిం వాదీ పనాయస్మతో సత్థా కిమక్ఖాయీ”తి పుట్టేన ఆయస్మతా అస్సజిత్థేరేన -

“యే ధమ్మా హేతుప్పభవా, తేసం హేతుం తథాగతో ఆహా;

తేసజ్ఞా యో నిరోధో, ఏవంవాదీ మహాసమణో”తి. (మహావ. ౬౦; అప. థేర ౧.౧.౨౮౬) -

వుత్తో. తేన విజ్ఞాయతి హేతుప్పభవానం హేతు పటిచ్చసముప్పాదోతి. సేసమేత్థ వత్తబ్బం పరతో ఆవి భవిస్సతి.

౫౭౪. పటిచ్చాతి తం తం కారణం నిస్సాయ. సమ్మాతి అవిపరీతం అనిచ్చతో అనిచ్చస్స ఉప్పాదోతి కత్వా. నిచ్చతో హి కారణతో ఫలస్స ఉప్పాదో విపరీతో. తేనాహ “తిత్థియ...పే.... నిరపేక్షో”తి. “ఉప్పాదో పజ్ఞాయతీ”తి (సం. ని. ౩.౩౮; అ. ని. ౩.౪౭; కథా. ౨౧౪) ఏవం వుత్తసజ్ఞతలక్ఖణతో అజ్ఞో “పచ్చయతో ఖణతో”తి ఏత్థ వుత్తపచ్చయలక్ఖణో ఏకో ఆకారో ఉప్పాదోతి తేసం అధిప్పాయో. యం సన్ధాయ తే “జాతిఆదీనం హేతవో జాతిఆదయో”తి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తం, నిబ్బత్తిలక్ఖణవినిముత్తస్స తాదిసస్స కస్సచి అభావతో. తేనాహ “తం న యుజ్జతీ”తిఆది. గమ్మీరనయాసమ్భవతోతి

గమ్భీరానం నయానశ్చ అసమ్భవతో. సద్ధభేదతోతి సద్ధవినాసతో సద్ధాయోగతో. సుతం నత్తి “పటిచ్చసముప్పాదం వో, భిక్షవే, దేసేస్సామీ”తిఆదిసుత్తపదేహి (సం. ని. ౨.౧, ౨౦) ఉప్పాదమత్తస్స అప్పకాసితత్తా. అయమేవ హి అత్తో హేట్థా దస్సితో ఇదానిపి దస్సీయతి. తం ఉప్పాదమత్తం. విహరామి తస్మిం పఠమాభిసమ్ముద్ధకాలేతి అధిప్పాయో. విహరామీతి వా కాలవిపల్లాసేన వుత్తం, విహాసిన్తి అత్తో. తత్తాతి తస్మిం పదేసవిహరే. పచ్చయాకారదస్సనేనాతి యేనాకారేన పచ్చయధమ్మో పచ్చయుప్పన్నస్స పచ్చయో హోతి, సో పచ్చయాకారో పచ్చయభావో, తస్స దస్సనేన. ఇథ పన వేదనానం పచ్చయభావో అధిప్పేతో. తేనాహ “మిచ్ఛాదిట్టిపచ్చయాపి వేదయిత”న్తిఆది. వేదనానంయేవ హి పచ్చయం పస్సనేన వుత్తవిహరో పటిచ్చసముప్పాదస్స ఏకదేసమేవ పస్సతో విహరోతి కత్వా పదేసవిహరో జాతో, అనంతనయసమస్తపట్టానమనసికారో పఠమాభిసమ్ముద్ధవిహరో. తత్తో నిప్పదేసతో పచ్చయాకారదస్సనన్తి ఏకే. పదేసవిహరసుత్తవిరోధో అపజ్జతి తస్స వేదనానం పచ్చయధమ్మమనసికారవిభావనతో.

లోకో సముదేతి ఏతస్మాతి లోకసముదయో, అవిజ్ఞాదికో పచ్చయగణో, న లోకసముదయమత్తం. తేనాహ “అనులోమపటిచ్చసముప్పాదో”తి. నత్తితాతి సబ్బసో అభావో, నరన్వయవినాసో ఉచ్ఛేదోతి అత్తో. నత్తితాసహచరణతో పన ఉచ్ఛేదదిట్టి నత్తితాతి అధిప్పేతా. పచ్చయానుపరమో పచ్చయానం అవిచ్ఛేదో. యథా హి అతీతహేతుపశ్చాకసన్నిస్సయేన ఏతరహిఫలపశ్చాకం వియ హేతుపశ్చాకమ్మి హోతి, ఏవం ఏతరహిహేతుపశ్చాకసన్నిస్సయేన ఆయతింఫలపశ్చాకమ్మి భవిస్సతి. తేనాహ “పచ్చయానుపరమే ఫలానుపరమతో”తి.

తం గమ్భీరత్తం ఉప్పాదమత్తే నత్తి అసభావధమ్మత్తా. ఏకత్తనయాదయో నయా సభావధమ్మేసు లబ్భమానతో ఉప్పాదమత్తే కథశ్చిపి న లబ్భేయ్యన్తి ఆహ “నయచతుక్కుం ఉప్పాదమత్తే నత్తి”తి.

౨౭౨. సమానే కత్తరీతి ఏకస్మింయేవ కత్తరి ఉప్పజ్జనకిరియాయ యో కత్తా, తస్మింయేవ పచ్చయనకిరియాయ చ కత్తుభూతేతి అత్తో. యథా “న్హత్వా భుజ్జతి, భుత్వా సయతీ”తి. “పుబ్బకాలే”తి ఇదశ్చ త్వాసద్ధంతానం పదానం యేభుయ్యేన పురిమకాలకిరియాయ దీపనతో వుత్తం, న ఇథ పటిచ్చసద్ధస్స పురిమకాలత్తత్తా. ఏవశ్చో “చక్కుం పటిచ్ఛా”తి నిదస్సనవచనం నిదస్సితబ్బేన సంసన్దేయ్య. అథ వా కామశ్చోత్త ఉభిన్నం కిరియానం సమకాలతా ఉప్పజ్జనకిరియాయ పుట్టే పచ్చయనకిరియాయ అసమ్భవతో, తథాపి ఫలకిరియాయ హేతుకిరియా పురిమకాలో వియ వోహరితుం యుత్తా. ఏవమేత్థ హేతుఫలవత్తానం సుపాకటం హోతీతి ఉపచారసిద్ధం పురిమకాలం గహేత్వా వుత్తం “పుబ్బకాలే”తి. అత్థసిద్ధికరోతి వాక్యత్థపటివిశ్లాత్తికరో. పటిచ్చసముప్పాదోతి హి ఏత్థ వాక్యత్థావబోధో ఇథ అత్థసిద్ధితి అధిప్పేతో. పయుజ్జమానో పటిచ్చసద్ధో ఉప్పాదసద్ధేన వుచ్చమానస్స సమానస్స “కత్తు అభావతో”తి పదం ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. అయశ్చోత్త అత్తో “చక్కుశ్చ పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్కువిశ్లాణ”న్తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౦౪, ౪౦౦; ౩.౪౨౧, ౪౨౨-౪౨౬; సం. ని. ౨.౪౩-౪౪; ౨.౪.౬౦; కథా. ౪౬౨) పచ్చయనకిరియాయ, ఉప్పజ్జనకిరియాయ చ విశ్లాణమేవ కత్తాతి సమానకత్తుకతా లబ్భతి.

“పటిచ్చసముప్పాదో”తి ఏత్థ పన ఉప్పాదసద్ధస్స భావసాధనతాయ కిరియావ వుత్తాతి సమానకత్తులక్ఖణో సద్ధప్పయోగో న సమ్భవతీతి. తేనాహ “సద్ధభేదం గచ్ఛతీ”తి, అపసద్ధప్పయోగో హోతీతి అత్తో. న చేత్థ పరావరయోగో (పాణినీ ౩.౪.౨౦) “అప్పత్వా నదిం పబ్బతో, అతిక్కమ్మ పబ్బతం నదీ”తిఆదీసు వియ, నాపి లక్ఖణహేతుఆదిపయోగో

“సీహం దిస్వా భయం హోతి, ఘటం పివిత్వా బలం జాయతే, ‘ధ’న్తి కత్వా దణ్ణో పతితో”తిఆదీసు వియ. నేవేత్థ సద్ధభేదో. న హి హత్థతలే ఆమలకం వియ సబ్బణ్ణోయ్యం పచ్చక్షం కత్వా రితానం మహాసీనం వచనే అక్ఖరచిన్తకానం విప్పలాపో అవసరం లభతి. లభతు, వాక్యత్తేన సద్ధసిద్ధితో “స్థత్వా గమనం, భుత్వా సయన”న్తిఆదీసు వియాతి. ఏవమ్మి న చ కిళ్ళో అత్థం సాధేతి. యదిపి పచ్చేకం పదత్తో లబ్బతి, వాక్యత్తో పన న యుజ్జతి, తస్మా దసదాళిమాదివాక్యాని వియ అసమ్మన్తత్థతాయ నిరత్థకం హోతీతి అధిప్పాయో.

నామపదే వుత్తే అప్పయుత్తానిపి “అత్తి, హోతి, విజ్జతీ”తి ఏవరూపాని కిరియాపదాని ఆనేత్వా సమ్మన్తతబ్బానీతి ఇాయం సన్ధాయాహ “హోతిసద్దేన సద్ధిం యోజయిస్సామా”తి. ఇమేసూతి యథావుత్తేసు దేసనాపటిణ్ణాపుచ్చానిగమనవసేన వుత్తేసు పటిచ్చసముప్పాదపదేసు. నిదస్సనమత్తణ్ణోతం, అణ్ణోసుపి “పటిచ్చసముప్పాదమేవ సాధుకం యోనిసో మనసి కారోతి. యదిదం ఇదప్పచ్చయతా పటిచ్చసముప్పాదో (దీ. ని. ౨.౬౭; మ. ని. ౨.౩౩౭; స. ని. ౧.౧౭౨; మహావ. ౭). గమ్భీరో చాయం, ఆనన్ద, పటిచ్చసముప్పాదో”తి (దీ. ని. ౨.౯౦; స. ని. ౨.౬౦) ఏవమాదీసుపి ఏకేనపి సద్ధిం హోతి-సద్ధో సమ్మన్తం న గచ్చతి. యోగం న గచ్చతి తథా సమ్మన్తవసేన అవుత్తత్తా. “న చ ఉప్పాదో హోతీ”తి ఇదం అసభావధమ్మత్తా ఉప్పాదస్స నిబ్బత్తిలక్ఖణాయోగం సన్ధాయ వుత్తం. యథా హి వినాసస్స వినాసో నత్తి, ఏవం ఉప్పాదస్స వినాసో వియ ఉప్పాదోపి నత్తి. యది సీయా, యేన ఉప్పాదేన ఉప్పాదో ఉప్పాదవా, సోపి ఉప్పాదవాతి అనవట్టానమేవ ఆపజ్జేయ్యాతి వుత్తోవాయమత్తో. తేనాహ “సచే హీయ్యా”తిఆది. యది ఏవం, కథం సముదయో హోతీతి? నాయం దోసో నిబ్బత్తియా అనధిప్పేతత్తా. ఏవం దుక్ఖక్షన్తస్స సముదయో పాతుభావో సమ్మవతీతి అయణ్ణోత్త అత్తో, ఇద పన పటిచ్చసముప్పాదో హోతీతి తస్స అత్తిభావచోదనాతి కత్వా హోతి, జాయతీతి నిబ్బత్తిచోదనా కతా సీయాతి అధిప్పాయేన వుత్తం “న ఉప్పాదో హోతీ”తి.

౨౭౬. ఇమేసం సజ్ఞారాదీనం పచ్చయా ఇదప్పచ్చయా, అవిజ్ఞాదయో, తేసం భావో ఇదప్పచ్చయతా . కో పన సో భావోతి ఆహ “భావో చ నామా”తిఆది. తస్సత్తో - యేనాకారేన అవిజ్ఞాదయో సజ్ఞారాదిపాతుభావహేతూ హోన్తి, తస్మిం అవిజ్ఞాదీనం పవత్తిఆకారవిసేసే వికారే పటిచ్చసముప్పాదోతి అయం సమణ్ణాతి. తేసం వాదీనం తం మణ్ణానం. హేతువచనతోతి హేతుభావవచనతో.

౨౭౭. ఏత్థాతి పటిచ్చసముప్పాదపదే. సముప్పాదపథానవచనవిజ్ఞోయ్యా ససత్తికో హేతు పటిచ్చసముప్పాదోతి అవిపరీతం అత్థం అజానన్తానం అణ్ణత్త సముప్పాదసద్ధస్స భావసాధనస్స దస్సనతో తథా ఇధాపి బృణ్ణానచ్చాయాయ ఉప్పాదోయేవాయం వుత్తో, న హేతూతి యా సణ్ణా ఉప్పజ్జతి, సా ఇమస్స పటిచ్చసముప్పాదపదస్స ఏవం ఇదాని వుచ్చమానాకారేన అత్థం గహేత్వా వూపసమేతబ్బా వినోదేతబ్బా.

ద్వేధాతి గాథాయ అయం సజ్ఞేపత్తో - యస్మా అత్తనో పచ్చయవసేన పవత్తో పచ్చయుప్పన్నధమ్మసమూహో పచ్చేతబ్బతో పటిచ్చో చ సో సహ ఉప్పజ్జనతో సముప్పాదో చ, పటిచ్చ వా కారణసామగ్గిం అపచ్చక్ఖాయ సహ ఉప్పజ్జనతో ఏవాతి చ ఏవం ద్వేధా “పటిచ్చసముప్పాదో”తి ఇదం వచనం ఇచ్చితబ్బం, తస్మా తస్స పచ్చయధమ్మోపి ఫలూపచారేన పటిచ్చసముప్పాదో ఇచ్చేవ వుత్తోతి.

పచ్చయతాయాతి పచ్చయసమూహతో. పవత్తీతి నిబ్బత్తే. ధమ్మసమూహోతి పచ్చయుప్పన్నధమ్మపుజ్జో. పతీయమానోతి ఇాణగతియా అభిముఖం ఉపేయమానో, అభిసమియమానోతి అత్తో. హితాయ సుఖాయ చాలి లోకుత్తరహితాయ, లోకుత్తరసుఖాయ చ. సహ ఉప్పజ్జతి ఏకేకస్స కదాచిపి ఉప్పత్తియా అభావతో. సమ్మా ఉప్పజ్జతి అహేతుతో, విసమహేతుతో చ అనుప్పజ్జనతో. సహ ఉప్పజ్జతీతి ఏకజ్ఞం ఉప్పజ్జతి అన్తమసో అట్టన్నం ధమ్మానం ఉప్పజ్జనతో. న పచ్చక్ఖాయాతి అపటిక్ఖిపిత్వా, అత్తనో పచ్చయభూతధమ్మసముదాయేన కేనచి న వినాతి అత్తో. తస్సాతి య్వాయం “పటిచ్చసముప్పాదో”తి వుత్తో పచ్చయుప్పన్నధమ్మసమూహో, తస్స అయం అవిజ్ఞాదికో హేతుసమూహో. “తప్పచ్చయత్తా”తి ఏతేన పటిచ్చసముప్పాదపచ్చయే పటిచ్చ సముప్పాదసమజ్ఞాతి దస్సేతి. తేనాహ “యథా లోకే”తిఆది. యథా హి లోకే “పితం మథితం, సూరా దధి, తిపుసం జరో, సేష్ఠా గుళో, ఆయు ఘట”న్తి చ పచ్చయో ఫలవోహరేన వుచ్చతి, ఏవం ఫలూపచారేన పటిచ్చసముప్పాదో వుత్తోతి వేదితబ్బో.

౨౭౮. పటిచ్చ-సద్దే పటి-సద్దో అభిముఖత్తో, ఇచ్చ-సద్దో గమ్మత్తోతి దస్సేన్తో ఆహ “పటిముఖమితో”తి. కస్స పన పటిముఖం, కేన వా ఇతో, కో వా ఇతోతి చోదనత్తయే పచ్చిమం విస్సజ్జేన్తో “హేతుసమూహో”తి ఆహ. తస్మిన్తో విస్సట్టో హేతుసమూహో నామ పచ్చయసామగ్గీతి తత్త అజ్ఞామజ్ఞాస్స పటిముఖం, అజ్ఞామజ్ఞానేవ చ ఇతోతి విస్సట్టోవాయమత్తో హోతీతి. సహితేతి సముదితే అవినిబ్బుత్తే. నోతి హేతుసమూహో. సముప్పాదో ఇతి వుత్తోతి యోజనా.

పాతుభావాయాతి ఉప్పాదాయ. కామం పాళియం “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తి (సం. ని. ౨.౧; ఉదా. ౧; మహావ. ౧; నేత్తి. ౨౪; విభ. ౨౨౫) అవిజ్ఞావ పచ్చయభావేన వుత్తా, తథాపి న అవిజ్ఞా ఏకావ పచ్చయో హోతి, అథ ఖో సహజాతధమ్మవత్తుఆరమ్మణాదయో, యోనిసోమనసికారాదయో, తణ్ణపాదానాదయో చ ధమ్మా యథారహం సజ్ఞారుప్పాదనే అవిజ్ఞాయ సహకారీకారణం హోన్తియేవ. ఏవం సజ్ఞారాదయోపి విజ్ఞాణాదీనన్తి ఆహ “అవిజ్ఞాదిఏకేకహేతుసేసేన నిద్దిట్టో హేతుసమూహో”తి. సాధారణఫలనిప్పాదకట్టేనాతి తంసమూహపరియాపన్నానం హేతుధమ్మానం సాధారణస్స ఫలస్స నిబ్బత్తకభావేన. అవేకల్లట్టేనాతి అనూనభావేన. తస్మిన్తో హేతుసమూహే ఏకచ్చాసాధారణశ్చేతం ఫలం, ఏకచ్చేహేవ చ నిబ్బత్తేతబ్బం సియా, సబ్బేసం తేసం పచ్చయధమ్మానం అజ్ఞామజ్ఞాపేక్షా నత్తీతి పటిముఖగమనాభావతో పటిచ్చత్తో న పరిపూరేయ్యాతి. సామగ్గిఅజ్ఞానన్తి పచ్చయసామగ్గియా అజ్ఞభూతానం, సమూహీనన్తి అత్తో . నిద్ధారణే చేతం సామివచనం. ఫలధమ్మానం సహితతా నామ విసుం అభావో, న హేతుధమ్మానం వియ అజ్ఞామజ్ఞాపేక్షాతి ఆహ “అజ్ఞామజ్ఞాం అవినిబ్బోగవత్తిధమ్మే”తి అవినిబ్బోగగహణశ్చేత్త రూపధమ్మానమ్మి సజ్ఞణ్ణనత్తం. అజ్ఞాథా సమ్మయుత్తధమ్మేతి వుచ్చేయ్య.

౨౭౯. పచ్చయతాతి అయం అవిజ్ఞాదికో పచ్చయసమూహో. అజ్ఞోజ్ఞాన్తి అజ్ఞామజ్ఞాం. పటిచ్చాతి నిస్సాయ సహకారీకారణం లద్ధా. సమన్తి అవిసమం అవేకల్లేన. సహాతి ఏకజ్ఞం. ధమ్మేతి అత్తనో పచ్చయుప్పన్నధమ్మే. యస్మా ఉప్పాదేతి, తతోపి తస్మాపి. ఏవం పటిచ్చసముప్పాదోతి మునినా భగవతా భాసితాతి యోజనా. న అపటిచ్చ పటిచ్చేవాతి అవధారణత్తం దస్సేన్తో గాథాయం ఏవ-కారో లుత్తనిద్దిట్టోతి దస్సేతి.

ఏకేకదేసన్తి ఫలసముదాయస్స ఏకదేసేకదేసం, భాగసోతి అత్తో. పుట్టాపరభావేనాతి పటిపాటియా . సబ్బమేతం రూపారూపకలాపుప్పాదనం సన్ధాయ వుత్తం. అత్థానుసారవోహరకుసలేనాతి పరమత్థధమ్మానుగతవోహరనిపుణేన.

౨౮౦. పురిమేన పదేనాతి యోజనా. సస్సతాదీనన్తి సస్సతభావాదీనం, సస్సతవాదాదీనం వా. సస్సతసహచరితా హి వాదాపి సస్సతాదయోతి వుచ్చన్తి యథా “దుక్ఖదేసనా దుక్ఖ”న్తి. ఉచ్చేదాదీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. విఘాతో వినాసో, పహానన్తి అత్థో. ఇాయోతి అన్తద్వయవిరహితా మజ్జిమా పటిపత్తి.

పవత్తిధమ్మానన్తి పవత్తిభూతానం ధమ్మానం, కిలేసవట్టాదీనన్తి అత్థో. “సస్సతో అత్తా చ లోకో చా”తిఆదినయప్పవత్తో (దీ. ని. ౧.౩౧) సస్సతవాదో. “నత్థి హేతు, నత్థి పచ్చయో సత్తానం సంకిలేసాయా”తిఆదినయప్పవత్తో (దీ. ని. ౧.౧౬౮; మ. ని. ౨.౧౦౧, ౨౨౭; సం. ని. ౩.౨౧౨) అహేతువాదో. పకతి అణుకాలాదివసేన లోకో పవత్తతీతి ఏవం పవత్తో విసమహేతువాదో. ఇస్సరపురిసపజాపతివాదా వసవత్తివాదా. అహేతువాదగ్గహణేన వేత్థ సభావనియతి యదిచ్చావాదానమ్మి సజ్జహో దట్టట్టో. కేచి పన “చక్ఖు ఏవ చక్ఖుస్స కారణ”న్తి ఏవమాదికో విసమహేతువాదో. ఇస్సరాదివాదో అహేతువాదన్తోగధో. సభావేనేవ ధమ్మా పవత్తన్తి వాదో “వసవత్తివాదో”తి వదన్తి. కిం హి పచ్చయసామగ్గియా పయోజనన్తి అధిష్పాయో. సముప్పాదపదేన పరిదీపితో హోతీతి యోజనా. పరిదీపనస్స పన అవిపరీతకారణం దస్సేతుం “పచ్చయసామగ్గియం ధమ్మానం ఉప్పత్తితో”తి వుత్తం. విహతాతి అబ్బాహతా. “పురిమపురిమపచ్చయవసేనా”తి ఇమినా అవిచ్ఛేదవసేన పవత్తమానం ఉచ్చేదదిట్ఠినివత్తకం హేతుఫలపబన్దం దస్సేతి. తేనాహ “కుతో ఉచ్చేదో”తి. ఉచ్చేదాభావకథనేన వేత్థ ఉచ్చేదవాదస్సాపి అభావం దస్సేతీతి దట్టబ్బం.

తస్సా తస్సా పచ్చయసామగ్గియాతి తస్మిం తస్మిం హేతుపచ్చయసమవాయే. సన్తతిం అవిచ్ఛిన్దిత్వాతి హేతుఫలపబన్దసజ్ఞాతస్స సన్తానస్స అవిచ్ఛిన్దనేన. తేసం తేసం పచ్చయుప్పన్నధమ్మానం సమ్భవతో ఉప్పజ్జనతో సస్సతుచ్చేదసజ్ఞాతం అన్తద్వయం అనుపగమ్మ యథాసకం పచ్చయేహి అనురూపఫలుప్పత్తి ఇథ మజ్జిమపటిపదాతి అధిష్పేతా. కమ్మవట్టస్స, విపాకవట్టస్స చ భిన్నసభావత్తా, భిన్నకాలత్తా చ సో కరోతి సో పటిసంవేదేతీతి వాదప్పహానం. కుసలాకుసలక్ఖన్ధప్పవత్తియజ్ఞో కారకవోహరో, విపాకక్ఖన్ధపవత్తియం వేదకవోహరోతి. యస్మిం సన్తానే కమ్మం నిబ్బత్తం, తత్థేవ తస్స ఫలస్స నిబ్బత్తనతో అజ్ఞో కరోతి అజ్ఞో పటిసంవేదేతీతి వాదప్పహానం. న హి కతస్స వినాసో, అకతస్స వా అబ్బాగమో అత్తి. “ఇత్థీ, పురిసా”తి వోహరేన జనపదనిరుత్తి. తత్థ యస్మా పణ్ణితాపి లోకే “పఞ్చక్షన్ధ ఆనేతు, నామరూపం ఆగచ్ఛత్తా”తి అవత్తా ఇత్థీ, పురిసోత్వేవ వోహరన్తి, తస్మా “ఇత్థీ ఏవాయం, పురిసో ఏవాయన్తి అపరిజ్ఞాతవత్థికానం హోతి అభినివేసో. విద్దసునో పన పటిచ్చసముప్పాదం జానన్తస్స తథా తథా పవత్తమానే ధమ్మే ఉపాదాయ పజ్ఞాత్తిమత్తతో తత్థ పరమత్తతో న అభినివేసోతి ఆహ “జనపదనిరుత్తియా అనభినివేసో”తి. సమజ్ఞాయాతి లోకసమజ్ఞాయ. అనతిథావనన్తి అనతిక్కమనం. “సత్తో”తి హి వుత్తే “కో ఏత్థ సత్తో, కిం రూపం, ఉదాహు వేదనాదయో”తి విభాగం అకత్వా లోకసమజ్ఞావసేనేవ లోకియేహి వియి లోకియో అత్థో సమజ్ఞాం అవిలజ్ఞన్తేన వోహరితట్టో.

అపరో నయో - పచ్చేతుమరహాతీతి పటిచ్ఛో. యో హి నం పచ్చేతి అభిసమేతి, తస్స అచ్చన్తమేవ దుక్ఖవూపసమాయ సంవత్తతి. సమ్మా, సహ చ ఉప్పాదేతీతి సముప్పాదో. పచ్చయధమ్మో హి అత్తనో ఫలం ఉప్పాదేన్తో సమ్ముణ్ణమేవ ఉప్పాదేతి, న వికలం. యే చ ధమ్మే ఉప్పాదేతి, తే సట్టే సహేవ ఉప్పాదేతి, న ఏకేకం. ఇతి పటిచ్ఛో చ సో సముప్పాదో చాతి పటిచ్చసముప్పాదో. అథ వా పటిచ్చ పటిముఖం ఇత్తా కారణసామగ్గిం అప్పటిక్కిపిత్వా సహేతే ఉప్పాదేతీతి పటిచ్చసముప్పాదో. పటిముఖగమనశ్చ పచ్చయస్స కారణసామగ్గియా అజ్గభావేన ఫలస్స ఉప్పాదనమేవ. అప్పటిక్కిపిత్వాతి చ న వినా తాయ కారణసామగ్గియా, అజ్గభావం అగత్వా సయమేవ న ఉప్పాదేతీతి అత్థో. ఏతేన

కారణబహుతా దస్సితా, “సహితే”తి ఇమినా పచ్చయుప్పన్నధమ్మబహుతా. ఉభయేనాపి “ఏకం న ఏకతో”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౨.౬౧౭) పరతో వుచ్చమానో సాసననయో దీపితో హోతి.

అథ వా పటిచ్చ పచ్చేతబ్బం పచ్చయం పటిగన్త్యా న వినా తేన సమ్మన్దస్స ఉప్పాదో పటిచ్చసముప్పాదో (ఉదా. అట్ట. ౧). పటిచ్చసముప్పాదోతి చేత్థ సముప్పాదప్పధానవచనవిజ్ఞోయ్యా ససత్తికో హేతుతి వేదితబ్బో. తత్థ “పటిచ్చా”తి వుత్తే కిం పటిచ్చాతి వత్తబ్బన్తి ఆహ “పచ్చేతబ్బ”న్తి. సో చ పచ్చయధమ్మాతి కత్వా వుత్తం “పచ్చయ”న్తి. ఇదాని పటిచ్చసద్దస్స అత్థమాహ “పటిగన్త్యా”తి. కారణస్స సభావేన తప్పటిలాభగతియా పత్వా. కథం న వినా తేన? సతి ఏవ తస్మిం, తస్స చ ఫలస్స ఉప్పాదతో ఏవ, న అజ్ఞాధా. అసతి, నిరోధతో చాతి అయం పచ్చయట్టితి పటిచ్చసద్దస్స అత్థో. తేనాయం పటిచ్చసద్దో యథా “ఇమస్మిం సతి ఇమస్సుప్పాదో”తి ఏతే సద్ధా భుమ్మనిస్సక్కవచనజోతనీయేన ఇదం- సద్దవచనీయస్స హేతుమతో హేతుఆయత్తభావేన భావుప్పాదుత్తరకిరియాపేక్షేన యాయస్స తదాయత్తతా, తాయ సమత్థతాయ హేతుం వదన్తి, ఏవం గన్త్యా-సద్దన్తరవచనీయేన తంవిజ్ఞోయ్యసేన పచ్చయనకిరియాకత్తుహేతుమతో హేతుపచ్చయనేన హేతుఆయత్తభావేన సముప్పాదుత్తరకిరియాపేక్షేన యాయస్స తదాయత్తతా, తాయ సమత్థతాయ హేతుమాహ. ఏవ ఇచ్చ కత్వా “అవిజ్ఞా పటిచ్చ, సజ్ఞారా పటిచ్చసముప్పన్నా”తిఆది (పటి. మ. ౧.౪౬) సజ్ఞారపిటకే వుత్తం. సమత్థతా చేత్థ నిదానాదిభావో. సో చ తదవినాభావిఫలం పతి సత్వమేవ. సమ్మన్దస్సాతి చ సంయోజనానురూపతావసేన జాతిఆదినా సమ్మన్దస్స జరామరణాదిపచ్చయుప్పన్నస్స. ఉప్పాదోతి ఉప్పజ్జనం. యది ఏవం కథం పటిచ్చసద్దప్పయోగో, నను సమానకత్తుకానం పుబ్బకాల్ ఈదిసో సద్దప్పయోగోతి? “భుత్వా గచ్ఛతి, కసిత్వా వపతి”తిఆదీసు సచ్చమేతం, తం పన యేభుయ్యవసేన దట్టబ్బం సమానాపరకాల్, అసమానకత్తుకే చ దస్సనతో. సమానకాల్ తావ -

“అన్ధకారం నిహన్త్యాన, ఉదితాయం దివాకరో;
వణ్ణపణ్ణోవభాసేహి, ఓభాసేత్వా సముగ్గతో”తి. -

ఉదాహరణం. కేచి పన “ముఖం బ్యాదాయ సయతి, అక్ఖీని పరివత్తేత్వా పస్సతీ”తి ఉదాహరన్తి. అపరే “నిసజ్జ అధీతే, రత్వా కథేతీ”తి.

తత్థ బ్యాదానపరివత్తనుత్తరకాలభావిసయనదస్సనకిరియాపేక్షా పుబ్బుత్తరకాలతా అత్తి, సా చ భేదానుపలక్షణా కేహిచి న లక్ఖీయతి. “నిసజ్జ అధీతే, రత్వా కథేతీ”తి చ సమానకాలతాయపి అజ్ఞేనకథనేహి పుట్టేపి నిసజ్జట్టానాని హోన్తితి సక్కా పుబ్బుత్తరకాలతా సమ్భావేతుం, తస్మా పురిమానియేవ ఉదాహరణాని యుత్తాని. ఉదయసమకాలమేవ హి తన్నివత్తనియనివత్తనన్తి. అపరకాల్ “ద్వారమావరిత్వా పవిసతి, ఆవరిత్వా నిక్ఖమతీ”తి. కేచి పన “డక్కచ్చ పతితో దణ్ణో”తి ఉదాహరన్తి. అభిఘాతభూతసహజాతాయ పన అభిఘాతజసద్దస్స సమానకాలతా ఏత్థ లబ్బతి, తస్మా ఇధాపి పురిమానియేవ ఉదాహరణాని యుత్తాని. పురిమతావచనిచ్చావసేనేవ పన లక్షణహేతుకిరియానం లక్షణహేతుభావవచనిచ్చాతి లక్షణభావతో పురిమకాలో ఇచ్చేవ “నిహన్త్యానా”తి సద్దసిద్ధి ఇచ్చితా, ఏవ ఇచ్చ పచ్చయనకిరియా సముప్పజ్జనకిరియాయ పురిమికావాతి పటిచ్చ-సద్దసిద్ధి. తత్థ యుత్తం పచ్చక్షతో కత్తుదస్సనతో. ఇథ పన తదభావతో న యుత్తన్తి చే? నాయం దోసో. ఇధాపి అనుమానతో సిద్ధో. జరామరణాదికో కత్తా అత్తేవ “ఇత్వా కిరియతో వయ”న్తి ఏవమాదిపయోగదస్సనతో అవస్సం అనుమియమానేన కత్తునా ఈదిసో సద్దపయోగో ఇచ్చితబ్బో. అసమానే పన

కత్తరి “పిసాచం దిస్వా భయం హోతి, పశ్చాత్తాపం చస్య దిస్వా ఆసవా పరిక్షిణా హోన్తి”తి (మ. ని. ౧.౨౭౧; ౨.౧౮౨; పు. ప. ౨౦౪) ఏవమాది వేదితబ్ధం. యథా చ తత్త పిసాచదస్సనాదిపురిసబ్యాపారో, ఏవమిథాపి పచ్చయనం పచ్చయబ్యాపారో అత్తనో ఫలుప్సాదనం, తస్మా సత్త్వం సముప్సాదోవాతి “పచ్చయే సతి, పచ్చయస్స ఉప్సాదా”తి పచ్చయనస్స సముప్సాదహేతుతాయ గమకో సమానస్స కత్తు అభావేపి పటిచ్చ-సద్దో సిద్ధోతి వేదితబ్ధో. యది పటిచ్చసమ్మన్తస్స ఉప్సాదో పటిచ్చసముప్సాదో, కథం పచ్చయో పటిచ్చసముప్సాదోతి? హేత్తా విచారితోవాయమత్తో. అపిచ యోయం సముప్సాద-సద్దవిభావితానం పచ్చయుప్సాదానం పటిచ్చసద్దవిభావితో ససత్తికో హేతు అధిష్ఠితో, తస్స సముప్సాదాభిముఖతాయ పథానవచనవిశ్లేయ్యసభావత్తా తథా వుత్తోతి.

కిం పన కారణం సముప్సాదపథానేన వచనేన సముప్సాదస్స హేతు వేదితబ్ధో, న పన సహేతుకో సముప్సాదో ఏవాతి? వుచ్చతే - దిట్టస్స దుక్ఖస్స యో పచ్చయో పచ్చయనిద్దేసేన తస్స విభావితత్తా. కథం? యథాహ -

“ఇథ, భిక్ఖవే, భిక్ఖు పరివీమంసమానో పరివీమంసతి ‘యం ఖో ఇదం అనేకవిధం నానప్పకారకం దుక్ఖం లోకే ఉప్పజ్జతి జరామరణం, ఇదం ను ఖో దుక్ఖం కిం నిదానం కిం సముదయం కిం జాతికం కిం పభవం, కిస్సిం సతి జరామరణం హోతి, కిస్సిం అసతి జరామరణం న హోతీ’తి. సో పరివీమంసమానో ఏవం పజానాతి ‘యం ఖో ఇదం... పే... ఇదం ఖో దుక్ఖం జాతినిదాన’”మిచ్ఛాదిన్వా (సం. ని. ౨.౨౧) -

దిట్టస్స దుక్ఖస్స నిదానం పరివీమంససుత్తే వుత్తం. తం పజాననన్వా నిదానమ్పి విజ్ఞాతబ్ధన్తి. యథా చాహ -

“పుట్టే మే, భిక్ఖవే, సమ్మోధా అనభిసమ్మద్ధస్స బోధిసత్తస్సేవ సతో ఏతదహోసి ‘కిచ్చం వతాయం లోకో ఆపన్నో జాయతి చ జీయతి చ మీయతి చ చవతి చ ఉపపజ్జతి చ, అథ చ పనిమస్స దుక్ఖస్స నిస్సరణం నప్పజానాతి జరామరణస్స. కుదాస్సు నామ ఇమస్స దుక్ఖస్స నిస్సరణం పజ్ఞాయస్సతి జరామరణస్సా’తి...పే... తస్స మయ్ఘం, భిక్ఖవే, యోనిసో మనసికారా అహు పజ్ఞాయ అభిసమయో ‘జాతియా ఖో సతి జరామరణం హోతి, జాతిపచ్చయా జరామరణ’”న్తి (సం. ని. ౨.౧౦) -

ఆదిన్వా దిట్టస్స దుక్ఖస్స పచ్చయవీమంసాభిసమయా వుత్తా. పచ్చయో హి శాతబ్ధో. తదభిసమయాయత్తశ్చ దుక్ఖనిస్సరణపజాననన్తి యో చ శాతబ్ధో, సో పవేదేతబ్ధోతి పటిచ్చసముప్సాదసద్దో యం యదిదం సముప్సాదసద్దవిభావితం దిట్టం దుక్ఖం, తం పచ్చయం పటిచ్చేవ, న అజ్ఞాథాతి ఏవం పచ్చయవిభావనత్తం వుచ్చతి. భవతి హి శాతుం, పవేదేతుశ్చ ఇచ్చితభావేన పథానస్సాపి కేనచి విసేసేన శాతబ్ధతాయ అప్పథానభావేన నిద్దేసో యథా “కో సోతాపన్నో, యస్స తీణి సంయోజనాని పహీనాని. కో దేవదత్తో, యస్స ఉచ్చతరాని గేహానీ”తి, ఏవమిథాపి పచ్చయపచ్చయనపవేదనత్తేన నిద్దేసే సత్తివిసేసేన అత్తనో ఫలేన పచ్చనీయతాయ శాతబ్ధభావేన “పటిచ్ఛా”తి పరియాయేన పచ్చయో వుత్తో.

యో చాయం “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తిఆదికో నిద్దేసో, సో చ సకలస్స దుక్ఖక్షణస్స మూలతో పట్టాయ పచ్చయానం పవేదనాయ నిద్దిట్టోతి పరియోసానేపి “ఏవమేతస్స కేవలస్స దుక్ఖక్షణస్స సముదయో హోతీ”తి ఏవం-సద్దేన సముద్ధాతం దుక్ఖం దస్సేత్వా తస్స యథావుత్తే పచ్చయే తంసముదయాభిముఖే కత్వా నిగమితా పచ్చయా. **పటిపదాసుత్తేపి** (సం. ని.

౨.౩) “అవిజ్ఞాపచ్యయా...పే... సముదయో హోతి”తి వత్సా “అయం వుచ్యతి, భిక్షవే, మిచ్ఛాపటిపదా”తి వుత్తం. న చ పటిచ్చసముప్పన్నభావేన గహితం దుక్ఖం మిచ్ఛాపటిపదం, అథ ఖో దుక్ఖసముదయభూతా పచ్యయతి. యథా చ “పిన్దాభికో సమ్మాసమాధి (దీ. ని. ౩.౩౩౫), పిన్దాభికో సమ్మాసమాధీ”తి (దీ. ని. ౩.౩౫౫) అర్హణాపటివేదనత్తత్తా దేసనాయ సమ్మాసమాధిపధానేహి సద్దేహి అర్హణాపటివేదనం కతం, ఏవమిథాపి సముప్పాదపధానేన సద్దేస పచ్యయపటివేదనం కతన్తి వేదితబ్బం.

౫౮౧. యా పనాయం తన్తితి సమ్మన్దో. నిక్షితాతి రపితా, దేసితాతి అత్తో. యథాధిప్పేతస్స అత్తస్స తననతో తన్తి, గన్దో. “కిం వాదీ, భన్తే, సమ్మాసమ్మద్ధో”తి పుచ్చితేన “విభజ్జవాదీ, మహారాజా”తి (పారా. అట్ట. ౧.తతియసగ్గేతికథా; కథా. అట్ట. నిదానకథా) మోగ్గలిపుత్తతిస్సత్థేరేన వుత్తత్తా సమ్మాసమ్మద్ధసావకా విభజ్జవాదినో. తే హి సత్థారా వేనయికాదిభావం విభజ్జ వుత్తం అనువదన్తి, సోమనస్సాదీనం, చీవరాదీనం సేవితబ్బాసేవితబ్బభావం. సస్సతుచ్చేదవాదే వా విభజ్జ వదన్తి. “సస్సతో అత్తా చ లోకో చా”తిఆదీనం (దీ. ని. ౧.౩౧) రపనీయానం రపనతో, రాగాదిక్షయస్స సస్సతస్స, రాగాదికాయదుచ్చరితాదిఉచ్చేదస్స చ వచనతో, న పన ఏకంసబ్బాకరణీయాదికే తయో పజ్ఞో అపనేత్వా విభజ్జబ్బాకరణీయమేవ వదన్తి. విభజ్జవాదీనం మణ్డలం సమూహో విభజ్జవాదిమణ్డలం. విభజ్జవాదినో వా భగవతో పరిసా విభజ్జవాదిమణ్డలన్తిపి వదన్తి, విభజ్జ వా సస్సతుచ్చేదే ఉభో అన్తే అనుపగమ్మ మజ్ఞిమపటిపదాభూతస్స పటిచ్చసముప్పాదస్స దేసనతో భగవా, తదనువాదతో తస్స సావకా చ విభజ్జవాదినోతి. సేసం పురిమసదిసం.

ఓతరిత్వాతి ఓగాహేత్వా, విభజ్జవాదీ హుత్వాతి అత్తో. న హి సయం అవిభజ్జవాదీ సమానో విభజ్జవాదీనం అన్తరే రానమత్తేన విభజ్జవాదిమణ్డలం ఓతిణ్ణో నామ హోతి. ఆచరియేహి అవుత్తవిపరీతత్తదీపనేన తే నఅబ్బచిక్షన్తేన. అవిజ్ఞా పుజ్ఞానేజ్ఞాభిసంఖారానమ్మి హేతు పచ్యయో హోతితి వదన్తో, కథావత్థుమ్మి పటిక్షితే పుగ్గలవాదాదికే చ వదన్తో సకసమయం వోక్కమతి నామ, తథా అవోక్కమన్తేన. పరసమయం దోసారోపసబ్బాపారవిరహేన అనాయూహన్తేన. “ఇదమ్మి సుత్తం గహేతబ్బ”న్తి పరసమయం అసమ్మిణ్ణేన్తేనాతి కేచి వదన్తి. “తథాహం భగవతా ధమ్మం దేసితం ఆజానామి, యథా తదేవిదం విజ్ఞాణం సన్ధావతి సంసరతి అనజ్ఞ”న్తిఆదీని (మ. ని. ౧.౩౯౬) వదన్తో సుత్తం పటిబాహతి నామ, తథా అపటిబాహన్తేన. “తథాహం భగవతా ధమ్మం దేసితం ఆజానామి, యథా యేమే అన్తరాయికా ధమ్మా వుత్తా భగవతా, తే పటిసేవతో నాలం అన్తరాయాయ (మ. ని. ౧.౨౩౪; పాచి. ౪౧౭, ౪౧౮), సుపినన్తే కతో వీతిక్కమో ఆపత్తికో హోతి”తి చ ఏవమాదిం వదన్తో వినయం పటిలోమేతి నామ, తబ్బిపరియాయేన తం అనులోమేన్తేన. పటిలోమేన్తో హి కమ్మన్తరం భిన్నన్తో, ధమ్మతజ్ఞా విలోమేన్తో కుతో కిలేసవినయం అనులోమేతి. సుత్తే (దీ. ని. ౨.౧౮౭ ఆదయో; అ. ని. ౪.౧౮౦) వుత్తే చత్తారో మహాపదేసే, అట్టకథాయజ్ఞా వుత్తే సుత్తసుత్తానులోమఆచరియవాదఅత్తనోమతిమహాపదేసే ఓలోకేన్తేన. తదోలోకనేన హి సుత్తే, వినయే చ సన్తిట్టతి నాతిధావతి.

ధమ్మన్తి పటిచ్చసముప్పాదపాళిం. అత్తన్తి తదత్తం. హేతు, హేతుఫలాని వా అయమేత్త హేతు ధమ్మో, ఇదమేత్త హేతుఫలం అత్తోతి. ధమ్మన్తి వా ధమ్మతం. యథా ఏకే “ఉప్పాదా వా తథాగతానం అనుప్పాదా వా తథాగతానం రితావ సా ధాతూ”తి (సం. ని. ౨.౨౦) సుత్తపదస్స అత్తం మిచ్ఛా గాహేన్తా “నిచ్చో పటిచ్చసముప్పాదో”తి పచ్యయాకారధమ్మం మిచ్ఛా దీపేన్తి, ఏవం అదీపేత్వా హేత్థా వుత్తనయేనేవ అత్తనో ఫలం పతి కారణస్స వవత్థితసభావం దీపేన్తేన. యథా చ ఏకే

“అనిరోధం అనుష్ఠాద”ని ఆదినా పటిచ్చసముష్ఠాదస్స అత్తం మిచ్చా గాహేన్తి, ఏవం గాహే అకత్వా వుత్తనయేనేవ అవిపరీతం అత్తం సజ్ఘాహేన్తేన. “దుక్ఖాదీసు అజ్ఞాణం అవిజ్ఞా”తి వుత్తమత్తం పరివత్తేత్వా పున “పుబ్బన్తే అజ్ఞాణ”ని ఆదీహి (ధం. సు. ౧౦౬౭) అపరేహిపి పరియాయేహి నిద్దిసన్తేన . “సజ్ఞారా ఇమినా పరియాయేన భవోతి వుచ్చన్తి, తథ్ఞా ఇమినా పరియాయేన ఉపాదాన”ని ఆదినా నిద్దిసన్తేనాతి చ వదన్తి. పకతియాతి యథావుత్తవిధానం అనామసిత్వా కేవలమేవ.

సచ్చన్తి చతుసచ్చం. సత్తోతి సత్తసుజ్ఞాతాతి వదన్తి, సత్తసుజ్ఞోసు పన సజ్ఞారేసు సత్తవోహరో, సత్తత్తకిచ్చసిద్ధి చ. పచ్చయాకారమేవ చాతి పచ్చయాకారో ఏవ చ, మ-కారో పదసన్నికరో. పచ్చయధమ్మానం అత్తనోయేవ ఫలస్స పచ్చయభావో పటిచ్చసముష్ఠాదోతి అత్తో.

తస్మాతి వుత్తనయేన అత్తవణ్ణనాయ కాతబ్బత్తా, దుక్కరత్తా చ పతిట్టం నాధిగచ్ఛామీతి యత్త రితస్స వణ్ణనా సుకరా హోతి, తస్సా పతిట్టాభూతం తం నయం అత్తనోయేవ ఇణాబలేన నాధిగచ్ఛామీతి అత్తో. నిస్సయం పన ఆచిక్షన్తో “సాసనం పనిద”ని ఆదిమాహ. ఇథ సాసనన్తి పాళిధమ్మమాహ, పటిచ్చసముష్ఠాదమేవ వా. సో హి అనులోమపటిలోమాదినానాదేసనానయపటిమణ్ణితో అబ్బోచ్చిన్నో అజ్ఞాపి పవత్తతీతి నిస్సయో హోతి. తదట్టకథాసజ్ఞాతో చ పుబ్బాచరియమగ్గో. “తం సుణాథ సమాహితా”తి ఆదరజననే, ఉస్సాహనే చ కిం పయోజనన్తి చే, తం దస్సేన్తో ఆహ “వుత్తజ్ఞోత”ని ఆది. అట్టి కత్వాతి అత్తం కత్వా. యథా వా న నస్సతి, ఏవం అట్టిగతం వియ కరోన్తో అట్టిం కత్వా. పుబ్బకాలతో అపరకాలే భవం పుబ్బాపరియం. విసేసన్తి పరమారమ్భతో పభుతి ఖణే ఖణే ఇణావిసేసం, కిలేసక్ఖయవిసేసం ఇచ్చ లభతీతి అత్తో.

౫౮౨. దేసనాభేదతోతి దేసనావిసేసతో. అత్తతో, లక్ఖణాదితో, ఏకవిధాదితో చ అత్తలక్ఖణేకవిధాదితో . అజ్ఞానం వవత్థానాతి అవిజ్ఞాదీనం ద్వాదసన్నం అజ్ఞానం వవత్థానదస్సనతో.

కమ్మవిపాకకిలేసవత్థానం మూలకారణత్తా, ఆదితో వుత్తత్తా చ అవిజ్ఞా పటిచ్చసముష్ఠాదస్స మూలం. తత్త వల్లియా మూలే దిట్టే తతో పభుతి వల్లిహరణం వియ పటిచ్చసముష్ఠాదస్స మూలే దిట్టే తతో పభుతి పటిచ్చసముష్ఠాదదేసనాతి ఉపమాసంసన్దనా న కాతబ్బా. న హి భగవతో ఇదమేవ దిట్టం, ఇదం అదిట్టన్తి విభజనీయం అత్తి సబ్బస్స దిట్టత్తా. మూలతో పభుతి పన వల్లిహరణం వియ మూలతో పభుతి పటిచ్చసముష్ఠాదదేసనా కతాతి ఇదమేత్త సామజ్ఞం అధిప్పేతం, బోధనేయ్యజ్ఞాసయవసేన వా బోధేతబ్బభావేన మూలాదిదస్సనసామజ్ఞం యోజేతబ్బం.

తస్మాతి -

“స ఖో సో, భిక్షవే, కుమారో వుద్ధిమన్వాయ ఇన్ద్రియానం పరిపాకమన్వాయ పశ్చాహి కామగుణేహి సమప్పితో...పే.... రజనీయేహి. సో చక్కునా రూపం దిస్సా పియరూపే రూపే సారజ్జతి, అప్పియరూపే రూపే బ్యాపజ్జతి, అనుపట్టితకాయసతి చ విహరతి పరిత్తచేతసో, తస్మా చేతోవిముత్తిం పజ్ఞావిముత్తిం యథాభూతం నప్పజానాతి, యత్తస్స తే పాపకా అకుసలా ధమ్మా అపరిసేసా నిరుజ్ఞన్తి. సో ఏవం అనురోధవిరోధం సమాపన్నో యం కిళ్ళి వేదనం వేదేతి సుఖం వా దుష్టం వా అదుష్టమసుఖం వా, సో తం వేదనం అభినన్దతి అభివదతి, అజ్ఞోసాయ తిట్టతీ”తి (మ. ని. ౧.౪౦౮) -

ఏవం వుత్తస్స. ఏవం సోతద్వారాదీసుపి. తస్స అభినన్దతోతి సప్పీతికతణ్ణాయ అభిముఖభావేన నన్దతో. అభివదతోతి “అహో సుఖం, అహో సుఖ”న్తి వచీభేదకరణపవత్తాయ బలవత్తణ్ణాయ “అహం, మమా”తి అభివదతో. తతో బలవతియా మోచేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యతాయ అజ్ఞోసాయ తిట్టతో. తతోపి బలవతీ పన ఉపాదానభూతా తణ్ణా నన్దీ. ఏత్త చ అభినన్దనాదినా తణ్ణా వుత్తా, నన్దివచనేన తప్పచ్చయం ఉపాదానం చతుబ్బిధమ్మి నన్దితాతదవిప్పయోగతాహి, తణ్ణాదిట్టాభినన్దనభావేహి చాతి వేదితబ్బం.

జాతిపచ్చయా జరామరణన్తిఆదికఇన్ద తత్తేవ మహతణ్ణాసజ్జయసుత్తే వుత్తం.

విపాకవట్టభూతే పటిసన్దిపవత్తిఫస్సాదికే కమ్మసముత్థానఇన్ద ఓజం సన్ధాయ “చత్తారో ఆహారా తణ్ణానిదానా”తిఆది వుత్తం. వట్టాపథమ్మకా పన ఇతరేపి ఆహారా తణ్ణాపభవే తస్మిం అవిజ్జమానే న విజ్జన్తీతి “తణ్ణానిదానా”తి వత్తుం వట్టన్తి.

౨౮౩. తతో తతోతి చతుబ్బిధాసు దేసనాసు తతో తతో దేసనతో. ఇాయప్పటివేధాయ సంవత్తతీతి ఇాయోతి మగ్గో, సో ఏవ వా పటిచ్చసముప్పాదో “అరియో చస్స ఇాయో పజ్ఞాయ సుదిట్టో హోతీ”తి (సం. ని. ౨.౪౧; ౨.౧౦౨౪) వచనతో. సయమేవ హి సో సమన్తభద్దకత్తా తథా తథా పటివిజ్ఞితబ్బత్తా తాయ తాయ దేసనాయ అత్తనో పటివేధాయ సంవత్తతీ. చతుబ్బిధగమ్మీరభావప్పత్తియాతి ధమ్మత్థదేసనాపటివేధగమ్మీరేసు పతిట్టాధిగమనేన పతిట్టితత్తాతి అత్తో.

సమన్తభద్దకత్తా, దేసనావిలాసప్పత్తి చ చతున్నమ్మి దేసనానం సమానం కారణన్తి విసేసకారణం వత్తుకామో ఆహ “విసేసతో”తి. అస్సాతి అస్స భగవతో దేసనా, అస్స వా పటిచ్చసముప్పాదస్స దేసనాతి యోజేతబ్బం. పవత్తికారణవిభాగో అవిభత్తసభావా అవిజ్ఞాదయోవ, కారణన్తి వా గహితానం పకతిఆదీనం, అవిజ్ఞాదీనఇన్ద అకారణతా, కారణతా చ. తత్త సమ్మూళ్లా కేచి అకారణం కారణన్తి గణ్ఠన్తి, కేచి న కిళ్ళో కారణం బుజ్జన్తీతి తేసం యథాసకేహి అనురూపేహి కారణేహి సజ్ఞారాదిపవత్తిసన్దస్సనత్తం, సంసారప్పవత్తిసన్దస్సనత్తన్తి అత్తో. పవత్తిఆదీనవపటిచ్చాదికా అవిజ్ఞా ఆది, తతో సజ్ఞారా ఉప్పజ్జన్తి, తతో విజ్ఞాణన్తి ఏవం పవత్తియా ఉప్పత్తిక్కుమసన్దస్సనత్తం, గల్భసేయ్యకాదివసేన వా తత్త తత్త భవే అత్తభావస్స ఉప్పజ్జనానుపుబ్బిసన్దస్సనత్తఇన్ద అనులోమదేసనా పవత్తాతి. ఇతరాసం తదత్తతాసమ్భవేపి న తాసం తదత్తమేవ పవత్తి అత్తన్తరసబ్బావతో. అయం పన తదత్తా ఏవాతి ఏతిస్సా తదత్తతా వుత్తా.

అనువిలోకయతో యో సమ్మోధితో పుబ్బభాగే తంతంపచ్చయుప్పన్నావబోధసజ్ఞాతో పుబ్బభాగపటివేధో పవత్తో, తదనుసారేన తదనుగమేన జరామరణాదికస్స జాతిఆదికారణం యం అధిగతం, తస్స సన్దస్సనత్తం అయం పటిలోమదేసనా పవత్తా. అనువిలోకయతో పటిలోమదేసనా పవత్తాతి వా సమ్మన్తో. దేసన్తోపి హి భగవా కిచ్చాపన్నం లోకం అనువిలోకేత్వా పుబ్బభాగ...పే... సన్దస్సనత్తం దేసీసీతి. ఆహారతణ్ణాదయో పచ్చప్పన్నద్ధా, సజ్ఞారావిజ్ఞా అతీతద్ధాతి ఇమినా అధిప్పాయేనాహ “యావ అతీతం అద్ధానం అతిహరిత్వా”తి. ఆహారా వా తణ్ణాయ పభావేతబ్బా అనాగతో అద్ధా, తణ్ణాదయో పచ్చప్పన్నో , సజ్ఞారావిజ్ఞా అతీతోతి. పచ్చక్ఖం పన ఫలం దస్సేత్వా తన్నిదానదస్సనవసేన ఫలకారణపరమ్మరదస్సనం యుజ్జతీతి ఆహారా పురిమతణ్ణాయ ఉప్పాదితా పచ్చప్పన్నో అద్ధా, తణ్ణాదయో అతీతో, సజ్ఞారావిజ్ఞా తతోపి అతీతతరో సంసారస్స అనాదిభావదస్సనత్తం వుత్తోతి. యావ అతీతద్ధానన్తి యావ అతీతతరం అద్ధానన్తి అత్తో యుత్తోతి. ఆయతిం పునబ్బవాభినిబ్బత్తిఆహారకా వా చత్తారో ఆహారా “ఆహారేతీతాహం న వదామి...పే... ఏవం పన మం అవదన్తం యో ఏవం పుచ్చేయ్య ‘కిస్స ను ఖో, భన్తే, విజ్ఞాణాహరో’తి, ఏస కల్లో పఞ్ఠో, తత్త కల్లం వేయ్యకరణం,

విజ్ఞానాహారో ఆయతిం పునర్భవాభినిబ్బత్తియా”తి (సం. ని. ౨.౧౨) వచనతో, తంసమ్మయుత్తతా ఫస్సచేతనానం, తప్పవత్తిహేతుత్తా చ కబళీకారాహరస్స. తేన హి ఉపత్తిమ్మితరూపకాయస్స, తస్మా ఇచ్చన్తస్స కామవిజ్ఞానాయూహానం హోతి. భోజనత్తో సద్ధాదీనం, రాగాదీనత్త ఉపనిస్సయోతి వుత్తం. తస్మా తే కమ్మవట్టసంకలహితా ఆహారా పచ్చప్పన్నో అద్ధాతి ఇమస్మిం పరియాయే పురిమాయేవ అత్తో యుత్తో.

అతీతధతో పభుతి “ఇతి ఖో, భిక్షవే, అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౨) అతీతే, తతో పరత్తా హేతుఫలపటిపాటిం పచ్చక్ఖభూతానం ఆహారానం నిదానదస్సనవసేన ఆరోహిత్యా నివత్తనేన వినా అబుజ్ఞానానం తంసన్తస్సనత్తం సా అయం దేసనా పవత్తాతి అత్తో. అనాగతధహేతుసముత్థానతో పభుతీతి అనాగతస్స భవస్స హేతుభూతానం ధమ్మానం ఉప్పత్తితో పట్టాయ. అనాగతధసన్తస్సనత్తన్తి అనాగతద్ధునే అప్పటివిజ్ఞానానం అపస్సన్తానం పచ్చక్ఖం పచ్చప్పన్నం హేతుం దస్సేత్తా హేతుఫలపరమ్మరాయ తస్స సన్తస్సనత్తన్తి అత్తో. ఏత్త చ ఆదితో పట్టాయ యావ పరియోసానా, పరియోసానతో చ పట్టాయ యావ ఆది పవత్తా దేసనా ద్వాదసక్ఖా, తతో ఏవ తిసన్ది చతుసక్ఖేపా. మజ్జతో పట్టాయ యావ ఆది పవత్తా దేసనా అట్టక్ఖా ద్విసన్ది తిసక్ఖేపా. మజ్జతో పన పట్టాయ యావ పరియోసానా పవత్తా దేసనా ఛళక్ఖా ద్విసన్ది తిసక్ఖేపా. “సంయోజనియేసు, భిక్షవే, ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సినో విహారతో తత్తా పవడ్డతి, తత్తాపచ్చయా ఉపాదాన”న్తిఆదినా (సం. ని. ౨.౨౩, ౨౪) మజ్జతో పట్టాయ యావ పరియోసానా పవత్తా దేసనా ఏకసన్ది ద్విసక్ఖేపా. ఏవం అయం అనేకక్ఖా ఏవ పటిచ్చసముత్పాదదేసనా ఆగతా. ఏకక్ఖవసేనాపి చ పటిచ్చసముత్పాదదేసనా లబ్భతేవ. యథాహ -

“తత్త, భిక్షవే, సుతవా అరియసావకో పటిచ్చసముత్పాదంయేవ సాధుకం యోనినో మనసి కరోతి ‘ఇతి ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతి, ఇమస్సుత్పాదా ఇదం ఉప్పజ్జతి. ఇమస్మిం అసతి ఇదం న హోతి, ఇమస్స నిరోధా ఇదం నిరుజ్జతీ’తి. సుఖవేదనియం, భిక్షవే, ఫస్సం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సుఖవేదనా”తి (సం. ని. ౨.౬౨) -

ఆది. ఏత్త హి “ఫస్సపచ్చయా”తి ఏత్తకో ఏవ పటిచ్చసముత్పాదో వుత్తో. తేనేతం విజ్ఞాయతి “ఏకక్ఖపటిచ్చసముత్పాదో”తి.

తత్త ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతీతి ఇమస్మిం అవిజ్ఞాదికే పచ్చయే సతి ఇదం సజ్ఞారాదికం ఫలం హోతి. ఇమస్సుత్పాదా ఇదం ఉప్పజ్జతీతి ఇమస్స అవిజ్ఞాదికస్స పచ్చయస్స ఉత్పాదా ఇదం సజ్ఞారాదికం ఫలం ఉప్పజ్జతీతి అత్తో. ఇమస్మిం అసతి ఇదం న హోతి, ఇమస్స నిరోధా ఇదం నిరుజ్జతీతి అవిజ్ఞాదీనం అభావే సజ్ఞారాదీనం అభావస్స, అవిజ్ఞాదీనం నిరోధా సజ్ఞారాదీనం నిరోధస్స చ వచనేన పురిమస్మిం పచ్చయలక్ఖణే నియమో దస్సితో హోతి “ఇమస్మిం సతి ఏవ, న అసతి, ఇమస్స ఉత్పాదా ఏవ, న నిరోధా”తి. తేనేతం లక్ఖణం అన్తోగధనియమం ఇథ పటిచ్చసముత్పాదస్స వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

నిరోధోతి చ అవిజ్ఞాదీనం విరాగాధిగమేన ఆయతిం అనుత్పాదో అప్పవత్తి. తథా హి వుత్తం “అవిజ్ఞాయత్వేవ అసేసవిరాగనిరోధా”తిఆది (మహావ. ౧; ఉదా. ౩). నిరోధవిరోధీ చ ఉత్పాదో, యేన సో ఉత్పాదవిరోధిభావేన వుత్తో “ఇమస్స నిరోధా ఇదం నిరుజ్జతీ”తి, తేనేతం దస్సేతి “అనిరోధో ఉత్పాదో నామ, సో చేత్త అత్తిభావోతిపి వుచ్చతీ”తి. “ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతీ”తి ఇదమేవ హి లక్ఖణం పరియాయన్తరేన “ఇమస్సుత్పాదా ఇదం ఉప్పజ్జతీ”తి వదన్తేన పరేన పురిమం విసేసితం హోతి, తస్మా న ధరమానతంయేవ సన్ధాయ “ఇమస్మిం సతీ”తి వుత్తం, అథ ఖో మగ్గేన అనిరుద్ధభావత్తాతి విజ్ఞాయతి. యస్మా చ “ఇమస్మిం అసతి ఇదం న హోతి, ఇమస్స నిరోధా ఇదం నిరుజ్జతీ”తి (ఉదా. ౨) ద్విధాపి

ఉద్దిట్టలక్షణస్స నిరోధస్స నిద్దేశం వదంతేన “అవిజ్ఞాయత్వేవ అసేసవిరాగనిరోధా సజ్ఞారనిరోధో”తి ఆదినా (మహావ. ౧; ఉదా. ౩) నిరోధో ఏవ వుత్తో, తస్మా నత్తిభావోపి నిరోధో ఏవాతి నత్తిభావవిరుద్ధో అత్తిభావో అనిరోధోతి దస్సితం హోతి. తేన అనిరోధసజ్ఞాతేన అత్తిభావేన ఉప్పాదం విసేసేతి. తతో న ఇథ అత్తలాభమత్తం ఉప్పాదోతి అధిప్పేతో, అథ ఖో అనిరోధసజ్ఞాతో అత్తిభావో చాతి అయమత్తో విభావితోతి ఏవమేతం లక్షణద్వయవచనం అజ్ఞామజ్ఞాం విసేసనవిసేసితబ్బభావేన సాత్తకన్ని వేదితబ్బం.

కో పనాయం అనిరోధో నామ, యో అత్తిభావో, ఉప్పాదోతి చ వుచ్చతీతి? అప్పహీనభావో, అనిబ్బత్తితఫలతాప్పహీనారహితాహి ఫలుప్పాదనారహితా చ. యే తేహి పహతబ్బా అకుసలా ధమ్మా, తేసం అరియమగ్గేన అసముగ్ఘాతితభావో, యే పన న పహతబ్బా కుసలాభ్యాకతా ధమ్మా, యాని తేసు సంయోజనాని అఖీణాసవానం, తేసం అపరిక్షీణతా చ. అసముగ్ఘాతితానుసయతాయ హి ససంయోజనాఖన్ధప్పవత్తి పటిచ్చసముప్పాదో. తథా హి వుత్తం -

“యాయ చ, భిక్షవే, అవిజ్ఞాయ నివుతస్స బాలస్స, యాయ చ తణ్ణాయ సమ్మయుత్తస్స అయం కాయో సముదాగతో, సా చేవ అవిజ్ఞా బాలస్స అప్పహీనా, సా చ తణ్ణా అపరిక్షీణా. తం కిస్స హేతు? న, భిక్షవే, బాలో అచరి బ్రహ్మచరియం సమ్మా దుక్ఖక్ఖయాయ, తస్మా బాలో కాయస్స భేదా కాయూపగో హోతి, సో కాయూపగో సమానో న పరిముచ్చతి జాతియా జరామరణేన”తి (సం. ని. ౨.౧౯) -

ఆది. ఖీణసంయోజనానం పన అవిజ్ఞాయ అభావతో సజ్ఞారానం, తణ్ణుపాదానానం అభావతో ఉపాదానభవానం న సమ్మవోతి వట్టస్స ఉపచ్చేదో పజ్ఞాయతి. తేనేవాహ -

“ధన్నస్త్యేవ, ఫగ్గున, ఫస్సాయతనానం అసేసవిరాగనిరోధా ఫస్సనిరోధో, ఫస్సనిరోధా వేదనానిరోధో”తి (సం. ని. ౨.౧౨) -

ఆది. న హి అగ్గమగ్గాధిగమతో ఉద్ధం యావ పరినిబ్బానా సళాయతనాదీనం అప్పవత్తి, అథ ఖో నత్తితా, నిరోధసద్దవచనీయతా, ఖీణసంయోజనతాతి నిరోధో వుత్తో. అపిచ చిరకతమ్మి కమ్మం అనిబ్బత్తితఫలతాయ, అప్పహీనారహితాయ చ ఫలారహం సంతం ఏవ నామ హోతి, న నిబ్బత్తితఫలం, నాపి పహీనారహంతి ఫలుప్పత్తిపచ్చయానం అవిజ్ఞాసజ్ఞారాదీనం వుత్తనయేన ఫలారహభావో అనిరోధోతి వేదితబ్బం. ఏవం అనిరుద్ధభావేనేవ హి యేన వినా ఫలం న సమ్భవతి, తం కారణం అతీతాదిపి “ఇమస్మిం సతీ”తి ఇమినా వచనేన వుత్తం. తతో ఏవ చ అవుసేతబ్రహ్మచరియస్స అప్పవత్తిధమ్మతం అనాపన్నో పచ్చయుప్పాదో కాలభేదం అనామసిత్వా అనివత్తితాయ ఏవ “ఇమస్సుప్పాదా”తి వుత్తో. అథ వా అవసేసపచ్చయసమవాయే అవిజ్ఞమానస్సాపి విజ్ఞమానస్స వియ పగేవ విజ్ఞమానస్స యా ఫలుప్పత్తిఅభిముఖతా, సా “ఇమస్సుప్పాదా”తి వుత్తా. తదా హి తతో ఫలం ఉప్పజ్జతీతి తదవత్తం కారణం ఫలస్స ఉప్పాదనభావేన ఉపట్టితం ఉప్పత్తితం నామ హోతి, న విజ్ఞమానమ్మి అతదవత్తంతి తదవత్తతా ఉప్పాదోతి వేదితబ్బా.

తత్త “సతీ”తి ఇమినా విజ్ఞమానతామత్తేన పచ్చయభావం వదంతో అభ్యాపారతం పటిచ్చసముప్పాదస్స దస్సేతి. ఉప్పాదాతి ఉప్పత్తిధమ్మతం, అసబ్బకాలభావితం, ఫలుప్పత్తిఅభిముఖతాద్వీ దీపేంతో అనిచ్చతం పటిచ్చసముప్పాదస్స దస్సేతి. “సతి, న అసతి, ఉప్పాదా, న నిరోధా”తి పన హేతుఅత్థేహి భుమ్మనిస్సక్కవచనేహి సమత్తితం

నిదానసముదయజాతిపభవభావం పటిచ్చసముత్పాదస్య దస్సేతి. హేతుఅత్థతా చేత్త భుమ్మవచనే యస్స భావేన తదవినాభావిఫలస్స భావో లక్ఖీయతి, తత్త పవత్తియా వేదితబ్బా, యథా అధనానం ధనే అననుప్పదీయమానే దాలిద్దియం వేపుల్లమగమాసి (దీ. ని. ౩.౯౧), నిప్పన్నే సస్సే సుభిక్షం జాయతీతి చ. నిస్సక్కవచనస్సాపి హేతుఅత్థతా ఫలస్స పభవే పకతియశ్చ పవత్తియా, యథా “కలలా హోతి అబ్బుదం, అబ్బుదా జాయతే పేసీ”తి (సం. ని. ౧.౨౩౩; కథా. ౬౯౨), “హిమవతా గజ్జా పభవతి, సిద్ధతో సరో జాయతీ”తి చ. అవిజ్ఞాదిభావేన చ తదవినాభావిసజ్ఞారాదిభావో లక్ఖీయతి, అవిజ్ఞాదీహి చ సజ్ఞారాదయో పభవన్తి, పకరీయన్తి చాతి తేసం పభవో, పకతి చ, తస్మా తదత్తదీపనత్తం “ఇమస్మిం సతి ఇమస్సుత్పాదా”తి హేతుఅత్థా భుమ్మనిస్సక్కనిద్దేసా కతా.

యస్మా చేత్త “ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతి, ఇమస్సుత్పాదా ఇదం ఉప్పజ్జతీ”తి సజ్ఞేపేన ఉద్దిట్టస్స పటిచ్చసముత్పాదస్స “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తిఆదికో నిద్దేసో, తస్మా యథావుత్తో అత్తిభావో, ఉత్పాదో చ తేసం తేసం పచ్చయుప్పన్నధమ్మానం పచ్చయభావోతి విజ్ఞాయతి. న హి అనిరుద్ధతాసజ్ఞాతం అత్తిభావం, ఉత్పాదశ్చ అనివత్తసభావతాసజ్ఞాతం, ఉదయావత్తతాసజ్ఞాతం వా “సతియేవ, న అసతి, ఉత్పాదా ఏవ, న నిరోధా”తి అన్తోగధనియమేహి వచనేహి పకాసితం ముశ్శీత్వా అశ్శో పచ్చయభావో నామ అత్తి, తస్మా యథావుత్తో అత్తిభావో, ఉత్పాదో చ పచ్చయభావోతి వేదితబ్బో. యేపి హి పట్టానే ఆగతా హేతుఆదయో చతువీసతి పచ్చయా, తేపి ఏతస్సేవ పచ్చయభావస్స విసేసాతి వేదితబ్బా. తథా య్వాయం మూలహేతునిదానసమ్భవపభవాదిపరియాయేహి , ఉత్పాదట్టితి పవత్తట్టితి నిమిత్తట్టితి ఆయుహనట్టితి సంయోగట్టితి పలిబోధట్టితీతిఆదిపరియాయేహి చ పకాసితో కారణత్తో, సోపి ఏత్తేవ అన్తోగధోతి దట్టబ్బో.

౨౮౪. మూలకారణసద్దం అపీక్షిత్వా న అకారణన్తి నపుంసకనిద్దేసో, అకారణాతి అత్తో. అకారణం యది సియా, సుత్తం పటిబాహితం సియాతి దస్సేన్తో “అసవసముదయా”తి సుత్తం ఆహరతి. పరియాయో కారణం. వట్టకథాయ సీసభావో వట్టహేతునో కమ్మస్సాపి హేతుభావో. తత్త భవతణ్ణాయపి హేతుభూతా అవిజ్ఞా, తాయ పటిచ్చాదితాదీనవే భవే తణ్ణాయ ఉప్పజ్జనతో అవిజ్ఞా విసేసేన సీసభూతాతి “మూలకారణ”న్తి వుత్తా.

పురిమాయ కోటియా అపజ్ఞాయమానాయ ఉత్పాదవిరహతో నిచ్చతం గణ్ఠేయ్యాతి ఆహ “ఏవం చేతం, భిక్షవే, వుచ్చతీ”తిఆది. తేన ఇతో పుట్టే ఉప్పన్నపుబ్బతా నట్టితి అపజ్ఞాయనతో పురిమకోటిఅపజ్ఞాయనం వుత్తన్తి ఇమమత్తం దస్సేతి.

౨౮౫. అవిజ్ఞాతణ్ణాహేతుక్కమేన ఫలేసు వత్తబ్బేసు “సుగతిదుగ్గతిగామినీ”తి వచనం సద్దలక్ఖణావిరోధనత్తం. పూజితస్స హి ద్వంద్వే పుబ్బనిపాతో. సవరా కిర మంసస్స అట్ఠినా అలగ్గనత్తం పునప్పునం తాపేత్వా కోట్టేత్వా ఉణ్ఠోదకం పాయేత్వా విరిత్తం సూనం అట్ఠితో ముత్తమంసం గావిం మారేన్తి. తేనాహ “అగ్గినన్తాపా”తిఆది. తత్త యథా వజ్జగావీ చ అవిజ్ఞాభిభూతతాయ యథావుత్తం ఉణ్ఠోదకపానం ఆరభతి, ఏవం పుథుజ్జనో యథావుత్తం దుగ్గతిగామికమ్మం. యథా పన సా ఉణ్ఠోదకపానే ఆదీనవం దిస్సా తణ్ణావసేన సీతుదకపానం ఆరభతి, ఏవం పుథుజ్జనో అవిజ్ఞాయ నాతిబలవభావతో దుగ్గతిగామికమ్మే ఆదీనవం దిస్సా తణ్ణావసేన సుగతిగామికమ్మం ఆరభతి. దుక్ఖే హి అవిజ్జం తణ్ణా అనువత్తతి, సుఖే తణ్ణం అవిజ్జాతి.

౨౮౬. కత్తచి సుత్తే. ఏకధమ్మమూలికం దేసనన్తి అవిజ్ఞాతణ్ణాసు ఏకోయేవ ధమ్మా మూలం ఏతిస్సాతి
 ఏకధమ్మమూలికా, తం, తత్త ఏకం ఏవ ధమ్మం మూలం కత్వా పటిచ్చసముప్పాదదేసనం దేసేతితి అత్తో. ఉపనిసీదతి
 ఫలం ఏత్థాతి ఉపనిసా, కారణం, అవిజ్ఞా ఉపనిసా ఏతేసన్తి అవిజ్ఞాపనిసా. అస్సాదానుపస్సినోతి ఉపాదానియేసు
 తేభూమకధమ్మేసు విసయభూతేసు అస్సాదేతబ్బతో అస్సాదసంజ్ఞితం సుఖసోమనస్సం అనుపస్సనసీలస్స.
 అప్పహీనావిజ్ఞతాయ బాలలక్ఖణయోగేన బాలస్స. ఏవన్తి అవిజ్ఞానివుతత్తా, తణ్ణాసంయుత్తత్తా చ. అయం కాయోతి అయం
 మమజ్ఞోవ తుమ్హాకఞ్చ పచ్చక్ఖభూతో సవిజ్ఞాణకకాయో ఖన్ధపఞ్చకం. “సళాయతనపచ్చయా ఫస్సో”తి (మహావ. ౧;
 ఉదా. ౧) వచనతో ఫస్సకారణజ్ఞోతం వుచ్చతీతి ఆయతనచ్చక్కం వా. సముదాగతోతి ఉప్పన్నో. బహిద్ధా చ నామరూపన్తి
 బహిద్ధా సవిజ్ఞాణకకాయో ఖన్ధపఞ్చకం, సళాయతనాని వా. ఇత్థేతన్తి ఇత్థం ఏతం. అత్తనో చ పరేసఞ్చ పఞ్చక్ఖన్దా
 ద్వాదసాయతనాని ద్వారాలమ్బనభావేన వవత్తితాని ద్వయం నామాతి అత్తో. ద్వయం పటిచ్చ ఫస్సోతి అజ్ఞాత్త
 చక్ఖురూపాదీని ద్వయాని పటిచ్చ చక్ఖుసమ్మస్సాదయో వుత్తా, ఇధ పన అజ్ఞాత్తికబాహిరాని ఆయతనాని, మహద్వయం
 నామ కిరేతన్తి వుత్తం. అయమేత్త అధిప్పాయో – అజ్ఞాత్త “చక్ఖుఞ్చ పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్ఖువిజ్ఞాణం, తిణ్ణం సఙ్గతి
 ఫస్సో”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౦౪, ౪౦౦; ౩.౪౨౧, ౪౨౨, ౪౨౬; సం. ని. ౨.౪౪; ౪.౬౦; కథా. ౪౬౨) చక్ఖు చేవ రూపా చ...
 పే... మనో చేవ ధమ్మా చాతి వుత్తాని ద్వయాని పటిచ్చ చక్ఖుసమ్మస్సాదయో వుత్తా. ఇధ పన “అయజ్ఞోవ కాయో”తి
 చక్ఖాదినిస్సయే సేసధమ్మే చక్ఖాదినిస్సితే ఏవ కత్వా వుత్తం చక్ఖాదికాయం ఏకత్తేన “అజ్ఞాత్తికాయతన”న్తి గహేత్వా, “బహిద్ధా
 చ నామరూప”న్తి వుత్తం రూపాదిఆరమ్మణం ఏకత్తేనేవ “బాహిరాయతన”న్తి తాని అజ్ఞాత్తికబాహిరాని ఆయతనాని పటిచ్చ
 ఫస్సో వుత్తో, తస్మా మహద్వయమేతన్తి.

ఏవఞ్చ కత్వా అత్తనో చ పరస్స చ పఞ్చహి ఖన్ధేహి, ధహి ఆయతనేహి చాతి అయమత్తో దీపేతబ్బోవాతి వుత్తం.
 “అయం కాయో”తి హి వుత్తాని సనిస్సయాని చక్ఖాదీని అత్తనో పఞ్చక్ఖన్దా, “బహిద్ధా నామరూప”న్తి వుత్తాని రూపాదీని
 పరేసం. తథా అయం కాయో అత్తనో ఛ అజ్ఞాత్తికాని ఆయతనాని, బహిద్ధా నామరూపం పరేసం బాహిరానీతి. అజ్ఞాధా
 అజ్ఞాత్తికాయతనమత్తే ఏవ “అయం కాయో”తి వుత్తేన అజ్ఞాత్తికాయతనానేవ అత్తనో పఞ్చక్ఖన్దా హోన్తితి అత్తనో చ పరేసఞ్చ
 పఞ్చహి ఖన్ధేహి దీపనా న సమ్మవేయ్యాతి. సళేవాయతనానీతి సళేవ ఫస్సకారణాని, యేహి కారణభూతేహి ఆయతనేహి
 ఉప్పన్నేన ఫస్సేన పుట్టి బాలో సుఖదుక్ఖం పటిసంవేదేతి. ఆది-సద్దేన “ఏతేసం వా అజ్ఞాతరేన. అవిజ్ఞానీవరణస్స, భిక్ఖవే,
 పణ్ణితస్స తణ్ణాయ సమ్మయుత్తస్సా”తిఆది (సం. ని. ౨.౧౯) యోజేతబ్బం. ఇమస్మిన్లో సుత్తే సజ్ఞారే అవిజ్ఞాతణ్ణానిస్సితే ఏవ
 కత్వా కాయగ్గహణేన విజ్ఞాణనామరూపసళాయతనాని గహేత్వా తస్మిం కాయే సళాయతనానం ఫస్సం తంనిస్సితమేవ
 కత్వా వేదనాయ విసేసపచ్చయభావం దస్సేన్తేన భగవతా బాలపణ్ణితానం అతీతద్ధావిజ్ఞాతణ్ణామూలకో వేదనాన్తో
 పటిచ్చసముప్పాదో దస్సితో. పున చ బాలపణ్ణితానం విసేసం దస్సేన్తేన –

“యాయ చ, భిక్ఖవే, అవిజ్ఞాయ నివుతస్స బాలస్స, యాయ చ తణ్ణాయ సమ్మయుత్తస్స అయం కాయో
 సముదాగతో, సా చేవ అవిజ్ఞా బాలస్స అప్పహీనా, సా చ తణ్ణా అపరిక్షీణా. తం కిస్స హేతు? న, భిక్ఖవే, బాలో
 అచరి బ్రహ్మచరియం సమ్మా దుక్ఖక్ఖయాయ. తస్మా బాలో కాయస్స భేదా కాయూపగో హోతి, సో కాయూపగో
 సమానో న పరిముచ్చతి జాతియా...పే... దుక్ఖస్మాతి వదామీ”తి (సం. ని. ౨.౧౯) –

వేదనాపభవం సావిజ్ఞం తణ్ణం దస్సేత్వా, ఉపాదానభవే చ తన్నిస్సితే కత్వా “కాయూపగో హోతీ”తిఆదినా జాతిఆదికే దస్సేన్నేన పచ్చప్పన్నహేతుసముట్టానతో పభుతి ఉభయమూలవసేన పటిచ్చసముప్పాదో వుత్తో, తబ్బిపరియాయేన చ పణ్ణితస్స పచ్చప్పన్నహేతుపరిక్ఖయతో పభుతి ఉభయమూలకో పటిలోమపటిచ్చసముప్పాదోతి.

౨౮౭. పూరేతున్తి వడ్డేతుం, ఉపచినితున్తి అత్తో. దుగ్గతిగామికమ్మస్స విసేసపచ్చయత్తా అవిజ్ఞా “అవిన్దియం విన్దతీ”తి వుత్తా, తథా విసేసపచ్చయో విన్దియస్స న హోతీతి “విన్దియం న విన్దతీ”తి చ. అత్తనిస్సితాని కత్వా చక్ఖువిజ్ఞాణాదీనం పవత్తనం ఉప్పాదనం ఆయతనం. సమ్మోహభావేనేవ అనభిసమయభూతత్తా అవిదితం అజ్ఞాతం కరోతి. అన్తవిరహితే జవాపేతీతి వణ్ణాగమవిపరియాయవికారవినాసధాతుఅత్థవిసేసయోగేహి పఞ్చవిధస్స నిరుత్తిలక్ఖణస్స వసేన అ-కార వి-కార జ-కారే గహేత్వా అజ్ఞోసం వణ్ణానం లోపం, జ-కారస్స చ దుతియస్సాగమం కత్వా “అవిజ్ఞా”తి వుత్తం. బృజ్జనత్థం వత్వా సభావత్థం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. చక్ఖువిజ్ఞాణాదీనం వత్థారమ్మణాని “ఇదం వత్థు, ఇదం ఆరమ్మణ”న్తి అవిజ్ఞాయ జాతుం న సక్కాతి అవిజ్ఞా తప్పటిచ్చాదికా వుత్తా. వత్థారమ్మణసభావధాదనతో ఏవ అవిజ్ఞాదీనం పటిచ్చసముప్పాదభావస్స, జరామరణాదీనం పటిచ్చసముప్పన్నభావస్స చ ఛాదనతో పటిచ్చసముప్పాదపటిచ్చసముప్పన్నచ్చాదనం వేదితబ్బం.

అపచ్చక్ఖీత్వాతి పచ్చక్ఖానం అకత్వా అపటిక్ఖీపిత్వా. ఉపకారకట్టో పచ్చయట్టో యథా పిణ్డపాతాది సరీరస్స.

సజ్ఞతమభిసజ్ఞరోస్తీతి యథా సజ్ఞతం హోతి, ఏవం అభిసజ్ఞరోస్తీ. సజ్ఞారసద్దగ్గహణేన ఆగతా సజ్ఞారా సజ్ఞారసద్దేన ఆగతసజ్ఞారా. యదిపి అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారాపి సజ్ఞారసద్దేన ఆగతా, తే పన ఇమిస్సా దేసనాయ పధానాతి విసుం వుత్తా, తస్మా “దువిధా”తి ఏత్త సజ్ఞారసద్దేన ఆగతసజ్ఞారేసు అభిసజ్ఞరణకసజ్ఞారం వజ్జేత్వా తదజ్ఞో సజ్ఞారసద్దేన ఆగతసజ్ఞారా యోజేతబ్బా. సజ్ఞారసద్దేన ఆగతసజ్ఞారాతి వా సముదాయో వుత్తో. తదేకదేసా చ ఇధ వణ్ణేతబ్బభావేన గహితా అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా, తస్మా వణ్ణేతబ్బసబ్బసజ్ఞాహకవసేన దువిధతా వుత్తాతి వేదితబ్బా. “పరమం నిరుజ్ఞతి వచీసజ్ఞారో”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౪౬౪) వితక్కువిచారఅస్సాసపస్సాససజ్ఞావేదనావచీసజ్ఞారాదయో వుత్తా, న అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారేసు వుత్తా కాయసజ్ఞోతనాదయో.

సజ్ఞతసజ్ఞారా నామ యథాసకం పచ్చయేహి సజ్ఞతత్తా. సతిపి పచ్చయనిబ్బత్తానం సబ్బేసమ్మి సజ్ఞతభావే “మమేతం ఫల”న్తి తత్థాభిముఖేన వియ కమ్మునా నిబ్బత్తితత్తా తేభూమకవిపాకకటత్తారూపేసు సాతిసయో సజ్ఞతభావోతి అధిప్పాయేన అట్టకథాయం (విసుద్ధి. ౨.౨౮౭) కమ్మనిబ్బత్తానం అభిసజ్ఞతసజ్ఞారతా వుత్తా. పాళియం పన తథా ఆగతట్టానస్స అభావతో “తేపి ...పే.... ఏత్తేవ సజ్ఞహం గచ్చన్తీ”తి వుత్తం. అనిచ్చా వత సజ్ఞారాతి వుత్తా ఉభుఆదిసముట్టానాపి సబ్బధమ్మా. అభిసజ్ఞరణకసజ్ఞారోతి వుచ్చతి అత్తనో ఫలస్స అభిసజ్ఞరణతో. కాయపయోగసముట్టాపనవీరియం కాయికవీరియం. అభిసజ్ఞారస్సాతి పయోగవేగస్స.

వాచం సజ్ఞరోతీతి వచీసజ్ఞారో. కాయేన సజ్ఞరీయతీతి కాయసజ్ఞారో. చిత్తేన సజ్ఞరీయతి, చిత్తం వా సజ్ఞరోతీతి చిత్తసజ్ఞారో. సజ్ఞేపతో పన సబ్బేపి యథారహం సజ్ఞరోన్తి, సజ్ఞరీయన్తీతి చ సజ్ఞారాతి వేదితబ్బా. వుత్తన్తి సజ్ఞారట్టపచ్చయట్టాదిమాహ.

నమతీతి ఏకస్తసారమ్మణతాయ ఆరమ్మణాభిముఖం నమతి. పరితస్సతీతి పిపాసతి, తణ్ణాపరితాపతాయ వా విచలతి. ఉపాదియతీతి దళ్లం ఆదియతి. భవతీతి ఉపపత్తిభవం సన్ధాయాహ. భావయతీతి కమ్మభవం. చుతి ఖన్ధానం మరణన్ని “మరన్ని ఏతేనా”తి వుత్తం. దుక్ఖా వేదనా ఉప్పాదదుక్ఖా, రితిదుక్ఖాతి చ కత్వా “ద్వేధా ఖణితీ”తి వుత్తం. ఆయాసో పరిస్సమో విసాదో.

నిద్దిట్టనయదస్సనన్ని యథానిద్దిట్టవిధిసన్ధస్సనం. కేవల-సద్దో అసమ్మిస్సవాచకో చ హోతి “కేవలా సాలయో”తిఆదీసు, నిరవసేసవాచకో చ “కేవలా అజ్ఞమగధా”తిఆదీసు, తస్మా ద్విధాపి అత్థం వదతి. తత్థ అసమ్మిస్సస్సాతి సుఖరహితస్స. న హి ఏత్థ కిఞ్చి ఉప్పాదవయరహితం అత్థి. సకలస్సాతి సబ్బభవాదిగతస్స, సబ్బకాలికస్స చ.

౨౮౮. “లక్ఖణేకవిధాదితో”తి ఏత్థ ఆది-సద్దో పచ్చేకం పరిసమాపేతబ్బోతి దస్సేంతో ఆహ “లక్ఖణాదితో”తి. సమ్మయుత్తే, తంసమజ్జేపుగ్గలే వా సమ్మోహయతీతి సమ్మోహనరసా. ఆరమ్మణసభావస్స ఛాదనం హుత్వా గయ్ఠాతీతి ఛాదనపచ్చుపట్టానా. “ఆసవసముదయా అవిజ్ఞాసముదయో”తి (మ. ని. ౧.౧౦౩) వచనతో ఆసవపదట్టానా. పటిసన్ధిజననత్థం ఆయాహన్ని బ్యాపారం కరోంతీతి ఆయాహనరసా. రాసికరణం వా ఆయాహనం. చేతనాసభావత్తా చేతనా హుత్వా గయ్ఠాతీతి చేతనాపచ్చుపట్టానా. నామరూపస్స పురేచారికభావేన పవత్తతీతి పుబ్బజ్ఞమరసం. పురిమభవేన సద్ధిం ఘటనం హుత్వా గయ్ఠాతీతి పటిసన్ధిపచ్చుపట్టానం. విజ్ఞాణేన సహ, అజ్ఞామజ్ఞాఞ్చ సమ్మయుజ్జతీతి సమ్మయోగరసం. సమం పకారేహి యోగో సమ్మయోగో. విసుం అభావో అవినిబ్బోగో. రూపం సమ్మయోగాభావతో వికిరతీతి వికిరణరసం. తతో ఏవ హి పిసియమానా తణ్ణులాదయో వికిరన్ని, చుణ్ణీభూతా విద్ధంసన్ని, నామస్స కదాచి కుసలాదిభావోపి అత్థీతి తతో విసేసనత్థం “అబ్యాకతపచ్చుపట్టాన”న్ని వుత్తం. “అచేతసో అబ్యాకతో”తి (విసుద్ధి. ౧.౩౧౧; విభ. అట్ట. ౧౭౩) ఏత్థ వియ అనారమ్మణతా వా అబ్యాకతతా దట్టబ్బా. ఆయతనలక్ఖణన్ని ఘట్టనలక్ఖణం, ఆయానం తననలక్ఖణం వా. దస్సనస్స యథాసకం విసయగ్గహణస్స కరణతో దస్సనరసం. “దస్సనాదిరస”న్ని పన సమ్మోహవినిదనియం వుత్తం. వత్తుద్వారభావపచ్చుపట్టానం యథారహం విజ్ఞాణమనోవిజ్ఞాణధాతునన్ని అధిప్పాయో. వత్తుగ్గహణఞ్చేత్త చక్ఖాదిపఞ్చకాపేక్షం. అకుసలవిపాకుపేక్షాయ అనిట్టభావతో దుక్ఖేన, ఇతరాయ ఇట్టభావతో సుఖేన సజ్ఞహితత్తా “సుఖదుక్ఖపచ్చుపట్టానా”తి వుత్తం. దుక్ఖసముదయత్తా హేతులక్ఖణా తణ్ణా. “తత్రతత్తాభినన్ని”తి (మ. ని. ౧.౯౧, ౪౬౦; సం. ని. ౨.౧౦౮౧; విభ. ౨౦౩; మహావ. ౧౪) వచనతో అభినన్దనరసా. చిత్తస్స, పుగ్గలస్స వా రూపాదీసు అతిత్తభావో హుత్వా గయ్ఠాతీతి అతిత్తభావపచ్చుపట్టానా. అముఞ్చనరసం తణ్ణాదిట్టాభినివేసవసేన. తణ్ణాదళ్లత్తం హుత్వా కాముపాదానం, సేసాని దిట్టి హుత్వా ఉపట్టహన్తీతి తణ్ణాదళ్లత్తదిట్టిపచ్చుపట్టానం. కమ్ముపపత్తిభవవసేన భవస్స లక్ఖణాదయో యోజేతబ్బా.

౨౮౯. మోహాదిభావతోతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన అననుబోధాదీనం సజ్ఞహో. దుక్ఖాదీసు అజ్ఞాణవసేన అప్పటిపత్తి, అసుభాదీసు సుభాదివిపల్లాసవసేన మిచ్చాపటిపత్తి. దిట్టివిప్పయుత్తవసేన వా అప్పటిపత్తి, దిట్టిసమ్మయుత్తవసేన మిచ్చాపటిపత్తి. ద్వారారమ్మణతోతి ద్వారతో, ఆరమ్మణతో చ ఛసు ద్వారేసు, ఛసు ఆరమ్మణేసు చ పవత్తనతో. అయం పన విభాగో న అవిజ్ఞాయ ఏవ, అజ్ఞోసుపి పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞేసు అరూపధమ్మానం లబ్భతీతి ఆహ “సబ్బేసుపీ”తి.

విపాకధమ్మధమ్మాదిభావతోతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన నేవసేక్ఖానాసేక్ఖసంయోజనియాదిభావే సజ్జణ్ఠాతి.
చతుయోనిసంవత్తనతోతి చతుయోనిపరియాపన్నత్తభావనిబ్బత్తనతో.

లోకియవిభాగాదిభావతోతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన అభ్యాకతసప్పచ్చయసజ్జతాదిభావే సజ్జణ్ఠాతి. సహేతుకాహేతుకాదితోతి
ఆది-సద్దేన ససజ్జారాసజ్జారాదిభేదే సజ్జణ్ఠాతి.

కామం నామరూపం పచ్చుప్పన్నద్ధవసేన వుచ్చతి, తథాపి యథా పచ్చుప్పన్నం, ఏవం అతీతానాగతమ్మీతి
అద్ధద్వయపరియాపన్నస్సాపి నయతో గహేతబ్బత్తా వుత్తం “అతీతాదితో తివిధ”న్తి.

సజ్ఞాతినమోసరణట్టానతోతి విజ్ఞాణతంసమ్మయుత్తధమ్మానం ఉప్పత్తిపవత్తిదేసభావతో. “భూతప్పసాదవిజ్ఞాణతో”తి
పారో యుత్తో. “విజ్ఞాణాదాదితో”తి పన పరన్తి. ఏకసేననయేన బాహిరాయతనస్సాపి సజ్ఞహే సతి ఆది-సద్దేన తస్స సజ్ఞహితతా
దట్టబ్బా. నోభయగోచరన్తి మనాయతనమాహ. న హి అరూపధమ్మానం దేసవసేన ఆసన్నతా, దూరతా వా అత్తి
అవిగ్గహత్తా, తస్మా మనాయతనస్స గోచరో మనాయతనం సమ్మత్తో, అసమ్మత్తో వాతి న వుచ్చతి. ఫస్సాదీనమ్మీతి ఏత్థ
ఫస్సో తావ పుసనసభావతో, లోకియసాసవాదిభావతో చ ఏకవిధో. పటిఘసమ్మస్స అధివచనసమ్మస్సభేదతో,
సహేతుకాదిభావతో చ దువిధో. భవత్తయపరియాపన్నతో, వేదనాత్తయసమ్మయోగతో, అహేతుకదుహేతుకతిహేతుకతో చ
తివిధో. యోనిగతివసేన చతుబ్బిధో, పఞ్చవిధో చ.

వేదనా అనుభవనలక్ష్ణణతో, లోకియసాసవాదిభావతో చ ఏకవిధా. పఞ్చద్వారికమనోద్వారికభేదతో దువిధా.
సుఖాదిభేదతో తివిధా. యోనిగతివసేన చతుబ్బిధా, పఞ్చవిధా చ. ఛళారమ్మణభేదతో ఛబ్బిధా.

తణ్ణా లోకస్స సముదయభావతో ఏకవిధా. దువిధా దిట్ఠిసమ్మయుత్తవిప్పయుత్తభావతో. తివిధా
కామభవవిభవతణ్ణాభేదతో. చతుబ్బిధా చతుమగ్గపహేయ్యతో. పఞ్చవిధా రూపాభినన్దనాదిభావతో. ఛబ్బిధా
ఛతణ్ణాకాయభేదతో.

ఉపాదానం ఏకవిధం దళ్లగ్గాహభావతో. దువిధం తణ్ణాదిట్ఠిభేదతో. తివిధం భవత్తయూపనిస్సయభావతో. చతుబ్బిధం
కాముపాదానాదిభేదతో. పఞ్చవిధం పఞ్చగతిసంవత్తనతో.

భవో ఏకవిధో లోకియసాసవాదిభావతో. దువిధో కమ్ముపపత్తిభేదతో. తివిధో కామభవాదిభేదతో. చతుబ్బిధో
చతురుపాదానపచ్చయతో. పఞ్చవిధో పఞ్చగతిసంవత్తనతో. ఛబ్బిధో కామకమ్మభవాదిభేదతో. సత్తవిధో
సత్తవిజ్ఞాణట్ఠితిసజ్ఞహతో. అట్ఠవిధో చతురుపాదానపచ్చయకమ్మభవాదిభేదతో. నవవిధో కామభవాదిభేదతో.

జాతి ఏకవిధా తత్త తత్త భవే పఠమాభినిబ్బత్తిభావతో. దువిధా రూపక్ఖన్దసజ్జరక్ఖన్దసజ్ఞహతో. తివిధా
భవత్తయపరియాపన్నతో. యోనిగతివసేన చతుబ్బిధా, పఞ్చవిధా చ. ఇమినా నయేన జరామరణాదీనమ్మి
ఏకవిధాదిభావో వేదితబ్బో.

౨౯౦. సోకాదీనమ్మి గహితత్తా అజ్ఞబహుత్తప్పసజ్ఞే “ద్వాదసేవా”తి అజ్ఞవవత్తానం వేదితబ్బం. న హి సోకాదయో
అజ్ఞభావేన వుత్తా, ఫలేన పన కారణం అవిజ్ఞం మూలజ్ఞం దస్సేతుం తే వుత్తా. జరామరణబ్బాహతస్స హి బాలస్స తే

సమ్భవస్తీతి సోకాదీనం జరామరణకారణతా వుత్తా, న పన “కాయికాయ దుక్ఖాయ వేదనాయ పుట్టో”తి చ సుత్తే జరామరణనిమిత్తశ్చ దుక్ఖం సజ్జహితన్తి తం తన్నిమిత్తానం జరామరణబ్బాహతస్స సమ్భవే సాధకభావేన వుత్తం. యస్మా పన జరామరణేనేవ సోకాదీనం ఏకసజ్జేవో కతో, తస్మా తేసం జాతిపచ్చయతా యుజ్జతి. జరామరణపచ్చయభావే హి అవిజ్ఞాయ ఏకసజ్జేవో కాతబ్బో సియా. జాతిపచ్చయా పన జరామరణం , సోకాదయో చ సమ్భవస్తీతి తత్త జరామరణం ఏకన్తికం అజ్ఞభావేన గహితం. సోకాదయో పన రూపభవాదీసు అభావతో అనేకన్తికా కేవలం పాకటేన ఫలేన అవిజ్ఞానిదస్సనత్తం గహితా. తేన అనాగతే జాతియా సతి తతో పరాయ పటిసన్ధియా హేతుహేతుభూతా అవిజ్ఞా దస్సితాతి భవచక్రస్స అవిచ్ఛేదో దస్సితో హోతీతి. సుత్తశ్చ సోకాదీనం అవిజ్ఞా కారణన్తి ఏతస్సేవ అత్తస్స సాధకం దట్టబ్బం, న సోకాదీనం బాలస్స జరామరణనిమిత్తతామత్తస్స. “అస్సుతవా పుధుజ్జనో”తి హి వచనేన అవిజ్ఞా సోకాదీనం కారణన్తి దస్సితా, న చ జరామరణనిమిత్తమేవ దుక్ఖం దుక్ఖన్తి.

అపరో నయో జరామరణమ్మి పచ్చయో, అజ్ఞాథా ద్వాదసగ్గాని న పరిపూరేన్తి. కస్స పన సో పచ్చయో? సోకాదీనం. యది ఏవం కస్మా “జరామరణపచ్చయా సోకాదయో సమ్భవస్తీ”తి అవత్వా “జాతిపచ్చయా జరామరణం, సోకాదయో చ సమ్భవస్తీ”తి వుత్తన్తి? యస్మా తదశ్శోనపి దుక్ఖధమ్మేన పుట్టస్స తే సమ్భవన్తి, తస్మా అప్పహీనసంయోజనస్సాపి తేసం తప్పచ్చయతా న ఏకంసికాతి జాతిపచ్చయతావ వుత్తా. అథ వా జరామరణగ్గహణేన ఉపపత్తిభవో సజ్జహితో. ఉపాదిన్నక్షన్థపరిపాకో హి ఆయుసో సంహాని, ఇన్ద్రియానం పరిపాకో చ జరా, తేసశ్చ భేదో మరణన్తి. సతి చ ఉపపత్తిభవే తత్త కతుపచితం, పోరాణం వా కమ్మం కమ్మభవో, కమ్మాదిఉపత్థానే చుతిఅనన్తరం పటిసన్ధిం జనేతీతి ఉపపత్తిభవో జాతియా పచ్చయో, తస్మా జరామరణమ్మి జాతియా పచ్చయతాయ పటిచ్చసముప్పాదో. యస్మా పన “భవపచ్చయా జాతీ”తి ఏత్థేవ ఉపపత్తిభవస్స జాతియా పచ్చయతా సజ్జహితా, తస్మా వుత్తపరియాయసజ్గహితో చ “జరామరణపచ్చయా జాతీ”తి న వుత్తం. ఏవం జరామరణస్సాపి పచ్చయభావసిద్ధితో పటిచ్చసముప్పాదతాతి ద్వాదసగ్గతా వవత్తితాతి వేదితబ్బా. తేనాహ “ద్వాదసేవా”తిఆది. అయం తావాతి “దేసనాభేదతో”తిఆదినా వుత్తం అత్తసంవణ్ణనం సన్ధాయాహ.

అవిజ్ఞాపచ్చయాసజ్ఞారపదకథావణ్ణనా

౨౯౧. అయం పనాతి ఇదాని వక్ఖమానం. “కతమా చ, భిక్ఖవే, అవిజ్ఞా దుక్ఖే అజ్ఞాణ”న్తిఆదినా (మ. ని. ౧.౧౦౩) సుత్తన్తేసు చతుత్థానికా అవిజ్ఞా వుత్తాతి “సుత్తన్తపరియాయేనా”తి వుత్తం. నిక్ఖేపకణ్ణే (ధ. స. ౧౧౦౬) పన సుత్తన్తేసు చతుసు రానేసు కథితాయ ఏవ అవిజ్ఞాయ అట్టసు రానేసు కిచ్చజాతితో కథితత్తా తదత్తవణ్ణనావసేన విభావనం కాతుం “అభిధమ్మపరియాయేనా”తి ఆరభిత్వా “వుత్తశ్శోత”న్తిఆది వుత్తం. అహపేత్వా విభజితబ్బం. విభజనశ్శో అభిధమ్మపరియాయో. “అట్టసు రానేసు అజ్ఞాణ”న్తి ఆనేత్వా తం సమ్భన్ధితబ్బం. సేసట్టానేసూతి దుక్ఖసముదయేసు, పుబ్బన్తాదీసు చ. ఆరమ్మణవసేనాతి ఆరమ్మణకరణవసేనాపి. ఇథాతి ఇమస్మిం “దుక్ఖే అజ్ఞాణ”న్తిఆదికే పారే. సాతి అవిజ్ఞా. ఉప్పన్నాతి అసమూహతుప్పన్నా, పగేవ పచ్చప్పన్నా. “పటిచ్చాదేత్వా”తి ఏత్త వుత్తం పటిచ్చాదనాకారం దస్సేతుం “యాథావసరసలక్ఖణం పటివిజ్ఞితుం న దేతీ”తి వుత్తం. రసితబ్బో పటివిజ్ఞితబ్బో సభావో రసో, అత్తనో రసో సరసో, యాథావో యథాభూతో సరసో యాథావసరసో, యో “పీళనట్టో”తిఆదినా (పటి. మ. ౨.౮) వుత్తో దుక్ఖసచ్చప్పభేదా ఏవ చ పుబ్బన్తాదయో, సో ఏవ లక్ఖితబ్బత్తా యాథావసరసలక్ఖణం. తం పటివిజ్ఞితుం పచ్చక్ఖతో జానితుం న దేతి.

తదుభయన్ని పుబ్బస్తాశ్చైవ అపరస్తాశ్చ అతీతం, అనాగతాశ్చ ఖిన్దపశ్చాకం. పుబ్బస్తాపరస్తభాగవస్తతాయ వా పచ్చప్పన్నద్ధభూతో మజ్జన్తో పుబ్బస్తాపరస్తో. అయం అవిజ్ఞా ఇమే సజ్ఞారాతి ఇదప్పచ్చయతాపటిచ్చసముప్పన్నధమ్మేసు పచ్చక్షతో జాననాకారదస్సనం. ఏత్థాతి ఏతేసు దుక్ఖాదీసు. యదిపి అవిజ్ఞా దుక్ఖాదీసు ఆరమ్మణకరణవసేనపి పవత్తతి, యథా పన నిరోధమగ్గే ఆరమ్మణం కాతుం అసక్కోన్ఠి తే జానితుకామస్స తప్పటిచ్చాదనవసేన, అనిరోధమగ్గేసు నిరోధమగ్గహణకారణభావేన చ పవత్తమానా తే యాథావతో పటివిజ్ఞేతుం న దేతి, ఏవం దుక్ఖాదీసుపీతి వేదితబ్బం. తథా హి వుత్తం “పటిచ్చాదనవసేనేవ ఇధాధిప్పేతా”తి. దుక్ఖాదివిసయో అన్ధతమకరో, లోభాదీనశ్చ అన్ధతమకరానం పచ్చయభూతో అదస్సనాకారో అజ్ఞాణం.

౨౯౨. పుజ్ఞాదయోతి పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదయో. తత్థ పునాతి అత్తనో సన్తానం అపుజ్ఞాఫలతో, దుక్ఖసంకిలేసతో చ సోధేతీతి పుజ్ఞం. హితసుఖజ్ఞాసయేన పుజ్ఞం కరోతీతి తన్నిప్పాదనేన కారకస్స అజ్ఞాసయం పూరేతి, పుజ్జభవం నిబ్బత్తేతీతి వా పుజ్ఞం. ఇతి పూరకో, పుజ్జనిబ్బత్తకో చ నిరుత్తినయేన పుజ్ఞాన్ని వేదితబ్బో. పుజ్ఞాశ్చ సో అత్తనో ఫలస్స అభిసజ్ఞరణట్టేన అభిసజ్ఞారో చాతి పుజ్ఞాభిసజ్ఞారో. పుజ్ఞపటిపక్షతో అపుజ్ఞాన్ని వుత్తవిపరియాయేన అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారో వేదితబ్బో. సమాధిపచ్చనీకానం అతిదురతాయ న ఇజ్జతి, అనిజ్జాశ్చ భవం అభిసజ్ఞరోతీతి ఆనేజ్ఞాభిసజ్ఞారో. కాయేన పవత్తితో, కాయతో వా పవత్తి, కాయస్స వా సజ్ఞారోతి కాయసజ్ఞారో. వచీచిత్తసజ్ఞారేసుపి ఏసేవ నయో. తత్థ పరమత్తికో పరివీమంసనసుత్తాదివసేన గహితో. తత్థ హి “పుజ్ఞం చే సజ్ఞారం అభిసజ్ఞరోతి, పుజ్ఞాపగం హోతి విజ్ఞాణ”నిఆదినా (సం. ని. ౨.౨౧) ఆగతం. దుతియత్తికో విభజ్గసుత్తవసేన. తత్థ హి “తయోమే, భిక్ఖవే, సజ్ఞారా. కతమే తయో? కాయసజ్ఞారో వచీసజ్ఞారో చిత్తసజ్ఞారో”తి (సం. ని. ౨.౨౮) వుత్తం.

విత్థారతో పనాతిఆది పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదీనం సరూపతో, పభేదతో చ విభావనం. భావనావసేనేవ పవత్తా, న దానసీలవసేనాతి తత్థ లబ్బమానం పుజ్ఞాకిరియవత్థం దస్సేతి. ఏవశ్చ కత్వా అరూపావచరచేతనాపి “భావనావసేనేవ పవత్తా”తి వుత్తా. యే పన “భావనావసేనేవా”తి అవధారణేన అభిజ్ఞాచేతనం నివత్తేతీతి వదన్తి, తదయుత్తం తాసమ్మి అవిజ్ఞాపచ్చయతాయ వియ పుజ్ఞాభిసజ్ఞారభావస్స చ ఇచ్చితత్తా. అజ్ఞాథా అభిజ్ఞాచిత్తుప్పాదస్స పుజ్ఞాకిరియవత్థాసు అసక్ఖహో ఏవ సీయా, న చ యుత్తం “కుసలశ్చ పుజ్ఞాకిరియవత్థుశ్చ న హోతీ”తి. పాణాతిపాతాదీతి ఆది-సద్దేన న తదవసీట్టఅకుసలకమ్మపథానంయేవ గహణం, అథ ఖో అనవసేనఅకుసలకమ్మస్సాపి గహణం దట్టబ్బం.

ఇతరేసు పనాతి కాయసజ్ఞారాదీసు. పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదయో పవత్తమానా ఇమేహి ద్వారేహి పవత్తన్ఠితి ద్వారతో పవత్తిదస్సనత్థం. “సమవీసతి చేతనా”తి కస్మా వుత్తం, యది కాయవచీవిజ్ఞాత్తియో సముట్టాపేన్ఠియో కుసలాకుసలచేతనా కాయసజ్ఞారో, వచీసజ్ఞారోతి చ వుచ్చన్ఠి, ఏవం సన్తే అభిజ్ఞాచేతనాయపి కుసలాయ తథా పవత్తాయ వచీసజ్ఞారభావో వత్తబ్బోతి చోదనం సన్ధాయాహ “అభిజ్ఞాచేతనా”తిఆది. ఏత్థాతి కాయవచీసజ్ఞారగ్గహణే, కాయవచీసజ్ఞోతనాగ్గహణే వా. న గహితాతి అట్టకథాయం న గహితా “అభిజ్ఞాచేతనా విజ్ఞాణస్స పచ్చయో న హోతీ”తి. కస్మా పన న హోతి, నను సాపి కుసలా, విపాకధమ్మా చాతి? సచ్చమేతం, అనుపచ్చిన్నతత్థావిజ్ఞమానే పన సన్తానే సబ్బాపారప్పవత్తియా తస్సా కుసలతా, విపాకధమ్మతా చ వుత్తా, న విపాకుప్పాదనేన. సా పన విపాకం ఉప్పాదేన్ఠి రూపావచరమేవ ఉప్పాదేయ్య. న హి అజ్ఞాభూమికం కమ్మం అజ్ఞాభూమికం విపాకం ఉప్పాదేతీతి. అత్తనా సదిసారమ్మణం తిట్టానికమేవ చ ఉప్పాదేయ్య చిత్తుప్పాదకణ్ఠే రూపావచరవిపాకస్స కమ్మసదిసారమ్మణస్సేవ వుత్తత్తా. న చ రూపావచరవిపాకో పరిత్తాదిఆరమ్మణో అత్తి,

అభిజ్ఞాచేతనా చ పరిత్యాదిఆరమ్మణావ హోతి. తస్మా విపాకం న ఉప్పాదేతీతి విజ్ఞాయతి. కసిణేసు చ ఉప్పాదితస్స చతుత్థజ్ఞానసమాధిస్స ఆనిసంసభూతా అభిజ్ఞా. యథావా “సో ఏవం సమాహితే చిత్తే”తిఆది (దీ. ని. ౧.౨౪౪-౨౪౫; మ. ని. ౧.౩౮౪-౩౮౬, ౪౩౧-౪౩౩; పారా. ౧౨). తస్మా సమాధిఫలసదిసా సా, న చ ఫలం దేతి. దానసీలానిసంసభూతో తస్మిం భవే పచ్చయలాభో వియాతి సాపి విపాకం న ఉప్పాదేతీతి.

“యథా చ అభిజ్ఞాచేతనా, ఏవం ఉద్ధచ్చచేతనాపి న హోతీ”తి ఇదం ఉద్ధచ్చసహగతథమ్మే విసుం ఉద్ధరిత్వా “తేసం విపాకే శాణం అత్థపటిసమ్మిదా”తి (విభ. ౭౨౫) వుత్తత్తా విచారేతబ్బం. సా పన విచారణా హేట్టా ఖన్ధనిద్దేసవణ్ణనాయం అకుసులకథాయం విచారితా ఏవాతి తత్థ విచారితనయేనేవ వేదితబ్బా. అపిచేత్థ యదేకే విభజ్జ వదన్తి, దస్సనభావనానం అభావేపి యేసం పుఢుజ్జనానం, సేక్ఖానశ్చ దస్సనభావనాహి భవితబ్బం, తేసం తదుప్పత్తికాలే తేహి పహతుం సక్కుణేయ్యా అకుసులా దస్సనేన పహతబ్బా, భావనాయ పహతబ్బాతి చ వుచ్చన్తి. పుఢుజ్జనానం పన భావనాయ అభావా భావనాయ పహతబ్బచిన్తా నత్తి. తేన తేసం పవత్తమానా దస్సనేన పహతుం అసక్కుణేయ్యాపి భావనాయ పహతబ్బాతి న వుచ్చన్తి. యది వుచ్చేయ్యం, దస్సనేనపహతబ్బా భావనాయపహతబ్బానం కేసశ్చ కేనచి కదాచి ఆరమ్మణఆరమ్మణాధిపతిఉపనిస్సయపచ్చయేహి పచ్చయో భవేయ్యం? న చ పట్టానే దస్సనేనపహతబ్బా భావనాయపహతబ్బానం కేనచి పచ్చయేన పచ్చయోతి వుత్తా. సేక్ఖానం పన విజ్ఞమానా భావనాయ పహతుం సక్కుణేయ్యాతి భావనాయ పహతబ్బా. తేనేవ సేక్ఖానం దస్సనేన పహతబ్బా, చత్తత్తా వన్తత్తా ముత్తత్తా పహీనత్తా పటినిస్సట్టత్తా ఉక్ఖేటితత్తా సముక్ఖేటితత్తా అస్సాదితబ్బా, అభినన్దితబ్బా చ న హోన్తి. పహీనతాయ ఏవ సోమనస్సహేతుభూతా, అవిక్ఖేపహేతుభూతా చ న దోమనస్సం, ఉద్ధచ్చశ్చ ఉప్పాదేన్తీతి న తే తేసం ఆరమ్మణఆరమ్మణాధిపతిభావం, పకతూపనిస్సయభావశ్చ గచ్చన్తి. న హి పహీనే ఉపనిస్సాయ అరియో రాగాదికిలేసే ఉప్పాదేతి.

వుత్తత్తోతం “సోతాపత్తిమగ్గేన యే కిలేసా పహీనా, తే కిలేసే న పునేతి న పచ్చేతి న పచ్చాగచ్చతి...పే.... అరహత్తమగ్గేన...పే.... పచ్చాగచ్చతీ”తి (మహాని. ౮౦; చూళని. మేత్తగూమాణవపుచ్చానిద్దేస ౨౭). న చ పుఢుజ్జనానం దస్సనేన పహతుం సక్కుణేయ్యా, ఇతరేసం న కేనచి పచ్చయేన పచ్చయో హోన్తీతి న సక్కా వత్తుం “దిట్టిం అస్సాదేతి అభినన్దతి, తం ఆరబ్బ రాగో ఉప్పజ్జతి, దిట్టి, విచికిచ్చా, ఉద్ధచ్చం ఉప్పజ్జతి. విచికిచ్చం ఆరబ్బ విచికిచ్చా , దిట్టి, ఉద్ధచ్చం ఉప్పజ్జతీ”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౦౭) దిట్టివిచికిచ్చానం ఉద్ధచ్చారమ్మణపచ్చయభావస్స వుత్తత్తా. ఏత్థ హి ఉద్ధచ్చన్తి ఉద్ధచ్చసహగతచిత్తుప్పాదం సన్ధాయ వుత్తం. ఏవశ్చ కత్వా అధిపతిపచ్చయనిద్దేసే “దిట్టిం గరుం కత్వా అస్సాదేతి అభినన్దతి, తం గరుం కత్వా రాగో ఉప్పజ్జతి, దిట్టి ఉప్పజ్జతీ”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౧౫) ఏత్తకమేవ వుత్తం, న వుత్తం “ఉద్ధచ్చం ఉప్పజ్జతీ”తి. తస్మా దస్సనభావనాహి పహతబ్బానం అతీతాదిభావేన న వత్తబ్బత్తేపి యాదిసానం తాహి అనుప్పత్తిధమ్మతా ఆపాదేతబ్బా, తేసు పుఢుజ్జనేసు వత్తమానా దస్సనం అపేక్షిత్వా తేన పహతుం సక్కుణేయ్యా దస్సనేన పహతబ్బా, సేక్ఖేసు వత్తమానా భావనం అపేక్షిత్వా తాయ పహతుం సక్కుణేయ్యా భావనాయ పహతబ్బా.

తేసు భావనాయ పహతబ్బా సహాయవిరహ విపాకం న జనయన్తీతి భావనాయ పహతబ్బచేతనాయ నానాక్ఖణికకమ్మపచ్చయభావో న వుత్తో, అపేక్షితబ్బదస్సనభావనారహితానం పన పుఢుజ్జనేసు ఉప్పజ్జమానానం సకభణ్ణే ఛన్దరాగాదీనం, ఉద్ధచ్చసహగతచిత్తుప్పాదస్స చ సంయోజనత్తయతదేకట్టకిలేసానం అనుపచ్చిన్నతాయ

అపరిక్షీణసహాయానం విపాకుష్పాదనం న సక్యా పటిసేధితున్తి ఉద్ధచ్చసహగతధమ్మానం విపాకో విభజ్జే వుత్తో. యది ఏవం, అపేక్షితబ్బదస్సనభావనారహితానం అకుసలానం నేవదస్సనేన-నభావనాయపహతబ్బతాయ నవత్తబ్బతా ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి, అప్పహతబ్బానం “నేవదస్సనేన-నభావనాయ పహతబ్బా”తి (ధ. స. తికమాతికా ౯) వుత్తత్తా, అప్పహతబ్బవిరుద్ధసభావత్తా చ అకుసలానం.

ఏవమ్మి తే ఇమస్మిం తికే “నవత్తబ్బా”తి వత్తబ్బా ఆపజ్జన్తీతి? నాపజ్జన్తి, చిత్తుప్పాదకణ్ణే దస్సితానం ద్వాదసఅకుసలచిత్తుప్పాదానం ద్వీహి పదేహి సగ్గహితత్తా. యథా హి ధమ్మవసేన సబ్బే సజ్జతధమ్మా సగ్గహితాతి ఉప్పన్నత్తికే కాలవసేన అసగ్గహితాపి అతీతా “నవత్తబ్బా”తి న వుత్తా చిత్తుప్పాదరూపభావేన గహితేసు నవత్తబ్బస్స అభావా, ఏవమిథాపి చిత్తుప్పాదభావేన గహితేసు నవత్తబ్బస్స అసగ్గహితస్స అభావా నవత్తబ్బతా నవుత్తాతి వేదితబ్బా. యత్త హి చిత్తుప్పాదో కోచి నియోగతో నవత్తబ్బో అత్తి, తత్త తేసం చతుత్తో కోట్టానో అత్తీతి యథావుత్తపదేసు వియ తత్థాపి భిన్నిత్వా భజాపేతబ్బచిత్తుప్పాదే భిన్నిత్వా భజాపేతి “సియా నవత్తబ్బా పరిత్తారమ్మణా”తిఆదినా (ధ. స. ౧౪౨౨). తదభావా ఉప్పన్నత్తికే, ఇథ చ తథా న వుత్తా.

అథ వా యథా సప్పటిఘహి సమానసభావత్తా రూపధాతుయం తయో మహాభూతా సప్పటిఘాతి వుత్తా. యథాహ “అసగ్గసత్తానం అనిదస్సనసప్పటిఘం ఏకం మహాభూతం పటిచ్చ ద్వే మహాభూతా, ద్వే మహాభూతే పటిచ్చ ఏకం మహాభూత”న్తి, ఏవం పుధుజ్జనానం పవత్తమానా భావనాయ పహతబ్బసమానసభావా భావనాయ పహతబ్బాతి వుచ్చేయున్తి? నత్తి నవత్తబ్బతాపసగ్గో. ఏవగ్గా సతి పుధుజ్జనానం పవత్తమానాపి భావనాయ పహతబ్బా సకభణ్ణే ఛన్దరాగాదయో పరభణ్ణే ఛన్దరాగాదీనం ఉపనిస్సయపచ్చయో, రాగో చ రాగదిట్ఠీనం అధిపతిపచ్చయోతి అయమత్తో లద్ధో హోతి. యథా పన అఘోటబ్బత్తా రూపధాతుయం తయో మహాభూతా న పరమత్తతో సప్పటిఘా, ఏవం అపేక్షితబ్బభావనారహితా పుధుజ్జనేసు వత్తమానా సకభణ్ణే ఛన్దరాగాదయో న పరమత్తతో భావనాయ పహతబ్బాతి భావనాయ పహతబ్బానం నానాక్షణికకమ్మపచ్చయతా న వుత్తా. న చ దస్సనేనపహతబ్బా భావనాయపహతబ్బానం కేనచి పచ్చయేన పచ్చయోతి వుత్తా. యే హి దస్సనేన పహతబ్బపచ్చయా కిలేసా, న తే దస్సనతో ఉద్ధం పవత్తన్తి. దస్సనేన పహతబ్బపచ్చయస్సపి పన ఉద్ధచ్చసహగతస్స సహాయవేకల్లమత్తమేవ దస్సనేన కతం, న తస్స కోచి భావో దస్సనేన అనుప్పత్తిధమ్మతం ఆపాదితోతి తస్స ఏకన్తభావనాయపహతబ్బతా వుత్తా. తస్మా తస్స తాదిసస్సేవ సతి సహాయే విపాకుష్పాదనవచనం, అసతి చ విపాకానుష్పాదనవచనం న విరుజ్జతీతి.

తయిదం సబ్బం తేసం ఆచరియానం అహోపురిసేకామత్తన్తి అపరే. కస్మా? ఉద్ధచ్చసహగతస్స ఏకన్తేన భావనాయ పహతబ్బత్తా. ఏవగ్గా వుత్తం భగవతా “కతమే ధమ్మా భావనాయ పహతబ్బా? ఉద్ధచ్చసహగతో చిత్తుప్పాదో”తి (ధ. స. ౧౪౦౬). యది హి తం ఇచ్చితం సియా, యథా అతీతారమ్మణత్తికే “నియోగా అనాగతారమ్మణా నత్తీ”తి (ధ. స. ౧౪౩౩) వత్వా విభజ్జ వుత్తం, ఏవమిథాపి “నియోగా భావనాయ పహతబ్బా నత్తీ”తి వత్వా “ఉద్ధచ్చసహగతో సియా భావనాయ పహతబ్బో, సియా న వత్తబ్బో”తి వదేయ్య. యా చ తం సమత్థేన్తేన “యది వుచ్చేయున్తి”తిఆదినా యుత్తి వుత్తా, సాపి అయుత్తి. కస్మా? యస్మా దస్సనేన పహతబ్బారమ్మణానం రాగదిట్ఠివిచికెచ్చాఉద్ధచ్చానం దస్సనేన పహతబ్బభావో ఏవ ఇచ్చితోతి. యం పన ఉద్ధచ్చగ్గహణేన పాళియం ఉద్ధచ్చసహగతో చిత్తుప్పాదో వుత్తోతి వత్వా తం సాధేతుం అధిపతిపచ్చయనిద్దేసే ఉద్ధచ్చస్స అనుద్ధరణం నిబన్ధనం వుత్తం, తమ్మి అనిబన్ధనం పట్టానే సావసేసపాఠదస్సనతో. తథా

హి “అతీతో ధమ్మో పచ్చప్పన్నస్స ధమ్మస్స, అనాగతో ధమ్మో పచ్చప్పన్నస్స ధమ్మస్స ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౧౮.౨) ఏతేసం విభజ్ఞే చేతోపరియజ్ఞాణగ్గహణం కత్వా “పచ్చప్పన్నో ధమ్మో పచ్చప్పన్నస్స ధమ్మస్సా”తి ఏతస్స విభజ్ఞే లబ్బమానమ్మి న ఉద్ధటం.

భావనాయ పహతబ్బస్స విపాకదానం పతి దస్సనేన పహతబ్బస్స సహాయభావూపగమనం విచారేతబ్బం. కిం అవిజ్ఞాది వియ దానసీలాదీనం ఉప్పత్తియాయేవ విపాకదానసామత్తియా రానవసేన దస్సనేనపహతబ్బం భావనాయపహతబ్బస్స సహాయభావం ఉపగచ్ఛతి, ఉదాహు కిలేసా వియ కమ్మస్స పటిసన్నిదానం పతీతి? కిళ్ళోట్టి - యది తావ పురిమో పక్ఖో పహీనదస్సనప్పహతబ్బత్తా సేక్ఖసంతానే పవత్తితో భావనాపహతబ్బస్స కిరియభావో ఆపజ్జతి పహీనావిజ్ఞాతణ్ణామానే సంతానే పవత్తదానాది వియ. అథ దుతియో, తస్సాపి దస్సనేనపహతబ్బత్తా ఆపజ్జతి అపాయగమనీయసభావానతివత్తనతో, తస్మా హేట్థా విచారితనయేనేవ ఉద్ధచ్చసహగతస్స విపాకదానం పతి పాళియా, అట్టకథాయ చ అవిరుజ్ఞనవసేనేత్థ అత్థవినిచ్చయో వేదితబ్బో.

సాపీతి ఉద్ధచ్చచేతనాపి. విజ్ఞాణస్స పచ్చయభావేతి సమ్ముట్టస్స విపాకవిజ్ఞాణస్స పచ్చయభావే. యది అపనేతబ్బా, కస్మా “సమవీసతి చేతనా”తి వుత్తన్తి తస్స కారణం దస్సేన్తో ఆహ “అవిజ్ఞాపచ్చయా పన సబ్బాపేతా హోన్తీ”తి. అభిజ్ఞాచేతనాయపి పచ్చయభావం దస్సేతి. యది ఏవం అభిజ్ఞాచేతనాయ సహ ఏకవీసతీతి వత్తబ్బం, న, తథా అవచనస్స వుత్తకారణత్తా. తం పన ఇతరావచనస్సాపి కారణన్తి సమానరూపాయ ఏకిస్సా అవచనే యం కారణం అపేక్షిత్యా ఏకా న వుత్తా, తేన కారణేన వుత్తాయపి అవత్తబ్బతం దస్సేతి. అయం తికోతి కాయసజ్ఞారత్తికో. పురిమత్తికన్తి పుజ్ఞాభిసజ్ఞారత్తికం. పవిసతీతి కథం పవిసతి. పుజ్ఞాభిసజ్ఞారో హి అట్టకామావచరచేతనాపభేదో కాయదుచ్చరితతో విరమంతస్స సియా కాయసజ్ఞారో, వచీదుచ్చరితతో విరమంతస్స సియా వచీసజ్ఞారో, మనోద్వారే పన ఉప్పన్నా తేరసపి చేతనా పుజ్ఞాభిసజ్ఞారో చ హోతి చిత్తసజ్ఞారో చ. అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారోపి కాయదుచ్చరితవసేన పవత్తియం సియా కాయసజ్ఞారో, వచీదుచ్చరితవసేన పవత్తియం సియా వచీసజ్ఞారో, ద్వే ద్వారాని ముజ్ఞీత్వా మనోద్వారే పవత్తియం సియా చిత్తసజ్ఞారో, ఆనేజ్ఞాభిసజ్ఞారో చాతి ఏవం దుతియత్తికో పురిమత్తికమేవ పవిసతి. తేన వుత్తం “అత్థతో పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదీనంయేవ వసేన అవిజ్ఞాయ పచ్చయభావో వేదితబ్బో”తి.

౨౯౩. అవిజ్ఞాభావే భావతోతి అవిజ్ఞాయ అత్థిభావే సజ్ఞారానం భావతో. న హి అవిజ్ఞాయ అసతి కదాచి సజ్ఞారా సమ్మవన్తి. ఇదాని తం అవిజ్ఞాయ భావం దస్సేన్తో “అజ్ఞాణం అప్పహీనం హోతీ”తి ఆహ. తేన మగ్గేన అనిరోధో ఇథ అవిజ్ఞాయ అత్థిభావో, న ధరమానతా ఏవాతి దస్సేతి. స్వాయమత్థో హేట్థా విభావితోయేవ. “అవిజ్ఞాసజ్ఞాత”న్తి చ ఇమినా జ్ఞాణాభావాదిం నివత్తేతి. అయస్థో అ-కారో “అహేతుకా ధమ్మా (ధ. స. దుకమాతికా ౨) అభిక్ఖకో ఆవాసో”తిఆదీసు (చూళవ. ౭౬) తంయోగనివత్తియం దిస్సతి. అభావో హేత్థ దీపితో. “అప్పచ్చయా ధమ్మా”తి (ధ. స. దుకమాతికా ౭) తంసమ్మన్దితానివత్తియం. పచ్చయుప్పన్నస్థో పచ్చయసమ్మన్దీతి అప్పచ్చయుప్పన్నత్తాతి తంసమ్మన్దితా ఏత్థ జోతీయతి. “అనిదస్సనా ధమ్మా”తి (ధ. స. దుకమాతికా ౯) తంసభావనివత్తియం. నిదస్సనస్థో దట్టబ్బత్తా. అథ చక్ఖవిజ్ఞాణం నిదస్సనం న పస్సతీతి తగ్గహేతబ్బత్తానివత్తియం. తథా “అనాసవా ధమ్మా”తి (ధ. స. దుకమాతికా ౧౦). “అప్పటిఘా ధమ్మా (ధ. స. దుకమాతికా ౧౦), అనారమ్మణా ధమ్మా”తి (ధ. స. దుకమాతికా ౧౧) తంకిచ్చనివత్తియం. “అరూపినో ధమ్మా (ధ. స. తికమాతికా ౧౧), అచేతసికా ధమ్మా”తి (ధ. స. దుకమాతికా ౧౨) తబ్బావనివత్తియం. తదజ్ఞాథా హి ఏత్థ

పకాసీయతి. “అమనుస్సో”తి (దీ. ని. ౨.౩౨౧) తబ్బావమత్తనివత్తియం. మనుస్సత్తమత్తం నత్తి, అఞ్ఞం సమానన్తి సదిసతా హేత్థ సూచీయతి. “అస్సమణో సమణపటిఞ్ఞో (అ. ని. ౩.౧౩, ౨౭; పు. ప. ౯౧, ౧౨౪), అపుత్తో”తి తథా సమ్భావనీయగుణనివత్తియం. గరహా హి ఏత్థ జాయతి. “కచ్చి భోతో అనామయం (జా. ౧.౧౫.౧౪౬; ౨.౨౦.౧౨౯), అనుదరా కఞ్ఞా”తి తదనప్పభావనివత్తియం. “అనుప్పన్నా ధమ్మా”తి (ధ. స. తికమాతికా ౧౭) తంసదిసభావనివత్తియం. అతీతానఞ్ఞో ఉప్పన్నపుబ్బత్తా, ఉప్పాదిధమ్మానఞ్ఞా పచ్చయేకదేసనిబ్బత్తియా ఆరద్ధుప్పాదభావా, కాలవినిముత్తస్స చ విజ్ఞమానత్తా ఉప్పన్నానుకూలత్తా, పగేవ పచ్చుప్పన్నానన్తి తబ్బిదురభావో ఏత్థ విఞ్ఞాయతి. “అసేక్ఖా ధమ్మా”తి (ధ. స. తికమాతికా ౧౧) తదపరియోసాననివత్తియం. తన్నిట్టానఞ్ఞోత్థ పకాసీయతి. ఇమేసం పన అత్థానం అసమ్భవతో పారిసేసన యథా కుసలపటిపక్ఖా ధమ్మా అకుసలా, ఏవం విజ్ఞాపటిపక్ఖా అవిజ్ఞాతి కత్వా జాణపటిపక్ఖో ధమ్మా అఞ్ఞాణన్తి వేదితబ్బం.

సుఖసఞ్ఞాయ గహీత్వా దుక్ఖదుక్ఖవిపరిణామదుక్ఖసఙ్ఖారదుక్ఖతాహి విఞ్ఞాహి దుక్ఖన్తేవ గహేతబ్బం సంసారదుక్ఖం సుఖన్తి సఞ్ఞాయ అభినివిసిత్వా, ఏతేన తత్థ తత్థాపవత్తిం దస్సేతి. **ఆరభతీతి** నిబ్బత్తేతి. **తత్థాపరిక్ఖారేతి** తత్థాయ “సుఖం సుభ”న్తిఆదినా సఙ్ఖతే పరిక్ఖతే, అలఙ్కరేతి అత్తో. తత్థా హి దుక్ఖస్స సముదయోతి అజానన్తో బాలో “అహో వతాహం కాయస్స భేదా పరం మరణా ఖత్తియమహాసాలానం సహబ్యతం ఉపపజ్జేయ్య”న్తిఆదినా (మ. ని. ౧.౪౪౨) పరితస్సన్తో కాయసఙ్ఖారే పరిక్ఖరేతి. **తత్థాపరిక్ఖారేతి** వా తత్థాయ పరివారభూతే. తత్థావత్తుం హి చక్ఖాదిం, రూపాదిఞ్ఞా అభిసఙ్ఖరిత్వా తంసమగ్గీనం దేన్తా సఙ్ఖరా తత్థాయ ఉపనేన్తా తస్సా పరివారా వియ హోన్తీతి. **గతివిసేసే** బ్రహ్మలోకాదికే. అనేకసతపసుబద్ధభింసనో వాజపేయ్యాదికో **యఞ్ఞో**. అమరణత్థాతి గహీతా దుక్కురకిరియా **అమరతపో**. అమరో వా దేవో వా భవేయ్యం, దేవఞ్ఞాతరో వాతి పవత్తితా వతచరియా **అమరతపో**. దుక్ఖత్తా వా మరో మారకో తపో **అమరతపో**. దిట్టే అదిట్టసద్ధో వియ మరే అమరసద్ధో దట్టబ్బో.

జాతిఆదిపపాతదుక్ఖజననతో మరుప్పపాతసదిసతా పుఞ్ఞాభిసఙ్ఖారస్స వుత్తా. “**మహాపరిహాజనిక**”న్తి ఇమినా అనుదహనట్టేన తిణుక్కాసదిసతం పుఞ్ఞాఫలస్స దస్సేతి. **అప్పస్సాదతఞ్ఞాతి** చ-సద్దేన అధికుట్టనవినివిజ్ఞనఅఙ్గపచ్చఙ్గపలిభజ్జనాదిం సఙ్గత్థాతి. **తప్పచ్చయన్తి** తస్స విపరిణామదుక్ఖసభావస్స సుగతిఫలస్స పచ్చయభూతం. రమణీయభావేన చ అస్సాదభావేన చ గయ్యమానం పుఞ్ఞాఫలం దీపసిఖామదులిత్తసత్తధారాసదిసం. తదత్తో చ పుఞ్ఞాభిసఙ్ఖారో తంనిపాతలేహనసదిసో వుత్తో. “సుఖో ఇమిస్సా పరిబ్యాజికాయ తరుణాయ ముదుకాయ లోమసాయ బాహాయ సమ్మస్సో”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౪౬౯) సుఖసఞ్ఞాయ అసుభభావస్స అసల్లక్ఖణేవ ఏకచ్చకామపరిభోగోతి బాలో వియ గూఢకీళనం, కిలేసాభిభూతతాయ కోధారతిఅభిభూతో అసవసో మరితుకామో వియ విసఖాదనం సమ్మతి కిరియాఖణే, ఆయతిం ఫలక్ఖణే చ జిగుచ్చనీయం, దుక్ఖఞ్ఞా అపుఞ్ఞాభిసఙ్ఖారం ఆరభతి. లోభసహగతస్స వా గూఢకీళనసదిసతా, దోససహగతస్స విసఖాదనసదిసతా యోజేతబ్బా. సభయస్సాపి పిసాచనగరస్స కామగుణసమిద్ధియా సుఖవిపల్లాసహేతుభావో వియ ఆరుప్పవిపాకానం నిరన్తరతాయ, అనుపలక్ఖియమానఉప్పాదవయానం దీఘసన్తానతాయ అగయ్యమానవిపరిణామానం సఙ్ఖారవిపరిణామదుక్ఖభూతానమ్మి నిచ్చాదివిపల్లాసహేతుభావోతి, తేసం పిసాచనగరసదిసతా, తదభిముఖగమనసదిసతా చ ఆనేఞ్ఞాభిసఙ్ఖారస్స యోజేతబ్బా.

అవిజ్ఞాభావతోవ సఙ్ఖారభావో, న అభావతోతి సఙ్ఖారానం అవిజ్ఞాపచ్చయభావే సఙ్ఖేపేన అన్వయతో, బృతిరేకతో చ వుత్తమత్తం సుత్తేన సమత్థేతుం “**వుత్తమ్మి చేత**”న్తిఆదినా సుత్తపదం ఆభతం . తత్థ **అవిద్వాతి** అవిద్ధసు. **అవిజ్ఞాగతోతి**

అవిజ్ఞాయ సమన్నాగతో, అప్పహీనావిజ్ఞోతి అధిష్పాయో.

పట్టానపచ్చయకథావణ్ణనా

౨౯౪. తావతి వత్తబ్బస్తరాపిక్ఖో నిపాతో, తేన “అవిజ్ఞా సజ్ఞారానం పచ్చయో”తి ఇదం తావ సిద్ధం, ఇదం పన అపరం వత్తబ్బన్తి దస్సేతి. “ఇదం పన వత్తబ్బ”న్తి యమత్థం సన్ధాయ వుత్తం, తం దస్సేతుం పచ్చయధమ్మా నామ యేసం పచ్చయా హోన్తి, యథా వా పచ్చయా హోన్తి, తదుభయేసం బహుభావతో అనేకథావ పచ్చయా హోన్తీతి అవిజ్ఞాయపి తం ఆసంక్కున్నో పుచ్చి “కతమేసం సజ్ఞారానం కథం పచ్చయో హోతి”తి, పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదయో బహూ సజ్ఞారా వుత్తా. అవిజ్ఞా చ తేసం పచ్చయో హోతి, న సబ్బేసం ఏకథావ హోతి, తస్మా ఇమేసం సజ్ఞారానం ఏవం పచ్చయో హోతీతి ఇదం వత్తబ్బన్తి అత్థో. తత్రాతి తస్మిం పచ్చయభావే. యదిపి “కతమేసం సజ్ఞారాన”న్తిఆదినా అసాధారణతో పుచ్చా ఆరద్ధా, ఏకదేసేన పన సముదాయోపలక్షణమేతన్తి ద్వాదసన్నం పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞానం యథాసకం పచ్చయుప్పన్నానం పచ్చయభావో వత్తబ్బోతి తం దస్సేతుం, అవిజ్ఞాయ వా పచ్చయభావే పుచ్చితే తప్పసజ్ఞేన సబ్బేసమ్మి పచ్చయధమ్మానం పచ్చయభావం విసజ్జేతుకామో పచ్చయే తావ పాళినయేనేవ దస్సేతుం “భగవతా హీ”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త చ భగవతా చతువీసతి పచ్చయా వుత్తాతి సమ్మన్తో. తేసం వసేన అవిజ్ఞాదీనం పచ్చయభావో వేదితబ్బోతి అధిష్పాయో.

“హేతు చ సో పచ్చయో చా”తి ఇమినా వచనేన హేతునో, అధిపతిపచ్చయాదిభూతస్స చ గహణం సియాతి తం నివారేన్తో ఆహ “హేతు హుత్వా పచ్చయో”తి. ఏవమ్మి సో ఏవ దోసో ఆపజ్జతీతి పున ఆహ “హేతుభావేన పచ్చయోతి వుత్తం హోతి”తి. తేన న ఇథ హేతుసద్దేన ధమ్మగ్గహణం కతం, అథ ఖో ధమ్మస్స సత్తివిసేసో గహితోతి దస్సేతి. తస్స హి పచ్చయసద్దస్స చ సమానాధికరణతం సన్ధాయ “హేతు చ సో పచ్చయో చ, హేతు హుత్వా పచ్చయో”తి చ వుత్తం. ఏవ ఇచ్చ కత్వా పరతో పాళియం “హేతు హేతు...పి... హేతుపచ్చయేన పచ్చయో”తిఆదినా (పట్టా. ౧.౧.౧) తేన తేన హేతుభావాదిఉపకారేన తస్స తస్స ధమ్మస్స ఉపకారకత్తం వుత్తం. అభిధమ్మట్టకథాయం పన “యో హి ధమ్మో యం ధమ్మం అప్పచ్చక్ఖాయ తిట్టతి వా ఉప్పజ్జతి వా, సో తస్స పచ్చయో”తి (పట్టా. అట్ట. పచ్చయుద్దేసవణ్ణనా), “మూలట్టేన ఉపకారకో ధమ్మో హేతుపచ్చయో”తి (పట్టా. అట్ట. పచ్చయుద్దేసవణ్ణనా) చ ఏవమాదినా ధమ్మపట్టాననిద్దేసేన ధమ్మతో అజ్ఞా ధమ్మసత్తి నామ నత్తీతి ధమ్మేహేవ ధమ్మసత్తివిభావనం కతన్తి దట్టబ్బం. ఇథాపి వా “హేతు చ సో పచ్చయో చా”తి ధమ్మేనేవ ధమ్మసత్తిం దస్సేతి. న హి “హేతుపచ్చయో”తిఆదికో ఉద్దేసో కుసలాదిఉద్దేసో వియ ధమ్మప్పధానో, అథ ఖో ధమ్మానం ఉపకారకభావప్పధానోతి.

“ఏసేవ నయో”తి ఇమినా తట్టావేన పచ్చయభావం ఆరమ్మణాదీసు అతిదిసతి “ఆరమ్మణ ఇచ్చ తం పచ్చయో చాతి ఆరమ్మణపచ్చయో, ఆరమ్మణం హుత్వా పచ్చయో, ఆరమ్మణభావేన పచ్చయోతి అత్థో”తి, న కమ్మధారయమత్తం.

౨౯౫. వచనావయవోతి సాధనావయవం సన్ధాయాహ. వచనసభావజ్ఞో సాధనం పరేసం అవిదితత్థజ్ఞాపనతో లోకే సాధనన్తి పాకటం పజ్ఞాతం. తథా హి నం అవయవలక్షణం, వచనసభావజ్ఞా సాధనం, అవయవపక్షాదీని వచనాని సాధనన్తి చ జాయవాదినో వదన్తి. పటిజ్ఞా, హేతుతిఆదీసూతి పటిజ్ఞా, హేతు, ఉదాహరణ, ఉపనయ, నిగమనాని. ఉదాహరణసాధమ్మియా సాధ్యసాధనం హేతు. విరూపో హేతుతి చ ఏవమాదీసు కారణం యం కిచ్చో కారణలక్షణం, సమ్మాపకలక్షణమ్మి వా. ఆది-సద్దేన తస్సాపి సజ్ఞహేతబ్బతాయ, జ్ఞాపకలక్షణం పన వచనావయవగ్గహణేన గహితం.

కామం మూలమ్మి కారణలక్ష్మణం కారణమేవ, కారణాన్ని పనేత్త పచ్చయహేతు గహితో. మూలన్ని హేతుహేతుాతి కారణవిసేసవిసయత్తా మూలస్స విసుం గహణం. ఏతీతి ఏతస్స అత్తవచనం వత్తతీతి, తస్మా ఉప్పత్తిట్టితీనం సాధారణవచనం. తేనేవాహ “**తిట్ఠతి వా ఉప్పజ్జతి వా**”తి. ఏకచ్చో హి పచ్చయో రితియా ఏవ ఉపకారకో హోతి యథా పచ్చాజాతపచ్చయో, ఏకచ్చో ఉప్పత్తియా ఏవ యథా అనన్తరాదికో, ఏకచ్చో ఉభయస్స యథా హేతుఆదయో.

ఉపకారకలక్ష్మణోతి చ ధమ్మేన ధమ్మసత్తిం ఉపకారం దస్సేతీతి దట్టబ్బం. హినోతి పతిట్ఠాతి ఏత్థాతి హేతు, అనేకత్తత్తా ధాతుసద్ధానం హి-సద్దో మూలసద్దో వియ పతిట్ఠత్తో వేదితబ్బో. హినోతి వా ఏతేన కమ్మనిదానభూతేన ఉద్ధం ఓజం అతిహరన్తేన మూలేన వియ పాదపో తప్పచ్చయం ఫలం గచ్చతి పవత్తతి వుద్ధిం విరుళ్ళిం ఆపజ్జతీతి హేతు. అత్తనో ఫలం కరోతీతి కారణం. నిదదాతి దస్సేన్తం వియ హోతీతి నిదానం. సమ్భవతి తం ఏతస్మాతి సమ్భవో. పభవతి ఏతస్మాతి పభవోతి పచ్చయహేతుసద్దేహి ఇతరేసమ్మి సమానత్తతా వేదితబ్బా. ఏవం సన్తేపి కారణవిసేసవిసయో హేతుసద్దో, కారణసామన్వేవిసయో పచ్చయసద్దోతి దస్సేన్తో “**మూలట్ఠేనా**”తిఆదిమాహ. హేతుఅత్తో, పచ్చయత్తో చ హేత్తా పపఞ్చవసేన వుత్తోతి తం సజ్ఞేప్పం దస్సేన్తో ఆహ “**సజ్ఞేపతో...పి.... హేతుపచ్చయో**”తి.

యథా సాలివహిబీజాదీని తంతంఓసధీనం సాలివహిఆదిభావస్స సాధకాని, మణిఆదిప్పభావత్తాని చ నీలాదివణ్ణాని నీలాదిప్పభాసాధకాని, ఏవం హేతుపచ్చయో యథారహం అత్తనా సమ్మయుత్తధమ్మానం కుసలాదిభావస్స సాధకోతి ఇమమత్తం దస్సేతి “**సో సాలిఆదీన**”న్తిఆదినా. ఆచరియానన్తి చ రేవతాచరియం సన్ధాయాహ. ఏవం సన్తేతి హేతుపచ్చయో యది కుసలాదిభావసాధకో, ఏవం సతి. న సమ్మజ్జతి న సిజ్జతి. యథా కుసలాకుసలహేతు తంసముట్టానరూపస్స కుసలాకుసలభావాయ న పరియత్తో, ఏవం అబ్యాకతోపి హేతు తంసముట్టానరూపస్స అబ్యాకతభావాయ. సభావేనేవ హి తం అబ్యాకతన్తి ఆహ “**న హి సో తేసం కుసలాదిభావం సాధేతీ**”తి. హేతుపచ్చయో చ తేసం హోతియేవాతి ఆహ “**న చ పచ్చయో న హోతీ**”తి. ఇదాని తమత్తం పాళియా సమత్థేతుం “**పుత్తఞ్ఞోత**”న్తిఆది వుత్తం. వినా ఏతేనాతి ఏతేన హేతునా అబ్యాకతభావసాధకేన వినా అహేతుకత్తా, అబ్యాకతభావో సిద్ధో సభావేనేవాతి అధిప్పాయో.

“యోనిసో, భిక్షవే, మనసి కరోతో అనుప్పన్నా చేవ కుసలా ధమ్మా ఉప్పజ్జన్తి, ఉప్పన్నా చ కుసలా ధమ్మా అభివడ్డన్తి”తిఆది (అ. ని. ౧.౬౭) వచనేహి కుసలభావస్స యోనిసోమనసికారప్పటిబద్ధతా సిద్ధాతి ఆహ “**యోనిసోమనసికారప్పటిబద్ధో కుసలభావో**”తి. ఏతేనేవ అకుసలఅబ్యాకతభావాపి కుసలభావో వియ న హేతుపటిబద్ధాతి దస్సితం హోతి. యం పనేకే మఞ్ఞోయ్యం “**అహేతుకహేతుస్స అకుసలభావో వియ సహేతుకహేతునమ్మి సభావతోవ కుసలాదిభావో, అఞ్ఞోసం తంసమ్మయుత్తానం హేతుపటిబద్ధో**”తి, తస్స ఉత్తరం వత్తుం “**యది చా**”తిఆదిమాహ. **అలోభో కుసలో వా సియా అబ్యాకతో వా**తి యది అలోభో సభావతో కుసలో, సో కుసలసభావత్తా అబ్యాకతో న సియా. అథ అబ్యాకతో తంసభావత్తా కుసలో న సియా అలోభసభావస్స అదోసత్తాభావో వియ. యస్మా పన ఉభయధాపి హోతి, తస్మా యథా ఉభయధా హోన్తేసు సద్ధాదీసు సమ్మయుత్తేసు హేతుపటిబద్ధం కుసలాదిభావం పరియేసేథ, న సభావతో, ఏవం హేతుాసుపి కుసలాదితా అఞ్ఞాపటిబద్ధా పరియేసితబ్బా, న సభావతోతి యం వుత్తం “**సమ్మయుత్తహేతుాసు సభావతోవ కుసలాదిభావో**”తి, తం న యుజ్జతి. సా పన పరియేసియమానా యోనిసోమనసికారాదిపటిబద్ధా హోతీతి హేతుాసు వియ సమ్మయుత్తేసుపి యోనిసోమనసికారాదిపటిబద్ధో కుసలాదిభావో, న హేతుపటిబద్ధోతి సిద్ధం హోతీతి అధిప్పాయో.

విరుళ్ళమూలా వియాతి ఏతేన మూలాని వియ మూలానీతి దస్సేతి. తేనేవాహ “సుప్పతిట్టితభావసాధనేనా”తి.

స్వాయం “కుసలో ధమ్మో కుసలస్స, కుసలో ధమ్మో అబ్యాకతస్స, కుసలో ధమ్మో కుసలాబ్యాకతస్స, అకుసలో ధమ్మో అకుసలస్స, అకుసలో ధమ్మో అబ్యాకతస్స, అకుసలో ధమ్మో అకుసలాబ్యాకతస్స, అబ్యాకతో ధమ్మో అబ్యాకతస్సా”తి ఏవం సత్తథా పఞ్ణావారే నిద్దిట్టో. యం పన వుత్తం హేతుకిచ్చం దస్సేత్తేన “హేతు హేతుసమ్మయుత్తకానం ధమ్మానం, తంసముట్టానానశ్చ రూపానం హేతుపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౧.౧.౧), తత్త పరమో హేతుసద్దో పచ్చత్తనిద్దిట్టో పచ్చయధమ్మనిద్దేసో, తేనస్స హేతుభావేన ఉపకారకతా హేతుపచ్చయతాతి దస్సేతి. దుతియో పచ్చయుప్పన్నవిసేసనం, తేన న యేసం కేసశ్చ సమ్మయుత్తకానం హేతు హేతుపచ్చయేన పచ్చయో, అథ ఖో హేతునా సమ్మయుత్తానమేవాతి దస్సేతి. నను చ సమ్మయుత్తసద్దస్స సాపేక్షత్తా దుతియే హేతుసద్దే అవిజ్ఞమానేపి అజ్ఞాస్స అపేక్షితబ్బస్స అనిద్దిట్టత్తా హేతు అత్తనావ సమ్మయుత్తకానం హేతుపచ్చయేన పచ్చయోతి అయమత్తో విజ్ఞాయతీతి? నాయమేకన్తో. హేతుసద్దో హే పచ్చత్తనిద్దిట్టో “హేతుపచ్చయేన పచ్చయో”తి ఏత్థేవ బ్యావటో యదా గయ్హతి, న తదా సమ్మయుత్తవిసేసనం హోతీతి సమ్మయుత్తఅవిసిట్టా యే కేచి గహితా భవేయ్యన్తి. నను చ యథా “అరూపినో ఆహారా సమ్మయుత్తకానం ధమ్మానం, అరూపినో ఇన్ద్రియా సమ్మయుత్తకానం ధమ్మాన”న్తి చ వుత్తే దుతియేన ఆహరగ్గహణేన, ఇన్ద్రియగ్గహణేన చ వినాపి ఆహరిన్ద్రియసమ్మయుత్తకావ గయ్హన్తి, ఏవమిధాపి సియాతి? న, ఆహరిన్ద్రియాసమ్మయుత్తస్స వజ్జేతబ్బస్స అభావతో. వజ్జేతబ్బాభావతో హి తత్త దుతియే ఆహరిన్ద్రియగ్గహణే అసలిపి తంసమ్మయుత్తకావ గయ్హన్తీతి తం న కతం, ఇథ పన వజ్జేతబ్బం అట్టితి కత్తబ్బం దుతియం హేతుగ్గహణం. ఏవమ్మి “హేతు హేతుసమ్మయుత్తకాన”న్తి ఏత్థ హేతుసమ్మయుత్తకానం సో ఏవ సమ్మయుత్తకహేతుతి విసేసనస్స అకతత్తా యో కోచి హేతు యస్స కస్సచి హేతుసమ్మయుత్తస్స హేతుపచ్చయేన పచ్చయోతి ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి, పచ్చత్తనిద్దిట్టస్సేవ హేతునో పున సమ్మయుత్తవిసేసనభావేన వుత్తత్తా. ఏతదత్థమేవ హి వినాపి దుతియేన హేతుసద్దేన హేతుసమ్మయుత్తభావే సిద్ధేపి తస్స గహణం కతం.

అథ వా అసతి దుతియే హేతుసద్దే హేతుసమ్మయుత్తకానం హేతుపచ్చయేన పచ్చయో, న పన హేతునన్తి ఏవమ్మి గహణం సియాతి తన్నివారణత్తం సో వుత్తో. తేన హేతుసమ్మయుత్తభావం యే లభన్తి, తేసం సబ్బేసం హేతునం, అజ్ఞోసమ్మి హేతు హేతుపచ్చయేన పచ్చయోతి దస్సితం హోతి. యస్మా పన హేతుర్ఘానమగ్గా పతిట్టామత్తాదిభావేన అజ్ఞాధమ్మనిరపేక్షా, న ఆహరిన్ద్రియా వియ సాపేక్షా ఏవ, తస్మా ఏతేస్వేవ దుతియం హేతాదిగ్గహణం కతం. ఆహరిన్ద్రియా పన ఆహరితబ్బఈసితబ్బాపేక్షా ఏవ, తస్మా తే వినాపి దుతియేన ఆహరిన్ద్రియగ్గహణేన అత్తనా ఏవ ఆహరితబ్బే, ఈసితబ్బే చ ఆహరిన్ద్రియభూతే, అజ్ఞో చ సమ్మయుత్తకే పరిచ్ఛిన్నన్తీతి తం తత్త న కతం. ఇథ చ దుతియేన హేతుగ్గహణేన పచ్చయుప్పన్నానం హేతునా, పచ్చయభూతేనేవ చ సమ్మయుత్తానం హేతునం, అజ్ఞోసశ్చ పరిచ్ఛిన్నత్తా పున విసేసన కిచ్చం నత్తితి పఞ్ణావారే “కుసలా హేతు సమ్మయుత్తకానం ఖన్ధాన”న్తిఆదీసు దుతియం హేతుగ్గహణం న కతన్తి దట్టబ్బం.

౨౯౬. ఆరమ్మణభావేనాతి విసయభావేన, ఆలమ్పితబ్బభావేనాతి అత్తో. ఆరభిత్వాపీతి పి-సద్దేన ఇమమత్తం దస్సేతి – రూపాయతనాదిమత్తే యస్మిం కిస్మింశ్చ ఏకస్మిం అట్టత్వా “యం యం ధమ్మం ఆరబ్భా”తి (పట్టా ౧.౧.౨) అనియమేన సబ్బరూపాయతనానం...పి.... సబ్బధమ్మాయతనానశ్చ ఆరమ్మణపచ్చయభావస్స వుత్తత్తా రూపాదిభేదేన ఛబ్బిధేసు సజ్ఞతాసజ్ఞతపజ్ఞాత్తిధమ్మేసు న కోచి ధమ్మో ఆరమ్మణపచ్చయో న హోతీతి. స్వాయం ఆరమ్మణపచ్చయభావో హేత్తా విభావితో ఏవ. **ఆలమ్పితత్వాతి గహిత్యా. ఏకస్తసారమ్మణభావతో అనారబ్భ పవత్తి ఏవ నత్తితి ఆహ “ఆరబ్బేవా”తి. స్వాయం**

“కుసలో ధమ్మో కుసలస్స, కుసలో ధమ్మో అకుసలస్స, కుసలో ధమ్మో అబ్యాకతస్స, అకుసలో ధమ్మో అకుసలస్స, కుసలస్స, అబ్యాకతస్స, అబ్యాకతో ధమ్మో అబ్యాకతస్స, కుసలస్స, అకుసలస్సా”తి ఏవం నవప్పకారో వేదితబ్బో.

౨౯౭. జేట్టకట్టినాతి పముఖభావేన. అత్తాధీనానశ్చో పతిభూతో ధమ్మో అధిపతి. సో తేసం పముఖభావేన పవత్తతి. “ఛన్దవతో కిం నామ న సిజ్జితీ”తిఆదికం పురిమాభిసజ్ఞారూపనిస్సయం లభిత్వా ఉప్పజ్జమానే చిత్తుప్పాదే ఛన్దాదయో ధురభూతా జేట్టకభూతా సమ్మయుత్తధమ్మే సాధయమానా వసే వత్తయమానా హుత్వా పవత్తన్తి, సమ్మయుత్తధమ్మా చ తేసం వసేన వత్తన్తి హీనాదిభావేన తదనువత్తనతో, తేన తే అధిపతిపచ్చయా హోన్తి. గరుకాతబ్బమ్మి ఆరమ్మణం తన్నిన్నపోణపబ్బారానం అస్సాదనపచ్చవేక్షణమగ్గఫలానం అత్తవో వసే వత్తయమానం వియ పచ్చయో హోతి. తస్మా అయం అత్తాధీనానం పతిభావేన ఉపకారకత్తా అధిపతిపచ్చయోతి దట్టబ్బో. ఛన్దాధిపతీతి ఛన్దసజ్ఞతో అధిపతి, ఛన్దం ధురం ఛన్దం జేట్టకం కత్వా చిత్తుప్పత్తికాలే ఉప్పన్నస్స కత్తుకమ్యతాఛన్దస్సేతం నామం. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. కస్మా పన యథా హేతుపచ్చయనిద్దేసే “హేతు హేతుసమ్మయుత్తకాన”న్తి (పట్టా. ౧.౧.౧) వుత్తం, ఏవమిథ “అధిపతీ అధిపతిసమ్మయుత్తకాన”న్తి అవత్వా “ఛన్దాధిపతి ఛన్దసమ్మయుత్తకాన”న్తిఆదినా (పట్టా. ౧.౧.౩) నయేన వుత్తన్తి? ఏకక్షణే అభావతో. హేతవో హి ద్వే తయోపి ఏకక్షణే హేతుపచ్చయా హోన్తి, మూలట్టేన ఉపకారకభావస్స అవిజహనతో. అధిపతి పన జేట్టకట్టేన ఉపకారకో, న చ ఏకక్షణే బహూ జేట్టకా హోన్తి. తస్మా ఏకతో ఉప్పన్నానమ్మి తేసం ఏకక్షణే అధిపతిపచ్చయభావో నట్టితి “అధిపతీ అధిపతిసమ్మయుత్తకాన”న్తి అవత్వా “ఛన్దాధిపతి ఛన్దసమ్మయుత్తకాన”న్తిఆదినా నయేన వుత్తం.

యం యం ధమ్మన్తి యం యం ఆరమ్మణధమ్మం. గరుం కత్వాతి గరుకారచిత్తికారవసేన వా అస్సాదనవసేన వా గరుకారికం లద్ధబ్బం అవిజహితబ్బం అనవజ్ఞాతం కత్వా. తే తే ధమ్మాతి తే తే గరుకాతబ్బా ధమ్మా. తేసం తేసన్తి తంతంగరుకారకధమ్మానం. అధిపతిపచ్చయేనాతి ఆరమ్మణాధిపతిపచ్చయేన. స్వాయం “కుసలో ధమ్మో కుసలస్స సహజాతారమ్మణేహి, అకుసలస్స ఆరమ్మణేనేవ, అబ్యాకతస్స సహజాతారమ్మణేహి, కుసలాబ్యాకతస్స సహజాతేనేవాతి కుసలమూలా చత్తారో, అకుసలో ధమ్మో అకుసలస్స సహజాతారమ్మణేహి, అబ్యాకతస్స సహజాతేనేవ, తథా అకుసలాబ్యాకతస్సాతి అకుసలమూలా తయో, అబ్యాకతో ధమ్మో అబ్యాకతస్స సహజాతారమ్మణేహి, కుసలస్స ఆరమ్మణేనేవ, తథా అకుసలస్సాతి అబ్యాకతమూలా తయో”తి సజ్ఞేపతో దసప్పకారో అధిపతిపచ్చయో. ఏత్థ చ సత్తథా సహజాతాధిపతి, సత్తథా ఆరమ్మణాధిపతి వేదితబ్బో.

౨౯౮. అన్తరాయతీతి అన్తరం, బ్యవధాయకన్తి అత్థో. నాస్స అన్తరం విజ్ఞతీతి అనన్తరో, అనన్తరో చ సో పచ్చయో చాతి అనన్తరపచ్చయో. “అత్థానన్తరతా అనన్తరపచ్చయో, కాలానన్తరతా సమనన్తరపచ్చయో”తిఆదినా బహుధా పపశ్చయన్తి, అసారం గన్ధవిత్థారం కరోన్తి. యథా పవత్తిఃకాసదానవిసేసభావేన నత్తివిగతపచ్చయా వుత్తా, న ఏవం అనన్తరసమనన్తరపచ్చయా, ఏతే పన చిత్తనియమహేతుభావేన వుత్తాతి తం చిత్తనియమహేతుభావం దస్సేతుం “యో హి ఏసా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ మనోవిజ్ఞాణధాతుతిఆది చిత్తనియమోతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన సన్తరణానన్తరా వోట్టబ్బనం, చుతిఅనన్తరా పటిసన్ధీతి యస్స యస్స చిత్తస్స అనన్తరా యం యం చిత్తం ఉప్పజ్జతి, తస్స తస్స తదనన్తరుప్పాదనియమో తంతంసహకారిపచ్చయవిసిట్టస్స పురిమపురిమచిత్తస్సేవ వసేన ఇజ్జతీతి దస్సేతి.

అట్లానన్తరతాయాతి అత్తేన కేనచి ధమ్మేన అనన్తరతాయ. కాలానన్తరతాయాతి కాలభేదేన అనన్తరతాయ .

ఆచరియానన్తి ఇధాపి రేవతాచరియమేవ సన్ధాయ వుత్తం. తత్థాతి తస్మిం కాలానన్తరతాయ సమనన్తరపచ్చయభావే, తస్మిం వా యథావుత్తవిరోధే. భావనాబలేన పన వారితత్తాతి ఏత్థ యథా రుక్ఖస్స వేధే దిన్నే పుప్పితుం సమత్థేస్సేవ పుప్పనం న హోతి, వేధే పన అపనీతే తాయ ఏవ సమత్థతాయ పుప్పనం హోతి, ఏవమిధాపి భావనాబలేన వారితత్తా సముట్థాపనసమత్థేస్సేవ అసముట్థాపనం, తస్మిం ఇతి అపగతే తాయ ఏవ సమత్థతాయ సముట్థాపనం హోతీతి అధిష్సాయో. తమ్మి వచనం కాలానన్తరతా నత్తి సత్తాహాదినా కాలేన అన్తరితభావతో. ఏతదేవ “కాలన్తరితతా అత్తి” ఇచ్ఛేవ వదామ. నను చ కాలో నామ కోచి పరమత్థతో నత్తీతి వదేయ్యాతి ఆసజ్జన్తో ఆహ “కాలానన్తర...పీ.... లద్ధీ”తి.

బృజ్జనమత్తతోవేత్థ నానాకరణం పచ్చేతబ్బం, న అత్తతోతి ఉపచయసన్తతిఅధివచననిరుత్తిపదానం వియ సద్ధత్థమత్తతో నానాకరణం, న వచనీయత్తతోతి అధిష్సాయో. తేనేవ సద్ధత్థవిసేసం దస్సేతుం “కథ”న్తిఆదిమాహ. తత్థ పురిమపచ్చిమానం నిరోధుప్పాదన్తరాభావతో నిరన్తరుప్పాదనసమత్థతా అనన్తరపచ్చయభావో. రూపకలాపానం వియ సన్ఠానాభావతో, పచ్చయపచ్చయుప్పన్నానం సహవత్థానాభావతో చ “ఇదమితో హేత్థా, ఉద్ధం, తిరియ”న్తి విభాగాభావా అత్తనా ఏకత్తమివ ఉపనేత్వా సుట్టు అనన్తరభావేన ఉప్పాదనసమత్థతా సమనన్తరపచ్చయతా. ఉప్పాదనసమత్థతాతి చ అబ్యాపారత్తా ధమ్మానం యస్మిం యదాకారే నిరుద్ధే, వత్తమానే వా సతి తంతంవిసేసవన్తో ధమ్మా హోన్తి, తస్స సోవ ఆకారో వుచ్చతీతి దట్టట్టో. ధమ్మానం పవత్తిమత్తమేవ చ ఉపాదాయ కాలవోహరోతి నిరోధా వుట్టహన్తస్స నేవసన్ఠానాసన్ఠాయతనఫలసమాపత్తీనం అసన్ఠాభవా చవన్తస్స, పురిమచుతిపచ్చిమపటిసన్ధీనన్తా నిరోధుప్పాదనిరన్తరతాయ కాలన్తరతా నత్తి. న హి తేసం అన్తరా అరూపధమ్మప్పవత్తి అత్తి, యం ఉపాదాయ కాలన్తరతా వుచ్చేయ్య, న చ రూపధమ్మప్పవత్తి అరూపధమ్మప్పవత్తియా అన్తరం కరోతి అన్ఠాసన్తానత్తా. రూపారూపసన్తతియో హి ద్వే అన్ఠామన్ఠాం విసదిససభావత్తా అన్ఠామన్ఠాపకారభావేన పవత్తమానాపి విసుంయేవ హోన్తి. ఏకసన్తతియన్తా పురిమపచ్చిమానం మజ్ఞే పవత్తమానం తంసన్తతిపరియాపన్నతాయ అన్తరకారకం హోతి. తాదిసన్తా కిన్ఠి నేవసన్ఠానాసన్ఠాయతనఫలసమాపత్తీనం మజ్ఞే నత్తి, న చ అభావో అన్తరకారకో హోతి అభావత్తా ఏవ. తస్మా జవనానన్తరస్స జవనస్స వియ, భవన్ఠానన్తరస్స భవన్ఠస్స వియ చ నిరన్తరతా సుట్టు అనన్తరతా హోతీతి తథా ఉప్పాదనసమత్థతా నేవసన్ఠానాసన్ఠాయతనచుతీనమ్మి దట్టట్టా. ఉప్పత్తియా పచ్చయభావో చేత్థ అనన్తరపచ్చయాదీనం పాకటోతి ఉప్పాదనసమత్థతావ వుత్తా . పచ్చుప్పన్నానం పన ధమ్మానం పుబ్బన్తాపరన్తపరిచ్ఛేదేన గహితానం ఉప్పజ్జతీతి వచనం అలభన్తానం “అతీతో ధమ్మో పచ్చుప్పన్నస్స ధమ్మస్స అనన్తరపచ్చయేన పచ్చయో”తిఆదినా (పట్టా. ౨.౧౮.౪) అనన్తరాదిపచ్చయభావో వుత్తోతి న సో ఉప్పత్తియా ఏవాతి విన్ఠాయతి. న హి కుసలాదిగ్గహణం వియ పచ్చుప్పన్నగ్గహణం అపరిచ్ఛేదం. యతో ఉప్పత్తిమత్తసమగ్గీనో ఏవ గహణం సియా. తేనేవ చ అతీతత్తికే పటిచ్చవారాదయో న సన్తీతి. తస్స “కుసలో ధమ్మో కుసలస్స, కుసలో ధమ్మో అబ్యాకతస్స, అకుసలో ధమ్మో అకుసలస్స, అకుసలో ధమ్మో అబ్యాకతస్స, అబ్యాకతో ధమ్మో అబ్యాకతస్స, అబ్యాకతో ధమ్మో కుసలస్స, అబ్యాకతో ధమ్మో అకుసలస్స”తి సత్తథా భేదో వేదితట్టో.

౨౯౯. ఉప్పజ్జమానోవ సహ ఉప్పాదనభావేనాతి ఏత్థాపి ఉప్పత్తియా పచ్చయభావేన పాకటేన రితియాపి పచ్చయభావం నిదస్సేతీతి దట్టట్టం, అన్ఠాధా పదీపనిదస్సనం న యుజ్జేయ్య. పదీపో హి పభాసస్స రితియాపి పచ్చయో, న ఉప్పత్తియా ఏవ. పచ్చయుప్పన్నానం సహజాతభావేన ఉపకారకతా సహజాతపచ్చయతా. ఓక్కన్తిక్ఖణ్ఠేతి పటిసన్ధిక్ఖణ్ఠే. తస్మిం హి ఖణే నామరూపం ఓక్కన్తం వియ పరలోకతో ఆగన్త్యా ఇథ మాతుకుచ్చిఆదిం పవిసన్తం వియ ఉప్పజ్జతి, తస్మా

సో ఖణో ఓక్కన్తిక్ఖణోతి వుచ్చతి. ఏత్థ చ రూపన్తి హదయవత్థయేవ అధిప్పేతం. తఞ్ఞో నామస్స, నామఞ్చ తస్స సహజాతపచ్చయో హోతి. చిత్తచేతసికాతి పవత్తియం చత్తారో ఖన్ధా పటిసన్ధిక్ఖణో చిత్తసముట్టానానం అభావతో. రూపినో ధమ్మాతి హదయవత్థం సన్ధాయాహ. తత్థ యదిపి పుట్టే “ఓక్కన్తిక్ఖణో నామరూప”న్తి వుత్తం, తథాపి తేన ఖణంతరే సహజాతపచ్చయభావో రూపధమ్మానం న నివారితోతి తన్నివారణత్థమిదం వుత్తన్తి గహేతబ్బం. కిఞ్చి కాలేతి కేచి కిస్మిఞ్చి కాలేతి అత్తో, తేన రూపినో ధమ్మా కేచి వత్థుభూతా కిస్మిఞ్చి పటిసన్ధికాలేతి అఞ్ఞోసం రూపధమ్మానం, వత్థునో చ పవత్తియం అరూపధమ్మానం సహజాతపచ్చయభావం పుట్టే అనివారితం నివారేతి. ఏవఞ్చ కత్వా “కిఞ్చి కాల”న్తి వా “కిస్మిఞ్చి కాల”తి వా వత్తబ్బే తథా అవత్వా విభత్తివిపల్లాసం కత్వా వుత్తం. తేన కిఞ్చీతి ఉపయోగేకవచనం. “రూపినో ధమ్మా”తి ఏతేన సమ్బుద్ధే పచ్చత్తబహువచనం జాయతి. “కాలే”తి ఏతేన సమ్బుద్ధే భుమ్మేకవచనన్తి దీపితన్తి వేదితబ్బం. పురిమేన చ “ఏకో ఖన్ధో, వత్థు చ తిణ్ణన్నం ఖన్ధాన”న్తి (పట్టా. ౧.౧.౪౧౯) ఆదివచనేన నామసహితం ఏవ వత్థు నామస్స పచ్చయోతి వత్తబ్బే ఆపన్నే ఇతరేన కేవలస్స చ తథావత్తబ్బతం దస్సేతి. స్వామ్యం సహజాతపచ్చయో “కుసలో ధమ్మో కుసలస్స, అబ్యాకతస్స, కుసలాబ్యాకతస్స, అకుసలో ధమ్మో అకుసలస్స , అబ్యాకతస్స, అకుసలాబ్యాకతస్స, అబ్యాకతో ధమ్మో అబ్యాకతస్స, కుసలాబ్యాకతో ధమ్మో అబ్యాకతస్స, అకుసలాబ్యాకతో ధమ్మో అబ్యాకతస్సా”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౧౯) నవవిధో వేదితబ్బో.

౬౦౦. అత్తనో ఉపకారకస్స ఉపకారకతా అఞ్ఞమఞ్ఞపచ్చయతా. తథా హిస్స తిదణ్డం నిదస్సితం. ఉపకారకతా చ అఞ్ఞమఞ్ఞతావసేనేవ దట్టబ్బా, న సహజాతతాదివసేన. సహజాతాదిపచ్చయో హోన్తోయేవ హి కోచి అఞ్ఞమఞ్ఞపచ్చయో న హోతి, న చ సహజాతాదిపచ్చయధమ్మేహి వినా ఇమస్స పవత్తి అత్తి. తథా హి సహజాతాదిపచ్చయో చ హోన్తోయేవ హి కోచి అఞ్ఞమఞ్ఞపచ్చయో హోతి. యది చ అత్తనో ఉపకారకస్స ఉపకారకతామత్తం అఞ్ఞమఞ్ఞపచ్చయో సియా, పురేజాతపచ్చాజాతభావేన ఉపకారస్స ఉపకారకా వత్థుఖన్ధా అఞ్ఞమఞ్ఞపచ్చయా సియుం, న చ తం ఇచ్చితం. తేన వుత్తం “ఉపకారకతా చ అఞ్ఞమఞ్ఞవసేనేవ దట్టబ్బా”తి. అయఞ్చ ఉప్పత్తియా, రితియా చ ఉపకారకోతి వేదితబ్బో. అయం పన “కుసలో ధమ్మో కుసలస్స, అకుసలో ధమ్మో అకుసలస్స, అబ్యాకతో ధమ్మో అబ్యాకతస్సా”తి తివిధో వేదితబ్బో.

౬౦౧. తరుఆదీనం పథవీ వియ అధిట్టానాకారేన పథవీధాతు సేసధాతునం, చక్ఖాదయో చక్ఖవిఞ్ఞాణాదీనం ఉపకారకా చిత్తకమ్మస్స పటాదయో వియ నిస్సయాకారేన ఖన్ధాదయో తంతంనిస్సయానం ఖన్ధాదీనం. పథవీధాతుయం పతిట్టాయ ఏవ హి సేసధాతుయో ఉపాదారూపాని వియ యథాసకం కిచ్చం కరోన్తి.

అధిట్టానాకారేనాతి ఆధారాకారేన. ఆధారాకారో చేత్థ తేసం సాతిసయం తదధీనవుత్తితాయ వేదితబ్బో. యతో భూతాని అనిద్దిసితబ్బట్టానాని వుచ్చన్తి, ఏవఞ్చ కత్వా చక్ఖాదీనమ్మి అధిట్టానాకారేన ఉపకారకతా సుట్టు యుజ్జతి. న హి యథావుత్తం తదధీనవుత్తితావిసేసం ముఞ్చిత్వా అఞ్ఞో చక్ఖాదీసు అదేసకానం అరూపధమ్మానం అధిట్టానాకారో సమ్భవతి. యదిపి యం యం ధమ్మం పటిచ్చ యే యే ధమ్మా ఉప్పజ్జన్తి, తేసం సబ్బేసం తదధీనవుత్తిభావో. యేన పన పచ్చయభావవిసేసేన చక్ఖాదీనం పటుమన్దభావేసు చక్ఖవిఞ్ఞాణాదయో తదనువిధానాకారేనేవ పవత్తన్తి, స్వామ్యమిధ తేసం తదధీనవుత్తితాసిద్ధో విసేసోతి. ఏవఞ్ఞో పచ్చయభావసామఞ్ఞో సతిపి ఆరమ్మణపచ్చయతో నిస్సయపచ్చయస్స విసేసో విభావితో హోతి. స్వామ్యం నయో హేట్టా పకాసితోవ. ఛట్టో పనాతి ఏత్థ “రూపినో ధమ్మా అరూపీనం ధమ్మానం కిస్మిఞ్చి కాలే”తి ఇదం న లబ్బతి. యం పనేత్థ లబ్బతి “రూపినో ధమ్మా కేచీ”తి, తత్థ తే ఏవ ధమ్మే దస్సేతుం “చక్ఖాయతన”న్తిఆది

నిద్దిట్టం. యం రూపాన్ని హదయవత్తుం సద్దాయ వుత్తం. అయం పన నిస్సయపచ్చయో తేరసవిధో. కథం? సహజాతతో కుసలమూలా తయో, తథా అకుసలమూలా, అబ్యాకతమూలేసు పన పురేజాతం లబ్భతి. అబ్యాకతమ్మో అబ్యాకతస్స సహజాతమ్మి పచ్చయో హోతి, పురేజాతమ్మి కుసలస్స పురేజాతమేవ, తథా అకుసలస్స, కుసలాబ్యాకతం సహజాతపురేజాతతో కుసలస్స, సహజాతతో ఏవ అబ్యాకతస్స, తథా అకుసలాబ్యాకత”ని ఏవం తేరస.

౬౦౨. తదధీనపుత్తితాయ అత్తనో ఫలేన నిస్సితోతి యం కిఞ్చి కారణం నిస్సయోతి వత్వా తత్త యో భుసో నిస్సయో, తం ఉపనిస్సయోతి నిద్ధారేతి. బలవకారణభావేన ఉపకారకోతి ఆరమ్మణభావవసేన అనన్తరం అనురూపచిత్తుప్పాదనసమత్థతావసేన, కేవలఞ్చ బలవన్తం కారణం హుత్వా ఉపకారకో. తేనాహ “సో”తిఆది.

తత్త దానం దత్వాతి దేయ్యధమ్మం చజిత్వా. యాయ వా చేతనాయ సో దియ్యతి, సా చేతనా దానం. దత్వాతి తం చేతనం పరియోదపేత్వా విసుద్ధం కత్వా. సీలం సమాదియిత్వాతి పఞ్చభగ్గదసజ్ఞాదివసేన నిచ్చసీలం గణ్ఠిత్వా. ఇమినా సమాదానవిరతియేవ దస్సితా, సమ్మత్తవిరతిసముచ్చేదవిరతియో పన లోకే “సీల”ని అపాకటత్తా న వుత్తా. కిఞ్చాపి న వుత్తా, ఆరమ్మణపచ్చయో పన హోన్తియేవ. తత్త సముచ్చేదవిరతి సేఘానంయేవ కుసలస్స ఆరమ్మణం హోతి, న ఇతరేనం. ఉపోసథకమ్మని “పాణం న హనే, న చాదిన్నమాదియే”తి (సు. ని. ౪౦౨) ఏవం వుత్తం ఉపోసథసీలం. తం గరుం కత్వా పచ్చవేక్షతీతి తం యథావుత్తం కుసలం సేఘోపి పుదుజ్ఞసోపి పచ్చవేక్షతి, అరహోపి తం పచ్చవేక్షతేవ. అరహతోపి హి పుట్టే కతం కుసలం కుసలమేవ. యేన పన చిత్తేన పచ్చవేక్షతి, తం కిరియచిత్తం నామ హోతి. తస్మా “కుసలో కుసలస్సా”తి ఇమస్మిం అధికారే న లబ్భతి. పుట్టే సుచిణ్ణానీతి “దత్వా కత్వా”తి హి ఆసన్నకతాని వుత్తాని, ఇమినా న ఆసన్నకతానీతి వేదితబ్బాని, దానాదీహి వా సేసాని కామావచరకుసలాని దస్సేతుం ఇదం వుత్తం. యూనా వుట్టహిత్వాతి యూనం సమాపన్నో యూనతో వుట్టహిత్వా. “యూనం వుట్టహిత్వా”తిపి పాళి. సేఘా గోత్రభుని సోతాపన్నం సద్దాయ వుత్తం. సో హి గోత్రభుం పచ్చవేక్షతి. “వోదాన”ని ఇదం పన సకదాగామిఅనాగామినో సద్దాయ వుత్తం. తేసమ్మో తం చిత్తం వోదానం నామ హోతి. సేఘాని సోతాపన్నసకదాగామిఅనాగామినో . మగ్గా వుట్టహిత్వాతి మగ్గఫలభవజ్ఞాతిక్కుమవసేన అత్తనా పటిలద్ధమగ్గా వుట్టహిత్వా, సుద్ధమగ్గతోయేవ పన వుట్టాయ పచ్చవేక్షణం నామ నత్తి. ఆది-సద్దేన “కుసలం అనిచ్చతో దుక్ఖతో అనత్తతో విపస్సంతీ”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౦౪) ఏవమాదిం సజ్ఞత్తాతి. యదిపి నానత్తం అకత్వావ విభత్తో, తథాపి ఇదమ్మి ఆరమ్మణాధిపతిఆరమ్మణాపనిస్సయానం విసేసోతి దస్సేతుం “తత్తా”తిఆది వుత్తం.

నేసం చిత్తచేతసికానం అనన్తరపచ్చయఅనన్తరూపనిస్సయానం నిక్షేపవిసేసో అత్తి. యస్మా పురిమో అబ్యాకతధమ్మవసేన పవత్తో, ఇతరో కుసలాదివసేనపీతి సోపి నిక్షేపవిసేసో అత్తతో ఏకీభావమేవ గచ్ఛతి సబ్బేసుపి చిత్తుప్పాదేసు తదుభయస్స ఇచ్చితబ్బత్తా. ఏవం సన్తేపీతిఆది అనన్తరఅనన్తరూపనిస్సయానం విసేసదస్సనం. యథా హీతిఆది అనన్తరూపనిస్సయస్స సమ్భవదస్సనం.

ఏకతోతి ఏత్త ఏ-కారో ఉపసగ్గో, సో అత్తనో ఫలస్స ఉప్పాదనసమత్థభావేన సుట్టుకతతం దీపేతి. తథా చ కతం అత్తనో సన్తానే కతం హోతీతి ఆహ “అత్తనో సన్తానే”తిఆది. కరణఞ్చ దువిధం నిప్పాదనం, ఉపసేవనఞ్చాతి తం దస్సేతుం “నిప్పాదితో వా”తిఆది వుత్తం. తత్త నిప్పాదనం హేతుపచ్చయసమోధానేన ఫలస్స నిబ్బత్తనం. ఉపసేవనం పన కాయే అల్లియాపనవసేన ఉపయోగూపసేవనం, విజాననసమ్మాననాదీనం వసేన ఆరమ్మణాపసేవనఞ్చ. తేనేవ అనాగతానమ్మి ఉతుసమ్మదాదీనం ఆరమ్మణాపసేవనేన ఉపసేవితానం ఏకతూపనిస్సయతా వుత్తా హోతి, ఏగేవ అతీతపచ్చుప్పన్నానం.

పచ్చప్పన్నస్సాపి హి “పచ్చప్పన్నం ఉతుభోజనం సేనాసనం ఉపనిస్సాయ యూనం ఉప్పాదేతీ”తిఆదివచనతో (పట్టా. ౨.౧౮.౮) పకతూపనిస్సయభావో లబ్భతీతి. పకతియా ఏవాతి పచ్చయన్తరసజ్జరరహితేన అత్తనో సభావేనేవ. ఉపనిస్సయోతి బలవకారణం కత్వా. అనేకప్పకారతో పభేదో వేదితబ్బో పజ్ఞావారే ఆగతనయేన. పచ్చయవారే పన -

“పురిమా పురిమా కుసలా ధమ్మా పచ్చిమానం పచ్చిమానం కుసలానం ధమ్మానం ఉపనిస్సయపచ్చయేన పచ్చయో, పురిమా పురిమా కుసలా ధమ్మా పచ్చిమానం పచ్చిమానం అకుసలానం ధమ్మానం కేసఞ్చి, కుసలా అబ్యాకతానం, అకుసలా అకుసలానం, కుసలానం కేసఞ్చి, అకుసలా అబ్యాకతానం, అబ్యాకతా అబ్యాకతానం, అబ్యాకతా కుసలానం, అబ్యాకతా అకుసలానం , పుగ్గలోపి, సేనాసనమ్మి ఉపనిస్సయపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౧.౧.౯).

తత్త యే పురిమా యేసం పచ్చిమానం అనన్తరూపనిస్సయో హోన్తి, తే తేసం సబ్బేసమ్మి ఏకన్తేనేవ హోన్తి, న కేసఞ్చి కదాచి. తస్మా యేసు పదేసు అనన్తరూపనిస్సయో లబ్భతి, తేసు “కేసఞ్చి”తి న సక్కా వత్తున్తి న వుత్తం. యే పన పురిమా యేసం పచ్చిమానం ఆరమ్మణాపనిస్సయో వా పకతూపనిస్సయో వా హోన్తి, తే తేసం, న సబ్బేసం ఏకన్తేన హోన్తి. యేసం ఉప్పత్తివిబన్ధకా పచ్చయా బలవన్తో హోన్తి, తేసం న భవన్తి, ఇతరేసం భవన్తి. తస్మా యేసు పదేసు అనన్తరపచ్చయో న లబ్భతి, తేసు “కేసఞ్చి”తి వుత్తం. సిద్ధానం పచ్చయధమ్మానం యేహి పచ్చయుప్పన్నేహి భవితబ్బం, తేసం “కేసఞ్చి”తి అయమేత్థ అత్తో.

కసిణపజ్ఞాత్తియా ఆరమ్మణాపనిస్సయతాభావతో ఏకచ్ఛాయ పజ్ఞాత్తియా సద్ధిం సబ్బో ధమ్మో ఆరమ్మణాపనిస్సయో, అనన్తరాతీతో చిత్తచేతసికరాసి అనన్తరూపనిస్సయో, కుసలాకుసలవిపాకకిరియారూపవసేన పచ్చవిధో పకతూపనిస్సయోతి అయమేత్థ సజ్ఞేవో. విత్థారో పన పట్టానట్టకథాయం వేదితబ్బో.

౬౦౩. పఠమతరన్తి పచ్చయుప్పన్నతో పురేతరం. అయజ్ఞో పురేజాతపచ్చయో రూపధమ్మవసేనేవ లబ్భతి. పచ్చయుప్పన్నో చ అరూపధమ్మాయేవ. తేనాహ “వత్తమానభావేన ఉపకారకో”తి. నిస్సయారమ్మణాకారాదీహి విసిట్టా పురేజాతభావేన వినా ఉపకారకభావం అగచ్ఛన్తానం వత్థారమ్మణానం పురేజాతాకారేన ఉపకారకతా పురేజాతపచ్చయతా. ఏవం వత్థారమ్మణవసేన దువిధే పురేజాతపచ్చయే “చక్ఖాయతన”న్తిఆది వత్తువసేన వుత్తం, “రూపారమ్మణ”న్తిఆది ఆరమ్మణవసేన.

యం రూపన్తి హదయవత్తుం సన్ధాయాహ. తత్త “కీఞ్చి కాలే”తి పవత్తికాలవసేన వుత్తం. “కీఞ్చి కాలేన” ఇతి పటిసన్ధికాలవసేన. యాని ఆరమ్మణపురేజాతేన వినా న వత్తన్తి, తేసం చక్ఖవిజ్ఞాణాదీనం ఆరమ్మణపురేజాతదస్సనేన మనోద్వారేపి యం యం ఆరమ్మణపురేజాతేన వత్తతి, తస్స తస్స ఆరమ్మణపచ్చయభూతం సబ్బం రూపరూపం ఆరమ్మణపురేజాతన్తి దస్సితమేవ హోతి. తథా హి వుత్తం పజ్ఞావారే “ఆరమ్మణపురేజాతం సేక్ఖా వా పుధుజ్ఞనా వా చక్ఖం అనిచ్చతో దుక్ఖతో అనత్తతో విపస్సన్తీ”తిఆది (పట్టా. ౧.౧.౪౨౪). “అబ్యాకతో ధమ్మో అబ్యాకతస్స ధమ్మస్స పురేజాతపచ్చయేన పచ్చయో, అబ్యాకతో ధమ్మో కుసలస్స ధమ్మస్స పురేజాతపచ్చయేన పచ్చయో, అబ్యాకతో ధమ్మో అకుసలస్స ధమ్మస్స పురేజాతపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౨౪) అబ్యాకతమూలకా తయోవ వారా. తే చ పచ్చేకం వత్తుపురేజాతం, ఆరమ్మణపురేజాతన్తి ద్విధా విభత్తా.

౬౦౪. పచ్చయుప్పన్నధమ్మస్స పురేతరం సిద్ధభావే సతి పచ్చయధమ్మస్స పచ్చాజాతతాతి వుత్తం “పురేజాతాన”న్తి. అయశ్చ నయో రూపధమ్మేసు ఏవ లబ్భతి, న అరూపధమ్మేసుతి వుత్తం “రూపధమ్మాన”న్తి. యది పచ్చయుప్పన్నధమ్మా పురేతరమేవ జాతా, కథం పచ్చయభావోతి ఆహ “ఉపధమ్మకత్తేనా”తి. పచ్చాజాతేన హి వినా సంతానావిచ్ఛేదహేతుభావం అగచ్ఛంతానం ధమ్మానం యే పచ్చాజాతాకారేన ఉపకారకా, తేసం సా విప్పయుత్తాకారాదీహి విసిట్థా ఉపకారకతా పచ్చాజాతపచ్చయతా. ఏవం సబ్బపచ్చయానం పచ్చయంతరాకారవిసిట్థా ఉపకారకతా యోజేతబ్బా. “గిజ్జపోతకసరీరానం ఆహారాసాచేతనా వియా”తి ఏతేన మనోసఞ్చతనాహారవసేన పవత్తమానేహి అరూపధమ్మేహి రూపకాయస్స ఉపత్థమ్మితభావం దస్సేతి. తేనేవ “ఆహారాసా వియా”తి అవత్వా చేతనాగ్గహణం కతం. కాయస్సాతి చతుసముట్టానికభూతుపాదాయరూపసఙ్ఖాతస్స రూపకాయస్స. సఙ్ఖేపతో రపేత్వా రూపధమ్మే అవిసిట్థో అరూపక్షణో పచ్చాజాతపచ్చయో. సో జాతివసేన కుసలో, అకుసలో, విపాకో, కిరియాతి చతుబ్బిద్ధోతి వేదితబ్బం.

౬౦౫. కుసలాదిభావేన అత్తనా సదిసస్స పయోగేన కరణీయస్స పునప్పునం కరణం పవత్తనం ఆసేవనట్టో, అత్తసదిససభావతాపాదనం వాసనం వా. పురిమపురిమాభియోగో వియాతి ఉగ్గహణసవనధారణాదిపురిమాపురిమాసేవనా వియ. తీసు పన ఏతేసు పురిమా పురిమాతి సమనంతరాతీతా దట్టబ్బా. కస్మా పనేత్థ అనంతరపచ్చయే వియ “పురిమా పురిమా కుసలా ధమ్మా పచ్చిమానం పచ్చిమానం అబ్యాకతాన”న్తిఆదినా భిన్నజాతియేహి సద్ధిం నిద్దేసో న కతోతి? అత్తనో గతిం గాహేతుం అసమత్థత్తా. భిన్నజాతికా హి భిన్నజాతికానం ఆసేవనగుణేన పగుణబలవభావం సమ్మాదేంతా అత్తనోవ కుసలాదిభావసఙ్ఖాతం గతిం గాహేతుం న సక్కుణన్తి. తస్మా తేహి సద్ధిం నిద్దేసం అకత్వా యే యేసం వాసనాసఙ్ఖాతేన ఆసేవనగుణేన పగుణబలవభావవిసిట్టం అత్తనో కుసలాదిభావసఙ్ఖాతం గతిం గాహేతుం సమత్థా, తేసం తేహి సమానజాతికేహివ సద్ధిం నిద్దేసో కతోతి దట్టబ్బో.

అథ విపాకాబ్యాకతం కస్మా న గహితం? ఆసేవనాభావతో. విపాకాబ్యాకతఞ్చో కమ్మవసేన విపాకభావప్పత్తం కమ్మపరిణామితం హుత్వా పవత్తమానం నిరుత్సాహం దుబ్బలం సంతం ఆసేవనగుణేన అత్తనో సభావం గాహేత్వా పరిభావేత్వా నేవ అఞ్ఞం విపాకం పవత్తేతి, న చ పురిమవిపాకానుభావం గహేత్వా ఉప్పజ్జతి, అథ ఖో కమ్మవేగక్లిత్తం పతితం వియ హుత్వా ఉప్పజ్జతి. తస్మా సబ్బధాపి విపాకే ఆసేవనా నత్థీతి న గహితం. కుసలాకుసలకిరియానంతరం ఉప్పజ్జమానమ్మి సకమ్మపటిబద్ధవృత్తితాయ ఆసేవనగుణం న గఙ్ఞాతీతి కుసలాదయోపి తస్స ఆసేవనపచ్చయో న హోన్తి. నానాజాతికత్తాపి చేతే తస్స ఆసేవనాధానం న కరోన్తేవ. భూమితో, పన ఆరమ్మణతో వా నానాజాతికతా నామ నత్థీతి పరిత్తకుసలకిరియా మహగ్గతకుసలకిరియానం, సఙ్ఖారారమ్మణశ్చ కుసలం నిబ్బానారమ్మణస్స ఆసేవనపచ్చయో హోతియేవ. స్వాయం “కుసలో ధమ్మో కుసలస్స, అకుసలో ధమ్మో అకుసలస్స, అబ్యాకతో ధమ్మో అబ్యాకతస్స ఆసేవనపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టం. ౧.౧.౪౨౬) తిధావ వుత్తో. అబ్యాకతగ్గహణేన ఆవజ్జనవజ్జితా కిరియధమ్మా గహితా.

౬౦౬. చిత్తపయోగో చిత్తకిరియా, ఆయుహానన్తి అత్తో. యథా హి కాయవచీపయోగో విఞ్ఞాత్తి, ఏవం చిత్తపయోగో చేతనా. తేన హి సా ఉప్పన్నకిరియతావిసిట్థే సంతానే సేసపచ్చయసమాగమే పవత్తమానానం విపాకకటత్తారూపానమ్మి తేనేవ సంతానవిసేసేన కిరియాభావేన ఉపకారికా హోతి. తస్స హి కిరియాభావస్స పవత్తత్తా తేసం పవత్తి, న అఞ్ఞాథా. సహజాతానం పన ఆయుహానకిరియాభావేన పవత్తమానా ఉపకారికాతి కిం వత్తబ్బం. కమ్మన్తి చ చేతనాకమ్మమేవ అధిప్పేతం. న హి చేతనాసమ్మయుత్తం కమ్మం అభిజ్ఞాది కమ్మపచ్చయో హోతి. సతిపి విపాకధమ్మభావే చేతనావజ్జానం

అతంసభావత్తా విపాకాపి చేతనా సహజాతకమ్మపచ్చయో హోతియేవ, స్వాయం కమ్మపచ్చయో జాతివసేన చతుబ్బిధోతి సబ్బం వత్తబ్బం.

౬౦౭. “నిరుస్సాహసంతభావేనా”తి ఏతేన సఉస్సాహేహి విపాకధమ్మధమ్మేహి కుసలాకుసలేహి సారమ్మణాదిభావేన సదిసానమ్మి అసదిసం విపాకభావం దస్సేతి. సో హి విపాకానం పయోగేన అసాధేతబ్బతాయ పయోగేన, అఙ్ఘాథా వా సేసపచ్చయేసు సిద్ధేసు కమ్మస్స కటత్తా ఏవ సిజ్ఞనతో నిరుస్సాహో సంతభావో హోతి, న కిలేసవూపసంతభావో. తథాసంతభావతో ఏవ హి భవజ్ఞాదయో దువిఙ్ఘోయ్యా. పఞ్చద్వారేపి హి జవనప్పవత్తియా రూపాదీనం గహితతా విఙ్ఘాయతి, అభినిపాతసమ్మటిచ్చనసంతరణమత్తా పన విపాకా దువిఙ్ఘోయ్యా ఏవ. నిరుస్సాహసంతభావాయాతి నిరుస్సాహసంతభావత్తాయ. ఏతేన తప్పచ్చయవంతానం అవిపాకానమ్మి రూపధమ్మానం విపాకానుకూలం పవత్తిం దస్సేతి. పవత్తేతిఆది పఞ్ణావారనయం గహిత్యా వుత్తం. పటిచ్చవారే పన “విపాకా చత్తారో ఖిన్నా అరూపినో అఙ్ఘమఙ్ఘం విపాకపచ్చయేన పచ్చయో”తిఆదినా (పట్టా. ౧.౧.౧౪) ఆగతా. ఏత్థ చ యేసం ఏకంతేన విపాకో విపాకపచ్చయో హోతి, తేసం వసేన నయదస్సనం కతంతి దట్టబ్బం. న హి ఆరుప్పే కామరూపభూమీసు వియ విపాకో రూపస్స పచ్చయో హోతి.

౬౦౮. సతిపి జనకభావే ఉపత్థమ్మకత్తం ఆహారానం పధానకిచ్చంతి ఆహ “రూపారూపానం ఉపత్థమ్మకత్తేనా”తి. ఉపత్థమ్మకత్తఙ్ఘో సతిపి జనకత్తే అరూపీనం ఆహారానం, ఆహారజరూపసముట్టాపకరూపాహారస్స చ హోతి. అసతిపి చతుసముట్టానికరూపూపత్థమ్మకరూపాహారస్స, అసతి పన ఉపత్థమ్మకత్తే ఆహారానం జనకత్తం నత్తేతి ఉపత్థమ్మకత్తం పధానం. అథ వా జనయమానోపి ఆహారో అవిచ్ఛేదవసేన ఉపత్థమ్మేవో జనేతీతి ఉపత్థమ్మనభావో ఏవ ఆహారభావోతి “ఉపత్థమ్మకత్తేనా”తి వుత్తం. కేచి పన “రూపాహారో అత్తనా జనితస్స ఆహారపచ్చయో న హోతి, అఙ్ఘోన జనితస్స హోతి, తస్మా ‘ఉపత్థమ్మకత్తేనా’తి వుత్త”ంతి వదంతి. తం “ఆహారో రూపస్స పచ్చయో హోవో ఆహారపచ్చయో న హోతీతి విరుద్ధమేత”ంతి అపరే నానుజానంతి. రూపాహారో చేత్థ రూపధమ్మానం ఏవ ఆహారపచ్చయో హోతి. అరూపాహారా పన రూపధమ్మానమ్మి ఆహారపచ్చయో హోంతి. తఞ్చ ఖో న కేవలం చిత్తసముట్టానానం రూపానమేవ, అథ ఖో కదాచి కటత్తారూపానమ్మితి దస్సేతుం “పఞ్ణావారే పనా”తిఆది వుత్తం.

౬౦౯. అధిపతియట్ఠేనాతి ఏత్థ న అధిపతిపచ్చయధమ్మానం వియ పవత్తినివారకే అభిభవిత్యా పవత్తనేన గరుభావో అధిపతియట్ఠో, అథ ఖో దస్సనాదికిచ్చేసు చక్షువిఙ్ఘాణాదీహి, జీవనే కమ్మజరూపేహి అరూపధమ్మేహి చ జీవంతేహి, మననే సమ్మయుత్తధమ్మేహి, సుఖితాదిభావే సుఖితాదీహి, అధిమోక్షపగ్గహూపట్టానావిక్లేపపజాననేసు, “అనఙ్ఘాతం ఇస్సామీ”తి పవత్తియం ఆజాననే, అఙ్ఘాతావిభావే చ సద్ధాదిసహజాతేహీతి ఏవం తంతంకిచ్చేసు చక్షాదిపచ్చయేహి ధమ్మేహి చక్షాదీనం అనువత్తనీయతా. తేసు హి కిచ్చేసు చక్షాదీనం ఇస్సరియం, తప్పచ్చయానఞ్చ తదనువత్తనేన తత్త పవత్తి. కస్మా పనేత్థ ఇత్థిపురిసిన్ద్రియద్వయం న గహితం, నను చేతమ్మి లిఙ్గాదీహి అనువత్తీయతీతి? సచ్చం అనువత్తీయతి, న పన పచ్చయభావతో. యథా హి జీవితాహారా యేసం పచ్చయో హోంతి, తేసం అనుపాలకఉపత్థమ్మకా , అత్థిఅవిగతపచ్చయభూతా చ హోంతి, న ఏవం ఇత్థిపురిసభావా లిఙ్గాదీనం కేనచి పకారేన ఉపకారకా హోంతి. యతో పచ్చయో సియుం, కేవలం పన యథాసకేహి ఏవ పచ్చయేహి పవత్తమానానం లిఙ్గాదీనం యథా ఇత్థిఆదిగ్గహణస్స పచ్చయభావో హోతి, తతో అఙ్ఘోనాకారేన తంసహితసంతానే అప్పవత్తితో లిఙ్గాదీహి అనువత్తనీయతా, ఇన్ద్రియతా చ తేసం వుచ్చతి. తస్మా

న తేసం ఇన్ద్రియపచ్చయభావో వుత్తో. చక్ష్వాదయో అరూపధమ్మానంయేవాతి ఏత్థ సుఖిన్ద్రియదుక్ఖిన్ద్రియానిపి చక్ష్వాదిగ్గహణేన గహితానీతి దట్టబ్బాని.

౬౧౦. లక్ష్ణణారమ్మణూపనిజ్ఞానభూతానం వితక్కాదీనం వితక్కనాదివసేన ఆరమ్మణం ఉపగన్త్వా నిజ్ఞానం పేక్షనం, చిన్తనం వా వితక్కాదీనంయేవ ఆవేణికో బ్యాపారో ఉపనిజ్ఞాయనత్తో. “రపేత్వా ద్విపఞ్చవిజ్ఞాణే సుఖదుక్ఖవేదనాద్వయ”ని వత్వాపి “సత్త రూనఙ్గానీ”తి వచనేన అరూనఙ్గానం ఉపేక్షాచిత్తేకగ్గతానం నివత్తనం కతన్తి దట్టబ్బం. యది ఏవం “సత్త రూనఙ్గానీ”తి ఏతేనేవ సిద్ధే “రపేత్వా సుఖదుక్ఖవేదనాద్వయ”ని కస్మా వుత్తం? వేదనాభేదేసు పఞ్చసు సుఖదుక్ఖద్వయస్స ఏకన్తేన అరూనఙ్గభావదస్సనత్తం రూనఙ్గట్టానే నిద్దిట్టత్తా, సతిపి వా రూనఙ్గవోహారే వేదనాభేదద్వయస్స ఏకన్తేన రూనపచ్చయత్తాభావదస్సనత్తం. ఉపేక్షాచిత్తేకగ్గతానం పన యదిపి రూనపచ్చయత్తాభావో అత్తి, నరూనపచ్చయభావో పన నత్తీతి సబ్బానిపి సత్త రూనఙ్గానీతి ఏత్థ గహణం కతం. తత్త “సబ్బానిపీ”తి వచనం సబ్బకుసలాదిభేదసఙ్ఖణ్ణనత్తం, న పన సబ్బచిత్తుప్పాదగతసఙ్ఖణ్ణనత్తన్తి దట్టబ్బం. యేసం పన “రపేత్వా ద్విపఞ్చవిజ్ఞాణే వేదనాత్తయ”ని పారో, తేసం యథావుత్తో విచారో చిత్తేకగ్గతావసేనేవ వేదితబ్బో.

౬౧౧. యతో తతో వాతి సమ్మా వా మిచ్ఛా వాతి అత్తో. పఞ్ణావారే పనాతిఆది యదిపి పచ్చయనిద్దేసే తంసముట్టానగ్గహణేన సో అత్తో ఇాపితో ఏవ, పఞ్ణావారే పన సరూపేనేవ గహితోతి దస్సనత్తం వుత్తం. ఏతే పన ద్వేపి...పి... న లబ్బన్తి “యథాసఙ్ఖ్య”న్తి వచనసేసో వేదితబ్బో. పట్టానట్టకథాయం పన “ద్వేపి రూనమగ్గపచ్చయా అహేతుకచిత్తేసు న లబ్బన్తి”తి వుత్తం. తేనస్స కథమవిరోధోతి? అధిప్పాయవసేన . అయఙ్గో తత్త అధిప్పాయో – అహేతుకచిత్తేసు ఏవ రూనమగ్గపచ్చయా న లబ్బన్తి, న సహేతుకచిత్తేసు సహేతుకచిత్తేసు అలాభాభావదస్సనత్తం వుత్తం, న అహేతుకచిత్తేసు లాభాభావదస్సనత్తన్తి. ఏవఙ్గో అత్తే గయ్మామానే అహేతుకచిత్తేసు కత్తచి కస్సచి లాభో న నివారితోతి విజ్ఞాయతి. తేన సవితక్కాహేతుకచిత్తేసు రూనపచ్చయస్స సమ్మవో అనుజ్ఞాతో హోతి. తత్త హి యేన అలాభేన ధమ్మసఙ్గణీయం మనోధాతుఆదీనం సఙ్గహసుజ్ఞాతవారేసు రూనం న ఉద్ధటం, తం అలాభం సన్ధాయ రూనపచ్చయస్సపి అహేతుకచిత్తేసు అలాభో వుత్తో. యథా హి సహేతుకచిత్తుప్పాదేసు వితక్కాదీనం సహజాతే సఙ్కడ్డిత్వా ఏకత్తగతభావకరణం ఉపనిజ్ఞాయనబ్యాపారో బలవా, న తథా అహేతుకచిత్తుప్పాదేసూతి. ఇథ పన దుబ్బలమ్మి ఉపనిజ్ఞాయనం యది కిఞ్చిమత్తమ్మి అత్తి, న తేన ఉపకారకతా న హోతీతి సవితక్కాహేతుకచిత్తేసుపి రూనపచ్చయం అనుజానన్తేన “ఏతే పన ద్వేపి రూనమగ్గపచ్చయా ద్విపఞ్చవిజ్ఞాణాహేతుకచిత్తేసు న లబ్బన్తి”తి (పట్టా. అట్ట. పచ్చయుద్దేసవణ్ణనా) వుత్తం. పచ్చయకథా నామ సమన్తపట్టాననిస్సితా, న ధమ్మసఙ్గణీనిస్సితాతి.

౬౧౨. సమం అవిసమం, సమ్మా, సహ వా పకారేహి యుత్తతాయ ఏకీభావూపగమేన వియ ఉపకారకతా సమ్మయుత్తపచ్చయతా. కా పన సా పకారేహి యుత్తతాతి ఆహ “ఏకవత్తుకఏకారమ్మణఏకుప్పాదేకనిరోధసఙ్ఖతేనా”తి. తత్త యే ఏకవత్తుకా, తే సమ్మయుత్తాతి ఏత్తకే వుచ్చమానే అవినిబ్బోగరూపేసు ఏకం మహాభూతం సేసమహాభూతుపాదారూపానం నిస్సయపచ్చయో హోతి, తేన తాని ఏకవత్తుకాని, చక్ష్వాదినిస్సయభూతాని వా భూతాని ఏకం వత్తు ఏతేసు నిస్సితన్తి ఏకవత్తుకానీతి కప్పేన్తస్స తేసం సమ్మయుత్తతాపత్తి సీయాతి తన్నివారణత్తం ఏకారమ్మణగ్గహణం. యే ఏకవత్తుకా, ఏకారమ్మణా చ, తే సమ్మయుత్తాతి ఏవమ్మి చుతిఆసన్నానం సమ్మటిచ్చనసన్తిరణాదీనం సమ్మయుత్తతా ఆపజ్జేయ్యాతి ఏకుప్పాదగ్గహణం. యే ఏకవత్తుకేకారమ్మణేకుప్పాదా, తే

సమ్యయుత్తాతి కిం పన నానానిరోధాపి ఏవంతివిధలక్ష్ణణా హోన్తి, ఉదాహు ఏకనిరోధా ఏవాతి విచారణాయం ఏకనిరోధా ఏవ ఏవంలక్ష్ణణా హోన్తీతి దస్సనత్తం “ఏకనిరోధా”తి వుత్తం.

పటిలోమతో వా ఏకనిరోధా సమ్యయుత్తాతి వుచ్చమానే ఏకస్మిం ఖణే నిరుజ్జమానానం రూపారూపధమ్మానం సమ్యయుత్తతా ఆపజ్ఞేయ్యాతి “ఏకుప్పాదా”తి వుత్తం. ఏవమ్మి అవినిబ్బోగరూపానం అత్తి ఏకుప్పాదేకనిరోధతాతి తేసమ్మి సమ్యయుత్తతా ఆపజ్ఞేయ్యాతి తన్నివారణత్తం ఏకారమ్మణగ్గహణం. యే ఏకారమ్మణా హుత్వా ఏకుప్పాదేకనిరోధా, తే సమ్యయుత్తాతి అయశ్చ నయో ఏకవత్తుకేసు ఏవ లబ్బతి, న నానావత్తుకేసూతి దస్సనత్తం ఏకవత్తుకగ్గహణం. యే ఏకవత్తుకేకారమ్మణేకుప్పాదేకనిరోధా, తే సమ్యయుత్తాతి పశ్చాద్దోకారభవాపేక్షాయ చేతం ఏకవత్తుకగ్గహణం. ఆరుప్పే పన వత్తుయేవ నత్తీతి కుతో ఏకవత్తుకగ్గహణస్స అవసరో.

౬౧౩. అజ్ఞామజ్ఞం సమ్మన్దతాయ యుత్తానమ్మి సమానానం విప్పయుత్తభావేన విసంసత్తతాయ నానత్తాపగమేన ఉపకారకతా విప్పయుత్తపచ్చయతా. అయశ్చ విప్పయుత్తతా న సమ్యయుత్తపచ్చయతాయ వియ అజ్ఞామజ్ఞం పచ్చయపచ్చయుప్పన్నధమ్మవసేన గహేతబ్బా, అథ ఖో విసుంయేవ. తత్త హి అరూపధమ్మానం సమానజాతియతాయ సమధురం, ఇథ రూపారూపధమ్మానం విజాతియతాయ విధురం. తేన వుత్తం “యుత్తానమ్మి...పే.... విప్పయుత్తపచ్చయతా”తి. న హి వత్తుసహజాతపచ్చాజాతవసేన అయుత్తానం రూపాదీనం ఆరమ్మణాదిభావేన ఉపకారకానం విప్పయుత్తానమ్మి విప్పయుత్తపచ్చయతా అత్తి. యథా హి “వత్తు ఖిన్నానం విప్పయుత్తపచ్చయేన పచ్చయో, సహజాతా కుసలా ఖిన్నా చిత్తసముట్థానానం రూపానం, పచ్చాజాతా కుసలా ఖిన్నా పురేజాతస్స ఇమస్స కాయస్స విప్పయుత్తపచ్చయేన పచ్చయో”తిఆదివచనతో (పట్టం. ౧.౧.౪౩౪) వత్తునా, సహజాతపచ్చాజాతవసేన చ యుత్తానం అత్తి విప్పయుత్తపచ్చయభావో, న ఏవం అయుత్తానం అత్తీతి. యది ఏవం రూపానం రూపేహి కస్మా విప్పయుత్తపచ్చయో న వుత్తోతి? రూపానం రూపేహి సతిపి అవినిబ్బోగే సమ్మయోగో వియ విప్పయోగో (ధాతు. ౩) నత్తీతి న తేసం విప్పయుత్తపచ్చయతా. వుత్తజ్ఞో “చతూహి సమ్మయోగో, చతూహి విప్పయోగో”తి. సమ్మయుజ్జమానానజ్ఞో అరూపానం రూపేహి, రూపానశ్చ తేహి సియా సమ్మయోగాసజ్ఞాతి తేసం అజ్ఞామజ్ఞం విప్పయుత్తపచ్చయతా వుత్తా. రూపానం పన రూపేహి సమ్మయోగో నత్తీతి న తేసం విప్పయుత్తపచ్చయతా వుత్తా.

రూపినో ధమ్మా అరూపీనం ధమ్మానం, అరూపినోపి రూపీనన్తి ఏత్త అరూపగ్గహణం చతున్నం ఖిన్నానం వసేన వేదితబ్బం. అరూపధమ్మేసు హి చత్తారో ఏవ ఖిన్నా సహజాతపురేజాతానం రూపధమ్మానం విప్పయుత్తపచ్చయో హోన్తి. నిబ్బానం పన యథా అరూపధమ్మానం సమ్మయుత్తపచ్చయో న హోతి, ఏవం రూపధమ్మానం విప్పయుత్తపచ్చయో న హోతి. “చతూహి సమ్మయోగో, చతూహి విప్పయోగో”తి (ధాతు. ౩) హి వుత్తం. తస్మా అరూపధమ్మేసు చతున్నం ఖిన్నానమేవ విప్పయుత్తపచ్చయతా. వుత్తజ్ఞా పజ్ఞావారే “సహజాతా కుసలా ఖిన్నా చిత్తసముట్థానానం రూపానం విప్పయుత్తపచ్చయేన పచ్చయో”తిఆది (పట్టం. ౧.౧.౪౩౪). రూపినో ధమ్మాతి చేతం హదయవత్తునో చేవ చక్ఖాదీనశ్చ వసేన వేదితబ్బం. రూపధమ్మేసు హి థ వత్థానియేవ అరూపక్ఖిన్దానం విప్పయుత్తపచ్చయో. రూపాయతనాదయో పన ఆరమ్మణధమ్మా కిశ్చాపి విప్పయుత్తధమ్మా, విప్పయుత్తపచ్చయో పన న హోన్తి. కిం కారణా? సమ్మయోగాసజ్ఞాభావతో. అరూపక్ఖిన్దా హి చక్ఖాదీనం వత్థానం అబ్బన్నరతో నిక్ఖమన్తా వియ ఉప్పజ్జన్తీతి సియా తత్త ఆసజ్ఞా “కిం ను ఖో ఇమే ఇమేహి సమ్మయుత్తా, ఉదాహు విప్పయుత్తా”తి? ఆరమ్మణధమ్మా పన వత్తుసన్నిస్సయేన ఉప్పజ్జమానానం

ఆరమ్మణమత్తం హోస్తీతి నత్తి తేసు సమ్మయోగాసజ్ఞాతి న తే విప్పయుత్తా. సమ్మయోగాసజ్ఞాసబ్బావతో వత్తానియేవ విప్పయుత్తపచ్చయా హోన్తి. వుత్తమ్మి చేతం పజ్ఞావారే “వత్తు కుసలానం ఖడ్ధానం విప్పయుత్తపచ్చయేన పచ్చయో, వత్తు అకుసలానం ఖడ్ధానం, చక్ఖాయతనం చక్ఖవిజ్ఞాణధాతుయా”తిఆది. స్వాయం విప్పయుత్తపచ్చయో “సహజాతపచ్చాజాతతో కుసలేన అబ్యాకతం, తథా అకుసలేన అబ్యాకతం, సహజాతపురేజాతపచ్చాజాతతో అబ్యాకతేన అబ్యాకతం, వత్తుపురేజాతతో అబ్యాకతేన కుసలం, తథా అకుసలన్తి కుసలమూలమేకం, అకుసలమూలమేకం, అబ్యాకతమూలాని తీణీ”తి పఞ్చవిధో వేదితబ్బో.

౬౧౪. పచ్చప్పన్నలక్ఖణేనాతి పచ్చప్పన్నసభావేన. తేన “అత్తి మే పాపకమ్మం కతం, అత్తి పుగ్గలో అత్తహితాయ పటిపన్నో”తి (పు. ప. చతుక్కుడద్దెస ౨౪) చ ఏవమాదీసు వుత్తం నిబ్బత్తితూపలబ్బమానతాలక్ఖణం అత్తిభావం నివారేతి. సతిపి జనకత్తే ఉపత్తమ్మకత్తప్పధానా అత్తిభావేన ఉపకారకతాతి ఆహ “ఉపత్తమ్మకత్తేనా”తి. ఇదఞ్చ ఉపత్తమ్మకత్తం వత్తారమ్మణసహజాతాదీనం సాధారణం అత్తిభావేన ఉపకారకత్తన్తి దట్టబ్బం. “సత్తథా మాతికా నిక్షిత్తా”తి వుత్తమత్తం పాళియా ఏవ దస్సేతుం “యథాహ”తిఆది వుత్తం. తత్త “చత్తారో ఖడ్ధా అరూపినో”తిఆదినా సహజాతవసేన అత్తిపచ్చయోదస్సేతో , “చక్ఖాయతన”న్తిఆదినా పురేజాతవసేన, “యం రూపం నిస్సాయా”తిఆదినా సహజాతపురేజాతవసేన. ఏవమయం పారో సహజాతపురేజాతలత్తిపచ్చయవసేనేవ ఆగతో.

అఞ్జత్త పన తతో అఞ్జధాపి ఆగతోతి దస్సేతుం “పజ్ఞావారే పనా”తిఆదిమాహ. తం తేన పచ్చాజాతాహరిన్ద్రియవసేనాపి అత్తిపచ్చయత్తం విభావేతి. పురిమపారే పన సావసేసా దేసనా కతాతి వేదితబ్బం. సతి చ యేసం పచ్చయా హోన్తి, తేహి ఏకతో, పురేతరం, పచ్చా చ ఉప్పన్నభావే సహజాతాదిపచ్చయత్తాభావతో ఆహరో, ఇన్ద్రియఞ్చ సహజాతాదిభేదం న లభన్తి, తదభావో చ తేసం ధమ్మసభావవసేన దట్టబ్బో. స్వాయం అత్తిపచ్చయో “సహజాతతో కుసలేన కుసలం, సహజాతపచ్చాజాతతో కుసలేన అబ్యాకతం, సహజాతతో ఏవ కుసలేన కుసలాబ్యాకతన్తి కుసలమూలా తయో, తథా అకుసలమూలా. సహజాతపురేజాతపచ్చాజాతాహరిన్ద్రియతో పన అబ్యాకతేన అబ్యాకతం, వత్తారమ్మణపురేజాతతో అబ్యాకతేన కుసలం, తథా అకుసలం. సహజాతపురేజాతతో కుసలఞ్చ అబ్యాకతఞ్చ కుసలస్స, సహజాతపురేజాతపచ్చాజాతాహరిన్ద్రియతో కుసలఞ్చ అబ్యాకతఞ్చ అబ్యాకతస్స, సహజాతపురేజాతతో అకుసలఞ్చ అబ్యాకతఞ్చ అకుసలస్స, సహజాతపురేజాతపచ్చాజాతాహరిన్ద్రియతో అకుసలఞ్చ అబ్యాకతఞ్చ అబ్యాకతస్సా”తి ఏవం తేరసవిధో. సఙ్ఖేపేన కుసలాకుసలవిపాకకిరియరూపవసేన పఞ్చవిధో అత్తిపచ్చయో, న నిబ్బానం. యో హి అత్తిభావాభావేన అనుపకారకో అత్తిభావం లభిత్వా ఉపకారకో హోతి, సో అత్తిపచ్చయో హోతి. నిబ్బానఞ్చ నిబ్బానారమ్మణానం న అత్తనో అత్తిభావాభావేన అనుపకారకం హుత్వా అత్తిభావలాభేన ఉపకారకం హోతీతి, ఉప్పాదాదియుత్తానం వా నత్తిభావోపకారకతావిరుద్ధో ఉపకారకభావో అత్తిపచ్చయతాతి, న నిబ్బానం అత్తిపచ్చయో హోతి.

౬౧౫. ఆరమ్మణే పుసనాదివసేన పవత్తమానానం ఫస్సాదీనం అనేకేసం సహభావో నత్తీతి ఏకస్మిం ఫస్సాదిసముదాయే సతి దుతియో న హోతి, అసతి పన హోతీతి తేన నత్తిభావేన ఉపకారకతా నత్తిపచ్చయతా. సతిపి పురిమతరచిత్తానం నత్తిభావే న తేన తాని నత్తిభావేన ఉపకారకాని, అనన్తరమేవ పన అత్తనో అత్తిభావేన పవత్తిఓకాసం అలభమానం నత్తిభావేన ఓకాసం దదమానం వియ ఉపకారకం హోతీతి “పవత్తిఓకాసదానేన ఉపకారకా”తి ఆహ. పటుప్పన్నానన్తి పచ్చప్పన్నానం.

“తే ఏవా”తి ఏతేన నత్థివిగతపచ్చయానం ధమ్మతో విసేసాభావమాహ. ఏవం సంతేపి అభావమత్తేన ఉపకారకతా ఓకాసదానం నత్థిపచ్చయతా, సభావావిగమేన అప్పవత్తమానానం సభావవిగమేన ఉపకారకతా విగతపచ్చయతా. నత్థితా చ నిరోధానస్తరా సుఞ్జతా, విగతతా నిరోధప్పత్తతాతి అయమేతేసం విసేసో.

అత్థిపచ్చయధమ్మా ఏవ చాతి చ-సద్దో సమ్మిణ్ణనత్తో. తేన న కేవలం నత్థివిగతపచ్చయా ఏవ ధమ్మతో అవిసిట్టా, అథ ఖో అత్థివిగతపచ్చయాపీతి ఇమమత్థం దీపేతి. యదిపిమే పచ్చయా ధమ్మతో అవిసిట్టా, తథాపి అత్థితాయ ససభావతాయ ఉపకారకతా అత్థిపచ్చయతా, సభావావిగమేన నిరోధస్స అప్పత్తియా ఉపకారకతా అవిగతపచ్చయతాతి పచ్చయభావవిసేసో ధమ్మావిసేసేపి వేదితబ్బో. ధమ్మానఞ్జో సమత్తతావిసేసం సబ్బం యాథావతో అభిసమ్ముఞ్ఞిత్వా భగవతా చతువీసతిపచ్చయవిసేసా వుత్తాతి ధమ్మస్సామిమ్మి సద్ధాయ “ఏవం విసేసా ఏతే ధమ్మా”తి సుతమయశాణం ఉప్పాదేత్వా చింతాభావనామయేహి తదభిసమయాయ యోగో కరణీయో.

ఏత్థి చ ఆరమ్మణఅనంతరసమనంతరఉపనిస్సయపురేజాతఆసేవనసమ్మయుత్తనత్థివిగతపచ్చయా అరూపధమ్మానంయేవ, పచ్చాజాతపచ్చయో రూపధమ్మానంయేవ, ఇతరే చుద్దస రూపారూపధమ్మానం.

హేతుఅనంతరసమనంతరాసేవనపచ్చాజాతకమ్మవిపాకర్మానమగ్గసమ్మయుత్తనత్థివిగతపచ్చయా అరూపధమ్మా ఏవ, పురేజాతపచ్చయో రూపమేవ, ఉభయం ఆరమ్మణాపనిస్సయే రపేత్వా సేసా, తే ద్వే పఞ్ఞత్తిసభావాపి హోన్తి.

అనంతరసమనంతరాసేవననత్థివిగతపచ్చయా అతీతా ఏవ. ఆరమ్మణారమ్మణాధిపతిఆరమ్మణాపనిస్సయా తికాలికా, కాలవినిముత్తా చ. కమ్మపచ్చయో అతీతపచ్చుప్పన్నవసేన ద్వికాలికో. సేసా పఞ్చదస పచ్చుప్పన్నావ.

తథా అనంతరసమనంతరఅనంతరూపనిస్సయపకతూపనిస్సయాసేవనపచ్చయా, నానాక్షణికకమ్మపచ్చయో, నత్థివిగతపచ్చయా చాతి ఇమే పచ్చయా జనకా ఏవ, న ఉపత్థిమ్మకా. పచ్చాజాతపచ్చయో ఉపత్థిమ్మకో ఏవ, న జనకో . సేసా జనకా చ ఉపత్థిమ్మకా చాతి అయమ్మి విసేసో వేదితబ్బో.

అవిజ్ఞాపచ్చయాసంఖ్యారపదవిత్థారకథావణ్ణనా

౬౧౬. పచ్చయేసూతి నిద్ధారణే భుమ్మం. దువిధా ద్వప్పకారేన. అనేకథాతి సత్తరసథా ఆరమ్మణపచ్చయాదివసేన.

అభిజ్ఞాచిత్తేనాతి చేతోపరియపుట్టేనివాసఅనాగతంసశాణసంఖ్యాతాహి అభిజ్ఞాహి సహగతచిత్తేన. సమోహచిత్తజాననకాలేతి పరేసం, అత్తనో చ సమోహస్స చిత్తస్స జాననకాలే. అవిజ్ఞాపుబ్బుగ్గమా అకుసలప్పవత్తియో యా కాచి విపత్తియో, సబ్బా తా మోహమూలికాతి చ అవిజ్ఞాయ ఆదీనవదస్సనేన అవిజ్ఞాసమతిక్కుమత్తాయ వివట్టాభిపత్తనాయాతి అత్తో. ద్వన్నమ్మి తేసం పుఞ్ఞాభిసంఖ్యారానం. అవిజ్ఞాసమ్ముళ్లత్తాతి భవాదీనవప్పటిచ్చాదికాయ అవిజ్ఞాయ సమ్ముళ్లత్తా. తానేవ పుఞ్ఞానీతి తానేవ యథావుత్తాని కామావచరరూపావచరపుఞ్ఞాని. ఉపనిస్సయపచ్చయేన పచ్చయో హోతీతి సమ్మద్దో.

రాగాదీనన్తి రాగదిట్టివిచికిచ్చుద్ధచ్చదోమనస్సానం. అవిజ్ఞాసమ్మయుత్తత్తా రాగాదీనం రాగాదిఅస్సాదనకాలేసు అవిజ్ఞం ఆరబ్బ ఉప్పత్తి వేదితబ్బా. గరుం కత్వా అస్సాదనం రాగదిట్టిసమ్మయుత్తాయ ఏవ అవిజ్ఞాయ యోజేతబ్బం. అస్సాదనఞ్చ

రాగో, తదవియుత్తా చ దిట్టితి అస్మాదనవచనేనవ యథాపుత్రం అవిజ్ఞం గరుం కరోస్తీ దిట్టి చ వుత్తాతి వేదితబ్బా. రాగాదీహి చ పాళియం సరూపతో వుత్తేహి తంసమ్మయుత్తసజ్ఞారస్స అవిజ్ఞారమ్మణాదితం దస్సేతి. అనాదీనవదస్సావినోతి పాణాతిపాతాదీసు న ఆదీనవదస్సినో. అవిజ్ఞాయ అనారమ్మణస్స, పఠమజవనస్స చ ఆరమ్మణాధిపతిఅనంతరాదిపచ్చయవచనేసు అవుత్తస్స, వుత్తస్స చ సబ్బస్స సజ్ఞణ్ణనత్తం “యం కీళ్ళ”తి ఆహ.

వుత్తనయేనాతి సమతిక్కమభవపత్తనావసేన పుజ్ఞాభిసజ్ఞారే వుత్తనయేన.

౬౧౭. కిం పనాయన్తిఆదినా చోదకస్స అయమధిప్పాయో – “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా సమ్భవన్తీ”తి ఏత్థ సమ్భవన్తి ఏవాతి అవధారణం న యుజ్జతి , అవసేసపచ్చయసమవాయాభావే సజ్ఞారానం సమ్భవాభావతో. తథా సజ్ఞారా ఏవాతి అవధారణమ్మి న యుజ్జతి. కస్మా? అజ్ఞోసజ్ఞా పచ్చయుప్పన్నధమ్మానం సమ్భవస్స తతో ఇచ్చితబ్బత్తా. వాక్యస్స అవధారణఫలత్తా అవిజ్ఞాపచ్చయా ఏవ సజ్ఞారా సమ్భవన్తీతి అవధారణే గయ్హమానేపి అయం దోసో. కస్మా? యస్మా లోభాదికమ్మనిదానఉపాదానవత్తారమ్మణమనసికారాదయో అజ్ఞోపి పచ్చయా లబ్బన్తియేవాతి. తత్థ ఏకాతి అసహాయా, కారణంతరనిరపేక్షాతి అత్తో. అజ్ఞోపి పచ్చయా సహకారికారణభూతా. దోసమేత్థ వత్తుకామో చోదకో పుచ్చతీతి ఇత్వా ఆచరియో ఆహ “కిం పనేత్థా”తి. ఏత్థ అవిజ్ఞాయ పచ్చయంతరేన రహితభావే చ సహితభావే చ కిం పన వత్తబ్బం, అసమత్తా తే చోదనా, అవసిట్ఠజ్ఞా తావ కథేహీతి వుత్తం హోతి. ఏకకారణవాదో ఆపజ్జతీతి దోసప్పసజ్ఞో వుత్తో. అనిట్టో హి ఏకకారణవాదో సబ్బత్థ సబ్బకాలం సమ్భవాపత్తితో, ఏకసదిసాసభావాపత్తితో చ.

యస్మా ఏకం న ఏకతోతిఆదీసు తీసు పకారేసు అవిజ్ఞమానేసు పారిసేసేన అనేకతో అనేకమేవాతి ఏతస్మిం చతుత్థే ఏవ పకారే విజ్ఞమానే ఏకహేతుఫలదీపనే అత్తో అత్తి, తస్మా న నుపపజ్జతి ఉపపజ్జతియేవ. ఏకం ఫలం ఏకతో నత్తి, అనేకమ్మి ఏకతో నత్తి. అనేకతోపి ఏకం ఫలం నో అత్తీతి సమ్మన్తో.

ఏకేకహేతుఫలదీపనన్తి “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తి ఏకహేతుదీపనం, “సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణ”న్తి ఏకఫలదీపనన్తి ఏవం తత్థ తత్థ ఏకేకహేతుఫలదీపనం కతం.

వేనేయ్యానం అనురూపతోతి వేనేయ్యానం అజ్ఞాసయస్స అనురూపతో. ఏకస్సేవ హేతునో, ఫలస్స చ దీపనా సత్థు దేసనావిలాసతో వా వేనేయ్యపుగ్గలానం అజ్ఞాసయతో వా. తదుభయస్స పనేత్థ కారణం తత్థ తత్థ దేసేతబ్బస్స అత్తస్స పధానతా, పాకటతా, అసాధారణతా చ. దేసనావిలాసప్పత్తా చ బుద్ధా భగవన్తో తే దేసేతబ్బే అత్తే బహూసుపి పరియాయేసు లబ్బమానేసు యథారుచితం గహేత్వా ధమ్మం దేసన్తి, సా దేసనావిలాసానురూపతా. తత్థ పన యేన పరియాయేన యే వేనేయ్యా బుజ్ఞన్తి, తేనేవ తేసం బోధనం, సా వేనేయ్యజ్ఞాసయానురూపతా.

యథాఫస్సం వేదనావవత్థానతోతి “సుఖవేదనీయం, భిక్షవే, ఫస్సం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సుఖా వేదనా”తిఆదినా (సం. ని. ౪.౧౨౯), “చక్ఖుజ్ఞా పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్ఖువిజ్ఞాణం, తిణ్ణం సజ్ఞతి ఫస్సో, ఫస్సపచ్చయా వేదనా”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౦౪, ౪౦౦; ౩.౪౨౧, ౪౨౨, ౪౨౬; సం. ని. ౨.౪౩-౪౪; ౨.౪.౬౦; కథా. ౪౬౨, ౪౬౭) చ సుఖవేదనీయఫస్సాదిచక్ఖుసమ్మస్సాదిఅనురూపేన సుఖవేదనాదిచక్ఖుసమ్మస్సజ్ఞావేదనాదీనం వవత్థానతో. సమానేసుపి హి చక్ఖురూపాదీసు ఫస్సవసేన సుఖాదివిపరియాయాభావతో, సమానేసు రూపమనసికారాదీసు చక్ఖాదిసజ్జట్టనవసేన

చక్షుసమ్మస్సజాదివిపరియాయాభావతో, అజ్ఞాపచ్చయసామజ్ఞోపి చక్షుసమ్మస్సవసేన సుఖాదిచక్షుసమ్మస్సజాదీనం ఓళారికసుఖుమాదిసజ్కరాభావతో చాతి అట్టో. యథావృత్తపస్సస్స సుఖాదీనం అవిపరితో పచ్చయభావో ఏవ యథావేదనం ఫస్సవవత్థానం. కారణఫలవిసేసేన వా ఫలకారణవిసేసనిచ్చయో హోతితి ఉభయత్థాపి నిచ్చయో పవత్థానన్తి వుత్తో.

కమ్మాదయోతి కమ్మఆహరఉత్తుఆదయో అపాకటా సేవ్హపటికారేన రోగవూపసమనతో. సేవ్హస్స మన్దభావాదినా చ సేవ్హంయేవ పాకటం కారణం. అయమిథ అవిజ్ఞా సజ్ఞారానం హేతుభావేన దీపితాతి సమ్బన్దో. అస్సాదానుపస్సినో తణ్ణా పవడ్డతీతి వచనతోతి “సంయోజనియేసు, భిక్షవే, ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సినో తణ్ణా పవడ్డతి, తణ్ణాపచ్చయా ఉపాదానం, ఉపాదానపచ్చయా భవో”తి (సం. ని. ౨.౨౩) ఇమినా సుత్తేన తణ్ణాయ సజ్ఞారకారణభావస్స వృత్తతాతి అట్టో. పున తస్సాపి అవిజ్ఞాయ కారణన్తి దస్సనత్తం “అవిజ్ఞాసముదయా ఆసవసముదయోతి చ వచనతో”తి ఆహ . తణ్ణా వా చతురుపాదానభూతా కామాసవదిట్టాసవా చ సజ్ఞారస్స కారణన్తి పాకటా అవిజ్ఞాహేతుకాతి సుత్తద్వయేనాపి అవిజ్ఞాయ పాకటం సజ్ఞారానం కారణభావమేవ దస్సేతి. “అస్సాదానుపస్సినో”తి (సం. ని. ౨.౨౩) హి వచనేన భవాదీనవప్పటిచ్చాదనకిచ్చా అవిజ్ఞా తణ్ణాయ కారణన్తి దస్సితా హోతి. యస్మా అవిద్వా, తస్మా పుజ్జాభిసజ్ఞారాదికే అభిసజ్ఞరోతితి అవిజ్ఞాయ సజ్ఞారకారణభావస్స పాకటత్తా అవిద్దసుభావోవ సజ్ఞారకారణభావేన వుత్తో. ఖీణాసవస్స సజ్ఞారాభావతో, అసాధారణత్తా చ పుజ్జాభిసజ్ఞారాదీనం సాధారణకారణాని వత్తారమ్మణాదీనీతి పుజ్జాభవాదీనవప్పటిచ్చాదికా అవిజ్ఞా పుజ్జాభిసజ్ఞారాదీనం అసాధారణం కారణన్తి వా అట్టో దట్టబ్బో. ఏతేనేవ “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా, సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణ”న్తి (మ. ని. ౩.౧౨౬; సం. ని. ౨.౧; ఉదా. ౧; మహావ. ౧; నేత్తి. ౨౪) ఏత్థ పన పధానత్తా, పాకటత్తా, అసాధారణత్తాతి ఏకేకహేతుఫలదీపనపరిహరవచనేన సబ్బత్త “ఫస్సపచ్చయా వేదనా, వేదనాపచ్చయా తణ్ణా”తిఆదీసు బోధనేయ్యజ్ఞాసయవసేన ధమ్మస్స బోధనసజ్ఞాతం పయోజనం వేదితబ్బం.

౬౧౮. “ఏకన్తానిట్టఫలాయా”తి ఏతేన విరుద్ధభావం, “సావజ్ఞాయా”తి ఏతేన విజాతియభావం అవిజ్ఞాయ జోతేతి. పుజ్జాసేజ్ఞాభిసజ్ఞారా హి ఇట్టవిపాకతాయ, అనవజ్ఞసభావతాయ చ తస్సా విరుద్ధా, విజాతియా చాతి. కథం న యుజ్ఞస్సతీతిఆది సమాధానం, తేన య్వాయం ఏకన్తానిట్టఫలతాదిహేతుపదేసో, తస్స అనేకన్తికతం దస్సేతి. అయం హేత్త అధిప్పాయో – యాయం తయా చోదనా “ఏవం సన్తేపీ”తిఆదినా కతా, సా యుత్తా విపాకం పతి. న హి అనిట్టవేపక్కం కారణం ఇట్టం ఫలతి, ఇట్టవేపక్కం వా అనిట్టం. యస్మా పసేత్త పచ్చయుప్పన్నధమ్మానం పచ్చయభావలక్షణధమ్మానం ధమ్మతా అధిప్పేతా, తత్త చాయం నియమో నత్తి విచిత్తరూపత్తా తస్సాతి. తేనాహ “విరుద్ధో చా”తిఆది.

తత్త ధమ్మానన్తి సభావధమ్మానం. తానన్తి అవత్థానం. తస్మా తానవిరుద్ధోతి అత్తితావిరుద్ధో. కేచి పన “పటిసన్ధిఆదీనిరానాసీ”తి వదన్తి. ఏవం సతి “పురిమచిత్తం పచ్చిమచిత్తస్స తానవిరుద్ధో పచ్చయో”తి నయిదం ఏకన్తికం సియా. భవణ్ణమ్మి హి భవణ్ణస్స అనన్తరపచ్చయో, జవనం జవనస్స, న చ సిప్పాదీనం పటిసన్ధిఆదిట్టానం అత్తి, తస్మా న తం ఇథ అధిప్పేతం. కమ్మం రూపస్స నమనరుప్పనవిరోధా, సారమ్మణానారమ్మణాదివిరోధా చ సభావవిరుద్ధో పచ్చయో . ఖీరాదీని దధిఆదీనం మధురమ్మిలరసాదిసభావవిరోధా. అవిజాననకిచ్చో ఆలోకో విజాననకిచ్చస్స విజ్ఞాణస్స. అమదనకిచ్చా చ గుళాదయో మదనకిచ్చస్స ఆసవస్స.

గోలోమావిలోమాదీతిఆదీసు గోలోమావిలోమాని దుబ్బాయ, అవీతి చ రత్తా ఏళకా వేదితబ్బా. విసాణం సరస్సు. దధితిలపిట్టగుళాని భూతిణకస్సు. సేవాలం తణ్ణులేయ్యకస్సు, ఖరవళవా అస్సతరస్సాతి ఏవమాది ఆది-సద్దేన సజ్జహితో. యస్మా విపాకా ఏవ న, తస్మా దుక్ఖవిపాకాయపి అవిజ్ఞాయ అదుక్ఖవిపాకానం పుజ్ఞానేజ్ఞాభిసజ్ఞారానం పచ్చయత్తం న న యుజ్జతీతి అత్తో.

తదవిపాకత్తేపి సావజ్జతాయ తదవిరుద్ధానం, తంసదిసానఇచ్చా అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారానమేవ పచ్చయో, న ఇతరేసన్ని ఏతస్సు పసజ్గస్సు నివారణత్తం “విరుద్ధో చావిరుద్ధో చ, సదిసాసదిసో తథా. ధమ్మానం పచ్చయో సిద్ధో”తి వుత్తం. తస్మా తమత్తం పాకటం కరోన్తో “ఇతి అయం అవిజ్ఞా”తిఆదిమాహ.

౬౧౯. సబ్బత్థ ఖిన్నానం భేదో మరణన్ని చుతిం అగ్గణ్ణన్తోతి ఇధ చుతి నామ తత్త తత్త భవాదీసు రూపాదీనం ఖిన్నానం మరణసజ్ఞతో చరిమో భేదోతి యాథావతో అజానన్తో. సత్తస్సు సతో విజ్ఞమానస్సేవ. దేహవ్రతసజ్కమనం అజ్ఞోన కాయేన సమాగమో.

సబ్బత్థ ఖిన్నానం పాతుభావోతి తత్త తత్త భవాదీసు ఖిన్నానం పరమాభినిబ్బత్తి. నవసరీరపాతుభావోతి ఇధ జిణ్ణస్సు సరీరస్సు నిక్ఖేపే పరలోకపరియాపన్నస్సు నవకాయస్సు ఉప్పాదో. యధేకే వదన్తి -

“వత్థాని జిణ్ణాని యథా పహాయ,
నవాని గణ్ణాతి నరో పరాని;
నిక్ఖిప్ప దేహం ఇధ జిణ్ణమేవం,
గణ్ణాతి అత్తాభినవం సుఖేసీ”తి.

అయం సత్తోతి అయమత్తా, యో సామీ, నివాసీ, కారకో, వేదకో చాతి అధిప్పేతో. సత్తో మరతి, సత్తో ఉపపజ్జతీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తీసుపి రానేసు ఆది-సద్దేన ఇస్సరకుత్తబ్రహ్మకుత్తాదివికప్పనం సజ్గణ్ణాతి.

సభావలక్ఖణన్నిరుప్పనానుభవనాదిం, కక్ఖళపుసనాదిసభావమేవ వా. సామజ్ఞాలక్ఖణన్ని అనిచ్చతాదిం. సజ్ఞారే అత్తతో అత్తనియతోతి రూపాదీసు ఏకచ్చం అత్తతో, తదజ్ఞం అత్తనియతో.

అత్తా జానాతి వాతి వికప్పేతి కాపిలాదయో వియ. న జానాతి వాతి కాణాదాజీవికాదయో వియ. కాణాదోపి హి అత్తా సభావేన న జానాతి. యదా బుద్ధిగుణేన సంయుజ్జతి, తదా జానాతీతి ఇచ్చతి. సో ఏవ కరోతి చ కారేతి చాతి యో పరత్త సుఖదుక్ఖం అనుభవతి, సో ఏవ పుజ్ఞాపుజ్ఞం సయం కరోతి, అజ్ఞాఇచ్చ కారేతి, న అజ్ఞోతి అధిప్పాయో . సణ్ణపీన్తాతి ద్విఅణుకాదిఉప్పాదనవసేన, ఇచ్చావసేన చ సమ్మాదేన్తా. సోతి అత్తసజ్ఞతో సత్తో. ఇన్ద్రియసమ్మన్నోతి చక్ఖాదీహి ఇన్ద్రియేహి సమన్నాగతో, తేన సళాయతనప్పవత్తిం దస్సేతి. సబ్బజ్ఞోతం యథాపచ్చయం పవత్తమానానం అవిజ్ఞాదీనం కిచ్చం అత్తనో బ్యాపారం కత్వా దిట్టిగతికో విముయ్హతీతి దస్సనవసేన వుత్తం. అచ్చేజ్జసుత్తావుత్తాభేజ్జమణీనం వియ పుబ్బాపరియవవత్థానం నియతి, నియతియా, నియతి ఏవ వా సజ్గతి సమాగమో నియతిసజ్గతి, తాయ భావేసు పరిణతా మనుస్సదేవవిహజ్ఞాదిభావం పత్తా నియతిసజ్గతిభావపరిణతా. నియతియా, సజ్గతియా, భావసజ్ఞాతేన సభావేన చ పరిణతా నానప్పకారతం పత్తా నియతిసజ్గతిభావపరిణతాతి చ అత్తం వదన్తి.

ఏతేహి చ వికప్పనేహి అవిజ్ఞా అకుసలం చిత్తం కత్వా సత్తే పుజ్ఞాదీసు సజ్ఞారేసు యత్థ కత్థచి పవత్తేతీతి ఇమమత్థం దస్సేన్తో ఆహ “సో అవిజ్ఞాయ అన్ధికతో”తిఆది. పటిపజ్జతీతి ఉపసబ్బమతి.

అపరిణాయకోతి అరహత్తమగ్గసమ్మటిపాదకకల్యాణమిత్తరహితో, అరహత్తమగ్గజాణావసానం వా జాణం సమవిసమం దస్సేత్వా సత్తే నిబ్బానం నయతీతి పరిణాయకం, తేన రహితో అపరిణాయకో. ధమ్మం ఇత్వాతి సప్పురిసూపస్సయేన చతుసచ్చప్పకాసకం సుత్తాదిధమ్మం ఇత్వా, మగ్గజాణేనేవ వా సబ్బధమ్మపవరం నిబ్బానధమ్మం ఇత్వా. తంజాననాయత్తం పన సేససచ్చత్తయాభిసమయం సమానకాలమ్మి తం పురిమకాలం వియ కత్వా వుత్తం. ఉపసన్తో చరిస్సతీతి అగ్గమగ్గాధిగమేన సబ్బసో అవిజ్ఞాపసమా ఉపసన్తో సఉపాదిసేసనిబ్బానధాతుయం రితో యావ అనుపాదిసేసనిబ్బానధాతుపత్తి, తావ సత్తానం హితచరియాయ అత్తభావం పవత్తేన్తో చరిస్సతి, దిట్టధమ్మసుఖవిహారేహి విహరిస్సతీతి అత్తో.

సజ్ఞారపచ్చయావిజ్ఞాణపదవిత్థారకథావణ్ణనా

౬౨౦. యథావుత్తసజ్ఞారపచ్చయా ఉప్పజ్జమానం తం కమ్మనిబ్బత్తమేవ భవితుం అరహతీతి “బాత్తింస లోకియవిపాకవిజ్ఞాణాని సజ్ఞహితానీ”తి ఆహ. ధాతుకథాయం పన విప్పయుత్తేన సజ్ఞహితాసజ్ఞహితపదనిద్దేసే “సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణేన యే ధమ్మా, సళాయతనపచ్చయా ఫస్సేన యే ధమ్మా, ఫస్సపచ్చయా వేదనాయ యే ధమ్మా విప్పయుత్తా, తే ధమ్మా కతిహి ఖన్దేహి...పే... సజ్ఞహితా? తే ధమ్మా అసజ్ఞతం ఖన్దతో రపేత్వా ఏకేన ఖన్దేన, ఏకాదసహి ఆయతనేహి, ఏకాదసహి ధాతుహి సజ్ఞహితా. కతిహి అసజ్ఞహితా? చతుహి ఖన్దేహి, ఏకేనాయతనేన, సత్తహి ధాతుహి అసజ్ఞహితా”తి (ధాతు. ౪౬౬) వచనతో సబ్బవిజ్ఞాణఫస్సవేదనాపరిగ్గహో కతో. యది హి ఏత్థ విజ్ఞాణఫస్సవేదనా సప్పదేసా సియుం, “విపాకా ధమ్మా”తి (ధ. స. తికమాతికా ౩) ఇమస్స వియ విసజ్జనం సియా. తస్మా తత్థ అభిధమ్మభాజనీయవసేన సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణాయో గహితాతి అధిప్పాయో వేదితబ్బో. అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారో చ అభిధమ్మభాజనీయే (విభ. ౨౪౩) చతుభూమకకుసలసజ్ఞారో, అకుసలసజ్ఞారో చ వుత్తేతి ఏసో ఏవ ధాతుకథాయం గహితోతి దట్టబ్బో. భవో పన ధాతుకథాయం కమ్మాపపత్తిభవవిసేసదస్సనత్థం న అభిధమ్మభాజనీయవసేన గహితో, ఏవ ఇచ్చ కత్వా తత్థ “ఉపాదానపచ్చయా భవో”తి అనుద్ధరిత్వా “కమ్మభవో”తిఆదినా (ధాతు. ౬౬) నయేన భవో ఉద్ధటో.

లోకియవిపాకమనోవిజ్ఞాణమేవ సన్ధాయాహ “బావీసతివిధం హోతీ”తి. ధహి విజ్ఞాణేహితి యథాఅధికతేహి చక్కువిజ్ఞాణాదీహి ధహి విజ్ఞాణేహి. కస్మా పనేత్థ లోకియవిపాకవిజ్ఞాణస్సేవ గహణం కతన్తి ఆహ “లోకుత్తరాని పన వట్టకథాయ న యుజ్జన్తి”తి. యది ఏవం కస్మా ధాతుకథాయం “సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణేన యే ధమ్మా విప్పయుత్తా”తిఆదీసు (ధాతు. ౩౬౨) లోకుత్తరవిపాకానమ్మి గహణం కతన్తి? తం యథాధమ్మసాసనత్తా అభిధమ్మదేసనాయ విపాకత్తికే (ధ. స. తికమాతికా ౩) వియ అనవసేసవిపాకధమ్మసజ్జణ్ణనవసేన వుత్తం. సుత్తన్తదేసనా పన యథానులోమదేసనాతి తత్థ పవత్తినివత్తియో అసజ్జరతో దస్సేతబ్బా. తస్మా తదత్థసంవణ్ణనాతి కత్వా పవత్తికథాయం లోకియవిపాకవిజ్ఞాణానియేవ గహితాని. తేనేవాహ “వట్టకథాయ న యుజ్జన్తి న గహితానీ”తి.

యథా కతం కమ్మం ఫలదానే సమత్థం హోతి, తథా కతం “ఉపచిత”ని వుచ్చతీతి విపాకదానయోగ్యమేవ సజ్ఞారం గణ్యస్తే “ఉపచితకమ్మాభావే”తి ఆహ. హేతు నామ బృతిరేకప్పధానన్తి అభావ-గ్రహణం, తేన కమ్మ సతి భావతో, అసతి అభావతోతి అయమేత్థ అధిప్పాయో . యథా పనస్స విజ్ఞాణస్స సజ్ఞారపచ్చయతా న సిద్ధా, న ఏవం విపాకభావో. సో పన సిద్ధోతి కత్వా ఆహ “విపాకంహీత”ని. తేన విజ్ఞాణస్స విపాకభావేన సజ్ఞారపచ్చయత్తం సాధేతి. తస్స పన సాధనత్థం “ఉపచితకమ్మాభావే విపాకభావతో”తి వుత్తన్తి తం వివరస్తే “విపాకజ్ఞా”తిఆదిమాహ. యది ఉప్పజ్జేయ్యాతి యది కమ్మనిరపేక్షో విపాకో ఉప్పజ్జేయ్య. సబ్బేసం సత్తానం బ్రహ్మత్తం ఉపగతానం ఘానాదివిజ్ఞాణాని మహావిపాకవిజ్ఞాణానీతి తస్స తస్స విపాకస్స అనోకాసే రితానమ్మి. విపాకానీతి విజ్ఞాణాపేక్షాయ నపుంసకనిద్దేసో, సబ్బవిపాకవిజ్ఞాణానీతి అత్తో.

సజ్ఞారా బహూ ఏకూనతినసచేతనాభేదతో, విజ్ఞాణాని చ బహూని బాత్తింసవిధత్తా, న చ సబ్బతో సబ్బానీతి ఆహ “కతరసజ్ఞారపచ్చయా కతరవిజ్ఞాణన్తి చే”తి. “విజ్ఞాణ”న్తి చ ఇదం విజ్ఞాణసామజ్ఞం గహేత్వా వుత్తం. కామం ఖిన్ననిద్దేసేపి (విసుద్ధి. ౨.౪౨౧ ఆదయో) ఇమాని విజ్ఞాణాని నిద్దిట్టాని, తం పన అతిసంఖితం, న చ తత్త నేసం సజ్ఞారపచ్చయతా విభావితాతి తం పవత్తియం, పటిసద్ధియజ్ఞా భవాదీసు పవత్తనాకారవసేన విత్థారతో దస్సేతుం “కామావచరపుజ్ఞాభిసజ్ఞారపచ్చయా”తిఆది ఆరద్ధం. మనోవిజ్ఞాణేతి నిద్ధారణే భూమ్మం. మహావిపాకానీతి విజ్ఞాణాపేక్షాయ నపుంసకనిద్దేసో. మహావిపాకాతి పన పారే మనోవిజ్ఞాణధాతుయోతి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం.

౬౨౧. యంసజ్ఞారపచ్చయాతి యస్స యస్స సజ్ఞారస్స పచ్చయభావేన. యం విజ్ఞాణన్తి “యం యం విజ్ఞాణ”న్తి ఏవం ఉభయత్థ ఆమేడితలోపో దట్టబ్బో. “హోతీ”తి ఇమినా కారణభావే విజ్ఞాణస్స సబ్బావమత్తం పవేదితం, న పవత్తివేసేసోతి తం దస్సేస్తే “ఏవం పవత్తి వేదితబ్బా”తి ఆహ . బ్రహ్మనమ్మి అనిట్టరూపాదిఆపాధగమనే అకుసలవిపాకచక్షువిజ్ఞాణాదీని కదాచి ఉప్పజ్జన్తీతి “ఇమాని తేరస...పే... పవత్తన్తీ”తి వుత్తం. తత్త పజ్ఞాన్నం ఖిన్నానం వోకారో విత్థారో ఏత్థాతి పజ్ఞావోకారో, సో ఏవ భవో, ఏతస్మిం పజ్ఞావోకారభవే. హోతి హి భిన్నాధికరణానమ్మి అజ్ఞాపదత్తసమాసో యథా “ఉరసిలోమో”తి. అథ వా యథాపచ్చయం పవత్తమానేహి పజ్ఞాహి ఖిన్నేహి వోకరీయతీతి పజ్ఞావోకారో, సో ఏవ భవోతి సబ్బం పుట్టే వియ.

“పవత్తియజ్ఞోవ పవత్తన్తీ”తి సజ్ఞేపతో వుత్తమత్థం వివరితుం “కథ”న్తిఆది ఆరద్ధం.

“యేభుయ్యేన లోభసమ్మయుత్తజవనావసానే”తి ఇదం పటిఘవిచికిచ్చుద్ధచ్చసమ్మయుత్తానంతరం సోమనస్ససహగతస్స అనుప్పజ్జనతోతి కేచి, తం న గహేతబ్బం. “చక్షుం అస్సాదేతి అభినన్దతి, తం ఆరబ్బ రాగో ఉప్పజ్జతి, దిట్టి ఉప్పజ్జతి...పే... విచికిచ్చా ఉప్పజ్జతి, ఉద్ధచ్చం ఉప్పజ్జతి, అకుసలే నిరుద్ధే విపాకో తదారమ్మణతా ఉప్పజ్జతీ”తి వచనతో. ఇట్టం చే ఆరమ్మణం, సోమనస్సతదారమ్మణం న న ఉప్పజ్జతీతి. జవనేన తదారమ్మణనియమే సోమనస్ససహగతానంతరం సోమనస్ససహగతానేవ సన్ధాయ వుత్తన్తి అపరే, తం విచారేతబ్బం ఉపేక్షాసహగతకుసలాకుసలజవనానంతరమ్మి సోమనస్సతదారమ్మణస్స ఇచ్చితబ్బత్తా. ఉపేక్షాసహగతకిరీయాజవనానంతరమేవ హి సోమనస్సతదారమ్మణం న ఇచ్చన్తి.

యస్మా పన తిహేతుకజవనావసానే చ కదాచి అహేతుకం తదారమ్మణం హోతి, తస్మా “యేభుయ్యేనా”తి వుత్తం. యస్మా ఏకచిత్తక్షణాయుకం జవనారమ్మణం హోతి, తదా తత్త ఏకమేవ తదారమ్మణం హోతీతి కత్వా “సకిం వా”తి వుత్తన్తి కేచి. అపరే పన తదారమ్మణం నామ జవనారమ్మణానుభవనకిచ్చం, తం ఏకచిత్తక్షణికే తథా ఆసన్నభేదే ఆరమ్మణే

నుప్పజ్జతి. తస్మా “సకిం వా”తి ఇదం దిరత్తతిరత్తాది వియ వచనసిలిట్టతావసేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం, ద్విక్ఖత్తుమేవ పన ఉప్పజ్జతీతి. “దిరత్తతిరత్త”న్తి (పాచి. ౫౦) ఏత్థ హి వా-సద్దస్స అభావా వచనసిలిట్టతామత్తేన దిరత్తగ్గహణం కతన్తి యుజ్జతి. “నిరన్తరం తిరత్తదస్సనత్తం వా”తి ఇథ పన వా-సద్దో వికప్పణ్ణో వుత్తోతి సకిం ఏవ చ కదాచి పవత్తిం సన్ధాయ “సకిం వా”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం. తేనేవ హి సమ్మోహవిసోదనియం సకిం తదారమ్మణప్పవత్తియా విచారేతబ్బతం దస్సేన్నేన “చిత్తప్పవత్తిగణనాయం పన సబ్బద్వారేసు తదారమ్మణే ద్వే ఏవ చిత్తవారా ఆగతా”తి (విభ. అట్ట. ౨౨౭) వుత్తం.

తథ్చ చిత్తప్పవత్తిగణనాయన్తి విపాకకథాయం బలవరూపాదిఆరమ్మణే వుత్తం చిత్తప్పవత్తిగణనం సన్ధాయాహ. తథ్చ హి ద్వేవ తదారమ్మణప్పత్తివారా వుత్తా . తదేవ హి సన్ధాయ ఇథాపి వుత్తం “అభిధమ్మట్టకథాయం పన తదారమ్మణే ద్వే చిత్తవారా ఆగతా”తి. అభిధమ్మట్టకథాయం అనియతారమ్మణట్టానకిచ్చా హుత్వా పవత్తన్తీతి (విభ. అట్ట. ౨౨౭) ద్వారం అనామసిత్వా ఏవ వుత్తం, తం అనన్తరం పరతో వుత్తసహేతుకవిపాకవిజ్ఞాణానం సదిససంవణ్ణం కాతుకామతాధిప్పాయేన వుత్తం. అహేతుకద్వయాదీనజ్ఞో భవజ్ఞభూతానం సయమేవ ద్వారత్తా, చుతిపటిసన్ధిభూతానజ్ఞా భవజ్ఞసజ్ఞాతేన, అజ్ఞోన చ ద్వారేన అనుప్పత్తితో నియతం, అనియతం వా ద్వారం ఏతేసన్తి న సక్కా వత్తున్తి.

అహేతుకద్వయస్స పన సన్తీరణతదారమ్మణభూతస్స ద్వారం లబ్భతి, తజ్ఞా అనియతన్తి తమ్పి గణ్ఠాన్తో “అనియతద్వారారమ్మణట్టానకిచ్చా హుత్వా పవత్తన్తీ”తి ఆహ. తేనేవ చేత్థ మహావిపాకానమ్పి తదారమ్మణభూతానం ద్వారం లబ్భతీతి తత్థాపి ద్వారగ్గహణం కతం.

ఏకస్స సత్తస్స పవత్తో రూపావచరవిపాకో పథవీకసిణాదీసు యస్మిం ఆరమ్మణే పవత్తో, తతో అజ్ఞాస్మిం తస్స పవత్తి నత్థీతి రూపావచరానం నియతారమ్మణతా వుత్తా. ఇతరాని ఆరుప్పవిపాకవిజ్ఞాణాని. నియతం అవత్తుకానీతి నియతావత్తుకాని. కసిణుగ్ధాటిమాకాసాదీసుయేవ ఆరమ్మణేసు పవత్తనతో నియతారమ్మణాని. తత్తాతి పవత్తియం. అస్సాతి బాత్తింసవిధస్స విపాకవిజ్ఞాణస్స. తే తే సజ్ఞారాతి యథావుత్తా పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదిసజ్ఞారా. కమ్మపచ్చయేనాతి నానాక్లణికకమ్మపచ్చయేన. ఉపనిస్సయపచ్చయేనాతి పకతూపనిస్సయపచ్చయేన.

౬౨౨. ఏవం పవత్తియం విజ్ఞాణప్పవత్తిం దస్సేత్వా పటిసన్ధియం దస్సేతుం “యం పన వుత్త”న్తిఆదిమాహ. తథ్చ అనురూపాయ పటిసన్ధియాతి అనురూపేన పటిసన్ధికిచ్చేన. తం పన అనురూపతం సయమేవ వత్తితి. భవన్తరేన భవన్తరస్స సన్ధానం ఇథ పటిసన్ధితి తం అచిత్తకమ్పి అత్థేవాతి కత్వా “కతి పటిసన్ధియో”తి పుచ్చం కత్వాపి “కతి పటిసన్ధిచిత్తానీ”తి పుచ్చా కతా. “కేన కత్థా”తి కేన చిత్తేన కస్మిం భవే.

తత్థాతి తేసు ఏకూనవీసతియా పటిసన్ధిచిత్తేసు. కుసలవిపాకాయ అహేతుకమనోవిజ్ఞాణధాతుయాతి సమ్మన్తో. నత్తి దేవేసు అహేతుకా పటిసన్ధితి “మనుస్సలోకే”తి విసేసనం. నపుంసకాదీనన్తి ఆదిసద్దేన మమ్మాదీనం సజ్ఞహో. కేచి పన ఏకచ్చే అహేతుకపటిసన్ధికా అవికలిన్ద్రియా హుత్వా థోకం విచారణపకతికాపి హోన్తియేవ, తస్మా తాదిసానమ్పి ఇథ ఆదిసద్దేన సజ్ఞహోతి వదన్తి. సజ్ఞేపతోతి సమాసతో, అసుకాయ పటిసన్ధియా అసుకం ఆరమ్మణన్తి విభాగం అకత్వాతి అత్తో.

సేసానన్తి రూపావచరా పజ్ఞా, పరమతతియారుప్పా ద్వేతి ఇమాసం వుత్తావసేసానం సత్తన్నం పటిసన్ధినం. పచ్చుప్పన్నారమ్మణం చుతిచిత్తం నామ నత్తి పటిసన్ధిఆరమ్మణే ఏవ పవత్తనతో. ద్వీసు ఆరమ్మణేసూతి

అతీతనవత్తబ్బవసేన ద్వీసు ఆరమ్మణేసు.

౬౨౩. తానీతి పుట్టే కతాని కమ్మాని. అస్సాతి ఆసన్నమరణస్స పుగ్గలస్స. ఓలమ్మన్తీతి సాయన్తే మహన్తానం పబ్బతకూటానం ఛాయా వియ భూమియం తస్స చిత్తే అవలమ్మన్తి ఉపతిట్టన్తి. తస్మిం నిరుద్ధేతి తస్మిం చుతిచిత్తే నిరుద్ధమత్తే తస్స నిరోధసమనన్తరమేవ. తదేవాతి తంయేవ యథావృత్తజవనవీధియా ఆరమ్మణభూతం. అవిజ్ఞాతణ్ణాదీసు కిలేసేసు అనుపచ్ఛిన్నేస్వేవ కమ్మాదిన్ ఉపట్టానం, తస్మా ఆరబ్బ చిత్తసన్తానస్స భవన్తరనిన్నపోణపబ్బారతా హోతీతి ఆహ “అనుపచ్ఛిన్నకిలేసబలవినామిత”న్తి. సన్తానే హి వినామితే తదేకదేసభూతం పటిసన్ధిచిత్తస్సా వినామితమేవ హోతి, న చ ఏకదేసవినామితభావేన వినా సన్తానస్స వినామితతా అట్టితి. సబ్బత్థ పన దుగ్గతిపటిసన్ధినిన్నాయ చుతియా పురిమజవనాని అకుసలాని, ఇతరాయ చ కుసలానీతి నిచ్చినన్తి. “నిమిత్తస్సాదగధితం వా, భిక్షవే, విజ్ఞాణం తిట్ఠమానం తిట్ఠతి, అనుబ్యజ్ఞానస్సాదగధితం వా, తస్మిం చే సమయే కాలం కరోతి, రానమేతం విజ్ఞతి, యం ద్వీన్నం గతీనం అజ్ఞాతరం గతిం ఉపపజ్ఞేయ్య నిరయం వా తిరచ్ఛానయోనిం వా”తి (సం. ని. ౪.౨౩౫) హి వుత్తం, తస్మా అకుసలం దుగ్గతియం, కుసలస్స సుగతియం పటిసన్ధియా ఉపనిస్సయో హోతీతి. అరహతో పన సబ్బసో కిలేసానం ఉపచ్ఛిన్నత్తా పటిప్పస్సద్ధసబ్బభవుస్సుక్కతాయ కమ్మాదినిమిత్తం న ఉపట్టహతి, తతో విజ్ఞమానమ్మి కమ్మం అలద్ధసహాయత్తా పటిసన్ధిం న జనేతి.

వుత్తప్పకారకమ్మవసేనాతి పాపకమ్మవసేన, తదుపట్టాపితన్తి అధిప్పాయో. “నరకాదీసు అగ్గిజాలవణ్ణాదిక”న్తి ఇదం తంసదిసతావసేన వుత్తం. న హి సో ఏవ నిరయగ్గివణ్ణాది తదా తస్స ఆపాథం ఆగచ్ఛతి. తత్త అగ్గిజాలవణ్ణాదికన్తి ఆది-సద్దేన వేత్తరణీసిమ్మలిఅసిపత్తవనాదివణ్ణం సజ్జణ్ణాతి. నరకాదీసూతి పన ఆది-సద్దేన పేతతిరచ్ఛానానం నిబద్ధసజ్జారణట్టానపరియాపన్నవణ్ణం. మనోద్వారే ఆపాథమాగచ్ఛతీతి కమ్మబలేన ఉపట్టాపితవణ్ణాయతనం సుపిసం పస్సన్తస్స వియ, దిబ్బచక్ఖుస్స వియ చ మనోద్వారే ఏవ గోచరభావం గచ్ఛతి. ఏకం ఆవజ్ఞనం, పశ్చా జవనాని, ద్వే తదారమ్మణానీతి తీణి వీధిచిత్తాని.

రాగాదిహేతుభూతం హీనమారమ్మణన్తి అకుసలవిపాకస్స ఆరమ్మణం భవితుం యుత్తం అనిట్టమారమ్మణమాహ. తమ్మి హి సజ్కప్పనవసేన రాగస్సాపి హేతు హోతీతి. అకుసలవిపాకజనకకమ్మసహజాతానం వా తంసదిసాసన్నచుతిజవనచేతనాసహజాతానస్సా రాగాదీనం హేతుభావో ఏవ హీనతా. తస్మై పచ్ఛానుతాపజనకకమ్మానమారమ్మణం కమ్మవసేన అనిట్టం అకుసలవిపాకస్స ఆరమ్మణం భవేయ్య. అజ్ఞాథా చ ఇట్టారమ్మణే పవత్తస్స అకుసలకమ్మస్స విపాకో అకుసలకమ్మనిమిత్తారమ్మణో న భవేయ్య. న హి అకుసలవిపాకో ఇట్టారమ్మణో భవితుం అరహతీతి.

పశ్చాద్వారే చ ఆపాథం ఆగచ్ఛన్తం పచ్చప్పన్నం కమ్మనిమిత్తం ఆసన్నకతకమ్మారమ్మణసన్తతియం ఉప్పన్నం, తంసదిసజ్జా దట్టబ్బం. అజ్ఞాథా తదేవ పటిసన్ధిఆరమ్మణాపట్టాపకం, తదేవ చ పటిసన్ధిజనకం భవేయ్య. న చ పటిసన్ధియా ఉపచారభూతాని వియ, ఏతస్మిం తయా పవత్తితబ్బన్తి పటిసన్ధియా ఆరమ్మణం అనుప్పాదేన్తాని వియ చ పవత్తాని చుతిఆసన్నాని జవనాని పటిసన్ధిజనకాని భవేయ్యం. “కతత్తా ఉపచితత్తా”తి (ధ. సం. ౪౩౧) హి వుత్తం. తదా చ తంసమానవీధియం వియ పవత్తమానాని కథం కతూపచితాని సియుం? తదా న అస్సాదితాని. న చ లోకియాని లోకుత్తరాని వియ సమానవీధిఫలాని హోన్తి. “పుట్టే వాస్స తం కతం హోతి పాపకమ్మం దుక్ఖవేదనీయం, పచ్ఛా వాస్స తం

కతం హోతి పాపకమ్మం దుష్టవేదనీయం, మరణకాలే వాస్య హోతి మిచ్ఛాదిట్టి సమత్తా హోతి సమాదిన్నా. తేన సో కాయస్స భేదా పరం మరణా అపాయం దుగ్గతిం వినిపాతం నిరయం ఉపపజ్జతీ”తిఆదినా (మ. ని. 3.303) సుత్తే మరణకాలే సమత్తాయ సమాదిన్నాయ మిచ్ఛాదిట్టియా, సమ్మాదిట్టియా చ సహజాతచేతనాయ పటిసన్ధిదానం వుత్తం, న చ దుబ్బలేహి పశ్చద్వారికజవనేహి మిచ్ఛాదిట్టి, సమ్మాదిట్టి వా సమత్తా హోతి సమాదిన్నా. తథా హి వుత్తం సమ్మోహావినోదనియం “సబ్బమ్మి హేతం కుసలాకుసలధమ్మపటివిజాననాదిచవనపరియోసానం కిచ్చం మనోద్వారికచిత్తేనేవ హోతి, న పశ్చద్వారికేనాతి సబ్బస్సపేతస్స కిచ్చస్స కరణే సహజవనకాని వీధిచిత్తాని పటిక్ఖితానీ”తి (విభ. అట్ట. 2౬౬).

తత్త హి న కిళ్ళో ధమ్మం పటివిజానాతీతి “మనోపుబ్బఙ్గమా ధమ్మా”తి (ధ. ప. ౧-౨) ఏవం వుత్తం ఏకమ్మి కుసలం వా అకుసలం వా న పటివిజానాతీతి చ వుత్తం. యేసం పటివిభావనప్పవత్తియా సుఖం వా దుష్టం వా అన్వేతి, తేసం సా పవత్తి పశ్చద్వారే పటిక్ఖితా. కుసలాకుసలకమ్మసమాదానశ్చ తాదిసమేవాతి. తదారమ్మణానంతరం పన చవనం, తదనంతరా చ ఉపపత్తి మనోద్వారికా ఏవ హోతి, న సహజవనకవీధిచిత్తపరియాపన్నాతి ఇమినా అధిష్పాయేన ఇథ పశ్చద్వారికతదారమ్మణానంతరా చుతి, తదనంతరా పటిసన్ధి చ వుత్తాతి దట్టబ్బా. తత్త అవసేసపశ్చచ్చిత్తక్షణాయుకే రూపాదిష్ఠి ఉప్పన్నం పటిసన్ధిం సన్ధాయ “పచ్చప్పన్నారమ్మణం ఉపపత్తిచిత్తం పచ్చప్పన్నారమ్మణస్స భవఙ్గస్స అనంతరపచ్చయేన పచ్చయో”తి, అవసేసఏకచిత్తక్షణాయుకే చ ఉప్పన్నం పటిసన్ధిం సన్ధాయ “పచ్చప్పన్నారమ్మణం ఉపపత్తిచిత్తం అతీతారమ్మణస్స భవఙ్గస్స అనంతరపచ్చయేన పచ్చయో”తి చ వుత్తాని వేదితబ్బం.

౬౨౪. కణ్ఠపక్ఖే సుక్కపక్ఖం రపేత్వాతి ఏత్త యథా పుట్టే “పాపకమ్మం వా కమ్మనిమిత్తం వా”తి వుత్తే కణ్ఠపక్ఖే “అనవజ్జకమ్మం వా కమ్మనిమిత్తం వా”తి సుక్కపక్ఖో వుత్తో, ఏవం “దుగ్గతిపరియాపన్నం పటిసన్ధిచిత్తం, నరకాదీసు అగ్గిజాలవణ్ణాదికం దుగ్గతినిమిత్త”న్తి చ వుత్తే కణ్ఠపక్ఖే “సుగతిపరియాపన్నం పటిసన్ధిచిత్తం, మనుస్సలోకే రత్తకమ్మలసదిసమాతుకుచ్చివణ్ణసజ్ఞాతం, దేవలోకే వా ఉయ్యానవిమానకప్పరుక్ఖాదివణ్ణసజ్ఞాతం సుగతినిమిత్త”న్తి ఏవం సుక్కపక్ఖం రపేత్వా సేసం సబ్బం పురిమనయేనేవ వేదితబ్బం. అతీతపచ్చప్పన్నారమ్మణాయాతి కమ్మకమ్మనిమిత్తవసేన అతీతారమ్మణాయ, మాతుకుచ్చివణ్ణాదిసుగతినిమిత్తవసేన పచ్చప్పన్నారమ్మణాయ.

౬౨౫. తశ్చా ఖోతి యదేతం “అనవజ్జకమ్మం వా కమ్మనిమిత్తం వా”తి అనియమనం కతం, తశ్చా ఖో. కమ్మనిమిత్తమేవ ఆపాథమాగచ్ఛతి ఏకంతతో అత్తనో కమ్మారమ్మణతాయ మహగ్గతవిపాకస్స. సుద్ధాయ వాతి మహగ్గతకమ్మనిమిత్తారమ్మణాయ జవనవీధియా, తదారమ్మణరహితాయాతి అత్తో, సా పన జవనవీధి మహగ్గతవిపాకస్స ఉపచారో వియ దట్టబ్బా. కేచి పన తశ్చా వీధిం మహగ్గతావసానం వదన్తి. “నవత్తబ్బారమ్మణా వా”తి ఇదం రూపావచరపటిసన్ధిం, ఆరుప్పేసు చ పరమం, తతియశ్చ సన్ధాయ వుత్తం. దుతియచతుత్థా పన అతీతారమ్మణవచనేనేవ గహితా.

మాతుకుచ్చివణ్ణసజ్ఞాతన్తిఆదినా వణ్ణో ఏవ గతినిమిత్తభావేన ఆగతో. తత్త సద్దో తావ అనుపాదిన్నభావేన సుగతిపరియాపన్నతాయ గతినిమిత్తభావేన అట్టకథాసు నాగతోతి యుత్తమేతం, గన్ధాదీనం పన అనాగమనే కారణం వీమంసితబ్బం.

అయం తాత తవత్తాయ బుద్ధపూజా కరీయతీతిఆదీసు పుబ్బచేతనావసేన పుజ్ఞం హోతి. సబ్బన్తిమజవనే వత్తమానస్సాపీతి వదన్తి.

౬౨౬. “ఏతేనానుసారేన ఆరుప్పచుతియాపి అనన్తరా పటిసన్ధి వేదితబ్బా”తి ఇదం కస్మా వుత్తం, నను “పథవీకసిణ్ణానాదివసేన పటిలద్ధమహగ్గతస్స సుగతియం రితస్సా”తి ఏవమాదికే ఏవ నయే అయమ్మి పటిసన్ధి అవరుద్ధాతి? న, తత్త రూపావచరచుతిఅనన్తరాయ ఏవ పటిసన్ధియా వుత్తత్తా. తత్త హి “పథవీకసిణాదికం వా నిమిత్తం మహగ్గతచిత్తం వా మనోద్వారే ఆపాథం ఆగచ్ఛతి, చక్ఖుసోతానం వా”తిఆదినా తేన వచనేన రూపావచరచుతియా ఏవ అనన్తరా పటిసన్ధి వుత్తాతి విజ్ఞాయతి. అథాపి యథాసమ్మవయోజనాయ అయమ్మి పటిసన్ధి తత్థేవ అవరుద్ధా, అరూపావచరచుతిఅనన్తరా పన రూపావచరపటిసన్ధి నత్తి. అరూపావచరే చ ఉపరూపరి చుతియా అనన్తరా హేటిమా హేటిమా పటిసన్ధి నత్తితి చతుత్థారుప్పచుతియా నవత్తబ్బారమ్మణపటిసన్ధి నత్తి. తేన తతో తత్థేవ అతీతారమ్మణా, కామావచరే చ అతీతపచ్చుప్పన్నారమ్మణా పటిసన్ధి. ఇతరాపి చ యథాసమ్మవం అతీతనవత్తబ్బారమ్మణా ఆరుప్పపటిసన్ధి, అతీతపచ్చుప్పన్నారమ్మణా చ కామావచరపటిసన్ధి యోజేతబ్బాతి ఇమస్స విసేసస్స దస్సనత్తం విసుం ఉద్ధరణం కతం.

౬౨౭. ఏవం ఆరమ్మణవసేన ఏకవిధాయ కామావచరసుగతిచుతియా దువిధా దుగ్గతిపటిసన్ధి, దుగ్గతిచుతియా దువిధా సుగతిపటిసన్ధి, కామావచరసుగతిచుతియా ద్విఏకద్విప్పకారానం కామరూపారూపానం వసేన పఞ్చవిధా సుగతిపటిసన్ధి , రూపావచరచుతియా తథేవ పఞ్చవిధా, దువిధాయ ఆరుప్పచుతియా పచ్చేకం ద్విన్నం ద్విన్నం కామారుప్పానం వసేన అట్టవిధా చ పటిసన్ధి దస్సితా. దుగ్గతిచుతియా పన ఏకవిధాయ దుగ్గతిపటిసన్ధి దువిధా న దస్సితా, తం దస్సేతుం “దుగ్గతియం రితస్స పనా”తిఆది వుత్తం. యథా వుత్తా పన -

ద్వే ద్వే పఞ్చాథ పఞ్చట్ట, ద్వే భవాలమ్మభేదతో;

చుతియా తాదిసాయేతా, చతువీసతి సన్ధియో. (విభ. మూలటీ. ౨౨౭);

౬౨౮. “కామావచరస్స కుసలస్స కమ్మస్స కతత్తా”తిఆదినా (ధ. స. ౪౩౧) నానాక్లణికకమ్మపచ్చయభావో హేట్ఠా దస్సితప్పకారోతి ఉపనిస్సయభావమేవ దస్సేన్తో “వుత్తజ్ఞోత”న్తిఆదిమాహ.

నిస్సయపచ్చయభూతేన రూపేన సహపవత్తియేవేత్త విజ్ఞాణస్స తేన మిస్సితా, తదభావో అమిస్సితా. యవన్తి ఏత్త సత్తా ఏకజాతిసమన్వయేన అజ్ఞామజ్ఞామిస్సితా హోన్తీతి యోనియో. సుచరితదుచ్చరితవసేన గన్తబ్బా పాపుణితబ్బాతి గతియో. తిట్ఠతి ఏత్థాతి రితి, విజ్ఞాణస్స రితి విజ్ఞాణట్ఠితి. నానత్తకాయనానత్తసజ్ఞోతిఆదిఆవాసో ఏవ సత్తేహి ఆవసితబ్బతో సత్తావాసో. అసజ్ఞాసత్తావాసస్స ఇథ అసమ్మవతో “సత్తావాసవసేన అట్టవిధం హోతి”తి వుత్తం.

౬౨౯. అజ్ఞాత్ర జాతిపణ్ణకపటిసన్ధియాతి ఏత్త పరమకప్పికపటిసన్ధియాపీతి వత్తబ్బం. సాపి హి భావేన వినావ ఉప్పజ్జితీతి.

ఓమతోతి అవమతో, అవకంసతోతి అత్తో. ఆదినాతి “మిస్సం అమిస్స”న్తి ఏతస్మిం దుకే ఆదిమ్మి వుత్తేన మిస్సవిజ్ఞాణేన. ఓమతో ద్వే వా తయో వా దసకా ఉప్పజ్జన్తీతి గబ్భసేయకానం వసేన వుత్తం. అజ్ఞాత్ర పన అనేక కలాపా

సహ ఉప్పజ్జన్తి. బ్రహ్మత్తభావేపి హి అనేకగావుతప్పమాణేన అనేకే కలాపా సహ ఉప్పజ్జన్తితి తింసతో అధికానేవ రూపాని హోన్తి. తదహుజాతవిళకస్స లోమం జాతిఉణ్ణాతి కేచి. హిమవన్తప్పదేసే జాతిమన్తవిళకలోమం జాతిఉణ్ణాతి అపరే. గబ్బం ఫాల్త్యా గహితవిళకలోమం జాతిఉణ్ణాతి అఙ్గో. ఇమాసు గతీసు ఇమా యోనియో సమ్భవన్తి, ఇమాసు న సమ్భవన్తితి ఏవం యోనీనం గతివసేన సమ్భవభేదో.

౬౩౦. భుమ్మవజ్జేసూతి భుమ్మదేవానం వజ్జనం యోనివిభాగం పతి తేసం మనుస్ససదిసత్తా. యోనియో తిస్సో పురిమికా న హోన్తితి యోనిత్తయపటిక్ఖేపేన పచ్చిమా యోని అనుఙ్గాతాతి అత్థతో ఆపన్నమేవ హోతి. గతిత్తయేతి మనుస్సపేతతిరచ్ఛానసఙ్ఖాతే గతిత్తయే. తఙ్ఖో ఏత్థ పుట్టే అనామట్టం.

చ-సద్దో అవుత్తసముచ్చయత్తోతి దస్సేతుం “చ-సద్దేనా”తిఆది వుత్తం. కస్మా పన నిజ్ఞామతణ్ణికపేతేసు పురిమికా తిస్సో యోనియో న సన్తితి? అసమ్భవతో. తాసఙ్ఖో నిచ్ఛాతురభావతో కామసేవా నత్తితి న తా అణ్ణజాదయో హోన్తి. కుచ్చియం తాసం గబ్బో నావతిట్ఠతి జాలసబ్బావతోతి కేచి. అగ్గిజాలాయ సన్తప్పమానసరీరా ఏతా నిబ్బత్తన్తితి అల్లట్టానేసు, పుప్పాదీసు చ సమ్భవాభావతో సంసేదజతాపి తాసం నత్తేవాతి వదన్తి. తేనాహ “ఓపపాతికా ఏవ హి తే హోన్తి”తి.

రూపీబ్రహ్మీసు తావ ఓపపాతికయోనికేసూతి ఓపపాతికయోనికేహి రూపీబ్రహ్మీ నిద్ధారేతి. రూపీబ్రహ్మీసూతి హి అధికరణే భుమ్మం, ఓపపాతికేసూతి నిద్ధారణే. తేన “ఓపపాతికయోనికేసూ”తి సామఙ్గాతో వుత్తరాసితో “రూపీబ్రహ్మీసూ”తి విసేసేన తదేకదేసం నిద్ధారేతి. చక్ఖుసోతవత్థుదసకానం, జీవితనవకస్స చాతి ఏత్థ కేచి “చక్ఖుసోతవత్థుసత్తకానం, జీవితచక్కుస్స చాతి చతున్నం కలాపానం వసేన రూపభవే పటిసన్ధివిఙ్గాణేన సహ సత్తవీసతి రూపాని ఉప్పజ్జన్తి, తత్థ గన్ధరసాహారానం పటిక్ఖిత్తత్తా”తి కారణం వత్తా తం సమత్తేనా “పాళియఙ్ఖో ‘రూపధాతుయా ఉపపత్తిక్ఖణే రపేత్త్యా అఙ్గాసత్తానం దేవానం పఞ్చాయతనాని పాతుభవన్తి, పఞ్చ ధాతుయో పాతుభవన్తి’తి (విభ. ౧౦౧౫-౧౦౧౬) వుత్తం, తథా ‘రూపధాతుయా చ ఆయతనాని, నవ ధాతుయో’తి సబ్బసజ్జహకవసేన తత్థ విజ్ఞమానాయతనధాతుయో దస్సేతుం వుత్తం. కథావత్థుమ్మి చ ఘానాయతనాదీనం వియ గన్ధాయతనాదీనఞ్చ తత్థ భావో పటిక్ఖిత్తో ‘అత్తి తత్థ ఘానాయతనన్తి? ఆమన్తా. అత్తి తత్థ గన్ధాయతనన్తి? న హేవం వత్తబ్బే’తిఆదినా (కథా. ౫౨౦). న చ అఘోట్టబ్బాయతనానం పథవీధాతుఆదీనం వియ అగన్ధరసాయతనానం గన్ధరసానం తత్థ భావో సక్కా వత్తుం, పుసేతుం సక్కుణేయ్యతావినిముత్తస్స పథవీఆదిసభావస్స వియ గన్ధరసాయతనభావవినిముత్తస్స గన్ధరససభావస్స అభావా. యది చ ఘానసమ్మస్సాదీనం కారణభావో నత్తితి ‘ఆయతనానీ’తి తే న వుచ్చేయ్యుం, ధాతుసద్దో పన నిస్సత్తనిజ్జీవవాచకోతి ‘గన్ధధాతు రసధాతు’తి అవచనే కారణం నత్తి, ధమ్మభావో చ తేసం ఏకన్తేన ఇచ్చితబ్బో సభావధారణాదిలక్ఖణతో అఙ్గాస్స అభావా. ధమ్మానఞ్చ ఆయతనభావో ఏకన్తికో యమకే వుత్తో ‘ధమ్మో ఆయతనన్తి? ఆమన్తా’తి (యమ. ౧.ఆయతనయమక.౧౩). తస్మా తేసం గన్ధరసాయతనభావాభావేపి కోచి ఆయతనభావో వత్తబ్బో. యది చ ఘోట్టబ్బభావతో అఙ్గో పథవీఆదిభావో వియ గన్ధరసభావతో అఙ్గో తేసం కోచి సభావో సియా, తేసం ధమ్మాయతనసజ్జహో. గన్ధరసభావే పన ఆయతనభావే చ సతి ‘గన్ధో చ సో ఆయతనఞ్చ గన్ధాయతనం, రసో చ సో ఆయతనఞ్చ రసాయతన’న్తి ఇదమాపన్నమేవాతి గన్ధరసాయతనభావో చ న సక్కా నివారేతుం. ‘తయో ఆహారా’తి చ వచనతో కబళీకారాహారస్స తత్థ అభావో విఙ్గాయతి. తస్మా యథా పాళియా అవిరోధో హోతి, తథా రూపగణనా కాతబ్బా. ఏవఙ్ఖో ధమ్మతా న విలోమితా హోతీ”తి వదన్తి.

ఏత్త వుచ్చతే - రూపావచరసత్తానం ఘానజిహ్వాంతనాభావతో విజ్ఞమానాపి గన్ధరసా ఆయతనకిచ్చం న కరోన్ఠీతి తే అనామసిత్వా పాళియం “పఞ్చాయతనాని పాతుభవన్తీ”తి (విభ. ౧౦౧౫), “ఛ ఆయతనానీ”తి (విభ. ౯౯౨) చ ఆది వుత్తం, “తయో ఆహారా”తి చ అఙ్ఘోహరితబ్బస్స ఆహారస్స అభావేన ఓజఃకమకరూపసముత్థాపనసఙ్ఖాతస్స ఆహారకిచ్చస్స అకరణతో, న సబ్బేన సబ్బం గన్ధరసానం, ఓజాయ చ అభావతో. ఇతి విసయినో, కిచ్చస్స చ అభావేన విసయో, కిచ్చవా చ ధమ్మో న వుత్తో. యస్మిన్ఘో భవే విసయీ నత్తి, తస్మిం తంహేతుకో నిప్పరియామేన విసయస్స ఆయతనభావో నత్తీతి విజ్ఞమానస్సాపి అవచనం యథా తత్తేవ రూపభవే పథవీతేజోవాయోధాతూనం ఫోటబ్బాయతనభావేన. యస్స పన యత్త వచనం, తస్స తత్త విసయీసబ్బావహేతుకో నిప్పరియామేన ఆయతనభావో వుత్తో యథా తత్తేవ రూపాయతనస్స.

యది విసయీసబ్బావహేతుకో విసయస్స నిప్పరియామేన ఆయతనభావో, కథమసఙ్ఖసత్తానం ద్వే ఆయతనాని పాతుభవన్ఠీతి, అసఙ్ఖసత్తానఙ్ఘో చక్ఖాయతనం నత్తి, అచక్ఖాయతనభావేన చ నేసం రూపాయతనం అఙ్ఘోసం అవిసయోతి? నాయం విరోధో. యేన అధిప్పాయేన రూపధాతుయం సఙ్ఖేనం గన్ధాయతనాదీనం అవచనం, తేన రూపాయతనస్సాపి అవచనన్తి అసఙ్ఖేనం ఏకం ఆయతనం వత్తబ్బం. యథాసకఙ్ఘో ఇన్ద్రియగోచరభావాపేక్షాయ యేసం నిప్పరియామేన ఆయతనభావో అత్తి, తేసు నిద్దిసియమానేసు తదభావతో రూపధాతుయం సఙ్ఖేనం గన్ధాదికే విసుం ఆయతనభావేన అవత్వా ధమ్మసభావానతివత్తనతో, మనోవిజ్ఞాణస్స చ విసయభావూపగమనతో ధమ్మాయతనన్తోగధే కత్వా “పఞ్చాయతనానీ”తి పాళియం (విభ. ౧౦౧౫) వుత్తం. ఏతదత్తఙ్ఘో “ధమ్మాయతన”న్తి సామఙ్ఘతో నామకరణం, పిట్టివట్టకాని వా తాని కత్వా “పఞ్చాయతనానీ”తి వుత్తం.

యేన చ పన అధిప్పాయేన అసఙ్ఖేనం రూపాయతనం వుత్తం, తేన సఙ్ఖేనమ్మి గన్ధాదీనం విసుం గహణం కాతబ్బన్తి ఇమస్స నయస్స దస్సనత్తం “అసఙ్ఖసత్తానం దేవానం ద్వే ఆయతనాని పాతుభవన్తీ”తి (విభ. ౧౦౧౬) వుత్తం. అసతిపి హి తత్త అత్తనో ఇన్ద్రియే రూపస్స వణ్ణాయతనసభావాతిక్కుమో నత్తేవాతి తం రూపాయతనన్వేవ వుచ్చతి. ఇమినా చ నయదస్సనేన గన్ధాదీని తీణి పక్ఖిపిత్వా సఙ్ఖేనం అట్ట ఆయతనాని, అసఙ్ఖేనం పఞ్చాతి అయమత్తో దస్సితో హోతి. ఏవఙ్ఘోతం సమ్మటిచ్చితబ్బం, అఙ్ఘా రూపలోకే పుసితుం అసక్కుణ్ణేయ్యతాయ పథవీఆదీనం బ్రహ్మం వచీఘాసో ఏవ న సియా. న హి పటిఘట్టనానిఘంసమన్తరేన సద్ధప్పవత్తి అత్తి, న చ పుసనసభావానం కత్తచి అపుసనభావతా సక్కా విఙ్ఘాతుం, ఫోటబ్బాయతనసఙ్ఖాతస్స చ భూతత్తయస్స అభావే రూపభవే రూపాయతనాదీనమ్మి సమ్భవో ఏవ న సియా. తస్మా పుసితుం సక్కుణ్ణేయ్యతాయపి పథవీఆదీనం తత్త కాయన్ద్రియాభావేన తేసం ఫోటబ్బభావో న వుత్తో. ఏవఙ్ఘా కత్వా రూపధాతుయం తేసం సప్పటిఘవచనఙ్ఘా సమత్థితం హోతి. వుత్తఙ్ఘో “అసఙ్ఖసత్తానం అనిదస్సనసప్పటిఘం ఏకం మహాభూతం పటిచ్చ ద్వే మహాభూతా”తిఆది (పట్ట. ౨.౨౨.౨౦).

పటిఘా చ నామ భూతత్తయస్స కాయప్పసాదం పతి తన్నిస్సయభూతఘట్టనాద్వారేన అభిముఖభావో, ఇథ పన తంసభావతా. సో చ పుసితుం అసక్కుణ్ణేయ్యసభావస్స ఘట్టనాయ అభావతో నత్తి. యది తత్త అసతిపి విసయిని రూపాయతనం గహేత్వా “ద్వే ఆయతనానీ”తి వుత్తం, అథ కస్మా గన్ధాయతనాదీని గహేత్వా “పఞ్చాయతనానీ”తి న వుత్తన్తి? నయదస్సనవసేన దేసనా పవత్తాతి వుత్తోవాయమత్తో. అథ వా తత్త రూపాయతనస్సేవ వచనం కదాచి అఙ్ఘభూమికానం పసాదస్స విసయభావం సన్ధాయ, న పన ఇతరేసం అభావతో, నాపి పరియామేనపి ఆయతనభావాభావతో. అసఙ్ఖేనఙ్ఘో రూపాయతనం సమానతలవాసీనం వేహప్పలానం, ఉపరిభూమికానఙ్ఘా సుద్ధావాసానం

పసాదస్స విసయభావం గచ్ఛతి, న పన గన్ధరసాతి తేసంయేవ తత్థ అవచనం యుత్తం. కథావత్థుమ్మి చ నిప్పరియాయేన గన్ధాయతనాదీనం అత్తిభావం పటిజానంతం సన్ధాయ పటిసేధో కతో.

యదిపి చేతం వచనం తత్థ గన్ధాయతనాదీనం అభావవిభావనం న హోతి, అత్తిభావదీపనమ్మి పన అజ్ఞావచనం నత్తేవాతి? నయిదమేవం, అట్టకథాసు తత్థ నేసం అత్తిభావస్స నిద్ధారేత్వా వుత్తత్తా. యజ్ఞో అట్టకథావచనం పాళియా న విరుజ్ఞతి, తం పాళి వియ పమాణభూతం అగరహితాయ ఆచరియపరమ్మరాయ యావజ్జతనా ఆగతత్తా. తత్థ సియా – యం పాళియా న విరుజ్ఞతి అట్టకథావచనం, తం పమాణం, ఇదం పన విరుజ్ఞతీతి? నయిదమేవం, యథా న విరుజ్ఞతి, తథా పటిపాదితత్తా. చక్ఖాదీనం ఆయతనానం, తన్నిస్సయానఇచ్చా విజ్ఞాణానం సత్తసుజ్ఞతాసన్ధస్సనత్థం భగవతో ధాతుదేసనాతి ఆయతనభావేన వుత్తానంయేవ ధాతుభావదీపనతో ధాతుభావస్సాపి తేసం అవచనం యుజ్జతి ఏవ. తస్మా యథా పాళియా అవిరోధో హోతి, తథా చక్ఖుదసకాదివసేన ఇథ రూపగణనా కతాతి న ఏత్థ ధమ్మతావిలోమనాసజ్ఞాయ ఓకాసోతి వేదితబ్బం.

అజ్ఞోసు సంసేదజఓపపాతికయోనికేసూతి రూపీబ్రహ్మ పన రపేత్వా అజ్ఞోసు ఓపపాతికేసు, సంసేదజేసు చాతి ఏవమేత్థ సమ్మన్తో వేదితబ్బో. ఓపపాతికవిసేసనజ్ఞోత్థ అజ్ఞాగ్గహణం, న సంసేదజవిసేసనం అసమ్భవతో. సతి హి సమ్మవే, బృభిచారే చ విసేసనవిసేసితబ్బతా హోతి. కామావచరదేవేసు సబ్బకాలం పటిసన్ధిపవత్తీసు యథావుత్తాయ సన్తతియా రూపానం లబ్బనతో వుత్తం “తాని చ నిచ్చం దేవేసూ”తి. న హి తే కదాచిపి వికల్లిన్తియా, అభావకా చ హోన్తీతి. చక్కు నేసం దసన్నం పూరణోతి కత్వా చక్కుదసకో నామ, అసాధారణేన వా చక్కునా లక్ఖితో దసకో చక్కుదసకో. ఏవం సేసాతి యథా చక్కుదసకో వుత్తో, ఏవం సేసాపి దసకా యోజేత్వా వేదితబ్బా. “సంసేదజుపపాతయోనీసు , అవకంసతో తింసా”తి సజ్ఞేపేన వుత్తమత్థం వివరన్తో “అవకంసతో పనా”తిఆదిమాహ, తం పనేతం పాళియా న సమేతి. న హి పాళియం కామావచరానం సంసేదజోపపాతికానం అఘానకానం ఉపపత్తి వుత్తా. ధమ్మహదయవిభజ్ఞే హి “కామధాతుయా ఉపపత్తిక్షణే కస్సచి ఏకాదసాయతనాని పాతుభవన్తి, కస్సచి దసాయతనాని, కస్సచి అపరాని దసాయతనాని, కస్సచి నవాయతనాని, కస్సచి సత్తాయతనాని పాతుభవన్తి”తి వుత్తం, న వుత్తం “అట్టాయతనాని పాతుభవన్తి”తి (విభ. ౧౦౦౭). యది హి అఘానకస్సాపి ఉపపత్తి సియా, తిక్ఖత్తుం “దసాయతనాని పాతుభవన్తి”తి వత్తబ్బం సియా, తిక్ఖత్తుఇచ్చ “నవాయతనాని పాతుభవన్తి”తి, న చ తం వుత్తం.

తత్థ ఉపపత్తిక్షణే పటిసన్ధిక్షణే. ఏకాదసాతి పరిపుణ్ణాయతనస్స సద్ధాయతనవజ్ఞాని ఏకాదస ఆయతనాని. కస్సచి దసాయతనానీతి అన్ధస్స చక్ఖాయతనవజ్ఞాని. అపరాని దసాయతనానీతి బధిరస్స సోతాయతనవజ్ఞాని. నవాయతనానీతి అన్ధబధిరస్స చక్కుసోతాయతనవజ్ఞాని. సత్తాయతనానీతి గబ్బసేయకస్స రూపగన్ధరసకాయభోట్టబ్బమనోధమ్మాయతనవసేన వుత్తం. యది చక్కుసోతఘానవికలోపి ఉప్పజ్జేయ్య, తస్స అట్టేవాయతనాని సియుం, న చ వుత్తం “అట్టాయతనాని పాతుభవన్తి”తి. తస్మా నత్తేవ చక్కుసోతఘానవికలో. సతి చ అఘానకూపపత్తియం పునపి “కస్సచి అపరానిపి దసాయతనాని పాతుభవన్తి”తి వత్తబ్బం సియా. తథా చ సతి యథా అన్ధబధిరస్స వసేన “కస్సచి నవాయతనాని పాతుభవన్తి”తి ఏకవారం వుత్తం, ఏవం అన్ధాఘానకస్స, బధిరాఘానకస్స చ వసేన “కస్సచి అపరాని నవాయతనాని, కస్సచి అపరానిపి నవాయతనాని పాతుభవన్తి”తి వత్తబ్బం సియాతి అత్తో. ఏవం ధాతుపాతుభావాదిపజ్ఞానిపి వత్తబ్బానీతి వదన్తి. ఏత్థ చ యథా “సత్తతి ఉక్కంసతోథ రూపానీ”తి పదం

“సంసేదజూపపాతయోనీసూ”తి ఏత్త యోనిద్వయవసేన యోజీయతి, న ఏవం “అవకంసతో తింసా”తి ఇదం. ఇదం పన సంసేదజయోనివసేనేవ యోజేతబ్బం. ఏకయోగనిద్దిట్టస్సాపి ఏకదేసో సమ్మన్థం లభతీతి సంసేదజస్స జచ్చన్థబధిరఅఘానకనపుంసకస్స జిహ్వాకాయవత్తుదసకానం వసేన తింస రూపాని ఉప్పజ్జన్తితి వుత్తం, న ఓపపాతికస్సాతి అయమేత్త అట్టకథాయమధిప్పాయో.

యే పన “ఓపపాతికస్స జచ్చన్థబధిరఅఘానకనపుంసకస్స జిహ్వాకాయవత్తుదసకానం వసేన తింస రూపాని ఉప్పజ్జన్తితి మహాఅట్టకథాయం వుత్త”న్తి వదన్తి, తం న గహేతబ్బం. సో హి పమాదపారో. ఏవఇచ్చ కత్వా ఆయతనయమకవణ్ణనాయం “కామధాతుయం పన అఘానకో ఓపపాతికో నత్తి. యది భవేయ్య, ‘కస్సచి అట్టాయతనాని పాతుభవన్తి’తి వదేయ్య”తి (యమ. అట్ట. ఆయతనయమక ౧౮-౨౧) వుత్తం. అపరే పనాహు “కస్సచి ఏకాదసాయతనాని పాతుభవన్తితి యావ ‘కస్సచి నవాయతనానీ’తి పాళి ఓపపాతికే సన్ధాయ వుత్తా. తస్మా పుట్టేనాపరం అట్టకథాయం అవిరోధో సిద్ధో. తథా చ యథావుత్తపాళియా అయమత్తవణ్ణనా అజ్ఞాదత్తు సంసన్థతి సమేతియేవా”తి. యం పనేకే వదన్తి “ఓపపాతికగ్గహణేన సంసేదజూపి సజ్గయ్యన్తి. తథా హి ధమ్మహదయవిభజ్జే ‘కామధాతుయా ఉపపత్తిక్ఖణే కస్సచి ఏకాదసాయతనాని పాతుభవన్తి’తిఆదీనం (విభ. ౧౦౦౭) నిర్దేశీ ‘ఓపపాతికానం పేతాన’న్తిఆదినా (విభ. ౧౦౦౯) ఓపపాతికగ్గహణమేవ కతం, న సంసేదజగ్గహణ”న్తి, తం పరిపుణ్ణాయతనానంయేవ సంసేదజూనం ఓపపాతికేసు సజ్గహణవసేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం. తథా హి వుత్తం అట్టకథాయం “సంసేదజయోనికా పరిపుణ్ణాయతనాపరిపుణ్ణాయతనభావేన ఓపపాతికసజ్గహం కత్వా వుత్తా”తి, పథానాయ వా యోనియా సబ్బం పరిపుణ్ణాయతనయోనిం దస్సేతుం “ఓపపాతికానన్తి వుత్త”న్తి చ, ఇథ పన యోనిద్వయం సరూపేనేవ పకాసేతుం, సంసేదజయోనివసేనేవ చ అవకంసతో రూపపవత్తిం దస్సేతుం ఓపపాతికయోనియా ఇతరం అసజ్గహేత్వా “సంసేదజూపపాతయోనీసూ”తి వుత్తం. తం సబ్బం వీమంసిత్వా గహేతబ్బం.

ఉక్కుంసావకంసానం పన అన్తరేతి “సత్తతి, తింసా”తి ఏవం వుత్తానం రూపస్స ఉక్కుంసావకంసపరిచ్ఛేదానం మజ్జే. అనురూపతో వికప్పో వేదితబ్బోతి అపాయేసు అన్ధస్స ఛ చక్షుదసకాభావతో, తథా బధిరస్స సోతదసకాభావతో, అన్ధబధిరస్స పన పిచ్చా చక్షుసోతదసకాభావతోతి ఏవమాదినా నయేన వేదితబ్బో. యం పనేత్త వత్తబ్బం, తం వుత్తమేవాతి.

౬౩౧. చుతిపటిసన్ధీనం ఖన్ధాదీహి అజ్ఞామజ్ఞాసమానతా అభేదో. అసమానతా భేదో.

ఆరమ్మణతోపి అభిన్నాతి చతుసు ఆరుప్పేసు తతో తతో చవిత్వా తత్త తత్తేవ ఉపపజ్జన్తస్స వసేన వుత్తం. తథేవ పన హేట్టా, రూపభవే వా ఉపపత్తి నత్తి. అరూపభూమితో చవిత్వా హేట్టా ఉపపత్తి నామ కామభవే ఏవ, తత్థాపి తిహేతుకపటిసన్ధి ఏవ. రూపభవతో పన చుతో దుహేతుకోపి హోతీతి వదన్తి. అమహగ్గతబహిద్ధారమ్మణాయ చుతియా అనన్తరా మహగ్గతఅజ్ఞత్తారమ్మణా దుతియచతుత్థారుప్పపటిసన్ధి. ఏవం నయమత్తస్స దస్సితత్తా వుత్తం, అవుత్తఇచ్చ సబ్బం సజ్గహేత్వా ఆహ “అయం తావ అరూపభూమీసుయేవ నయో”తి. రూపారూపావచరానం ఉపచారస్స బలవతాయ తతో చవిత్వా దుగ్గతియం ఉపపత్తి నత్తీతి “ఏకచ్చసుగతిచుతియా”తి ఆహ. ఏకచ్చదుగ్గతిపటిసన్ధీతి ఏత్త ఏకచ్చగ్గహణస్స పయోజనం మగ్గితబ్బం. అయం పనేత్త అధిప్పాయో సియా - నానత్తకాయనానత్తసజ్జీసు వుత్తా ఏకచ్చే చ వినిపాతికా తిహేతుకాదిపటిసన్ధికా, తేసం పటిసన్ధిం వినిపాతికభావేన “దుగ్గతిపటిసన్ధీ”తి గహేత్వా సబ్బసుగతిచుతియా చ సా పటిసన్ధి హోతి, న ఏకచ్చసుగతిచుతియా ఏవాతి తన్ని వత్తనత్తం ఏకచ్చదుగ్గతిగ్గహణం కతం. అపాయపటిసన్ధి ఏవ హి

ఏకచ్ఛసుగతిచుతియా హోతి, న సబ్బసుగతిచుతియాతి. అథ వా దుగ్గతిపటిసన్ధి దువిధా ఏకచ్ఛసుగతిచుతియా అనన్తరా, దుగ్గతిచుతియా చాతి. తత్త పచ్చిమం వజ్జేత్వా పురిమంయేవ గహేతుం వుత్తం “ఏకచ్ఛదుగ్గతిపటిసన్ధి”తి. అహేతుకచుతియా సహేతుకపటిసన్ధితి దుహేతుకా చ తిహేతుకా చ యోజేతబ్బా. మణ్ణాకదేవపుత్తాదీనం వియ హి అహేతుకచుతియా తిహేతుకపటిసన్ధిపి హోతీతి.

తస్స తస్స విపరీతతో చ యథాయోగం యోజేతబ్బన్తి “ఏకచ్ఛసుగతిచుతియా ఏకచ్ఛదుగ్గతిపటిసన్ధి”తిఆదీసు భేదవిసేసేసు “ఏకచ్ఛదుగ్గతిచుతియా ఏకచ్ఛదుగ్గతిపటిసన్ధి”తిఆదినా యం యం యుజ్జతి, తం తం యోజేతబ్బన్తి అత్తో. యుజ్జమానమత్తాపేక్షనవసేన నపుంసకనిద్దేసో కతో. యోజేతబ్బన్తి వా భావత్తతా దట్టబ్బా. “అమహగ్గతబహిద్ధారమ్మణాయ మహగ్గతలజ్జత్తారమ్మణా”తిఆదీసు పన విపరీతయోజనా న కాతబ్బా. న హి మహగ్గతలజ్జత్తారమ్మణాయ చుతియా అరూపభూమీసు అమహగ్గతబహిద్ధారమ్మణా పటిసన్ధి అత్తి. “చతుక్ఖన్దాయ ఆరుప్పచుతియా అనన్తరా పశ్చాక్ఖన్దా కామావచరపటిసన్ధి”తి ఏతస్స విపరియాయో సయమేవ యోజితో. “అతీతారమ్మణాయ చుతియా పచ్చప్పన్నారమ్మణా పటిసన్ధి”తి ఏతస్స చ విపరియాయో నత్తి ఏవ. భేదవిసేసో ఏవ చ ఏవం విత్థారేన దస్సితో, అభేదవిసేసో పన ఏకేకస్మిం భేదే తత్త తత్తేవ చుతిపటిసన్ధియోజనావసేన వేదితబ్బో “పశ్చాక్ఖన్దాయ కామావచరచుతియా పశ్చాక్ఖన్దా కామావచరా...పే... అవితక్కఅవిచారాయ అవితక్కావిచారా”తి. చతుక్ఖన్దాయ పన చతుక్ఖన్దా సయమేవ యోజితా. ఏతేనేవ నయేన సక్కా విజ్ఞాతున్తి పశ్చాక్ఖన్దాదీసు అభేదవిసేసో న దస్సితోతి.

౬౩౨. ఇతీతి ఏవం వుత్తప్పకారేన. ఏతం విజ్ఞాణం అవిజ్ఞాదిసహకారికారణసహితస్స సజ్ఞారస్స వసేన లద్ధప్పచ్చయం. బాహిరకకప్పితస్స అధిపతిట్టనకస్స అభావతో రూపారూపధమ్మమత్తం. తేనాహ “న సత్తో న జీవో”తి. ఉపేతీతి వుచ్చతి తథావోహరమత్తం, అత్థతో పన పచ్చయసామగ్గియా భవన్తరభావేన ఉప్పజ్జనమత్తన్తి అధిప్పాయో. తేనాహ “తస్స చా”తిఆది. తతో హేతుం వినాతి తత్త హేతుం వినా. మనుస్సచుతిపటిసన్ధిక్కమేనాతి మనుస్సచుతితో మనుస్సపటిసన్ధిక్కమేన. ఏవజ్ఞో పాకటగ్గహణం ఉభయవిసేసనం హోతి. పాకటతా చేత్త తదాసన్నక్ఖన్దవసేన వేదితబ్బా “చవమానే ఉపపజ్జమానే”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౪౭) వియ. మనుస్సచుతిపటిసన్ధిక్కమేనాతి వా మనుస్సచుతితో యస్స కస్సచి పటిసన్ధిక్కమేన. తథా హి వత్తతి “నిస్సయం అస్సాదయమానం వా అనాస్సాదయమానం వా”తి (విసుద్ధి. ౨.౬౩౨).

సరసేనాతి సభావేన, పరిక్ఖీణాయుసజ్ఞారతాయాతి అత్తో. ఉపక్కమేనాతి అత్తనా, పరేన వా కతేన సీసచ్చేదనాదిఉపక్కమేన. సబ్బేసం అజ్ఞపచ్చజ్ఞసన్ధినం బన్ధనాని సబ్బజ్ఞపచ్చజ్ఞసన్ధిబన్ధనాని, తేసం భేదకానం. సన్నిపాతన్తి పతనం పవత్తి. హదయప్పదేసోపి అనుక్కమేన సుస్సిత్యా అప్పావసేసో హోతి, పగేవ కాయోతి ఆహ “కమేన ఉపసుస్సమానే సరీరే”తి. తేనేవాహ “తజ్ఞణావసేసహదయవత్తుసన్నిస్సిత”న్తి. “నిరుద్ధేసు చక్ఖాదీసూ”తి ఇదం గల్భసేయకానం ఆయతనానం అనుపుబ్బుప్పత్తి వియ నిరోధోపి అనుపుబ్బతో హోతీతి అధిప్పాయేన వుత్తం, అతిమన్దభావూపగమనతం వా సన్ధాయ “నిరుద్ధేసూ”తి వుత్తం, న అనవసేసనిరోధం. పశ్చాద్వారికవిజ్ఞాణానన్తరమ్మి హి పుట్టే చుతి దస్సితా. యమకే చ “యస్స చక్ఖాయతనం నిరుజ్జతి, తస్స మనాయతనం నిరుజ్జతీతి? ఆమన్తా. యస్స వా పన మనాయతనం నిరుజ్జతి, తస్స చక్ఖాయతనం నిరుజ్జతీతి? సచిత్తకానం అచక్ఖకానం చవన్తానం తేసం మనాయతనం నిరుజ్జతి, నో చ తేసం చక్ఖాయతనం నిరుజ్జతి. సచక్ఖకానం చవన్తానం తేసం మనాయతనాన్తా నిరుజ్జతి, చక్ఖాయతనాన్తా నిరుజ్జతీ”తిఆదినా (యమ. ౧.ఆయతనయమక.౧౨౦) చక్ఖాయతనాదీనం చుతిచిత్తేన సహ నిరోధో వుత్తోతి.

హదయవత్తుమత్తేతి హదయవత్తుపదేసమత్తే. న హి హదయవత్తుం నిస్సాయ కాయిన్ద్రియం పవత్తతి. హదయవత్తుపి తదా ఆతపే పక్ష్ఠితహరితతాలపణ్ణం వియ అప్పావసేసం హోతీతి “తజ్ఞణావసేసహదయవత్తుసన్నిస్సిత”న్తి వుత్తన్తి వదన్తి. ఇతరవత్తునం పన సకిచ్చాసమత్తతాయ కేవలం హదయవత్తుసన్నిస్సితమేవ, తదా విజ్ఞాణం హోతీతి వుత్తం “తజ్ఞణావసేసహదయవత్తుసన్నిస్సిత”న్తి. మాతుఘాతాది, మహగ్గతమజ్ఞం వా తాదిసం గరుకం నామ. సమాసేవితం అభిణ్ణో కతం. ఆసన్నం మరణకాలే కతం, యదా తదా వా కతమ్పి పరిబృత్తం హుత్వా అనుస్సరితం. పుబ్బకతం అపరాపరియాయవేదనీయం. లద్ధో అవసేసో అవిజ్ఞాదికో విజ్ఞాణస్స పచ్చయో ఏతేనాతి లద్ధావసేసపచ్చయో, సజ్ఞారో. ఏతేన విపచ్చితుం కతోకాసం యథూపచితం కుసలాకుసలచేతనమాహ. కమ్మనిమిత్తం నామ యం వత్తుం ఆరమ్మణం కత్వా ఆయాహనకాలే కమ్మం ఆయాహతి, తం. అతీతే కప్పకోటిసతసహస్సమత్తకేపి హి కమ్మే కతే విపచ్చనకాలే ఆగత్వా కమ్మం వా కమ్మనిమిత్తం వా ఉపతిట్టతి. గతినిమిత్తం నామ నిబ్బత్తనకటకాసే ఏకో వణ్ణో. సో చ నిరయే నిబ్బత్తనారహస్స “అగ్గిజాలవణ్ణాదికో”తిఆదినా హేట్టా వుత్తోయేవ. అవిజ్ఞాపటిచ్చాదితాదీనవే తస్మిం కమ్మాదివిసయే పటిసన్ధివిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణభావేన ఉప్పత్తిట్టానభూతే.

తజ్ఞాయ అప్పహీనత్తా ఏవ, పురిముప్పన్నాయ చ సన్తతియా తథాపరిణతత్తా పటిసన్ధిట్టానాభిముఖం విజ్ఞాణం నిన్నపోణపబ్బారం హుత్వా పవత్తతీతి ఆహ “తజ్ఞా నామేతీ”తి. సహజాతసజ్ఞారాతి చుతిఆసన్నజవనవిజ్ఞాణసహజాతా చేతనా, సబ్బేపి వా ఫస్సాదయో. తస్మిం పటిసన్ధిట్టానే కమ్మాదివిసయే విజ్ఞాణం ఖిపన్తి. ఖిపన్తా వియ తస్మిం విసయే పటిసన్ధివసేన విజ్ఞాణపతిట్టానస్స హేతుభావేన పవత్తన్తీతి అత్తో. తన్తి తం విజ్ఞాణం. చుతిపటిసన్ధితదాసన్నవిజ్ఞాణానం సన్తతివసేన విజ్ఞాణన్తి ఉపనీతేకత్తం . తజ్ఞాయ నామియమానం...పే... పవత్తతీతి నమనఖిపనపురిమనిస్సయజహనఅపరనిస్సయస్సాదననిస్సయరహితపవత్తనాని సన్తతివసేన తస్సేవేకస్స విజ్ఞాణస్స హోన్తి, న అజ్ఞాస్సాతి దస్సేతి. సన్తతివసేనాతి చ వదన్తో “తదేవిదం విజ్ఞాణం సన్ధావతి సంసరతి అనజ్ఞా”న్తి (మ. ని. ౧.౩౯౬) ఇమజ్ఞా మిచ్చాగాహం పటిక్ఖిపతి. సతి హి నానత్తనయే సన్తతివసేన ఏకత్తనయో హోతీతి. ఏత్త చ ఓరిమతీరరుక్ష్ఠవినిబద్ధరజ్జు వియ పురిమభవత్తభావవినిబద్ధం కమ్మాదిఆరమ్మణం దట్టబ్బం, పురిసో వియ విజ్ఞాణం, తస్స మాతికాతిక్కమనిచ్చా వియ తజ్ఞా, అతిక్కమనపయోగో వియ ఖిపనకసజ్ఞారా, యథా చ సో పురిసో పరతీరే పతిట్టహమానో పరతీరరుక్ష్ఠవినిబద్ధం కిజ్జో అస్సాదయమానో వా అనస్సాదయమానో వా కేవలం పథవియం సకబలపయోగేహేవ పతిట్టాతి, ఏవమిదమ్పి భవన్తరత్తభావవినిబద్ధం హదయవత్తుసజ్ఞాతం నిస్సయం పజ్ఞావోకారభవే అస్సాదయమానం, చతువోకారభవే అనస్సాదయమానం వా కేవలం ఆరమ్మణసమ్మయుత్తకమ్మేహేవ పవత్తతి. తత్త అస్సాదయమానన్తి పాపుణన్తం, పటిలభమానన్తి అత్తో.

భవన్తరాదిపటిసన్ధానతోతి భవన్తరస్స అజ్ఞాభవస్స ఆదిపటిసన్ధానభావతో. భవన్తరాదయో వా భవయోనిగతివిజ్ఞాణట్టితిసత్తావాసన్తరాని, తేసం పటిసన్ధానతోతి అత్తో. తదేతం విజ్ఞాణం నాపి ఇధాగతం ఇమస్మిన్యేవ భవే ఉప్పన్నత్తా. కమ్మన్తి పటిసన్ధిజనకం కమ్మం. సజ్ఞారాతి చుతిఆసన్నజవనవిజ్ఞాణసహజాతా ఖిపనకసజ్ఞారా. నతీతి నమనవసేన పవత్తతజ్ఞా. విసయో కమ్మాది.

౬౩౩. సద్ధపటిఘాసాదీనం సతిపి పచ్చయపచ్చయుప్పన్నభావే సన్తానబద్ధో న పాకటోతి తేసం ఏకత్తనానత్తభావం అనామసిత్వా అనాగమనాతీతహేతుసముప్పాదమేవ దస్సేన్తో “ఏత్త చా”తిఆదిమాహ. సద్ధాదిహేతుకాతి ఏత్త పటిఘాసో

సద్దహీతుకో. పదీపో పదీపస్తరాదిహీతుకో. ముద్దా లగ్నానహీతుకా. ఛాయా ఆదాసాదిఅభిముఖముఖాదిహీతుకా. హోన్తి అజ్ఞాత్ర అగన్త్యాతి సద్దాదిపచ్చయదేసం అనుపగన్త్యా సద్దాదిహీతుకా హోన్తి తతో పుట్టే అభావా. ఏవం ఇదమ్మి పటిసన్ధివిజ్ఞాణం న హీతుదేసం గన్త్యా తంహీతుకం హోతి తతో పుట్టే అభావా. తస్మా న ఇదం హీతుదేసతో పురిమభవతో ఇధాగతం పటిఘాసాదయో వియ సద్దాదిదేసతో, నాపి తత్త హీతునా వినా ఉప్పన్నం సద్దాదీహి వినా పటిఘాసాదయో వియాతి అత్తో. అథ వా హోన్తి అజ్ఞాత్ర అగన్త్యాతి పుట్టే పచ్చయదేసే సన్నిహితా హుత్వా తతో అజ్ఞాత్ర గన్త్యా తప్పచ్చయా న హోన్తి ఉప్పత్తితో పుట్టే అభావా, నాపి సద్దాదిపచ్చయా న హోన్తి, ఏవం ఇదమ్మితి వుత్తనయేనేవ యోజేతబ్బం.

నత్తి ఏకతా ఏకసన్తానేకత్తేపి అజ్ఞాస్సేవ విజ్ఞాణస్స పాతుభవనతో. నాపి నానతా సన్తానబద్ధతో పదీపో వియ. ఖణికాయ హి పదీపజాలాయ సన్తానేకత్తం ఉపాదాయ సో ఏవాతి వుచ్చతి, అత్తకిచ్చిచ్చ సాధేతి, ఏవమిధాపి దట్టబ్బం. “యది హీ”తిఆదినా సన్తానబద్ధే ఏకన్తం ఏకతాయ, నానతాయ చ అగ్గహేతబ్బతం, గహణే చ దోసం దస్సేతి. ఏస నయోతి అతిదేసేన బీజజ్ఞురాదీసు సబ్బహీతుహీతుసముప్పన్నేసు యథాసమ్భవం యోజనా కాతబ్బాతి దస్సేతి. ఇధాపి హి హీతుహీతుసముప్పన్నవిజ్ఞాణానం ఏకన్తమేకత్తే సతి న మనుస్సగతితో దేవగతి సమ్మాతా సియా. ఏకన్తనానత్తే న కమ్మవతో ఫలం సియా, తతో “రత్తస్స బీజం రత్తస్స ఫల”న్తిఆదికస్స వియ “భూతపుట్టాహం, భన్తే, రోహితస్సో నామ ఇసి అహోసి”న్తిఆదికస్స (సం. ని. ౧.౧౦౭) వోహారస్స లోపో సియా, తస్మా ఏత్త సన్తానబద్ధేసు హీతుహీతుసముప్పన్నేసు న ఏకన్తమేకతా వా నానతా వా ఉపగన్తబ్బా న గహేతబ్బా. ఏత్త చ ఏకన్తఏకతాపటిసేధేన “సయంకతం సుఖం దుక్ఖ”న్తి (విభ. మూలటీ. ౨౨౭) ఇమం దిట్టిం నివారేతి, ఏకన్తనానతాపటిసేధేన “పరంకతం సుఖం దుక్ఖ”న్తి (విభ. మూలటీ. ౨౨౭), హీతుహీతుసముప్పన్నతావచనేన “అధిచ్చసముప్పన్న”న్తి (విభ. మూలటీ. ౨౨౭) ఇమం దిట్టిం నివారేతి.

౬౩౪. తత్తాతి ఫలుప్పత్తిట్టానే. అజ్ఞాస్సాతి యేన తం కమ్మం కతం, తతో అజ్ఞాస్స. అజ్ఞాతోతి యం తం కమ్మం నిబ్బత్తితం, తతో అజ్ఞాతో. “ధమ్మమత్తం భవన్తరముపేతీ”తి (విసుద్ధి. ౨.౬౩౨; విభ. అట్ట. ౨౨౭; మహాని. అట్ట. ౨౭; పటి. మ. అట్ట. ౧.౧.౧౦౮) వుత్తత్తా ఫలస్స ఉపభుజ్జకే చ అసతి కస్స తం ఫలం సియాతి అనుయుజ్జోతి. తత్తాతి తస్మిం యథావుత్తే అనుయోగే.

తత్తాతి ఏకసన్తానే. యస్మిం ధమ్మపుజ్జో కమ్మం నిబ్బత్తం, తస్సేవ సన్తానేతి అత్తో. ఏతస్స అత్తస్సాతి హీతుఫలానం అత్తతో అజ్ఞాత్తేపి తేనేవ హీతుఫలభావేన సమ్మన్దత్తా తం ఫలం “అజ్ఞాస్స, అజ్ఞాతో”తి వా న వత్తబ్బన్తి ఏతస్స అత్తస్స. చతుమధురఅలత్తకరసాదిభావనా అమ్మమాతులుజ్ఞాదిబీజానం అభిసజ్ఞారో. ఏత్త చ అభిసజ్జతం బీజం వియ కమ్మవా సత్తో, అభిసజ్ఞారో వియ కమ్మం, బీజస్స అజ్ఞురాదిప్పబద్ధో వియ సత్తస్స పటిసన్ధివిజ్ఞాణాదిప్పబద్ధో. తత్తుప్పన్నస్స మధురస్స రత్తకేసరస్స వా ఫలస్స వా తస్సేవ బీజస్స, తతో ఏవ చ అభిసజ్ఞారతో భావో వియ కమ్మకారకస్సేవ సత్తస్స, తంకమ్మతో ఏవ చ ఫలస్స భావో వేదితబ్బో. బాలసరీరే కతం విజ్ఞాపరియాపుణనం, సిప్పసిక్ఖనం, ఓసధప్పయోగో చ న వుడ్డసరీరం గచ్చన్తి. అథ చ తన్నిమిత్తం విజ్ఞాపాటవం సిప్పజాననం, అనామయతా చ వుడ్డసరీరే హోన్తి, న చ తాని అజ్ఞాస్స హోన్తి తంసన్తతిపరియాపన్నే ఏవ వుడ్డసరీరే ఉప్పజ్జనతో, న చ యథాపయుత్తేన విజ్ఞాపరియాపుణనాదినా వినా తాని అజ్ఞాతో హోన్తి తదభావే అభావతో, ఏవం ఇధాపి సన్తానే యం ఫలం, ఏతం నాజ్ఞాస్స. న చ అజ్ఞాతోతి యోజేతబ్బం. ఏతేన చ సజ్ఞారాభావే ఫలాభావమేవ దస్సేతి, న అజ్ఞాపచ్చయనివారణం కరోతి.

యమ్మి వుత్తం, తత్త వదామాతి వచనసేనో. తత్త వా ఉపభుజ్జకే అసతి సిద్ధా భుజ్జకసమ్ముతీతి సమ్మన్తో. ఫలతీతి సమ్ముతి ఫలతిసమ్ముతి.

రుక్ష్సపజ్ఞాతానం ధమ్మానన్తి రుక్ష్సపజ్ఞాతియా ఉపాదానభూతానం భూతుపాదాయధమ్మానం. తస్మాతి యస్మా యథా ఖిన్దసన్తానే కుసలాకుసలచేతనుప్పత్తియం “పుజ్జం కరోతి, పాపం కరోతి”తి కత్తువోహరో, ఏవం తస్స ఫలుప్పత్తియం “సుఖం అనుభవతి, దుక్ఖం అనుభవతి”తి ఉపభుజ్జకవోహరో, తస్మా న ఏత్త ఖిన్దవినిముత్తేన అజ్ఞాన ఉపభుజ్జకేన నామ కోచి అత్తో అట్టితి.

౬౩౮. ఏవం సన్తేపీతి అసజ్కన్తిపాతుభావే తత్త చ యథావుత్తదోసపరిహరణే సతి, సిద్ధేతి అత్తో. పవత్తిక్ఖణేయేవాతి సజ్ఞారానం పవత్తమానక్ఖణే ఏవ. పవత్తితో పుట్టేతి కమ్మాయూహనక్ఖణతో పుట్టే, అవిజ్జమానతాయ సమానత్తా ఏవం వుత్తం. పచ్చా చాతి విపచ్చనప్పపత్తితో పచ్చా చ.

అవిపక్కవిపాకా కతత్తా చే పచ్చయా, విపక్కవిపాకానమ్మి కతత్తం సమానన్తి తేసమ్మి ఫలావహతా సియాతి ఆసజ్కానివత్తనత్తం ఆహ “న చ నిచ్చం ఫలావహ”తి.

“న విజ్జమానత్తా అవిజ్జమానత్తా వా”తి ఏతేన విజ్జమానత్తం, అవిజ్జమానత్తజ్ఞా నిస్సాయ వుత్తదోసే పరిహరతి. తస్మా పాటిభోగకిరియాయ, భణ్ణకీణనకిరియాయ, ఇణగ్గహణకిరియాయ వా కరణమత్తం తంకిరియాకరణమత్తం, తదేవ తదత్తనియ్యాతనే పటిభణ్ణదానే, ఇణదానే చ పచ్చయో హోతి, అఫలితనియ్యాతనాదిఫలన్తి అత్తో.

౬౩౯. సమ్మోహవిఘాతత్తన్తి బాత్తింసాయ విజ్ఞాణేసు యథావుత్తసజ్ఞారానం పటిసన్ద్రియం, పవత్తియజ్ఞా పచ్చయభావే విభజ్జ అవిభావితే పవత్తనకసమ్మోహస్స అపనయనత్తం.

పుజ్ఞాభిసజ్ఞారోతి నిద్ధారణే భుమ్మం. అవిసేసేనాతి “తిహేతుకో తిహేతుకస్సా”తిఆదికం భేదం అకత్వా సామజ్ఞాతో, పిణ్ణవసేనాతి అత్తో. సబ్బత్త ఉపనిస్సయపచ్చయో బలవకమ్మస్స వసేన యోజేతబ్బో. “దుబ్బలజ్ఞో కమ్మం ఉపనిస్సయపచ్చయో న హోతి”తి పట్టానసంవణ్ణనాయ దస్సితమేతం. రూపావచరపజ్ఞాకుసలచేతనాభేదోతి “రపేత్వా అభిజ్ఞాప్పత్త”న్తి విసేసేత్వా వత్తబ్బం, న వా వత్తబ్బం విపాకస్స పచ్చయభావకథాయ అవిపాకారహస్స పసజ్ఞాభావతో. అభిజ్ఞాచేతనాయ హి అవిపాకతా హేత్తా విభావితా ఏవ. అవిసేసేన పనాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. పజ్ఞాన్నం విపాకవిజ్ఞాణానన్తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం.

పజ్ఞాన్నన్తి చక్కుసోతవిజ్ఞాణానం, సమ్మటిచ్చనమనోధాతుయా, ద్విన్నం సన్తీరణమనోవిజ్ఞాణధాతునజ్ఞాతి ఏతేసం పజ్ఞాన్నం. తథేవాతి ద్వేధా ఏవ. కథం పన ఇత్థారమ్మణేయేవ పవత్తనకాని కుసలవిపాకవిజ్ఞాణాని దుగ్గతియం పవత్తన్తీతి ఆహ “నిరయే మహామోగ్గల్లానత్థేరస్సా”తిఆది. థేరో హి తత్త ఇద్ధియా వస్సం నిమ్మినిత్వా కతిపయం వేలం నిరయగ్గం వూపసమేత్వా తేసం ధమ్మం దేసేతి.

స్వేవ కామావచరో పుజ్ఞాభిసజ్ఞారో. అవిసేసేన పన పుజ్ఞాభిసజ్ఞారోతి కామావచరం, రూపావచరజ్ఞాతి దువిధమ్మి పుజ్ఞాభిసజ్ఞారం ఏకజ్ఞం సజ్ఞత్తాతి.

ద్వాదశాకుసలచేతనాభేదోతి ఏత్థ ఉద్ధచ్చసహగతచేతనాయ గహణే కారణం న దిస్సతి, విచారేతబ్బమేతం. ఏకస్స విజ్ఞాణస్స తథేవ పచ్చయో పటిసన్నియం, నో పవత్తేతి ఏకస్సేవ పచ్చయభావనియమో పటిసన్నియం, నో పవత్తే. పవత్తే హి సత్తన్నమ్మి పచ్చయోతి అధిప్పాయో.

రూపభవే చతున్నన్తి అకుసలవిపాకానం చక్ఖుసోతవిజ్ఞాణసమ్మటిచ్చనసన్తీరణానం. తాని పన ఏకంతతో అనిట్టారమ్మణాని, రూపభవే చ కథం అనిట్టారమ్మణసమాయోగోతి ఆహ “సో చ ఖో”తిఆది. “తథా కామావచరదేవలోకేపి అనిట్టరూపాదయో నత్థీ”తి ఇదం యేభుయ్యవసేన వుత్తం. బహులజ్ఞో తేసం ఇట్టా ఏవ రూపాదయో ఉపట్టహన్తి, కదాచి అనిట్టం. దేవానజ్ఞో కేసజ్ఞోదేవ పుబ్బనిమిత్తపాతుభావకాలాదీసు మిలాతమాలాదిఅనిట్టారమ్మణసమాయోగో హోతీతి.

౬౩౭. యత్థ విత్థారప్పకాసనం కతం, తతో భవతో పట్టాయ ముఖమత్తప్పకాసనం కాతుకామో ఆహ “ఆదితో పట్టాయ”తి. తేనేవ “ద్వీసు భవేసు”తిఆది వుత్తం. మనుస్సాపి కేచి అణ్ణజా, సంసేదజా చ హోన్తీతి తదపేక్షాయ “చతుసు యోనీసు”తి వుత్తం. ఏకత్తకాయఏకత్తసజ్ఞోతాసామజ్ఞోన చతుత్థరూపభూమికాపి అసజ్ఞారుప్పవజ్ఞా చతుత్థియేవ విజ్ఞాణట్టితిం భజన్తి. ఏస పుజ్ఞాభిసజ్ఞారో. వుత్తనయేనేవాతి “నానాక్షణికకమ్మపచ్చయేన చేవ ఉపనిస్సయపచ్చయేన చా”తి వుత్తనయేనేవ. యథాసమ్మవన్తి ఏకవీసతికామావచరరూపావచరకుసలవిపాకేసు చుద్దసన్నం పటిసన్నియం, పవత్తే చ, సత్తన్నం పవత్తే ఏవాతి అయం యథాసమ్మవో.

తాదీసేయేవాతి నానత్తకాయఏకత్తసజ్ఞోసజ్ఞాతేయేవ.

చతున్నం విజ్ఞాణానన్తి భవాదయో అపేక్షీత్వా వుత్తం. చతుసు అన్తోగధానం పన తిణ్ణం విజ్ఞాణానం తీసు విజ్ఞాణట్టితీసు పచ్చయభావో యోజేతబ్బో. అవిజ్ఞాణకే సత్తావాసే సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణే అలబ్బమానేపి తస్స సజ్ఞారహేతుకత్తం లబ్భతేవ. తథా హి తత్థ పుజ్ఞాభిసజ్ఞారో కటత్తారూపానం నానాక్షణికకమ్మపచ్చయేన పచ్చయో హోతి. ఏతస్మిన్చ ముఖమత్తప్పకాసనే పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదీనం దుగ్గతిఆదీసు పవత్తియం కుసలవిపాకాదివిజ్ఞాణానం పచ్చయభావో భవేసు వుత్తనయేనేవ విజ్ఞాయతీతి న వుత్తోతి వేదితబ్బో.

విజ్ఞాణపచ్చయానామరూపపదవిత్థారకథావణ్ణనా

౬౩౮. విభాగా నామరూపానన్తి నామస్స, రూపస్స చ పభేదతో.

తత్థ నామస్స తావ పభేదం దస్సేన్తేన కామం విజ్ఞాణమ్మి నామమేవ, పచ్చయపచ్చయుప్పన్నే పన అసజ్కరతో దస్సేతుం “ఆరమ్మణాభిముఖం నమనతో వేదనాదయో తయో ఖణ్ణా”తి వుత్తం. నిబ్బానస్స పనేత్థ పవత్తికథాయం అప్పచ్చయత్తా, నమనట్టాభావతో చ పసన్తో ఏవ నత్తి. నామనట్టేన హి తం నామం, న నమనట్టేన. తేసం నామరూపానం సుఖాదివసేన, పథవీఆదివసేన చ విభాగో.

ఏకం సత్తావాసన్తి అసజ్ఞాసత్తావాసం. పురిమేసు చతుసు, అసజ్ఞాసత్తావాసే చాతి పజ్ఞాసు.

గబ్బసేయ్యగ్గహణేన జలాబుజా గహితాతి “అణ్ణజానజ్ఞా”తి వుత్తం. అణ్ణజానజ్ఞా అభావకానన్తి యోజేతబ్బం. సన్తతిసీసానీతి కలాపసన్తానమూలాని. యదిపి వికారరూపాని పటిసన్నిక్ఖణే న సన్తి, లక్ఖణపరిచ్ఛేదరూపాని పన సన్తీతి తాని

పరమత్థతో అపరినిష్పన్నానీతి వజ్రేనో ఆహ “రూపరూపతో”తి. ఘస్సాదికే సజ్ఞారక్షణభావేన ఏకత్తం నేత్వా “తేవీసతి ధమ్మా”తి వుత్తం. అపనేత్వాతి కలాపస్తరగతే పథవీఆదికే సమానలక్షణతాయ అగ్గహేత్వా.

తేసన్తి బ్రహ్మకాయికాదీనం. విత్థారేనాతి చతుసుపి సన్తతీసీసేసు రూపానం అసఙ్ఘిపనేన.

కామభవే పన యస్మా సేసఓపపాతికానన్తి ఏత్థ కిఞ్చాపి కామభవే ఓపపాతికా వుత్తా న సన్తి, యేన సేసగ్గహణం సాత్థకం భవేయ్య, అణ్ణజగబ్బసేయ్యకేహి పన ఓపపాతికసంసేదజా సేసా హోన్తీతి సేసగ్గహణం కతన్తి వేదితబ్బం. అథ వా బ్రహ్మకాయికాదికేహి ఓపపాతికేహి వుత్తేహి సేసే సన్ధాయ “సేసఓపపాతికాన”న్తి ఆహ. తే పన అరూపినోపి సన్తీతి “కామభవే”తి వుత్తం. అపరిపుణ్ణాయతనానం పన నామరూపం యథాసమ్భవం రూపమిస్సకవిజ్ఞాణనిద్దేసే వుత్తనయేన సక్కా ధమ్మగణనతో విజ్ఞాతున్తి న వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

పటిసన్ధిచిత్తేన సహ పవత్తఉతుతోతి పటిసన్ధిచిత్తేన సహ ఉప్పన్నరూపేసు తేజోధాతుతో. హదయవత్థునో తఙ్ఘణుప్పన్నత్తా పటిసన్ధిచిత్తస్స వత్తుదుబ్బలతా. తేసం అఙ్ఘోహరితాహరేన అనుగతే సరీరే ఆహారసముట్టానం సుట్టద్ధకన్తి సమ్మన్దో. నరోతి తేనేవ మాతుకుచ్చిగతభావేన తిరోఙ్ఘో. అవకంసతో ద్వే అట్టకానేవ ఉతుచిత్తసముట్టానాని హోన్తీతి ససద్ధకాలం సన్ధాయ “ఉక్కింసతో ద్వీన్నం నవకాన”న్తి వుత్తం. పుట్టేతి యం పుట్టే సన్తతిద్వయాదికం సత్తకపరియోసానం రూపం ఇథ వుత్తం, తం ఏకేకస్స చిత్తస్స తీసు తీసు ఖణేసు ఉప్పజ్జమానమేవ వుత్తన్తి కత్వా ఆహ “పుట్టే...పి.... సత్తతివిధ”న్తి. దువిధమ్మి తన్తి ఉతుసముట్టానం, చిత్తసముట్టానఞ్చాతి దువిధమ్మి తం సద్ధం.

సఙ్ఘాతున్తి అద్ధనియభావేన రాతుం, అత్తనో పన ఖణమత్తం తిట్టతేవ. చతుద్దిసా వవత్థాపితాతి అఙ్ఘమఙ్ఘం సంసట్టసీసా మూలేన చతుసు దిసాసు వవత్థాపితా. అఙ్ఘమఙ్ఘం ఆలిఙ్గేత్వా రితా భిన్నవాహనికా వియ చ.

౬౩౯. పఞ్చవోకారభవే చ పవత్తియన్తి రూపాజనకకమ్మజపఞ్చవిజ్ఞాణప్పవత్తికాలం, సహజాతవిజ్ఞాణపచ్చయఞ్చ సన్ధాయాహ. తదా హి తతో నామమేవ హోతీతి. కమ్మవిజ్ఞాణపచ్చయా పన తదాపి ఉభయం హోతీతి సక్కా వత్తుం, పచ్చాజాతవిజ్ఞాణపచ్చయా చ రూపం ఉపత్తద్ధం హోతీతి. అసఙ్ఘోసూతిఆది కమ్మవిజ్ఞాణపచ్చయం సన్ధాయ వుత్తం. పఞ్చవోకారభవే చ పవత్తియన్తి భవఙ్గాదిజనకకమ్మతో అఙ్ఘోన రూపుప్పత్తికాలం, నిరోధసమాపత్తికాలం, భవఙ్గాదిఉప్పత్తికాలతో అఙ్ఘకాలఞ్చ సన్ధాయ వుత్తన్తి యుత్తం. భవఙ్గాదిఉప్పత్తికాలే హి తంజనకేన కమ్మునా ఉప్పజ్జమానం రూపం, సో చ విపాకో కమ్మవిజ్ఞాణపచ్చయో హోతీతి సక్కా వత్తుం. సహజాతవిజ్ఞాణపచ్చయానపేక్షమ్మి హి పవత్తియం కమ్మేన పవత్తమానం రూపం, నామఞ్చ న కమ్మవిజ్ఞాణానపేక్షం హోతీతి. సబ్బత్థాతి పటిసన్ధియం, పవత్తే చ. సహజాతవిజ్ఞాణపచ్చయా నామరూపం, కమ్మవిజ్ఞాణపచ్చయా నామరూపఞ్చ యథాసమ్భవం యోజేతబ్బం. నామఞ్చ రూపఞ్చ నామరూపఞ్చాతి ఏత్థ నామరూపసద్దో అత్తనో ఏకదేసేన నామసద్దేన నామసద్దస్స సరూపో, రూపసద్దేన చ రూపసద్దస్స, తస్మా సరూపానం ఏకసేసోతి ఏకదేససరూపేకసేసో, నామరూపసద్దస్స రానం ఇతరేసఞ్చ నామరూపసద్దానం అదస్సనన్తి అత్థో.

విపాకతో అఙ్ఘం అవిపాకం. యతో ద్వీధా మతం, తతో యుత్తమేవ ఇదన్తి యోజేతబ్బం.

కుసలాదిచిత్తక్షణేతి ఆది-సద్దేన అకుసలకిరియచిత్తక్షణే వియ విపాకచిత్తక్షణేపి విపాకాజనకకమ్మసముట్టానం సజ్జహితన్తి వేదితబ్బం. విపాకచిత్తక్షణే పన అభిసజ్జారవిజ్ఞాణపచ్చయా పుట్టే వుత్తనయేన ఉభయశ్చ లబ్భతీతి తాదిసవిపాకచిత్తక్షణవజ్జనత్తం “కుసలాదిచిత్తక్షణే”తి వుత్తం.

౬౪౦. సుత్తన్తికపరియాయతోతి పట్టానే రూపానం ఉపనిస్సయపచ్చయస్స అవుత్తత్తా వుత్తం. సుత్తన్తే పన యస్మిం సతి యం హోతి, అసతి చ న హోతి, సో తస్స ఉపనిస్సయో నిదానం హేతు పభవోతి కత్వా “విజ్ఞాణాపనిసం నామరూప”న్తి రూపస్స చ విజ్ఞాణాపనిస్సయతా వుత్తా. వనపత్తపరియాయే చ వనపత్తగామనిగమనగరజనపదపుగ్గలూపనిస్సయో ఇరియాపథవిహారో, తతో చ చీవరాదీనం జీవితపరిక్ఖారానం కసిరేన, అప్పకసిరేన చ సముదాగమనం వుత్తం, న చ వనపత్తాదయో ఆరమ్మణాపనిస్సయాదిభావం ఇరియాపథానం, చీవరాదిసముదాగమనస్స చ భజన్తి. తస్మా వినా అభావో ఏవ సుత్తన్తికపరియాయతో ఉపనిస్సయభావో దట్టబ్బో. నామస్స అభిసజ్జారవిజ్ఞాణం కమ్మారమ్మణపటిసన్ధిఆదికాలే ఆరమ్మణపచ్చయోవ హోతీతి వత్తబ్బమేవ నత్తీతి రూపస్సేవ సుత్తన్తికపరియాయతో ఏకధావ పచ్చయభావో వుత్తో. ససంసయస్స హి రూపస్సేతం పచ్చయో హోతీతి వుత్తే నామస్స హోతీతి వత్తబ్బమేవ నత్తీతి.

పవత్తస్స పాకటత్తా అపాకటం పటిసన్ధిం గహేత్వా పుచ్చతి “కథం పనేత”న్తిఆదినా. సుత్తతో నామం, యుత్తితో రూపం విజ్ఞాణపచ్చయా హోతీతి జానితబ్బం.

యుత్తితో సాధేత్వా సుత్తేన తం దళ్లం కరోన్తో “కమ్మసముట్టానస్సాపి హీ”తిఆదిమాహ. చిత్తసముట్టానస్సేవాతి చిత్తసముట్టానస్స వియ. ఏత్థ చ “విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూప”న్తి (మ. ని. ౩.౧౨౬; సం. ని. ౨.౧, ౩౯; మహావ. ౧; ఉదా. ౧) భాసమానేన భగవతా యస్మా ఉపపరిక్ఖమానానం పణ్ణితానం పరమత్థతో నామరూపమత్తమేవ పవత్తమానం దిస్సతి, న సత్తో, న జీవో, తస్మా కేనచి అప్పటివత్తియం అనుత్తరం ధమ్మచక్కం పవత్తితం హోతి. సుజ్ఞాతప్పకాసనశ్శో ధమ్మచక్కప్పవత్తనన్తి. అథ వా నామరూపమత్తతావచనేన పవత్తియా దుక్ఖసచ్చమత్తతా వుత్తా. దుక్ఖసచ్చప్పకాసనేన చ తస్స సముదయో, తస్స చ నిరోధో, నిరోధగామినిపటిపదా చ పకాసితా ఏవ హోతి. అహేతుకస్స దుక్ఖస్స, హేతునిరోధా అనిరుజ్ఞనకస్స చ అభావా, నిరోధస్స చ ఉపాయేన వినా అనధిగన్తబ్బత్తాతి చతుసచ్చప్పకాసనం ధమ్మచక్కప్పవత్తనం నిర్ధారేతబ్బం.

నామరూపపచ్చయాసళాయతనపదవిత్థారకథావణ్ణనా

౬౪౧. తన్తి నామరూపం. తస్సాతి సళాయతనస్స. తాదిసస్సేవాతి కతేకసేసస్సేవ.

ఇథాపి నామన్తి ఖన్ధత్తయస్సేవ గహణే కారణం వుత్తనయమేవ. నియమతోతి ఇదశ్చ చతున్నం భూతానం, ఛన్నం వత్థానం, జీవితస్స చ యథాసమ్భవం సహజాతనిస్సయపురేజాతశ్చిన్తాయాదినా సళాయతనస్స పవత్తమానస్స ఏకన్తేన పచ్చయభావం సన్ధాయ వుత్తం. రూపాయతనాదీనం పన సహజాతనిస్సయానుపాలనభావో నత్తీతి అగ్గహణం వేదితబ్బం. ఆరమ్మణారమ్మణపురేజాతాదిభావో చ తేసం న ససన్తతిపరియాపన్నానమేవ, న చ చక్ఖాదీనం వియ ఏకప్పహరేనేవాతి అనియమతో పచ్చయభావో. నియమతో...పే.... జీవితన్త్రియన్తి ఏవన్తి ఏత్థ ఏవం-సద్దేన వా రూపాయతనాదీనమ్మి సజ్జహో

దట్టబ్బో. ఛట్టాయతనఞ్చ సళాయతనఞ్చ సళాయతనన్తి ఏత్త యదిపి ఛట్టాయతనసళాయతనసద్దానం సద్దతో సరూపతా నత్తి, అత్తతో పన సళాయతనేకదేసోవ ఛట్టాయతనన్తి ఏకదేససరూపతా అత్తితి ఏకదేససరూపేకసేసో కతోతి వేదితబ్బో. అత్తతోపి హి సరూపానం ఏకదేససరూపేకసేసం ఇచ్చన్తి “వజ్జీ చ కుటిలో చ కుటిలా”తి. తస్మా అత్తతో ఏకదేససరూపానఞ్చ ఏకసేసేన భవితబ్బన్తి.

అథ వా ఛట్టాయతనఞ్చ మనాయతనఞ్చ ఛట్టాయతనన్తి వా మనాయతనన్తి వా ఛట్టాయతనఞ్చ ఛట్టాయతనఞ్చ ఛట్టాయతనన్తి వా మనాయతనఞ్చ మనాయతనఞ్చ మనాయతనన్తి వా ఏకసేసం కత్వా చక్ఖాదీహి సద్ధిం “సళాయతన”న్తి వుత్తన్తి తమేవ ఏకసేసం నామమత్తపచ్చయస్స, నామరూపపచ్చయస్స చ మనాయతనస్స వసేన కతం అత్తతో దస్సేన్తో ఆహ “ఛట్టాయతనఞ్చ సళాయతనఞ్చ సళాయతనన్తి ఏవం కతేకసేసస్సా”తి. యథావుత్తోపి హి ఏకసేసో అత్తతో ఛట్టాయతనఞ్చ సళాయతనఞ్చాతి ఏవం కతో నామ హోతీతి. సబ్బత్థ చ ఏకసేసే కతే ఏకవచననిద్దేసో కతేకసేసానం సళాయతనాదిసద్దవచనీయతాసామజ్ఞావసేన కతోతి దట్టబ్బో.

“న అజ్ఞాథా”తి ఏతేన తస్స తస్స నామస్స, రూపస్స చ అభావే తం తం ఆయతనం న హోతీతి బృతిరేకం విభావేతి.

యన్తి యం యం నామం, రూపఞ్చ. యస్సాతి యస్స యస్స ఆయతనస్స. యథాతి సహజాతాదినా యేన యేన పకారేన. నేయ్యన్తి ఇోయ్యం.

తస్స వసేనాతి తస్స హేతుఆదిపచ్చయస్స వసేన. ఉక్ఖంసావకంసోతి ఏత్త సత్తథా పచ్చయభావతో ఉక్ఖంసో అట్టథా పచ్చయభావో, తతో నవధా, తతో దసథాతి అయం ఉక్ఖంసో. అవకంసో పన దసథా పచ్చయభావతో నవధా పచ్చయభావో, తతో అట్టథా, తతో సత్తథాతి ఏవం వేదితబ్బో, న పన సత్తథా పచ్చయభావతో ఏవ ద్వేపి ఉక్ఖంసావకంసా యోజేతబ్బా, తతో అవకంసాభావతోతి.

విపాకం నామన్తి సమ్మన్తో. వుత్తనయేనేవాతి సహజాతాదివసేన, సత్తథా, హేతుఆదివసేన చ. ఇతరన్తి అవిపాకం నామం.

“హదయవత్థునో సహాయం హుత్వా”తి ఏతేన అరూపే వియ అసహాయం నామం న హోతి, హదయవత్థు చ నామేన సహ ఛట్టాయతనస్స పచ్చయో హోతీతి ఏత్తకమేవ దస్సేతి, న పన యథా హదయవత్థు పచ్చయో హోతి, తథా నామమ్పితి అయమత్తో అధిప్పేతో. వత్థు హి నామస్స విప్పయుత్తపచ్చయో హోతి, న నామం. నామఞ్చ విపాకహేతాదిపచ్చయో హోతి, న వత్థాతి. పవత్తే అరూపధమ్మా కమ్మజరూపస్స రితిప్పత్తస్సేవ పచ్చయో హోన్తి, న ఉప్పజ్జమానస్సాతి విప్పయుత్తఅత్తిఅవిగతా చ పచ్చాజాతవిప్పయుత్తాదయో ఏవ చక్ఖాదీనం యోజేతబ్బా.

“తత్థేవా”తి ఇమినా “పవత్తే”తి ఇదం పచ్చామట్టన్తి ఆహ “తత్థేవ హి పవత్తే”తి. “పఞ్చవోకారభవే”తి పన ఇదం “పఞ్చన్న”న్తి ఇమినా దీపితమేవాతి. పవత్తియం చక్ఖాయతనాదికస్స నామం విపాకపచ్చయో న హోతి, అత్తనా జనితరూపస్సేవ హోతి. పటిసన్నియం పన కమ్మసముట్టానం చిత్తసముట్టానసదిసం, తస్మా వత్థునోపి విపాకపచ్చయో హోతియేవ.

రూపతోతి రూపేసు. యం యం ఆయతనం ఉప్పజ్జతీతి పటిసన్నియం అణ్ణజజలాబుజానం పశ్చాసు ఆయతనేసు కాయాయతనమేవ ఉప్పజ్జతి. ఇతరేసం యథారహం ఇతరానిపి.

అవసేసమనాయతనస్సాతి ఏత్థ “పశ్చాత్తన్తభవే పనా”తి ఏతస్స అనువత్తమానత్తా పశ్చావోకారభవే ఏవ పవత్తమానం పశ్చావిజ్ఞాణేహి అవసేసం మనాయతనం వుత్తన్తి దట్టబ్బం. నామరూపస్స సహజాతాదిసాధారణపచ్చయభావో, సమ్మయుత్తాదిసాధారణపచ్చయభావో చ యథాసమ్మవం యోజేతబ్బో. “రూపపచ్చయా పశ్చాయతనానీ”తి అయమ్మి నయో లబ్బతి నిరోధసమాపన్నానం వసేన, సో పన అపచురభావతో యేభుయ్యేన చ పటిసన్నియం పచ్చయభూతస్సేవ నామరూపస్స పవత్తియం పచ్చయభావో విభావితోతి న దస్సితోతి వేదితబ్బం.

సళాయతనపచ్చయాఘస్సపదవిత్థారకథావణ్ణనా

౬౪౨. బావీసతియా లోకియవిపాకవిజ్ఞాణేహి సమ్మయుత్తా బావీసతిలోకియవిజ్ఞాణసమ్మయుత్తా. తతో ఏవ బావీసతి.

తత్థాతి తస్మిం సళాయతనే, తేసు ఛసు ఆయతనేసూతి అత్థో. అజ్ఞత్తన్తి ససన్తతిపరియాపన్నమేవ గణ్ణాతి. తస్థో ససన్తతిపరియాపన్నకమ్మనిబ్బత్తం తాదిసస్స ఘస్సస్స పచ్చయో హోతి. రూపాదీని, పన బహిద్ధా అనుపాదిన్నాని చ ఘస్సస్స ఆరమ్మణం హోన్తి, న తాని చక్ఖాదీని వియ ససన్తతిపరియాపన్నకమ్మకిలేసనిమిత్తప్పవత్తిభావేన ఘస్సస్స పచ్చయా హోన్తీతి పఠమాచరియవాదే న గహితాని, దుతియాచరియవాదే పన యథా తథా వా పచ్చయభావే సతి న సక్కా వజ్జేతున్తి గహితాని.

తత్థాతి సళాయతనపచ్చయా ఘస్సపదే. యే తావ ఆచరియా మహావిహారవాసినోవ యథా విజ్ఞాణం, ఏవం నామరూపం, సళాయతనం, ఘస్సం, వేదనశ్చ పచ్చయం, పచ్చయుప్పన్నశ్చ ససన్తతిపరియాపన్నం దీపేన్తా విపాకమేవ ఇచ్చన్తి. “ఛట్టాయతనపచ్చయా ఘస్సో”తి అభిధమ్మభాజనీయపాళి (విభ. ౨౪౩) ఆరుప్పం సన్ధాయ వుత్తాతి “ఛట్టాయతనపచ్చయా ఘస్సోతి పాళిఅనుసారతో”తి వుత్తం.

సబ్బే ఘస్సా న సమ్మోన్తీతి యోజనా. యది సబ్బాయతనేహి ఏకో ఘస్సో సమ్మవేయ్య, “సళాయతనపచ్చయా ఘస్సో”తి ఏకస్స వచనం యుజ్జేయ్య, అథాపి ఏకమ్మా ఆయతనా సబ్బే ఘస్సా సమ్మవేయ్యం, తథాపి సబ్బాయతనేహి సబ్బఘస్ససమ్మవతో ఆయతనభేదేన ఘస్సభేదో నత్తితి తదభేదవసేన ఏకస్స వచనం యుజ్జేయ్య, తథా పన అసమ్మవతో న యుత్తన్తి చోదేతి “న సబ్బాయతనేహి”తిఆదినా. అజ్ఞాస్సాపి వా అసమ్మవత్తస్స విధానస్స బోధనత్తమేతం వుత్తం “నాపి ఏకమ్మా ఆయతనా సబ్బే ఘస్సా”తి. “న సబ్బాయతనేహి ఏకో ఘస్సో సమ్మోతీ”తి ఇదమేవ పన ఏకఘస్సవచనస్సాయుత్తత్తదీపకం కారణన్తి వేదితబ్బం. నిదస్సనవసేన వా ఏతం వుత్తం. నాపి ఏకమ్మా ఆయతనా సబ్బే ఘస్సా సమ్మోన్తి, ఏవం న సబ్బాయతనేహి ఏకో ఘస్సో సమ్మోతి. తస్మా ఏకస్స వచనం అయుత్తన్తి. పరిహారం పన అనేకాయతనేహి ఏకఘస్సస్స సమ్మవతోతి దస్సేన్తో “తత్తిదం విస్సజ్జన”న్తిఆదిమాహ. అవసేససమ్మయుత్తధమ్మాయతనా ఘస్సవజ్జితా తంసమ్మయుత్తచేతసికా ధమ్మా.

ఏకోపి అనేకాయతనప్పభవో ఏకోపనేకాయతనప్పభవో.

ధధా పచ్చయత్తే పఞ్చ విభావయే, ఏకం నవధా పచ్చయత్తే, బాహిరాని ఛ ఆయతనాని ఆరమ్మణాదినా
యథాసమ్మవం పచ్చయత్తే విభావయేతి సమ్మన్తో.

అనేకభేదస్సాతి కుసలవిపాకాదిపఞ్చద్వారాదివసేన అనేకవిధస్స ద్విపఞ్చవిజ్ఞాణసమ్మయుత్తవజ్జస్స విపాకఘస్సస్స.
తాని చాతి రూపాయతనాదీని. “మనో చ నేసం గోచరవిసయం పచ్చనుభోతీ”తి (మ. ని. ౧.౪౨౫) హి వుత్తం. తథా చాతి
పచ్చప్పన్నాని రూపాదీని పచ్చప్పన్నఞ్చ ధమ్మాయతనపరియాపన్నం రూపరూపం సన్ధాయ వుత్తం.
ఆరమ్మణపచ్చయమత్తేనాతి తం సబ్బం అపచ్చప్పన్నం, అఞ్ఞాఞ్చ ధమ్మాయతనం సన్ధాయ వుత్తం.

ఫస్సపచ్చయావేదనాపదవిత్థారకథావణ్ణనా

౬౪౩. ద్వారతో సళేవాతి పభవసామజ్ఞతో ఏకవిధాపి ఉప్పత్తిద్వారతో ఛ ఏవ హోంతీతి ఛళేవ వేదనా వుత్తా.

చిత్తభేదేన ఏకూననవుతివిధాపి ఇథాదిప్పేతా ఏవ దస్సేతుం “వేదనాసు పనా”తిఆది వుత్తం. “సేసాన”న్తి ఏత్త
సమ్మటిచ్చనసమ్మయుత్తాయ చక్ఖుసమ్మస్సాదయో పఞ్చ యదిపి అనన్తరాదీహి పచ్చయా హోన్తి, అనన్తరాదీనం పన
ఉపనిస్సయే అన్తోగధత్తా సన్తరణతదారమ్మణానఞ్చ సాధారణస్స తస్స వసేన “ఏకథా”తి వుత్తం. ఏకేకస్మిం ద్వారే హి
చక్ఖుద్వారాదీసు ఉప్పన్నచక్ఖువిజ్ఞాణాదీహి సహజాతా ఫస్సా సకసకవీధీసు సమ్మటిచ్చనాదీహి సమ్మయుత్తవేదనానం,
మనోద్వారే తదారమ్మణవసేనేవ పవత్తానం తేభూమకవిపాకవేదనానమ్మి సహజాతమనోసమ్మస్ససజ్ఞతో సో ఫస్సో అట్టథా
పచ్చయో హోతీతి యోజేతబ్బం.

రూపారూపావచరవిపాకవేదనా పటిసన్ధిఆదివసేనేవ పవత్తన్తి, కామావచరాపి ఏకచ్ఛాతి
“తేభూమకవిపాకవేదనానమ్మి”తి వుత్తం. తాసమ్మి హి సహజాతమనోసమ్మస్సో అట్టథావ పచ్చయో హోతి. పచ్చయం
అనుపాదిన్నమ్మి కేచి ఇచ్చన్తీతి “యా పనా”తిఆదినా మనోద్వారావజ్జనసమ్మయుత్తఘస్సస్స పచ్చయభావో వుత్తో. తఞ్చ
ముఖమత్తదస్సనం దట్టబ్బం. ఏతేన నయేన సబ్బస్స అనన్తరస్స, అనానన్తరస్స చ ఫస్సస్స తస్సా తస్సా విపాకవేదనాయ
ఉపనిస్సయతా యోజేతబ్బాతి.

వేదనాపచ్చయాతణ్ణాపదవిత్థారకథావణ్ణనా

౬౪౪. ఇథాతి ఇమస్మిం లోకే, ఇమస్మిం వా సాసనే ఛ తణ్ణా దీపితా. ఇథాతి వా ఇమస్మిం వేదనాపచ్చయా తణ్ణాపదే.
తత్థాతి తాసు ఛసు తణ్ణాసు.

ఏకేకాయ సస్సతదిట్టిసహగతాయ, ఉచ్చేదదిట్టిసహగతాయ చ తణ్ణాయ తదభినన్దనానుగుణో రూపాదీసు
పవత్తిఆకారో, కేవలం కామస్సాదవసేన పవత్తియా విసిట్టాకారత్తా వుత్తప్పవత్తిఆకారతో తణ్ణాయ తివిధతా.

మమత్తేనాతి సమ్మియాయనేన, అస్సాదనతణ్ణాయ ఇచ్చేవ వుత్తం హోతి. తత్త పుత్తో వియ వేదనా దట్టబ్బా,
ఖీరాదయో వియ వేదనాయ పచ్చయభూతా రూపాదయో, ఖీరాదిదాయికా ధాతి వియ రూపాదిఛళారమ్మణదాయకా
చిత్తకారాదయో ఛ. తత్త సుఖసమ్మస్సవత్తదాయకో తన్తవాయో, వేజ్ఞో రసాయతనోజావసేన, తదుపత్తమ్మిత్తజీవితవసేన చ
ధమ్మారమ్మణస్స దాయకోతి దట్టబ్బో. సబ్బాపేసా అట్టసతప్పభేదాపి.

ఆరమ్మణపచ్చయో ఉప్పజ్జమానాయ ఆరమ్మణమత్తమేవ హోతి, న ఉపనిస్సయో వియ ఉప్పాదకోతి ఉప్పాదకస్స ఉపనిస్సయస్సేవ వసేన “ఏకథావా”తి వుత్తం. ఉపనిస్సయేన వా ఆరమ్మణాపనిస్సయో సజ్జహితో. తేన చ ఆరమ్మణభావేన తంసభాగో అజ్ఞోపి ఆరమ్మణపచ్చయభావో దీపితో హోతితి ఉపనిస్సయవసేనేవ పచ్చయభావో వుత్తోతి వేదితబ్బో.

“యస్మా వా”తిఆదినా న కేవలం విపాకసుఖవేదనా ఏవ, తిస్సోపి పన వేదనా విపాకా విసేసేన తణ్ణాయ ఉపనిస్సయపచ్చయో, అవిసేసేన ఇతరా చాతి దస్సేతి. ఉపేక్షా పన సంతతా, సుఖమిచ్ఛేవ భాసితాతి తస్మా సాపి భియ్యో ఇచ్చనవసేన తణ్ణాయ ఉపనిస్సయోతి అధిప్పాయో. ఉపేక్షా పన అకుసలవిపాకభూతా అనిట్టత్తా దుష్ఠే అవరోధేతబ్బా, ఇతరా ఇట్టత్తా సుఖేతి సా దుష్ఠం వియ, సుఖం వియ చ ఉపనిస్సయపచ్చయో హోతితి సక్కా వత్తుం. “వేదనాపచ్చయా తణ్ణా”తి వచనేన సబ్బస్స వేదనావతో పచ్చయస్స అత్థితాయ తణ్ణుప్పత్తిప్పసజ్జే తన్నివారణత్థమాహ “వేదనాపచ్చయా చాపీ”తిఆది.

నను “అనుసయసహాయా వేదనా తణ్ణాయ పచ్చయో”తి వచనస్స అభావా అతిప్పసజ్జనివత్తిం న సక్కా కాతున్తి? న, వట్టకథాయ పవత్తత్తా. వట్టస్స చ అనుసయవిరహే అభావతో అనుసయసహితావ పచ్చయోతి అత్థతో వుత్తమేవేతం హోతితి. అథ వా “అవిజ్ఞాపచ్చయా”తి అనువత్తమానత్తా అనుసయసహితావ పచ్చయోతి విజ్ఞాయతి. వేదనాపచ్చయా తణ్ణాతి చేత్థ వేదనాపచ్చయా ఏవ తణ్ణా, న వేదనాయ వినాతి అయం నియమో ఇచ్చితో, న వేదనాపచ్చయా తణ్ణా హోతియేవాతి, తస్మా అతిప్పసజ్జో ఏత్థ నత్తి ఏవాతి.

వుసీమతోతి వుసితవతో, వుసితబ్రహ్మచరియవాసస్సాతి అత్తో. వుస్సతీతి వా వుసీతి మగ్గో వుచ్చతి, సో ఏతస్స వుత్తో అత్థీతి వుసీమా, ఉక్కట్టనిద్దేసేన అరహ. అగ్గఫలం వా పరినిట్టితవాసత్తా “వుసీ”తి వుచ్చతి, తం ఏతస్స అత్థీతి వుసీమా.

తణ్ణాపచ్చయాఉపాదానపదవిత్థారకథావణ్ణనా

౬౪౫. అత్థవిభాగో అత్థస్స విభజనా. వత్తుసజ్ఞాతం కామన్తి కామగుణసజ్జితం రూపాదిఆరమ్మణమాహ. ఉపాదియతీతి కామవసేన గణ్ణాతి, దళ్లం అస్సాదేతీతి అత్తో. కామం ఉపాదియతీతి ఏత్థ కమ్మసాధనో కామసద్దో , కామో చ సోతి ఏత్థ కత్తుసాధనో కిలేసకామస్స అధిప్పేతత్తా. ఉపాదానసద్దో పన ఉభయత్థాపి కత్తుసాధనోవ. దళ్లతో భుసత్తో. యథా భుసో ఆయాసో ఉపాయాసో, భుసం కుట్టం ఉపకుట్టం, ఏవం ఇధాపీతి ఆహ “ఉపాయాసఉపకుట్టాదీసు వియా”తి. పురిమదిట్టిం ఉత్తరదిట్టి ఉపాదియతీతి పురిమదిట్టిం సస్సతభావేన గణ్ణన్తి ఉపాదియతి, పురిమదిట్టిఆకారేన వా ఉత్తరదిట్టి ఉప్పజ్జమానా తేనేవ పురిమదిట్టిం దళ్లం కరోన్తి తం ఉపాదియతీతి వుత్తా. అథ వా పురిమదిట్టిం ఉత్తరదిట్టి ఉపాదియతీతి “సస్సతో అత్తా”తి (దీ. ని. ౧.౩౧) ఇదం పురిమదిట్టిం ఉపాదియమానం ఉత్తరదిట్టిం నిదస్సేతుం వుత్తం. యథా హి ఏసా దళ్ళీకరణవసేన పురిమం ఉత్తరా ఉపాదియతి, ఏవం “నత్తి దిన్న”న్తిఆదికాపీతి (మ. ని. ౧.౪౪౫; ౨.౯౪; ౩.౯౧, ౧౧౬, ౧౩౬; ధ. స. ౧౨౨౧; విభ. ౯౩౮). అత్తగ్గహణం పన అత్తవాదుపాదానన్తి న ఇదం దిట్టుపాదానదస్సనన్తి దట్టబ్బం. లోకో చాతి వా అత్తగ్గహణవినిముత్తం గహణం దిట్టుపాదానభూతం ఇథ పురిమదిట్టిఉత్తరదిట్టివచనేహి వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

సీలబ్బతం ఉపాదియతీతి ఏత్త అసుద్ధిమగ్గోసీలాదిసమాదానవసేన సీలం, అవీతిక్కమనవసేన వతం. ఉభయథాపి వా సీలం, తపోకమ్మభావేన గహితతాయ వతం, గవాదిపకతిభావనా. అత్తనో వా గవాదిభావాధిట్ఠానం సీలం, “గచ్ఛన్తో భక్ఖేతి, తిట్టన్తో ముత్తేతీ”తిఆదినా గవాదికిరియాకరణం వతం. తంతంఅకిచ్చసమ్మతతో వా నివత్తి సీలం, తంసమాదానవతోవేస భోజనకిచ్చకరణాదివిసేసపటిపత్తి వతం, తం సీలబ్బతం అసుద్ధిమగ్గం “సుద్ధిమగ్గో”తి పరామసన్తో తథా అభినివిసన్తో ఉపాదియతి, తం గాహం దళ్లం గణ్ఠాతీతి అత్తో. సీలబ్బతసహచరితం పరామాసం సీలబ్బతన్తి గోహత్వా ఆహ “సీలబ్బతశ్చ తం ఉపాదానశ్చ”తి. గోసీలగోవతాదీనీతి చ తథాభూతం దిట్ఠిం వదతి. తేనేవాహ “సయమేవ ఉపాదానానీ”తి. అభినివేసతోతి అభినివేసభావతో, అభినివిసనతో వా. అత్తవాదుపాదానన్తి “అత్తా”తి వాదస్స పజ్ఞాపనస్స, గహణస్స చ కారణభూతా దిట్ఠీతి అత్తో. అత్తవాదమత్తమేవాతి అత్తస్స అభావా “అత్తా”తి ఇదం వచనమత్తమేవ. ఉపాదియన్తీతి దళ్లం గణ్ఠన్తి. కథం? “అత్తా”తి. “అత్తా”తి హి అభినివిసన్తా వచనమత్తమేవ దళ్లం కత్వా గణ్ఠన్తీతి అత్తోతి. ఏవం “అత్తవాదమత్తమేవ ఉపాదియన్తీ”తి వుత్తం . అత్తవాదమత్తన్తి వా వాచావత్థమత్తమేవాహ. వాచావత్థమత్తమేవ హి “అత్తా”తి ఉపాదియన్తి అత్తస్స అభావాతి.

“ధమ్మసఙ్ఖేపవిత్థారే పన కాముపాదానం సఙ్ఖేపతో తణ్ణాదళ్లత్తం, సేసుపాదానత్తయం దిట్ఠిమత్తమేవ, విత్థారతో పనా”తి ఏవం ధమ్మసఙ్ఖేపవిత్థారసముదాయతో తదవయవభూతం సఙ్ఖేపం, విత్థారశ్చ నిద్ధారేతీతి. ధమ్మసఙ్ఖేపవిత్థారేతి నిద్ధారణే భుమ్మం దట్టబ్బం. కామేసుతి పశ్చాసు కామగుణేసు . కామచ్ఛన్దోతి కామసఙ్ఖాతో ఛన్దో, న కత్తుకమ్మతాఛన్దో, న చ ధమ్మచ్ఛన్దో. కామనవసేన, రజ్జానవసేన చ కామోయేవ రాగో కామరాగో, ఏవం సబ్బత్థే కామత్థం విదిత్వా కామో ఏవ నన్దనట్టేన కామనన్దీ, తణ్ణాయనట్టేన కామోయేవ కామతణ్ణా, సినేహనట్టేన కామో ఏవ కామస్నేహో, పరిదయ్యనట్టేన కామపరిళాహో, ముచ్చనట్టేన కామముచ్చా, గిలిత్వా పరినిట్టాపనట్టేన కామజ్ఞోసానం వేదితబ్బం. అప్పత్తవిసయపత్తనా తణ్ణా ఆరమ్మణే పరితస్సనభావతో, సమ్మత్తవిసయగ్గహణం ఉపాదానం ఆరమ్మణే దళ్లగ్గాహభావతో. అప్పిచ్చతాపటిపక్ఖా తణ్ణా విసయాభిముఖభావతో, సన్తుట్టిపటిపక్ఖా ఉపాదానం తణ్ణాదళ్లత్తం హుత్వా అత్రిచ్చతాభావతో. పరియేసనదుక్ఖమూలా తణ్ణా అప్పత్తవిసయపత్తనాభావతో, ఆరక్ఖదుక్ఖమూలం ఉపాదానం సమ్మత్తవిసయగ్గహణభావతో.

నత్థి దిన్నన్తిఆదీసు దిన్నన్తి దానమాహ, తం అఫలత్తా రూపం వియ దానం నామ న హోతీతి పటిక్కిపతి. యిట్టం వుచ్చతి మహావిజితయజ్ఞాసదిసో మహాయాగో. హుతన్తి ఆహునపాహునమగ్గలకిరియా. తత్త ఆమన్తేత్వా హవనం దానం ఆహునం, పాహునానం అతిథీనం అతిథికిరియా పాహునం, ఆవాహాదీసు మగ్గలత్తం దానం మగ్గలకిరియా, దస కుసలకమ్మపథా సుకతకమ్మాని నామ, దస అకుసలకమ్మపథా దుక్కుటకమ్మాని నామ, ఫలం విపాకోతి నిస్సన్దాదిఫలశ్చోవ నిప్పరియాయవిపాకో చ నత్థీతి యోజనా. యథా చేత్థ, ఏవం “నత్థి దిన్న”న్తిఆదీసుపి ఫలవిపాకపటిక్ఖేపోవ దట్టబ్బో. నత్థి అయం లోకోతి పరలోకే రితో ఇమం లోకం “నత్థీ”తి గణ్ఠాతి. ఇమం హి లోకం అవేక్కిత్వా పరలోకో, పరశ్చ లోకం అవేక్కిత్వా అయం లోకో హోతి గన్తబ్బతో, ఆగన్తబ్బతో చాతి పరలోకతో ఇధాగమనస్స అభావా తత్థేవ ఉచ్చిజ్జనతో చిత్తేన పరలోకే రితో ఇమం లోకం “నత్థీ”తి గణ్ఠాతీతి అత్తో. న హి అయం దిట్ఠి పరలోకే రితస్సేవ హోతీతి. నత్థి పరలోకోతి ఇధలోకే రితో పరలోకం “నత్థీ”తి గణ్ఠాతి. ఇధాపి వుత్తనయేనేవ అత్తో వేదితబ్బో. అయం వా ఏత్త అత్తో – సంసరణప్పదేసో ఇధలోకో, పరలోకో చ నామ కోచి నత్థి సంసరణస్స అభావా తత్త తత్థేవ ఉచ్చిజ్జనతోతి.

పురిమభవతో పచ్చిమభవే ఉపపతనం ఉపపాతో, సో యేసం సీలం, తే ఓపపాతికా. తే పన చవనకఉపపజ్జనకసత్తా నత్తితి దస్సేన్తో ఆహ “నత్తి సత్తా ఓపపాతికా”తి. నత్తి లోకే సమణ...పే... పవేదేన్తితి అనులోమపటిపదం పటిపన్నత్తా సమ్మగ్గతా సమ్మాపటిపన్నా ధమ్మికసమణబ్రాహ్మణా లోకస్మిం నత్తి, యే ఇమఞ్చ లోకం, పరఞ్చ లోకం అత్తనా ఏవ అభివిసిట్టేన ఇణేన పచ్చక్షతో ఇత్థా పవేదనసమత్తా సబ్బఞ్ణాబుద్ధా నామ నత్తితి దస్సేతి. రూపం అత్తతో సమనుపన్నతీతిఆదీసు వత్తబ్బం హేత్థా వుత్తమేవ.

పకతిఅణుఆదీనం సస్సతగ్గాహపుబ్బభగ్గమో, సరీరస్స ఉచ్చేదగ్గాహపుబ్బభగ్గమో చ తేసం గాహానం సామిభూతో కోచి సస్సతో, ఉచ్చిజ్జమానో వా అత్తా అత్తితి అత్తగ్గాహో కదాచి హోతీతి “యేభుయ్యేనా”తి వుత్తం. స్వామం అత్తగ్గాహో అత్తతో ఖిందారమ్మణో ఏవ దట్టబ్బో. యేభుయ్యేన పరమం అత్తవాదుపాదానన్తిఆదినావ సమ్మన్తో. యదిపి భవరాగజవనవీధి పరమం పవత్తతి గహితపటిసన్నికస్స భవనికన్తియా పవత్తితబ్బత్తా, సో పన భవరాగో తడ్డాదళ్ళత్తం న హోతీతి మఞ్ణామానో న కాముపాదానస్స పరముప్పత్తిమాహ.

తడ్డా కాముపాదానన్తి పన విభాగస్స అకరణే సబ్బాపి తడ్డా కాముపాదానం, కరణేపి వా కామరాగతో అఞ్ణాపి తడ్డా దళ్ళభావం పత్తా కాముపాదానన్తి తస్స అరహత్తమగ్గవజ్జతా వుత్తా.

ఉప్పత్తిట్టానభూతా చిత్తుప్పాదా విసయో. పఞ్చపాదానక్ష్ణద్దా ఆలయో. తత్త రమతీతి ఆలయరామా, పజా. తేనేవ సా ఆలయరామతా ససన్తానే, పరసన్తానే చ పాకటా హోతి. కామానన్తి వత్తుకామానం. “సుఖదుక్ఖం కమ్మునా హోతీ”తి అగ్గహేత్త్వా కోతూహలమగ్గలాదిబహులో హోతి. సా కోతూహలమగ్గలాదిబహులతా. అస్స కాముపాదానవతో. తన్తి దిట్టపాదానం, అనత్తని ధమ్మమత్తే “అత్తా”తి మిచ్చాభినివేసస్స సుఖుమతరధమ్ముపాదానతాయ సుఖుమతా వుత్తా. ఉపనిస్సయవచనేన ఆరమ్మణానన్తరపకతూపనిస్సయా వుత్తాతి అనన్తరపచ్చయాదీనమ్మి సగ్గహో కతో హోతి.

ఉపాదానపచ్చయాభవపదవిత్థారకథావణ్ణనా

౬౪౬. అత్తతోతి వచనత్తతో. ధమ్మతోతి సభావధమ్మతో. సాత్తతోతి సాత్తకతో, పుట్టే వుత్తస్సపి పున వచనస్స సప్పయోజనతో. భేదసగ్గహోతి భేదతో సగ్గహతో, విభాగతో చేవ విభత్తస్స సజ్జిపనతో చాతి అత్తో. యం యస్స పచ్చయోతి యం యం ఉపాదానం యస్స యస్స భవస్స పచ్చయో హోతి, తతో చాతి అత్తో.

భవతీతి భవోతి ఫలవోహారేన కమ్మభవో వుత్తో. ఉపపత్తిభవనిబ్బచనమేవ హి ద్వయస్సపి సాధారణం కత్త్వా వుత్తం, భవతి ఏతస్మా ఉపపత్తిభవోతి వా. దుతియో పన కమ్మభవో సత్తస్స పునబ్బవభావేన సవిసేసం భవతీతి భవో. తతో ఏవ న సబ్బస్స భవన్తరస్స, తంహేతునో వా భవభావప్పసగ్గో. దువిధేనాతి ద్వీహి ఆకారేహి పవత్తితోతి అత్తో. దువిధేనాతి వా పచ్చత్తత్తే కరణవచనం, దువిధోతి వుత్తం హోతి. అత్తితి సంవిజ్జతి.

౬౪౭. అత్తనో పచ్చయేహి కరీయతీతి కమ్మం, అత్తనో ఫలం కరోతీతి కమ్మన్తి కేచి, “కమ్మ”న్తి ఏవం వత్తబ్బా కమ్మసజ్ఞాతా. పరిత్తభూమకోతి కామభూమకో. మహాభూమకోతి మహగ్గతభూమకో. సబ్బన్తి అనవసేసం. భవం గచ్ఛతి, గమేతి చాతి భవగామి. గచ్ఛతీతి చ నిష్పాదనసమత్తతావసేన, అత్తనో పవత్తికాలే భవాభిముఖం హుత్త్వా పవత్తతీతి అత్తో, నిబ్బత్తనమేవ వా గమనం అధిప్పేతం. “భవగామీ”తి చ ఏతేన కమ్మక్ష్మయకరం కమ్మం నివత్తేతి. అయఞ్ఞో వట్టకథా, తఞ్చ

వివట్టనిస్సితన్తి. అపుణ్ణాభిసంఖారోతి ద్వాదస చేతనాతి ఉద్ధచ్చసహగతచేతనాయపి గహణం “అవిజ్ఞాపచ్చయా సఙ్ఖారా”తి ఏత్థ వియ వేదితబ్బం. “భవపచ్చయా జాతీ”తి ఏత్థ పన “సఙ్ఖారపచ్చయా విజ్ఞాణ”న్తి (మ. ని. 3.౧౨౬; మహావ. ౧; సం. ని. ౨.౧; ఉదా. ౧; నేత్తి. ౨౪) ఏత్థ వియ సాపి అపనేతబ్బా. మన్దబహువిపాకతాతి అప్పమహావిపాకతా.

“సబ్బమ్మి భవగామికమ్మన్తి ఇమినా చేతనాసమ్మయుత్తా అభిజ్ఞాదయో వుత్తా”తి ఏతేన ఆచయగామితాయ తేసం కమ్మసఙ్ఖాతతా వుత్తాతి కమ్మభవపరియాపన్నతం పరియాయేన వదతి, నిప్పరియాయేన పన చేతనావ కమ్మభవో. వుత్తజ్ఞో “కమ్మభవో తీహి ఖన్ధేహి ఏకేనాయతనేన ఏకాయ ధాతుయా సమ్మయుత్తో, ఏకేన ఖన్ధేన ఏకేనాయతనేన ఏకాయ ధాతుయా కేహిచి సమ్మయుత్తో”తి (ధాతు. ౨౪౪). ఉపపత్తిభవో తీహిపి తికేహి వుత్తో ఉపాదిన్నక్ఖన్దోవ. యథాహ “ఉపపత్తిభవో... కామభవో... సఙ్ఖాభవో... పఞ్చవోకారభవో పఞ్చహి ఖన్ధేహి ఏకాదసహాయతనేహి సత్తరసహి ధాతుహి సఙ్గహితో”తిఆది (ధాతు. ౬౭). యది హి అనుపాదిన్నకానమ్మి గహణం సియా, “ద్వాదసహి ఆయతనేహి అట్టారసహి ధాతుహి”తి వత్తబ్బం సియాతి. కామతణ్ణాయ కామేతబ్బతో కామనిస్సయతాయ భోగా వియ, కామసహచరితతాయ “కున్తా పచరన్తి”తి వియ, కామారమ్మణతాయ “సుఖం రూప”న్తి వియ, కామపచ్చయట్టానతాయ “సుఖో సగ్గో”తి వియ కామాతి అవీచిపరనిమ్మితవసవత్తిపరిచ్చిన్నా ఉపాదిన్నక్ఖన్దా వుచ్చన్తి. రూపావిరాగతో యం నిస్సితా, తదుపచారేన “మఱ్ఱా ఘోసన్తి”తి వియ, “ఫన్దనదేవతా”తి వియ చ “రూప”న్తి వుచ్చన్తి బ్రహ్మకాయికాకనిట్టపరిచ్చిన్నా ఉపాదిన్నక్ఖన్దా.

రూపమేవ భవో రూపభవో, తథా అరూపన్తి ఆకాసానఞ్చాయతనభవగ్గపరిచ్చిన్నా చత్తారో ఉపాదిన్నక్ఖన్దా వుచ్చన్తి. అరూపమేవ భవో అరూపభవో. కామో ఏవ భవోతి కామభవో, సో పన యస్మా యథావుత్తేనత్తేన “కామో”తి వత్తబ్బో హోతి, తస్మా “కామసంఖాతో భవో”తి వుత్తం. కామావచరసంఖాతో వా భవో “కామసంఖాతో భవో”తి వుత్తో. తథా రూపారూపభవోతి ఆహ “ఏస నయో రూపారూపభవేసూ”తి. సఙ్ఖావతం భవోతి ఏత్థ వస్తు-సద్దస్స లోపో దట్టబ్బో. తస్స వా అత్థే అకారం కత్వా “సఙ్ఖాభవో”తిపి పారో. తేనాహ “సఙ్ఖావా”తిఆది. వోకిణ్ణోతి ఏతేన వోకారసద్దస్స కమ్మసాధనతమాహ. వోకిరీయతి పసారీయతి విత్థారీయతీతి వోకారో, వోకిరణం వా వోకారో, సో ఏకస్సేవ ఖన్దస్స వసేన పవత్తత్తా “ఏకో వోకారో”తి వుత్తో, పసటుప్పత్తితి అత్తో.

౬౪౮. కిఞ్చాపి భవనిద్దేసే “సబ్బమ్మి భవగామికమ్మం కమ్మభవో”తి (విభ. ౨౩౪) ఇమినా చేతనాసమ్మయుత్తధమ్మాపి వుత్తా. పుణ్ణాభిసంఖారాదయోవాతి పన అవధారణం పచ్చయధమ్మవిసేసేపి అత్థప్పభేదేన సఙ్ఖారభవగ్గహణేసు అత్థేవ విసేసోతి దస్సనత్తం కతం. తేనాహ “ఏవం సన్తేపీ”తిఆది. సఙ్ఖారభవానం ధమ్మభేదతో న సఙ్ఖారా ఏవ పున వుత్తాతి “సాత్థకమేవిదం పునవచన”న్తి ఏతం అయుత్తన్తి చే? న, భవేకదేసభావేన సఙ్ఖారానం భవోతి పున వుత్తత్తా. పరేన వా ధమ్మవిసేసం అగ్గహేత్వా పునవచనం చోదితన్తి చోదకాభిలాసవసేన “సాత్థకమేవిదం పునవచన”న్తి వుత్తం.

౬౪౯. కామభవాదినిబ్బత్తకస్స కమ్మస్స కామభవాదిభావో ఫలవోహరేన అట్టకథాయం వుత్తో. సహజాతవిజ్ఞాణస్సపి పచ్చయభూతం అవిజ్ఞాహేతుకం సఙ్ఖారగ్గహణేన యం కిఞ్చ కమ్మం పుట్టే వుత్తం, ఇథ పన “సబ్బమ్మి భవగామికమ్మ”న్తి (విభ. ౨౩౪) వచనతో భవస్స నిబ్బత్తకం ఉపాదానహేతుకం విపచ్చనాయ కతోకాసమేవ భవోతి అధిప్పేతో. యం కాముపాదానపచ్చయా రూపభవనిబ్బత్తకం, అరూపభవనిబ్బత్తకఞ్చ కమ్మం కరీయతి, సో కమ్మభవో, తదభినిబ్బత్తా ఖన్దా

ఉపపత్తిభవోతి ఇమమత్థం “ఏస నయో రూపారూపభవేసూ”తి అతిదిసతి. ద్వే కామభవాతి కామకమ్మభవో, కామూపపత్తిభవోతి ద్వే కామభవా. ఏవం “ద్వే రూపభవా, ద్వే అరూపభవా”తి ఏత్థాపి. అన్తోగధే హి విసుం అగ్గహేత్వా అబ్బుంతరగతే ఏవ కత్వా కామభవాదికే కమ్మూపపత్తిభవవసేన దుగుణే కత్వా ఆహ “ఛ భవా”తి.

అవిసీసేనాతి ఉపాదానవసేన భేదం అకత్వా. ఉపాదానభేదాకరణేనేవ చ ద్వాదసప్పభేదస్స సజ్జహవసేన సజ్జహతో “ఛ భవా”తి వుత్తం. అనుపగమ్మాతి అనిస్సాయ, అనామసిత్వాతి అత్తో.

౬౫౦. గోసీలేన, కుక్కురసీలేన చ సమత్తేన సమాదిన్నేన గున్నం, కుక్కురానఞ్చ సహభృతా వుత్తాతి “సీలబ్బతుపాదానవతో ఝానభావనా న ఇజ్జతీ”తి మజ్జామానా తేన రూపారూపభవా న హోంతీతి కేచి వదన్తి. వక్ఖమానేన పన పకారేన పచ్చయభావతో “తం న గహేతబ్బ”న్తి ఆహ. అసుద్ధిమగ్గే చ సుద్ధిమగ్గపరామసనం సీలబ్బతుపాదానన్తి సుద్ధిమగ్గపరామసనేన రూపారూపావచరజ్ఞానానం నిబ్బత్తనం న న యుజ్జతీతి.

అనుస్సవవసేనాతి “సేతవధయజ్జం ఆలభతే భూతికామో”తి ఆదిన్న అనుస్సవవసేన, యథా ఇమే మనుస్సలోకే కామా సమిద్ధా, ఏవం దేవలోకే ఇతో సమిద్ధతరాతి దిట్టానుసారేన వా. పురాణభారతసీతాహరణపసుబంధవిధిఆదిసవనం అస్సద్ధమ్మస్సవనం. ఆది-సద్దేన అసప్పురిసూపనిస్సయం పుట్టే చ అకతపుజ్జాతం, అత్తమిచ్చాపణిధిఞ్చ సజ్జణ్ణాతి. కాయదుచ్చరితాదీనిపీతి అత్తనో అధిప్పితానం కామానం అనుపాయభూతానిపి కాయదుచ్చరితాదీని కరోతి, చిరసగ్గాదిఅత్థం యుద్ధాదివసేనాతి అధిప్పాయో. సన్నిటికే వా పన రజ్జసేనాపతిట్టానాదిసజ్జహే కామే. తదన్తోగధా ఏవాతి తస్మిం దుచ్చరితనిబ్బత్తే, సుచరితనిబ్బత్తే చ కామభవే అన్తోగధా ఏవాతి అత్తో. అన్తోగధాతి చ సజ్జాభవపఞ్చవోకారభవానం ఏకదేసేన అన్తోగధత్తా వుత్తం. న హి తే నిరవసేసా కామభవే అన్తోగధాతి.

సప్పభేదస్సాతి సుగతిదుగ్గతిమనుస్సాదిప్పభేదవతో.

కామావచరసమ్మత్తిభవే పరమదుతియఉచ్ఛేదవాదవసేన, రూపభవే తతియఉచ్ఛేదవాదవసేన, అరూపభవే సేసఉచ్ఛేదవాదవసేన అయమత్తా సుఉచ్చిన్నో హోతీతి తదుపగం కమ్మం కరోతీతి ఆహ “అయం అత్తా నామా”తిఆది. తత్త సుఉచ్చిన్నోతి సకలవట్టుదుక్ఖసముచ్చేదేన సుట్టు ఉచ్చిన్నో, అపునబ్బవుప్పత్తికో హోతీతి అత్తో.

“కామావచరసమ్మత్తిభవే”తి ఇదం పరమదిట్టధమ్మనిబ్బానవాదవసేన వుత్తం, సేసం ఇతరదిట్టధమ్మనిబ్బానవాదవసేన. తత్త కిఞ్చాపి పాళియం (దీ. ని. ౧.౯౩ ఆదయో) రూపావచరజ్ఞానవసేనేవ ఉపరి చత్తారో దిట్టధమ్మనిబ్బానవాదా ఆగతా, దిట్టిగతికో పన యం కిఞ్చే గహేత్వా యథా తథా అభినివిసతీతి అరూపభవగ్గహణం, అరూపజ్ఞానానమ్మి వా చతుత్థరూపసజ్జహతో అరూపభవగ్గహణం, సంతసుఖతాయ వా తంసమజ్జేనో సుఖితభావసామజ్జతో. విగతపరిళాహోతి యథాభిలాసితవిసయూపహరేన, పహనేన చ వూపసంతకామరాగపరిళాహో, దిట్టేవ ధమ్మే నిబ్బానప్పత్తోతి అత్తో.

సుద్ధిమగ్గపరామసనవసేన పవత్తితం యం కిఞ్చే లోకియం సీలం, ఝానఞ్చ సీలబ్బతమిచ్చేవ ఇధాధిప్పేతన్తి ఆహ “ఇదం సీలబ్బతం నామా”తిఆది. కమేన అవత్వా సీలబ్బతుపాదానస్స అన్తే భవపచ్చయతావచనం అత్తవాదుపాదానం వియ అభిణ్ణం అసముదాచారతో, అత్తవాదుపాదాననిమిత్తత్తా చ.

కమ్మభవేతి నిద్ధారణే భుమ్మం. హేతుపచ్చయప్పభేదహేతి ఏత్త మగ్గపచ్చయో చ వత్తబ్బో. దిట్టుపాదానాదీని హి సహజాతకమ్మభవస్స మగ్గపచ్చయా హోంతీతి, తస్మా తాని సహజాతాదీసు హేతుపచ్చయం అపనీయ మగ్గపచ్చయం పక్ఖపిత్వా సత్తధా పచ్చయా హోంతీతి వేదితబ్బాని. సబ్బాని పన అనన్తరసమనన్తరఅనన్తరూపనిస్సయనత్తివిగతాసేవనపచ్చయేహి పచ్చయా హోంతి. నానన్తరస్స ఉపనిస్సయపచ్చయేన పచ్చయా హోంతి. కదాచి ఆరమ్మణపచ్చయాదినాపి, తం పన ఉపనిస్సయపచ్చయేనేవ సజ్ఘహేత్వా వుత్తం “విప్పయుత్తస్స పన ఉపనిస్సయపచ్చయేనేవా”తి.

భవపచ్చయాజాతిఆదిపదవిత్థారకథావణ్ణనా

౬౨౧. జాతీతిఆదీసూతి ఆది-సద్దేన “జాతిపచ్చయా జరామరణం సోకపరిదేవదుక్ఖదోమనస్సుపాయాసా సమ్మవన్తీ”తి (మ. ని. ౩.౧౨౬; సం. ని. ౨.౧; మహావ. ౧; ఉదా. ౧; నేత్తి. ౨౪) సబ్బం సజ్ఘణ్ణాతి. తేనాహ “జాతిఆదీన”న్తిఆది. ఉపపత్తిభవుప్పత్తియేవ జాతీతి ఆహ “న ఉపపత్తిభవో”తి. జాయమానస్స పన జాతి జాతీతి ఉపపత్తిభవోపి అసతి అభావా జాతియా పచ్చయోతి సక్కా వత్తుం. జాయమానరూపపదట్టానతాపి హి రూపజాతియా వుత్తా “ఉపచితరూపపదట్టానో ఉపచయో, అనుప్పబద్ధరూపపదట్టానా సన్తతీ”తి (ధ. సం. అట్ట. ౬౪౧).

జాతానం ఖన్ధానం ఉజ్జౌతతా, అభిమతతా చ హీనపణీతతా. అనిట్టణ్ణో హీనం, ఇట్టం పణీతం. ఆది-సద్దేన సువణ్ణదుబ్బణ్ణహీనుత్తమాదిం సజ్ఘణ్ణాతి. యమకానమ్మి సతన్తి యమకభావేన నిబ్బత్తానమ్మి సమానానం. సో చ సత్తానం విసేసో. భిన్నసన్తానికస్స విసేసకారణస్స సబ్బేన సబ్బం అభావతో “అజ్ఞత్తసన్తానే”తి వుత్తం. అజ్ఞస్స కారణస్స అభావతోతి అత్తసన్తానగతతో అజ్ఞస్స విసేసకారణస్స అనుపలబ్ధమానత్తా, సతి చ తస్మిం సబ్బదా సబ్బేసం అభావతోతి పసజ్ఘస్స దున్నివారణతో కారణే అవిసిట్టో ఫలవిసేసస్స అయుజ్జమానకత్తా. తేనాహ “కమ్మభవహేతుకోవా”తి.

తేన తేనాతి ఇతిబ్యసనాదినా జరామరణతో అజ్ఞోన దుక్ఖధమ్మేన. జరామరణనిమిత్తణ్ణో ఉప్పన్నా సోకాదయో జరామరణాభిసమ్మన్ధా, తదజ్ఞో అనభిసమ్మన్ధా. ఉపనిస్సయకోటియాతి ఉపనిస్సయంసేన, ఉపనిస్సయలేసేనాతి అత్తో. యో హి పట్టానే అనాగతో సతి భావా, అసతి చ అభావా సుత్తన్తపరియాయేన ఉపనిస్సయో, సో “ఉపనిస్సయకోటి”తి వుచ్చతి. పచ్చయమహాపదేసో కిరేసో, యదిదం ఉపనిస్సయోతి.

భవచక్కుకథావణ్ణనా

౬౨౨. న కేవలం సోకాదీనంయేవ జాతి పచ్చయో హోతి, సోకాదీనం పన పచ్చయత్తా అవిజ్ఞాయపి పచ్చయో ఏవాతి దస్సేతుం “యస్మా పనా”తిఆది ఆరద్ధం. ఏత్థాతి పటిచ్చసముప్పాదదేసనాయం. అవిదితాది మిదన్తి మ-కారో పదసన్ధికరో. సతతన్తి సబ్బకాలం యావ అగ్గమగ్గాధిగమా. సమితన్తి సజ్ఘతం, అబ్బోచ్చిన్నన్తి అత్తో.

తేసూతి సోకాదీసు. సిద్ధేసూతి లబ్ధమానేసు. సిద్ధా హోతి అవిజ్ఞా అవినాభావతో.

కామయానస్సాతి కామయమానస్స, కామో వా యానం ఏతస్సాతి కామయానో, తస్స కామవసేన యాయమానస్సాతి అత్తో. ఛన్దజాతస్సాతి జాతతణ్ణాధన్దస్స. పరిహాయన్తీతి విగచ్ఛన్తి. రుప్పతీతి సోకాదినా కుప్పతి.

పరియుట్టనతాయ తిట్టనసీలో పరియుట్టనట్టాయా. “పరియుట్టట్టాయినో”తి వా పారో. తత్త పరియుట్టాతీతి పరియుట్టం, దిట్టిపరియుట్టానం, తేన తిట్టతీతి పరియుట్టట్టాయాతి అత్తో దట్టబ్బో.

పశ్చ పుబ్బనిమిత్తానీతి “మాలా మిలాయన్తి, వత్తాని కిలిస్సన్తి, కచ్చేహి సేదా ముచ్చన్తి, కాయే వేవణ్ణీయం ఓక్కమతి, దేవో దేవాసనే నాభిరమతీ”తి (ఇతిపు. ౮౩) వుత్తాని పశ్చ మరణపుబ్బనిమిత్తానీతి అత్తో. తాని హి దిస్సా కమ్మనిబ్బత్తక్షన్దసజ్ఞతే ఉపపత్తిభవే భవచ్చన్దబలేన దేవానం బలవసోకో ఉప్పజ్జతీతి.

బాలోతి అవిద్వా. తేన అవిజ్ఞాయ కారణభావం దస్సేతి. తివిధం దుక్ఖన్తి తస్సారుప్పకథాసవన, కమ్మకారణాదస్సన, మరణకాలకమ్మోపట్టాననిదానం సోకాదిదుక్ఖం.

ఆసవే సాధేన్తీతి ఆసవే గమేన్తి బోధేన్తీతి అత్తో.

ఏవం సతీతి ఏవం భవచక్కుస్స అవిదితాదితాయ అనాదిభావే సతి. ఆదిమత్తకథనన్తి అవిజ్ఞావసేన ఆదిసబ్బావకథనం. ఆది ఏతస్స అత్తీతి హి ఆదిమం, భవచక్కుం. తస్స భావో ఆదిమత్తం, తస్స కథనం ఆదిమత్తకథనం. విసేసనివత్తిఅత్తో వా మత్తసద్దో, సతి అనాదిభావే అవిజ్ఞా ఆదిమ్మి, మజ్జే, పరియోసానే చ సబ్బత్త సీయాతి ఆదిమత్తాయ అవిజ్ఞాయ కథనం విరుజ్ఞతీతి అత్తో. “అవిజ్ఞా పధానా”తి వత్తా తస్సా పధానభావం దస్సేతుం “అవిజ్ఞాగ్గహణేనా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త అవిజ్ఞాగ్గహణేనాతి అవిజ్ఞాయ ఉప్పాదనేన, అప్పహనేన వా, అత్తనో సన్తానే సన్నిహితభావకరణేనాతి అత్తో. కమ్మాదీనీతి కమ్మవిపాకవట్టాని. పలిబోధేన్తీతి నానాదుక్ఖపరిబ్బూళ్ళో సంసారచారకే నిరోధేన్తి. తేహీతి కిలేసకమ్మవిపాకవట్టేహి. వట్టస్స కారణభావేన పధానత్తా “పధానధమ్మో”తి అవిజ్ఞా కథితా.

తతో అవిజ్ఞాదితో. బ్రహ్మాదినాతి ఆది-సద్దేన పజాపతిస్సరపురిసాదికే సజ్గణ్ణాతి. వదతీతి వదో, తం తం హితాహితం పవత్తాతి అత్తో. వేదేతి, వేదియతీతి వా వేదేయ్యో, సుఖాదిం అనుభవతి, సబ్బవిసయే వా జానాతి, “సుఖితో దుక్ఖితో”తిఆదినా అత్తనా, పరేహి చ జానాతి, జాయతి చాతి అత్తో. బ్రహ్మాదినా వా అత్తనా వాతి వా-సద్దో చ-సద్దత్తో. తేనాహ “కారకవేదకరహిత”న్తి చ-సద్దత్తసమాసం.

ద్వాదసవిధసుజ్ఞాతాసుజ్ఞాన్తి అవిజ్ఞాదీనం ద్వాదసన్నం సుజ్ఞాసభావానం సుజ్ఞాతాయ సుజ్ఞాం ద్వాదసవిధసుజ్ఞాతాసుజ్ఞాం, ధువభావాదిసుజ్ఞాతాయ వా చతుర్బిధమ్మి సుజ్ఞాతం ఏకం కత్వా ద్వాదసగ్గతత్తా ద్వాదసవిధాతి తాయ ద్వాదససుజ్ఞాతాయ సుజ్ఞాన్తి అత్తో.

౬౩౩. పుబ్బన్తాహరణతోతి పుబ్బన్తతో అతీతకోట్టాసతో పచ్చుప్పన్నవిపాకస్స ఆహరణతో. వేదనావసానం పరిచ్ఛిన్నం ఏకం భవచక్కుం హోతి. భవచక్కేకదేసోపి హి భవచక్కున్తి వుచ్చతి. వేదనా వా తణ్ణాసహాయాయ అవిజ్ఞాయ పచ్చయో హోతీతి వేదనాతో అవిజ్ఞా, అవిజ్ఞాతో సజ్ఞారాతి సమ్మజ్ఞసతో వేదనావసానం భవచక్కుం పరిపుణ్ణమేవాతి దట్టబ్బం. అవిజ్ఞాగ్గహణేన వా తణ్ణపాదానాని తదవినాభావతో. సజ్ఞారగ్గహణేన భవో, విజ్ఞాణాదిగ్గహణేన జాతిజరామరణాని, సోకాదయో చ గహితాతి ఏవమ్మి వేదనావసానం భవచక్కున్తి యుత్తమేవేతం. ఏవం తణ్ణామూలకే చ యోజేతబ్బం. ద్విన్నమ్మి హి అజ్ఞామజ్ఞానుప్పవేసో హోతీతి. అవిజ్ఞా ధమ్మసభావం పటిచ్చాదేత్వా విపరీతాభినివేసం కారేన్తి దిట్టిచరితే

సంసారే నయతి, తేసం వా సంసారం సజ్జారాదిపవత్తిం నయతి పవత్తేతీతి సంసారనాయికా వుత్తా. తణ్ణాయ తణ్ణాచరితానం సంసారనాయికాభావే వత్తబ్బమేవ నత్తి.

పరమం భవచక్రం. ఫలుప్పత్తియాతి కత్తుఅత్థే కరణవచనం, కరణత్థే ఏవ వా. విజ్ఞాణాదిపచ్చుప్పన్నఫలుప్పత్తి హి ఇథ దిట్టా, అదిట్టానం పురిమభవే అత్తనో హేతూనం అవిజ్ఞాసజ్జారానం ఫలం అనుప్పాదేత్వా అనుపచ్చిజ్జనం పకాసేతి, పకాసనస్స వా కరణం హోతీతి. అథ వా పురిమభవచక్రం దుతియేన సమ్మన్దం వుత్తన్తి వేదనాసజ్జాతస్స ఫలస్స ఉప్పత్తియా తణ్ణాదీనం హేతూనం అనుపచ్ఛేదం పకాసేతి, తస్మా ఫలుప్పత్తియా కారణభూతాయ పరమస్స భవచక్రస్స హేతూనం అనుపచ్ఛేదప్పకాసనతోతి అత్థో. సజ్జారాదీనమేవ వా ఫలానం ఉప్పత్తియా అవిజ్ఞాదీనం హేతూనం ఫలం అజనేత్వా అనుపచ్ఛేదమేవ, విజ్ఞాణాదిహేతూనం వా సజ్జారాదీనం అనుప్పబన్దమేవ పకాసేతి పరమం భవచక్రం, న దుతియం వియ పరియోసానమ్పీతి “ఫలుప్పత్తియా హేతూనం అనుపచ్ఛేదప్పకాసనతో”తి వుత్తం.

అనుపుబ్బపవత్తిదీపనతోతి “సజ్జారపచ్చయా విజ్ఞాణం, విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూప”నిఆదినా (మ. ని. ౩.౧౨౬; సం. ని. ౨.౧; ఉదా. ౧) ధమ్మానం అనుపుబ్బతో పవత్తియా దీపనతో. “విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూప”ని హి ఏత్థ అపరిపుణ్ణాయతనం కలలరూపం వత్వా తతో ఉద్ధం “నామరూపపచ్చయా సళాయతన”ని సళాయతనప్పవత్తి వుత్తా. **సహుప్పత్తిదీపనతోతి** “ఉపాదానపచ్చయా భవో, భవపచ్చయా జాతీ”తి వా ఉపపత్తిక్ఖన్దానం ఏకజ్ఞం ఉప్పత్తియా దీపనతో. న హి ఏత్థ పరమే వియ భవచక్రే ఆయతనానం కమేన ఉప్పత్తి వుత్తా.

౬౨౪. హేతుఆదిపుబ్బకా తయో సన్ధీ ఏతస్సాతి హేతుఫలహేతుపుబ్బకతిసన్ధి, భవచక్రం. హేతుఫలహేతుఫలవసేన చతుప్పభేదో అజ్ఞానం సజ్ఞహో ఏతస్సాతి చతుభేదసజ్ఞహం. సరూపతో అవుత్తాపి తస్మిం తస్మిం సజ్ఞహి ఆకిరీయన్తి అవిజ్ఞాసజ్జారాదిగ్గహణేహి పకాసీయన్తీతి ఆకారా. అతీతహేతుఆదీనం వా పకారా ఆకారా. కిలేసకమ్మవిపాకా విపాకకిలేసకమ్మేహి సమ్మన్దా హుత్వా పునప్పునం పరివత్తన్తీతి తేసు వట్టనామం ఆరోపేత్వా “తివట్ట”ని వుత్తం, వట్టేకదేసత్తా వా “వట్టానీ”తి వుత్తాని.

సన్ధీనం ఆదిపరియోసానవవత్తితాతి సన్ధీనం పుబ్బాపరవవత్తితాతి అత్థో.

పరితస్సతీతి తం తం వత్థం పరిగ్గహకరణవసేన తస్సతి, తణ్ణాయతీతి అత్థో. ఉపాదియతీతి దళ్లగాహం గణ్ణాతి. **పురిమకమ్మభవస్మిన్తి** పురిమకమ్మభవే సతి.

తస్స చ సబ్బావో కరియమానతా ఏవాతి ఆహ “కమ్మభవే కరియమానేతి అత్థో”తి. దుక్ఖాదీసు మోహోతి దుక్ఖాదీనం ఆదీనవపటిచ్చాదకో అప్పహీనో మోహో. ఆయాహనాతి సమ్మిణ్ణనకా దానాదికిరియాయ పవత్తనకా. ఏకం ఆవజ్ఞనం ఏతేసన్తి ఏకావజ్ఞనా, తేసు ఏకావజ్ఞనేసు. సత్తమే చేతనా భవో. “యా కాచి వా పన చేతనా భవో, సమ్మయుత్తా ఆయాహనా సజ్జారా”తి ఇదం యథాదస్సితాయ ధమ్మట్టితిజ్ఞాణభాజనీయే వుత్తాయ పటిసమ్మిదాపాళియా (పటి. మ. ౧.౪౨) వసేన వుత్తం. తత్థ హి “చేతనా భవో”తి ఆగతా. భవనిద్దేసే పన “సాత్థతో”తి ఏత్థ “చేతనావ సజ్జారా, భవో పన చేతనాసమ్మయుత్తాపీ”తి విభజ్ఞపాళివసేన దస్సితం. “తత్థ కతమో పుజ్ఞాభిసజ్జారో? కుసలా చేతనా కామావచరా”తిఆదినా హి సజ్జారానం చేతనాభావో విభజ్ఞపాళియం (విభ. ౨౨౬) వుత్తో. తత్థ పటిసమ్మిదాపాళియం “చేతనాసమ్మయుత్తా విపాకధమ్మత్తా సవిపాకేన ఆయాహనసజ్జాతేన సజ్జతాభిసజ్జరణకిచ్చేన సజ్జారా”తి వుత్తా. విభజ్ఞపాళియం “సబ్బమ్మి

భవగామికమ్మం కమ్మభవో”తి (విభ. ౨౩౪) భవస్స పచ్చయభావేన భవగామిభావతో, కమ్మసంసృతసహాయతాయ కమ్మభావతో చ ఉపపత్తిభవం భావేన్నీతి “భవో”తి వుత్తా. ఉపపత్తిభవభావనాకిచ్చం పన చేతనాయ సాతీసయన్తి పటిసమ్మిదాపాళియా చేతనా “భవో”తి వుత్తా. భవాభిసంస్థరణకిచ్చం చేతనాయ సాతీసయన్తి విభజ్జపాళియం “కుసలా చేతనా”తిఆదినా (విభ. ౨౨౬) చేతనా “సంజ్ఞారా”తి వుత్తా. తస్మా తేన తేన పరియాయేన ఉభయం ఉభయత్థ వత్తుం యుత్తన్తి నత్థేత్థ విరోధో. తస్స ఫలే ఉపపత్తిభవే నికామనాతి “తస్స సుతం హోతి ‘చాతుమహారాజికా దేవా దీఘాయుకా వణ్ణవన్తో సుఖబహులా’తి”ఆదిసుతానుసారేన భావిని ఉపపత్తిభవే అభికంఠనా. గహణన్తి కాముపాదానం కిచ్చేనాహ. పరామసనన్తి ఇతరాని. ఆయుహనావసానేతి తీసుపి అత్థవికప్పేసు వుత్తస్స ఆయుహనస్స అవసానే.

ఇథాతి ఇమస్మిం పచ్చప్పన్నభవే. భవంతరస్స అతీతభవస్స ఇమినా పచ్చప్పన్నభవేన పటిసన్ధానం భవంతరపటిసన్ధానం, భవంతరభావేన వా పటిసన్ధానం భవంతరపటిసన్ధానం, తస్స వసేన. యం పటిసన్ధీతి వుచ్చతి, తం విజ్ఞాణన్తి సమ్మన్తో. తథా హి విజ్ఞాణం “పటిసన్ధానపచ్చపట్టాన”న్తి వుచ్చతి. గట్ఠేతి మాతుకుచ్చియం, గట్టావత్థాయం వా.

ద్వీసు అత్థవికప్పేసు వుత్తే ఆయుహనసంజ్ఞారే “తస్స పుబ్బభాగా”తి ఆహ, తతియే అత్థవికప్పే వుత్తే “తంసమ్మయుత్తా”తి. తంసమ్మయుత్తా అవిజ్ఞా గహితావ హోతీతి సమ్మన్తో. దహరస్స చిత్తప్పవత్తి భవజ్జబహులా యేభుయ్యేన భవంతరజనకకమ్మాయూహనసమ్మత్థా న హోతీతి “ఇథ పటిపక్కత్తా ఆయతనాన”న్తి వుత్తం. “కమ్మకరణకాలే సమ్మోహో దస్సితో”తి ఏతేన కమ్మస్స పచ్చయభూతం సమ్మోహం దస్సేతి, న కమ్మసమ్మయుత్తమేవ.

“తత్థ పురిమభవస్మిం పఞ్చ కమ్మసమ్మారా, ఏతరహి పఞ్చ విపాకధమ్మా, ఏతరహి పఞ్చ కమ్మసమ్మారా, అనాగతే పఞ్చ విపాకధమ్మాతి దస ధమ్మా కమ్మం, దస ధమ్మా విపాకో, ఇతి ద్వీసు రానేసు కమ్మం, కమ్మవట్టం, ద్వీసు రానేసు విపాకో, విపాకవట్టన్తి కమ్మసంజ్ఞేవో చ విపాకసంజ్ఞేవో చ, కమ్మభవో చ విపాకభవో చ కమ్మవట్టఞ్చా విపాకవట్టఞ్చా, కమ్మపవత్తఞ్చా విపాకపవత్తఞ్చా, కమ్మసంతతి చ విపాకసంతతి చ, కిరియా చేవ కిరియాఫలఞ్చాతి -

“ఏవం సముప్పన్నమిదం సహేతుకం,
దుక్ఖం అనిచ్చం చలమిత్తరద్ధువం;
ధమ్మేహి ధమ్మా పభవన్తి హేతునో,
న హేత్థ అత్తావ పరోవ విజ్ఞతి.

“ధమ్మా ధమ్మే సజ్జనేన్తి, హేతుసమ్మారపచ్చయా;
హేతునఞ్చా నిరోధాయ, ధమ్మో బుద్ధేన దేసితో.

“హేతుసు ఉపరుద్ధేసు, చిన్నం వట్టం న వట్టతి;
ఏవం దుక్ఖంతకిరియాయ, బ్రహ్మచరియిధ విజ్ఞతి;
సత్తే చ నుపలబ్బన్తే, నేవుచ్చేదో న సస్సత”న్తి. (విభ. అట్ట. ౨౪౨);

తత్త కమ్మానేవ విపాకం సమ్మరన్ని వడ్డేన్తి కమ్మసమ్మారా, కమ్మం వా సజ్ఞారభవా, తదుపకారకాని అవిజ్ఞాతణ్ణుపాదానాని కమ్మసమ్మారా. పటిసన్నిదాయకో వా భవో కమ్మం, తదూపకారకా యథావుత్తా ఆయుహనసజ్ఞారా, అవిజ్ఞాదయో చ కమ్మసమ్మారాతి కమ్మిచ్చా కమ్మసమ్మారా చ కమ్మసమ్మారాతి ఏకసేసవసేన కమ్మసమ్మారగ్గహణం వేదితబ్బం. దస ధమ్మా కమ్మన్ని అవిజ్ఞాదయోపి కమ్మసహాయతాయ కమ్మసరిక్ఖకా, తదూపకారా చాతి “కమ్మ”న్ని వుత్తా. సజ్ఞిప్పన్ని ఏత్త అవిజ్ఞాదయో, విజ్ఞాణాదయో చాతి సజ్ఞేపో, కమ్మం, విపాకో చ. “కమ్మం విపాకో”తి ఏవం సజ్ఞిపీయతీతి వా సజ్ఞేపో, అవిజ్ఞాదయో, విజ్ఞాణాదయో చ. సజ్ఞేపభావసామజ్ఞోన పస ఏకవచనం కతన్ని దట్ఠబ్బం, సజ్ఞేపసద్దో వా భాగాధివచనన్ని కమ్మభాగో కమ్మసజ్ఞేపో.

ఏవం సముప్పన్నన్ని కమ్మతోపి విపాకో. తణ్ణాపి “అవిజ్ఞాతో సజ్ఞారా”తి ఏవం సముప్పన్నం, తిసన్నిఆదివసేన వా సముప్పన్నం ఇదం భవచక్కిన్ని అత్తో. ఇత్తరన్ని గమనధమ్మం, వినస్సధమ్మన్ని అత్తో. తేన ఉప్పాదవయవంతతాదీపకేన అనిచ్చసద్దేన, వికారాపత్తిదీపకేన చలసద్దేన చ అదీపితం కాలంతరట్ఠాయితాభావం విభావేతి. అద్ధువన్ని ఏతేన ధిరభావాభావనిస్సారతం. హేతు ఏవ సమ్మారా హేతుసమ్మారా. “రానసో హేతుసో”తి (కథా. 3౫౫; పటి. మ. ౧.౪౪) ఏత్త ఏవం వుత్తం వా రానం, అజ్ఞామ్మి తస్స తస్స సాధారణం కారణం సమ్మారో, అసాధారణం హేతు. ఏవన్ని ఏవం హేతుతో ధమ్మమత్తసమ్మవే, హేతునిరోధా చ వట్టచ్చేదే ధమ్మే చ తంనిరోధాయ దేసితే సతీతి అత్తో. బ్రహ్మచరియం ఇథ బ్రహ్మచరియధ సత్తే చాతి ఏత్త చ-సద్దో “ఏవం బ్రహ్మచరియిచ్చా విజ్జతి, సస్సతుచ్చేదా చ న హోన్తి”తి సముచ్చయత్తో. ఏవజ్ఞో హేతుఆయత్తే ధమ్మమత్తసమ్మవే సత్తో నుపలబ్భతి, తస్మిచ్చా ఉపలబ్భన్తే సస్సతో, ఉచ్చేదో వా సియాతి నుపలబ్భన్తే తస్మిం నేవ ఉచ్చేదో న సస్సతన్ని వుత్తం హోతి.

౬౫౫. సచ్చప్పభవతోతి సచ్చతో, సచ్చానం వా పభవతో చ.

కుసలాకుసలం కమ్మన్ని వట్టకథాయ వత్తమానత్తా సాసవన్ని విజ్ఞాయతి. అవిసేసేనాతి “చేతనా చేతనాసమ్మయుత్తకా”తి విసేసం అకత్వా, సబ్బమ్మి తం కుసలాకుసలం కమ్మం సముదయసచ్చన్ని వుత్తన్ని అత్తో. “తణ్ణా చ...పే.... అవసేసా చ సాసవా కుసలా ధమ్మా”తి (విభ. ౨౦౮-౨౧౦) హి చేతనాచేతనాసమ్మయుత్తవిసేసం అకత్వా వుత్తన్ని, అరియసచ్చవిసేసం వా అకత్వా సముదయసచ్చన్ని వుత్తన్ని అత్తో. సచ్చవిభజ్ఞే హి సబ్బేపి కిలేసా సబ్బమ్మి భవగామికమ్మం “సముదయసచ్చ”న్ని వుత్తం. దుతియసచ్చం పభవో ఏతస్సాతి దుతియసచ్చపభవం. ఉపాదానపచ్చయా భవోతి ఉపపత్తిభవస్స, కమ్మభవస్స చ అధిప్పేతత్తా వుత్తం “పఠమదుతియసచ్చద్వయ”న్ని.

౬౫౬. వత్థూసూతి ఆరమ్మణేసు, దుక్ఖాదీసు వా పటిచ్చాదేతబ్బేసు వత్థూసు. సమ్మోహేతీతి ధమ్మసభావం జానితుం పటివిజ్ఞితుం అదేన్తి తస్స పటిచ్చాదనవసేన సమ్మోహేతి. వత్థున్ని ఇథ ఆరమ్మణం అధిప్పేతం. అజ్ఞామజ్ఞాచ్చ ఉపత్తిమ్మేతి అజ్ఞామజ్ఞాసన్నిస్సయేన వినా రాతుం అసక్కింతా ద్వే నళకలాపా వియ. సవిసయేతి యథాసకం విసయే రూపాయతనాదికే. జాయమానానం ఖడ్ధానం వికారభావేన లబ్భమానా జాతి తే జనేన్తి వియ హోతీతి వుత్తం “ఖన్ధే చ జనేతీ”తి. తేనాహ “తేసం అభినిబ్బత్తిభావేన పవత్తత్తా”తి. పాకభేదభావచ్చా అధితిట్ఠతీతి ఏత్తాపి “ఖన్ధే జనేతీ”తి ఏత్త వుత్తనయేనేవ అత్తో గహేతబ్బో. పాకభేదవసేన వత్తతిచ్చేవ అత్తో. పచ్చతీతి పాకో, భిజ్జతీతి భేదో, పాకో చ భేదో చ పాకభేదం, తస్స భావం పచ్చనం, భిజ్జనచ్చాతి అత్తో. సోకాదీసం అధిట్ఠానత్తాతి తేసం కారణత్తా, తేహి సిద్ధాయ అవిజ్ఞాయ సహితేహి సజ్ఞారేహి పచ్చయో చ హోతి భవంతరపాతుభావాయాతి అధిప్పాయో. చుతిచిత్తం వా పటిసద్ధివిజ్ఞాణస్స అనంతరపచ్చయో హోతీతి “పచ్చయో చ

హోతి భవంతరపాతుభావాయా”తి వుత్తం. తం పన చుతిచిత్తం అవిజ్ఞాసజ్ఞారహితం భవంతరస్స పచ్చయో న హోతితి ససహాయత్తదస్సనత్తమాహ “సోకాదీనం అధిట్టానత్తా”తి. ద్వేధాతి అత్తనో అత్తనో సరసేన, ధమ్మంతరపచ్చయభావేన చాతి ద్వేధా ద్వేధా. బ్యాపనిచ్చాలోపేన హి నిద్దేసో.

౬౫౭. “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తి ఏతేన సజ్ఞారానం పచ్చయుప్పన్నతాదస్సనేన “కో ను ఖో అభిసజ్ఞరోతితి ఏస నో కల్లో పఞ్ఞో”తి దస్సేతి, తేనేతం కారకదస్సననివారణం. అత్తా భవతో భవంతరం సజ్కమతీతి దస్సనం అత్తసజ్కన్తిదస్సనం, తం సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణుప్పత్తివచనేన నివారితం హోతి. పఞ్చన్నం ఖిన్నానం అభేదతో ఏకో అత్తాతి గహణం ఘనసజ్ఞా, తం యమకతాలకన్తం భిన్నస్తేన వియ “విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూపమత్తమేత”న్తి వచనేన నివారితం హోతి. “ఏవమాదిదస్సననివారణ”న్తి ఏతేన “సోచతి పరిదేవతి దుక్ఖితో”తిఆదిదస్సననివారణమాహ. సోకాయోపి హి పచ్చయాయత్తా అవసవత్తితోతి “జాతిపచ్చయా జరామరణం సోక...పే.... సమ్మవన్తి”తి (మ. ని. ౩.౧౨౬; సం. ని. ౨.౧; ఉదా. ౧) ఏతేన వుత్తమేవాతి. మిచ్చాదస్సననివారణతోపీతి కారకదస్సనాదినానావిధమిచ్చాభినివేసనివారణతోపి.

౬౫౮. “సలక్ఖణసామజ్ఞలక్ఖణవసేనా”తి ఏతేన సబ్బప్పకారేన ధమ్మానం యాథావతో అదస్సనమాహ తదుభయవినిముత్తస్స ధమ్మేసు పరమత్థతో పస్సితబ్బభావస్స అభావతో. ఉపక్ఖలనం వియ దుక్ఖుప్పత్తిహేతుతో. పతనం వియ భవంతరపపాతతో. గణ్ఠపాతుభావో వియ దుక్ఖతాసూలయోగతో, కిలేసాసుచిపగ్గరణతో చ. గణ్ఠభేదపీళకా వియాతి భేదనత్తం పచ్చమానే గణ్ఠే తస్స ఉపరి జాయమానా ఖుద్దకపీళకా వియ, గణ్ఠస్స వా అనేకధాభేదే పీళకా వియ. ఘట్టనం వియ సజ్ఞట్టనరసతాయ ఫస్సో. ఘట్టనదుక్ఖం వియాతి ఘట్టనతో జాతం దుక్ఖం వియ తివిధదుక్ఖతావసేన తిస్సన్నమ్మి వేదనానం దుక్ఖభావతో. పటికారాభిలాసో వియాతి సముదాయస్స ఏకదేసనిదస్సనభావేనాహ. అసప్పాయగ్గహణం వియ బహువిధానత్థుప్పత్తినిమిత్తతో. అసప్పాయలేపనం వియ దుక్ఖహేతునో ససన్తానే సన్నిధాపనతో. గణ్ఠవికారపాతుభావో వియ అత్తభావగణ్ఠస్స నిబ్బత్తివికారభావతో, తన్నిమిత్తఞ్చస్స సూనభావాదిసమ్మవతో. సూనతాసరాగపుబ్బగ్గహణాదయో హి గణ్ఠవికారా. సరసతో గణ్ఠస్స భిజ్జనం పాకేన వినా న హోతితి భేదగ్గహణేవస్స పాకోపి గహితోతి కత్వా ఆహ “గణ్ఠభేదో వియ జరామరణ”న్తి. గణ్ఠస్స వా వినదిసాపత్తి, భిజ్జనఞ్చ గణ్ఠభేదో, తత్థ వినదిసాపత్తి పాకోతి వేదితబ్బం.

ఉపమాహి భవచక్కుం విజ్ఞాపేత్తేన ఏకాధిట్టానేహి ఉపమావిసేసేహి తం విజ్ఞాపేత్వా ఇదాని నానాధిట్టానేహి విజ్ఞాపేతుం “యస్మా వా”తిఆది వుత్తం. తత్థ పటలాభిభూతచక్కుకో రూపాని న పస్సతి, కిఞ్చి పస్సంతోపి విపరీతం పస్సతి, ఏవం అవిజ్ఞాభిభూతో దుక్ఖాదీని న పటిపజ్జతి న పస్సతి, మిచ్చా వా పటిపజ్జతీతి పటలం వియ అవిజ్ఞా. కోసకారకిమి వియ అత్తనావ కతత్తా, వట్టస్స అత్తనో ఏవ పరిబ్బమనకారణత్తా చ కోసప్పదేసా వియ సజ్ఞారా. సజ్ఞారపరిగ్గహం వినా పతిట్టం అలభమానం విజ్ఞాణం పరిణాయకపరిగ్గహం వినా పతిట్టం అలభమానో రాజకుమారో వియాతి పరిగ్గహేన వినా పతిట్టాలాభో ఏత్థ ఉపమోపమేయ్యసామజ్ఞం. ఉపపత్తినిమిత్తన్తి కమ్మాదిఆరమ్మణమాహ. పరికప్పనతోతి ఆరమ్మణకరణతో, సమ్మయుత్తేన వా వితక్కేన వితక్కునతో. దేవమనుస్సమిగవిహజ్ఞాదివివిధప్పకారతాయ మాయా వియ నామరూపం. పతిట్టావిసేసేన వుద్ధివిసేసాపత్తితో వనప్పగుమ్మా వియ సళాయతనం. ఆయతనానం వिसయివिसయభూతానం అజ్ఞామజ్ఞాభిముఖభావో ఆయతనఘట్టనం. తతో ఆయతనఘట్టనతో ద్వయసజ్ఞట్టనుప్పత్తితో, వేదనాదుక్ఖహేతుతో చ అగ్గి వియ ఫస్సో. సపరిళాహతో దాహో వియ వేదనా. ఉపరూపరి తణ్ణాపవడ్డనతో లోణూదకపానం వియ వिसయానుభవనం. ఆరమ్మణే పాతుకమ్యతాభావతో పిపాసా వియ తణ్ణా. తదస్సుపాదానన్తి తం అభిలాసకరణం తణ్ణాదిట్టాభినన్తనం అస్స

తంసమగ్గినో పుగ్గలస్స, తదస్స వా భవేయ్య ఉపాదానం. బ్యసనావహతాయ అజాననతో భవుపాదానం మచ్చస్స బళిసుపాదానం వియ. ఏత్థ చ సజ్ఞారాదీనం కోసప్పదేసపరిణాయకాదీహి ద్వీహి ద్వీహి సదిసతాయ ద్వే ద్వే ఉపమా వుత్తాతి వేదితబ్బా.

౬౩౯. కోచి అగమ్మీరో ఏవ గమ్మీరో వియ ఖాయతి పురాణతిణపణ్ణాదిభరితో పబ్బతసజ్ఞేపే జలాసయో వియ, న ఏవమయం. అయం పన గమ్మీరోవ హుత్వా ఓభాసతి పకాసతి దిస్సతీతి గమ్మీరావభాసో. యథారహంతి అత్థాదివసేన యథానురూపం.

జాతితో జరామరణం న న హోతి, హోతి ఏవాతి అవధారణే సిద్ధే “సియా ను ఖో జరామరణం జాతితో, అజ్ఞాతోపీ”తి ఆసజ్ఞాయం తదాసజ్ఞానివత్తనత్థం “న చ జాతిం వినా అజ్ఞాతో హోతీ”తి వుత్తం. తత్థ అజ్ఞాగ్గహణం జాతియా పటియోగీవిసయం, న అజ్ఞామత్తవిసయం “జాతిం వినా”తి వచనతో. తేనస్స నాజ్ఞాం జాతియా సహకారీకారణభూతం నివత్తితం హోతి. ఏస నయో ఇతో పరేసుపి. ఇత్థన్తి ఇదం పకారం, ఇమినా పకారేనాతి అత్తో.

జాతిపచ్చయసమ్మూతసముదాగతట్తోతి జాతిపచ్చయసమ్మూతం హుత్వా సహితస్స అత్తనో పచ్చయానురూపస్స ఉద్ధం ఉద్ధం ఆగతభావో, అనుప్పవత్తట్తోతి అత్తో. అథ వా సమ్మూతట్తో చ సముదాగతట్తో చ సమ్మూతసముదాగతట్తో. “న జాతితో జరామరణం న హోతి, న చ జాతిం వినా అజ్ఞాతో హోతీ”తి హి జాతిపచ్చయసమ్మూతట్తో వుత్తో. ఇత్థిజ్ఞా జాతితో సముదాగచ్ఛతీతి జాతిపచ్చయసముదాగతట్తో, యా యా జాతి యథా యథా పచ్చయో హోతి, తదనురూపపాటుభావోతి అత్తో.

తత్థ “న జాతితో జరామరణం న హోతీ”తి ఇమినా జరామరణస్స జాతిపచ్చయతాయ అవితథతం దస్సేతి, “న జాతిం వినా అజ్ఞాతో జరామరణం హోతీ”తి ఇమినా అనజ్ఞాధత్తం, “ఇత్థిజ్ఞా జాతితో సముదాగచ్ఛతీ”తి ఇమినా తథతం. తేన చ యథా పచ్చయధమ్మా అత్తనో పచ్చయుప్పన్నానం పచ్చయభావే, తథా అవితథా అనజ్ఞాథా, ఏవం పచ్చయుప్పన్నధమ్మాపి తబ్బావేతి దస్సేతి. ఏస నయో సేసేసుపి. “హేతుఫలే ఇాణం అత్థపటిసమ్మిదా”తి ఏతేన వచనేన అత్థస్స హేతుఫలభావో కథం ఇాతబ్బోతి? “అత్థపటిసమ్మిదా”తి ఏతస్స సమాసపదస్స అవయవపదత్థం దస్సేన్నేన “హేతుఫలే ఇాణ”న్తి వుత్తత్తా. “అత్థే పటిసమ్మిదా అత్థపటిసమ్మిదా”తి ఏత్థ హి “అత్థే”తి ఏతస్స అత్థం దస్సేన్నేన “హేతుఫలే”తి వుత్తం, “పటిసమ్మిదా”తి ఏతస్స అత్థం దస్సేన్నేన “ఇాణ”న్తి, తస్మా హేతుఫలఅత్థసద్ధా ఏకత్థా, ఇాణపటిసమ్మిదా చాతి ఇమమత్థం వదన్తేన సాధితో అత్థస్స హేతుఫలభావో.

యేనాకారేనాతి యేన పవత్తిఆకారేన. సభావధమ్మా హి పచ్చయవిసేససిద్ధేన పవత్తిఆకారేన విసిట్టాకారా హోన్తి. తేనాహ “సబ్బే ధమ్మా సబ్బాకారేన బుద్ధస్స భగవతో ఇాణముఖే ఆపాథమాగచ్ఛన్తీ”తి (మహాని. ౧౩౬; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮౩). యదవత్థాతి యాయ అవత్థాయ అవత్తితా. అవత్థావిసేసవన్తో హి ధమ్మా తేన తేన అవత్థావిసేసేన తం తం అత్థకిచ్చం సాధేతుం సమత్థా హోన్తి. స్వాయం పవత్తిఆకారో, అవత్థావిసేసో చ అవిజ్ఞాయపి అనుపచితకుసలసమ్మారేహి దురవబోధతో ఏవ ఇాణేన అలబ్బనేయ్యపతిట్తో చాతి ఆహ “తస్స...పే.... గమ్మీరో”తి. తస్స ఆకారస్స, అవత్థాయ చ. హేతుమ్హి ఇాణన్తి ఏత్థ హేతునో ధమ్మపరియాయతా వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బా.

అస్సాతి పటిచ్చసముప్పాదస్స. తేన తేన కారణేనాతి తేన తేన వేనేయ్యానం బుజ్జనానుగుణతాసజ్ఞాతేన కారణేన. తత్తాతి తస్మిం దేసనప్పకారే. అనులోమపటిలోమతోతి నయిధ పచ్చయుప్పాదా పచ్చయుప్పన్నుప్పాదసజ్ఞాతం అనులోమం, పచ్చయనిరోధా పచ్చయుప్పన్ననిరోధసజ్ఞాతశ్చ పటిలోమమాహ. ఆదితో పన అన్తగమనమనులోమం, అన్తతో చ ఆదిగమనం పటిలోమమాహ. ఆదితో పట్టాయ అనులోమదేసనాయ, అన్తతో పట్టాయ పటిలోమదేసనాయ చ తిసన్ధిచతుసజ్ఞేపం. “ఇమే చత్తారో ఆహారా కింనిదానా”తిఆదికాయ (సం. ని. ౨.౧౧) వేమజ్జతో పట్టాయ పటిలోమదేసనాయ, “చక్కుశ్చ పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్కువిజ్ఞాణం, తిణ్ణం సజ్జతి ఫణ్ణో, ఫస్సపచ్చయా వేదనా”తిఆదికాయ (మ. ని. ౧.౨౦౪, ౪౦౦; మ. ని. ౩.౪౨౧, ౪౨౨-౪౨౬; సం. ని. ౨.౪౩-౪౨; ౨.౪.౬౦; కథా. ౪౬౨, ౪౬౭) అనులోమదేసనాయ చ ద్విసన్ధితిసజ్ఞేపం. “సంయోజనీయేసు, భిక్షవే, ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సినో విహరతో తణ్ణా పవడ్డతి, తణ్ణాపచ్చయా ఉపాదాన”త్తిఆదీసు (సం. ని. ౨.౨౩, ౨౭) ఏకసన్ధిద్విసజ్ఞేపం. కత్థచి ఏకగ్గోపి చ పటిచ్చసముప్పాదో దేసితో, సో “తత్ర, భిక్షవే, సుతవా అరియసావకో”తిఆదినా (సం. ని. ౨.౬౨) దస్సితో ఏవ.

అవిజ్ఞాదీనం సభావో పటివిజ్ఞీయతీతి పటివేధో. వుత్తం హేతం అట్టకథాయం “తేసం తేసం వా తత్థ తత్థ వుత్తధమ్మానం పటివిజ్ఞీతబ్బో సలక్ఖణసజ్ఞాతో అవిపరీతసభావో పటివేధో”తి (ధ. సం. అట్ట. నిదానకథా). జాననలక్ఖణస్స జ్ఞాణస్స పటిపక్ఖభూతో అవిజ్ఞాయ అజ్ఞాణట్టో. ఆరమ్మణస్స పచ్చక్ఖకరణేన దస్సనభూతస్స పటిపక్ఖభూతో అదస్సనట్టో. యేన పనేసా దుక్ఖాదీనం యాథావసరసం పటివిజ్ఞీతుం న దేతి, ఛాదేత్వా పరియోనన్ధిత్వా తిట్టతి, సో తస్సా సచ్చాసమ్మటివేధట్టో. అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారేకదేసో సరాగో, అజ్ఞో విరాగో. రాగస్స వా అపటిపక్ఖభావతో రాగపవడ్డకో అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారో సబ్బోపి సరాగో, ఇతరో తప్పటిపక్ఖభావతో విరాగో. “దీఘరత్తం హేతం, భిక్షవే, అస్సుతవతో పుదుజ్జనస్స అజ్ఞోసితం మమాయితం పరామట్టం ‘ఏతం మమ, ఏసోహమస్మి, ఏసో మే అత్తా’తి (సం. ని. ౨.౬౨) అత్తపరామాసస్స విజ్ఞాణం విసేసతో వత్తు వుత్తన్తి విజ్ఞాణస్స సుజ్ఞాతట్టో గమ్మిరో. అత్తా విజానాతి సంసరతీతి సబ్బాపారతాసజ్కన్తి అభినివేసబలవతాయ అబ్యాపారట్టఅసజ్కన్తిపటిసన్ధిపాతుభావట్టా చ గమ్మిరా. నామరూపస్స పటిసన్ధిక్ఖణే ఏకుప్పాదో, పవత్తియం విసుం విసుం యథారహం ఏకుప్పాదో, నామస్స రూపేన, రూపస్స చ నామేన అసమ్మయోగతో వినిబ్బోగో, నామస్స నామేన, రూపస్స చ రూపేన, ఏకచ్చస్స ఏకచ్చేన అవినిబ్బోగో యోజేతబ్బో. ఏకుప్పాదేకనిరోధే హి అవినిబ్బోగే అధిప్పేతే సో రూపస్స చ ఏకకలాపవృత్తినో లబ్భతి. అథ వా ఏకచతువోకారభవేసు నామరూపానం అసహవత్తనతో అజ్ఞామజ్ఞావినిబ్బోగో, పశ్చావోకారభవే సహవత్తనతో అవినిబ్బోగో చ వేదితబ్బో.

అధిపతియట్టో నామ ఇథ ఇన్ద్రియపచ్చయభావో. “లోకోపేసో ద్వారాపేసా ఖేత్తమ్మేత”న్తి (ధ. సం. ౨౯౮-౨౯౯) వుత్తా లోకాదిఅత్థా చక్ఖాదీసు పశ్చాదు యోజేతబ్బా. మనాయతనస్సాపి లుజ్జనతో, మనోసమ్మస్సాదీనం ద్వారఖేత్తభావతో చ ఏతే అత్థా సమ్మవన్తి ఏవ. ఆపాధగతానం రూపాదీనం పకాసనయోగ్యతాలక్ఖణం ఓభాసనం చక్ఖాదీనం విసయిభావో, మనాయతనస్స విజాననం. సజ్జట్టనట్టో విసేసతో చక్ఖసమ్మస్సాదీనం పశ్చాన్నం, ఇతరే ఛన్నమ్మి యోజేతబ్బా. పుసనశ్చ ఫస్సస్స సభావో, సజ్జట్టనం రసో, ఇతరే ఉపట్టానాకారా. ఆరమ్మణరసానుభవనట్టో రసవసేన వుత్తో, వేదయితట్టో లక్ఖణవసేన. సుఖదుక్ఖమజ్జత్తభావా యథాక్కమం తిస్సన్నం వేదనానం సభావవసేన వుత్తా. అత్తా వేదయతీతి అభినివేసస్స బలవతాయ నిజ్జీవట్టో వేదనాయ గమ్మిరో. నిజ్జీవాయ వా వేదనాయ వేదయితం నిజ్జీవవేదయితం, నిజ్జీవవేదయితమేవ అత్తో నిజ్జీవవేదయితట్టో. సప్పీతికతణ్ణాయ అభినన్దితట్టో, బలవతరతణ్ణాయ గిలిత్వా పరినిట్టాపనం

అజ్ఞోసానట్టో. ఇతరో సాధారణవసేన వేదితబ్ధో. ఆదానగ్గహణాభినివేసట్టా చతున్నమ్మి ఉపాదానానం సమానా, పరామాసట్టో వుత్తో దిట్టుపాదానాదీనమేవ, తథా దురతిక్కమట్టో. “దిట్టికన్తారో”తి (ధ. స. ౩౯౨) హి వచనతో దిట్టినం దురతిక్కమతా, దళ్లగ్గహణత్తా వా చతున్నమ్మి దురతిక్కమట్టో యోజేతబ్ధో. దురతిక్కమతాయపి హి తణ్ణాయ సముద్ధట్టో వుత్తో. యోనిగతితినివాసేసుఖిపనన్తి సమాసే భుమ్మవచనస్స అలోపో దట్టబ్ధో. ఏవణ్ణో తేన ఆయుహనాభిసజ్జరణపదానం సమాసో హోతి. జరామరణజ్ఞం మరణప్పధానన్తి మరణట్టా ఏవ ఖయాదయో గమ్మీరాతి దస్సితా. నవనవానణ్ణో ఖయేన ఖణ్ణిచ్చాదిపరిపక్కప్పవత్తి జరాతి, ఖయట్టో వా జరాయ వుత్తోతి దట్టబ్ధో. నవభావాపగమో హి ఖయోతి వత్తుం యుత్తోతి. విపరిణామట్టో ద్వన్నమ్మి. సన్తతివసేన వా జరాయ ఖయవయభావో, సమ్ముతిఖణికవసేన మరణస్స భేదవిపరిణామతా యోజేతబ్బా.

౬౬౦. అత్తనయాతి అత్థానం నయా, అవిజ్ఞాదిఅత్థేహి ఏకత్తాదీ సకేన భావేన నయన్తి గమేన్తితి ఏకత్తాదయో, తేసం నయాతి వుత్తా. నీయన్తితి హి నయాతి. అత్థా ఏవ వా ఏకత్తాదిభావేన నీయమానా ఇాయమానా అత్తనయాతి వుత్తా. నీయన్తి ఏతేహీతి వా నయా, ఏకత్తాదీహి చ అత్థా “ఏక”న్తిఆదినా నీయన్తి, తస్మా ఏకత్తాదయో అత్థానం నయాతి అత్తనయా.

అజ్ఞురాదిభావేనాతి అజ్ఞురపత్తనాళఖిన్ధసాఖాపల్లవపలాసాదిభావేన పవత్తమాసే అవయవే ఏకజ్ఞం గహేత్వా సన్తానానుపచ్ఛేదేన బీజం రుక్ష్ణభావం పత్తం రుక్ష్ణభావేన పవత్తం తఇచ్చ ఏకత్తేన వుచ్చతీతి సన్తానానుపచ్ఛేదో యథా ఏకత్తం, ఏవం ఇథాపి అవిజ్ఞాసజ్ఞారాదిహేతుహేతుసముప్పన్నానం సన్తానానుపచ్ఛేదో ఏకసన్తతిపతితతా ఏకత్తనయోతి దస్సేతి. “హేతుఫలసమ్మన్ధేనా”తి ఏతేన సన్తానానుపచ్ఛేదం విభావేతి. సతిపి హి హేతుఫలానం పరమత్థతో భేదే హేతుభావేన, ఫలభావేన చ తేసం సమ్మన్ధభావోయేవేత్థ సన్తానానుపచ్ఛేదో, యతో యస్మిం సన్తానే కమ్మం నిబ్బత్తం, తత్థేవ ఫలుప్పత్తితి కతస్స వినాసో, అకతస్స అబ్బాగమో చ నత్తితి. ఏకత్తగ్గహణతోతి హేతుఫలానం భేదం అనుపధారేత్వా హేతుం, ఫలఇచ్చ అభిన్నం కత్వా ఉభిన్నం ఏకభావస్స అభేదస్స గహణేన. “తదేవ విజ్ఞాణం సన్ధావతి సంసరతీ”తిఆదినా సస్సతదిట్టం ఉపాదియతి.

లక్ష్మణవవత్థానన్తి సభావవవత్థానం హేతునో, ఫలస్స చ భిన్నసభావతావబోధో. భిన్నసన్తానస్సేవాతి సమ్మన్ధరహితస్స నానత్తస్స గహణతో అణ్ణో మతో, అణ్ణో జాతో, తస్మా “సత్తన్తరో ఉచ్చిన్నో, సత్తన్తరో ఉప్పన్నో”తి గణ్ణన్తో ఉచ్చేదదిట్టం ఉపాదియతి.

అష్టేహి ఉప్పాదేతబ్బన్తి ఆనేత్వా సమ్మన్తో. బ్యాపారాభావో అనభిసన్ధితాయ అబ్యావటతా. సమ్మా పస్సన్తోతి “నిరీహో నిజ్జీవా ధమ్మమత్తా”తి పస్సన్తో. సభావో ఏవ నియమో సభావనియమో “ససమ్మార్గగిణో ఉద్ధముఖతా, ససమ్మారవాయునో తిరియగమన”న్తి ఏవమాది వియ. తేన సిద్ధో యథాసకం పచ్చయుప్పన్నస్స హేతుభావో. “కస్సచి కత్తునో అభావా న కాచి కిరియా ఫలపబ్ధిన్తి”తి అకిరియదిట్టం ఉపాదియతి.

“ఖీరతో దధి, న ఉదకతో, తిలతో తేలం, న వాలికతో”తి సబ్బతో సబ్బసమ్మవాభావదస్సనేన అహేతుకదిట్టం హేతుఅనురూపమేవ ఫలం పస్సన్తో అకిరియదిట్టం పజహతి. యతో కుతోచీతి యది అణ్ణాస్మా అణ్ణస్స ఉప్పత్తి సీయా, వాలికతో తేలస్స, ఉచ్చుతో ఖీరస్స కస్మా ఉప్పత్తి న సీయా, తస్మా న కోచి కస్సచి హేతు అత్థేతి అహేతుకదిట్టం,

అవిజ్ఞమానేపి హేతుమ్ని నియతతాయ తిలగావీసుక్యసోణితాదీహి తేలఖీరసరీరాదీని పవత్యస్తీతి నియతివాదశ్చ
ఉపాదియతీతి విజ్ఞాతబ్బం యథారహం.

౬౬౧. కస్మా? యస్మా ఇదశ్చో భవచక్రం అపదాలేత్వా సంసారభయమతీతో న కోచి సుపినంతరేపి అత్థీతి సమ్బంధో.
అగాధం అప్పతిటం దురతియానం దురతిక్రమం. అసనివిచక్రమివాతి అసనిమణ్డలమివ. తశ్చో నిమ్మధనమేవ,
నానిమ్మధనం పవత్యతి, ఏవం భవచక్రమ్ని ఏకస్తదుక్తుత్పాదనతోవ “నిచ్చనిమ్మధన”ని వుత్తం.

జాణాసినా అపదాలేత్వా సంసారభయమతీతో నత్థీతి ఏతస్స సాధకసుత్తం దస్సేంతో “వుత్తమ్మి చేత”నిఆదిమాహ.
తస్తూనం ఆకులకం తన్తాకులకం, తన్తాకులకమివ జాతా తన్తాకులకజాతా, కిలేసకమ్మవిపాకేహి అతివియ జటితాతి అత్తో.
కులియా సకుణియా నీడం కులికం, తం వియ జాతా కులికుణ్డికజాతా. ముజ్జా వియ, పబ్బజా వియ చ భూతా జాతా
ముజ్జపబ్బజభూతా. తదుభయం కిర తిణం ఆకులం జటితం హుత్వా వడ్డతి. వడ్డీయా అభావతో అపాయం, దుక్ఖగతిభావతో
దుగ్గతిం, సుఖసముస్సయతో వినిపతితత్తా వినిపాతశ్చ, చతుబ్బిధం అపాయం “ఖన్ధానశ్చ పటిపాటీ”తిఆదినా (విసుద్ధి.
౨.౬౧౯; దీ. ని. అట్ట. ౨.౯౦) ఆపసాదనావణ్ణనా; సం. ని. అట్ట. ౨.౨.౬౦; అ. ని. అట్ట. ౨.౪.౧౯౯; విభ. అట్ట. ౨౨౬
సజ్ఞారపదనిద్దేస; ధ. సం. అట్ట. నిదానకథా; సు. ని. అట్ట. ౨.౨౨౩; ఉదా. అట్ట. ౩౯; ఇతివు. అట్ట. ౧౪, ౨౮; ధేరగా. అట్ట.
౧.౬౭, ౯౯; పటి. మ. అట్ట. ౨.౧.౧౧౭; చూళని. అట్ట. ౬; బు. వం. అట్ట. ౨.౨౮) వుత్తం సంసారశ్చ నాతివత్తతి. సంసారో
ఏవ వా సబ్బో ఇథ వడ్డీఅపగమాదిఅత్థేహి అపాయాదినామకో వుత్తో కేవలం దుక్ఖక్షణ్ణభావతో.

పజ్ఞాభూమినిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి సత్తరసమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౧౮. దిట్టవిసుద్ధినిద్దేసవణ్ణనా

నామరూపపరిగ్రహకథావణ్ణనా

౬౬౨. యా విసుద్ధియో సమ్మాదేతబ్బాతి సమ్మన్దో. ఇమేసు యథావిచారితేసు ఖన్ధాదీసు విపస్సనాయ భూమిభూతేసు ధమ్మేసు. గత్థస్స ఉగ్గణ్ణనం వాచుగ్గతకరణం ఉగ్గహో, పరితో సబ్బధాపి అత్థస్స ఇాతుమిచ్ఛా పరిపుచ్ఛా, సవనుపపరిక్ఖాదివసేన తదత్థస్స మనసికారవిధి, తదుభయవసేన యస్మా తత్థపి ఇాణం స్వాసేవితం హోతి, తస్మా వుత్తం “ఉగ్గహపరిపుచ్ఛావసేన ఇాణపరిచయం కత్వా”తి, ఖన్ధాదీసు సుతమయం ఇాణం ఉప్పాదేత్వాతి అత్తో. విత్థారితమేవ, తస్మా తత్థ విత్థారితనయానుసారేన సీలవిసుద్ధి సమ్మాదేతబ్బాతి అధిప్పాయో. ఉపచారసమాధిపి అప్పనాసమాధి వియ విపస్సనాయ అధిట్ఠానభావతో చిత్తవిసుద్ధియేవాతి ఆహ “సఉపచారా”తి. వేదితబ్బాతి అత్తనో సంతానే నిబ్బత్తనవసేనేవ వేదితబ్బా. ఏవణ్ణో తా పచ్చక్షతో విదితా నామ హోన్తి, తస్మా వేదితబ్బా సమ్మాదేతబ్బాతి వుత్తం హోతి. వేదితబ్బాతి వా సమాపత్తిసుఖాధిగమవసేన అనుభవితబ్బాతి అత్తో. న హి కేవలేన జాననమత్తేన చిత్తవిసుద్ధియం పతిట్ఠితో నామ హోతి, న చ తత్థ అపతిట్ఠాయ ఉపరివిసుద్ధిం సమ్మాదేతుం సక్కాతి.

నామరూపానం యథావదస్సనన్తి నామస్స, రూపస్స చ విభజ్జ యథాభూతసభావదస్సనం. నామగ్గహణేన చేత్థ వేదనాదీనం చతున్నం తేభూమకానం ఖన్ధానం గహణం, న “విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూప”న్తి ఏత్థ వియ విజ్ఞాణం వినా, నాపి “నామఇచ్చ రూపఇచ్చ”తి (దీ. ని. ౩.౩౦౪, ౩౦౫; ధ. స. దుకమాతికా ౧౦౯) ఏత్థ వియ సనిబ్బానేహి లోకుత్తరక్ఖన్దేహి సద్ధిన్తి దట్టబ్బం.

౬౬౩. యాతి పజ్జతి ఏతేనాతి యానం, సమథోవ యానం సమధయానం, తం ఏతస్స అత్థితి సమధయానికో. ఝూనే, ఝూనూపచారే వా పతిట్ఠాయ విపస్సనం అనుయుజ్జాన్తస్సేతం నామం, తేన సమధయానికేన . “ఠపేత్వా నేవసణ్ణానాసణ్ణాయతన”న్తి ఇదం భవగ్గధమ్మానం ఆదికమ్మికస్స దుప్పరిగ్గహతాయ వుత్తం. లక్ఖణరసాదివసేన పరిగ్గహేతబ్బా ఇాణేన పరిచ్ఛిజ్జ గహేతబ్బా, పరిగ్గహవిధి పన ఖన్ధనిద్దేసీ (విసుద్ధి. ౨.౪౨౧ ఆదయో) వుత్తా ఏవాతి అధిప్పాయో. ఆరమ్మణాభిముఖనమనం ఆరమ్మణేన వినా అప్పవత్తి, తేన నమనట్ఠేన, నామకరణట్ఠేన వా. వేదనాదయో హి అరూపధమ్మా సబ్బదాపి చ ఫస్సాదినామకత్తా పథవీఆదయో వియ కేసకుమ్భాదినామంతరానాపజ్జనతో అత్తనావ కతనామతాయ నామకరణట్ఠేన “నామ”న్తి వుచ్చన్తి. అథ వా అధివచనసమ్మసో వియ అధివచనం నామం అన్తరేన అనుపచితసమ్మారానం గహణం న గచ్చన్తితి నామాయత్తగ్గహణతాయ వేదనాదయో “నామ”న్తి వుచ్చన్తి, రూపం పన వినాపి నామసవనం అత్తనో రుప్పనసభావేనేవ గహణం గచ్చతి. వవత్థాపేతబ్బన్తి అసజ్కరతో ఠపేతబ్బం, అణ్ణమణ్ణం, రూపేన చ అమిస్సితం కత్వా చిత్తే ఠపేతబ్బన్తి అత్తో.

నామరూపపరిగ్గహో చ నామ యావదేవ తస్స పటినిస్సజ్జనత్తన్తి తదనురూపమేవ నిదస్సనం దస్సేన్తో “యథా నామా”తిఆదిమాహ. రుప్పనతోతి ఏత్థ రుప్పనట్ఠో “సీతాదివిరోధిపచ్చయసన్నిపాతే వినదిసుప్పత్తీ”తిఆదినా (విసుద్ధి. మహాటీ. ౨.౪౩౨) ఖన్ధనిద్దేసవణ్ణనాయం వుత్తోయేవ. ఏవం విసుం నామపరిగ్రహం, రూపపరిగ్రహా ఇదస్సేత్వా ఇదాని ఏకజ్ఞం నామరూపపరిగ్రహం దస్సేతుం “తతో నమనలక్ఖణ”న్తిఆది వుత్తం.

౬౬౪. ఇతి అరూపముఖేన విపస్సనాభినివేసం దస్సేత్వా ఇదాని రూపముఖేన తం దస్సేన్తో “సుద్ధవిపస్సనాయానికో పనా”తిఆదిమాహ. తత్త సమధయానికస్స సమధముఖేన విపస్సనాభినివేసో, విపస్సనాయానికస్స పన సమధం అనిస్సాయాతి ఆహ “సుద్ధవిపస్సనాయానికో”తి, సమధభావనాయ అమిస్సితవిపస్సనాయానవాతి అత్తో. అయమేవ వా సమధయానికోతి యథాపుత్తో సమధయానికో ఏవ వా. తేన సమధయానికస్సాపి రూపముఖేన విపస్సనాభినివేసో లబ్భతి, న అరూపముఖేనవాతి దస్సేతి. తేసం తేసం ధాతుపరిగ్గహముఖానన్తి “యం ధద్ధలక్ఖణం, అయం పథవీధాతూ”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౧.౩౦౮) సజ్జేపమనసికారాదివసేన పుత్తేసు తేరససు ధాతుపరిగ్గహముఖేసు. కమ్మసముట్ఠానో నామ కేసో చమ్మబ్బన్తరగతో. తత్థేవాతి తస్మింయేవ కమ్మసముట్ఠానే కేసే. కాయప్పసాదస్స వియ భావస్సాపి సకలసరీరబ్యాపితాయ “భావస్స అత్థితాయ”తి వుత్తం. పున తత్థేవాతి తస్మింయేవ కేససజ్జితే రూపసముదాయే. అపరానిపీతి పుట్టే వుత్తాని కమ్మసముట్ఠానాని వీసతి, ఇమాని ఆహారసముట్ఠానాదీని చతువీసతి రూపానీతి సబ్బానిపి చతుచత్తాలీస, తత్తా ఖో తత్త లబ్బమానసంతతీససామజ్ఞోన వేదితబ్బం. “చతుచత్తాలీసా”తి చ ఇదం సద్దస్స అనియతత్తా వుత్తం. న హి సబ్బకాలం ఉతుచిత్తతో రూపం ఉప్పజ్జంతం ససద్దమేవ ఉప్పజ్జతీతి. ఏవన్తి యథా కేసే, ఏవం లోమాదీసు చతుసముట్ఠానికేసు. చతువీసతికోట్టాసీసూతి ద్వత్తింసాయ కోట్టాసీసు వక్ఖమానే అట్ట కోట్టాసే అపనేత్వా చతువీసతికోట్టాసీసు. సేదాదీనం ఆతపూపతాపాదినా, చిత్తవికారేన చ ఉప్పజ్జనతో తే ఉతుచిత్తసముట్ఠానా వుత్తా.

ద్వత్తింసకోట్టాసగతేసు రూపేసు పాకటేసు జాతేసు తదజ్ఞానిపి పాకటాని హోన్తి తానిపి దస్సేతుం “అపరే”తిఆది వుత్తం. తత్త అపరే దస ఆకారాతి తేజోవాయోకోట్టాసవసేన అపరే దస ఆకారా. కమ్మజేతి భూతకథనం, న విసేసనం అసితాదిపరిపాచకస్స తేజస్స అకమ్మజస్స అభావతో. తథా చిత్తజేతి చ ఏకన్తచిత్తసముట్ఠానత్తా అస్సాసపస్సాసానన్తి కేచి, తం న, అచిత్తజసన్తానే పవత్తానం ఉతుజభావతో. అబ్బన్తరట్టా ఏవ హి తే చిత్తజా, న బహిద్ధా, తస్మా తత్త “చిత్తజే”తి ఇదం విసేసనమేవ, అయత్తా అత్తో హేట్టా ఆనాపానకథాయం వుత్తోయేవ. సీసీసూతి సన్తప్పనాదివసేన చేవ ఉద్ధజ్జమాదివసేన చ పవత్తేసు తేజోవాయోకోట్టాసీసు.

చక్ఖుదసకాదీసు పథానరూపం చక్ఖాదయోతి తేసు లబ్బమానం వత్తుద్వారభావం అవయవకిచ్చం సముదాయే ఆరోపేత్వా వుత్తం “వత్తుద్వారవసేన పశ్చా చక్ఖుదసకాదయో”తి. వత్తువసేన హదయవత్తుదసకజ్ఞాతి యోజేతబ్బం, ఏకయోగనిద్దిట్టానమ్మి ఏకదేసో అనువత్తతీతి. సబ్బానిపీతి యథాపుత్తగణనాయం చతున్న వుతిచతుసతాధికాని సహస్సరూపరూపాని. కోట్టాసావయవానం పన తదవయవకలాపానశ్చ భేదే గయ్ఘమానే అతివియ తతో బహుతరో రూపభేదో హోతి, సో పన భేదో ఇథ ఆదికమ్మికస్స దుప్పరిగ్గహోతి న గహేతబ్బో.

కామం వత్తువసేనాపి అరూపధమ్మా పాకటా హోన్తి, ద్వారవసేన పన పరిగ్గహో అనాకులోతి కత్వా వుత్తం “ద్వారవసేన అరూపధమ్మా పాకటా హోన్తి”తి . సబ్బసజ్ఞాహికవసేన “ఏకాసీతి లోకియచిత్తానీ”తి వుత్తం, లాభినో ఏవ పన మహగ్గతచిత్తాని సుపాకటాని హోన్తి. అవిసీసేనాతి సాధారణతో. ఫస్సాదయో హి సత్త చేతసికా చక్ఖువిజ్ఞాణాదీహిపి ఉప్పజ్జనతో సబ్బచిత్తుప్పాదసాధారణా. సబ్బేపి తేతి ఏకాసీతి లోకియచిత్తాని, తంసమ్మయుత్తఫస్సాదయోతి సబ్బేపి తే అరూపధమ్మే. ఆరమ్మణాదివిభాగేన పన చిత్తుప్పాదభేదే గయ్ఘమానే తతో బహుతరో ఏవ హోతి, సో పన ఇథ నాధిప్పేతో.

౬౬౫. అస్స చక్ఖుపసాదస్స నిస్సయభూతా పన చతస్సో ధాతుయోతి సమ్మన్తో. సహజాతరూపాని తస్స చక్ఖుపసాదస్స ఇచ్చేవ సమ్మన్తో. తత్థేవాతి తస్మింయేవ ససమ్మారచక్ఖుపదేసే. అనుపాదిన్నరూపానీతి పుట్టే

వుత్తరూపానం ఉపాదిన్నరూపత్వా వుత్తరం, అకమ్మజరూపానీతి అట్టో. సీసానీతి పరమం చక్షునో వుత్తరత్వా తతో సీసాని, తేన పన సద్ధిం చతుపజ్ఞాన రూపాని హోన్తి. చక్షుదసకాదీసు ఏకస్సపి అగ్గహేతబ్బతో “అవసీసాని తేచత్తాలీస రూపానీ”తి వుత్తరం. సద్ధస్స అనియతత్వా తం అగ్గహేత్వా “తేచత్తాలీస రూపానీ”తి వత్వా పున ఉతుచిత్తసముట్టానో ద్వే సద్ధే గహేత్వా “పజ్ఞాచత్తాలీసా”తి కేచివాదో దస్సితో.

అవసీసరూపానీతి “దస ధాతుయో”తి వుత్తే ద్వాదస రూపధమ్మే రపేత్వా అవసీసాని ఛ నిప్పన్నరూపాని. రూపరూపానేవ హి ఇథ పరిగ్గయ్యన్తి, న రూపపరిచ్ఛేదవికారలక్షణాని. చక్షుసన్నిస్సయరూపారమ్మణభావసామజ్ఞోన, చిత్తభావసామజ్ఞోన చ కుసలాకుసలవిపాకతాయ దువిధమ్మి చక్షువిజ్ఞాణం చిత్తన్వేవ వుత్తరం. ఏవన్తి ఇమినా “చక్షుం నిస్సాయా”తిఆదినా వుత్తరం, అవుత్తజ్ఞ “సోతం నిస్సాయా”తిఆదికం సజ్ఞంతాతి. మనోవిజ్ఞాణధాతుతి ఏత్థపి “ఏకా”తి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం “ఏకా మనోవిజ్ఞాణధాతు”తి. అడ్డేన ఏకాదస అడ్డేకాదస, అడ్డం వా ఏకాదసమం ఏతాసన్తి అడ్డేకాదస. అడ్డటమాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో.

౬౬౬. చక్షుధాతుయం వుత్తరయేనేవాతి “యం లోకో సేతకణ్ణమణ్ణలవిచిత్త”న్తిఆదినా (విసుద్ధి. ౨.౬౬౦) వుత్తరయేన.

౬౬౭. ఇథ భిక్కు ఇమస్మిం సరీరేతి అజ్ఞతం విపస్సనాభినివేసదస్సనవసేన వుత్తరం. తేనేవ హి ఏకస్సేవ భావస్స గహేతత్తా “సత్తరస రూపాని సమ్మసనుపగానీ”తి ఆహ. సమ్మసీతుం సక్కుణేయ్యాని సమ్మసనం ఉపగచ్ఛన్తీతి సమ్మసనుపగాని, సమ్మసనీయానీతి అట్టో. ఆకార-గ్గహణేన విజ్ఞాత్తిద్వయం వుత్తరం, వికార-గ్గహణేన లహుతాదిత్తయం, ఇతరేన ఆకాసధాతుతి వదన్తి. ఆకార-గ్గహణేన పన విజ్ఞాత్తిద్వయేన సద్ధిం లక్షణరూపమాహ. తమ్మి హి రూపానం ఉప్పజ్జనాదిఆకారమత్తన్తి. అన్తరపరిచ్ఛేదోతి తంతంకలాపానం అసంకరకారణతాయ అన్తరభూతో పరిచ్ఛేదో . యది న సమ్మసనుపగాని, ఆకారాదిమత్తాని చ, కథం రూపానీతి ఆహ “అపిచ ఖో”తిఆది.

౬౬౮. ఏవం ద్వాచత్తాలీసాయ కోట్టాసానం వసేన విత్థారతో రూపపరిగ్గహం తదనుసారేన విత్థారతో ఏవ నామపరిగ్గహం విభావేత్వా తతో సంఖిత్తసంఖిత్తతరసంఖిత్తతమవసేన, అట్టారసధాతువసేన, ద్వాదసాయతనవసేన, పజ్ఞాక్షణ్ణవసేన చ రూపారూపపరిగ్గహం దస్సేత్వా అతిసంఖిత్తనయేనాపి దస్సేతుం “యం కిళ్ళీ రూప”న్తిఆది వుత్తరం.

యథా చ ధాతుఆదివసేన, ఏవం ఇన్ద్రియసచ్చపటిచ్చసముప్పాదవసేనపి రూపారూపపరిగ్గహో వేదితబ్బో. కథం? ఇన్ద్రియవసేన తావ చక్షాదీని పజ్ఞా, ఇత్థిపురిసిన్ద్రియాని చాతి సత్త ఇన్ద్రియాని రూపం, మనిన్ద్రియం, పజ్ఞా వేదనిన్ద్రియాని, సద్ధాదీని పజ్ఞా చాతి ఏకాదస నామం, జీవితిన్ద్రియం నామజ్ఞా రూపజ్ఞా, పచ్చిమాని తీణి ఇథ అనధిప్పేతాని లోకుత్తరత్తా. దుక్ఖసచ్చం నామజ్ఞా రూపజ్ఞా, సముదయసచ్చం నామం, ఇతరాని ఇథ నాధిప్పేతాని లోకుత్తరత్తా. పచ్చయాకారే ఆదితో తీణి అజ్ఞాని నామం, చతుత్థపజ్ఞామాని నామజ్ఞా రూపజ్ఞా, ఛట్టసత్తమఅట్టమనవమాని నామం, దసమం నామజ్ఞోవ నామరూపజ్ఞా, పచ్చిమాని ద్వే పచ్చేకం నామజ్ఞా రూపజ్ఞాతి ఏవం తత్త తత్త వుత్తరయానుసారేన ఇన్ద్రియసచ్చపచ్చయాకారవసేనపి నామరూపపరిగ్గహో కాతబ్బో. ఏవం పన నామరూపపరిగ్గహస్స విభాగేన కథనే పయోజనం హేట్టా వుత్తమేవ.

౬౬౯. కామం వేదనాదీసు అరూపధమ్మేసు న ఉత్తరుత్తరా వియ పురిమపురిమా సుఖుమా, తథాపి సజ్జట్టనేన వికారఆపజ్జనకే రూపధమ్మే ఉపాదాయ సబ్బేపి తే సుఖుమా ఏవాతి ఆహ “సుఖుమత్తా అరూపం న ఉపట్టాతీ”తి. సమ్మసితబ్బన్తి సమ్మదేవ లక్ఖణాదితో వీమంసితబ్బం. మనసికాతబ్బన్తి తథా చిత్రే రపేతబ్బం. పరిగ్గహితబ్బన్తి పరిచ్ఛేదకారికాయ పజ్ఞాయ పరిచ్ఛిజ్జ గహేతబ్బం. వవత్థపేతబ్బన్తి అజ్ఞామజ్ఞాం అసజ్కరతో వినిచ్ఛితబ్బం. అస్సాతి యోగినో . సువిక్ఖాలితన్తి సువిసోధితం. ఆదికమ్మికస్స హి కమ్మట్టానం పరిగ్గణ్ణత్తస్స యావ ధమ్మా సుపరిబ్యత్తం న ఉపతిట్టన్తి, తావ తే తప్పటిచ్చాదకసమ్మోహబలేన అభిభూతా అవిసుద్ధా నామ హోన్తి, అసజ్కరతో ఉపట్టానాభావతో అజ్ఞామజ్ఞాఞ్చ జటితా. యదా పన సమ్మసనాదివిధినా తం విభూతం హోతి, తదా తే సువిక్ఖాలితా, నిజ్జటా చ నామ హోన్తి. తేనాహ “యథా యథా హీ”తిఆది. ఆదికమ్మికస్స అరూపధమ్మా యేభుయ్యేన రూపధమ్మే ఆరబ్బ పవత్తనాకారేన గహణం గచ్ఛన్తీతి కత్వా వుత్తం “తదారమ్మణా అరూపధమ్మా”తి. తేనేవ హి హేట్టా “తస్సేవం పరిగ్గహితరూపస్స ద్వారవసేన అరూపధమ్మా పాకటా హోన్తీ”తి వుత్తం, న వత్తువసేనాతి.

ఇదాని రూపపరిగ్గహో అరూపపరిగ్గహస్స ఉపాయో, ఉపత్థమ్మో చాతి యథావుత్తమత్తం ఉపమాహి పకాసేతుం “యథా హీ”తిఆది వుత్తం. ముఖనిమిత్తన్తి ముఖస్స పటిచిమ్మం. తత్రిదం ఉపమాసంసన్దనం – చక్షుమా పురిసో వియ యోగావచరో, తస్స చక్షు వియ యోగినో కమ్మట్టానపరిగ్గాహకజ్ఞాణం, ఆదాసం వియ రూపపరిగ్గహో, ముఖనిమిత్తం వియ అరూపపరిగ్గహో, ఆదాసస్స అపరిసుద్ధకాలో వియ రూపపరిగ్గహస్స అవిక్ఖాలితకాలో, తదా ముఖనిమిత్తస్స అపజ్ఞాయనం వియ రూపపరిగ్గహస్స అవిసుద్ధతాయ అరూపధమ్మానం అనుపట్టానం, ఆదాసస్స పునప్పునం పరిమజ్జనం వియ రూపపరిగ్గహస్స పునప్పునం విసోధనం, సుపరిమజ్జితే ఆదాసే సుబ్యత్తం ముఖనిమిత్తస్స పజ్ఞాయనం వియ సువిక్ఖాలితే నిజ్జటే రూపపరిగ్గహే అరూపధమ్మానం సుట్టు ఉపట్టానన్తి. ఇమినా నయేన తేలత్తికోపమాదీసుపి యథారహం ఉపమాసంసన్దనం వేదితబ్బం. తిలపిట్టన్తి తిలచుణ్ణం. కతకట్టిన్తి కతకబీజం. కలలకద్దమన్తి తనుకద్దమం.

తప్పచ్చనీకకిలేసాతి తస్స అరూపధమ్మపరిగ్గాహకజ్ఞాణస్స విబన్ధభావేన పటిపక్ఖభూతా సమ్మోహాదికిలేసా. ఉచ్చాదిఉపమాసు ఇదం ముఖమత్తస్స దస్సనం – యథా ఉచ్చరసం గహేతుకామో ఉచ్చాని ఉచ్చయన్తే పక్ఖిపిత్వా ఏకవారం ద్వీవారం యన్తక్కమనమత్తేన ఉచ్చరసే అనిక్ఖమన్తే న ఉచ్చాని ఛడ్డేత్వా గచ్ఛతి, యథా వా చోరే గహేత్వా తేహి కతకమ్మం జానితుకామో ద్వత్తిప్పహరమత్తేన తేసు తమత్తం అకథేన్తేసు న తే ముఞ్చతి, యథా వా పన గోదమ్మకో గోణం దమేతుకామో ధురే తం యోజేత్వా ఏకవారం ద్వీవారం తస్మిం పథేన అగచ్ఛన్తే న విస్సజ్జేతి, యథా చ దధిం మన్థేత్వా నవనీతం గహేతుకామో దధికలసియం మన్థం పక్ఖిపిత్వా సకిం, ద్వీక్ఖత్తుం వా మన్థస్స భమనమత్తేన నవనీతే అనుప్పజ్జన్తే న దధిం ఛడ్డేతి, యథా వా పన మచ్ఛే పచిత్వా ఖాదితుకామో ఏకవారం ద్వీవారం అగ్గిదానమత్తేన మచ్ఛేసు అపచ్చన్తేసు న తే ఛడ్డేతి. “అథ ఖో నం పునప్పునం పరిమజ్జితీ”తి ఏత్థ వుత్తనయానుసారేన “అథ ఖో నం ఉచ్చయన్తే పునప్పునం ఉప్పీళేతీ”తిఆదినా సబ్బత్థ ఉపమత్థో యోజేతబ్బో.

అరూపధమ్మానం ఉపట్టానాకారకథావణ్ణనా

౬౭౦. ఆకిరీయన్తి అభిముఖా హోన్తి ఏతేహీతి ఆకారా, అరూపధమ్మానం ఉపట్టానస్స ముఖభూతా పుసనానుభవనవిజాననప్పకారాతి ఆహ “అరూపధమ్మా తీహి ఆకారేహి ఉపట్టహన్తీ”తిఆది. ఆరమ్మణే పవత్తమాసేసు చిత్తచేతసికేసు అసతిపి పుబ్బాపరియే పుసనలక్ఖణో ఫస్సో, తత్థ సబ్బపరమం అభినిపతన్తో వియ హోతీతి వుత్తం

“పఠమాభినిపాతో ఘనో”తి. తేనస్స పుసనాకారేన సుపాకటభావేన ఉపట్టానం దస్సేతి. ఘనో పన ఉపట్టితే యస్మిం ఆరమ్మణో నో ఘనో, తస్స అనుభవనలక్షణా వేదనా, సజ్ఞాననలక్షణా సజ్ఞా, ఆయాహనలక్షణా చేతనా, పటివిజాననలక్షణం విజ్ఞాణన్ని ఇమేపి పాకటా హోంతీతి ఆహ “తంసమ్మయుత్తా వేదనా”తిఆది. ఏవం సలక్షణసంఘేపతో చతుధాతువవత్థానవసేన ఘస్సముఖేన అరూపపరిగ్గహం దస్సేత్వా ఇదాని విత్థారతో చతుధాతువవత్థానవసేన తం దస్సేతుం “తథా కేసే”తిఆది వుత్తం. తత్థ కేసే పథవీధాతుతి కేససజ్ఞాతే పథవీకోట్టాసే పథవీధాతు. లక్షణవిభత్తితో హి ధాతువవత్థానదస్సనమేతం.

పునపి ద్వీన్నం ధాతువవత్థానానం వసేన వేదనాముఖేన అరూపపరిగ్గహం దస్సేతుం “ఏకస్సా”తిఆది వుత్తం. తత్థ తస్స రసానుభవనకవేదనాతి ధద్ధభావసజ్ఞాతస్స ఫోట్టబ్బసభావస్స అనుభవనవసేన పవత్తవేదనా.

అపరస్సాతి ఏత్థాపి వుత్తనయేనేవ సమ్మన్తో వేదితబ్బో. తత్థ ఆరమ్మణపటివిజాననన్తి ధద్ధతాసజ్ఞాతఫోట్టబ్బారమ్మణపటివిజాననం. కాయద్వారాభినిహతం, కేవలం వా మనోద్వారికజవనవిజ్ఞాణమాహ. తస్సో “పథవీధాతు కక్షళలక్షణా”తి పటివిజానాతి, ఇతరం పన కక్షళలక్షణపటివిజాననమత్తమేవాతి.

ఏతేనేవ ఉపాయేనాతి య్వాయం సలక్షణసంఘేపతో, సలక్షణవిభత్తితో చ ధాతువవత్థానవసేన రూపపరిగ్గహం దస్సేత్వా తత్థ రితస్స ఘస్సాదిముఖేన అరూపపరిగ్గణ్ణనుపాయో దస్సేతో, ఏతేనేవ ఉపాయేన. కమ్మసముత్థానకేసేతి చతుసముత్థానకేసతో నిద్ధారితే కమ్మసముత్థానకేసే. కక్షళలక్షణాతిఆదినా నయేనాతి ఆది-సద్దేన న కేవలం “పగ్గరణలక్షణా ఆపోధాతు”తిఆదినా లక్షణవిసేసేన సద్ధిం ధాత్వంతరానియేవ, అథ ఖో ఏకసముత్థానాదిభేదాని కోట్టాసంతరానిపీతి దట్టబ్బం. తేనేవాహ “ద్వాచత్తాలీసాయ ధాతుకోట్టాసేసూ”తి. సబ్బం నయభేదం అనుగత్వాతి య్వాయం ద్వాచత్తాలీసాయ ధాతుకోట్టాసేసు పథవీధాతుఆదీనం లక్షణాదితో వవత్థాపనవసేన నానావిధో రూపపరిగ్గహనయో వుత్తో, తం సబ్బం నయభేదం నయవిసేసం అనుగత్వా, చక్కుధాతుఆదీసు రూపపరిగ్గహముఖేసు అరూపపరిగ్గహదస్సనవసేన యోజనా కాతబ్బాతి అధిప్పాయో. తత్త్రిదం యోజనాముఖమత్తదస్సనం - ఏకస్స తావ “చక్కుధాతు రూపాభిఘాతారహభూతప్పసాదలక్షణా, దట్టుకామతానిదానకమ్మసముత్థానభూతప్పసాదలక్షణా వా”తిఆదినా (ధ. స. అట్ట. ౬౦౦) నయేన ధాతుయో పరిగ్గణ్ణంతస్స “పఠమాభినిపాతో ఘనో, తంసమ్మయుత్తా వేదనా”తి సబ్బం యోజేతబ్బం. తథా “యథావుత్తలక్షణాయ చక్కుధాతుయా రసానుభవనకవేదనా వేదనాక్ఖన్తో”తిఆది యోజేతబ్బం. తథా “యథావుత్తలక్షణా చక్కుధాతు”తి, “ఆరమ్మణపటివిజాననం విజ్ఞాణం విజ్ఞాణక్ఖన్తో”తిఆదినా సబ్బం యోజేతబ్బం. ఆయతనాదివసేన రూపపరిగ్గహముఖేసుపి ఏసేవ నయో.

౬౭౧. యథా నామ హేటిమర్ఘానం సుభావితం వసీభావం పాపితమేవ ఉపరిర్ఘానస్స పాదకం పదట్టానం హోతి, న పటిలద్ధమత్తం, ఏవం రూపపరిగ్గహో సువిసుద్ధో నిజ్జటో నిగ్గమ్మా ఏవ అరూపపరిగ్గహస్స పాదకం పదట్టానం హోతి, న అవిసుద్ధో, తస్మా రూపారూపస్స ఏకదేసేపి అనుపట్టితే నో అవిసుద్ధో ఏవ నామ హోతి, పగేవ బహూసు అనుపట్టితేసూతి దస్సేన్తో ఆహ “సచే హి”తిఆది. పబ్బతేయ్యా గావీ వియ బాలా అబ్బత్తా అభేత్తజ్ఞా.

ఖగ్గేనాతి ఖగ్గగ్గేన. సముగ్గన్తి మజ్జాసాసదిసం మహాసముగ్గం. అపరిగ్గహితకమ్మట్టానస్స అవిభత్తం వియ ఉపట్టహస్తమ్మి నామరూపం విభత్తసభావమేవ, తస్స చ విభాగో కమ్మట్టానపరిగ్గహేసు పాకటో హోతితి చ దస్సనత్తం

సముగ్గవివరణం, యమకతాలకన్దపాలనశ్చ నిదస్సనభావేన వుత్తం. యమకతాలకన్దశ్చో భిన్నసన్తానమ్మి అభిన్నం వియ ఉపట్టాతి, ఏవం రూపారూపధమ్మాతి. సబ్బేపి తేభూమకే ధమ్మే నామశ్చ రూపశ్చాతి ద్వేధా వవత్థపేతీతి ఏత్థ కిశ్శాపి సబ్బ-సద్దో అనవసేసపరియాదాయకో, నామరూపభావో పన అజ్ఞామజ్ఞావిదురోతి న తదుభయం సముదాయవసేన పరిసమాపయేతబ్బం, తస్మా “యదేత్థ నమనలక్ఖణం, తం నామం. యం రుప్పనలక్ఖణం, తం రూప”న్తి ఏవం ద్వేధా వవత్థపేతీతి అత్థో. ఏవం వవత్థపేత్తోయేవ చ తదుభయవినిముత్తస్స తేభూమకధమ్మేసు కస్సచి ధమ్మస్స అభావతో “సబ్బేపి తేభూమకధమ్మే నామశ్చ రూపశ్చాతి ద్వేధా వవత్థపేతీ”తి వుచ్చతి. “నామశ్చ రూపశ్చా”తి ఏతేనేవ తస్స దువిధభావే సిద్ధే “ద్వేధా వవత్థపేతీ”తి ఇదం నామరూపవినిముత్తస్స అజ్ఞాస్స అభావదస్సనత్థం. తేనేవాహ “నామరూపమత్తతో ఉద్ధ”న్తిఆది. “సబ్బేపి తేభూమకే ధమ్మే”తి పన సబ్బగ్గహణశ్చోత్థ సమ్మసమనుపగస్స ధమ్మస్స అనవసేసేతబ్బతాయ వుత్తం. తజ్ఞో అనవసేసతో పరిశ్శోయ్యం ఏకంసతో విరజ్జితబ్బం, తతో చ చిత్తం విరాజయం పమోచేతబ్బం. తేనాహ భగవా -

“సబ్బం, భిక్ఖవే, అనభిజానం అపరిజానం తత్త చిత్తం అవిరాజయం అప్పజహం అభబ్బో దుక్ఖక్ఖయాయ.

సబ్బశ్చ ఖో, భిక్ఖవే, అభిజానం పరిజానం తత్త చిత్తం విరాజయం పజహం భబ్బో దుక్ఖక్ఖయాయ”తి (సం. ని. ౪.౨౬-౨౭).

యది తేభూమకం ధమ్మజాతం అనవసేసతో గహితం “నామరూప”న్తి, యం ఇతో బాహిరకేహి పదత్తభావేన పరికప్పితం, సేయ్యధిదం - పకతిఆది ద్రుబ్బాది జీవాది కాయాది. తత్త కథం పటిపజ్జితబ్బన్తి? ఉమ్మత్తకవిపల్లాససదిసే అసమ్మాసమ్మద్ధపవేదితే కా తత్త అజ్ఞా పటిపత్తి అజ్ఞాత్ర అజ్ఞాపేక్షనతో. అథ వా తేపి నామరూపన్తోగధభావాభావవసేన నిచ్చితా ఏవాతి వేదితబ్బా. కథం? పకతి, మహా, అహంకారో, తమ్మత్తాని, ఇన్ద్రియాని, భూతాని, పురిసోతి ఏతే పకతిఆదయో. తత్త సమభావేన పవత్తమానానం సత్తరజతమసజ్ఞాతానం సుఖదుక్ఖమోహానం సముదాయో పకతి, పధానన్తి చ వుచ్చతి. సత్తమత్తసమ్మవేదనీయో మహా, బుద్ధీతి కేచి. సత్తరజాదీసు అభిమానో అహంకారో, అస్మిమత్తాతి కేచి. సద్ధఫస్సరూపరసగన్ధా తమ్మత్తాని అజ్ఞామజ్ఞావిసిట్టానం పథవీఆదీనం ఏకుత్తరతాదస్సనతో ఏకుత్తరాని తమ్మత్తానీతి విజ్ఞవాసిఏకలక్ఖణేహి తమ్మత్తేహి ఏకలక్ఖణా విసేసా సజియన్తి, సుఖమభావేన పన నేసం సమ్మవేసనతో ఏకుత్తరతాతి కేచి. సోతాదీని పశ్చ సవనాదివుత్తికాని బుద్ధిన్ద్రియాని, వచనాదానవిచరణస్సగ్గానన్దకేచ్ఛాని వాచాదీని పశ్చ కమ్మిన్ద్రియాని. మనో అన్తోకరణం, ఇతరం బాహిరకరణం. గన్ధాదీహి ఆరద్ధాని పథవీఉదకలగ్గివాయుఆకాసాని భూతాని, చేతనాసభావో పురిసోతి ఏవం పకతిఆదీని సరూపతో వేదితబ్బాని.

తత్త హి పకతి తావ సుఖదుక్ఖమోహమత్తతాయ నామం, సమవిసమభావాపత్తితో అనిచ్ఛా, దుక్ఖా, సజ్ఞతా చ ఆపన్నా. మహాపి “తస్మా అలిగ్గతో లిగ్గవిసేసామత్తో మహా ఉప్పజ్జితీ”తి వచనతో, బుద్ధిభావానుజాననతో చ నామం, అనిచ్ఛం, సజ్ఞతమేవ చ ఆపన్నం. “తస్మా మహతో ఛ విసేసా సజియన్తీ”తి సక్కతే వచనతో “అస్మీ”తి గహణనిమిత్తభావానుజాననేన అహంకారో అభిమానోతి కత్వా నామం, తతో ఏవ అనిచ్ఛసజ్ఞతభావాపత్తి చస్స సిద్ధా. ఇతరం తమ్మత్తపశ్చాకం గన్ధరసరూపఫస్ససద్ధభావానుజాననతో రూపం, అరూపన్తి పన కాపిలానం మిచ్ఛాభినివేసమత్తం. తే హి సోళస విసేసా పశ్చ భూతాని, ఏకాదసిన్ద్రియాని భూతేహి భూతవిసేసానీతి గన్ధాదితమ్మత్తేహి తన్నిస్సయాని

పథవీఆపోతేజోవాయోఆకాససజ్ఞాతాని భూతాని ఇచ్చితాని. “తద్భిసేసా చ నానాజాతికా అహంకారతో చ ఇన్ద్రియానీ”తి వచనతో నోతకాయచక్ష్పజిహ్వాఘానవాచాపాణిపాదపాయూపణ్డాని చేవ మనో చాతి ఏకాదసిన్ద్రియాని.

తథ మనో నామం, ఇతరాని సబ్బాని రూపం. వాచాతి చేత్త అణ్డావజోతకస్స అక్ఖరసముదాయస్స గహణం. ఇమేసం పన ధమ్మినో ధమ్మస్స అనజ్ఞాత్తస్స ఇచ్చితత్తా సిద్ధావ అనిచ్చతా పరిణామపక్ఖే, అభిబ్యత్తిపక్ఖేపి యది తద్భిసయజ్ఞాణుప్పాదేన అభిబ్యజ్ఞానం సిద్ధావ అనిచ్చతా, అథ తతో పుట్టేపి జ్ఞాణం అత్తేవ. అక్ఖబ్యత్తివాదో పన సియాతి ఇదమేత్త దిసామత్తం. ద్రబ్యగుణకమ్మసామజ్ఞావిసేససమవాయా ద్రబ్యాదికా. తథ పథవీ ఆపో తేజో వాయు ఆకాసో కాలో దిసా అత్తా మనోతి నవ ద్రబ్యాని. సద్ధ రూప రస గంధ ఘస్స సజ్ఞా పరిమాణాని పుఢ్ఘాత్వ సంయోగ వియోగ పరత్వా పరత్వ బుద్ధి సుఖ దుక్ఖ ఇచ్ఛా దోస పయత్త గురుత్వ ద్రవత్వ స్నేహ వేగా సజ్ఞారా దిట్టా చేతి ఏవమేతే తేవీసతి గుణా. ఉక్ఖేపనం అవక్ఖేపనమాకుచనం పసారణం గమనమితి పశ్చ కమ్మాని. అజ్ఞామజ్ఞావిసిట్టేసు అవిసిట్టమభిధానం పచ్చయో హోతి. సం-ఇతి యతో ద్రబ్యగుణకమ్మేసు సా అత్తి ఏవాతి ఏతం మహాసామజ్ఞం. పథవీఆదీసు అనువత్తిబ్యావుత్తిబుద్ధినిమిత్తం ద్రబ్యత్వాది, తం యథా ద్రబ్యత్వ గుణత్వ కమ్మత్వ ఘటత్వాది, ఏసో సామజ్ఞావిసేసో. ఇహ తన్తేసు పట్టో, కపాలేసు ఘట్టోతి ఇహేతి యతో హేతుహేతుఫలానం సమ్మన్తో సమవాయోతి వుత్తో, సమవాయోతి ఏవమేతే ద్రబ్యాదికా.

తథ పథవీ ఆప తేజ వాయూ భూతరూపం, ఆకాసం తేసం అభావమత్తం, పరిచ్ఛేదో వా, చన్దసూరియాదిపరివత్తనం, ధమ్మప్పవత్తిశ్చ ఉపాదాయ పజ్ఞాత్తిమత్తం కాలో. తథా దిసా, అత్తా చ. మనో నామం. సద్ధరూపరసగంధా రూపమేవ. తథా ఘస్సో భూతత్తయసభావతో. సజ్ఞా ఏకాదికా తం తం ఉపాదాయ పజ్ఞాత్తిమత్తం. తథా అవయవసముదాయే గుణవిసేసవసేన, సణ్ఠానవిసేసవసేన వా మహాన్తం దీఘం, తద్భిపరియాయతో అణు రస్సన్తి భిన్నలక్ఖణదేసేసు పుఢ్ఘత్వన్తి. భిన్నదేసజానం సహభావే సంయోగోతి. తదపాయే వియోగోతి. సమానదిసాదేసగతానం రూపానం మహాదబ్బన్తరానం వసేన పరమపరన్తి పజ్ఞాత్తిమత్తం. బుద్ధిసుఖదుక్ఖఇచ్ఛాదోసపయత్తా నామమేవ. గురుత్వ ద్రవత్వ స్నేహవేగా రూపధమ్మానం పవత్తివిసేసతో గహేతబ్బాకారా. ఇతరో సజ్ఞారో జ్ఞాణస్స పవత్తివిసేసో. అదిట్టోపి ధమ్మాధమ్మభావతో నామమేవ. ఉక్ఖేపనం అవక్ఖేపనం ఆకుచనం పసారణం గమనన్తి రూపధమ్మానం పవత్తిమత్తం. సదిసాసదిసతాయం సామజ్ఞావిసేససజ్ఞా, అయుత్తసమ్మన్తో సమవాయసమజ్ఞాతి ద్రబ్యాదీనమ్మి నామరూపన్తోగధతా దట్టబ్బా.

జీవాజీవబన్ధ పుజ్ఞా పాపాసవ సంవరనిజ్జరవిమోక్షా జీవాదికా. తథ జీవోతి అత్తా. పుగ్గలధమ్మాధమ్మాకాసకాలేసు అజీవసజ్ఞా. తేసు సద్ధఫస్సరూపరసగంధసణ్ఠానబన్ధభేదసుఖమపరఅపరాఘాతప్పభాద్దాచ్యోజ్ఞాకతమాని పుగ్గలలక్ఖణన్తి పుగ్గలో రూపం రూపధమ్మానం పవత్తిఆకారమత్తతో. ధమ్మాధమ్మా జీవపుగ్గలానం గతిట్టితిమత్తతాయ తదవిసిట్టా . ఆకాసకాలా పజ్ఞాత్తిమత్తం. బన్ధో “కమ్మపుగ్గలన్తరసంయోగో”తి వచనతో తేహి అనజ్ఞో. పుజ్ఞాపాపాని నామన్తి పాకటమేవ. “కమ్మపుగ్గలానమాసవో”తి వచనతో పుజ్ఞాపుజ్ఞాసమ్మవే ఆసవసమజ్ఞాతి తతో అవిసిట్టో ఆసవో. “ఆసవనిరోధో సంవరో”తి వచనతో పటిపక్ఖేన పుజ్ఞాపుజ్ఞానిరోధో సంవరో. “కమ్మఫలప్పవత్తియా పకతియా అప్పవత్తి నిజ్జరో”తి వచనతో విపాకనిరోధనిమిత్తం నిజ్జరో. మోక్షోపి “సబ్బకమ్మవిమోక్షో”తి వచనతో కమ్మపుగ్గలజీవవియోగో. తథ కమ్మపుగ్గలానం సద్ధాదిలక్ఖణతాయ రూపమత్తతా పుజ్ఞాపుజ్ఞామత్తతాయ అరూపతా. జీవో చ అరూపమత్తమేవాతి అయం ద్రబ్యమోక్షో. భావమోక్షో పన జీవస్స రాగాదిభావాపరిణామో రాగాదయో నామమేవాతి జీవాదయోపి నామరూపన్తోగధా ఏవ.

కాయప్పవత్తిగతిజాతిబద్ధాపవగ్గా కాయాదికా. తత్త పథవీఆపతేజవాయుఅత్తసుఖదుక్ష్తేసు కాయసమజ్ఞా. తదవిసిట్టా పవత్తిగతిజాతిబద్ధాపవగ్గా, “భావోతి అత్తో, కాయోతి అనత్తంతర”ని వచనతో కాయతో అజ్ఞాం కిచ్చి నత్తి. “పవత్తిసజ్ఞా కిరియాసంయోగవిభాగేసూ”తి వచనతో గతిఆదిప్పకారేన పవత్తా పథవీఆదయో ఏవ పవత్తి ఉపచారో. “తస్మిం అనత్తంతర”ని వచనతో కాయతో అనజ్ఞా సురమనుజపేతతిరచ్ఛాననరకూపపత్తియో గతియో. తాసు పురిమాపురిమావిసిట్టో గతీసు జాతస్స నిచ్చయోపి పవత్తిమత్తని తతో అనజ్ఞా కణ్ఠనీలరత్తపీతసుక్కఅతిసుక్కసజ్ఞాతా జాతియో. తా ఉత్తరుత్తరవిసిట్టా అజ్ఞాణమోహరాగదోసతత్వాసద్దస్సనప్పాయా సుక్కజాతి, అన్తా అచ్చంతవిముత్తా అవగాహితత్వా చాతి సుక్కజాతి . “దోసేసు బద్ధసమజ్ఞా”తి వచనతో అజ్ఞాణాదిలక్ష్మణస్స బద్ధస్స జీవతో అనజ్ఞాతా. అజ్ఞాణాదిదోసాభావతో అపవగ్గసిద్ధితి కాయాదయోపి నామరూపమత్తమేవ.

యోపి తత్త తత్త “పురిసో అత్తా జీవో”తిఆదిపరియాయేహి వుత్తో అత్తపదత్తో, సోపి యథారహం నామరూపమత్తం ఉపాదాయ పజ్ఞత్తో, నామరూపమత్తమేవ వా. తేన వుత్తం “తేపి నామరూపన్తోగధభావాభావవసేన నిచ్చితా ఏవా”తి.

సమ్మహులసుత్తంతసంసన్దనాకథావణ్ణనా

౬౭౨. సోతి సో విపస్సనాకమ్మికో యోగావచరో. ఏవన్తి వుత్తప్పకారపరామసనం. యాథావసరసతోతి యథాభూతసభావతో. నామరూపం వవత్తపేత్వా ఏతమత్తం సంసన్దేత్వా వవత్తపేతీతి సమ్మన్దో. లోకసమజ్ఞాయపి పహానత్థాయ, పగేవ “సత్తో జీవో”తి పవత్తనకమిచ్చాభినివేసస్సాతి అధిప్పాయో. నామరూపమత్తతాయ అవినిచ్చతత్తా, సన్తానాదిఘనభేదస్స చ అకతత్తా అభినివేసేన వినా సమూహేకత్తగ్గహణవసేన “సత్తో”తి పవత్తో సమ్మోహో సత్తసమ్మోహో. తస్స విక్ఖమ్భనా అసమ్మోహభూమి. సమ్మహులసుత్తంతవసేనాతి “యథాపీ”తిఆదినా ఇధ వుత్తానం, అవుత్తానఞ్చ “రూపఞ్చ హిదం, మహాలి, అత్తా అభవిస్స, నయిదం రూపం ఆబాధాయ సంవత్తేయ్యా”తి (సం. ని. ౩.౫౯; మహావ. ౨౦) ఏవమాదినా సమ్మహులానం సుత్తంతానం వసేన. “నామరూపమత్తమేవా”తిఆదినా వుత్తమేవత్తం సన్ధాయాహ “ఏతమత్త”ని.

అజ్ఞసమ్భారాతి అజ్ఞసమ్భారహేతు. తన్నిమిత్తం తం అముఞ్చేత్వా సతి ఏవ తస్మిం “సత్తో”తి వోహరో.

అగారన్వేవాతి యథా కట్టాదీని పటిచ్చ ఉపాదాయ తేసం నామం విస్సజ్ఞేత్వా అగారమిచ్చేవ సజ్ఞం సమజ్ఞం గచ్ఛతి, ఏవం అట్టిఆదీని పటిచ్చ ఉపాదాయ తేసం నామం విస్సజ్ఞేత్వా రూపం సరీరమిచ్చేవ సజ్ఞం గచ్ఛతీతి యోజనా.

దుక్ఖమేవ సమ్మోతీతి దుక్ఖదుక్ఖతాదిభేదం తివిధం దుక్ఖమేవ సమ్భవతి, యథాపచ్చయం ఉప్పజ్జతి, తదేవ దుక్ఖం ఖణ్ణితిపబన్ధితివసేన తిట్ఠితి చేవ ఖణనిరోధఆయుక్తయనిరోధాదివసేన నిరుజ్జతి చాతి అత్తో. ఇదాని దుక్ఖమేవాతి ఏవకారేన నివత్తితమత్తం దస్సేతుం “నాజ్ఞాతా”తిఆది వుత్తం. తస్సత్తో - యథావుత్తం దుక్ఖం రపేత్వా తతో అజ్ఞాం కిచ్చి ధమ్మజాతం న సమ్భవతి, యో “సత్తో”తి వా “జీవో”తి వా వుచ్చేయ్య, సబ్బేన సబ్బం అభావా కుతో తస్స నిరోధోతి.

ఉపమాహినామరూపవిభావనాకథావణ్ణనా

౬౭౩. ఏకేనాకారేన సణ్ణితేసూతి యేన పకారేన అక్ష్వాదీసు సన్నివిట్టేసు రథసమజ్ఞా, తేన ఏకేన ఆకారేన సమవట్టితేసు ఏకజ్ఞం రాసికతేసు . ఏవమేవన్తి సన్నివేసవిసిట్టే అవయవసముదాయే సన్తానవసేన పవత్తమానే యథా “రథో గేహం ముట్టి వీణా సేనా నగరం రుక్ష్ణో”తి వోహారమత్తం, పరమత్థతో పన రథాది నామ కిశ్చో నత్తి, ఏవమేవం. ఉపాదానక్ష్ణన్తేసూతి ఉపాదానక్ష్ణన్తసజ్ఞితేసు రూపారూపధమ్మేసు సముదితేసు సన్తానవసేన పవత్తమానేసు “సత్తో జీవో”తి వోహారమత్తం, పరమత్థతో పన సత్తో వా జీవో వా నత్తితి యాథావతో జాననం. ఇదం యథాభూతదస్సనం “దిట్టివిసుద్ధి”తి వుచ్చతి.

౬౭౪. తస్మాతి సత్తోతి గహితస్స అత్తనో. వినాసన్తి నిరుద్ధస్స వినాసం. అవినాసన్తి అవినస్సనం, నిచ్చతన్తి అత్తో. ద్వయవసేనేవ హి అత్తవాదినో రితా, సస్సతో అత్తా, ఉచ్చిజ్జతీతి వా, ఏకచ్చసస్సతవాదోపి ఏత్థేవ సమవరుద్ధోతి. అవినాసం అనుజానన్తోతి బుద్ధిఆదీనం ధమ్మానం వినాసం ఇచ్చన్తోపి “ధమ్మో నిచ్చో కూటట్టో”తి అత్తనో వినాసాభావం అనుజానన్తో. సస్సతేతి సస్సతగాహే. పతతి కతవినాసఅకతత్వాగమాదిదోసప్పసజ్ఞతోతి అధిష్సాయో. ఖీరన్వయస్సాతి ఖీరస్స అన్వయభూతస్స, ఫలభూతస్సాతి అత్తో. తదన్వయస్సాతి తస్స అత్తనో అన్వయభూతస్స అజ్ఞాస్స కస్సచి అభావతో. ఓలీయతి నామాతి “సస్సతో అత్తా”తి అభినివేసేన భవాభిరతో హుత్వా భవనిరోధతో సజ్జోచనం ఆపజ్జన్తో భవేయేవ నిలీయతి నామ. అతిధావతి నామాతి తత్త తత్తేవ హి భవే అత్తా ఉచ్చిజ్జతీతి ఉచ్చేదవాదీ “ఉచ్చిజ్జతి అత్తా”తి గణ్ఠాన్తో పరం మరణా సన్తం భవం “నత్తి”తి అతిక్కుమన్తో అతిధావతి నామాతి వదన్తి. కిలేసనిరోధే పన కమ్మస్స అవిపచ్చనతో భవనిరోధే ఇచ్చితప్పే తథా అగ్గహేత్వా “తం తం భవవిసేసం ఆగమ్మ అత్తా ఉచ్చిజ్జతీతి ఏవం భవనిరోధో హోతీ”తి గణ్ఠాన్తో తం అతిధావతి నామ.

పరియుట్టితాతి అభిభూతా. చక్ఖుమన్తోతి యథాభూతదస్సనసజ్ఞాతేన జాణచక్ఖునా చక్ఖుమన్తో.

కామభవాదిభేదో భవో ఆరమితబ్బట్టేన ఆరామో ఏతేసన్తి భవారామా. తస్మిం భవే రతా అభిరతాతి భవరతా. భవే సమ్మోదం ఆపన్నాతి భవసమ్మూదితా. తీహిపి పదేహి భవస్సాదగధితతావ వుత్తా. చిత్తం న పక్ఖన్తతీతి భవస్సాదగధితతా ఏవ భవనిరోధావహా ధమ్మే చిత్తం న అనుప్పవిసతి. నప్పసీదతీతి న ఓకప్పతి. న సన్తిట్టతీతి న పతిట్టహతి. నాధిముచ్చతీతి న అధిముచ్చతి.

అట్టియమానాతి దుక్ఖాపియమానా. హరాయమానాతి లజ్జమానా. జిగుచ్చమానాతి హీళేన్తా. విభవన్తి ఉచ్చేదం. అభినన్దన్తితి వుత్తలభినన్దనాకారదస్సనం “యతో కిర భో”తిఆది.

భూతన్తి ఖన్ధపఞ్చకం. తజ్ఞో యథాసకం పచ్చయేహి జాతత్తా, పరమత్థతో విజ్ఞమానత్తా చ భూతన్తి వుచ్చతి. భూతతోతి యథాభూతసభావతో, సలక్ఖణతో, సామజ్ఞాలక్ఖణతో చ.

౬౭౫. ఏవం సత్తగాహతో అవలీయనాతిధావనదోసే, యథాభూతదస్సనతో నిబ్బిదాదిగుణే చ సుత్తవసేనేవ దస్సేత్వా ఇదాని నామరూపమత్తేపి గమనాదిఅత్తకిచ్చసిద్ధిం దస్సేతుం “తస్మా”తిఆది వుత్తం. తత్త తస్మాతి యస్మా “అస్మీ”తి వా “అహ”న్తి వా గాహస్స వత్తుభూతో సత్తో నామ నత్తి, పరమత్థతో నామరూపమత్తమేవ, తస్మా. సచే కోచి అత్తా నామ నత్తి, కథమిధ నామరూపమత్తే గమనాదిఅత్తకిచ్చసిద్ధితి చోదనం సన్ధాయాహ “దారుయన్త”న్తిఆది. “ఖాయతీ”తి ఏతేన యథా నిజ్జేవే దారుమయయన్తే అబ్బన్తరే వత్తమానస్స జీవస్స వసేన సకాహస్స సబ్బాపారస్స వియ ఉపట్టానమత్తం

పచ్చయవిసేసతో, ఏవం నిజ్జీవే నామరూపమత్తే పచ్చయవిసేసతో గమనాదిఅత్తకిచ్చసిద్ధీతి సకహస్స సబ్యాపారస్స వియ ఉపట్టానన్తి దస్సేతి.

సచ్చతోతి భూతతో, పరమత్తతోతి అత్తో. సుజ్ఞం జీవేన యన్తమివ అభిసంజ్ఞతం పచ్చయవసేన పవత్తీతి అధిప్పాయో. దుక్ఖస్స పుజ్జో నిచ్చాతురతాయ తిణకట్టనదిసో అత్తసుజ్ఞతాయాతి అత్తో. ఏతం నామరూపం.

యమకన్తి యుగళకం. సో చ ఖో యమకభావో అజ్ఞామజ్ఞాసన్నిస్సితభావేనాతి ఆహ “ఉభో అజ్ఞోజ్ఞానిస్సితా”తి. తతో ఏవ చ ఏకస్మిం భిజ్జమానస్మిం ఉభో భిజ్జన్తి. న హి కదాచి పఞ్చవోకారభవే రూపే నిరుజ్జన్తే అరూపం అనిరుజ్జన్తం, అరూపే వా నిరుజ్జన్తే రూపం అనిరుజ్జన్తం అత్తి. స్వాయం భగ్గో పచ్చయా పచ్చయనిరోధేనేవ, నామరూపనిరోధేతి అత్తో. పచ్చయాతి వా పచ్చయభూతా, అజ్ఞామజ్ఞాస్స పచ్చయా హోంతాపి ఉభో భిజ్జన్తియేవాతి అత్తో.

౬౭౬. దణ్ణాభిహతన్తి విసేసనేన దణ్ణం, దణ్ణాభిఘాతస్స పచ్చయం పురిసవాయామజ్ఞా దస్సేతి, భేరియా పన విసేసితబ్బతా సద్దస్స అసాధారణకారణతాయ. తేనేవ హి “అజ్ఞా భేరి”తి భేరియేవ గహితా, న దణ్ణాదయో. అదిస్సమానరూపతాయ సద్దం నామట్టానియం కత్వా “ఏవమేవ”న్తిఆదినా ఉపమాసంసన్దనం కరోతి.

న చక్ఖతో జాయరేతి న చక్ఖాయతనతో నిగ్గచ్ఛనవసేన జాయన్తి. న హి చక్ఖాయతనస్స పచ్చయభావూపగమనతో పుట్టే ఫస్సపఞ్చమకా లబ్బన్తి, న చ పదేసవన్తో, యేన తే తతో నిగ్గచ్ఛేయ్యుం. తేనేవాహ “పుజ్జో నత్తి అనాగతే”తి (మహాని. ౧౦). న రూపతోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. “నో చ ఉభిన్నమన్తరా”తి ఇదం పన తేసం అరూపధమ్మత్తా అప్పదేసతాయ వుత్తం. కేవలం పన యస్మిం ఖణే పచ్చయసమవాయో, తదా ఉప్పజ్జనమత్తమేవాతి ఆహ “హేతుం పటిచ్చ పభవన్తి సజ్జతా”తి, చక్ఖరూపాలోకమనసికారాదిభేదం ధమ్మజాతం నిస్సాయ పచ్చయభూతం కారణం లభిత్వా తేహి సమేచ్చ సమ్మూయ కతత్తా సజ్జతా ఫస్సాదయో ధమ్మా ఉప్పజ్జన్తీతి అత్తో. తస్సా పన ధమ్మానం ఉప్పత్తియా పాకటం రూపధమ్మపవత్తిం దస్సేన్తో “యథాపి సద్ధో పహటాయ భేరియా”తి ఆహ. ఫస్సపఞ్చమగ్గహణఞ్చత్త పాకటఅరూపధమ్మానం దస్సనం. సేసగాథాసుపి ఏసేవ నయో.

వత్తురూపాతి హదయవత్తుతో. తన్నిస్సయానం అరూపధమ్మానం బహుభేదత్తా సామజ్ఞావోహరేన తే దస్సేతుం “సజ్జతా”తి వుత్తం.

౬౭౭. నిత్తేజన్తి తేజహీనం ఆనుభావరహితం. యథా పన తం నిత్తేజం, తం దస్సేతుం “న ఖాదతీ”తిఆది వుత్తం. న హి అజ్ఞాథా సద్దహనుస్సహనాదీసు నామం “నిత్తేజ”న్తి సక్కా వత్తుం, నాపి రూపం సన్ధారణాబన్ధనాదీసు. తేనేవ హి “రూపం నిత్తేజ”న్తి వత్వా “న హి తస్స ఖాదితుకామతా”తిఆది వుత్తం. “అథ ఖో”తిఆదినా బృతిరేకవసేనాపి నామరూపానం నిత్తేజతంయేవ విభావేతి. అజ్ఞామజ్ఞాసన్నిస్సయేన హి నామరూపస్స అత్తకిచ్చసిద్ధిపి పచ్చేకం అసమత్తతావిభావనమేవ. తథా హి నామరూపస్స అత్తసుజ్ఞతా, నిరీహతా, బ్యాపారవిరహతా చ సుట్టుతరం పాకటా హోన్తి.

కథం పన పచ్చేకం అసమత్తానం సముదితభావే సమత్తతా హోతి? అసామగ్గియం అహేతూనం సామగ్గియమ్మి అహేతుభావాపత్తితో. న హి పచ్చేకం దట్టం అసక్కోన్తానం అన్ధానం సతమ్మి సహస్సమ్మి సముదితం దట్టం సక్కోతీతి చోదనం సన్ధాయాహ “ఇమస్స పనత్తస్సా”తిఆది. ఇమం ఉపమం ఉదాహరన్తి అట్టకథాచరియా ఉపమాయపి అసిద్ధస్స

అత్తన్న సాధేతబ్బతో. తేనేవాహ “ఉపమం తే కరిస్సామి, ఉపమాయపిధేకచ్చే విజ్ఞా పురిసా భాసితస్స అత్తం జానన్తి”తి (సం. ని. ౨.౬౭). తుట్టహాట్తోతి యదిపాహం చక్కుకరణీయం కాతుం న సక్కోమి, పాదకరణీయం పన కాతుం సక్కోమి, త్వత్తా చక్కుకరణీయం, తస్మా అష్టాకం ఉభిన్నం సహితానశ్చ వసేన ఇచ్చితదేససమ్మత్తి సిజ్ఞతీతి తుట్టహాట్తో జచ్చన్తో. తత్త జచ్చన్తోతిఆది ఉపమోపమేయ్యసంసన్దనం. ధమ్మానం అత్తలాభో పరపటిబద్ధోతి వత్తబ్బమేవ నత్తి తతో పుట్టే అవిజ్ఞమానత్తా, పటిలద్ధత్తలాభస్సాపి పరపటిబద్ధమేవ అత్తకిచ్చన్తి దస్సేతుం “న సకేన తేజేన ఉప్పజ్జతి, న తాసు తాసు కిరియాసు పవత్తతీ”తి వుత్తం. తేసం నామరూపానం అజ్ఞామజ్ఞాం నిస్సాయ ఉప్పత్తి వా పవత్తి వా న చ న హోతీతి జచ్చన్దపీరసప్పిఉపమాయ సాధితమత్తం నిగమేన్తో “అసామగ్గియం అహేతుానం సామగ్గియమ్మి అహేతుకభావాపత్తితో”తి యథావుత్తస్స హేతునో అనేకన్తికభావం విభావేతి.

పరధమ్మవసానువత్తిన్తోతి పరేసం అత్తతో అజ్ఞోసం హేతుపచ్చయసజ్ఞాతానం ధమ్మానం వసేన అనువత్తనసీలా. అత్తదుబ్బలాతి అత్తనా దుబ్బలా అసమత్తా. పరపచ్చయతోతి పరేసం ధమ్మానం పచ్చయభావతో. ఏతేన జనకపచ్చయం వదతి. తేనేవాహ “జాయరే”తి. పరఆరమ్మణతోతి పరేసం ధమ్మానం ఆరమ్మణభావతో. ఏతేన ఉపత్తమ్మకపచ్చయం వదతి. పచ్చయగ్గహణం వా రూపాపేక్షం, ఆరమ్మణగ్గహణం నామాపేక్షం. “పరధమ్మేహి”తి ఇదం ఆరమ్మణపచ్చయానం వీసేసనం. పురిమత్తేన హి వుత్తమేవత్తం పచ్చిమత్తేన పాకటం కరోతి. పభావితాతి ఉప్పాదితా.

నావాయన్తికూపమాయపి నామరూపానం అవసవత్తితం విభావేతుం “యథాపీ”తిఆదినా తిస్సో గాథా వుత్తా. నిస్సాయాతి పతిట్ఠాయ. యన్తీతి గచ్చన్తి. మనుస్సే నిస్సాయాతి నేతుభూతే నియామకకమ్మకారకాదిమనుస్సే అపస్సాయ. న హి తేసం అరణగ్గహణలక్ఖారసన్ధాపనఉదకుస్సిశ్చనాదికిరియాయ వినా నావా ఇచ్చితదేసం పాపుణాతి. ఉభోతి అజ్ఞామజ్ఞాం నావం నిస్సాయ మనుస్సా, మనుస్సే నిస్సాయ నావాతి అత్తో.

ఏవన్తి వుత్తప్పకారేన. నానానయేహీతి పరమాదీనం సత్తన్నం ఝానానం, తేసం ఉపచారానశ్చ వసేన చుద్దస అరూపపరిగ్గహముఖాని, చతుధాతువవత్తానే వుత్తానం తేరసన్నం ధాతుపరిగ్గహముఖానం ధాతాయతనఖన్దమహాభూతవసేన, ఇథ వుత్తానం అవుత్తానశ్చ ఇన్ద్రియసచ్చపటిచ్చసముప్పన్నానం వసేన సమవీసతి రూపపరిగ్గహముఖాని, తాని పచ్చేకం “ఘనో వేదనా చిత్త”న్తి ఇమేసం సమ్ముఖభావేన ఉపట్టితానం తిణ్ణం అరూపధమ్మానం వసేన తిగుణితాని సమసట్టి, చుద్దస అరూపపరిగ్గహముఖాని, తాని చాతి చతుసత్తతియా నామరూపపరిగ్గహనయేహి చేవ సమ్మహులసుత్తన్తరథగేహముట్టివీణాసేనారుక్ఖదారుయన్తనళకలాపిభేరిజచ్చన్దపజ్జళనావామనుస్సూపమాహి చ నామరూపపమత్తతావవత్తాపననయేహి చ. సత్తసజ్ఞం అభిభవిత్యాతి అనాదికాలభావితం ఖన్దపశ్చాకే అత్తగాహం విక్ఖమ్భేత్వా. నామరూపానం యాథావదస్సనన్తి “ఇదం నామం, ఏత్తకం నామం, న ఇతో భియ్యో. ఇదం రూపం, ఏత్తకం రూపం, న ఇతో భియ్యో”తి చ తేసం లక్ఖణసల్లక్ఖణముఖేన ధమ్మమత్తభావదస్సనం. అత్తదిట్టిమలవిసోధనతో దిట్టివిసుద్ధీతి వేదితబ్బం. ఏతస్సీవాతి నామరూపస్స యాథావదస్సనస్సేవ.

దిట్టివిసుద్ధినిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి అట్టారసమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౧౯. కష్టవితరణవిసుద్ధినిద్దేసవణ్ణనా

పచ్చయపరిగ్గహకథావణ్ణనా

౬౭౮. అనన్తరనిద్దిట్టాయ దిట్టివిసుద్ధియా విసయభావేన దస్సితత్తా “ఏతస్సేవా”తి వుత్తం, న తదణ్ణతో విసేసనత్తం తదణ్ణస్సేవ అభావతో. అజ్ఞత్తం వా హి విపస్సనాభినివేసో హోతు బహిద్ధా వా, అజ్ఞత్తసిద్ధియం పన లక్ఖణతో సబ్బమ్మి నామరూపం అనవసేసతో పరిగ్గహితమేవ హోతీతి. పచ్చయపరిగ్గహేనాతి హేతుమ్మి కరణవచనం. పచ్చయపరిగ్గహేతు హిస్స అద్ధత్తయకష్టావితరణం హోతీతి, కరణే వా ఏతం కరణవచనం పచ్చయపరిగ్గహస్స సాధకతమభావతో కష్టావితరణకిరియాయ. యదా హిస్స సుపరిసుద్ధో నిజ్జటో నిగ్గుమ్మా పచ్చయపరిగ్గహో సిజ్జతి, తదానేన కష్టా వితరీయతీతి. వితరీత్వాతి అతిక్కుమిత్వా, విక్ఖమ్పేత్వాతి అత్తో. తం పన ఇాణం తథాధిగతం వసేభావప్పత్తం ఝానం వియ యోగినో సన్తానే పబన్ధవసేన పవత్తతీతి కత్వా వుత్తం “రితం ఇాణ”న్తి.

తన్తి కష్టావితరణవిసుద్ధిం. తం సమ్మాదేతుకామో ఆపజ్జతీతి సమ్మన్తో. యాథావతో దిట్టం నామరూపం తివిధదుక్ఖతాయోగతో రోగో వియ. పచ్చయా చస్స రోగసముట్ఠానం వియ ఉపట్టహన్తీతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “యథా నామ...పీ.... పరియేసతీ”తి ఆహ. సంసారదుక్ఖనిముగ్గస్స సన్తానస్స తతో విమోచేతుకామతావసేన అనుకమ్మితబ్బతా లబ్బతీతి తమత్తం దస్సేతుం “యథా వా పనా”తిఆది వుత్తం. ఏవమేవ రితే యదేకే వదన్తి “అనుకమ్మేతబ్బకుమారకదస్సనేన తస్స మాతాపితుఆవజ్జనం ఇథ అనుదాహరణం నిరోధేతబ్బతాయ నామరూపస్స అనుకమ్మితబ్బతాభావతో”తి, తదపాహతం హోతి. అవస్సజ్ఞేతం ఏవం ఇచ్చితబ్బం, అణ్ణథా వేనేయ్యపుగ్గలసన్తానే సత్థు మహాకరుణాపవత్తి ఏవ విచారేతబ్బా సియా. మన్దబుద్ధితాయ మన్దం. వుడ్డతరోపి కోచి మన్దబుద్ధి హోతీతి తతో విసేసనత్తం “కుమార”న్తి వుత్తం. యో కోచి పరమవయే వత్తమానో “కుమారో”తి వుచ్చతీతి తతో విసేసనత్తం “దహార”న్తి వుత్తం. ఏవమ్మి యో ఆధావిత్వా పరిధావిత్వా విచారణకో తరుణదారకో, సోపి “దహారో”తి వుచ్చతీతి తతో నివత్తనత్తం “ఉత్తానసేయ్యక”న్తి వుత్తం. చతుహిపి పదేహి కరుణాయితబ్బతంయేవ దస్సేతి. ఆపజ్జతీతి కరోతి.

యథా పనస్స హేతుపచ్చయపరియేసనాపత్తి హోతి, తం దస్సేతుం “సో”తిఆది వుత్తం. తత్త బృతిరేకముఖేన అత్తో సాధితో సమ్మదేవ సాధితో హోతీతి అహేతుకభావం తావ పటిష్ఠిపన్తో “న తావిదం నామరూపం అహేతుక”న్తి వత్వా తత్త కారణమాహ “సబ్బత్థా”తిఆదినా. హేతుమన్తరేన సతి సమ్మపే సబ్బధమ్మానం హేతుఅభావో సమానోతి సబ్బసమానతా సియా, తథా చ సతి సోతపదేసాదీసు, బహిద్ధా చ చక్కువిజ్ఞాణాదిహేతుఅభావోతి సబ్బత్త, చక్ఖాదీనం ఉప్పత్తితో పుట్టే, పరిభేదతో ఉద్ధిగ్గా హేతుఅభావోతి సబ్బదా చ అన్ధాదీనం అరూపీనం, అసజ్ఞేనగ్గా హేతుఅభావోతి సబ్బేసగ్గా చక్కువిజ్ఞాణాదీహి భవితబ్బం, హేతుఅభావా విసేసతో తగ్గా నత్తీతి ఆహ “సబ్బత్త సబ్బదా సబ్బేసగ్గా ఏకసదిసభావాపత్తితో”తి. నిదస్సనమత్తజ్ఞేతం యదిదం “చక్కువిజ్ఞాణాదీసు హి”తి. యత్తకా లోకే విసేసా, తేహి సబ్బేసం, సబ్బకాలగ్గా భవితబ్బన్తి అధిప్పాయో. ఆది-సద్దేన వా తేసమ్మి గహణం కతమేవాతి దట్టబ్బం. తస్మా అహేతుకభావే విసిట్టతాయ అసమ్మవో ఏవాతి సబ్బత్త ఏకసదిసభావాపత్తితో, సబ్బదా ఏకసదిసభావాపత్తితో, సబ్బేసం ఏకసదిసభావాపత్తితోతి పచ్చేకం సమ్మన్తో వేదితబ్బో. ఏవం అహేతుభావే పటినిద్దే విసమహేతువాదీ వదేయ్య “న ఇదం అహేతుకం కిగ్గారహి సహేతుకం, కేన పన హేతునా సహేతుకన్తి? ఇస్సరాదినా”తి.

అది-సద్దేన పకతిపురిసపజాపతికాలాదీనం గహణం వేదితబ్బం, తం పటిక్కిపన్తో ఆహ “న ఇస్సరాదిహేతుక”నిఆది. న నామరూపం ఇస్సరాదిహేతుకం నామరూపతో అజ్ఞాస్స అనుపలబ్ధమానత్తా ఇస్సరపకతిఆదినమేవ అభావతో. యది పన అసతో ఇస్సరాదితో నామరూపస్స ఉప్పత్తి, ఏవం సతి సా ఏవ సబ్బత్థ సబ్బదా సబ్బేసం ఏకసదిసతా ఆపజ్జతి. అథ నామరూపమత్తమేవ ఇస్సరాదిహేతుకం, నామరూపజ్ఞా అహుత్వా సమ్భవంతం, హుత్వా చ వినస్సంతం దిస్సతీతి ఇస్సరాదిహేపి తాదిసేహి భవితబ్బం. తథా చ తదపి సప్పచ్చయం సజ్ఞతమేవాతి తస్సాపి పచ్చయపరిగ్గహో కాతబ్బో. అథ తం నుప్పజ్జతి, అహేతుకతా తస్స ఆపన్నా. తేనాహ “అహేతుకభావాపత్తితో”తి.

అపిచ న ఇస్సరాదిహేతుకం నామరూపం. కిం కారణం? కమేన ఉప్పత్తితో. యది హి ఏవం నిచ్చం ఇస్సరాదిసజ్ఞోతం కమ్మకిలేసిన్ద్రియారమ్మణాదినిరపేక్షకారణమ్మి సియా, సబ్బేసంయేవ ఏకజ్ఞం ఉప్పత్తి సియా, యత్తకేహి తతో ఉప్పజ్జితబ్బం. కస్మా? కారణస్స సన్నిహితభావతో. యది పన తస్స ఇచ్ఛావసేన తస్స ఉప్పత్తిం పరికప్పేయ్యం, తాసజ్ఞ ఇచ్ఛానం ఏకజ్ఞం ఉప్పత్తియం కో విబద్ధో. అథ అజ్ఞామ్మి కిజ్ఞో కమ్మకిలేసిన్ద్రియారమ్మణాదిఅపేక్షితబ్బం అత్థీతి చే? తదేవ హేతు కారణం, కిమజ్ఞోన అదిట్టసామత్తియేన పరికప్పితేన పయోజనం? దిట్టజ్ఞో కమ్మాదీనం సామత్తియం తదజ్ఞాపచ్చయసన్నిధానేపి తదభావే అభావతో. యథా హి రూపాలోకమనసికారసన్నిధానేపి చక్కునో అభావే చక్కువిజ్ఞాణస్స అభావం, భావే చ భావం దిస్వా చక్కునో చక్కువిజ్ఞాణుప్పాదనసమత్థతా అత్థీతి విజ్ఞాయతి. యథా చ య్యాయం యమకానమ్మి సమానానం జనకజననీసుక్కసోణితాదిబాహిరపచ్చయసమభావేపి సత్తానం హీనపణీతతాదివిసేసో దిస్సతి, సో చ ససంతానే తాదిసస్స అజ్ఞాస్స హేతునో అభావా కమ్మకిలేసహేతుకోతి తస్స తత్థ సమత్థతా అత్థీతి విజ్ఞాయతి, న ఏవమిస్సరాదికస్స. కారణస్స హి భావాభావే ఫలస్స భావాభావేహి కారణస్స సమత్థతా విజ్ఞాయేయ్య. న చ సన్నిహితే తదకారణస్స నామరూపస్స ఇస్సరాదివేకల్లేన కత్థచి అనుప్పత్తి దిట్టా, తస్మా అకారణమిస్సరో.

అథాపి సగ్గో ఏవం ఇస్సరాదిహేతుకో వుచ్చేయ్య, సోపి సగ్గప్పకారో సబ్బకాలం తతో నిబ్బత్తేయ్య. న హి సన్నిహితకారణస్స ఫలస్స అనుప్పత్తి యుత్తా. నిచ్చే చ సతి అజ్ఞానిరపేక్షకారణే సగ్గస్స ఆదియేవ న యుత్తో, యావ ఇస్సరాదికం కారణం, తావ సబ్బస్స అత్థిభావప్పసగ్గతో. అథాపి వదేయ్య “అజ్ఞోపి యథారహం పచ్చయా హోన్తియేవ, ఇస్సరాదికమ్మి తేసం సహకారీకారణం హోతీ”తి. యదేత్థ వత్తబ్బం, తం హేత్తా వుత్తమేవ. యది పరో వదేయ్య “ఇథ బుద్ధిపుట్టో భావానం రచనావిసేసో దిట్టో, యథా తం ఘటగేహదీనం. అత్థి చ అజ్ఞత్తికబాహిరానం సరీరపదుమాదీనం రచనావిసేసో, తస్మా తేనాపి బుద్ధిపుట్టేన భవితబ్బం. యస్స చ సో బుద్ధిపుట్టో, సో ఇస్సరాదికో, తస్మా తేన నామరూపసజ్ఞోతస్స లోకస్స కారణేన భవితబ్బ”ని. తయిదం అసిద్ధం, రచితా సరీరపదుమాదయోతి తత్తేవ ఉప్పన్నత్తా. ఉప్పన్నస్స హి సన్నివేసవసేన తథా తథా పట్టపనం “రచనా”తి వుచ్చతి. అనేకన్నికో చాయం అబుద్ధిపుబ్బస్సాపి దిట్టత్తా. దిట్టో హి న్హారుఆదీనం అగ్గిసంయోగేన రచనావిసేసో, తథా విసుస్సంతానం పుబ్బచమ్మాదీనం. యది పనాయమిస్సరాదికో గవస్సజగద్రభాదీనం కరీసావత్తే పటిమహుతం రచేయ్య, ఉమ్మత్తో వియ విక్ఖిత్తో సియా. కిజ్ఞాయం లోకం సజ్జేన్తో అత్తత్తం వా సజ్జేయ్య లోకత్తం వా.

తత్థ చ యది పురిమో మక్ఖో కతకిచ్చో న సియా లోకేన సాధేతబ్బస్స అత్థిభావతో. అథ దుతియో, కస్మా లోకస్స అహితదుక్ఖావహం పాపం నిరయాదిం, జరామరణాదిజ్ఞా సజతి? అథ తదుభయం అనామసిత్వా కీళత్తం సజతి. కీళా చ నామ రతిఅత్థా హోతి. వినా కీళాయ రతిం అజానంతానం రతిఅత్థజ్ఞా కీళమారభన్తో రతియం ఇస్సరో అనిస్సరో సియా. అథ

పయోజననిరపేక్ష, సబ్బకాలం సజేయ్య, తస్య చాయం సజనసమత్తతా అహేతుకా వా సియా సహేతుకా వా. అహేతుకా చే, సబ్బేసం సియా సహేతుకా వా. అహేతుకా చే, సబ్బేసమ్మి సియా. అథ సహేతుకా, నో చస్స హేతు పరతో వా సమ్మూతో సియా అత్తతో వా. తత్త పరతో చే సమ్మూతో, యదస్స నో లద్ధో, తస్సాయం వేయ్యావచ్చకరసదిసో సియా. అథ అత్తతో తదుప్పత్తితో పుట్టే అయం కీదిసో లోకో చాతి సబ్బమిదం ఆలునవిసిణం ఆకులబ్యాకులం గోయూధేన గతమగ్గసదిసపేణపిణ్ణసమం అవిమద్దక్షమం అసారం. తిట్టతు పసడ్ధో, యథాధికతమేవ వణ్ణయిస్సామ. తస్మాతి యస్మా ఇదం నామరూపం న అహేతుకం, నాపి ఇస్సరాదివిసమహేతుకం, తస్మా. తేతి హేతుపచ్చయా.

౬౭౯. ఓళారికత్తా, సుపాకటత్తా చ రూపస్స పచ్చయపరిగ్గహో సుకరోతి “ఇమస్స తావ రూపకాయస్స”తిఆదినా పరమం తస్స పచ్చయపరిగ్గహవిధిం ఆరభతి. తత్త యథా నామరూపస్స పచ్చయపరిగ్గహో అహేతువిసమహేతువాదనివత్తియా హోతి, ఏవం నిబ్బిదావిరాగావహభావేన తత్త అభిరతినివత్తియాపి ఇచ్చితబ్బోతి తం గబ్బసేయ్యకవసేన దస్సేన్తో నిబ్బత్తట్టానస్స సుచిభావపటిసేధనముఖేన అసుచిభావం విభావేతుం “అయం కాయో”తిఆదిమాహ. తత్త ఉప్పలాదీని అసుచిట్టానే నిబ్బత్తానిపి సయం సుచిసమ్మతానేవాతి తందస్సనత్తం అబ్బంతరగ్గహణం. తేనాహ భగవా -

“యథా సజ్జారథానస్మిం, ఉజ్జితస్మిం మహాపథే;

పదుమం తత్త జాయేథ, సుచిగన్ధం మనోరమ”న్తి. (ధ. పం. ౫౮);

“నిబ్బత్తతీ”తి ఇదం మాతుకుచ్చయం పటిసన్ధిపవత్తీసు రూపకాయస్స నిబ్బత్తనసామజ్ఞతో గహేత్వా వుత్తం, న పరమాభినిబ్బత్తిమత్తం. ఏవశ్చ కత్వా ఆహారస్స ఉపత్తమ్భకపచ్చయతావచనం, ఉదరపటలస్స పచ్చతో కరణాదివచనం, దుగ్గన్ధజేగుచ్చపటిక్కులతావచనశ్చ సమత్థితం హోతి. ఏవమవత్తితే యదేకచ్ఛేహి పిట్టితో, పురతో చ కరణం కిం సియా పటిసన్ధికాలేతిఆది వుత్తం, తం అపాహతం హోతి. “నిబ్బత్తకత్తా”తి ఇమినా బీజం వియ అజ్గరస్స అవిజ్ఞాదయో రూపకాయస్స అసాధారణకారణతాయ హేతుతి దస్సేతి. “ఉపత్తమ్భకత్తా”తి ఇమినా పన అజ్గరస్స పథవీసలిలపారిసిఆదయో వియ ఆహారో సాధారణకారణతాయ పచ్చయోతి దస్సేతి.

పశ్చా ధమ్మా హేతుపచ్చయాతి అవిజ్ఞాదయో పశ్చా ధమ్మా యథారహం హేతు చ పచ్చయో చాతి అత్తో. భవేసు విజ్ఞమానదోసపటిచ్చాదనపత్తినా దళ్ళగ్గాహభావేన సజ్ఞారభవానం హేతుభూతా జనకసహాయతాయ భవనికన్తి తంసహజాతఆసన్నకారణత్తా అభిసజ్ఞారికా, అపస్సయభూతా చాతి “మాతా వియ దారకస్స ఉపనిస్సయా”తి వుత్తా. యథా పితు జనితసుక్కే పుత్తస్స ఉప్పత్తితి పితా జనకో, ఏవం కమ్మం సత్తస్స ఉప్పాదకత్తా జనకం వుత్తం. యథా ధాతి జాతస్స దారకస్స పోసనవసేన సన్ధారికా, ఏవం ఆహారో ఉప్పన్నస్స కాయస్సాతి సన్ధారకో వుత్తో.

కామశ్చోత్త అవిజ్ఞాదయో నామకాయస్సాపి పచ్చయో, పకారన్తరేన పన తస్స పాకటం పచ్చయపరిగ్గహవిధిం దస్సేతుం “చక్ఖుశ్చ పటిచ్చా”తిఆది వుత్తం. తత్త చక్ఖుశ్చాతి చ-సద్దో సముచ్చయత్తో. తేన చక్ఖువిజ్ఞాణస్స ఆవజ్ఞనాదిఅజ్ఞతం సబ్బం పచ్చయజాతం సగ్గణ్ణాతి. రూపే చాతి పన చ-సద్దేన యథా బహులం బాహిరరూపం చక్ఖువిజ్ఞాణస్స ఆరమ్మణపచ్చయో, ఏవం అజ్ఞామ్మి బాహిరం పచ్చయజాతం సగ్గణ్ణాతి. పటిచ్చాతి పచ్చయభూతం లద్ధాతి అత్తో. తేన చక్ఖుస్స నిస్సయపురేజాతశ్చింద్రియవిప్పయుత్తఅత్తిఅవిగతవసేన, రూపస్స ఆరమ్మణపురేజాతఅత్తిఅవిగతవసేన,

ఇతరేసగ్న సజ్జహితానం అనంతరాదిసహజాతాదివసేన పచ్చయభావం దస్సేతి. వచనభేదే పన కారణం హేత్వా వుత్తమేవ. ఆది-సద్దేన చ ఫస్సాదీనం వియ సహపచ్చయేహి సోతవిజ్ఞాణాదీనం సజ్జహో వేదితబ్బో “తిణ్ణం సజ్జతి ఫస్సో”తిఆదిపారస్స (మ. ని. ౧.౨౦౪; ౩.౪౨౧, ౪౨౨-౪౨౬; సం. ని. ౨.౪౩-౪౪; కథా. ౪౬౨, ౪౬౭) వియ “సోతగ్న పటిచ్చా”తిఆదిపారస్స సజ్జహితత్తా. ఏవం సమ్మసనుపగం సబ్బం నామం సహపచ్చయేన సజ్జహితం హోతి. తేనాహ “నామకాయస్స పచ్చయపరిగ్గహం కరోతీ”తి.

పవత్తిం దిస్సాతి ఏతరహి పవత్తిం దిస్సా. ఏవన్తి ఇమినా న కేవలం సప్పచ్చయతామత్తమేవ పచ్చామట్టం, అథ ఖో యాదిసేహి పచ్చయేహి ఏతరహి పవత్తతి, తాదిసేహి అవిజ్ఞాదిపచ్చయేహివ అతీతేపి పవత్తిత్థాతి పచ్చయసదిసతాపి పచ్చామట్టాతి దట్టబ్బం.

౬౮౦. పుబ్బన్తన్తి అతీతం ఖన్ధప్పబన్ధకోట్టాసం. ఆరబ్బాతి ఉద్దిస్స. అహోసిం ను ఖో, న ను ఖో అహోసిన్తి సస్సతాకారం, అధిచ్చసముప్పత్తిఆకారగ్న నిస్సాయ అతీతే అత్తనో విజ్ఞమానతం, అవిజ్ఞమానతగ్న కజ్జతి. కిం ను ఖో అహోసిన్తి జాతిలిజ్ఞపపత్తియో నిస్సాయ “ఖత్తియో ను ఖో అహోసిం, బ్రాహ్మణాదీసు గహట్టాదీసు దేవాదీసు అజ్ఞాతరో ను ఖో”తి కజ్జతి. కథం ను ఖోతి సణ్ణానాకారం నిస్సాయ “దీఘో ను ఖో అహోసిం, రస్సఘదాతకాళపమాణికలప్పమాణికాదీనమ్మి అజ్ఞాతరో”తి కజ్జతి. ఇస్సరనిమ్మానాదిం నిస్సాయ “కేన ను ఖో పకారేన అహోసి”న్తి నిబ్బత్తాకారతో కజ్జతీతి చ వదన్తి. కిం హుత్వా కిం అహోసిన్తి జాతిఆదిం నిస్సాయ “ఖత్తియో హుత్వా ను ఖో బ్రాహ్మణో అహోసిం...పే... దేవో హుత్వా ను ఖో మనుస్సో అహోసి”న్తి అత్తనో అపరాపరుప్పత్తిం కజ్జతి. సబ్బత్తేవ చ అద్ధానన్తి కాలాధివచనం. భవిస్సామి ను ఖోతి సస్సతాకారం, ఉచ్చేదాకారగ్న నిస్సాయ అనాగతే అత్తనో విజ్ఞమానతం, అవిజ్ఞమానతగ్న కజ్జతి. సేసమేత్త వుత్తనయమేవ. ఏతరహి వా పన పచ్చప్పన్నం అద్ధానన్తి ఇదాని వా పటిసన్ధిమాదిం కత్వా చుతిపరియన్తం సబ్బమ్మి వత్తమానకాలం. అజ్ఞత్తం కథంకథీ హోతీతి అత్తనో ఖన్ధేసు విచికిచ్చా హోతి. అహం ను ఖోస్మీతి అత్తనో అర్థిభావం కజ్జతి. అయుత్తం పనేతన్తి. యుత్తం అయుత్తన్తి కా ఏత్థ చిన్తా. ఉమ్మత్తకో వియ హి బాలపుధుజ్జనే. నో ను ఖోస్మీతి అత్తనో నర్థిభావం కజ్జతి. కిం ను ఖోస్మీతి ఖత్తియోవ సమానో అత్తనో ఖత్తియభావం కజ్జతి. ఏస నయో సేససు. కథం ను ఖోస్మీన్తి వుత్తనయమేవ. కేవలజ్ఞోత్థ “అబ్బన్తరే జీవో నామ అత్థీ”తి గహేత్వా తస్స దీఘాదిభావం కజ్జన్తో “కథం ను ఖోస్మీ”న్తి కజ్జతీతి వేదితబ్బో. పచ్చప్పన్నం పన అత్తనో సరీరసణ్ణానం అజానన్తో నామ నత్తి. కుతో ఆగతో, సో కుహిం గామీ భవిస్సతీతి అత్తభావస్స ఆగతిగతిత్థానం కజ్జతి. సా సబ్బాపి పహీయతీతి సా యథావుత్తా సోళసవిధాపి విచికిచ్చా విక్ఖమ్మనవసేన పహీయతి.

౬౮౧. కుసలాదిభేదతో సబ్బప్పకారస్సాపి నామస్స సాధారణో పచ్చయోతి, తతో పవత్తితో మనసికారాదికో కుసలాదిభేదతో సబ్బప్పకారస్సాపి నామస్స అసాధారణో పచ్చయోతి చ యోజేతబ్బం. కుసలాదిభేదతో కుసలాకుసలవిపాకకిరియభేదతో. తస్సాపి సోమనస్ససహగతాదిఅజ్ఞాతరభేదవసేన సబ్బప్పకారస్సాపి. యం ఏకన్తతో ఛద్వారికం, తమ్మి ఛద్వారగ్గహణేనవ గహితం యథా ఛట్టారమ్మణం ఛళారమ్మణగ్గహణేనాతిపి వుత్తం “సబ్బప్పకారస్సాపి”తి. తతోతి చక్ఖరూపాదితో. మనసికారాదికోతి యోనిసోమనసికారలయోనిసోమనసికారాదికో , కమ్మభవజ్ఞాదికో చ. కామజ్ఞోత్థ ద్వారచ్చక్కయోనిసోమనసికారాదివసేన నామస్సేవ సాధారణో, అసాధారణో చ పచ్చయో వుత్తో, తం పన అవిసేసవసేన వుత్తం. విసేసతో పన కమ్మం విపాకనామస్స, కమ్మసముత్థానరూపానగ్న చిత్తం చేతసికనామస్స, చిత్తసముత్థానరూపానగ్న సాధారణో పచ్చయో, యథావుత్తస్సేవ చ నామస్స, రూపస్స చ

తదజ్ఞానామరూపాపేక్షాయ అసాధారణో పచ్చయో. తథా సభాగో, ఉతుసభాగో చ ఆహారో తంసముట్టానరూపానం సాధారణో పచ్చయో, తదజ్ఞాపేక్షాయ అసాధారణోతి రూపస్సాపి సాధారణో, అసాధారణో చ పచ్చయో యథారహం నిద్ధారేతబ్బో. పచ్చయపరిగ్గహో నామ అనధిగతారహత్తేన కాతబ్బోతి తదపేక్షాయ “యోనిసోమనసికారసద్ధమ్మస్సవనాదికో కుసలస్సేవా”తి వుత్తం. ఆది-సద్దేన సప్పురిసూపనిస్సయస్స, చతున్నమ్మి వా సమ్మత్తిచక్కానం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. విపరీతో అకుసలస్సాతి వచనతో యథా యోనిసోమనసికారాదివిపరీతో అకుసలస్సేవ పచ్చయో, తథా యోనిసోమనసికారాది కుసలస్సేవ పచ్చయో హోతీతి అత్థో. యస్స వా కుసలం సమ్భవతి, అకుసలం సమ్భవతి, కుసలాకుసలాని వా, తస్సాతి అత్థసిద్ధమేతం. కమ్మాదికోతి ఆది-సద్దేన అవిజ్ఞాదయో వియ గతికాలాదయోపి సజ్ఞహితాతి దట్టబ్బా. భవజ్ఞాదికోతి భవజ్ఞసన్తీరణపరిత్తకిరియారహత్తాదికో. తత్త భవజ్ఞం పఞ్చద్వారమనోద్వారావజ్ఞనకిరియానం, సన్తీరణం వోట్టబ్బనస్స, పరిత్తకిరియా యథారహం పరిత్తమహగ్గతకిరియానం, అరహత్తం ఆవజ్ఞనవజ్ఞానం సబ్బకిరియానం పచ్చయోతి వేదితబ్బం.

కమ్మన్ని చేతనావ అధిప్పేతా, సా చ ఖో కుసలాకుసలా. వుత్తజ్ఞోతం “కుసలాకుసలచేతనా విపాకానం ఖడ్ధానం, కటత్తా చ రూపానం కమ్మపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౨౭). న చిత్తం వియ ససమ్మయుత్తా. చిత్తజ్ఞోత్త ససమ్మయుత్తం అధిప్పేతం “హేతు హేతుసమ్మయుత్తకానం ధమ్మానం, తంసముట్టానానఞ్చ రూపానం హేతుపచ్చయేన పచ్చయో”తిఆదివచనతో (పట్టా. ౧.౧.౧). తత్తాతి తేసు కమ్మాదీసు రూపజనకపచ్చయేసు. అతీతతో ఏవ కమ్మతో ఫలం ఉప్పజ్జతి, న వత్తమానతోతి వుత్తం “కమ్మం అతీతమేవ కమ్మసముట్టానస్స రూపస్స పచ్చయో”తి. యది హి పచ్చుప్పన్నతో కమ్మతో ఫలం ఉప్పజ్జేయ్య, ఆయూహానక్ఖణే ఏవ ఫలేన ఉప్పజ్జితబ్బం భవేయ్య, న చ తం దిట్టమిచ్చితం వా. న హి లోకే కుదాచనం కరియమానమేవ కమ్మం ఫలం దేంతం దిట్టం, తథారూపో వా ఆగమో అత్థీతి. నను చ ఇదమపి న దిట్టం, యం వినట్టతో హేతుతో ఫలం ఉప్పజ్జమానం, మతో వా కుక్కుటో వస్సన్తోతి? సచ్చమదిట్టం రూపధమ్మానం పబన్ధవిచ్ఛేదే, ఇదం పన అరూపం పబన్ధోపి అత్థీతి ఉపమా న సంసన్ధతి. కమ్మతో హి అతీతతో ఏవ కమ్మస్స కతత్తా, ఉపచితత్తా చ ఫలం ఉప్పజ్జతి. వుత్తజ్ఞోతం “కామావచరస్స కుసలస్స కమ్మస్స కతత్తా ఉపచితత్తా విపాకం చక్ఖువిజ్ఞాణం ఉప్పన్నం హోతీ”తిఆది (ధ. సం. ౪౩౧). యస్మా అనన్తరాదిపచ్చయలాభతో ఉప్పాదక్ఖణే ఏవ చిత్తస్స బలవతా, తస్మా తం ఉప్పజ్జమానమేవ రూపం జనేతీతి ఆహ “చిత్తం చిత్తసముట్టానస్స ఉప్పజ్జమాన”న్తి. రూపస్స పచ్చయో హోతీతి సమ్బన్ధో. యస్మా పన రూపస్స రితిక్ఖణే బలవతా పచ్చాజాతాదిపచ్చయలాభతో, తస్మా వుత్తం “ఉతుఆహారా...పే.... హోన్తి”తి, బాహిరం ఉతుం, ఆహారఞ్చ పచ్చయం లభిత్యా అత్తనో రితిక్ఖణే ఉతుఆహారా రూపం జనేన్తితి అత్థో.

ఏవన్తి “సాధారణాసాధారణవసేనా”తిఆదినా వుత్తప్పకారేన.

౬౮౨. సజ్ఞారానన్తి సజ్ఞతసజ్ఞారానం. భజ్ఞన్తి మరణం. జరామరణం నామ జాతియా సతీతిఆది ఫలదస్సనానుపుబ్బియా హేతుదస్సనక్కమేన నామరూపస్స పచ్చయపరిగ్గహో సుకరోతి కత్వా దస్సితో. తత్త భవే సతీతి కమ్మభవే సతి.

౬౮౩. పుట్టే విత్థారేత్వా దస్సితఅనులోమపటిచ్చసముప్పాదవసేనాతి పరియోసానతో పట్టాయ పటిలోమనయేన ఆదిపాపనవసేన విత్థారేత్వా దస్సితఅనులోమపటిచ్చసముప్పాదవసేన. “అసతి జాతియా నత్తి జరామరణ”న్తిఆదినా (సం.

ని. ౨.౪) హి పటిలోమవసేన దస్సితే పచ్చయాకారే “యస్స అభావా యస్స అభావో, నో తస్స పచ్చయో”తి బ్యతిరేకతో, అన్వయతో చ నామరూపస్స పచ్చయపరిగ్గహో సుకరోతి.

౬౮౪. పురిమకమ్మభవస్మిం మోహోతిఆది వుత్తత్థమేవ. కమ్మసహాయత్తా కిలేసవట్టం కమ్మవట్టే పక్ఖిత్వా వుత్తం “కమ్మవట్టవిపాకవట్టవసేనా”తి.

౬౮౫. దిట్టధమ్మో వుచ్చతి పచ్చక్షభూతో పచ్చుప్పన్నో అత్తభావో, తత్థ వేదితబ్బఫలం కమ్మం దిట్టధమ్మవేదనీయం. పచ్చుప్పన్నభవతో అనన్తరం వేదితబ్బఫలం కమ్మం ఉపపజ్జవేదనీయం. అపరాపరియాయేతి దిట్టధమ్మానన్తరానాగతతో అజ్ఞాస్మిం అత్తభావపరియాయే అత్తభావపరివత్తే. అహోసికమ్మన్తి అహోసి ఏవ కమ్మం, న తస్స విపాకో అహోసి, “అత్తి, భవిస్సతి వా”తి ఏవం వత్తబ్బకమ్మం. పటిపక్ఖేహి అనభిభూతతాయ, పచ్చయవిసేసేన పటిలద్ధవిసేసతాయ చ బలవభావం పత్తా తాదిసస్స పుబ్బాభిసజ్ఞారస్స వసేన సాతిసయా హుత్వా పవత్తా పఠమజవనచేతనా తస్మింయేవ అత్తభావే ఫలదాయినీ దిట్టధమ్మవేదనీయా నామ. సా హి వుత్తాకారేన బలవతి జవనసన్తానే గుణవిసేసయుత్తేసు ఉపకారాపకారవసప్పవత్తియా, ఆసేవనాలాభేన అప్పవిపాకతాయ చ పఠమజవనచేతనా ఇతరద్వయం వియ పవత్తసన్తానుపరమాపేక్షం, ఓకాసలాభాపేక్షాన్తా కమ్మం న హోతీతి ఇధేవ పుప్పమత్తం వియ పవత్తివిపాకమత్తం ఫలం దేతి. తథా అసక్కోన్నన్తి కమ్మస్స విపాకదానం నామ ఉపధిపయోగాదిపచ్చయన్తరసమవాయేనేవ హోతీతి తదభావతో తస్మింయేవ అత్తభావే విపాకం దాతుం అసక్కోన్నం. అత్థసాధికాతి దానాదిపాణాతిపాతాదిఅత్థస్స నిప్పాదికా. కా పన సాతి ఆహ “సత్తమజవనచేతనా”తి. సా హి సన్నిట్టాపకచేతనా వుత్తనయేన పటిలద్ధవిసేసా, పురిమజవనచేతనాహి లద్ధాసేవనా చ సమానా అనన్తరత్తభావే విపాకదాయినీ ఉపపజ్జవేదనీయకమ్మం నామ. “సతి సంసారప్పవత్తియా”తి ఇమినా అసతి సంసారప్పవత్తియం అహోసికమ్మపక్షే తిట్టతి విపచ్చనోకాసస్స అభావతోతి దీపేతి.

౬౮౬. యం గరుకన్తి యం అకుసలం మహాసావజ్జం, కుసలం మహానుభావం కమ్మం. యం బహులన్తి యం బహులం అభిణ్ణసో కతం సమాసేవితం. మరణకాలే అనుస్సరితన్తి పరిబృత్తభావేన మరణస్స ఆసన్నకాలే అనుస్సరితం. ఆసన్నకాలే కతే వత్తబ్బమేవ నత్థీతి హి వుత్తం. “పునపునం లద్ధాసేవన”న్తి ఇమినా “యం బహుల”న్తి వుత్తకమ్మతో విసేసేతి. తథా దిట్టధమ్మవేదనీయం నివత్తేతి పటిసన్ధిఆకడ్డనానుజాననతో. పటిసన్ధిజనకవసేన హి గరుకాదికమ్మచతుక్కం వుత్తం.

తత్థ గరుకం సబ్బపఠమం విపచ్చతి. తథా హి తం గరుకన్తి వుత్తం. గరుకే అసతి బహులీకతం, తస్మిం అసతి ఆసన్నం, తస్మిమ్మి అసతి “కటత్తా వా పనా”తి వుత్తం పురిమజాతీసు కతకమ్మం విపచ్చతి. బహులాసన్నపుబ్బకతేసు చ బలాబలం వా జానితబ్బం, పాపతో పాపన్తరం, కల్యాణాన్తరం, కల్యాణతో చ కల్యాణన్తరం, పాపాన్తరం, బహులీకతతో చ మహతో చ పుబ్బకతాది, అప్పాన్తరం. బహులానుస్సరణేన విప్పటిసారాదిజననతో పటిపక్షస్స అపరిపుణ్ణతాయ ఆరద్ధవిపాకస్స కమ్మస్స, కమ్మసేసస్స వా అపరాపరియాయే వేదనీయస్స అపరిక్షీణతాయ సన్తతియా పరిణామవిసేసతోతి తేహి తేహి కారణేహి ఆహితబలం పఠమం విపచ్చతి. మహానారదకస్సపజాతకే విదేహరణ్ణో సేనాపతి అలాతో, బీజకో దాసో, రాజకణ్ణో రుదా చ ఏత్థ నిదస్సనం. తథా హి వుత్తం భగవతా -

“తత్రానన్ద , య్వాయం పుగ్గలో ఇధ పాణాతిపాతీ...పే... మిచ్చాదిట్టి కాయస్స భేదా పఠం మరణా అపాయం దుగ్గతిం వినిపాతం నిరయం ఉపపజ్జతి. పుట్టే వాస్స తం కతం హోతి పాపకమ్మం దుక్ఖవేదనీయం, పచ్చా వాస్స

తం కతం హోతి పాపకమ్మం దుష్టవేదనీయం , మరణకాలే వాస్స హోతి మిచ్ఛాదిట్ఠి సమత్తా సమాదిన్నా, తేన సో కాయస్స భేదా పరం మరణా అపాయం దుగ్గతిం వినిపాతం నిరయం ఉపపజ్జతి. య ఇచ్చా ఖో సో ఇథ పాణాతిపాతీ హోతి...పే.... మిచ్ఛాదిట్ఠి హోతి, తస్స దిట్ఠే వా ధమ్మే విపాకం పటిసంవేదేతి ఉపపజ్జ వా అపరే వా పరియాయే.

“తత్తానన్ద, య్వాయం పుగ్గలో ఇథ పాణాతిపాతీ...పే.... మిచ్ఛాదిట్ఠి కాయస్స భేదా పరం మరణా సుగతిం సగ్గం లోకం ఉపపజ్జతి. పుట్టే వాస్స తం కతం హోతి కల్యాణకమ్మం సుఖవేదనీయం, పచ్ఛా వాస్స తం కతం హోతి కల్యాణకమ్మం సుఖవేదనీయం, మరణకాలే వాస్స హోతి సమ్మాదిట్ఠి సమత్తా సమాదిన్నా, తేన సో కాయస్స భేదా పరం మరణా సుగతిం సగ్గం లోకం ఉపపజ్జతి. య ఇచ్చా ఖో సో ఇథ పాణాతిపాతీ హోతి...పే.... మిచ్ఛాదిట్ఠి హోతి, తస్స దిట్ఠే వా ధమ్మే విపాకం పటిసంవేదేతి ఉపపజ్జ వా అపరే వా పరియాయే.

“తత్తానన్ద, య్వాయం పుగ్గలో ఇథ పాణాతిపాతా పటివిరతో...పే.... సమ్మాదిట్ఠి కాయస్స భేదా పరం మరణా సుగతిం సగ్గం లోకం ఉపపజ్జతి. పుట్టే వాస్స తం కతం హోతి కల్యాణకమ్మం సుఖవేదనీయం, పచ్ఛా వాస్స తం కతం హోతి కల్యాణకమ్మం సుఖవేదనీయం, మరణకాలే వాస్స హోతి సమ్మాదిట్ఠి సమత్తా సమాదిన్నా, తేన సో కాయస్స భేదా పరం మరణా సుగతిం సగ్గం లోకం ఉపపజ్జతి. య ఇచ్చా ఖో సో ఇథ పాణాతిపాతా పటివిరతో...పే.... సమ్మాదిట్ఠి హోతి, తస్స దిట్ఠే వా ధమ్మే విపాకం పటిసంవేదేతి ఉపపజ్జ వా అపరే వా పరియాయే.

“తత్తానన్ద, య్వాయం పుగ్గలో ఇథ పాణాతిపాతా పటివిరతో...పే.... సమ్మాదిట్ఠి కాయస్స భేదా పరం...పే.... నిరయం ఉపపజ్జతి. పుట్టే వాస్స తం కతం హోతి పాపకమ్మం దుష్టవేదనీయం, పచ్ఛా వాస్స తం కతం హోతి పాపకమ్మం దుష్టవేదనీయం, మరణకాలే వాస్స హోతి మిచ్ఛాదిట్ఠి సమత్తా సమాదిన్నా, తేన సో కాయస్స భేదా పరం మరణా అపాయం ...పే.... నిరయం ఉపపజ్జతి. య ఇచ్చా ఖో సో ఇథ పాణాతిపాతా పటివిరతో హోతి...పే.... సమ్మాదిట్ఠి హోతి, తస్స దిట్ఠే వా ధమ్మే విపాకం పటిసంవేదేతి ఉపపజ్జ వా అపరే వా పరియాయే”తి (మ. ని. 3.303).

కిం బహునా యం తం తథాగతస్స మహాకమ్మవిభజ్ఞజ్ఞాణం, తస్సేవాయం విసయో, యదిదం తస్స తస్స కమ్మస్స తేన తేన కారణేన పుట్టాపరవిపాకతా సామత్తియం.

౬౮౭. పటిసన్ధిదానాదివసేన విపాకసన్తానస్స నిబ్బత్తకం జనకం. తేనాహ “తం పటిసన్ధియమ్మి పవత్తేపి రూపారూపవిపాకక్ఖన్ఢే జనతీ”తి. సుఖదుక్ఖసన్తానస్స, నామరూపప్పబన్ధస్స వా చిరతరప్పవత్తిహేతుభూతం ఉపత్తమ్భకం. తేనాహ “సుఖదుక్ఖం ఉపత్తమ్భేతి, అద్ధానం పవత్తేతి”తి. ఉపపీళకం సుఖదుక్ఖప్పబన్ఢే పవత్తమానే సణికం సణికం తం హాపేతి. తేనాహ “సుఖదుక్ఖం పీళేతి బాధతి, అద్ధానం పవత్తితుం న దేతీ”తి. ఘాతేత్వాతి ఉపచ్ఛిన్ధిత్వా. కమ్మస్స ఉపచ్ఛిన్ధనం నామ తస్స విపాకపటిబాహనమేవాతి ఆహ “తస్స విపాకం పటిబాహిత్వా”తి. త ఇచ్చ అత్తనో విపాకుప్పత్తియా ఓకాసకరణన్తి వుత్తం “అత్తనో విపాకస్స ఓకాసం కరోతీ”తి. విపచ్చనాయ కతోకాసం కమ్మం విపక్కమేవ నామ హోతీతి ఆహ “ఏవం పన కమ్మేన కతే ఓకాసే తం విపాకం ఉప్పన్నం నామ వుచ్చతీ”తి. ఉపపీళకం అజ్ఞాస్స విపాకం ఉపచ్ఛిన్ధతి, న సయం అత్తనో విపాకం దేతి. ఉపఘాతకం పన దుబ్బలం కమ్మం ఉపచ్ఛిన్ధిత్వా అత్తనో విపాకం ఉప్పాదేతీతి అయమేతేసం

విసేనో. బహ్వాబాధతాదిపచ్చయాపనిపాతేన విపాకస్స విబాధకం ఉపపీళకం, తథా విపాకస్సేవ ఉపచ్ఛేదకం ఉపఘాతకం. కమ్మం ఉపఘాతేత్వా అత్తనో విపాకస్స ఓకాసకరణేన విపచ్చనే సతి జనకమేవ సియా, జనకాదిభావో నామ విపాకం పతి ఇచ్చితబ్బో, న కమ్మం పతీతి విపాకస్సేవ ఉపఘాతకతా యుత్తా వియ దిస్సతి, వీమంసితబ్బం.

కమ్మంతరన్తి కమ్మవిసేనో కమ్మానం బలాబలభేదో. విపాకంతరన్తి విపాకవిసేనో, తస్స హీనపణీతతాదిభేదో. అపరో నయో – యస్మిం కమ్మే కతే పటిసన్ధియం, పవత్తే చ విపాకకటత్తారూపానం ఉప్పత్తి హోతి, తం జనకం. యస్మిం పన కతే అజ్ఞోన జనితస్స ఇట్టస్స వా అనిట్టస్స వా ఫలస్స విబాధకవిచ్ఛేదకపచ్చయానుప్పత్తియా, ఉపబ్రూహానపచ్చయుప్పత్తియా చ జనకానుభావానురూపం పరిపోసచిరతరప్పబద్ధా హోన్తి, తం ఉపత్తిమ్మకం. జనకేన నిబ్బత్తితం కుసలఫలం వా అకుసలఫలం వా యేన పచ్చనీకభూతేన రోగధాతుసమతాదినిమిత్తతాయ బాధీయతి, తం ఉపపీళకం . యేన పన కమ్మనా జనకసామత్థియవసేన చిరతరప్పబద్ధారహమ్మి సమానం ఫలం విచ్ఛేదకపచ్చయుప్పత్తియా ఉపహజ్జతి విచ్చిజ్జతి, తం ఉపఘాతకం. తత్త కేచి దుతియస్స కుసలభావం ఇత్థన్నామగతస్స అప్పాబాధదీఘాయుకతాసంవత్తనవసేన, పచ్చిమానం ద్విన్నం అకుసలభావం బహ్వాబాధఅప్పాయుకతాసంవత్తనవసేన వణ్ణేన్తి. దేవదత్తాదీనం, పన నాగాదీనం, ఇతో అనుపదిన్నేన యాపనకపేతానజ్ఞా నరకాదీసు అకుసలవిపాకపత్తమ్మనుపపీళనుపఘాతకాని న న సన్తీతి చతున్నమ్మి అకుసలాకుసలభావో న విరుజ్జతి. బుద్ధావేణికతాయ అసాధారణస్సేవ ఇథాస్స గోచరభావతో కమ్మంతరాది “అసాధారణం సావకేహి”తి వుత్తం. ఏకదేసతో జానితబ్బం అనవసేసతో జానితుం న సక్కా అవిసయత్తా. సబ్బేన సబ్బం అజాననే పచ్చయపరిగ్గహో న పరిపూరతీతి.

౬౮౮. యథావుత్తం కమ్మం వత్తమానవిపాకప్పబద్ధనిమిత్తమేవ అధిప్పేతన్తి కమ్మేకదేసతాయ “ద్వాదసవిధం కమ్మం కమ్మవట్టే పక్ఖిపిత్వా”తి వుత్తం. కిలేసవట్టమ్మి కమ్మసహాయతాయ కమ్మవట్టపక్ఖికమేవ కత్వా ఆహ “కమ్మవట్టవిపాకవట్టవసేనా”తి. యాదిసతో పచ్చయతో పచ్చుప్పన్నే అద్ధానే నామరూపస్స పవత్తి, తాదిసతో ఏవ ఇతరస్మిమ్మి అద్ధద్వయేతి యథా అతీతానాగతే నయం నేతి, తం దస్సేన్తో “ఇద”న్తిఆదిమాహ. తత్త అనాగతేపి కమ్మవట్టవిపాకవట్టవసేనావతి ఏత్త వుత్తం ఏవ-సద్ధం “ఏతరహి అతీతేపి”తి ఏత్తాపి ఆనేత్వా వత్తబ్బం అద్ధత్తయేపి కిరియాకిరియఫలమత్తతాదస్సనపరత్తా చోదనాయ. ఇతి కమ్మజ్ఞోవాతిఆది వుత్తస్సేవత్తస్స నిగమనవసేన వుత్తం. అపరాపరం వట్టనట్టేన వట్టం. తథా పవత్తనం పవత్తం. హేతుఫలభావేన సమ్మన్దతీతి సన్తతి, పబన్దో. కరణట్టేన, పచ్చయేహి కరియతీతి వా కిరియా.

కమ్మాతి కమ్మతో. సమ్మవతి ఏతస్మాతి సమ్మవో, కమ్మం సమ్మవో ఏతస్మాతి కమ్మసమ్మవో, విపాకో.

కారణసామగ్గియం దానాదీహి సాధితకిరియాయ వత్తమానాయ కారణమత్తే కత్తువోహరోతి ఆహ “నేవ కారణతో ఉద్ధం కారకం పస్సతీ”తి. కరోతీతి హి కారకం. విపాకపటిసంవేదకం న పస్సతీతి సమ్మన్దో . కామం బాలాపి “కారకో పటిసంవేదకో”తి వదన్తా అత్తతో పజ్జత్తిమత్తమేవ వదన్తి, తే పన విపరీతాభినివేసవసేనాపి వదన్తీతి తం అప్పమాణన్తి ఆహ “సమజ్ఞామత్తేన పణ్ణితా వోహరన్తి”తి.

౬౮౯. ఏవేతన్తి ఏవంవిధం ఏతం దస్సనం, సమ్మదస్సనం, అవిపరీతదస్సనన్తి అత్తో. బీజరుక్ఖాదికానంవాతి యథా బీజతో రుక్ఖో, రుక్ఖతో పున బీజన్తి అనాదికాలికత్తా బీజరుక్ఖసన్తానస్స పుబ్బకోటి నత్తి, ఏవం కమ్మపచ్చయా విపాకో,

విపాకపచ్చయా కమ్మని అనాదికాలికత్తా కమ్మవిపాకసంతానస్స పుబ్బకోటి న పజ్ఞాయతి. ఆది-సద్దేన “కుక్కుటియా అణ్ణం, అణ్ణతో కుక్కుటీ, పునపి కుక్కుటియా అణ్ణ”ని ఏవమాదిం సజ్ఞంతాతి. అనాగతేపి సంసారేతి యథా అతీతే, ఏవం అనాగతేపి అద్ధానే “ఖడ్ధానశ్చ పటిపాటీ”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౨.౬౧౯; దీ. ని. అట్ట. ౨.౯౨) అపసాదనావణ్ణనా; సం. ని. అట్ట. ౨.౨.౬౦; అ. ని. అట్ట. ౨.౪.౧౯౯; ధ. స. అట్ట. నిదానకథా; విభ. అట్ట. ౨౨౬ సజ్ఞారపదనిద్దేస; సు. ని. అట్ట. ౨.౨౨౩; ఉదా. అట్ట. ౩౯; ఇతిపు. అట్ట. ౧౪, ౨౮; ధేరగా. అట్ట. ౧.౬౭, ౯౯; పటి. మ. అట్ట. ౨.౧.౧౧౭; చూళని. అట్ట. ౬; ఋ. వం. అట్ట. ౨.౨౮) వుత్తే సంసారే సతి కమ్మవిపాకానం అప్పవత్తం న దిస్సతి, కమ్మవిపాకానం అప్పవత్తి న దిస్సతి, పవత్తతి ఏవాతి అట్టో.

ఏతమత్థని “కమ్మస్స కారకో నట్టి”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౨.౬౮౯) వుత్తమత్థం. అసయంవసీతి న సయంవసినో, మిచ్చాభినివేసపరవసాతి అట్టో. అజ్ఞమజ్ఞవిరోధితాతి ఇతరీతరవిరోధితా, దిట్టియో, దిట్టియా వా అజ్ఞమజ్ఞోన విరోధితా విరుద్ధా.

గమ్పీరజాణగోచరతాయ గమ్పీరం. తథా నిపుణం. సత్తసుజ్ఞతాయ, అజ్ఞమజ్ఞసభావసుజ్ఞతాయ చ సుజ్ఞం. పచ్చయన్తి నామరూపస్స పచ్చయం, తప్పచ్చయపటివేధేనేవ చ సబ్బం పటివిద్ధం హోతీతి. కమ్మం నత్తి విపాకమ్మీతిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం హేటా వుత్తమేవ.

పచ్చయసుజ్ఞం ఫలన్తి యథావుత్తమత్థం ఉపమాయ విభావేతుం “యథా న సూరియే”తిఆది వుత్తం. తేసన్తి సూరియాదీనం. సోతి అగ్గి. సమ్మారేహీతి ఆతపాదీహి కారణేహి.

యది చ హేతు చ ఫలశ్చ అజ్ఞమజ్ఞరహితం, కథం హేతుతో ఫలం నిబ్బత్తతీతి ఆహ “కమ్మశ్చ ఖో ఉపాదాయా”తి. న కేవలం కమ్మఫలమేవ సుజ్ఞం కత్తురహితం, సబ్బమ్మి ధమ్మజాతం కారకరహితన్తి దస్సేతుం “న హేత్థ దేవో”తి గాథా వుత్తా. హేతుసమ్మారపచ్చయాతి హేతుసమూహానిమిత్తం, హేతుపచ్చయనిమిత్తం వా.

౬౯౦. చుతిపటిసన్ధివసేన విదితా హోన్తీతి కమ్మవట్టవిపాకవట్టవసేన పచ్చయపరిగ్గహస్స కతత్తా చుతిపటిసన్ధివసేన విదితా హోన్తీతి వదన్తి. వుత్తనయేన పన సప్పచ్చయనామరూపస్స దస్సనేన తీసు అద్ధాసు పహీనవిచికిచ్చస్స అద్ధత్తయపరియాపన్నా ధమ్మా అతీతపచ్చప్పన్నానాగతభవేసు చ చుతిపటిసన్ధివసేన విదితా హోన్తి, న అనుపదధమ్మవసేన తథాపరిగ్గహస్స అకతత్తా. సాస్స హోతి ఇతపరిజ్ఞాతి యాయ నామరూపపరిగ్గహం, తస్స చ పచ్చయపరిగ్గహం కరోతి, సా అస్స యోగినో “ఇదం నామం, ఏత్తకం నామ”న్తిఆదినా, “తస్స అయం పచ్చయో, ఏత్తకో పచ్చయో”తిఆదినా చ పరిచ్ఛేదవసేన ఇతవతీ పజ్ఞాతి కత్వా ఇతపరిజ్ఞా.

ఇదాని యేన కారణేన అద్ధత్తయపరియాపన్నా ధమ్మా చుతిపటిసన్ధివసేన విదితా హోన్తి, తం దస్సేతుం “సో ఏవం పజ్ఞానాతీ”తిఆది వుత్తం. తేన ధమ్మానం భవంతరసజ్కమో నామ న కదాచిపి అత్తి, తత్త తత్తేవ నిరుజ్ఞనతోతి దస్సేతి. సజ్ఞాయ మన్తోదకపాన ముఖమణ్డన పదీపసీఖూపమాహి తమేవ ధమ్మానం సజ్కమాభావం విభావేతుం “అపిచ ఖో”తిఆదిమాహ.

మనోధాతుఅనంతరని కిరియమనోధాతుయా అనంతరం లబ్ధమానం చక్ష్టవిజ్ఞాణం. న చేవ ఆగతని కిరియమనోధాతుతో న చేవ ఆగతం కిరియమనోధాతుయం చక్ష్టవిజ్ఞాణస్స అభావతో. నాపి న నిబ్బత్తం అనంతరని కిరియమనోధాతుతో అనాగచ్ఛంతమ్మి పచ్చయసామగ్గిలాభేన తతో అనంతరం నాపి న నిబ్బత్తం, నిబ్బత్తమేవ హోతి. యథాయం పవత్తియం చిత్తప్పవత్తి, తథేవ పటిసన్నిమ్మి వత్తతే చిత్తసంతతి, చుతిచిత్తతో అనాగచ్ఛంతమ్మి పటిసన్నిచిత్తం తతో అనంతరం నాపి న నిబ్బత్తతి, పచ్చయసామగ్గివసేన నిబ్బత్తతేవాతి అత్తో. సంతతిగహణేన చేత్త కుతోచి ఆగమాభావమేవ విభావేతి. హేతుఫలభావేన హి సమ్మన్దతాతి ధమ్మప్పవత్తి సంతతీతి. తేనాహ “పురిమం భిజ్జతే చిత్త”నిఆది. పురిమని చుతిచిత్తం. భిజ్జతేతి నిరుజ్జతి. పచ్చిమని పటిసన్నిచిత్తం. తతోచి చుతిచిత్తతో అనంతరమేవ జాయతి. యత్థ హి చుతిచిత్తతో దూరేపి కాలంతరేపి ఉప్పజ్జమానం పటిసన్నిచిత్తం అనంతరమేవ జాయతీతి వుచ్చతి. తస్మా తేసం అన్తరికా నత్తి తేసం చుతిపటిసన్నిచిత్తానం బృవధాయకం కిళ్ళి నత్తి. ఏచి తేసం న విజ్జతీతి తస్సేవ వేవచనం. ఇతోచి చుతిచిత్తతో అనంతరం న చ గచ్ఛతి కిళ్ళి చిత్తం. తళ్ళో ససమ్మయుత్తధమ్మం తథేవ నిరుజ్జతి. పటిసన్ని చాతి పటిసన్నివిజ్ఞాణాఇచ్చా అజ్ఞామేవ యథాపచ్చయం జాయతి నిబ్బత్తతీతి పునపి సజ్కమాభావమేవ విభావేనో సప్పచ్చయనామరూపదస్సనం నిగమేతి.

౬౯౧. నామరూపగహణేన , తస్స చ పచ్చయధమ్మగ్గహణేన అగ్గహితస్స తేభూమకధమ్మస్స అభావతో “విదితసంబృధమ్మస్సా”తి వుత్తం. న చేత్త లోకుత్తరధమ్మా అధిగతా. థామగతం హోతి అనేకాకారవోకారపచ్చయపరిగ్గహవిధినో అనుట్టితత్తా. సుట్టుతరం పహీయతి తియద్ధగతధమ్మప్పవత్తియా విగతసమ్మోహత్తా. సా ఏవాతి సోళసవిధా కట్టా ఏవ. యస్మా ఏత్త “బుద్ధో, ధమ్మో, సజ్జో, సిక్ఖా”తి చ కట్టాయ గోచరభూతా లోకియా ధమ్మా అధిప్పేతా. న హి లోకుత్తరధమ్మో ఆరబ్బ కిలేసా పవత్తితుం సక్కోన్తి. పుబ్బన్తోతి అతీతా ఖడ్ధాయతనధాతుయో. అపరన్తోతి అనాగతా. పుబ్బన్తాపరన్తోతి తదుభయం, అద్ధాపచ్చప్పన్నం వా తదుభయభాగయుత్తత్తా. ఏవం బుద్ధాదిగహణేన, పటిచ్చసముప్పన్నధమ్మగ్గహణేన చ గహితో అట్టమో కట్టావిసయో నామరూపమత్తం, ఇదప్పచ్చయతాగ్గహణేన పన తస్స పచ్చయో గహితో, తస్మా సోళసవత్తుకాయ కట్టాయ పహీనాయ అట్టవత్తుకా కట్టా అప్పతిట్టావ హోతీతి ఆహ “న కేవలజ్ఞా...పే.... పహీయతియేవా”తి.

దిట్టేకట్టత్తా విచికిచ్చాయ యథా దిట్టి సముచ్చిజ్జమానా విచికిచ్చాయ సద్ధియేవ సముచ్చిజ్జతి, ఏవం విచికిచ్చా విక్ఖమ్మియమానా దిట్టియా సద్ధియేవ విక్ఖమ్మియతీతి ఆహ “ద్వాసట్టి దిట్టిగతాని విక్ఖమ్మన్తి”తి. అత్తాభినివేసూపనిస్సయా హి “అహోసిం ను ఖో అహ”నిఆది (మ. ని. ౧.౧౮; సం. ని. ౨.౨౦) నయప్పవత్తా సోళసవత్తుకా కట్టా, సా ఏవ చ పుబ్బన్తాదివత్తుకభావేన వుత్తా. అత్తాభినివేసవత్తుకాని చ ద్వాసట్టి దిట్టిగతాని, బుద్ధాదివత్తుకా చ కట్టా తదేకట్టాతి. ధరీయన్తి అత్తనో పచ్చయేహీతి ధమ్మా, తిట్టతి ఏత్త తదాయత్తవుత్తితాయ ఫలన్తి రితి, ధమ్మానం రితి ధమ్మట్టితి, పచ్చయధమ్మో. అథ వా ధమ్మోతి కారణం “ధమ్మపటిసమ్మిదా”తిఆదీసు (విభ. ౭౧౮ ఆదయో) వియ, ధమ్మస్స రితి సభావో, ధమ్మతో చ అజ్ఞో సభావో నత్తీతి పచ్చయధమ్మానం పచ్చయభావో ధమ్మట్టితి, ధమ్మట్టితియం ఇథాణం ధమ్మట్టితిఇథాణం. సజ్ఞారానం యం యం భూతం అనిచ్చతాది యథాభూతం, తత్త ఇథాణన్తి యథాభూతఇథాణం. సమ్మా పస్సతీతి సమ్మాదస్సనం.

అవిజ్ఞా పచ్చయోతి అవిజ్ఞా హేతుఆదివసేన సజ్ఞారానం యథారహం పచ్చయో. తతో ఏవ సజ్ఞారా పచ్చయసముప్పన్నా. ఉభోపేతేతి యస్మా అవిజ్ఞాపి ఆసవాదివసేన పచ్చయసమ్మూతావ, తస్మా అవిజ్ఞా సజ్ఞారాతి

ఉభయేపి ఏతే ధమ్మా పచ్చయసముప్పన్నా. ఇతీతి ఏవం. పచ్చయపరిగ్గహే పజ్ఞాతి పచ్చయానం పరిచ్ఛిజ్జ గహణవసేన పవత్తా పజ్ఞా. వుత్తనయేన ధమ్మట్టితిజాణం.

నిమిత్తన్ని సజ్ఞారనిమిత్తం, అత్తతో పఞ్చక్షన్దా. తే హి ఘనసజ్ఞాపవత్తియా వత్తుభావతో నిమిత్తం, సవిగ్గహభావేన ఉపట్టానతో వా. యస్మా అనిచ్చతా నామ సజ్ఞారానం అవిపరీతాకారో. తత్త నిచ్చతాయ లేసస్సాపి అభావతో అనిచ్చతో పస్సన్తో యథాభూతం జానాతి. తజ్ఞ ఇజాణం అవిపరీతగ్గహణతాయ సమ్మాదస్సనం. తంసమగ్గేనా చ పచ్చుప్పన్నేసు వియ అతీతానాగతేసుపి నయం నేన్నేన తే సుపరివిదితా హోన్తి.

అనిచ్చతా చ నామ ఉప్పత్తిమతో, ఉప్పాదో చ పచ్చయవసేనాతి అనిచ్చతా సిజ్ఞమానా సజ్ఞారానం సప్పచ్చయతం సాధేన్తి యథావుత్తకజ్ఞప్పహానాయ సంవత్తతీతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “అనిచ్చతో...పే.... పహీయతీ”తి ఆహ. తత్త తదన్వయేనాతి పచ్చక్షతో దిట్టస్స అనుగమనేన. ఏత్థాతి యథాదిట్టేసు ధమ్మేసు. దుక్ఖతో మనసి కరోన్తోతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. పవత్తన్ని ఉపాదిన్నక్షన్దప్పవత్తం. తజ్ఞో కిలేసాభిసజ్ఞారేహి పవత్తితత్తా సాతిసయం దుక్ఖభావేన ఉపట్టాతి. పవత్తన్ని రాననిసజ్ఞాదివసేన దుక్ఖదుక్ఖతాదివసేన చ సజ్ఞారప్పవత్తన్ని అపరే. “నిమిత్తం, పవత్త”న్ని చ వుత్తే అజ్ఞత్తబహిద్ధాసన్తానసజ్ఞోతే సబ్బస్మిం సప్పచ్చయే నామరూపే యాథావతో పవత్తా ఏకావ పజ్ఞా పరియాయవసేన “యథాభూతజాణ”నిపి “సమ్మాదస్సన”నిపి తత్త కజ్ఞావిక్ఖమ్భనేన “కజ్ఞావితరణా”తిపి వుచ్చతి. యథా “రుక్ఖో పాదపో తయా”తి ఇమమత్తం దస్సేన్తో ఆహ “యజ్ఞా యథాభూతజాణ”నిఆది.

పరమత్తతో సాసనే అస్సాసో నామ అరియఫలం, పతిట్టా నామ అరియమగ్గో, అయం పన అనధిగతమగ్గఫలోపి తదధిగముపాయపటిపత్తియం రితత్తా లద్ధస్సాసో వియ, లద్ధపతిట్టో వియ చ హోతీతి వుత్తం “లద్ధస్సాసో లద్ధపతిట్టో”తి. అపరిహీనకజ్ఞావితరణవిసుద్ధికో విపస్సకో లోకియాహి సీలసమాధిపజ్ఞాసమ్మదాహి సమన్నాగతత్తా ఉత్తరి అప్పటివిజ్ఞన్తో సుగతిపరాయణో చ హోతీతి వుత్తం “నియతగతికో”తి. తతో ఏవ చూళసోతాపన్నో నామ హోతి. సోతాపన్నో హి ఖీణాపాయదుగ్గతివినిపాతోతి.

అథ వా లద్ధస్సాసో దిట్టివిసుద్ధిసమధిగమేన. నామరూపపరిచ్ఛేదేన హి ఖన్ధాదికే సభావసరసతో సల్లక్షేత్వా సాసనే ధమ్ముపసంహితపామోజ్జప్పటిలాభేన లద్ధస్సాసో హోతి. లద్ధపతిట్టో కజ్ఞావితరణవిసుద్ధిసమధిగమేన. సప్పచ్చయనామరూపదస్సనేన హి పరిమద్దితదిట్టికణ్ణకో వినిద్ధతఅహేతువిసమహేతువాదో యథాసకం పచ్చయేహేవ ధమ్మమత్తం జానిత్వా సాసనే పతిట్టితసద్ధో లద్ధపతిట్టో నామ హోతి. నామరూపవవత్థానేన దుక్ఖసచ్చం, ధమ్మట్టితిజాణేన సముదయసచ్చం, తస్సేవ అపరభాగేన అనిచ్చతో మనసికారాదివిధినా మగ్గసచ్చజ్ఞా అభిజ్ఞాయ పవత్తియా దుక్ఖభావం దిస్సా అప్పవత్తే నిరోధే ఏకంసేనేవ నిన్నజ్ఞాసయతాయ లోకియేనేవ జాణేన చతున్నం అరియసచ్చానం అధిగతత్తా అపాయేసు అభబ్బుప్పత్తికో, సోతాపన్నభూమియం భబ్బుప్పత్తికో చ హోతీతి వుత్తం “నియతగతికో”తి. తేనాహ “చూళసోతాపన్నో నామ హోతీ”తి.

తస్మాతి యస్మా ఏవం మహానిసంసమేతం యథాభూతజాణం, తస్మా. సదాతి సబ్బకాలం రత్తిజ్ఞేవ దివా చ. సబ్బసోతి నిబ్బత్తకహేతుఆదిపరిగ్గణ్ణనవసేన సబ్బప్పకారేన.

కజ్జావితరణవిసుద్ధినిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి ఏకూనవీసతిమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౨౦. మగ్గామగ్గజాణదస్సనవిసుద్ధినిద్దేసవణ్ణనా

సమ్మసనజాణకథావణ్ణనా

౬౯౨. ఏవం మగ్గజ్ఞా అమగ్గజ్ఞా ఇత్వా రితం జాణన్తి అయం ఉపక్కిలేసవినిముత్తా వీధిపటిపన్నా విపస్సనాపజ్ఞా అరియమగ్గస్స పుబ్బభాగమగ్గో, అయం ఓభాసాదిభేదో దసవిధో ఉపక్కిలేసో న మగ్గోతి ఏవం మగ్గజ్ఞా అమగ్గజ్ఞా యాథావతో వవత్థపేత్వా రితం జాణం.

అతీతాదివసేన అనేకభేదభిన్నే ధమ్మే కలాపతో సజ్ఞపిత్వా సమ్మసనం కలాపసమ్మసనం, అయం కిర జమ్మద్దీపవాసీనం అభిలాపో. “యం కిజ్జీ రూప”నిఆదినా (మ. ని. ౧.౩౬౧; ౨.౧౧౩; ౩.౮౬; అ. ని. ౪.౧౮౧) నయేన హి ధమ్మానం విపస్సనా నయవిపస్సనా, అయం కిర తమ్మపణ్ణిదీపవాసీనం అభిలాపో. తేనేవాహ “కలాపసమ్మసనసజ్ఞాతాయ నయవిపస్సనాయ”తి. తావ-సద్దో కమత్తో, తేన సమ్మసనప్పకారానం బహుభేదతం దీపేతి. బహుభావతో హి తేసం పఠమం నయవిపస్సనాయ యోగారమ్భం అనుసాసతి “నయవిపస్సనాయ తావ యోగో కరణీయో”తి. కస్మాతి చోదకవచనం. తస్సాయం అధిష్ఠాయో - యది మగ్గామగ్గజాణదస్సనవిసుద్ధి సమ్మాదేతబ్బా, అథ కస్మా “నయవిపస్సనాయ ఆదితో యోగో కాతబ్బో”తి వుత్తన్తి. ఇతరో తస్సాయం అధిగమూపాయోతి దస్సన్తో “ఆరద్ధవిపస్సకస్సా”తిఆదిమాహ. తేనేతం దస్సేతి “విపస్సనాయ సతి ఉదయబ్బయజాణుప్పాదో, ఉదయబ్బయజాణే సతి ఓభాసాదిఉపక్కిలేససమ్మవో, తతో మగ్గామగ్గవవత్థానం, తస్మా తస్స ఆదితోవ ఆరమ్భస్స సమ్మవో నత్తితి విపస్సనా పఠమం ఆరద్ధబ్బా”తి. ఏవమ్మి పఠమం నయవిపస్సనావ కస్మా ఆరద్ధబ్బాతి ఆహ “విపస్సనాయ చ కలాపసమ్మసనం ఆదీ”తి. తస్మా అతీతాదిభేదభిన్నానం ధమ్మానం సజ్ఞపిత్వా వవత్థానవసేన పవత్తనతో ఆదికమ్మికస్స సుకరం సమ్మసనన్తి ఆదిభూతం.

తస్మాతి ఆదిభూతత్తా. అథ వా తస్మాతి యస్మా ఆరద్ధవిపస్సకస్స...పే.... కలాపసమ్మసనం ఆది, తస్మా. ఏతన్తి కలాపసమ్మసనం. అపిచాతిఆది కలాపసమ్మసనస్సేవ విపస్సనాయ ఆదిభావే ఉపచయహేతుదస్సనం. ఉదయబ్బయజాణపరియోసానా తీరణపరిజ్ఞా, అనమ్మత్తే ఏవ చ ఉదయబ్బయజాణే మగ్గామగ్గవవత్థానం హోతీతి ఆహ “తీరణపరిజ్ఞాయ వత్తమానాయ”తి. కలాపసమ్మసనే తావ యోగో కాతబ్బోతి ఏత్థాపి తస్సేవ పఠమారమ్భే కారణం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. యస్మా కలాపసమ్మసనం నామ ఏకవిసుద్ధియమ్మి న అన్తోగధం, ఏకచ్ఛే చ తం అనామసిత్వావ విపస్సనాచారం వణ్ణేన్తి. ఏవం సన్తేపి తం సుత్తన్తేసు ఏకదేసేన, అనవసేసతో చ దస్సేతం. పటిసమ్మిదాయం ఆదికమ్మికానం మనసికారసుకరతాయ విపస్సనాయ ఆదిభావేన రపేతం. విపస్సన్తస్స చ ఓభాసాదీసు ఉప్పన్నేసు మగ్గామగ్గజాణసమ్మవో, తస్మా “తం సమ్మాదేతుకామేనా”తిఆదినా అయం విచారో కతోతి దట్టబ్బం.

౬౯౩. తత్తాతి తస్మిం తీరణపరిజ్ఞాయ జాతపరిజ్ఞానన్తరభావే, తాసు వా పరిజ్ఞాసు. వినిచ్చయోతి సరూపతో, కిచ్చతో, భూమితో చ సన్నిట్టానం. లోకుత్తరాపి పురిమస్మిం సచ్చద్వయే మగ్గసమ్మయుత్తా తివిధాపి పరిజ్ఞా కిచ్చవసేన లబ్బతీతి “లోకియపరిజ్ఞా”తి విసేసేత్వా వుత్తం. సభావధమ్మానం లక్ఖణసల్లక్ఖణతో జోయ్యఅభిముఖా పజ్ఞా అభిజ్ఞాపజ్ఞా. జాతట్టేతి జాతభావనిమిత్తం. అభిజ్ఞోయ్యస్స జాననహేతు “జాణ”న్తి వుచ్చతి. పరిజ్ఞాపజ్ఞాతి అనిచ్ఛాదిలక్ఖణాని పరిచ్ఛిజ్జ

జాననపఞ్చా. తీరణట్టితి సమ్మసనభావహేతు. పహనపఞ్చాతి పహతబ్బస్స పజహనపఞ్చా. వేదయితాదిలక్షణవిధురతాయ రుప్పనలక్షణం పచ్చత్తలక్షణం వుత్తం. తేసంయేవ పచ్చత్తలక్షణసలక్షణవసేన గహితధమ్మానంయేవ. యథా పథవీపస్సాదీనం కక్షళపుసనాదిలక్షణాని తీసుపి ఖణేసు సలక్షితబ్బాని పటినియతరూపతాయ సభావసిద్ధానేవ హుత్వా గయ్యంతి, న ఏవమనిచ్చతాదిలక్షణాని. తాని పన భజ్జదయబ్బయపీళావసవత్తనాకారముఖేన గహేతబ్బతో సమారోపితరూపాని వియ గయ్యంతితి వుత్తం “సామణ్ణలక్షణం ఆరోపేత్వా”తి. లోకియపరిణ్ణానంయేవ అధిప్పేతత్తా లక్షణారమ్మణికవిపస్సనావ “పహనపరిణ్ణా”తి వుత్తా.

సఙ్ఖారపటిచ్ఛేదతోతి నామరూపవత్తానతో, యా “దిట్టివిసుద్ధీ”తి వుత్తా. కేచి పన “ఖన్ధాదీనం విపస్సనాయ భూమిభావతో సబ్బోపి ఖన్ధాదివిచారో సఙ్ఖారపరిచ్ఛేదో”తి వదంతి. “పచ్చత్తలక్షణపటివేధస్సేవ ఆధిపచ్చ”న్తి ఇమినా నామరూపపచ్చయపరిగ్గహపఞ్చానం తీరణపహనాసమత్థతం దస్సేతి . తాసమ్మి పన “నమనలక్షణం నామం, రుప్పనలక్షణం రూప”న్తి అరూపరూపానం సాధారణాకారసలక్షణవసేన పవత్తియా ఏకేనాకారేన తీరణపరియాయో, దిట్టికజ్ఞావిక్ఖమ్భనేన పహనపరియాయో లబ్బతీతి సియా తీరణపహనేసుపి ఆధిపచ్చన్తి వదంతి. ఉక్కుట్టనిద్దేసేన పన యథా దిట్టివిసుద్ధియావ సఙ్ఖారపరిచ్ఛేదతా, ఏవం లక్షణారమ్మణికవిపస్సనాయ ఏవ తీరణపహనకిచ్చతా వేదితబ్బా. ఏవం హి తిస్సోపి పరిణ్ణా వవత్తితా హోన్తి, అణ్ణాధా సఙ్కారో సియా. తీరణపరిణ్ణాయ భూమి తత్త పఞ్చాయ అనిచ్చతాదిలక్షణసంతీరణతో. తేనాహ “ఏతస్మిం...పే.... ఆధిపచ్చ”న్తి. కామం ఉదయబ్బయజాణమ్మి కఞ్ఛే మిచ్చాభినివేసం పజహతి, తస్స పన అథామగతత్తా న సాతిసయం పహనన్తి వుత్తం “భగ్గానుపస్సనం ఆదిం కత్వా ఉపరి పహనపరిణ్ణాయ భూమీ”తి. అనిచ్చతో అనుపస్సన్తోతి అనిచ్చాకారతో సఙ్ఖారే అనుపస్సన్తో సమ్మసన్తో. నిచ్చసఙ్ఖాన్తి “తే నిచ్చా సస్సతా”తి పవత్తం మిచ్చాసఙ్ఖాం. సఙ్ఖాసీసేన దిట్టిచిత్రానమ్మి గహణం దట్టబ్బం. ఏసేవ నయో ఇతో పరేసుపి. నిబ్బిన్దన్తోతి అనిచ్చానుపస్సనాదిసమ్మూతాయ నిబ్బిదానుపస్సనాయ సఙ్ఖారే నిబ్బిజ్జనవసేన పస్సన్తో. నన్దిన్తి సప్పీతికతణ్ణం. విరజ్జన్తోతి విరాగానుపస్సనాయ విరజ్జనవసేన యథా సఙ్ఖారేసు రాగో నుప్పజ్జతి, ఏవం అనుపస్సన్తో. తథాభూతో హి రాగం పజహతీతి వుచ్చతి. నిరోధేన్తోతి నిరోధానుపస్సనాయ యథా సఙ్ఖారా నిరుజ్జన్తియేవ, న ఆయతిం పునబ్బవవసేన ఉప్పజ్జన్తి, ఏవం అనుపస్సన్తో. తథాభూతో హి సఙ్ఖారానం సముదయం పజహతి నామ అనుప్పత్తిధమ్మతాపాదనతో. పటినిస్సజ్జన్తోతి పటినిస్సగ్గానుపస్సనాయ యథా సఙ్ఖారా న పున ఆదియన్తి, ఏవం వోస్సజ్జన్తో. తేనాహ “ఆదానం పజహతీ”తి, నిచ్చాదివసేన వా గహణం విస్సజ్జేతీతి అత్తో. సాధితత్తాతి సమ్మాదితత్తా. ఇతరాతి తీరణపహనపరిణ్ణా. ఏవం పరిణ్ణా నిద్దిసిత్వా పరిణ్ణాక్కుమవసేనపి కజ్ఞావితరణానన్తరం “కలాపసమ్మసనే యోగో కాతబ్బో”తి య్యాయమత్తో వుత్తో, తం నిగమవసేన పచ్చాహరన్తో “తేన వుత్త”న్తిఆదిమాహ, తం వుత్తత్తమేవ.

౬౯౪. తత్రాతి తస్మిం కలాపసమ్మసనే విభావేతబ్బే, తస్స వా కలాపసమ్మసనస్స ఆదిభావే. అయం పాళీతి దస్సియమానం పటిసమ్మిదామగ్గపాళిమాహ. తత్త సజ్ఞపిత్వా వవత్తానే పఞ్చాతి అతీతాదిభేదభిన్నే ధమ్మే ఏకతో సఙ్గహేత్వా అనిచ్చాదివసేన వినిచ్చయే సాధేతబ్బే తంసాధనీయా పఞ్చా. సమ్మసనే అనిచ్చతాదివసేన తీరణే జాణన్తి పవుచ్చతి, సా కథం హోతీతి అత్తో. వవత్తానే సమ్మసనేతి చ నిష్పాదేతబ్బే భుమ్మవచనం. యం కిఞ్చి రూపన్తిఆదీని పదాని హేట్టా వుత్తత్తానేవ. సబ్బం రూపం అనిచ్చతో వవత్తపేతీతిఆదీని పన యస్మా పరతో వణ్ణియిస్సన్తి, తస్మా తత్తేవ నేసం అత్తం విభావయిస్సామ.

పాళివపత్తానం పన ఏవం వేదితబ్బం - ఏత్త హి ఆదికమ్మికానం విపస్సనామనసికారసుఖత్తం “యం కిఞ్చి రూప”నిఱిది నా పఠమం తావ పఞ్చక్షణ్ణా అతీతాదివిభాగముఖేన గహితా, తే పన ఖిన్దా యస్మా ద్వారారమ్మణోహి సద్ధిం ద్వారప్పవత్తధమ్మవసేన విభాగం లబ్ధున్తి, తస్మా తదనన్తరం ద్వారఛక్కాదివసేన దస ఛక్కా గహితా. యస్మా పన లక్ఖణేసు అనత్తలక్ఖణం దుక్ఖవిభాగం, తస్మా తస్స విభావనాయ ఛ ధాతుయో గహితా. తతో యేసు కసిణేసు ఇతో బాహిరకానం అత్తాభినివేసో, తాని ఇమేసం ఝానానం ఆరమ్మణభావేన ఉపట్టానాకారమత్తానీతి దస్సనత్తం దస కసిణాని గహితాని. తతో దుక్ఖానుపస్సనాయ పరివారభావేన పటిక్కూలాకారవసేన ద్వత్తింస కోట్టాసా గహితా. పుట్టే ఖిన్దవసేన సజ్జేపతో గహితా ధమ్మా నాతిసజ్జేపవిత్థారనయేన, విత్థారనయేన చ మనసి కాతబ్బాతి దస్సనత్తం ద్వాదసాయతనాని, అట్టారస ధాతుయో చ గహితా. తేసు ఇమే ధమ్మా సతిపి సుజ్ఞానిరీహాఅబ్యాపారభావే ధమ్మసభావతో ఆధిపచ్చవసేన పవత్తన్తితి అనత్తలక్ఖణవిభావనత్తం ఇన్ద్రియాని గహితాని. ఏవం అనేకభేదభిన్నాపిమే ధమ్మా భూమిత్తయపరియాపన్నతాయ తివిధావ హోన్తితి దస్సనత్తం తిస్సో ధాతుయో గహితా.

ఏత్తావతా నిమిత్తం దస్సేత్వా పవత్తం దస్సేతుం కామభవాదయో నవ భవా గహితా. ఏత్తకే అభిజ్ఞోయ్యవిసేసే పవత్తమనసికారకోసల్లేన సణ్ణసుఖమేసు నిబ్బత్తితమహగ్గతధమ్మేసు మనసికారో పవత్తేతబ్బోతి దస్సనత్తం ఝానప్పమజ్ఞారుప్పాని గహితాని. తత్త ఝానాని నామ వుత్తావసేసారమ్మణాని రూపావచరజ్ఞానాని. పచ్చయపచ్చయుప్పన్నవిభాగతో ఇమే ధమ్మా భిన్ద్రిత్వా మనసి కాతబ్బాతి దస్సనత్తం పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞాని గహితాని. పచ్చయాకారమనసికారో హి లక్ఖణత్తయం సుఖేన, సుట్టతరఞ్చా విభావేతి, తస్మా పచ్చతో గహితో. ఏవమేతే సమ్మసనీయభావేన గహితా ఖిన్దాదివసేన కోట్టాసతో పఞ్చావసతివిధా. పభేదతో పన అతీతాదిభేదం అనామసిత్వావ గయ్యమానా ద్వీపా ఊనాని ద్వేసతాని హోన్తి.

తత్త అనిచ్చతో వవత్తపేతీతిఆదికో పఠమో లక్ఖణవపత్తాపనవారో. అనిచ్చం ఖయట్ఠేనాతిఆదికో దుతియో హేతువారో లక్ఖణానం హేతుకిత్తనతో. అనిచ్చం సజ్జతన్తిఆదికో పన హేతుపతిట్టాపనవారో పాకటభావసల్లక్ఖణతో. ఖయట్ఠేనాతి హి ఖయసభావతో యస్మా రూపం ఖయసభావం ఉప్పజ్జిత్వా ఖయం వయం భేదం గచ్ఛతి, తస్మా అనిచ్చన్తి అత్తో. భయట్ఠేనాతి భాయితబ్బభావతో యస్మా రూపం పభజ్గరతాయ భయానకం, తస్మా దుక్ఖన్తి. తేనాహ భగవా “యదనిచ్చం, తం దుక్ఖ”న్తి (సం. ని. 30.౧౫, ౪౫, ౪౬, ౭౬, ౮౫; ౨.౪.౧౪; పటి. మ. ౨.౧౦). అసారకట్ఠేనాతి అసారకభావతో, అత్తసారవిరహతోతి అత్తో. తతియవారే పన “రూపం అనిచ్చ”న్తి వత్వా తస్స హేతుం పతిట్టాపేతుం “సజ్జత”న్తిఆది వుత్తం. యస్మా సమేచ్చ సమ్మూయ పచ్చయేహి కతం, అనురూపే చ పచ్చయే పటిచ్చ, న వినా తేహి సమం, సమ్మా చ ఉప్పన్నం, తస్మా ఖయవయవిరాగనిరోధధమ్మన్తి. న హి పచ్చయనిబ్బత్తం అనిరుజ్జనకం నామ అత్తి. తేనాహ భగవా “యం తం రూపం జాతం భూతం సజ్జతం పలోకధమ్మం, తం వత మా పలుజ్జేతి నేతం రానం విజ్జతీ”తి (సం. ని. ౫.3౭౯). ఏతేన అనిచ్చా పథవీధాతు పచ్చయనిబ్బత్తత్తా తదజ్ఞం పచ్చయనిబ్బత్తం వియాతి దస్సేతి. ఏస నయో సేసధమ్మేసుపి.

ఇదాని అన్వయతో, బృతిరేకతో చ సజ్జతధమ్మానం అనిచ్చతం పతిట్టాపేతుం “జాతిపచ్చయా”తిఆది వుత్తం. అనిచ్చలక్ఖణసేన చేత్త పతిట్టాపనం తస్మిం పతిట్టాపేతే సేసలక్ఖణద్వయస్సపి పతిట్టాపనసిద్ధితో.

ఇమినా పేయ్యలేన ఇమే ధమ్మరాసయో సంఖితాతి సమ్మన్దో. “ద్వారారమ్మణేహి సద్ధిం ద్వారప్పవత్తా ధమ్మా, పఞ్చక్షణ్ణా”తి ఇదం అభిజ్ఞోయ్యనిద్దేసే “చక్షుం, భిక్షవే, అభిజ్ఞోయ్య”న్తిఆదినా (పటి. మ. ౧.౩; సం. ని. ౪.౪౬) ద్వారారమ్మణేహి సద్ధిం ద్వారప్పవత్తే ధమ్మే దస్సేత్వా తేసం పఞ్చహి ఖన్దేహి సఙ్గహితతం దస్సేతుం “రూపం అభిజ్ఞోయ్యం...పే... విజ్ఞాణం అభిజ్ఞోయ్య”న్తి ఆగతత్తా వుత్తం. పటిసమ్మిదాయం (పటి. మ. ౧.౪౮) పన “యం కిఞ్చి రూప”న్తిఆదినా పఠమం పఞ్చక్షణ్ణే దస్సేత్వా “చక్షు”న్తిఆదినా ద్వారారమ్మణేహి సద్ధిం ద్వారప్పవత్తా ధమ్మా దస్సేతా. తథాదస్సనే కారణం హేట్టా వుత్తమేవ.

కస్మా పనేత్థ ఇమే ధమ్మరాసయో సంఖితాతి పాళియం విత్థారతో ఆగతత్తాతి దస్సేన్దో “వుత్తం హేత”న్తిఆదిమాహ. తేనేవాహ “తం తత్థ...పే... సంఖిత”న్తి. తత్థ తన్తి అభిజ్ఞోయ్యం. ఏత్థాతి అభిజ్ఞోయ్యనిద్దేసే. “విజ్ఞాణం మనో ధమ్మా”తిఆదినా తత్థ తత్థ కోట్టాసే యే లోకుత్తరధమ్మా ఆగతా. కేచి పన “ఏత్థాతి పటిసమ్మిదాయ”న్తి వదన్తి, తం న సున్దరం. సమ్మసనుపగా ఏవ హి ధమ్మా పటిసమ్మిదాయం గహితా సమ్మసనవారస్స అధిప్పేతత్తా, న అభిజ్ఞోయ్యనిద్దేసే (పటి. మ. ౧.౩; సం. ని. ౪.౪౬) వియ సబ్బేవ అభిజ్ఞోయ్య ధమ్మా. యే రూపారూపధమ్మా. యస్సాతి యోగినో. తేసు తేన సమ్మసనం ఆరభితబ్బం యథాపాకటం విపస్సనాభినివేసోతి కత్వా. పచ్చా పన అనుపట్టహన్తేపి ఉపాయేన ఉపట్టహాపేత్వా అనవసేసతోవ సమ్మసితబ్బా.

౬౯౫. “అతీతం రూపం అనిచ్చ”న్తిఆదినా అనిచ్చతో సమ్మసనస్స అతీతాదివిభాగా పవత్తిట్టానభూతాతి ఆహ “ఏకాదసహి ఓకాసేహి”తి. వవత్థాపనం నామ సన్నిట్టానం. అనిచ్చతో సన్నిట్టానఞ్చేత్థ “అనిచ్చ”న్తి విపస్సనావాతి ఆహ “అనిచ్చన్తి సమ్మసతీ”తి.

కథన్తి సమ్మసనాకారో పుచ్చితోతి తం పఠతో ఇధేవ పాళియం దుతియవారే వుత్తనయేనేవాతి సజ్ఞేపేనేవ విస్సజ్ఞేతి. ఇదాని తమత్థం పాకటతరం కాతుం “వుత్తజ్ఞేత”న్తిఆదిమాహ. తత్థ హే-తి హేతుఅత్థే నిపాతో. యస్మా “రూపం అతీతానాగతపచ్చుప్పన్నం అనిచ్చం ఖయట్టేనా”తి ఏవం వుత్తం, తస్మా ఇమినా వుత్తనయేన అనిచ్చన్తి సమ్మసతీతి యోజనా.

ఏవమ్మి సజ్ఞేపోయేవాతి విభజిత్వా దస్సేతుం “ఏసా”తిఆది వుత్తం. అతీతేతి అతీతే భవే. ఆదికమ్మికస్స హి ఇదం సమ్మసనవిధానం, తస్మా భవవసేన అద్ధాభేదో అధిప్పేతో. తేనాహ “నయిమం భవం సమ్మత్తన్తి”తి. ఏత్థ ఇతి-సద్దో హేతుఅత్థో. ఇదం వుత్తం హోతి - యం అతీతభవే పరియాపన్నం రూపం, తం అతీతేయేవ భవే ఖీణం, తతో న ఇమం భవం సమ్మత్తం, తస్మా అనిచ్చం ఖయట్టేన ఖయసభావత్తాతి సమ్మసతీతి. ఏస నయో యం అనాగతన్తిఆదీసుపి.

యం బహిద్ధా, తమ్మి బహిద్ధా ఏవ ఖీయతి, న అజ్ఞత్తభావం గచ్చతీతి అనిచ్చం ఖయట్టేనాతి, యం ఓళారికం, తమ్మి తత్థేవ ఖీయతీతి అనిచ్చం ఖయట్టేనాతిఆదినా యోజేతబ్బం.

ఇదం సబ్బమ్మీతి ఇదం అతీతాదిభేదస్స రూపస్స సమ్మసనతో సబ్బం ఏకాదసవిధమ్మి సమ్మసనం ఏకం సమ్మసనం అనిచ్చతో సమ్మసనన్తి కత్వా.

తన్ని తం ఏకాదశవిధమ్మి రూపం. సప్తటిభయతాయాతి భయానకతాయ. భయావహం హోతితి అప్పహీనవిపల్లాసస్స
“అహం వినస్సామి, మమ సంతకం వినస్సతీ”తి చిన్నేత్తస్స భయజనకం హోతి. సీహోపమసుత్తే దేవానం వియాతి
సీహోపమసుత్తే దేసియమానే దేవానం వియ. తత్త హి -

“యదా తథాగతో లోకే ఉప్పజ్జతి అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో...పే... సో ధమ్మం దేసేతి ‘ఇతి రూపం, ఇతి
రూపస్స సముదయో, ఇతి రూపస్స అత్తజ్ఞమో. ఇతి వేదనా... ఇతి సజ్ఞా... ఇతి సజ్ఞారా... ఇతి విజ్ఞాణం, ఇతి
విజ్ఞాణస్స సముదయో, ఇతి విజ్ఞాణస్స అత్తజ్ఞమో’తి. యేపి తే, భిక్షవే, దేవా దీఘాయుకా వణ్ణవన్తో సుఖబహులా
ఉచ్చేసు విమానేసు చిరట్టితికా, తేపి తథాగతస్స ధమ్మదేసనం సుత్వా యేభుయ్యేన భయం సంవేగం సంతాసం
ఆపజ్జంతి ‘అనిచ్ఛావ కిర భో మయం సమానా నిచ్చమ్మాతి అమజ్జోమ్మ, అద్ధువావ...పే... అసస్సతావ కిర భో
మయం సమానా సస్సతమ్మాతి అమజ్జోమ్మ, మయమ్మి కిర భో అనిచ్ఛా అద్ధువా అసస్సతా
సక్కాయపరియాపన్నా”తి (సం. ని. 3.2౮; అ. ని. ౪.33) -

ఏవం దేవానం భయుప్పత్తి ఆగతా.

ఖిన్దపశ్చకం, తదేకదేసో వా అత్తవాదీహి “అత్తా”తి పరికప్పీయతి, తజ్ఞ ఏకంతతో అనిచ్ఛం, దుక్ఖజ్ఞాతి ఆహ “యజ్ఞో
అనిచ్ఛం, తం దుక్ఖ”న్తిఆది. తీసు దుక్ఖతాసు సజ్ఞారదుక్ఖతావ బ్యాపిన్, “యదనిచ్ఛం, తం దుక్ఖ”న్తి చ అధిప్పేతాతి వుత్తం
“అనిచ్ఛతం వా ఉదయబ్బయపటిపీళనం వా”తి. అత్తా అభవిస్సాతి “కారకో వేదకో సయంవసీ”తి ఏవంభూతో అత్తా
అభవిస్సాతి అధిప్పాయో. ఏవజ్ఞో సతి రూపస్స ఆబాధాయ సంవత్తనం అయుజ్జమానకం సియా. యథా రూపక్ష్వన్తే అభేదతో
తివిధం సమ్మసనం, భేదతో తేత్తింసవిధం, ఏవం వేదనాక్ష్వన్తాదీసుపీతి ఇమమత్థం “ఏస నయో”తి అతిదిసతి. తేన ఖిన్దవసేన
తావ భేదతో పశ్చసట్టిఅధికా సతం సమ్మసనవారా దస్సితా హోన్తి. ఇమినా నయేన ద్వారభక్కాదీసుపి యథారహం
సమ్మసనభేదో వేదితబ్బో.

౬౯౬. నియమతో సజ్ఞతాదిభేదం హోతితి ఏకంసేన సజ్ఞతతాదివిసేసవత్తం హోతి అసజ్ఞతాదిసభావే అనిచ్ఛతాయ
అసమ్భవతో. అస్సాతి అనిచ్ఛస్స. పరియాయదస్సనత్థన్తి వేవచనదస్సనత్థం, తం పన “ఖయధమ్మ”న్తిఆదినం వసేన
వేదితబ్బం, న పురిమానం తిణ్ణం. న హి తదేవ తస్స పరియాయో హోతి, నాపి సజ్ఞతపటిచ్ఛసముప్పన్నపదాని హుత్వా
అభావదీపనతో పాకభావదీపనతో. పాకభావదీపనేన పన అనిచ్ఛతాయ సాధనపక్ఖే తిట్టన్తి. తేనేవ హి సబ్బేసం పదానం
పరియాయతాభావతో “నానాకారేహి వా”తి వికప్పన్తరం గహితం. మనసికారప్పవత్తిదస్సనత్థన్తి అనిచ్ఛతాయ
ఉపబ్రూహనమనసికారపవత్తిదస్సనత్థం.

చత్తారీసాకారఅనుపస్సనాకథావణ్ణనా

౬౯౭. సోతి యోగావచరో. తస్సాతి యథావుత్తభేదస్స అనిచ్ఛతాదిసమ్మసనస్స. ధీరభావత్థాయాతి దళ్ళభావత్థాయ
అనిచ్ఛాదిఆకారస్స పునపునం మనసికారో వియ బహులీకారభావతో. యం తం భగవతా ఏతస్స విభజ్ఞే
అనిచ్ఛాదిసమ్మసనం వుత్తన్తి సమ్మద్ధో. అనులోమికన్తి అరియమగ్గాధిగమస్స అనుకూలం. ఖన్తిన్తి జాణఖన్తిం. జాణజ్ఞో
విసయసభావం ఓగాహేత్వా వవత్థానే ఖమతి సహతీతి ఖన్తితి వుచ్చతి. సమ్మత్తనియామన్తి అరియమగ్గం. సో హి

సమ్మాదిట్టిఆదిసమ్మత్తాశ్చోవ అనివత్తిథమ్మతాయ నియామో చాతి వుచ్చతి. “ఆదినా నయేనా”తి ఇమినా “పశ్చాత్తప్తే దుక్ఖతో పస్సంతో అనులోమికం ఖన్తిం పటిలభతి, ఖన్ధానం నిరోధో సుఖం నిబ్బానన్తి పస్సంతో సమ్మత్తనియామం ఓక్కమతీ”తి (పటి. మ. 3.3౮) ఏవమాదికో పారసేనో రోగాదిపటిపక్ఖయోజనావసేన విత్థారేతబ్బో. “ఖన్ధానం నిరోధో నిచ్చం నిబ్బాన”న్తి వచనేన సజ్ఞారానం దుక్ఖరోగతాదిపటిపక్ఖో నిబ్బానస్స సుఖారోగ్యాదిభావో “ఆదినా నయేనా”తి ఏత్త నయగ్గహణేన దీపితీతి. అవసేనో సబ్బో పారో పకాసితో ఏవ హోతీతి.

కామశ్చేతం చత్తారీసాయ ఆకారేహి సమ్మసనం అనులోమశాణే భావేతబ్బవిధానం. తేనాహ “అనులోమశాణం విభజనేన...పే... వుత్త”న్తి, ఇతో పట్టాయ పన కతపరిచయస్సేవ కిచ్చావహం హోతీతి ఇధాపి వుత్తన్తితి దట్టబ్బం. తస్సాపీతి న కేవలం కలాపసమ్మసనస్సేవ, అథ ఖో యథాదస్సితస్స చత్తాలీసప్పభేదస్స అనిచ్చాదిసమ్మసనస్సపి. తత్తో అనులోమికఖన్తిపటిలాభాయ, సమ్మత్తనియామోక్కమనాయ చ సంవత్తనతో ఏకంసతో ఇచ్చితబ్బం. వుత్తశ్చో -

“సో వత, భిక్ఖవే, భిక్ఖు కశ్చో సజ్ఞారం నిచ్చతో సమనుపస్సంతో అనులోమికాయ ఖన్తియా సమన్నాగతో భవిస్సతీతి నేతం రానం విజ్ఞతి, అనులోమికాయ ఖన్తియా అసమన్నాగతో సమ్మత్తనియామం ఓక్కమిస్సతీతి నేతం రానం విజ్ఞతి, సమ్మత్తనియామం అనోక్కమమానో సోతాపత్తిఫలం వా...పే... అరహత్తం వా సచ్చికరిస్సతీతి నేతం రానం విజ్ఞతి. సో వత, భిక్ఖవే, భిక్ఖు సబ్బసజ్ఞారే అనిచ్చతో సమనుపస్సంతో”తి (అ. ని. ౬.౯౮; పటి. మ. 3.3౬) -

ఆది సుక్కుపక్ఖో విత్థారేతబ్బో. తథా “సో వత, భిక్ఖవే, భిక్ఖు కశ్చో సజ్ఞారం సుఖతో, దుక్ఖతో, కశ్చో ధమ్మం అత్తతో, అనత్తతో”తి (పటి. మ. 3.3౬) విత్థారేతబ్బో.

౬౯౮. ఏకేకం ఖన్తం అనిచ్చాదిసమ్మసనస్స వసేన సమ్మసతీతి సమ్మన్తో. తస్స పన సమ్మసనస్స పశ్చాన్నం ఖన్ధానం సాధారణతాయ “ఏకేకం ఖన్త”న్తి వుత్తం. అనచ్చన్తికతాయాతి అచ్చన్తికతాభావతో, అసస్సతతాయాతి అత్తో. సస్సతత్తో అచ్చన్తికం పరాయ కోటియా అభావతో. ఆదిఅన్తవన్తతాయాతి పుబ్బాపరకోటివన్తతాయ, ఉదయబ్బయధమ్మతోతి అత్తో. అనిచ్చతో సమ్మసతీతి సమ్మన్తో. ఏస నయో సబ్బత్త.

అనిచ్చతోతి చ అద్ధవతో. ఏతశ్చో న నిచ్చం, ఖణికతాయ అసదాభావితాయ వా న ఇచ్చం న ఉపగన్తబ్బన్తి అనిచ్చం. ఉప్పాదవయపటిపీళనతాయాతి ఉప్పాదేన, వయేన చ పతి పతి ఖణే ఖణే తంసమజ్ఞేనో విబాధనసభావత్తా, తేహి వా సయమేవ విబాధేతబ్బత్తా. ఉదయబ్బయవన్తో హి ధమ్మా అభిణ్ణం తేహి పటిపీళితా ఏవ హోన్తి, యా పీళనా “సజ్ఞారదుక్ఖతా”తి వుచ్చతి. దుక్ఖవత్థితాయాతి తివిధస్సాపి దుక్ఖస్స, సంసారదుక్ఖస్స చ అధిట్టానభావతో. పచ్చయయాపనీయతాయాతి యథారహం పచ్చయేహి యాపేతబ్బతాయ. రోగమూలతాయాతి మూలబ్యాధి వియ అనుబన్ధబ్యాధీనం మూలభావతో, పదద్వయేనాపి యాప్యరోగసదిసతోతి దస్సేతి. యాప్యబ్యాధి హి రోగో ఇతరో ఆబాధోతి. దుక్ఖతాసూలయోగితాయాతి తివిధదుక్ఖతాసజ్ఞాతేన రుజ్జనేన యుజ్జతాయ. కిలేసాసుచిపగ్గరణతాయాతి యథారహమారమ్మణవసేన, సమన్నాగమవసేన చ రాగాదికిలేసాసుచివిస్సన్దనతో. అహుత్వా సమ్మవతో ఉప్పత్తియా ఉద్ధుమాతతా.

అన్వేషణనతానాతి అబ్బున్నరే తుదనతో. దుష్టవేదనాదయో వియ హి ఇమే సజ్జారా అత్తభావస్స అబ్బున్నరగతా ఏవ ఉదయబ్బయవసేన తుదన్తి. అరియమగ్గసణ్ణాసేన వినా నీహరితుం అసక్కుణ్ణేయ్యతాయ దున్నీహరణీయతా తణ్ణాదిట్టాభినివేసదళ్లభావతో. అఘన్తి పాపం వియ అరియజనేహి విగరహితబ్బం. సత్తానం అనత్తజననతో అవడ్డిఆవహం, పాపస్స చ వత్తుభూతం ఖిన్దపఞ్చకన్తి ఆహ “విగరహ...పే.... అఘతో”తి. అసేరిభావజనకతాయాతి పరవసతాజననతో. యథా గిలానో అణ్ణోహి సంవేసనవుట్టాపనాదినా పరపటిబద్ధసరీరవుత్తికో అసేరీ, ఏవమేతేపి అసేరిభావజనకా. అవసతాయాతి అవసవత్తనతో. యథా పరోసత్తన్తో పురిసో పరస్స వసం న గచ్ఛతి, ఏవం సుభసుఖాదిభావేన వసే వత్తేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యతో. అవిధేయ్యతాయాతి “మా జీరథ, మా మీయథా”తిఆదినా విధాతుం అసక్కుణ్ణేయ్యతో. పలుజ్జనతాయాతి బ్యాధిఆదీహి పకారేహి చిజ్జనతో వినస్సనతో. తేహి ఏవ వా ఆబ్యసనతో. బ్యసనత్తో హి లోకసద్దో, పసద్దో భుసద్దో దట్టబ్బో. బ్యాధిఆదీహి చ ఖిన్దానం బ్యసనన్తి. బ్యసనావహభావేన ఏతీతి ఈతి, ఆగన్తుకానం అకుసలపక్ఖియానం బ్యసనహేతూనం ఏతం అధివచనం. ఖిన్దా చ ఏదిసాతి ఆహ “అనేకబ్యసనావహతాయ ఈతితో”తి.

ఉపద్దవతీతి ఉపద్దవో, అనత్తం జనేన్తో అభిభవతి అజ్ఞోత్తరతీతి అత్తో, రాజదణ్ణాదీనం ఏతం అధివచనం. ఖిన్దా చ ఏదిసాతి వుత్తం “అవిదితానం...పే.... ఉపద్దవతో”తి. దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికభయావహతో, అభయపటిపక్ఖతో చ ఖిన్దా భయన్తి ఆహ “సబ్బభయానం...పే.... భయతో”తి. బహిద్ధా ఇతిబ్యసనాదీహి, అజ్ఞత్తం రాగాదీహి అనత్తేహి ఉపసజ్జనత్తేన, ఉపసగ్గసదిసతాయ చ ఉపసగ్గో. ఉపసగ్గోతి చ దేవతూపసంహారవసేన పవత్తో బ్యాధిఆదిఅనత్తో. సో అత్తకామేన ముహుత్తమ్మి న అజ్ఞపేక్షితబ్బో హోతి. తేన వుత్తం “అనేకేహి...పే.... ఉపసగ్గతో”తి. దోసూపసత్తతాయాతి ఆరమ్మణతో, సమ్మయోగతో చ రాగాదిదోసేహి ఉపేతతాయ. లోకధమ్మా లాభాదీహితుకా అనునయపటిఘా, తేహి, బ్యాధిఆదీహి చ అనవట్టితతా పచలితతా.

ఉపక్కమేనాతి అత్తనో, పరస్స వా పయోగేన. సరసేనాతి సభావేన. పభజ్జపగమనసీలతా భిదురతా. సబ్బావత్థనిపాతితాయాతి రుక్ఖఫలం వియ అతితరుణకాలతో పట్టాయ సబ్బాసు అవత్థాసు నిపతనసీలతాయ. అనిపతస్సపి సబ్బేన సబ్బం అసారతాయ ధిరభావస్స అభావతాయ. ధిరణ్ణో ధువం నామ హోతి. తాయితం రక్ఖితం అసమత్తతాయ న తాయనోతి అతాయనో, తబ్బావో అతాయనతా. తాణాసీసాయ ఉపగతస్స అలబ్బనేయ్యభేమతా. దుక్ఖభీతియా ఉపలీయనాధిప్పాయేన అల్లీయితుం. దుక్ఖనివత్తనం లేణకిచ్చం. జాతిఆదిభయానం హింసనం విధమనం భయసారకత్తం. యథాపరికప్పితేహితి పరమత్తతో అవిజ్ఞమానేహి బాలేహి పరికప్పితప్పకారేహి. రిత్తతాయాతి వివిత్తతాయ, విరహితతాయాతి అత్తో. అన్తోసారాభావో రిత్తతా. సా ఏవ చ తుచ్ఛతాతి ఆహ “రిత్తతాయేవ తుచ్ఛతో”తి. అప్పకత్తాతి పరిత్తత్తా, లామకత్తా వా. ధువసారాభావాదీహి సద్ధిం అత్తసారాభావం రిత్తపదేన వత్వా నిబ్బత్తితమత్తసారాభావమేవ సుజ్ఞాపదేన దస్సేతుం “సామి...పే.... సుజ్ఞతో”తి వుత్తం. యథా కేనచి సామిఆదిలక్ఖణేన అత్తనా సుజ్ఞా ఏతే, ఏవం సయమ్మి అతంసభావోతి ఆహ “సయఞ్చ...పే.... అనత్తతో”తి. న అత్తాతి హి అనత్తాతి.

పవత్తిదుక్ఖతాయాతి భవపవత్తిదుక్ఖభావతో. భవపవత్తి చ పఞ్చన్నం ఖిన్దానం అనిచ్ఛాదిఆకారేన పవత్తనమేవ, సో చ ఆదీనవో. యథాహ “యం, భిక్షవే, పఞ్చపాదానక్ఖన్దా అనిచ్ఛా దుక్ఖా విపరిణామధమ్మా. అయం, భిక్షవే, పఞ్చసు ఉపాదానక్ఖన్దేసు ఆదీనవో”తి. తేనాహ “దుక్ఖస్స చ ఆదీనవతాయా”తి. ఆదీనన్తి భావనపుంసకనిద్దేసో యథా “ఏకమన్త”న్తి (దీ. ని. ౧.౧౬౮), అతివియ కపణన్తి అత్తో. భుసత్తో హి అయం ఆ-కారో. యథా “ద్విధా చిద్దకం విచ్ఛిద్దక”న్తి ఏత్త ద్వి-

సద్దస్స అట్టే వి-సద్ధో, ఏవమిధాపీతి ఆహ “ద్వేధా పరిణామపకతితాయ విపరిణామధమ్మతో”తి. విపరిణామో చ విపరీతసభావాపత్తి. దుబ్బలతాయాతి సరసభిదురతాయ బలాభావతో. దుబ్బలమ్మి కిఇచ్చి ముదుకమ్మజ్ఞాభావేన దుప్పధంసియా. ఇమే పన సుపధంసియా ఏవాతి ఆహ “ఫేగ్గు వియ సుఖభజ్జానీయతాయ చా”తి. అఘస్స పాపస్స హేతుతా అఘహేతుతా. ఖన్ధపటిబద్ధమేవ హి సబ్బం కిచ్చిసన్ని. ఇమే రూపాదయో సుఖహేతు, న దుక్ఖహేతుతి జనితవిస్సాసానం హననసీలతాయ, ఖన్ధేసు హి “ఏతం మమా”తి గాహవసేన సత్తా బ్యసనం పాపుణన్ని, విస్సాసం వా హనంతీతి విస్సాసఘాతినో, తట్టావతో.

విగతభవతాయాతి అపగతవడ్డితాయ. విభవత్తణ్ణా, విభవదిట్టి చ విభవో ఉత్తరపదలోపేన, తతో విభవతో, పితుసదిసస్స వా సభావహేతునో విభవతో వినాసతో సమ్మూతతాయ. ఆసవానం ఆరమ్మణాదినా పచ్చయభావో ఆసవపదట్టానతా. బీజాదికో అసాధారణో హేతు, భూతసలిలాదికో సాధారణో పచ్చయో. ఏస నయో అజ్ఞత్తేపి. తేహి సమేచ్చ సమ్మూయ కతో సజ్ఞతో. మచ్చుమారస్స అధిట్టానభావేన, కిలేసమారస్స పచ్చయభావేన సంవడ్డనతో ఆమిసభూతతా, ఖన్ధాపి ఖన్ధానం ఆమిసభూతా పచ్చయభావేన సంవడ్డనతో, తదంతోగధా అభిసజ్ఞారా. దేవపుత్తమారస్స పన “మమేత”ని అధిమానవసేన ఆమిసభావోతి ఖన్ధాదిమారానమ్మి ఇమేసం యథారహం ఆమిసభూతతా వత్తట్టా. ధమ్మసద్ధో “జాతిధమ్మాన”నిఆదీసు (మ. ని. 3.323; పటి. మ. ౧.33) వియ పకతిఅత్తో , “ధమ్మపటిసమ్మిదా”తిఆదీసు (విభ. 2౧౮ ఆదయో) వియ హేతుఅత్తో చాతి ఆహ “జాతిజరాబ్యాధిమరణపకతితాయ, సోకపరిదేవఉపాయాసహేతుతాయా”తి. సంకిలేసత్తయగ్గహణేన తదేకట్టానం దసన్నం కిలేసవత్థూనమ్మి సజ్ఞహో దట్టట్టో. తదారమ్మణాపి హి ధమ్మా తదనతివత్తనతో సంకిలేసికా ఏవ. తథా ఖుద్ధా, తణ్ణా, జటాదీసు సరీరస్స, సంకిలేసస్స చ సజ్ఞహో దట్టట్టో.

చత్తారీసాపి సమ్మసనాని తీసు అనుపస్సనాసు అన్తోగధానేవాతి తదన్తోగధభావం దస్సేతుం “ఏత్థ హి”తిఆది వుత్తం. అనిచ్చానుపస్సనాని సరూపతో , పరియాయతో చ అనిచ్చభావవిభావనతో. ఏస నయో ఇతరేసుపి. “అసారకతో”తి ఇదం నిచ్చసారాభావవిభావనం.

ఏత్తావతా కలాపతో ధమ్మే సజ్ఞహేత్వా నయతో సమ్మసనమత్తం దస్సితం, న తావ అనుపదధమ్మవిపస్సనా విహితాతి “సమ్మసనారమ్మవిధాన”ని. వుత్తం.

ఇన్ద్రియతిక్ఖకారణనవకకథావణ్ణనా

౬౯౯. ఏకచ్చస్స తిక్ఖేన్ద్రియస్స మహాపజ్ఞాస్స నయవిపస్సనావసేనేవ ఉదయబ్బయజ్ఞాణం ఉప్పజ్జతి, ఇతరస్స నుప్పజ్జతి. తం సన్ధాయ “యస్స పన...పే... న సమ్మజ్జతీ”తి వుత్తం. ఉదయబ్బయజ్ఞాణుప్పత్తి హి ఇధ నయవిపస్సనాయ సమ్మజ్జనన్ని అధిప్పేతం. తేన “నవహాకారేహి ఇన్ద్రియాని తిక్ఖాని భవంతి...పే... అన్తరా చ అబ్బోసానేనా”తి ఏవం వుత్తానం నవన్నం ఆకారానం వసేన ఇన్ద్రియాని తిక్ఖాని కత్వా సప్పాయాని సేవమానేన సమ్మసితబ్బన్తి సమ్మన్తో.

తేనాతి యోగినా. నవహాకారేహీతి వక్ఖమానేహి నవహి ఆకారేహి. ఇన్ద్రియానీతి సద్ధాదీని ఇన్ద్రియాని. తిక్ఖానీతి తిఖిణాని విసదాని సూరాని. ఉప్పన్నుప్పన్నానన్ని ఖణే ఖణే ఉప్పన్నానం ఉప్పన్నానం. సజ్ఞారానన్ని విపస్సీయమానానం

రూపారూపధమ్మానం. ఖయమేవాతి పరమం ఉప్పాదం దిస్వా తం ముఞ్చిత్వా ఖయమేవ భగ్గమేవ పస్సతి. తస్స తథాఖయదస్సనపసుతస్స విపస్సనాపజ్ఞా తిక్ఖా సూరా వహతి, ఇతరాని చ ఇన్ద్రియాని. తత్థాతి ఖయదస్సనే. సక్కుచ్చకిరియాయాతి ఆదరకారితాయ, యథా ఖయదస్సనపరమేనేవ విపస్సనాజ్ఞాణం పవత్తతి, ఏవం తం ఆదరజాతో సమ్మాదేతి. సాతచ్చకిరియాయాతి అవిచ్ఛేదకిరియాయ, యథా విపస్సనాజ్ఞాణం ఖయదస్సనవసేన నిరంతరమేవ పవత్తతి, ఏవం యుత్తప్పయుత్తో నం సమ్మాదేతి. సప్పాయకిరియాయాతి అనురూపకిరియాయ ఆవాసాదిసత్తవిధసప్పాయాసేవనకిరియాయ . నిమిత్తగ్గాహేనాతి యథా మనసికరోంతస్స విపస్సనాసమాధి ఉప్పన్నో, తస్స ఆకారస్స సల్లక్షణవసేన సమథనిమిత్తగ్గహణేన సమ్మాదేతీతి సమ్బంధో. అనుపవత్తనతాయాతి అనురూపతో పవత్తనేన భావనాచిత్తస్స లీనభావే పీతివీరియధమ్మవిచయసమ్మోఙ్ఘభానం ఉద్ధతభావే పస్సద్ధిసమాధిఉపేక్షాసమ్మోఙ్ఘభానం బ్రూహనేనాతి అత్తో. కాయే చ జీవితే చ అనపేక్షతన్తి అత్తనో కాయే అసుచిభావేన బాహిరకలవిజ్ఞాణకకుణపే వియ జీవితే అహితావహపచ్చత్తికే వియ నిరపేక్షచిత్తం ఉపట్టపేతి. తత్థ చ అభిభుయ్య నేక్ఖమ్మేనాతి తస్మిం కాయచిత్తే అనపేక్షభావేన ఇన్ద్రియానం తిక్ఖభావాపాదనేన ఉప్పన్నం ఉప్పన్నం దుక్ఖం వీరియేన అభిభవిత్వా భావనం సమ్మాదేతి. అన్తరాతి యథాధిప్పేతాయ భావనాసిద్ధియా అన్తరావ. అబ్బోసానేనాతి అసంజ్ఞోచనేన.

ఏవం వుత్తానన్తి ఏవం “నవహాకారేహి ఇన్ద్రియాని తిక్ఖాని భవంతీ”తిఆదినా అట్టకథాయం వుత్తానం. ఏత్థ చ యథా నామ సుఖుమానం ముత్తాపవాళాదీనం విజ్ఞనే సుఖుమతరేన వేధనేన భవితబ్బం, ఏవమేవ సన్ఢాసుఖుమానం రూపారూపధమ్మానం, పచ్చయస్స చ పరిగ్గణ్ఠనే తిక్ఖేన జ్ఞాణేన భవితబ్బం. తేసం పన ఖయవయదస్సనే తిక్ఖతరేన భవితబ్బం. తిక్ఖతరతా చస్స నిసానసీలాయం సన్ఢామట్టతాయ కరణేన వియ ఫరసుధారాయ నిసేతభావాపాదనేన ఇన్ద్రియానం తిక్ఖభావాపాదనేన సాధేతబ్బా. తచ్చ యేహి నవహి ఆకారేహి హోతి, తేసు ఖణికానం సజ్ఞారానం ఖణే ఖణే భిజ్జనాకారదస్సనం పరమం వుత్తం “ఉప్పన్నుప్పన్నానం సజ్ఞారానం ఖయమేవ పస్సతీ”తి. అసతి జ్ఞాణస్స తిక్ఖతరభావే తదభావతో సేసిన్ద్రియతిక్ఖతా తస్స సమ్మారభావతో వుత్తా, అవినాభావతో వా. సక్కుచ్చకిరియాదిగ్గహణం పన తస్స ఉపాయదస్సనం. అసప్పాయాని భోజనాదీని అనుపయుజ్జనాదివసేన వజ్జేత్వా సప్పాయాని మత్తనో సేవమానేన. రూపారూపధమ్మానం అచ్చంతవిధురతాయ ఏకజ్ఞం అసమ్మసితబ్బత్తా, తథా సమ్మసనస్స చ ఇథ అనధిప్పేతత్తా “కాలేన రూపం సమ్మసితబ్బం, కాలేన అరూప”న్తి వుత్తం. తత్థాపి చ రూపస్స ఓళారికతాయ సువిజ్ఞోయ్యత్తా పరమం సమ్మసితబ్బతా వుత్తా. నిబ్బత్తి పస్సితబ్బాతి పరమం తావ ఆగమానుసారతో అనుమానవసేన దట్టబ్బా. తతో పరం అనుక్రమేన బలప్పత్తే భావనాజ్ఞాణే పచ్చక్షతోపి దిస్సతీతి.

రూపనిబ్బత్తిపస్సనాకారకథావణ్ణనా

౭౦౦. సబ్బేసన్తి కామావచరాదిఅణ్ణజాదిభేదభిన్నానం సబ్బేసం సత్తానం. పరమం కమ్మతో నిబ్బత్తతి తంమూలకత్తా ఉటుజాదిరూపానం. పరతో పవత్తనకకాయదసకాదివసేన లబ్బమానం పబన్ఢత్తయం, సన్తతిసీసం వా సన్ఢాయ “తిసన్ఢతివసేనా”తి వుత్తం.

దన్ఢం మన్ఢం చిరేన నిరోధో ఏతస్సాతి దన్ఢనిరోధం సత్తరసచిత్తక్షణాయుకత్తా. తేనాహ “గరుపరివత్తి”తి. తేనాతి తస్మా, యస్మా “తతో సీఘతరం ఖో, భిక్ఖవే, ఆయుసజ్ఞారా వీయన్తీ”తి (సం. ని. ౨.౨౨౮) వచనతో రూపధమ్మాపి ఇత్తరకాలా ఏవ, అరూపధమ్మా పన తేహి సాతిసయం ఇత్తరకాలా, తస్మా ఆహ భగవాతి అత్తో. యం పనేత్థ వత్తబ్బం, తం హేట్టా

విచారితమేవ. తేహి సదిసాతి చిత్తస్స ఉప్పాదభభక్ఖణ్ణేహి సదిసా. సట్టేసమ్మి హి సజ్ఞారానం ఉప్పాదభభక్ఖణ్ణేసు వिसదిసతా నత్తి, సమానకాలావ తే. తానప్పత్తన్తి రితిక్ఖణప్పత్తం. తేనాతి దుతియభవజ్ఞచిత్తేన. వత్తురూపం ఏకస్స చిత్తస్స నిస్సయో హుత్వా అజ్ఞస్స న హోతి రపేత్వా మరణాసన్నం, తస్మా వుత్తం “తేన సద్ధి”న్తిఆది.

ఏవం పటిసన్ధితో పట్టాయ యావ చుతిచిత్తస్స ఉప్పత్తి, తం దస్సేత్వా ఇదాని నిరోధం దస్సేతుం “పటిసన్ధిచిత్తస్సా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త తానక్ఖణ్ణేతి పటిసన్ధిచిత్తస్స రితిక్ఖణ్ణే. యావ పవత్తి నామ అత్థీతి యావ సంసారప్పవత్తి నామ అత్తి, యావ వా చిత్తస్స పవత్తి నామ అత్తి. అసజ్ఞాపపత్తియజ్ఞో నత్తి చిత్తప్పవత్తీతి. రూపూపపత్తియం సంసేదజా ఓపపాతికసదిసాతి ఓపపాతికానంయేవ గహణం. ఓపపాతికానమ్మీతి పి-సద్దేన వా సంసేదజే సమ్మిజ్ఞేతి. సత్తసన్తతివసేనాతి చక్ఖుదసకాదీనం సత్తన్నం సన్తతీసేసానం వసేన.

౭౦౧. తత్థాతి కమ్మతో రూపపవత్తియం. నానాక్ఖణికకమ్మపచ్చయభూతంయేవ ఇథ కమ్మన్తి అధిప్పీతన్తి ఆహ “కమ్మం నామ కుసలాకుసలచేతనా”తి. జీవితనవకం చక్ఖుదసకాదిఅన్తోగధమేవ కత్వా “సమసత్తతిరూప”న్తి వుత్తం. తం వా చక్ఖుదసకాది వియ సుఖపరిగ్గహం న హోతీతి. తదేవాతి యథావుత్తం విపాకక్ఖన్దకటత్తారూపమాహ. కమ్మజ్ఞో కమ్మజస్స జనకం, పరిపాచకమ్మి హోతి జీవితిన్దియస్స, కమ్మజగ్గినో చ వసేన అనురక్ఖణసబ్బావతో, ఆహారాదిపటిలాభహేతుతాయ ఉపత్థమ్మకనిమిత్తతో చ. తేనాహ “ఉపత్థమ్మకపచ్చయోపి హోతీ”తి. ఉపత్థమ్మకపచ్చయతా చస్స ఉపనిస్సయపచ్చయవసేనేవ వేదితబ్బా. కమ్మం పచ్చయో ఏతస్సాతి కమ్మపచ్చయం, తదేవ చిత్తం, తం సముట్థానం ఏతస్సాతి కమ్మపచ్చయచిత్తసముట్థానం. విపాకచేతసికానమ్మి కమ్మపచ్చయచిత్తసముట్థానతా వత్తబ్బా, న వా వత్తబ్బా కమ్మసముట్థానకమ్మపచ్చయగ్గహణేన గహితత్తా. తానప్పత్తా ఓజా అజ్ఞాం ఓజట్టమకం సముట్థాపేతి ఆహారానుగతే సరీరేతి గహేతబ్బం.

తత్తాపీతి కమ్మసముట్థానాహారసముట్థానేపి ఓజట్టమకే. చతస్సో వా పఞ్చ వా పవత్తియో ఘటేతీతి సదిససన్తతివసేన చతస్సో వా పఞ్చ వా రూపకలాపప్పవత్తియో సన్తానేతి. బాహిరపచ్చయవిసేసేన పన వिसదిసా బహూపి పవత్తియో ఘటేతీతి వదన్తి. యథా కమ్మపచ్చయాహారసముట్థానే పవేణీఘటనా, ఏవం కమ్మపచ్చయఉతుసముట్థానేపీతి తం దస్సేతుం “కమ్మపచ్చయఉతుసముట్థానం నామా”తిఆది వుత్తం. ఏత్థ చ యథా తత్థ తత్థ కోట్టాసే పరమ్మరప్పవత్తిం దస్సేన్తేన అకమ్మజా దుతియాదిపవత్తియో అసమ్మేద్దేన దస్సేతా, ఏవం కమ్మజాహారసముట్థానఉతువసేన, కమ్మజఉతుసముట్థానాహారవసేన, కమ్మపచ్చయచిత్తజాహారఉతుసముట్థానఉతుఆహారవసేన చ సమ్మేదవసేనాపి రూపప్పవత్తి దస్సేతబ్బాతి వదన్తి. తత్థ కమ్మజతో పవత్తఆహారా విసేసపచ్చయలాభే సతి యథావుత్తపరిమాణాహి పవత్తీహి ఉద్ధమ్మి పవత్తియో న ఘటేన్తీతి న సక్కా వత్తుం. తథా హి “దస ద్వాదస వారే పవత్తిం ఘటేతీ”తి (విసుద్ధి. ౨.౭౦౩), “ఏవం దీఘమ్మి అద్ధానం అనుపాదిన్నపక్ఖే రత్వాపి ఉతుసముట్థానం పవత్తతి ఏవా”తి (విసుద్ధి. ౨.౭౦౪) చ వక్ఖతి.

౭౦౨. జనకాజనకా మతాతి పురిమకా తికోట్టాససంఘహితా జనకా, పచ్చిమకోట్టాసికా “సోళసా”తి వుత్తా అజనకాతి మతా ఇతా. కుసలకిరియతోతి కుసలతో చ కిరియతో చ. ఇరియాయ కాయికకిరియాయ పవత్తిట్థానతాయ పథభావతో ఇరియాపథో, గమనాది, అత్థతో తదవత్థా రూపప్పవత్తి. కామజ్ఞోత్త రూపవినిముత్తో ఇరియాపథో, విజ్ఞాత్తి చ నత్తి, తథాపి న సబ్బం రూపసముట్థాపకచిత్తం ఇరియాపథూపత్థమ్మకం, విజ్ఞాత్తివికారుప్పాదకజ్ఞా హోతి. యం పన చిత్తం విజ్ఞాత్తిజనకం, తం ఏకంసతో ఇతరస్స జనకం అవినాభావతో, తథా ఇరియాపథూపత్థమ్మకం రూపస్స. ఏతస్స విసేసస్స దస్సనత్థం

“రూపం, ఇరియాపథం, విశ్వాత్రిశ్వా”తి సముచ్చయో కతో. విపాకవజ్ఞానీతి ఏత్థ విపాకాభిజ్ఞాద్వయవజ్ఞానీతి వత్తబ్బం తదజ్ఞోసంయేవ సేసగ్గహణేన గహేతబ్బత్తా. న వా వత్తబ్బం సేసగ్గహణేనేవ అభిజ్ఞాచిత్రానమ్మి నివత్తేతబ్బతో. న విశ్వాత్తిం జనయన్తి మహగ్గతకుసలాదీనం సన్తభావేన అవిప్పారికభావతో. విప్పారికమేవ హి కామావచరకుసలాదివిశ్వాత్తిం సముట్టాపేతి, ఇరియాపథూపత్తమ్మకాని పన హోన్తి సతిపి సన్తభావే యూనవేగేన సఉస్సాహత్తా, యతో తేసం జవనకిచ్చతా. పశ్చా భవణ్ణచిత్రానీతి సమ్మన్తో. రూపమేవ జనయన్తి, న ఇరియాపథం నిరుస్సాహసన్తభావేన పరిదుబ్బలభావతో. కిరియామయచిత్తేహి అవిమిస్సభవణ్ణప్పవత్తికాల్ ఖన్ధాదిసరీరావయవానం నిచ్చలభావేనావట్టానం. తథా హి అబ్బోకిణ్ణే భవణ్ణే పవత్తమానే అగ్గాని ఓసీదన్తి పవిట్టాని వియ హోన్తి. “ద్వత్తింసా”తి పన ఆదినా వుత్తేసు జాగరణచిత్తేసు వత్తమానేసు అగ్గాని ఉపత్తద్ధాని యథాపవత్తఇరియాపథభావేనేవ పవత్తన్తి. ద్వేపశ్చావిశ్వాణాని సబ్బదుబ్బలతాయ రూపం న జనేన్తి. పటిసన్నిచిత్తం వత్తుదుబ్బలతాయ. **ఖీణాసవానం చుతిచిత్తన్తి ఏత్థ -**

“కామావచరానం పచ్చిమచిత్తస్స ఉప్పాదక్ఖణే యస్స చిత్తస్స అనన్తరా కామావచరానం పచ్చిమచిత్తం ఉప్పజ్జిస్సతి, రూపావచరే అరూపావచరే పచ్చిమభవికానం, యే చ రూపావచరం అరూపావచరం ఉపపజ్జిత్వా పరినిబ్బాయిస్సన్తి, తేసం చవన్తానం తేసం వచీసజ్ఞారో నిరుజ్ఞిస్సతి, నో చ తేసం కాయసజ్ఞారో నిరుజ్ఞిస్సతీ”తి (యమ. ౨.సజ్ఞారయమక.౮౮) -

పన వచనతో అజ్ఞోసమ్మి చుతిచిత్తం రూపం న సముట్టాపేతీతి విజ్ఞాయతి. న హి రూపసముట్టాపకచిత్తస్స గల్భగతతాదివిబన్ధాభావే కాయసజ్ఞారాసముట్టాపనే కారణం అత్తి, న చ యుత్తం చుతో చ చిత్తసముట్టానరూపశ్చస్స పవత్తతి, నాపి “చుతిచిత్తం రూపం సముట్టాపేతీ”తి పాళి అత్తి, “ఖీణాసవాన”న్తి, పన విసేసనం అప్పటిసన్నికనిరోధేన నిరుజ్ఞన్తస్స తేసం చుతిచిత్తస్స రూపసముట్టాపనం పాకటన్తి కత్వా కతన్తి దట్టబ్బం. **సోళస చిత్రానీతి** పరిచ్చిజ్ఞ గహణం తేసం రూపజననే ఏకంసతో నియమేతబ్బత్తా, అజ్ఞాని పన బహూని అరూపే ఉప్పన్నాని అనోకాసగతత్తా రూపం న జనేన్తియేవ. న రితిక్ఖణే, భక్ఖణే వా రూపం జనేన్తితి సమ్మన్తో. **ఉప్పాదక్ఖణే పన బలవం** అనన్తరాదిపచ్చయలాభతో.

యథా పథవీఆదయో రూపథమ్మా చిత్తహేతుకా చిత్తసముట్టానా, ఏవం వేదనాదయోపీతి వుత్తం “**చిత్తసముట్టానం నామ తయో అరూపినో ఖన్ధా, సద్దనవక**”న్తిఆది. తేనేవాహ - “కతమే ధమ్మా చిత్తసముట్టానా? వేదనాక్ఖన్తో సజ్ఞాక్ఖన్తో సజ్ఞారక్ఖన్తో కాయవిశ్వాత్తి వచీవిశ్వాత్తీ”తి (ధ. స. ౧౨౦౧, ౧౨౩౨). తత్థ కాయవిశ్వాత్తిఆదీనం చిత్తసముట్టానతా పరియాయతో వుత్తాతి వేదితబ్బా తేసం అనిప్పన్నత్తా. “**ఏవం వుత్తం చతుసముట్టానరూప**”న్తి ఇమినా అతంసముట్టానస్సేవ చిత్తజరూపస్స చిత్తపచ్చయతా దస్సితా. యథా పన కమ్మపచ్చయం దస్సితం , ఏవం చిత్తపచ్చయే గయ్ఘమానే తంసముట్టానరూపస్స, సహజాతవేదనాదీనశ్చా చిత్తపచ్చయతా సియా. చిత్తసముట్టానచిత్తపచ్చయే పన అసజ్కరతో దస్సేతుం పచ్చాజాతపచ్చయవసేనేవ చిత్తపచ్చయం ఉద్ధటన్తి దట్టబ్బం. చిత్తసముట్టానఉత్తుఆహారేహి కమ్మసముట్టానఉత్తుఆహారా బలవన్తో హోన్తితి తేసం వసేన చతుపశ్చాపవత్తిఘటనం వుత్తం, చిత్తసముట్టానానం పన వసేన ద్వత్తిప్పవత్తిఘటనం తంపాకతికచిత్తవసేన, మహగ్గతానుత్తరచిత్తవసేన పన బహుతరాపి పవత్తియో ఇచ్చితబ్బా. తంనిబ్బత్తానం చిత్తజరూపానం ఉళారపణీతభావతో.

౭౦౩. “**ఉపాదిన్నం కమ్మజరూపం పచ్చయం లభిత్వా**”తి ఏతేన బహిద్ధా అనుపాదిన్నఓజా రూపాహరణకిచ్చం న కరోతీతి దస్సేతి. పచ్చయలాభో చస్స కమ్మజభూతసన్నిస్సయతావసేనాతి ఆహ “**తత్థ పతిట్టాయా**”తి. తత్థ

కమ్మపచ్చయచిత్తసముట్టనాదిరూపస్సపి కమ్మమూలకత్తా సీయా కమ్మజపరియాయోతి తంనివత్తనత్తం “ఉపాదిన్న”న్తి విసేసేత్వా వుత్తం. ఆహారపచ్చయస్స ఆహారో న కేవలం ఉపత్తమ్భకోవ, అథ ఖో జనకోపీతి దస్సేతుం “చతుసముట్టనరూప”న్తి వుత్తం. “దస ద్వాదస వారే”తి వత్వా కథం ఇమస్సేవ దస ద్వాదస వారే పవత్తిఘటనాతి అనుయోగం సన్ధాయాహ “ఏకదివసం పరిభుత్తాహరో”తిఆది. దారకస్స సరీరం ఫరిత్వాతి నాభిమూలానుగతాహి రసహరణీహి ఫరిత్వా, అఞ్జాథా జలాబులంతరికే కాయే మక్ఖనావసేన న సమ్మావినియోగో ఆహారస్స సమ్భవతీతి.

ఉపాదిన్నకో అనుపాదిన్నకోతి దువిధే ఆహారే పుట్టే అనుపాదిన్నకో ఆహారపచ్చయఆహారో దస్సితీతి ఇతరం దస్సేతుం “కమ్మజాహరో”తిఆది వుత్తం. తం కమ్మపచ్చయాహారసముట్టనే వుత్తనయమేవ. తేనాహ “చతస్సో వా పఞ్చ వా పవత్తియో ఘటతీ”తి. ఆహారపచ్చయఉతునోపి ఉతుపచ్చయాహారస్స వియ దస ద్వాదస వారే పవత్తిఘటనా వేదితబ్బా. వుత్తనయత్తా న ఉద్ధతన్తి వదన్తి. సేసానన్తి కమ్మచిత్తఉతుసముట్టనానం తిసంతిరూపానం. కబళీకారాహరో హి అఞ్జాహారసముట్టితస్స, తిసంతిరూపానఞ్చ ఉపత్తమ్భకవసేన అత్తనా ఉప్పాదితస్స జనకో హుత్వా పచ్చయో హోతి. ఏవం ఆహారపచ్చయో హోస్తోయేవ అత్తిఅవిగతవసేనాపి పచ్చయో హోతి, నిస్సయభావో పన పట్టాననయేన నత్తి. ఆహారపచ్చయా పవత్తమానాని రూపాని ఆహారనిస్సయాని నామ హోస్తీతి సుత్తంతనయేన వుత్తోతి దట్టబ్బో. పరతో ఉతునో నిస్సయజోతనాయపి ఏసేవ నయో.

౭౦౪. కమ్మసముట్టనాదివసేన చతుబ్బిధాయపి తేజోధాతుయా రూపుప్పాదనే సమత్థభావతో “ఉతు నామ చతుసముట్టనా తేజోధాతూ”తి వుత్తం. ఏస దువిధో హోతీతి ఏస ఉతు తేజోధాతుభావావిసేసేపి తిక్ఖమన్దతావిసేసేన ఉట్టో, సీతోతి దువిధో హోతి. యం పసేత్త వత్తబ్బం, తం హేట్టా విచారితమేవ. యదిపి ఉతు ఉపాదిన్నకేన వినాపి రూపం సముట్టాపేతి, ఇన్ద్రియబద్ధే పన తేన వినా తస్స రూపుప్పాదనం నత్తీతి ఆహ “ఉపాదిన్నకం పచ్చయం లభిత్వా”తి. తేనాహ “చతుసముట్టనో ఉతూ”తి. ఉతుసముట్టనోయేవ హి ఉతు ఉపాదిన్నకేన వినా రూపం సముట్టాపేతి. ఉతుపచ్చయం నామ చతుసముట్టానికం రూపం. యఞ్జో ఉతుసముట్టానం పన్నరసవిధం రూపం, యఞ్చ తదఞ్జాతిసంతిరూపం, తస్స సబ్బస్సపి సభాగో ఉతుఉపత్తమ్భకపచ్చయో హోతీతి. యస్మా విసభాగో ఉతు హిమాది వియ పదుమాదీనం విసదిసరూపుప్పత్తిహేతుభూతం పురిమరూపం వినాసేంతం వియ హోతి, తస్మా సభాగం, విసభాగఞ్చ ఏకజ్ఞం గహేత్వా వుత్తం “ఉతు చతుసముట్టానికరూపానం పవత్తియా చ వినాసస్స చ పచ్చయో హోతీ”తి.

దీఘమ్మి అద్ధానన్తి “దస ద్వాదస వారే”తి అఞ్జాస్స వుత్తపరిచ్ఛేదతో దీఘమ్మి కాలం. ఉతు హి సభాగసంతివసేన లద్ధపచ్చయం చిరతరమ్మి కాలం సదిసాకారం రూపప్పవత్తిం సంతానేతి ఉపాదిన్నకసన్నిస్సయేన వినా, పగేవ ఇతరథా. తేనాహ “అనుపాదిన్నపక్ఖే రత్వాపీ”తి, మంసవినిముత్తకేసలోమనఖచమ్మఖిలతిలకాదివసేన జీవమానసరీరే అఞ్జాత్థ మతకళేవరాదివసేనాతి అధిప్పాయో. రూపస్స నిబ్బత్తియా దిట్టాయ తస్స భణ్ణోపి దిట్టోయేవ హోతి ఇత్తరకాలత్తా ధమ్మప్పవత్తియాతి ఆహ “నిబ్బత్తిం పస్సన్తో కాలేన రూపం సమ్మసతి నామా”తి. న హి నిబ్బత్తిమత్తదస్సనం సమ్మసనం నామ హోతి, ఉదయబ్బయదస్సనఞ్చ అధికతన్తి. ఏస నయో ఇతో పరేసుపి నిబ్బత్తిగ్గహణేసు.

అరూపనిబ్బత్తిపస్సనాకారకథావణ్ణనా

౭౦౫. లోకియచిత్తుప్పాదవసేనేవాతి అవధారణం ఇతరస్స అవిసయత్తా.

నిబ్బత్తతి తంతంభవవసేన. తదేవ ఏకూనవీసతిప్పభేదం చిత్తం భవజ్ఞవసేన నిబ్బత్తతీతి సమ్మన్తో. తథా చుతివసేన తదారమ్మణవసేనాతి ఏత్థాపి. తత్థాతి తేసు ఏకూనవీసతిచిత్తుప్పాదేసు. అనన్తరచిత్తతో పట్టాయాతిఆదినాపి పవత్తియేవ వుత్తా.

సో పన పటిసన్నిచిత్తానంయేవ పవత్తియం పవత్తనాకారోతి సుద్ధప్పవత్తిచిత్తానం ఉప్పత్తిం దస్సేన్తో “పవత్తే పన”తిఆదిమాహ. అసమ్మిన్నత్తాతి అవినట్టత్తా. “అసమ్మిన్నత్తా చక్కుస్సా”తిఆదినా సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం వివరితుం “చక్కుపసాదస్స హీ”తిఆది వుత్తం. “రితిప్పత్తమేవా”తి ఇమినా యథా నిరుజ్ఞమానం రూపం కస్సచి పచ్చయో న హోతి, ఏవం ఉప్పజ్జమానమ్మీతి దస్సేతి. చక్కువిజ్ఞాణం ఉప్పజ్జతీతి సమ్మన్తో. ఏవం సేసేసుపి. కామావచరకుసలాకుసలకిరియచిత్తేసు ఏకం వా పఞ్చ, సత్త వా జవనాని హుత్వా ఉప్పజ్జతీతి సమ్మన్తో. ఉపేక్షాసహగతాహేతుకం చిత్తం వాతి వా-సద్ధం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. వోట్టబ్బనజ్ఞో సన్ధాయ ఏవం వుత్తం, తం పన దుతియమోఘవారవసేన వేదితబ్బం. పఞ్చ జవనాని సుత్తముచ్చితాదికాలే, సత్త పాకతికకాలే వేదితబ్బాని. జవనారమ్మణానురూపన్ని “తిహేతుకం చే జవనం, తిహేతుకం, ద్విహేతుకం వా”తిఆదినా, “ఇట్టం చే ఆరమ్మణం, సోమనస్ససహగత”నిఆదినా చ జవనస్స, ఆరమ్మణస్స చ అనురూపం. సేసద్వారేసూతి సోతద్వారాదిసేసద్వారేసు.

అనుక్కుమేనాతి ఉదయబ్బయజ్ఞాణాధిగమానుక్కుమేన పజ్ఞాభావనం సమ్మాదేతి అరహత్తం అధిగచ్ఛతి.

రూపసత్తకసమ్మసనకథావణ్ణనా

౭౦౬. రూపేసు మనసికారసత్తకం రూపసత్తకం, రూపధమ్మేసు సత్తహాకారేహి మనసి కారోతీతి అత్తో. ఏవం అరూపసత్తకమ్మి వేదితబ్బం. ఇమేహి ఆకారేహితి ఇమేహి ఆదాననిక్ఖేపనమనసికారాదిప్పకారేహి, ఇమేహి వా యథావుత్తకోట్టాసేహి. ఆరోపేత్వాతి తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా.

ఆదాననిక్ఖేపనతోతి భవస్స గహణవిస్సజ్జనతో, జాతితో, మరణతో చాతి అత్తో. వయోవుడ్డత్థగామితోతి వయసా వుడ్డస్స అత్థగామిభావతో, అత్థజ్ఞమతో ఇచ్చేవ అత్తో. ఆహారతోతి ఆహారహేతు , రూపస్స పచ్చయభూతఆహారతోతి అత్తో. అయలోహాదిభూమిపాసాణాదిభేదం వివిధవణ్ణసణ్ణానం కమ్మానవేష్టం సభావసిద్ధం రూపం ధమ్మతారూపం. సత్తాతి సత్తధా సత్తహాకారేహి. విపస్సతీతి తం తం కోట్టాసం తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా విపస్సతి సమ్మసతి.

“భారాదానం దుఖం లోకే”తి వచనతో ఖన్ధభారస్స ఆదితో గహణన్ని కత్వా “ఆదానన్ని పటిసన్ధీ”తి ఆహ. “సబ్బేవ నిక్ఖిపిస్సన్ని, భూతా లోకే సముస్సయ”న్ని (దీ. ని. ౨.౨౨౦; సుం. ని. ౧.౧౮౬) పన వచనతో ఖన్ధభారనిక్ఖేపోతి కత్వా “నిక్ఖేపనన్ని చుతీ”తి వుత్తం. “యో చిరం జీవతి, సో వస్ససత”న్ని (దీ. ని. ౨.౭; సుం. ని. ౧.౧౪౫-౧౪౬; అ. ని. ౭.౭౪) వచనతో తతో ఊనాధికభావో అప్పమాణన్ని వుత్తం “ఏకం వస్ససతం పరిచ్ఛిన్నిత్వా”తి. ఏత్థన్తరే సబ్బే సజ్ఞారాతి ఏతస్మిం ఆదాననిక్ఖేపన్తరే పవత్తా సబ్బే భూతుపాదాయరూపప్పభేదా సజ్ఞారా. రూపధమ్మేసు హి ఇదం సమ్మసనవిధానన్ని. “అనిచ్ఛా”తి గహితమత్తం యుత్తితో హదయే పతిట్టాపనత్తం “కస్మా”తిఆది వుత్తం. తత్థ ఉప్పాదవయవత్తితోతి ఉప్పజ్జనవసేన, నిరుజ్జనవసేన చ పవత్తనతో, అహుత్వా సమ్మవతో హుత్వా వయూపగమనతోతి అత్తో. విపరిణామతోతి సన్తానస్స పురిముత్తరవిసదిసభావతోతి వదన్తి. తం వస్ససతపరిచ్ఛిన్నే రూపే ఇదం సమ్మసనన్ని అధిప్పాయేనేవ వుత్తం

సియా, జరామరణేన విపరిణామేతబ్బతోతి అత్తో. అసతిపి ధమ్మభేదే అవత్థాభేదో ఇచ్చితబ్బో. న హి ఉప్పాదావత్థా ఏవ భజ్జావత్థాతి యుత్తా. తథా హి వుత్తం “జరాయ చేవ మరణేన చాతి ద్వేధా పరిణామపకతితాయా”తి. సభావవిగమో ఏవ వా ఏత్థ విపరిణామో. ఖణికతా తావకాలికతా. నిచ్చసభావాభావో ఏవ నిచ్చపటిక్ఖేవో. అనిచ్చధమ్మా హి తేనేవ అత్తనో సభావేన జానంతానం నిచ్చతం పటిక్ఖిపన్తి నామ. యతో న నిచ్చన్తి అనిచ్చం, ఉప్పాదక్ఖణే యదవత్థా సజ్జారా, న తదవత్థా రితిక్ఖణేతి అవత్థంతరప్పత్తియా ఇాయతి తేసం కిలమనాకారోతి ఆహ “రితియం జరాయ కిలమన్తి”తి, స్వాయమత్థో పాకటజరాయ వేదితబ్బో. యే పన సజ్జారానం రితిం న సమ్మటిచ్చన్తి, తత్థ వత్తబ్బం హేత్థా వుత్తమేవ. ధమ్మానం సభావో నామ దురతిక్కమో జరానంతరం భజ్జోతి ఆహ “జరం పత్వా అవస్సం భిజ్జన్తి”తి. తస్మాతి యస్మా ఉప్పాదజరాభజ్జవసేన సజ్జారానం నిరంతరబాధతా, తతో చ నేసం దుస్సహతాయ దుక్ఖమతా, తిస్సన్నం దుక్ఖతానం, సంసారదుక్ఖస్స చ అధిట్ఠానతాయ దుక్ఖవత్తుతా, తస్మా. అభిణ్ణ...పే... దుక్ఖాతి యోజనా.

“సుఖపటిక్ఖేపతో”తి ఇదం వుత్తనయమేవ. రితిం మా పాపుణన్తు, ఉప్పజ్జమానాకారేనేవ పవత్తన్తూతి అధిప్పాయో. “ఉప్పన్నా”తి ఇమినా ఉప్పాదక్ఖణసమగ్గితా వుత్తా. రానప్పత్తా మా జీరన్తూతి కస్మా వుత్తం, నను అత్తతో రితి ఏవ జరాతి? సచ్చమేతం, జరావసేన పన యో కిలమథో, సో ఇథ జరాగ్గహణేన గహితోతి దట్ఠబ్బం. మా భిజ్జన్తూతి నిచ్చతం ఆసీసతి. కస్సచి ధమ్మిస్సరస్సాపి భగవతో వసవత్తిభావో నత్తి. న హి లక్ఖణజ్ఞాధత్తం కేనచి కాతుం సక్కా. భావజ్ఞాధత్తమేవ హి ఇద్ధివిసయో. సుజ్ఞా సజ్జారా తేన తీసు రానేసు వసవత్తనాకారేన. తస్మాతి వుత్తకారణపరామసనం. సుజ్ఞతోతి నివాసీకారకవేదకఅధిట్ఠాయకవిరహేన తతో సుజ్ఞతో, న నిస్సభావతోతి ఏకచ్చపరికప్పితసభావసుజ్ఞతో. అస్సామికతోతి సామిభూతస్స కస్సచి అభావతో. ఏతేన అనత్తనియతం దస్సేతి. అవసవత్తితోతి యథావుత్తవసవత్తిభావాభావతో. అత్తపటిక్ఖేపతోతి పరపరికప్పితస్స అత్తనో పటిక్ఖిపనతో. “సుజ్ఞతో”తిఆదినా హి ధమ్మానం బాహిరకపరికప్పితఅత్తవిరహో వుత్తో, ఇమినా పన అతంసభావతో అత్తా న హోతితి.

౭౦౭. ఏత్థ చ “ఉప్పాదవయవత్తితో”తిఆదినా చతూహి కారణేహి అనిచ్ఛా, “అభిణ్ణసమ్మటిపీళనతో”తిఆదినా చతూహి కారణేహి దుక్ఖా, “సుజ్ఞతో”తిఆదినా చతూహి కారణేహి అనత్తాతి రూపధమ్మే నిరుళ్లం లక్ఖణత్తయం పుట్టే అత్తనా అసల్లక్ఖితం సల్లక్ఖత్వా సమ్మసన్తో తం తత్థ ఆరోపేతితి వుచ్చతి. తథా పనానేన ఆదాననిక్ఖేపనవసేన సమ్మసితత్తా ఆహ “రూపే తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా”తి.

తత్థ చ యస్మా అనిచ్చలక్ఖణగ్గహణపుబ్బకం దుక్ఖలక్ఖణగ్గహణం, దుక్ఖలక్ఖణగ్గహణపుబ్బకం వా అనత్తలక్ఖణగ్గహణం. అనిచ్చలక్ఖణఞ్చోత్థ రూపభేదేన దస్సియమానం యథోళారికతో దీపేతబ్బన్తి తం వస్ససతపరిచ్ఛేదేన పరమం దస్సేన్తేన వస్ససతం రితస్స “దస వా వీసతి వా”తిఆదినా విభజిత్వా అనుక్కమేన యావఉద్ధరణాదికోట్టాసవసేన రూపస్స భజ్గం దిస్సా తతో “అనిచ్చం దుక్ఖం అనత్తా”తి తిలక్ఖణారోపనం వయోవుడ్డత్థజ్ఞమతో సమ్మసనన్తి దస్సేతుం “తమేవ వస్ససత”న్తిఆదినా వయవసేన రూపస్స సమ్మసనవిధి ఆరద్ధో. తత్థ యస్మా ఓళారికవసేనేవాయం ఆదితో రూపభేదో గయ్యతి, తస్మా న వస్ససతం సమకోట్టాసవసేన విభత్తం, మజ్జిమావత్తాయ వా తథారూపత్తా మజ్జిమవయే ఏకం వస్సం వడ్డితం.

౭౦౮. మన్దతాబాహుల్లేన పవత్తం వస్సానం దసకం మన్దదసకం. ఏస నయో సేసేసుపి.

తదాతి పరమే వస్సుదసకే. సోతి పుగ్గలో. చపలోతి అనవట్టితకిరియతాయ తరలో. తేన మోమూహభావతో వినేసేతి. న హేస నవమదసకే వియ మోమూహభావేన మన్దో, అథ ఖో చపలతాయాతి. తేనాహ “కుమారకో”తి. తతియే దసకే మంసపారిపూరియా యథారహం ఛవివణ్ణో విప్పసీదతీతి ఆహ “వణ్ణాయతనం వేపుల్లం పాపుణాతీ”తి. చతుత్థే దసకే అట్టిసం, వ్హారూనఞ్చ ధిరభావప్పత్తియా బలఞ్చ థామో చ వేపుల్లం పాపుణాతి. పఞ్చమే దసకే యోబ్బనమదస్స దూరీభావేన యేభుయ్యేన కిలేసతనుతాయ పఞ్ఞో యథారహం సువిసదా హోతి. ఖిడ్డాయ రతి ఖిడ్డారతి. కపల్లికాదినిస్సయవినేసేన పదీపస్స సుద్ధతాది వియ నిస్సయవినేసేన పఞ్చమచట్టదసకేసు పఞ్ఞాయ బుద్ధిహానియో వేదితబ్బా. పురతో పబ్బారో హోతి కటిసన్నిగీవాసన్దీనం వసేన రస్సస్సాపి, పగేవ దీఘస్స. పబ్బారోతి చ గరుభావేన పలమ్మకో. మోమూహో హోతి సతిపఞ్ఞావిప్పవాసతో. సయనబహులోవ హోతి రానాదివసేన సరీరభారం వహితుం అసక్కిన్దో.

౭౦౯. తిణ్ణం తిణ్ణం వస్సానన్తి యేభుయ్యతాయ వుత్తం. చతువస్సికోపి హి ఏకో కోట్టాసో హోతీతి. ద్విసతం కోట్టాసే కత్వా ఏకేకలయనవసేనాతిపి వేదితబ్బం.

వస్సానే పవత్తరూపన్తి సమ్మన్దో.

తం పన వస్సానం ద్విధా సమత్తం, న పుట్టే వియ చతుమాసన్తి ఆహ “ద్వేమాస”న్తి. అచ్చన్తసంయోగే చేతం ఉపయోగవచనం. సో పన వస్సానో ఉతు సావణిపోట్టపాదమాసా, అస్సయుజకత్తికమాసా సరదో, మిగసిరపుస్సమాసా హేమన్తో, మాఘఘగ్గునమాసా సిసిరో, చిత్తవేసాఖమాసా వసన్తో, జేట్టాసళ్ళమాసా గిమ్మా ఉత్తాతి వేదితబ్బో. ఛ కోట్టాసే కత్వాతి దసదసనాటికావసేన ఛ కోట్టాసే కత్వా.

౭౧౦. అభిముఖం పురతో కమనం అభిక్కమో. పటినివత్తనవసేన కమనం పటిక్కమో. ఆముఖం లోకనం ఆలోకనం. వివిధం ఇతో చితో చ లోకనం విలోకనం. హత్థపాదానం సజ్జచనం సమిజ్జనం. ఆయమనం పసారణం.

పాదుద్ధరణకాలేతి దుతియపాదుద్ధరణకాలే. పాదస్సాతి ఉద్ధటపాదస్స. ఓమత్తాతి సత్తితో హీనప్పమాణా. తేనాహ “మన్దా”తి. ఇతరాతి తేజోవాయోధాతుయో. యథా పాదస్స ఉద్ధరణం సిజ్జతి, తథా పవత్తచిత్తసముట్థానరూపేసు ఏకంసతో తేజోవాయోధాతూనం అధిమత్తతా ఇచ్చితబ్బా సల్లహుకసభావతాయ తాసం. తతో ఏవ చ ఇతరాసం ఓమత్తతా గరుసభావత్తా. తంసమ్మన్దత్తా పన సేసం తిసముట్థానరూపం తగ్గతికమేవ హోతి. కాయవచీవిజ్ఞాత్తిపవత్తియం వాయోపధవీఅధిమత్తతా ఇమస్స అత్థస్స నిదస్సనన్తి దట్టబ్బం. పురతో హరణే, పచ్చతో హరణే చ ఉద్ధరణే వియ సల్లహుకసభావరూపప్పవత్తితి తాసంయేవ ద్విన్నం థాతూనం అధిమత్తతా ఇచ్చితబ్బాతి ఆహ “తథా అతిహరణవీతిహరణేసూ”తి. యథా ఉద్ధరణాదీసు సల్లహుకసభావత్తా పచ్చిమానం ద్విన్నం థాతూనం కిచ్చం అధికం హోతి, ఇతరాసం హీనం, ఏవం వోస్సజ్జనాదీసు తీసు గరుసభావత్తా పురిమానం ద్విన్నం కిచ్చం అధికం హోతి, ఇతరాసం హీనన్తి దస్సేన్దో ఆహ “వోస్సజ్జనే”తిఆది.

తదుపాదాయరూపానీతి తా థాతుయో నిస్సాయ పవత్తఉపాదారూపాని. ఏత్థేవాతి ఉద్ధరణేయేవ. తేనాహ “అతిహరణం అప్పత్వా”తి. ఇతీతి ఏవం. తత్థ తత్థాతి తస్మిం తస్మిం ఉద్ధరణాదికోట్టాసే. పబ్బం పబ్బన్తిఆది తేసం ధమ్మానం కోట్టాసన్తరసజ్జరాభావదస్సనం. తటతటాయన్తాతి తటతటాయన్తి వియ, తేన నేసం పవత్తిక్ఖణస్స ఇత్తరతం దస్సేతి.

౭౧౧. అస్సాతి సమ్మసనస్స. దారుతిణ్ణక్కాదీసూతి దారుఉక్కాతిణ్ణక్కాదీసు. “కిం అన్ధబాల ఏకఘనం సతతం సబ్బదాభావిం ఏకన్తి మజ్జాసీ”తి అధిప్పాయేనాహ “కిమేత్త మనాప”న్తి. ఇదమ్మీతి యదిదం తేలవట్టిక్ఖయేన పదీపస్స అపజ్ఞాయనం వుత్తం, ఇదమ్మి. అజ్ఞలజ్ఞలన్తరేతి అజ్ఞలియా మితం అజ్ఞలన్తి అజ్ఞలప్పమాణే పదేసేతి అట్టో. తన్తునో అవయవలేసభూతం పరమసుఖుమభావప్పత్తం అంసుం సన్ధాయాహ “అంసుం పన ముఞ్చిత్వా”తి.

తత్థాతిఆది ఉపమాసంసన్దనం. తత్త కామం ఉపమేయ్యే వియ ఉపమాయం పాకటో కాలభేదో నత్తి, ఏకకోట్టాసగతం పన కోట్టాసన్తరం న పాపుణాతీతి ఏత్తావతా ఉపమాభావో వేదితబ్బో. ఉపమాయమ్మి వా తావ యావాతి కాలస్స భేదమత్తా లబ్బతేవాతి తస్సా గహణే కాలభేదవసేనాపి ఉపమా యోజేతబ్బా.

౭౧౨. పుట్టే ఆదాననిక్ఖేపాదివసేన చతుసన్తతిరూపం సజ్జరిత్వా దస్సితం, ఇదాని ఆహారసముత్థానాదివసేన భిన్దిత్వా దస్సేన్తో “తదేవ రూపం విసజ్జరిత్వా”తిఆదిమాహ. తత్త విసజ్జరిత్వా విభజిత్వా. “విసజ్జరిత్వా”తి వా పారో, అయమేవత్తో. ఆహారమయన్తి ఆహారేన నిబ్బత్తం. ఝత్తన్తి మిలాతం. కిలన్తన్తి ఖిన్నం. ధాతన్తి తిత్తం. పీణితన్తి మంసూపచయసమ్మత్తియా పీణితం. తతో ఏవ ముదు. సినిద్ధన్తి సినిద్ధచ్చవితాయ సణ్ణం. తతో ఏవ ఫస్సవన్తం.

౭౧౩. ఉణ్ణికాలే సముట్ఠితం రూపన్తి ఉణ్ణసన్తాపేన సన్తత్తం రూపం సన్ధాయాహ. సీతఉతునాతి సప్పాయేన సీతఉతునా.

౭౧౪. ఆయతనద్వారవసేనాతి ఆయతనసజ్ఞాతద్వారవసేన. కమ్మద్వారనివత్తనత్తం ఆయతనగ్గహణం. కాయద్వారేతి పసాదకాయద్వారే. మనోద్వారం నామ సావజ్ఞనం భవజ్ఞం. తస్స నిస్సయభావతో హదయవత్తుం సన్ధాయ నిస్సితవోహారేన “మనోద్వారే”తి వుత్తం, యత్త మనోద్వారుప్పత్తి.

౭౧౫. సోమనస్సితదోమనస్సితవసేనాతి సోమనస్సితదోమనస్సితపుగ్గలవసేన, సోమనస్సితదోమనస్సితకాలవసేన వా.

అయమత్తోతి అయం ఇదాని వుచ్చమానో సజ్ఞారానం అతిఇత్తరఖణతాసజ్ఞాతో అట్టో.

జీవితన్తి జీవితన్ద్రియం. సుఖదుక్ఖాతి సుఖదుక్ఖవేదనా. ఉపేక్ఖాపి హి సుఖదుక్ఖాసు ఏవ అన్తోగధా ఇట్టానిట్టభావతో. అత్తభావోతి జీవితవేదనావిజ్ఞాణాని రపేత్వా అవసిట్టధమ్మా వుత్తా. సజ్ఞాతి కేచి. కేవలాతి అత్తనా నిచ్చభావేన వా అవోమిస్సా. ఏకచిత్తసమాయుత్తాతి ఏకేకేన చిత్తేన సహితా. లహుసో వత్తతే ఖణోతి వుత్తనయేన ఏకచిత్తక్ఖణికతాయ లహుకో అతిఇత్తరో జీవితాదీనం ఖణో వత్తతి.

చుల్లాసీతిసహస్సాని కప్పన్తి చతురాసీతిసహస్సపరిమాణం కప్పం, అచ్చన్తసంయోగే ఏతం ఉపయోగవచనం. కప్పన్తి చ సామజ్ఞవసేన ఏకవచనం. మరూతి దేవా. ద్వీహి చిత్తేహి సమోహితాతి ఏవం చిరజీవినోపి తే ద్వీహి చిత్తేహి సహితా హుత్వా న తిట్టన్తి. ఇదం వుత్తం హోతి – తేసమ్మి సన్తాసే జీవితాదీని ద్వీహి చిత్తేహి సహ న తిట్టన్తి, ఏకేన చిత్తేన సహ ఉప్పన్నాని తేనేవ సహ నిరుజ్ఞనతో యావ దుతియా న తిట్టన్తితి.

యే నిరుద్ధా మరన్తస్సాతి చవన్తస్స సత్తస్స చుతిచిత్తేన సద్ధిం నిరుద్ధాతి వత్తబ్బా యే ఖన్ధా. తిట్టమానస్స వా ఇధాతి యే వా ఇధ పవత్తియం తిట్టన్తస్స ధరన్తస్స భజ్జప్పత్తియా నిరుద్ధక్ఖన్ధా. సబ్బేపి సదిసా తే సబ్బేపి ఏకసదిసా అత్తజ్జతా

అప్పటిసన్నికా పున ఆగన్త్యా పటిసన్ధానాభావేన విగతా. యథా హి చుతిక్ష్ణన్ధా న నిబృత్యన్తి, ఏవం తతో పుట్టేపి ఖన్ధా. తస్మా ఏకచిత్తక్షణికం సత్తానం జీవితన్తి అధిష్పాయో.

అనన్తరా చ యే భగ్గాతి యే సజ్ఞారా అనన్తరమేవ భగ్గా నిరుద్ధా. యే చ భగ్గా అనాగతేతి యే చ సజ్ఞారా అనాగతే భగ్గా భజ్జానసీలా భిజ్జిస్సన్తి. తదన్తరా నిరుద్ధానన్తి తేసం అతీతానాగతానం అన్తరా వేమజ్ఞే పచ్చప్పన్నతం పత్వా నిరుద్ధానం భగ్గానం. వేసమం నత్తి లక్ఖణేతి తేసం తివిధానమ్మి భజ్జలక్ఖణనిమిత్తం విసమతా విసదిసతా నత్తి.

అనిబృతేన న జాతోతి అనుప్పన్నేన చిత్తేన జాతో న హోతి, అజాతో నామ హోతి. పచ్చప్పన్నేన వత్తమానేన చిత్తేన జీవతి జీవమానో నామ హోతి. చిత్తభజ్జా మతో లోకోతి చుతిచిత్తస్స వియ సబ్బస్సపి తస్స తస్స చిత్తస్స భజ్జప్పత్తియా అయం లోకో పరమత్థతో మతో నామ హోతి నిరుద్ధస్స అప్పటిసన్నికత్తా. ఏవం సన్తేపి పజ్జాత్తి పరమత్థియా యాయం తం తం సన్తం సనిస్సయం చిత్తం ఉపాదాయ “తిస్సో జీవతి, పుస్సో జీవతీ”తి ఏవం వచనప్పవత్తియా విసయభూతా సన్తానపజ్జాత్తి, సా ఏత్థ పరమత్థియా పరమత్థభూతా. తథా హి వదన్తి “నామగోత్తం న జీరతీ”తి (సం. ని. ౧.౭౬).

అనిధానగతా భగ్గాతి యే భగ్గా, న తే కత్థచి నిధానం గతా, అథ ఖో అభావమేవ గతా. పుజ్జో నత్తి అనాగతే యతో ఆగచ్ఛేయ్యం వత్తమానభావం. నిబృత్తా యేపీతి యే పటిలద్ధత్తభావా పచ్చప్పన్నా, తేపి ఆరగ్గే సాసపూపమా తిట్టన్తి. యథా నామ సూచియం రితాయం సాసపో ఖిత్తో తస్సా సిఖం పుట్టమత్తో విగచ్ఛతి న తిట్టతి, ఏవం సజ్ఞారా ఉప్పజ్జిత్యా భిజ్జన్తి, న తేసం అవట్టానం అత్తితి.

భజ్గో నేసం పురక్ఖతోతి తేసం నిబృత్తధమ్మానం భజ్గో నామ పురతో ఏవ కతో, ఏకంసభావీ న అపసక్కతీతి అత్తో. పురాణేహీతి పురిమకేహి అతీతేహి.

అదస్సనతోతి అపస్సితబ్బతో. ఆయన్తీతి ఆగచ్ఛన్తి. “ఉప్పజ్జన్తి”తి ఇమినాపి కుతోచి రాసితో ఆగమనాభావమేవాహ. భగ్గా గచ్ఛన్తుదస్సనన్తి భగ్గాపి కత్థచి ఉపగమనాభావతో సట్టేన సబ్బం అదస్సనం అభావమేవ గచ్ఛన్తి. తత్త నిదస్సనమాహ “విజ్జప్పాదో...పే.... వయన్తి చా”తి.

౭౧౬. “వివట్టకప్పతో పట్టాయ ఉప్పజ్జనకరూప”న్తి ఇమినా సయమేవ ఉప్పజ్జనకధమ్మతాయ “ధమ్మతారూప”న్తి అన్వట్ఠనామతం దస్సేతి. అయలోహాదీసు అయో నామ కాళలోహం. లోహం నామ జాతిలోహం విజాతిలోహం కిత్తిమలోహం పిసాచలోహాన్తి చతుబ్బిధం. తత్త అయో రజతం సువణ్ణం తిపు సీసం తమ్పలోహం వేకన్తకలోహాన్తి ఇమాని సత్త జాతిలోహాని. నాగనాసికలోహం విజాతిలోహం. కంసలోహం వట్టలోహం హారకూటన్తి తీణి కిత్తిమలోహాని. మోరక్ఖకాది పిసాచలోహం. తత్త తమ్పలోహం వేకన్తకన్తి ఇమేహి ద్వీపా జాతిలోహాహి సద్ధిం సీసం సబ్బమ్మి ఇథ “లోహ”న్తి గహితన్తి. తిపూతి సేతతిపు. సీసన్తి కాళతిపు. సువణ్ణం ఆకరుప్పన్నరసవిద్ధాదిభేదం. ముత్తా సాముద్దికముత్తాది. మణీతి వేళురియలోహితజ్జమసారగల్లాని రపేత్వా అవసేసో సట్టో మణివిసేసో. వేళురియో వంసవణ్ణమణి. సజ్ఞో సాముద్దికసజ్ఞో. సిలాతి కాళసిలాపణ్ణుసిలాదిభేదా సబ్బాపి రతనసమ్మతసిలా. పవాళం నామ వట్టుమం విద్ధమం. లోహితజ్గం రత్తమణి. మసారగల్లం కబరమణి. భూమిఆదయో పాకటావ. తదస్సాతి తం ధమ్మతారూపం అస్స యోగినో.

తరుణపల్లవవణ్ణుని అమ్మాదీనం తరుణపల్లవేన సమానవణ్ణం. సభాగరూపసంతతిని వణ్ణాదినా సమానభాగం రూపసంతానం. అనుప్పబన్ధాపయమానని హేతుఫలపరమ్పరాయ సమ్మన్ధనవసేన పవత్యని.

సోతి యోగీ. తన్ని అసోకరుక్ష్టపణ్ణం. పరిగ్గహేత్వాతి శాణేన పరిచ్ఛిజ్జ గహేత్వా. ఇమినా నయేనాతి ఇమినా అసోకపణ్ణే వుత్తేన నయేన. సబ్బమ్మి అయలోహాదిభేదం ధమ్మతారూపం. తమ్మి హి సీతకాలే సీతలం, ఉణ్ణికాలే సూరియసంతాపేన ఉణ్ణతరం హోతి. తత్త సీతభావేన పవత్యం రూపం ఉణ్ణం ఉణ్ణభావేన పవత్యం రూపం సీతం న పాపుణాతి. తత్త తత్తేవ తటతటాయంతం భిజ్జతీతిఆదినా యోజేతబ్బం.

అరూపసత్తకసమ్మసనకథావణ్ణనా

౭౧౭. కలాపతోతి అరూపధమ్మకలాపతో.

యస్మా తత్త ఫస్సపశ్చమకా ధమ్మా సబ్బచిత్తుప్పాదసాధారణా సుపాకటా, సువిజ్ఞోయ్యా చ, తస్మా తేసం వసేన దస్సేన్తో “కలాపతోతి ఫస్సపశ్చమకా ధమ్మా”తి ఆహ. యే ఇమే సమ్మసనే ఉప్పన్నా ఫస్సపశ్చమకా ధమ్మా, సబ్బే తే వినట్టాతి సమ్మన్తో.

పవత్యం చిత్తని సత్తసు రానేసు సమ్మసనవసేన పవత్యం చిత్తం. సమ్మసన్తోతి ఏకజ్ఞం గహేత్వా సమ్మసన్తో. తం యుత్తతరని తం అరియవంసకథాయం వుత్తం యుత్తతరం ఆసన్నభావేన విభూతతరం రూపసత్తకే సమ్మసనం సహ గహేత్వా సమ్మసనస్స వుత్తత్తా. అపిచ రూపసత్తకే సమ్మసనస్స రూపధమ్మేసు సాతిసయం ఘనవినిబ్బోగం కత్వా పవత్యత్తా తబ్బిసయం అరూపసమ్మసనం సాతిసయం అనిచ్ఛాదిలక్ష్ణణప్పటివేదాయ సమ్మవత్తతీతి తం యుత్తతరం, న పన అపుబ్బకేసాదిసమ్మసనం కత్వా తబ్బిసయం పవత్తితం. తథా సతి కమ్మట్టానం నవం నవం ఏవ సియా, పుట్టే గహితం సమ్మసనవిసయం ఛడ్డేత్వా అజ్ఞాస్స సమ్మసనవిసయస్స గణ్ణనతో. సేసానిపీతి యమకతో సమ్మసనాదీనిపి. తేనేవాతి అరియవంసకథానయేనేవ.

౭౧౮. తమ్మి చిత్తని ఆదాననిక్ఖేపతో సమ్మసనవసేన పవత్యచిత్తుప్పాదమ్మి. చిత్తసీసేన హి నిద్దేసో. ఏస నయో సబ్బత్త. యమకతో సమ్మసతి నామ నామరూపధమ్మే ఆరబ్బ యుగళవసేన సమ్మసనస్స పవత్యనతో. అయజ్ఞో పుట్టే రూపసత్తకవసేన సమ్మసిత్యా రితోపి ఇదాని ఆదాననిక్ఖేపాదివసేన సమ్మసిత్యావ తం సమ్మసతి. ఖణికతో సమ్మసనాదీసుపి ఏసేవ నయో.

౭౧౯. ఏతమ్మీతి ఏతం చతుత్థసమ్మసనచిత్తమ్మి. పఠమచిత్తని ఆదాననిక్ఖేపాదివసేన రూపం సమ్మసితచిత్తం, యం రూపపరిగ్గాహకచిత్తని అధిప్పేతం. సమ్మసితసమ్మసితచిత్తసమ్మసనేన తేసం ఖణికభావస్స విభావనతో ఇదం సమ్మసనం “ఖణికతో సమ్మసన”ని వుత్తం.

౭౨౦. ఇదమేవ చ సమ్మసనం దిగుణితం అనేకసమ్మసనపటిపాటిసమ్మవతో “పటిపాటితో సమ్మసన”ని వుత్తం. వట్టేయ్యాతి సమ్మవేయ్య. తథా సతి పటిపాటిసమ్మసనపసుతా ఏవ భావనా సియా, న మూలకమ్మట్టానుపకారీ, న చాయం సమాపత్తిచారో. యస్మా చ తత్తకేన రూపధమ్మేసు, అరూపధమ్మేసు చ అనిచ్ఛాదిలక్ష్ణణాని సుట్టు విభూతాని

హోన్రి, తస్మా వుత్తం “యావ దసమచిత్తసమ్మసనా...పే.... రపేతబ్బ”న్రి. రపేతబ్బన్రి చ న ఏకాదసమం ద్వాదసమేన సమ్మసితబ్బన్రి పటిపాటితో సమ్మసనస్స పరిచ్ఛేదదస్సనపరం, న తతో సమ్మసనతో ఓరమనదస్సనపరం, తస్మా పునపి రూపం పరిగ్గహేత్వా యావ దసమచిత్తసమ్మసనా భావనమనుయుజ్జతేవ. వుత్తన్రి అరియవంసకథాయం వుత్తం.

౭౨౧. విసుం సమ్మసననయో నామ నత్థీతి అనిచ్ఛాద్రిమనసికారవినిముత్తో అజ్ఞో విపస్సనామనసికారో నత్థి. విపస్సనాయ చ దిట్టిఆదివిక్ఖమ్భనా ఇధ దిట్టిఁగ్ఘాటనాదయోతి అధిప్పేతా. విపస్సనాయ ఏవ హి పవత్తివిసేసేన దిట్టిఁగ్ఘాటనాదయో ఇజ్జన్తీతి దస్సేన్తో “యం పనేత”న్రితిఆదిమాహ. తత్త సత్తసజ్ఞాతి సత్తా అత్థీతి ఉప్పజ్జనకసజ్ఞా. దుబ్బలాయ అత్తదిట్టియా సహగతసజ్ఞాతిపి వదన్తి. సత్తసజ్ఞాం ఉగ్ఘాటితచిత్తేనాతి సత్తసజ్ఞాయ విక్ఖమ్భనవసేన పవత్తిచిత్తేన దిట్టి నుప్పజ్జతి, సజ్ఞావిపల్లాసహేతుఉప్పజ్జనకా చిత్తదిట్టివిపల్లాసా తదభావేన హోన్తీతి. మానో నామ యో దిట్టాపనిస్సయో అపాయగమనీయో, సో దిట్టియా విక్ఖమ్భితాయ విక్ఖమ్భితో ఏవ హోతి, దిట్టియా సముచ్చిన్నాయ సముచ్చిజ్జనతోతి ఆహ “దిట్టిఁగ్ఘాటిత...పే.... మానో నుప్పజ్జతీ”తి. మానో విక్ఖమ్భియమానో తణ్ణాయ పవత్తిం నివారేతి, అభిమతవిసయేసు ఏవ తణ్ణాయ పవత్తనతోతి వుత్తం “మానసముగ్ఘాటిత...పే.... తణ్ణా నుప్పజ్జతీ”తి. తణ్ణాతి ఇధ సుఖుమా నికన్తి అధిప్పేతాతి ఆహ “తణ్ణాయ...పే.... పరియాదిన్నా నామ హోతీ”తి.

అయం నయోతి ఇదాని వుచ్చమానో సమ్మసనవిధి.

మమ విపస్సనాతి ఇమస్సాపి అత్తనియసజ్ఞితాయ విపస్సనాయ సామిభూతో అత్తా పరామసీయతీతి దిట్టిగాహతాతి తథా “గణ్ఠతో హి దిట్ఠిసముగ్ఘాటనం నామ న హోతీ”తి వుత్తం. కామజ్ఞాయం దిట్ఠివిసుద్ధికజ్ఞావితరణవిసుద్ధిసమధిగమేన విసుద్ధదిట్ఠికో, మగ్గేన పన అసముగ్ఘాటితత్తా అనోళారికాయ చ దిట్ఠియా వసేనేవం వుత్తం.

సుట్ఠాతి సమ్మా. మనాపన్తి చ కిరియావిసేసనం, మనవడ్డనాకారేనాతి అత్థో. ఉభయేనాపి విపస్సనావిసయం అధిమానమాహ. తేన వుత్తం “మానసముగ్ఘాటో నామ న హోతీ”తి.

విపస్సితం సక్కోమీతి తత్త సమత్థతాపదేసేన గుణవిసేసయోగతో విపస్సనాయ అస్సాదేతబ్బతా దస్సీయతి, చిత్తం విపస్సితం సక్కోమి. తస్మా విపస్సన్తో ఏవ కాలం వీతినామేస్సామీతి విపస్సనం అస్సాదేంతస్సాతి యోజనా.

యస్మా దిట్ఠిసముగ్ఘాటనం నామేత్థ విసేసతో అనత్తానుపస్సనాయ హోతి, తస్మా తం దస్సేన్తేన “సచే సజ్ఞారా”తిఆదినా అనత్తానుపస్సనావిధిం వత్వా యస్మా పన అనత్తతో అనుపస్సన్తేన సజ్ఞారా అనిచ్చతోపి దుక్ఖతోపి అనుపస్సితబ్బా ఏవ తదుపబ్రూహనతో, తస్మా “హుత్వా అభావట్ఠేనా”తిఆది వుత్తం.

యస్మా మానసముగ్ఘాటనం నామ అనిచ్ఛానుపస్సనాయ హోతి. ఖణే ఖణే భిజ్జనకే సజ్ఞారే పస్సన్తస్స కుతో మానస్స అవసరో. అనిచ్చసజ్ఞా భావేతబ్బా అస్మిమానసముగ్ఘాటాయాతి హి వుత్తం.

యస్మా నికన్తిపరియాదానం నామ దుక్ఖానుపస్సనాయ హోతి. న హి సభావతో, దుక్ఖవత్తుతో చ దుక్ఖభూతే సజ్ఞారే పస్సన్తస్స తత్త ఈసకమ్పి అభిరతో హోతి. అస్సాదానుపస్సినో హి తత్త తణ్ణా ఉప్పజ్జేయ్య. సేసం అనత్తలక్ఖణే వుత్తనయమేవ. అయం పనేత్థ సజ్ఞేపత్థో - వుత్తనయేన పటిపాటితో సమ్మసనం పసుతస్స యోగినో యదా

అనత్తానుపస్సనా తిక్ఖా సూరా విసదా పవత్తతి, ఇతరా ద్వేపి తదనుగతికా, తదానేన దిట్టిఉగ్ఘాటనం కతం హోతి.
అత్తదిట్టిమూలికా హి సబ్బా దిట్టియో. అనత్తానుపస్సనా చ అత్తదిట్టియా ఉజ్జపటిపక్ఖా.

యదా పన అనిచ్ఛానుపస్సనా తిక్ఖా సూరా విసదా పవత్తతి, ఇతరా ద్వేపి తదనుగతికా , తదానేన
మానసముగ్ఘాటనం కతం హోతి. సతి హి నిచ్ఛగాహే మానజప్పనా “ఇదం నిచ్ఛం, ఇదం ధువ”న్తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౦౧)
బకట్రహ్మణో వియ. అనిచ్ఛానుపస్సనా చ నిచ్ఛగాహస్స ఉజ్జపటిపక్ఖా.

యదా పన దుక్ఖానుపస్సనా తిక్ఖా సూరా విసదా పవత్తతి, ఇతరా ద్వేపి తదనుగతికా, తదానేన నికన్తిపరియాదానం
కతం హోతి. సతి హి సుఖసంఖాయ తణ్ణాగాహోవ, దుక్ఖానుపస్సనా చ నికన్తియా ఉజ్జపటిపక్ఖా. ఏవం తిస్సన్నం
అనుపస్సనానం కిచ్ఛవిసేసవసేన దిట్టిఉగ్ఘాటనాదీని హోన్తి. తేన వుత్తం “ఇతి అయం విపస్సనా అత్తనో అత్తనో తానేయేవ
తిట్ఠతీ”తి. అనుపస్సనానం యథారహం సకకిచ్చకరణజ్ఞో సకట్టానేయేవ రానం, తస్మా విసుం సమ్మసననయో నత్థీతి న
వత్తబ్బన్తి అధిప్పాయో.

౭౨౨. సబ్బాకారతోతి ఇధ వియ ఏకదేసేన అవత్త్యా సబ్బాకారతో సరూపతో, కిచ్ఛతో చ అనవసేసతో వత్తబ్బా.
ఇధేవాతి తీరణపరిజ్ఞాయమేవ. ఏకచ్ఛానంయేవేత్థ అనుపస్సనానం పటిలాభోతి ఆహ “ఏకదేసం పటివిజ్ఞన్తో”తి, తా పన
సయమేవ సరూపతో దస్సేస్సతి . తప్పటిపక్ఖే ధమ్మేతి యా అనుపస్సనా ఇధ సమ్భవన్తి, తాసం పటిపక్ఖే ధమ్మే
నిచ్ఛసంఖాదికే పజహతి విక్ఖమ్మేతి.

ఖయానుపస్సనన్తి సజ్ఞారానం ఖణభజ్ఞానుపస్సనం. భావేన్తోతి వడ్డేన్తో. ఘనసంఖాన్తి సంతతిసమూహాకిచ్ఛార్మమణానం
వసేన ఏకత్తగ్గహణం. ఖయానుపస్సనన్తి హుత్త్యా అభావానుపస్సనన్తి వదన్తి. యాయ పజ్ఞాయ ఘనవినిబ్బోగం కత్త్యా
“అనిచ్ఛం ఖయట్టేనా”తి (పటి. మ. ౧.౪౮) పస్సతి, సా ఖయానుపస్సనా. భజ్ఞానుపస్సనతో పట్టాయ తస్సా పారిపూరీతి
ఘనసంఖాయ పహానం హోతి, తతో పుట్టే అపరిపుణ్ణతాయ తం న హోతి. ఏవమజ్ఞాత్థాపీతి పరిపుణ్ణాపరిపుణ్ణతా
పహానతీరణపరిజ్ఞాసు విపస్సనాపజ్ఞాయ దట్టబ్బా. పచ్చక్షతో, అన్వయతో చ సజ్ఞారానం భజ్ఞం దిస్సా తత్తేవ భజ్ఞసజ్ఞాతే
నిరోధే అధిముత్తతా వయానుపస్సనా, తాయ ఆయాహానం పజహతి. యదత్తం, యాయ చ ఆయాహాతి, తస్మిం పవత్తే
తణ్ణాయ చస్స చిత్తం న నమతీతి. తేన వుత్తం “వయానుపస్సనం భావేన్తో ఆయాహానం పజహతీ”తి. జాతస్స
జరామరణేహి ద్వీధా పరిణామదస్సనం, రూపసత్తకాదివసేన వా పరిగ్గహితస్స తంతంపరిచ్ఛేదతో పరం అజ్ఞాభావదస్సనం
విపరిణామానుపస్సనా, తాయ ధువసంఖాం ధిరభావగహణం పజహతి.

అనిమిత్తానుపస్సనాదయో అనిచ్ఛానుపస్సనాదయో ఏవ. నిమిత్తన్తి సంతతియం, సమూహే చ ఏకత్తసంఖాయ
గయ్థమానం కాలన్తరావట్టాయభావేన, నిచ్ఛభావేన చ సజ్ఞారానం సకిచ్చపరిచ్ఛేదతాయ సవిగ్గహం వియ ఉపట్టానమత్తం.
పణిధిన్తి సుఖపత్తనం, రాగాదిపణిధిం వా, అత్తతో తణ్ణావసేన సజ్ఞారేసు నిన్నతం. అభినివేసన్తి అత్తాభినివేసం. ఏతేసంఖా
నిమిత్తాదీనం పటిపక్ఖభావేన అనిచ్ఛానుపస్సనాదయో అనిమిత్తాదినామేహి వుత్తాతి అనిచ్ఛానుపస్సనాదీహి పహాతబ్బా
నిచ్ఛసంఖాదయో వియ నిమిత్తగ్గాహాదయోవ పటిపక్ఖాతి దట్టబ్బా. రూపాదిఆరమ్మణం ఇత్త్యా తదారమ్మణస్స చిత్తస్స భజ్ఞం
దిస్సా సజ్ఞారా ఏవ భిజ్ఞన్తి, సజ్ఞారానం మరణం, న అజ్ఞో కోచి అత్థీతి భజ్ఞవసేన సుజ్ఞాతం గహేత్త్యా పవత్తా విపస్సనా
అధిపజ్ఞా చ సా ధమ్మేసు చ విపస్సనాతి అధిపజ్ఞాధమ్మవిపస్సనా, తాయ నిచ్ఛసారాదిఆదానవసేన పవత్తం అభినివేసం

సతతం దిట్టం పజహతి. యథాభూతజాణదస్సనం నామ సప్పచ్చయనామరూపదస్సనం. తేన “అహోసిం ను ఖో అహమతీతమద్ధాన”ని (మ. ని. ౧.౧౮; సం. ని. ౨.౨౦) ఏవమాదికం, “ఇస్సరతో లోకో సమ్మవతీ”తి ఏవమాదికాన్ని సమ్మోహాభినివేసం పజహతి. భయతుపట్టానవసేన ఉప్పన్నం సబ్బభవాదీసు ఆదీనవదస్సనజాణం ఆదీనవానుపస్సనా, తాయ కస్సచిపి ఆలయనిస్సయఅదస్సనతో ఆలయాభినివేసం తథాపవత్తం తణ్ణం పజహతి. సజ్ఞారానం ముఞ్చానస్స ఉపాయభూతం పటిసజ్ఞాజాణం పటిసజ్ఞానుపస్సనా, తాయ అనిచ్ఛాదీసు అప్పటిసజ్ఞాతత్తా పటిసజ్ఞానస్స పటిపక్ఖభూతం అవిజ్ఞం పజహతి. సజ్ఞారుపేక్ఖా, అనులోమజాణాన్ని వివట్టానుపస్సనా. తస్మా హి వసేన తస్స పదుమపలాసే ఉదకబిన్దు వియ సబ్బసజ్ఞారేహి చిత్తం పతిలీయతి పతికుటతి, తస్మా తాయ సంయోగాభినివేసం కామసంయోగాదికిలేసప్పవత్తిం పజహతి. అనిచ్ఛానుపస్సనాదయో సత్త అనుపస్సనా హేత్థా అత్థతో విభత్తాతి, పరతో చ సంవణ్ణీయంతీతి ఇథ న వుత్తా.

తాసూతి అట్టారససు మహావిపస్సనాసు. ఇమినాతి యోగినా. తస్మాతి అనిచ్ఛాదిలక్ఖణత్తయవసేన సజ్ఞారానం దిట్టత్తా. తందస్సనజ్ఞో అనిచ్ఛాదిఅనుపస్సనాతి. పటివిద్ధాతి పటిలద్ధా. యదగ్గేన హి జాణేన సవిసయో పటివిద్ధో, తదగ్గేన తం పటిలద్ధం నామ హోతి. బృజ్జానమేవ నానం యథా “రుక్ఖో పాదపో తయా”తి. తాపి అనిమిత్తాపణిహితసుజ్ఞాతానుపస్సనా.

సబ్బాపి విపస్సనా, తస్మా ఏకదేసేన పటివిద్ధా హోంతీతి అధిప్పాయో. కజ్ఞావితరణవిసుద్ధియా ఏవ సజ్ఞహితం, తస్మా తం పగేవ సిద్ధంతి అత్తో. తేనాహ “ఇదమ్మి ద్వయం పటివిద్ధమేవ హోతీ”తి. సేసేసు నిబ్బిదానుపస్సనాదీసు దససు. “కిఞ్చి పటివిద్ధం కిఞ్చి అప్పటివిద్ధ”ని ఇమినా తేసం ఏకదేసపటివేధమాహ. అనిచ్ఛానుపస్సనాయ హి సిద్ధాయ నిరోధానుపస్సనా, ఖయానుపస్సనా, వయానుపస్సనా, విపరిణామానుపస్సనా చ ఏకదేసేన సిద్ధా నామ హోంతి, దుక్ఖానుపస్సనాయ సిద్ధాయ నిబ్బిదానుపస్సనా, ఆదీనవానుపస్సనా చ, అనత్తానుపస్సనాయ సిద్ధాయ ఇతరాతి.

ఉదయబ్బయజాణకథావణ్ణనా

౭౨౩. పరతో పటిపదాజాణదస్సనకథాయం అబ్బాదివిగమేన ఆకాసస్స వియ, పఙ్కమలవిగమేన ఉదకస్స వియ, కాళకాపగమేన సువణ్ణస్స వియ సంకిలేసవిగమేన జాణస్స పరిసుద్ధీతి ఆహ “నిచ్చసజ్ఞాదీనం పహనేన విసుద్ధజాణో”తి. అనేకాకారవోకారసజ్ఞారేసు లక్ఖణత్తయసల్లక్ఖణసమ్మసనస్స కతత్తా వుత్తం “సమ్మసనజాణస్స పారం గత్వా”తి. తత్త సమ్మసనజాణస్సాతి నయవిపస్సనాసజ్ఞాతస్స కలాపసమ్మసనజాణస్స. తస్సేవ హి ధిరభావాయ ఇతరే సమ్మసనవిసేసాతి వదంతి. సమ్మసనజాణస్సాతి వా కలాపసమ్మసనాదిసమ్మసనజాణస్స. అనుపదధమ్మవిపస్సనాయ సదిసా హి సా. తాయ హి దిట్టిఉగ్ఘాటనాది సమ్మవతీతి. చిత్తారతో భావనావిధానం పరతో వత్తుకామో “సజ్ఞేపతో తావ ఆరభతీ”తి ఆహ. సజ్ఞేపతో హి ఆరమ్భో ఆదికమ్మికస్స సుకరో. తత్తాతి సజ్ఞేపేన ఆరమ్భే.

కథంతి కథేతుకమ్యతాపుచ్ఛా. యం “పచ్చప్పన్నానం...పే... ఉదయబ్బయానుపస్సనే జాణ”ని వుత్తం, తం కథం జాతబ్బంతి చేతి అత్తో. సంతతిపచ్చప్పన్నే, ఖణపచ్చప్పన్నే వా ధమ్మే ఉదయబ్బయదస్సనాభినివేసో కాతబ్బో, న అతీతానాగతేతి వుత్తం “పచ్చప్పన్నానం ధమ్మాన”ని. ఉదయదస్సనజ్ఞేత్త యావదేవ వయదస్సనత్తంతి వయదస్సనస్స పధానతం దస్సేతుం “విపరిణామానుపస్సనే పజ్ఞా”తి వత్వా తం పన వయదస్సనం ఉదయదస్సనపుబ్బకంతి ఆహ “ఉదయబ్బయానుపస్సనే జాణ”ని.

జాతన్తి నిబ్బత్తం పటిలద్ధత్తభావం. అయం హి జాతసద్ధో ఖణత్తయసమగ్గితం సన్ధాయ వుత్తో “యే ధమ్మా జాతా భూతా”తిఆదీసు (ధ. సం. ౧౦౪౬) వియ, న అతీతం

“యే తే జాతా న తే సన్తి, యే న జాతా తత్తేవ తే;
లద్ధత్తభావా నో భగ్గా, తేవ సన్తి సభావతో”తి. —

ఆదీసు వియ, నాపి జాతతామత్తం “యం తం జాతం భూతం సజ్జత”న్తిఆదీసు వియ. తేనాహ “జాతం రూపం పచ్చప్పన్న”న్తి (దీ. ని. ౨.౨౦౭; సం. ని. ౨౧.౩౭౯), పచ్చప్పన్నరూపం నామ జాతం ఖణత్తయపరియాపన్నన్తి అత్తో. తం పన ఆదితో దుప్పరిగ్గహన్తి సంతతిపచ్చప్పన్నవసేన విపస్సనాభినివేసో కాతబ్బో. తస్మాతి రూపస్స. పచ్చయలక్ఖణపపఞ్చం అనామసిత్వా నిబ్బత్తిలక్ఖణం ఉదయోతి నిబ్బత్తనసజ్జితం సజ్జతలక్ఖణం ఉదయో ఉప్పాదో. విపరిణామలక్ఖణం వయోతి విపరిణామసజ్జితం సజ్జతలక్ఖణం వయో వినాసో. అనుపస్సనాఞ్ఞాన్తి యా ఉదయస్స, వయస్స చ అనుపేక్షనా, తం ఞ్ఞాణం. కిఞ్చాపి కలాపసమ్మసనాదీసు జాతిజరామరణసీసేన జాతిజరామరణవంతో ధమ్మా వుత్తా, ఇథ పన ఉదయబ్బయఞ్ఞాణనిద్దేసే “జాతి పచ్చప్పన్నా, తస్మా నిబ్బత్తిలక్ఖణం ఉదయో, విపరిణామలక్ఖణం వయో”తిఆదినా (పటి. మ. ౧.౪౯) వుచ్చమానే జాతిజరామరణానం జాతిజరామరణవంతతా, నిప్పన్నతా చ అనుఞ్ఞాతా వియ హోతీతి తం పరిహరితుం పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞేసు భవపరియోసానావ దేసనా కతా.

సోతి యోగీ. ఇమినా పాళినయేనాతి ఇమాయ “జాతం రూపం పచ్చప్పన్న”న్తిఆదినా దస్సితాయ పాళిగతియా. జాతన్తి న పసూతిం, న చ పరమాభినిబ్బత్తిమత్తం, అథ ఖో ఉప్పాదం నిబ్బత్తివికారం. స్వాయం వికారో యస్మా సజ్ఞారానం అభినవావట్ఠానజరా వియ నవభావాపగమోతి ఆహ “అభినవాకార”న్తి. సమనుపస్సతీతి సమ్మన్తో. అనుప్పన్నస్స రాసి వా నిచయో వా నత్తి యతో ఆగచ్ఛేయ్య ఉప్పజ్జమానం అలద్ధత్తభావస్స సబ్బేన సబ్బం అవిజ్ఞమానత్తా. తేనాహ “ఉప్పజ్జమాన...పీ.... నత్తి”తి. యథా అనాగతే అద్ధని ఇమే ధమ్మా సబ్బేన సబ్బం నత్తి, ఏవం అతీతేపి అద్ధనీతి దస్సేన్తో “నిరుజ్జమానస్సాపీ”తిఆదిం వత్వా అవిజ్ఞమానానంయేవ రూపారూపధమ్మానం హేతుపచ్చయసమవాయే ఉప్పాదో, ఉప్పజ్జిత్వా చ సబ్బసో అభావూపగమోతి ఇమమత్తం సముదాయగతం తదేకదేసభూతాయ ఉపమాయ విభావేతుం “యథా పనా”తిఆది వుత్తం. తత్త రాసితోతి రాసిభావేన సముస్సితో పుఞ్ఞో రాసి. యథా తథా పిణ్డీభూతో నిచయో. భూమియం నిదహిత్వా రపితం నిధానం. ఉపవీణేతి ఏతేనాతి ఉపవీణం, వీణావాదనం.

౭౨౪. ఏవం సజ్ఞేపతో ఉదయబ్బయమనసికారవిధిం దస్సేత్వా ఇదాని విత్థారతో దస్సేతుం “పున యానీ”తిఆది వుత్తం. తత్త అవిజ్ఞాసముదయోతి అవిజ్ఞాయ ఉప్పాదా, అత్తిభావాతి అత్తో. నిరోధవిరోధీహి ఉప్పాదో అత్తిభావవాచకోపి హోతీతి వుత్తోవాయమత్తో. తస్మా పురిమభవసిద్ధాయ అవిజ్ఞాయ సతి ఇమస్మిం భవే రూపస్స ఉప్పాదో హోతీతి అత్తో. పచ్చయసముదయట్ఠేనాతి పచ్చయస్స ఉప్పన్నభావేన, అత్తిభావతోతి అత్తో. అవిజ్ఞాదీహి చ తీహి అతీతకాలికాని తేసం సహకారీకారణభూతాని ఉపాదానాదీనిపి గహితానేవాతి దట్టబ్బం.

పవత్తిపచ్చయేసు కబళీకారాహారస్స బలవతాయ సో ఏవ గహితో “అహారసముదయా”తి. తస్మిం పన గహితే పవత్తిపచ్చయతాసామఞ్ఞేన ఉతుచిత్తానిపి గహితానేవ హోన్తీతి చతుసముట్ఠానికరూపస్స పచ్చయతో ఉదయదస్సనం విభావితమేవాతి దట్టబ్బం. అవిజ్ఞాతణ్ణుపనిస్సయసహితేనేవ కమ్మునా రూపకాయస్స నిబ్బత్తి. అసతి చ

అవిజ్ఞాపనిస్సయాయ భవనికన్తియా జాతియా అసమ్భవో ఏవాతి. యథా చ రూపస్స అవిజ్ఞాతణ్ణపనిస్సయతా, ఏవం వేదనాదీనమ్మి దట్టబ్బా. ఆహారో పన ఉప్పన్నస్స రూపస్స పోసకో, కబళీకారాహారస్స అధిప్పేతత్తా, కామధాతాధిట్టానత్తా చ దేసనాయ. ఉక్కుంసనిద్దేసేన వా ఆహారగ్గహణం. “నిబ్బత్తిలక్ఖణ”నిఆదినా కాలవసేన ఉదయదస్సనమాహ. తత్త అద్ధానవసేన పగేవ ఉదయం పస్సిత్వా రితో ఇథ సంతతివసేన దిస్సా అనుక్కమేన ఖణవసేన పస్సతి. పశ్చా లక్ఖణానీతి అవిజ్ఞా తణ్ణా కమ్మం ఆహారోతి ఇమేసం పచ్చయానం అత్తితాసజ్ఞాతలక్ఖణాని చేవ రూపస్స నిబ్బత్తిలక్ఖణశ్చాతి ఇమాని పశ్చా లక్ఖణాని. తేసం అత్తితా హి రూపస్స ఉదయో లక్ఖీయతి ఏతేహీతి లక్ఖణానీతి వుచ్చన్తి. నిబ్బత్తి పన సజ్ఞతలక్ఖణమేవాతి.

అవిజ్ఞానిరోధా రూపనిరోధోతి అగ్గమగ్గశాణేన అవిజ్ఞాయ అనుప్పాదనిరోధతో అనాగతస్స రూపస్స అనుప్పాదనిరోధో హోతి పచ్చయాభావే అభావతో. పచ్చయనిరోధట్టేనాతి అవిజ్ఞాసజ్ఞాతస్స అనాగతే ఉప్పజ్జనకరూపపచ్చయస్స నిరుద్ధభావేన. తణ్ణానిరోధా కమ్మనిరోధాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. ఆహారనిరోధాతి పవత్తిపచ్చయస్స కబళీకారాహారస్స అభావే. రూపనిరోధోతి తంసముట్టానరూపస్స అభావో హోతి. సేసం హేట్టా వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం. విపరిణామలక్ఖణన్తి భజ్గకాలవసేన తేసం వయదస్సనం. తస్మా తం అద్ధావసేన పగేవ పస్సిత్వా రితో ఇథ సంతతివసేన దిస్సా అనుక్కమేన ఖణవసేన పస్సతి. పశ్చా లక్ఖణానీతి ఇథ అవిజ్ఞాదీనం చతున్నం పచ్చయానం అనుప్పాదనిరోధో, రూపస్స ఖణనిరోధో చాతి ఇమాని పశ్చా లక్ఖణాని. తేసజ్ఞో అనుప్పాదనిరోధో, రూపస్స అచ్చంతనిరోధో లక్ఖీయతి ఏతేహీతి లక్ఖణానీతి వుచ్చన్తి.

విపరిణామో సజ్ఞతలక్ఖణమేవ. ఏస నయో వేదనాక్ఖన్డాదీసు. అయం పన విసేసో – “పుట్టో వేదేతి, పుట్టో సజ్జానాతి, పుట్టో చేతేతీ”తి (సం. ని. ౪.౯౩), “ఘస్సపచ్చయా వేదనా, చక్షుసమ్మస్సజా వేదనా, సజ్జా, చేతనా”తి, చ వచనతో ఘస్సో వేదనా (విభ. ౨౩౧) సజ్జా సజ్జారక్ఖన్ధానం పవత్తిపచ్చయో, తంనిరోధా చ తేసం నిరోధో, మహాపదాన (దీ. ని. ౨.౬౦) మహానిదానసుత్తేసు, అభిధమ్మే చ అజ్ఞామజ్ఞాపచ్చయవారే “నామరూపపచ్చయా విజ్ఞాణ”న్తి (కథా. ౭౧౯) వచనతో నామరూపం విజ్ఞాణస్స పవత్తిపచ్చయో, తంనిరోధా తస్స నిరోధోతి వుత్తం “ఘస్ససముదయా వేదనాసముదయో”తిఆది.

ఏత్త చ కేచి తావ ఆహు “అరూపక్ఖన్ధానం ఉదయబ్బయదస్సనం అద్ధాసంతతివసేనేవ, న ఖణవసేనా”తి. తేసం మతేన ఖణతో ఉదయబ్బయదస్సనమేవ న సియా. అపరే పనాహు “పచ్చయతో ఉదయబ్బయదస్సనే అతీతాదివిభాగం అనామసిత్వా సబ్బసాధారణతో అవిజ్ఞాదిపచ్చయా వేదనాసమ్భవం లబ్బమానతం పస్సతి, న ఉప్పాదం. అవిజ్ఞాదిఅభావే చ తస్సా అసమ్భవం అలబ్బమానతం పస్సతి, న భజ్గం. ఖణతో ఉదయబ్బయదస్సనే పచ్చుప్పన్నానం ఉప్పాదం, భజ్గశ్చ పస్సతీ”తి, తం యుత్తం. సంతతివసేన హి రూపారూపధమ్మే ఉదయతో, వయతో చ మనసి కరోంతస్స అనుక్కమేన భావనాయ బలప్పత్తకాలే శాణస్స తిక్ఖవిసదభావప్పత్తియా ఖణతో ఉదయబ్బయా ఉపట్టహన్తీతి. అయశ్శో పఠమం పచ్చయతో ఉదయబ్బయం మనసి కరోంతో అవిజ్ఞాదికే పచ్చయధమ్మే విస్సజ్జేత్వా ఉదయబ్బయవన్తే ఖన్తే గహేత్వా తేసం పచ్చయతో ఉదయబ్బయదస్సనముఖేన ఖణతోపి ఉదయబ్బయం మనసి కరోతి.

తస్స యదా శాణం తిక్ఖం విసదం హుత్వా పవత్తతి, తదా రూపారూపధమ్మా ఖణే ఖణే ఉప్పజ్జన్తా, భిజ్జన్తా చ హుత్వా ఉపట్టహన్తి. తేన వుత్తం “ఏవమ్మి రూపస్స ఉదయో”తిఆది. తత్త ఏవమ్మి రూపస్స ఉదయోతి ఏవం వుత్తనయేన

అవిజ్ఞానముదయాపి. తథ్ఞా...పి... కమ్మ...పి... ఆహారసముదయాపి రూపస్స సమ్భవో. ఏవమ్మి రూపస్స వయోతి ఏవం వుత్తనయేనేవ అవిజ్ఞానిరోధాపి తథ్ఞా...పి... ఆహారనిరోధాపి రూపస్స వయో అనుష్పాదోతి పచ్చయతో విత్థారేన మనసికారం కరోతి . ఏవమ్మి రూపం ఉదేతీతి ఏవం వుత్తనయేన నిబ్బత్తిలక్ఖణం పస్సంతోపి కమ్మసముత్థానరూపమ్మి ఆహారఉత్తుచిత్తసముత్థానరూపమ్మి ఉదేతి ఉప్పజ్జతి నిప్పజ్జతీతి. ఏవం వుత్తనయేనేవ విపరిణామలక్ఖణం పస్సంతో కమ్మసముత్థానరూపమ్మి ఆహారఉత్తుచిత్తసముత్థానరూపమ్మి వేతి నిరుజ్జతీతి ఖణతో విత్థారేన మనసికారం కరోతీతి యోజనా.

౭౨౫. ఏవం మనసి కరోతో న యావ ఉదయబ్బయఞాణం ఉప్పజ్జతి, తావ ఉదయబ్బయా సుట్టు పాకటా న హోంతీతి కత్వా వుత్తం “ఇతి కిరిమే ధమ్మా...పి... పటివేన్తి”తి, నయదస్సనవసేన వా ఏవం వుత్తం. పరమఞ్ఞో పచ్చప్పన్నధమ్మానం ఉదయబ్బయం దిస్వా అథ అతీతానాగతే నయం నేతి. దుక్ఖాదిసచ్చప్పభేదా, అనులోమాదిపటిచ్చసముష్పాదప్పభేదా, ఏకత్వాదినయప్పభేదా, అనిచ్చతాదిలక్ఖణప్పభేదా చ సచ్చపటిచ్చసముష్పాదనయలక్ఖణప్పభేదా. పటిచ్చసముష్పాదగ్గహణేనేవ చేత్త పటిచ్చసముష్పన్నధమ్మానమ్మి గహణం, తేసమ్మి అత్తనో ఫలం పతి పటిచ్చ సముష్పాదభావతో.

౭౨౬. యన్తి కరణే పచ్చత్తవచనం, యేన ఞాణేనాతి అత్తం వదన్తి. యన్తి వా కిరియాపరామసనం. ఖన్ధానం సముదయం పస్సతి, ఖన్ధానం నిరోధం పస్సతీతి ఏత్త యదేతం దస్సనన్తి అత్తో. యం పనాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. ఏత్త చ యథా అవిజ్ఞాదిసముదయనిరోధతో ఖన్ధానం సముదయనిరోధస్స అఞ్ఞత్తా “అవిజ్ఞాసముదయా రూపసముదయో”తిఆదివచనభేదో (పటి. మ. ౧.౫౦) కతో, న ఏవం నిబ్బత్తివిపరిణామలక్ఖణేహి ఖన్ధానం ఉదయబ్బయస్స భేదో అత్తి అభిన్నాధికరణత్తాతి “నిబ్బత్తిలక్ఖణవిపరిణామలక్ఖణాని పస్సంతో ఖన్ధానం ఉదయబ్బయం పస్సతీ”తి వచనభేదం అకత్వా వుత్తం. ఉప్పత్తిక్ఖణేయేవ హీతి హి-సద్దో హేతులత్తో. యస్మా ఉప్పాదక్ఖణేయేవ నిబ్బత్తిలక్ఖణం, భగ్గక్ఖణేయేవ చ విపరిణామలక్ఖణం, తస్మా తాని పస్సంతో ఖణతో ఖన్ధానం ఉదయబ్బయే పస్సతి నామాతి “యం పనా”తిఆదినా వుత్తమేవత్తం పాకటతరం కరోతి.

౭౨౭. ఇచ్చస్సేవన్తి ఏత్త ఇతి-సద్దో హేతులత్తో. యస్మా “అవిజ్ఞా సముదయా”తిఆది పచ్చయతో ఖన్ధానం ఉదయబ్బయదస్సనం, “నిబ్బత్తిలక్ఖణ”న్తిఆది ఖణతో, తస్మాతి అత్తో. అస్సాతి యోగినో. ఏవన్తి వుత్తప్పకారపరామసనం. యే పన “ఇచ్చస్స పచ్చయతో”తి పరన్తి, తేసం ఇతీతి వుత్తప్పకారపరామసనం. జనకావబోధతోతి ఖన్ధానం జనకస్స అవిజ్ఞాదిపచ్చయస్స అవబుజ్జనతో . జాతిదుక్ఖావబోధతోతి జాతిసంఖ్యాతస్స దుక్ఖస్స అవబుజ్జనతో. దుక్ఖసచ్చం పాకటం హోతి ఏకదేసదస్సనేన పబ్బతసముద్ధాదిదస్సనకానం వియ. మరణదుక్ఖావబోధతోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. “పచ్చయానుష్పాదేనా”తి ఏతేన పచ్చయానం అనుష్పాదనిరోధో ఇథ పచ్చయనిరోధోతి దస్సేతి. పచ్చయవతన్తి పచ్చయతో ఉప్పజ్జనకానం. యఞ్ఞస్స ఉదయబ్బయదస్సనన్తి యం అస్స యోగినో పచ్చయతో, ఖణతో చ ఉదయబ్బయానం దస్సనం. తత్త అసమ్మోహో, తప్పధానో వా వితక్కాదిధమ్మపుఞ్ఞో మగ్గో వాయం లోకికోతి నియ్యానానులోమతో లోకికో మగ్గో ఏవాయం. ఇతి తస్మా మగ్గసచ్చం పాకటం హోతి సభావావబోధతో. తేనాహ “తత్త సమ్మోహవిఘాతతో”తి, తదగ్గవసేనాతి అత్తో. అథ వా యథావుత్తో సమ్మాదిట్ఠిసంఖ్యాతో మగ్గో అరియమగ్గస్స ఉపాయభూతో అసమ్మోహసభావో అత్తానమ్మి పకాసేతి

పదీపో వియాతి మగ్గసచ్చం పాకటం హోతి. స్వాయం పాకటభావో మోహన్దకారవిధమనేనాతి ఆహ “తత్ర సమ్మోహవిఘాతతో”తి.

౭౨౮. “అవిజ్ఞాపచ్చయా”తిఆదికో అనులోమో పటిచ్చసముప్పాదో పవత్తియా అనులోమనతో.

“అవిజ్ఞాసముదయా”తిఆదినా అవిజ్ఞాదీసు సంతేసూతి అయమత్తో వుత్తోతి ఆహ “ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతీతి అవబోధతో”తి. పవత్తియా విలోమనతో “అవిజ్ఞాయత్వేన అసేసవిరాగనిరోధా”తిఆదికో పటిలోమో పటిచ్చసముప్పాదో. తే చ సజ్ఞతా పటిచ్చసముప్పన్నా “జరామరణం, భిక్షవే, అనిచ్చం సజ్ఞతం పటిచ్చసముప్పన్న”నిఆదివచనతో (సం. ని. ౨.౨౦). పటిచ్చసముప్పన్నస్య చ పాకటతా పచ్చయాకారపాకటతాయ ఏవ “ఇమస్సేతం ఫల”న్తి అవబోధతో.

౭౨౯. పురిమపురిమానం నిరోధో ఉత్తరుత్తరానం ఉప్పాదానుబద్ధోతి అయమత్తో పచ్చయతో ఉదయదస్సనేన సిజ్ఞమానో ఏకత్తనయాధిగమాయ హోతి. యతో “అజ్ఞో కరోతి, అజ్ఞో పటిసంవేదయతీ”తిఆది (సం. ని. ౨.౧౭) వోహారసిద్ధియా ఉచ్చేదదిట్టియా అనోకాసతా. తేనాహ “హేతుఫలసమ్మన్దేనా”తిఆది. సజ్ఞారా ఖణే ఖణే ఉప్పజ్జన్తితి అయమత్తో ఖణతో ఉదయదస్సనేన సిజ్ఞమానో నానత్తనయాధిగమాయ హోతి. యతో పచ్చయపచ్చయుప్పన్నానం సభావభేదావబోధతో “సో కరోతి, సో పటిసంవేదయతీ”తిఆదినయప్పవత్తాయ సస్సతదిట్టియా అనోకాసతా. తేనాహ “ఖణతో ఉదయదస్సనేనా”తిఆది. పచ్చయతో ఉదయబ్బయదస్సనేన పచ్చయే సతి ఫలస్స భావో, అసతి అభావోతి ఇమస్స అత్తస్స సిద్ధియా అత్తితామత్తేనేవ తే ధమ్మా కారణన్తి అభ్యాపారనయో పాకటో హోతి. యతో అత్తదిట్టియా అనోకాసతా వసవత్తితాయ అలబ్బనేయ్యతో . తేన వుత్తం “ధమ్మాన”న్తిఆది. అవసవత్తిభావో పరాయత్తతా, సా చ సప్పచ్చయతాయ వేదితబ్బా. పచ్చయతో ఉదయదస్సనేన తేహి తేహి పచ్చయేహి ఇమే ధమ్మా ఉప్పజ్జన్తి, ఉప్పజ్జమానా చ పచ్చయానురూపమేవ ఉప్పజ్జన్తితి హేతుఫలస్స హేతుఅనురూపతో సిద్ధియా అకిరియదిట్టియా అనోకాసతావాతి ఆహ “పచ్చయతో పనా”తిఆది. సతి కారణే కుతో అకిరియవాదో. కరోతీతి హి కారణం.

౭౩౦. పచ్చయతో ఉదయం పస్సతో పచ్చయే సతి సభావే సతి ఫలస్స సమ్మవోతి అత్తితామత్తేన ఉపకారకతాతి సజ్ఞతానం నిరీహతా, అసతి చ అభావోతి పచ్చయాధీనవుత్తితా చ విజ్ఞాయమానా అత్తసుజ్ఞతం విభావేతీతి ఆహ “పచ్చయతో చస్స...పే.... తావబోధతో”తి. అనిచ్చలక్ఖణం పాకటం హోతి ఖణతో ఉదయబ్బయదస్సనేన సజ్ఞారానం ఉదయబ్బయతో పరిచ్ఛిన్నతాయ విజ్ఞాయమానత్తా. తేనాహ “హుత్వా అభావావబోధతో”తి. ఉప్పజ్జిత్వా నిరుజ్జనజ్ఞో హుత్వా అభావో. పుబ్బన్తాపరన్తవివేకో అతీతానాగతభావసుజ్ఞతా. న హి సజ్ఞారా ఖణత్తయతో పుట్టే, పచ్చా చ విజ్జన్తి, తస్మా పుబ్బన్తాపరన్తవివేకావబోధతోతి ఆదిఅన్తవన్తతాపటివేధతోతి అత్తో. దుక్ఖలక్ఖణమ్మి పాకటం హోతి ఉదయబ్బయదస్సనేనాతి సమ్మద్ధో. ఉప్పజ్జిత్వా భిజ్జన్తా సజ్ఞారా ఉప్పాదతో ఉద్ధం జరాభగ్గవత్తన్తరుప్పత్తియా నిరన్తరం విబాధీయన్తేవ. సా చ నేసం విబాధియమానతా సమ్మా ఉదయబ్బయదస్సనేన విభూతా హోతీతి ఆహ “దుక్ఖ...పే.... బోధతో”తి.

సభావలక్ఖణమ్మీతి ఉదయబ్బయదస్సనేన న కేవలం అనిచ్చదుక్ఖలక్ఖణమేవ, అథ ఖో పథవీఘస్సాదీనం కక్ఖళపుసనాదిసుజ్ఞతం సభావసజ్ఞతం లక్ఖణమ్మి పాకటావవిద్ధం సభావావచ్ఛిన్నం పాకటం హోతి. తేనాహ “ఉదయబ్బయపరిచ్ఛిన్నావబోధతో”తి. సభావలక్ఖణేతి సభావసుజ్ఞతే లక్ఖణే, తంతంధమ్మానం సలక్ఖణే. సజ్ఞతలక్ఖణస్స

తావకాలికత్తమ్మితి ఉప్పాదాదిసంఖ్యతలక్ష్మణస్య ఉప్పాదక్ష్మణాదిపరిత్రకాలికతాపి ఖణంతరానవట్టానతో తస్య. తేనాహ “ఉదయక్ష్మణే”తిఆది. ఉదయవయమత్తగ్గహణశ్చోత్త ఉదయబ్బయదస్సనవసేనేవ ఇమస్స జాణస్స పవత్తనతో, న రితిక్ష్మణస్స అభావా.

౭౩౧. న కేవలం నిచ్చనవా, అథ ఖో పరిత్రకాలట్టాయినో. కథన్తి ఆహ “సూరియుగ్గమనే”తిఆది. తత్త ఉదకే దణ్డేన కతలేఖా ఉదకే దణ్డరాజి. ఉస్సావబిన్ధుఆదయో పశ్చా కిచ్చాపి ఉత్తరుత్తరి అతిపరిత్రట్టాయిభావదస్సనత్తం నిదస్సితా, తథాపి తే దన్తనిరోధా ఏవ నిదస్సితా, తతోపి లహుతరనిరోధత్తా సజ్ఞారానం. తథా హి గమనస్సాదానం దేవపుత్తానం హేట్ఠపరియాయేన పటిముఖం ధావంతానం సిరసి పాదే చ బన్ధఖురధారా సన్నిపాతతోపి సీఘతరో రూపధమ్మానం నిరోధో వుత్తో, పగేవ అరూపధమ్మానం. న కేవలం నిచ్చనవా, నాపి పరిత్రకాలట్టాయినోవ, అథ ఖో అసారా. కథన్తి ఆహ “మాయా”తిఆది. మాయాదయో హి మణిఆదివసేన దిస్సమానా అతంసభావతాయ అసారా. తత్త మన్తోసధభావితా ఇన్దజాలాదికా మాయా. మిగతణ్ణికా మరీచి. సుపినమేవ సుపినంతం. మణ్ణలాకారేన ఆవిజ్ఞియమానం అలాతమేవ అలాతచక్కుం. గన్ధబ్బదేవపుత్తానం కీళనిచ్చావసేన నగరం వియ ఆకాసే ఉపట్టానమత్తం గన్ధబ్బనగరం.

ఏత్తావతాతి య్వాయం “జాతం రూపం పచ్చుప్పన్న”న్తిఆదిపాళినయానుసారేన (పటి. మ. ౧.౪౯), “యం కిఞ్చి రూపం అతీతానాగతపచ్చుప్పన్న”న్తిఆదిపాళినయానుసారేన (మ. ని. ౧.౩౪౭, ౩౬౧; ౨.౧౧౩; ౩.౮౬, ౮౯; పటి. మ. ౧.౪౮) వా యావ ఉదయబ్బయపటివేధా భావనావిధి ఆరద్ధో, ఏత్తావతా. కలాపసమ్మసనాదికోపి హి సబ్బో భావనావిధి ఉదయబ్బయజాణుప్పాదనసేవ, న పరిసపరిసరీరకరబన్ధోతి. వయధమ్మమేవాతి భిజ్జనసభావమేవ. వయం ఉపేతి అత్తనో ధమ్మతాయ. యఞ్ఞో ఉపక్కమేన వినస్సతీతి వుచ్చతి, తమ్పి అత్తనో ధమ్మతాయ ఏవ వినస్సతి అహేతుకత్తా వినాసస్స. ఉపక్కమహేతు పన వినదిసుప్పాదో హోతి. ఇమినా ఆకారేనాతి “యం కిఞ్చి సముదయధమ్మం, సబ్బం తం నిరోధధమ్మ”న్తి (సం. ని. ౨.౧౦౮౧; మహావ. ౧౬; పటి. మ. ౨.౩౦) హి వుత్తం, తస్మా వయం అనాలమ్మిత్వాపి “వయధమ్మమేవ ఉప్పజ్జతీ”తి ఉదయస్స, “ఉప్పన్నం ఇదం వయం ఉపేతీ”తి వయస్స చ ఇమినా యథావుత్తేన పచ్చక్ఖరణాకారేన. అధునా ఉప్పన్నం, న తావ బలప్పత్తన్తి ఆహ “తరుణవిపస్సనాజాణ”న్తి. కలాపసమ్మసనాదివసేన పవత్తం సమ్మసనం న నిప్పరియాయేన విపస్సనాసమజ్ఞం లభతి, ఉదయబ్బయానుపస్సనాదివసేన పవత్తమేవ లభతీతి ఆహ “యస్సాధిగమా ఆరద్ధవిపస్సకోతి సజ్ఞం గచ్ఛతీ”తి.

విపస్సనుపక్కిలేసకథావణ్ణనా

౭౩౨. ఇమాయ ఉదయబ్బయానుపస్సనాసజ్ఞతాయ తరుణవిపస్సనాయ వసేన, న ఆరద్ధవిపస్సనానం భగ్గోనుపస్సనాదిసజ్ఞతాయ తరుణవిపస్సనాయ, నాపి నిబ్బిదానుపస్సనాదిసజ్ఞతాయ బలవవిపస్సనాయ వసేనాతి అత్తో. న హి తదా విపస్సనుపక్కిలేసా ఉప్పజ్జన్తీతి. ఆరద్ధవిపస్సకస్సాతి చ ఆరద్ధవిపస్సకస్సేవాతి ఏవ-కారో లుత్తనిద్దిట్తో. తేనాహ “విపస్సనుపక్కిలేసా హి”తిఆది. దిట్ఠిగాహాదివత్థుభావేన విపస్సనం ఉపక్కిలేసన్తీతి విపస్సనుపక్కిలేసా. “అరియసావకస్సా”తి ఇదం ఉక్కుట్టనిద్దేసేన వుత్తం బలవవిపస్సనాపత్తస్సాపి అనుప్పజ్జనతో. విప్పటిపన్నకస్సాతి సీలవిపత్తిఆదివసేన యథా తథా విప్పటిపన్నకస్స. తస్స పన పటిపత్తియా గరహితబ్బతం దస్సేన్తో “విప్పటిపన్నకస్సా”తి ఆహ. చ-సద్ధో ఉపరిపదద్వయేపి యోజేతబ్బో. నిక్ఖిత్తకమ్మట్టానస్సాతి విపస్సనం ఆరభిత్వా అన్తరా వోసానం ఆపన్నస్స.

కుసీతపుగ్గలస్నాతి సీలసమ్మన్నస్నేవ కోసజ్ఞేన భావనం అననుయుజ్ఞాంతస్య. అథ వా విప్పటిపన్నకస్నాతి విపస్సనాభావనాసజ్ఞాతాయ సమ్మాపటిపత్తియా అభావేన విగరహితపటిపత్తికస్య. విపస్సనాపటిపత్తియేవ హి ససమ్మారా పుబ్బభాగే సమ్మాపటిపత్తి, తదజ్ఞా విప్పటిపత్తి, సా చ తత్త నిక్ఖిత్తధురస్య హోతి. నిక్ఖిత్తధురతా చ కోసజ్ఞేనాతి వుత్తం “నిక్ఖిత్తకమ్మట్ఠానస్స కుసీతపుగ్గలస్నా”తి. యుత్తప్పయుత్తస్నాతి యోగేన జ్ఞాణేన భావనమనుయుజ్ఞాంతస్య. సా పన యుత్తప్పయుత్తతా సమధవసేనాపి హోతీతి ఆహ “ఆరద్ధవిపస్సకస్సా”తి. ఉప్పజ్జన్తియేవ న నుప్పజ్జన్తి అజ్ఞాథా మగ్గామగ్గజ్ఞాణస్సేవ అసమ్భవతో.

ఓభాసాదీసు “అరియధమ్మో”తి పవత్తం ఉద్ధచ్చం విక్లేపో ధమ్ముద్ధచ్చం, తేన ధమ్ముద్ధచ్చేన విపస్సనావీధితో ఉక్కుమనేన విరూపం గహితం పవత్తితం మానసం ధమ్ముద్ధచ్చవిగ్గహితమానసం. ఓభాసో ధమ్మోతి కారణూపచారేనాహ, ఈదిసం ఓభాసం విస్సజ్జేన్తో మమ అరియమగ్గోతి అత్తో. ఓభాసం ఆవజ్జతి “నిబ్బాన”న్తి వా “మగ్గో”తి వా “ఫల”న్తి వా. నిబ్బానన్తి గణ్ఠన్తో తత్త పవత్తధమ్మో మగ్గఫలభావేన గణ్ఠాతి, జ్ఞాణాదికే పన మగ్గఫలభావేన గణ్ఠాతి. తతో విక్లేపో ఉద్ధచ్చన్తి తతో ఓభాసహేతు యో విక్లేపో, తం ఉద్ధచ్చన్తి అత్తో. “ఉద్ధచ్చేన విగ్గహితమానసో”తి సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం వివరితుం “అనిచ్చతో”తిఆది వుత్తం.

తత్త అనిచ్చ...పే.... నప్పజానాతి “మగ్గం పత్తోస్మీ”తి సజ్ఞాయ అనిచ్చతాదివసేన మనసికారస్సేవ అభావతో. అయఇచ్చ అత్తో -

“యో హి కోచి, ఆవుసో, భిక్కు వా భిక్కునీ వా మమ సన్తికే అరహత్తప్పత్తిం బ్యాకరోతి, సబ్బో సో చతుహి మగ్గేహి, ఏతేసం వా అజ్ఞాతరేన. కతమేహి చతుహి? ఇథావుసో, భిక్కు సమధపుబ్బభగ్గమం విపస్సనం భావేతి, తస్స సమధపుబ్బభగ్గమం విపస్సనం భావయతో మగ్గో సజ్ఞాయతి, సో తం మగ్గం ఆసేవతి భావేతి బహులీకరోతి. తస్స తం మగ్గం ఆసేవతో...పే.... కరోతో సంయోజనాని పహీయన్తి అనుసయా బ్యన్తిహోన్తి.

“పున చపరం, ఆవుసో, భిక్కు విపస్సనాపుబ్బభగ్గమం సమధం భావేతి...పే.... సమధవిపస్సనం యుగనద్ధం భావేతి...పే.....

“పున చపరం, ఆవుసో, భిక్కునో ధమ్ముద్ధచ్చవిగ్గహితం మానసం హోతి, హోతి సో, ఆవుసో, సమయో యం తం చిత్తం అజ్ఞత్తమేవ సన్తిట్ఠతి సన్నిసీదతి ఏకోది హోతి సమాధియతి, తస్స మగ్గో సజ్ఞాయతి...పే.... అనుసయా బ్యన్తిహోన్తి”తి (అ. ని. ౪.౧౭౦) -

ఇమినా సుత్తపదేనేవ వేదితబ్బో. ఏత్త హి చతుత్తమగ్గవిస్సజ్జనే యథావుత్తమగ్గఫలనిబ్బానధమ్మా ధమ్మో. తత్త ఉద్ధచ్చం “అధిగతమగ్గాదికోహమస్మీ”తి అమగ్గాదీసు విక్లేపో ధమ్ముద్ధచ్చం, తేన ఉపద్దుతం విగ్గహితమానసం హోతి. నికన్తి ఓభాసాదీసు అపేక్షా సుఖుమరూపా తణ్ఠా, సా విపస్సనాభిరతిఆకారేన ఉపట్టహన్తి అధిమానికేన “ధమ్మో”తి గయ్ఘాతీతి ఆహ “నికన్తి ‘ధమ్మో’తి నికన్తిం ఆవజ్జతీ”తి.

౭౩౩. విపస్యనోభాసోతి విపస్యనాచిత్తసముట్ఠితం, ససంతతిపతితం ఉతుసముట్ఠానశ్చ భాసురం రూపం. తత్త
విపస్యనాచిత్తసముట్ఠితం యోగినో సరీరట్ఠమేవ పభస్సరం హుత్వా తిట్ఠతి, ఇతరం సరీరం ముఞ్చిత్వా
జ్ఞానానుభావానురూపం సమంతతో పఠ్ఠరతి, తం తస్సేవ పఞ్ఞాయతి, తేన పుట్టోకాసే రూపగతమ్మి పస్సతి, పస్సంతో చ
చక్కువిఞ్ఞాణేన పస్సతి, ఉదాహు మనోవిఞ్ఞాణేనాతి వీమంసితబ్బంతి వదంతి. దిబ్బచక్కులాభినో వియ తం
మనోవిఞ్ఞాణవిఞ్ఞోయ్యమేవాతి వుత్తం వియ దిస్సతీతి. విపస్సనావీధి నామ పటిపాటియా పవత్తమానా విపస్సనావ. ఉక్కన్తా
నామ హోతి యోగినా “మగ్గప్పత్తోమ్మీ”తి అధిమానేన విస్సట్ఠత్తా, తస్స వా యోగినో విపస్సనా తతో ఏవ వీధి ఉక్కన్తా నామ
హోతి. మూలకమ్మట్ఠానంతి విపస్సనమేవాహ.

వేమత్తతాయాతి అప్పవిపులతావసేన విసదిసతాయ. అస్సాతి ఓభాసస్స. ద్వీహి కుట్టేహి పరిచ్చిన్నం గేహం
ద్వికుట్టగేహం. తస్స కిర అబ్బంతరేపి ఏకా భిత్తి హోతి బహిపి, ఉభిన్నం అంతరే అనుపరియాయపథం హోతి, సాయన్తే తత్త
సంతరితాని పశ్చావణ్ణాని కుసుమాని, విసదజ్ఞాణస్స ఓభాసేన ఫరితట్ఠానే రూపగతశ్చ దిబ్బచక్కునో వియ పఞ్ఞాయంతి. తేన
వుత్తం “భన్తే మయ్య”నిఆది.

ఏవం ఓభాసస్స వేమత్తతాయ వత్తుం దస్సేత్వా చిరకాలవిప్పలమ్మనే వత్తుం దస్సేతుం “అయం పనా”తిఆది వుత్తం.
తత్త అయం పన విపస్సనుపక్కిలేసోతి వత్థమానప్పకారం సన్ధాయాహ, న సబ్బం. సోతి సో సమథవిపస్సనాలాభీ
అధిమానికో.

దివాసనేతి దివాట్ఠానే నిసీదితబ్బాసనే. పరమం “పఞ్ఞం పుచ్చిస్సామీ”తి చింతితత్తా వుత్తం “పఞ్ఞం, భన్తే, పుచ్చితుం
ఆగతోమ్మీ”తి.

పచ్ఛా ఉపాయేన పుధుజ్జనభావం విఞ్ఞాపేత్వా కమ్మట్ఠానే నియోజేస్సామీతి చింతితత్తా వుత్తం “అవస్సయో
భవిస్సామిచ్చేవాహం ఆగతో”తి, తస్స చ పధానత్తా సావధారణం కత్వా వుత్తం. అయం ధమ్మాతి అయం
అరియమగ్గానుగతో పటిసమ్మిదాధమ్మాతి థేరస్స అజ్ఞాసయవసేన వదతి. సమాధింతి అభిజ్ఞాసమాధిం. అఞ్చితకణ్ఠోతి
నిచ్చలట్ఠపితకణ్ఠపుటో. పలాయితుం ఆరథ్థో భయేన. తేనాహ “థేరో కిర దోసచరితో”తి. దోసచరితస్స హి సూరస్సాపి సహసా
భయం ఉప్పజ్జతి. తేనస్స ఖీణాసవత్థేరో అజ్ఞాసయం ఇత్వా “ఇమినా ఉపాయేన పుధుజ్జనభావం జానాపేస్సామీ”తి
హత్థినిమ్మాపనాదిమకాసి. దోసచరితత్తా హి థేరో ఖిప్పం పటివిజ్ఞి. ఖిప్పవిరాగీ హి దోసచరితో.

౭౩౪. తస్సాతి ఉదయబ్బయజ్ఞాణం మత్తకం పాపేంతస్స యోగినో. “ఏవమ్మి రూపం ఉదేతి, ఏవమ్మి రూపం
వేతీ”తిఆదినా ఉదయబ్బయానుపస్సనమేవేత్త తులనం, తీరణశ్చ వేదితబ్బం. యథా దేవానమిన్దేన ఖిత్తం వజిరం
అమోఘం, అప్పటిహతశ్చ హోతి, ఏవమిదమ్మి జ్ఞాణం నిపుణం ఉదయబ్బయదస్సనేతి వుత్తం
“విస్సట్ఠశ్చందవజిరమివా”తిఆది. తత్త తిఖిణంతి అకుణ్ఠం. సూరంతి తేజవంతం. అతివిసదంతి నిసితభావేన అతివియ పటుతరం
జ్ఞాణం ఉప్పజ్జతి. తథా హినేన యోగీ “మగ్గప్పత్తోమ్మీ”తి మఞ్ఞాతి.

విపస్సనాపీతీతి విపస్సనాచిత్తసమ్మయుత్తా పీతి. ఖుద్దకాదయో పీతియో హేట్ఠా వణ్ణితా ఏవ. యస్మా
ఉదయబ్బయానుపస్సనాయ వీధిపటిపన్నాయ అనుక్రమేన పశ్చా పీతియో ఉప్పజ్జంతి, తస్మా వుత్తం “అయం పశ్చా...

పే.... ఉప్పజ్జితీ”తి. మత్తకప్పత్తేన పన ఉదయబ్బయజ్ఞాణేన సద్ధిం ఫరణాపీతియేవ హోతి. ఉపచారప్పనాక్ఖణతో అజ్ఞాదాపి హి ఫరణాపీతి హోతియేవ. తేనాహ “సకలసరీరం పూరయమానా ఉప్పజ్జితీ”తి.

పస్సద్ధిఆదీని ఛ యుగళకాని అజ్ఞామజ్ఞావియోగినీతి పస్సద్ధియా ఉప్పన్నాయ ఇతరాపి ఉప్పన్నా ఏవ హోన్తితి కిచ్చదస్సనముఖేన తా సబ్బాపి దస్సేన్తో “కాయచిత్రానం నేవ దరథో, న గారవ”న్తిఆదిమాహ. తత్త కాయగ్గహణేన రూపకాయస్సపి గహణం వేదితబ్బం, న వేదనాదిక్ఖన్దత్తయస్సేవ. కాయప్పస్సద్ధిఆదయో హి రూపకాయస్సాపి దరథాదినిమ్మద్ధికాతి. కాయచిత్రాని పస్సద్ధాని...పే.... ఉజ్జకానియేవ హోన్తి తేసం అపస్సద్ధాదిభావస్స హేతుభూతానం ఉద్ధచ్చాదిధినిమిద్ధాదిదిట్టిమానాదిసేసనీవరణాదిఅస్సద్ధియాదిమాయాసాధేయ్యాదిసంకిలేసధమ్మానం విధమనవసేన తదా విపస్సనాచిత్తుప్పాదస్స పవత్తనతో. తస్మిం సమయేతి తస్మిం ఉదయబ్బయజ్ఞాణుప్పత్తిసమయే. మనుస్సానం అయన్తి మానుసీ, మనుస్సయోగ్గా కామసుఖరతి, తాదిసేహి మనుస్సవిసేసేహి అనుభవితబ్బతానతివత్తనతో దిబ్బా రతిపి సగ్గహితా, మానుసీసదిసతాయ కామసుఖభావేన దిబ్బా రతిపి వా, తస్సా అతిక్కున్తతాయ న మానుసీతి అమానుసీ.

సుజ్ఞాగారన్తి యం కిఞ్చి వివిత్తం సేనాసనం, విపస్సనం ఏవ వా. సాపి హి నిచ్చభావాదిసుజ్ఞతాయ, యోగినో సుఖసన్నిస్సయతాయ చ “సుజ్ఞాగార”న్తి వత్తబ్బతం లభతి. చిత్తస్స అనుపస్సనకరానం కిలేసానం విగమేన సన్తచిత్తస్స. సంసారే భయస్స ఇక్ఖనేన భిక్ఖునో. సమ్మా జాయేన రూపారూపధమ్మానం ఉదయబ్బయానుపస్సనాదివసేన విపస్సతో. సమ్మసతో అనారద్ధవిపస్సనానం మనుస్సానం అవిసయతాయ అమానుసీ. విపస్సనాపీతిసుఖసజ్ఞితా రతి హోతీతి అయమేత్త గాథాయ సజ్ఞేపత్తో. దుతియగాథా పన ఉదయబ్బయజ్ఞాణమేవ సన్ధాయ వుత్తా. తత్త యతో యతోతి రూపతో వా అరూపతో వా.

విపస్సనాసుఖన్తి విపస్సనాచిత్తసమ్మయుత్తం చేతసికసుఖం. యస్మా తంసముట్టితేహి అతిపణీతరూపేహి సబ్బో కాయో పరిపుటో, పరిబ్రూహితో చ హోతి. తస్మా వుత్తం “సకలసరీరం అభిసన్దయమాన”న్తి.

అధిమోక్షోతి సద్ధా, న యేవాపనకాధిమోక్షోతి అధిప్పాయో. సా చేత్త న కమ్మఫలం, రతనత్తయం వా సద్ధహనవసేన పవత్తా, అథ ఖో కిలేసకాలుస్సియాపగమేన సమ్మయుత్తానం అతివియ పసన్నభావహేతుభూతా. తేనాహ “విపస్సనాసమ్మయుత్తా...పే.... సద్ధా ఉప్పజ్జితీ”తి.

పురిముప్పన్నభావనాబలసంసిద్ధం సమప్పవత్తం వీరియం సమ్మయుత్తధమ్మానం సంకిలేసపక్ఖతో కోసజ్జతో పగ్గణ్ణనతో పగ్గహో. తేనాహ “పగ్గహోతి వీరియ”న్తిఆది.

సుపట్టితాతి సభావసల్లక్ఖణేన ఆరమ్మణే సుట్టు ఉపట్టితా. సుపత్తిట్టితాతి పటిపక్ఖవిగమేన తేన అచలనీయతాయ సుట్టు పత్తిట్టితా. తతో ఏవ నిఖాతా వియ అచలా. అచలభావేనేవ పబ్బతరాజసదిసాతి తీహిపి పదేహి సుపత్తిట్టితమేవ దస్సేతి. సోతి యోగావచరో. యం యం తానన్తి యం యం అత్తనో ఉపత్తిట్టానట్టానం రూపం వా అరూపం వా. ఓక్ఖన్దిత్వాతి అనుపవిసిత్వా. పక్ఖన్దిత్వాతి తస్సేవ వేవచనం. దిబ్బచక్ఖునో పరిభణ్ణభూతస్స యథాకమ్మాపగజ్ఞాణస్స ఉపట్టహన్తే పరలోకసజ్ఞితే సత్తే సన్ధాయాహ “దిబ్బచక్ఖునో పరలోకో వియా”తి న దిబ్బచక్ఖునో పరలోకవిసయత్తా. వణ్ణాయతనవిసయజ్ఞో

తన్ని. అస్స సతి ఉపటాతి ఖాయతి, ఉపతిట్టతీతి వా అత్తో. యదగ్గేన హి సతి ఆరమ్మణం ఓక్ఖన్దిత్వా ఉపతిట్టతి, తదగ్గేన ఆరమ్మణమ్మిస్స ఓక్ఖన్దిత్వా ఉపతిట్టతీతి వుచ్చతి.

విచినితవిసయత్తా సఙ్ఖారానం విచిననే మజ్జత్తభావేన రితా విపస్సనుపేక్ఖా. సా పన అత్థతో తథాపవత్తా తత్రమజ్జత్తుపేక్ఖావ. మనోద్వారావజ్జనచిత్తసమ్మయుత్తా చేతనా ఆవజ్జనే అజ్ఞపేక్ఖనవసేన పవత్తియా “ఆవజ్జనుపేక్ఖా”తి వుత్తా. ఉదయబ్బయానం సుట్టుతరం ఉపటానతో తదనుపస్సనాయం మజ్జత్తభూతా ఇథ విపస్సనుపేక్ఖా నామ. తే పన ఉదయబ్బయా సబ్బసఙ్ఖారానన్తి ఆహ “సబ్బసఙ్ఖారేసు మజ్జత్తభూతా”తి. ఆవజ్జనాయ ఇన్దవజిరతత్తనారాచసదిసతా, సూరతిక్ఖభావో చ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణపురేచరా వియ తదనుచరజ్ఞాణస్స తథాభావేన దట్టబ్బా.

విపస్సనానికన్తీతి విపస్సనాయ నికామనా అపేక్ఖా. ఓభాసాదయో విపస్సనాయ విజమ్మనభూతా తస్సా అలఙ్కారో వియ హోన్తీతి ఆహ “ఓభాసాదిపటిమణ్ణితాయా”తి. ఆలయన్తి అపేక్ఖం. సుఖుమా, సన్తాకారాతి సుఖుమాకారా, సన్తాకారా చ, సా చస్సా సుఖుమసన్తాకారతా భావనాయ సాతిసయప్పవత్తియా, యతో కిలేసభావోపిస్సా దువిన్ఛోయ్యో హోతి. తేనాహ “యా నికన్తి కిలేసోతి...పే... హోతీ”తి.

ఏతేసుపీతి యథాదస్సిత్తేసు జాణాదీసుపి. “అఙ్ఞాతరస్మిం ఉప్పన్నే”తి ఇదం ఉప్పన్నే అఙ్ఞాతరస్మిం “మగ్గప్పత్తోష్ఠీ”తిఆదిగ్గహణదస్సనత్తం వుత్తం, న అఙ్ఞాతరఙ్ఞాతరస్సేవ ఉప్పజ్జనతో. న వాపి హి ఉపక్కిలేసా ఏకక్ఖణేపి ఉప్పజ్జన్తి, పచ్చవేక్ఖణా పన విసుం విసుం హోతి. “న వత మే ఇతో పుట్టే ఏవరూపా నికన్తి ఉప్పన్నపుట్టా”తి ఇదం ధమ్మసభావదస్సనవసేన వుత్తం, న పన తదా యోగినో తథాచిత్తప్పవత్తివసేన. న హి సో తదా తం “నికన్తీ”తి జానాతి, తథా సతి తచ్చిసయస్స “మగ్గప్పత్తోష్ఠీ”తిఆదిగ్గహణస్స అసమ్భవో ఏవ. తస్మా ఏవమస్స సియా “న వత మే ఏవరూపా భావనాభిరతి ఉప్పన్నపుట్టా, అద్ధా మగ్గప్పత్తోష్ఠీ”తి.

౭౩౮. ఉపక్కిలేసవత్థుతాయాతి నిప్పరియాయతో దిట్టిమానతణ్ణా ఇథ ఉపక్కిలేసా తేసం వత్థుతాయ ఉప్పత్తిట్టానతాయ. న సభావతోతి ఆహ “న అకుసలత్తా”తి. యథా పన ఓభాసాదయో, ఏవం నికన్తిపి దిట్టిగాహాదీనం రానం హోతీతి వుత్తం “ఉపక్కిలేసవత్థు చా”తి. వత్థువసేనేవాతి గాహే అనామసిత్వా గాహానం వత్థుతావసేనేవ. అత్తవాదీ హి “అహంబుద్ధినిబన్ధనో”తి పరికప్పితో అత్తా ఓభాసస్స సామిభూతో “మమా”తి సామివచనస్స విసయభావేన గహితోతి ఆహ “మమ ఓభాసో ఉప్పన్నోతి గణ్ణతో హి దిట్టిగాహో”తి. ఓభాసస్స మనాపగ్గహణముఖేన తేన అత్తానం సేయ్యాదితో దహతీతి వుత్తం “మనాపో వత ఓభాసో ఉప్పన్నోతి గణ్ణతో మానగాహో”తి. అస్సాదయతోతి సమ్మియాయతో. తేసన్తి దిట్టిగాహాదిసజ్ఞితానం ఉపక్కిలేసానం వసేన. ఓభాసాదీసూతి ఓభాసాదినిమిత్తం. కమ్మనం యథారద్ధవిపస్సనాయ అట్టత్వా విక్ఖేపాపత్తి, సా చ ఓభాసాదీసు తణ్ణాదిగాహోతి దస్సేన్తో “ఓభాసాదీసు కమ్మతి...పే... సమనుపస్సతీ”తి ఆహ.

ఓభాసనిమిత్తం చిత్తం వికమ్పతీతి సమ్మన్తో. ఓభాసే వా విసయభూతే ఉపక్కిలేసేహి చిత్తం వికమ్పతీతి యోజనా. తేనాహ “యేహి చిత్తం పవేధతీ”తి. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. ఉపట్టానేతి సతియం. ఉపేక్ఖాయ చాతి విపస్సనుపేక్ఖాయ చ.

మగ్గామగ్గవవత్తానకథావణ్ణనా

౭౩౬. కుసలో పనాతిఆదీసు కమ్మట్టానకోసల్లయోగేన కుసలో. పరిపక్కజాణతాయ పణ్ణీతో. ఆగమబ్యత్తియా బ్యత్తో. ఉపక్కిలేసతబ్బినోధనేసు ఆదీనవానిసంసావబోధయోగతో బుద్ధిసమ్మన్నో. అయం ఖో సోతి యో సో ఆచరియేన కమ్మట్టానదానకాలే ఉదయబ్బయజాణప్పత్తిసమయే ఉప్పజ్జతీతి వుత్తో, అయం ఖో సో ఓభాసో ఉప్పన్నోతి ఉపక్కిలేసవత్తుభావవత్థానం దస్సేత్వా ఇదానిస్స విపస్సనాయ విసయభావూపనయనవిధిం దస్సేన్తో “సో ఖో పనా”తిఆదిమాహ. తత్థ పఠమనయే అనిచ్చలక్ఖణవిభావనమేవ దస్సితం, తస్మిం సిద్ధే ఇతరమ్పి లక్ఖణద్వయం సిద్ధమేవ హోతి. దుతియనయే పన ఓభాసాదికే నిస్సాయ ఉప్పజ్జనకదిట్టిగాహాదీనం ఉగ్ఘాటనసముగ్ఘాటనపరియాదానవసేన మనసికారవిధిం దస్సేతుం “సచే ఓభాసో అత్తా భవేయ్యా”తిఆది వుత్తం. అరూపసత్తకే “సచే సజ్ఞారా అత్తా భవేయ్య”న్తిఆది (విసుద్ధి. ౨.౭౨౧) సబ్బసజ్ఞారసజ్ఞానవసేన సామజ్ఞతో వుత్తం, ఇథ ఓభాసాదివసేన సజ్ఞారే విభజ్జ వుత్తం. సేసో మనసికారవిధి తత్థ వుత్తనయోవాతి ఆహ “సబ్బం అరూపసత్తకే వుత్తనయేన విత్థారేతబ్బ”న్తి.

ఓభాసం “నేతం మమా”తి సమనుపస్సన్తో తణ్ణాగాహతో చిత్తం వినోధేతి, “నేసోహమస్మీ”తి సమనుపస్సన్తో మానగాహతో, “న మేసో అత్తా”తి సమనుపస్సన్తో దిట్టిగాహతో. తేనాహ “ఓభాసం నేతం మమా”తిఆది. ఏస నయో జాణాదీసుపి.

ఇమాని దస తానానీతి ఇమాని యథావుత్తాని ఓభాసాదీని దస ఉపక్కిలేసకారణాని. పజ్ఞా యస్స పరిచ్ఛితాతి యస్స యోగినో పజ్ఞా ఓభాసాదీసు అనిచ్చతాదిగ్గహణవసేన పరిచితవతీ పరిగ్గహేత్వా ఉపపరిక్ఖేత్వా రితా. ధమ్ముద్ధచ్చస్స సమగ్గభావజాననేన ధమ్ముద్ధచ్చకుసలో హోతి.

వీధిపటిపన్నన్తి ఉదయబ్బయానుపస్సనావసేన విపస్సనావీధిపటిపన్నం.

దిట్ఠివిసుద్ధియన్తి దిట్ఠివిసుద్ధియం అధిగతాయం, దిట్ఠివిసుద్ధిజాణేన వా దిట్ఠియా వినోధనే దుక్ఖసచ్చస్స వవత్థానం కతం హోతి దుక్ఖసచ్చపరియాపన్నస్స నామరూపస్స వవత్థానతో. నామరూపస్స పచ్చయా నామరూపసముదయపక్ఖియాతి ఆహ “కట్టా...పే.... సముదయసచ్చస్స వవత్థానం కత”న్తి. అభిధమ్మనయేన హి సబ్బకిలేసా, కమ్మజ్ఞా సముదయసచ్చం. ఇమిస్సన్తి ఇమాయం. సమ్మాతి అవిపరీతం. మగ్గస్సాతి అరియమగ్గస్స ఉపాయభూతమగ్గస్స.

మగ్గామగ్గజాణదస్సనవిసుద్ధినిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి వీసతిమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౨౧. పటిపదాశాసనవిసుద్ధినిద్దేశవణ్ణనా

ఉపక్రిలేసవిముత్తఉదయబ్బయశాసనకథావణ్ణనా

౭౩౭. విపస్సనాచారస్స మత్తకప్పత్తియా సజ్ఞారుపేక్షాశాసనం సిఖాప్పత్తా విపస్సనా. సిఖాప్పత్తి పనస్స ఉదయబ్బయశాసనాదీనం అత్తట్టమానంవసేన జాతాతి ఆహ “అట్టన్నం పన శాసనం వసేన సిఖాప్పత్తా విపస్సనా”తి. ఓళారికోళారికస్స సచ్చపటిచ్చాదకమోహతమస్స విగమనేన సచ్చప్పటివేధానుకూలత్తా “సచ్చానులోమికశాసన”ని అనులోమశాసనమాహ. తాని పన శాసనాని సరూపతో దస్సేతుం “అట్టన్నని చా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త ఉదయబ్బయదస్సనేన సజ్ఞారానం అనిచ్చలక్ఖణం, తదనుసారేన ఇతరలక్ఖణాని చ విభావేన్నీయేవ ఉదయబ్బయానుపస్సనా పవత్తతీతి కత్వా “వీధిపటిపన్నవిపస్సనాసజ్ఞాతం ఉదయబ్బయానుపస్సనాశాసన”ని వుత్తని కేచి. తయిదం తస్స సబ్బసో తీరణపరిణ్ణాభావమేవ మణ్ణమానేహి వుత్తం. కిణ్ణాపి హి ఉదయబ్బయశాసనం తీరణపరిణ్ణాన్తోగధమేవ, ఉదయబ్బయాదీనం పన జాననట్టేన, పచ్చక్ఖతో దస్సనట్టేన చ శాసనదస్సనాని, ఉదయబ్బయశాసనాదీని. తానియేవ పటిపక్ఖతో విసుద్ధత్తా శాసనదస్సనవిసుద్ధి, సా ఏవ అరియమగ్గో పటిపజ్జతి ఏతాయాతి పటిపదా చాతి పటిపదాశాసనవిసుద్ధితి వుత్తం. తం పన ఉప్పన్నమత్తం అప్పగుణం సన్ధాయ వుత్తం. పగుణణ్ణో నిచ్చసజ్ఞాదిపహానసిద్ధియా పహానపరిణ్ణాయ అధిట్టానభూతం. యతో తదవిగమేన అట్టారససు మహావిపస్సనాసు ఏకచ్ఛా అధిగతా ఏవ హోన్తి. న హి ఉదయబ్బయానం పచ్చక్ఖతో పటివేధేన వినా సామణ్ణాకారానం తీరణమత్తేన సాతీసయం పటిపక్ఖపహానం సమ్మవతి. అసతి చ పటిపక్ఖపహానే కుతో శాసనాదీనం వజిరమివ అవిహతవేగతా, తిఖిణవిసదాదితా వా. తస్మా పగుణభావప్పత్తం ఉదయబ్బయశాసనం పహానపరిణ్ణాపక్ఖియమేవ దట్టబ్బం. సబ్బసజ్ఞారానం భగ్గస్సేవ అనుపస్సనా భగ్గోనుపస్సనా, తదేవ శాసనం భగ్గోనుపస్సనాశాసనం. యథాభూతదస్సావీ భాయతి ఏతస్మాతి భయం, తేభూమకధమ్మా, తేసు భయతో ఉపట్టితేసు భాయితబ్బాకారగాహిశాసనం భయతుపట్టానశాసనం. ముఞ్చేతుం ఇచ్చతీతి ముఞ్చేతుకమ్మం, చిత్తం, పుగ్గలో వా, తస్స భావో ముఞ్చేతుకమ్మతా , తదేవ శాసనం ముఞ్చేతుకమ్మతాశాసనం. పున పటిసజ్ఞానాకారేన పవత్తం శాసనం పటిసజ్ఞానుపస్సనాశాసనం. నిరపేక్షతాయ సజ్ఞారానం ఉపేక్షనవసేన పవత్తశాసనం సజ్ఞారుపేక్షాశాసనం. తస్మాతి యస్మా ఉపక్రిలేసవిముత్తం ఉదయబ్బయశాసనాదీనవవిధశాసనం పటిపదాశాసనవిసుద్ధి, తస్మా.

౭౩౮. “ఉపక్రిలేసవిముత్త”ని విసేసనేన విభావితమత్తం అనవబుజ్ఞన్తో చోదకో “పున ఉదయబ్బయశాసనో యోగో కిమత్థియో”తి పుచ్చతి. తత్త కిమత్థియోతి కిం పయోజనో నిరత్థకో, పగేవ నిబ్బత్తితత్తా పక్కస్స పచనం వియాతి అధిప్పాయో. అథ వా లక్ఖణసల్లక్ఖణాదిహేతుపటిపాటిగ్గహణవసేన తమత్తం శాపేతుకామో ఆచరియోవ కథేతుకమ్మతావసేన “కిమత్థియో”తి పుచ్చతి. లక్ఖణసల్లక్ఖణత్తోతి అనిచ్చాదిలక్ఖణానం సమ్మదేవ ఉపధారణత్తో. తత్త కారణం దస్సేన్తో “ఉదయబ్బయశాసనం హి”తిఆదిమాహ. నను చ ఉదయబ్బయశాసనం నామ సజ్ఞారానం ఉదయబ్బయమేవ పస్సతి, న అనిచ్చాదిలక్ఖణత్తయం, తేన కథం అనిచ్చతాదిలక్ఖణత్తయసల్లక్ఖణం హోతీతి? న ఖో పనేతం ఏవం దట్టబ్బం “ఉదయబ్బయశాసనం లక్ఖణత్తయవిసయం హోతీ”తి. ఉదయబ్బయే పన పటివిద్ధే అనిచ్చలక్ఖణం పాకటం హుత్వా ఉపట్టాతి. తతో “యదనిచ్చం, తం దుక్ఖం. యం దుక్ఖం, తదనత్తా”తి (సం. ని. ౩.౧౫; ౪౫, ౭౭; ౪.౧, ౪; పటి. మ. ౨.౧౦) ఇతరలక్ఖణమ్మి. అథ వా ఉదయబ్బయగ్గహణేన హుత్వా అభావాకారో, అభిణ్ణసమ్మటిపీళనాకారో, అవసవత్తనాకారో చ విభూతతరో హోతీతి కారణభావేన ఉదయబ్బయశాసనో యోగస్స లక్ఖణత్తయసల్లక్ఖణత్తతా వేదితబ్బా, న సమ్మఖేనేవ.

హేటూతి మగ్గామగ్గజాణదస్సనవిసుద్ధితో హేటూ. తస్థో ఓభాసాదిఉప్పత్తిహేతుతాయ తిక్ఖం వినదం హుత్వా పవత్తమ్మి దిట్టిఆదీహి ఉపక్కిలిట్టత్తా కుణ్ఠం అవినదమేవ జాతం. తేనాహ “దసహి...పే.... నాసక్ఖీ”తి.

౭౩౯. అమనసికారాతి హేతుమ్మి నిస్సక్కవచనం. “కీస్స అమనసికారా”తి హి ఇదం “కేన పటిచ్చన్నత్తా”తి పుచ్చితస్స పటిచ్చాదకస్స హేతుపుచ్చా. సంతతియా హిస్స పటిచ్చన్నత్తా అనిచ్చలక్ఖణం న ఉపట్టాతి, సా చ సంతతి ఉదయబ్బయామనసికారేన పటిచ్చాదికా జాతా. ఇరియాపథేహి పటిచ్చన్నత్తా దుక్ఖలక్ఖణం న ఉపట్టాతి, తే చ ఇరియాపథా అభిణ్ణసమ్మటిపీళనామనసికారేన పటిచ్చాదకా జాతా. ఘనేన పటిచ్చన్నత్తా అనత్తలక్ఖణం న ఉపట్టాతి, తే చ ఘనా నానాధాతువినిబ్బోగామనసికారేన పటిచ్చాదకా జాతాతి. ఉదయబ్బయం పస్సతో న ఉదయావత్థా వయావత్థం పాపుణాతి, వయావత్థా వా ఉదయావత్థం. అఙ్ఘోవ ఉదయక్ఖణో, అఙ్ఘోవ వయక్ఖణోతి ఏకోపి ధమ్మో ఖణవసేన భేదతో ఉపట్టాతి, పగేవ అతీతాదికోతి ఆహ “ఉదయబ్బయం పన...పే.... ఉపట్టాతీ”తి. తత్త సంతతియా వికోపితాయాతి పుబ్బాపరియేన పవత్తమానానం ధమ్మానం అఙ్ఘోఙ్ఘభావసల్లక్ఖణేన సంతతియా ఉఘాటితాయ. న హి సమ్మదేవ ఉదయబ్బయం సల్లక్ఖేస్తస్స ధమ్మా సమ్మన్దభావేన ఉపట్టహన్తి, అథ ఖో అయోసలాకా వియ అసమ్మన్దభావేనాతి సుట్టుతరం అనిచ్చలక్ఖణం పాకటం హోతి.

అభిణ్ణసమ్మటిపీళనం మనసి కత్వాతి యథాపరిగ్గహితఉదయబ్బయవసేన సఙ్ఖారానం నిరంతరం పటిపీళియమానతం విబాధియమానతం మనసి కరిత్వా. ఇరియాపథే ఉఘాటితేతి ఇరియాపథే లబ్బమానదుక్ఖపటిచ్చాదకభావే ఉఘాటితే. ఏకస్మిఙ్ఘో ఇరియాపథే ఉప్పన్నస్స దుక్ఖస్స వినోదకం ఇరియాపథంతరం తస్స పటిచ్చాదకం వియ హోతి, ఏవం సేసాపీతి ఇరియాపథానం తంతందుక్ఖపటిచ్చాదకభావే యాథావతో ఇాతే తేసం దుక్ఖపటిచ్చాదకభావో ఉఘాటితో నామ హోతి సఙ్ఖారానం నిరంతరం దుక్ఖాభితున్నతాయ పాకటభావతో. తేనాహ “దుక్ఖలక్ఖణం యాథావసరసతో ఉపట్టాతీ”తి. నానాధాతుయోతి నానావిధా పథవీఆదిధాతుయో నానావిధే సభావధమ్మే. వినిబ్బుజిత్వాతి “అఙ్ఘా పథవీధాతు, అఙ్ఘా ఆపోధాతు”తిఆదినా, “అఙ్ఘో ఘనో, అఙ్ఘా వేదనా”తిఆదినా చ విసుం విసుం కత్వా. ఘనవినిబ్బోగే కతేతి సమూహఘనే, కిచ్చారమ్మణఘనే చ పభేదితే. యా హేసా అఙ్ఘమఙ్ఘాపత్థద్దేసు సముదితేసు రూపారూపధమ్మేసు ఏకత్తాభినివేసవసేన అపరిమద్దితసఙ్ఖారేహి గయ్ఘమానా సమూహఘనతా, తథా తేసం తేసం ధమ్మానం కిచ్చభేదస్స సతిపి పటినియతభావే ఏకతో గయ్ఘమానా కిచ్చఘనతా, తథా సారమ్మణధమ్మానం సతిపి ఆరమ్మణకరణభేదే ఏకతో గయ్ఘమానా ఆరమ్మణఘనతా చ, తా ధాతుసు ఇాణేన వినిబ్బుజిత్వా దిస్సమానా హత్తేన పరిమజ్జియమానో ఫేణపిణ్ణో వియ విలయం గచ్ఛన్తి, “యథాపచ్చయం పవత్తమానా సుఙ్ఘా ఏతే ధమ్మా ధమ్మమత్తా”తి అనత్తలక్ఖణం పాకటతరం హోతి. తేన వుత్తం “నానాధాతుయో...పే.... ఉపట్టాతీ”తి.

౭౪౦. ధువభావపటిక్ఖేపతో న నిచ్చన్తి అనిచ్చం, ఖన్ధపఞ్చకం. యథాహ “రూపం ఖో, రాధ, అనిచ్చం, వేదనా... సఙ్ఘా... సఙ్ఖారా... విఙ్ఘాణం అనిచ్చ”న్తి (సం. ని. ౩.౧౭౨). తత్త కారణం వదన్తో “ఉప్పాదవయఙ్ఘాధత్తభావా”తి ఆహ. ఉప్పాదో నిబ్బత్తిలక్ఖణం, వయో విపరిణామలక్ఖణం, అఙ్ఘాధత్తం జరా, తేసం సబ్బావతోతి అత్థో. హుత్వా అభావతోతి ఉప్పజ్జిత్వా వినస్సనతో. ఏత్త చ పురిమేన జాతిజరామరణసబ్బావతో అనిచ్చన్తి దస్సేతి, దుతియేన పాకభావవిద్ధంసాభావతో. యస్స భావేన ఖన్ధపఞ్చకం “అనిచ్చ”న్తి వుచ్చతి, తం అనిచ్చలక్ఖణన్తి దస్సేతుం “ఉప్పాదవయఙ్ఘాధత్త”న్తిఆది వుత్తం. తేన హి తం “అనిచ్చ”న్తి లక్ఖీయతి. ఆకారవికారోతి ఆకారవికతి. అభావాకారో హి

వికతిరూపేన లబ్ధతి, విరూపతా న ఉప్పాదాకారో. ఆకారవికారోతి వా ఆకారవిసేసో. హుత్వా అభావో హి పాకభావతో భిన్నో విద్ధంసాభావతా తత్త చ అనిచ్చలక్షణం నిరుళ్ళం. అనిచ్చాకారో హి దుక్ఖానత్తాకారేహి వియ ఉప్పాదాకారతో చ విసిట్టో. తథా హి సద్దస్స విద్ధంసాభావో సజ్జతభావేనపి సాధీయతి.

సజ్జతభావో చ అత్తతో ఉప్పాదవత్తతా. ఉప్పాదో చ పాకభావసాధితా ధరమానావత్తా. ఇమినా నయేన దుక్ఖానత్తాలక్షణాని వేదితబ్బాని. అపిచ యథా నిచ్చపటిక్ఖేపతో అనిచ్చన్తి నిచ్చాకారపటిక్ఖేపతో యథావుత్తో అభావాకారసజ్జతో అనిచ్చాకారో అనిచ్చలక్షణం, ఏవం సుఖపటిక్ఖేపతో దుక్ఖన్తి సుఖాకారపటిక్ఖేపతో అభిణ్ణపటిపీళనాకారసజ్జతో దుక్ఖాకారో దుక్ఖలక్షణం, తథా అత్తపటిక్ఖేపతో అనత్తాతి అత్తాకారపటిక్ఖేపతో అవసవత్తనాకారసజ్జతో అనత్తాకారో అనత్తలక్షణన్తి దట్టబ్బం. తే యిమే తయోపి ఆకారా అసభావధమ్మత్తా ఖిన్దపరియాపన్నా న హోన్తి. ఖిన్దేహి వినా అనుపలబ్ధినీయతో ఖిన్దవినిముత్తాపి న హోన్తి. ఖిన్దే పన ఉపాదాయ వోహరవసేన లబ్ధమానా తదాదీనవవిభావనాయ విసేసకారణభూతా తజ్జాపజ్జాత్తివిసేసాతి వేదితబ్బా.

తయిదం సబ్బమ్మీతి యథావుత్తలక్షణత్తయశ్చవ లక్ఖితబ్బుశ్చ ఖిన్దపశ్చకం. “ఉదయబ్బయానుపస్సనాశాణేన యాథావసరసతో సల్లక్ఖేతి” ఇదం తదత్తే తబ్బోహరవసేన వుత్తం. ఉదయబ్బయశాణత్తశ్చో లక్షణారమ్మణికవిపస్సనా “ఉదయబ్బయశాణ”న్తి కథితా. న హి ఉదయబ్బయశాణం దుక్ఖలక్షణాదివిసయం . తబ్బిసయత్తే వా ఉదయబ్బయశాణమేవ న సియా, ఉదయబ్బయశాణం పన తిక్ఖం, విసదశ్చ కాతుకామేన లక్షణత్తయతీరణమేవ కాతబ్బం. పరికమ్మసదిసశ్శోతం తస్స. ఏస నయో సేసశాణేసుపీతి.

ఉపక్కిలేసవిముత్తఉదయబ్బయశాణం నిట్టితం.

భజ్జానుపస్సనాశాణకథావణ్ణనా

౭౪౧. వహతీతి పవత్తతి. శాణస్స తిక్ఖభావో భావనాయ పగుణభావేన. పగుణా చ భావనా విక్ఖేపాభావతో ఆరమ్మణే అప్పితా వియ పవత్తతీతి శాణస్స తిక్ఖభావేన సజ్జారానం లహుఉపట్టానతా దస్సితా. సజ్జారేసు పన ఉదయబ్బయవసేన లహుం లహుం ఉపట్టహన్తేసు ఉదయదస్సనశ్చ “ఉప్పాదవతో వినాసో”తి యావదేవ వయదస్సనత్థం తస్స నిబ్బిదావహత్తాతి వయే ఏవస్స ఆభోగసమన్నాహరో మనసికారో పవత్తతి, తేన ఉప్పాదాదిం ముశ్చేత్వా వయమేవారబ్బ శాణం ఉప్పజ్జతి. తేన వుత్తం “ఉప్పాదం వా”తిఆది. తత్త ఉప్పాదన్తి నిబ్బత్తివికారం. రితిన్తి రితిప్పత్తం, జరన్తి అత్తో. పవత్తన్తి ఉపాదిన్నకప్పవత్తం. నిమిత్తన్తి సజ్జారనిమిత్తం. యం సజ్జారానం సముదయాదిఘనవసేన, సకిచ్చపరిచ్ఛేదతాయ చ సవిగ్గహానం వియ ఉపట్టానం, తం సజ్జారనిమిత్తం. కేచి పన “పవత్తం నామ సజ్జారానం అవిచ్ఛేదేన పవత్తనం ఉప్పాదోవ, నిమిత్తం నామ ఉప్పన్నానం విజ్జమానతా రానపరమ్మరా, తస్మా ఉప్పాదమేవ గణ్ణాతి చే, పవత్తం గణ్ణాతి నామ. రితియేవ గణ్ణాతి చే, నిమిత్తం గణ్ణాతి నామా”తి వదన్తి, తం “ఉప్పాదం వా”తిఆదివచనేన విరుజ్జతి. న హి అసతి భేదే వికప్పో యుత్తో. న సమ్మాపుణాతి అగ్గహణతో. కిం పన సమ్మాపుణాతీతి ఆహ “ఖయ...పే.... సన్తిట్టతీ”తి. తత్త నిరోధసద్దో అనుప్పాదేపి దిస్సతీతి భేదసద్దేన విసేసితం, భేదసద్దో విసేసవాచకోపి హోతీతి వయసద్దేన విసేసితం, సోపి అనిరోధవాచకోపి అట్టితి ఖయసద్దేన విసేసితం, ఖయవయభేదసజ్జాతే ఖణికనిరోధేతి అత్తో. సతి సన్తిట్టతీతి సతిసీసేన శాణమాహ. ఏతస్మిం రానేతి

ఉపక్రిలేసవినిముత్తస్స ఉదయబ్బయజాణస్స తిక్ఖభావాపత్తియం వుత్తనయేన ఉదయమ్మి ముఞ్చిత్వా వయస్సేవ మనసికారకాలే.

ఆరమ్మణపటిసజ్ఞాతి రూపవేదనాదిఆరమ్మణం ఖయవయవసేనేవ పటిసజ్ఞాయ. యకారలోపేన హి నిద్దేసో “సయం అభిజ్ఞా”తిఆదిసు (దీ. ని. ౧.౨౮, ౪౦౫) వియ. యథావుత్తస్స వా ఆరమ్మణస్స ఖయవయభేదవసేన పటిసజ్ఞా ఆరమ్మణపటిసజ్ఞా. భజ్ఞానుపస్సనేతి యో తదారమ్మణస్స చిత్తస్స భజ్ఞో, తస్స అనుపస్సనే. పజ్ఞాతి పకారతో జాననా. యం పనేత్థ వత్తబ్బం, తం ఇదానేవ సంవణ్ణీయతి.

౭౪౨. యం కిఞ్చి ఆరమ్మణన్తి రూపం యావ జరామరణన్తి విపస్సితబ్బభావేన గహితం సబ్బం సజ్ఞారగతమాహ . పటిసజ్ఞానం నామ జాననం, తఞ్చ భజ్ఞానుపస్సనాయ అధిప్పేతత్తా భజ్ఞతో దస్సనమేవాతి ఆహ “జానిత్వా ఖయతో వయతో దిస్వాతి అత్తో”తి. తస్స జాణస్సాతి సమ్మన్తో.

రూపారమ్మణమేవ రూపారమ్మణతా యథా “దేవో ఏవ దేవతా”తి ఇమమత్తం దస్సేతుం “రూపారమ్మణం చిత్త”న్తి వుత్తం. రూపారమ్మణతాతి వా భుమ్మత్థే పచ్చత్తవచనన్తి దస్సేన్తో “అథ వా రూపారమ్మణభావే”తి ఆహ. అపరేన చిత్తేన భజ్ఞం అనుపస్సతీతి విపస్సనావిసయం భజ్ఞానుపస్సనమాహ. ఏవఞ్చ భజ్ఞానుపస్సనా పగుణా హోతి, ఆరమ్మణఞ్చస్స విభూతతరం హుత్వా ఉపట్టాతి. జాతన్తి ఆరమ్మణమాహ అనుపస్సనావసేన జాతత్తా. జాణన్తి అనుపస్సనాజాణం. ఉభోపి విపస్సతీతి తదుభయమ్మి ఖయతో వయతో విపస్సతీతి. అయం హేత్థ సజ్ఞేపత్తో – రూపస్స యావ జరామరణస్స ఖయతో వయతో దస్సనం ఆరమ్మణపటిసజ్ఞాతం, దస్సనకజాణస్స ఖయతో వయతో దస్సనం ఆరమ్మణపటిసజ్ఞాయ భజ్ఞస్స అనుపస్సనన్తి ఉభయత్థే పజ్ఞా. పురిమం వా తదభావే అభావతో పచ్చిమాయం పక్ఖిపిత్వా పచ్చిమా ఏవ పజ్ఞా విపస్సనే జాణన్తి.

ఏత్థాతి “తస్స చిత్తస్స...ఏ.... భజ్ఞం అనుపస్సతీ”తి ఏత్థ. అనేకేహి ఆకారేహి అనిచ్చతో అనుపస్సనాదీహి అనేకేహి ఆకారేహి. అను-సద్ధో “భియ్యో”తి ఏతస్మిం అత్థేతి ఆహ “పునపునం పస్సతీ”తి.

ఇథ సజ్ఞతథమ్మో నామ జాతిజరామరణపకతికో, తస్స జాతి ఆదికోటి, జరా మజ్ఞిమకోటి, మరణం ఓసానకోటి. తత్థ కిఞ్చాపి ఉప్పాదాదితివిధమ్మి సజ్ఞతలక్షణతాయ అనిచ్చలక్షణం, తథాపి జాతిజరాసు దిట్టాసు న తథా అనిచ్చలక్షణం పాకటం హుత్వా ఉపట్టాతి యథా వయక్ఖణేతి ఆహ “భజ్ఞో నామ అనిచ్చతాయ పరమా కోటీ”తి, ఉత్తమా కోటి పరియోసానకోటీతి అత్తో. యథా హి జరాధమ్మం, మరణధమ్మమేవ చ జాయతీతి జాతి అనిచ్చతాయ ఆది కోటి, తథా జాతిధమ్మం, మరణధమ్మమేవ చ జీరతీతి జరా మజ్ఞిమా కోటి, జాతిధమ్మం, జరాధమ్మమేవ చ భిజ్జతీతి భజ్ఞో పరమా కోటీతి. అనిచ్చతో అనుపస్సతీతి న కలాపతో సమ్మసన్తో వియ “అనిచ్చం ఖయట్టేనా”తి (పటి. మ. ౧.౪౮) అనుమానవసేన, నాపి ఆరద్ధవిపస్సకో వియ ఉదయగ్గహణపుబ్బకవయదస్సనవసేన, అథ ఖో ఉదయబ్బయజాణానుభావేన పచ్చక్ఖతో ఉపట్టితేసు ఉదయవయేసు వుత్తనయేన ఉదయం ముఞ్చిత్వా భజ్ఞదస్సనవసేనేవ అనిచ్చతో అనుపస్సతి, ఏవం అనుపస్సతో పనస్స నిచ్చగాహస్స లేసోపి నత్థీతి ఆహ “నో నిచ్చతో”తి. తథా హేస నిచ్చసజ్ఞం పజహతీతి వుచ్చతి. ఏత్థ చ “అనిచ్చతో ఏవ అనుపస్సతీ”తి ఏవ-కారో లుత్తనిద్దిట్టోతి తేన

నివత్తితమత్తం దస్సేతుం “నో నిచ్చతో”తి వుత్తం. న చేత్త దుక్ఖతో అనుపస్సనాదినివత్తనమాసబ్బేతబ్బం
పటియోగీనివత్తనపరత్తా, ఏవ-కారస్స ఉపరి దేసనారుళ్లత్తా చ తాసం. దుక్ఖతో అనుపస్సతీతిఆదిసుపి ఏసేవ నయో.

అనిచ్చతో తావ అనుపస్సనా భజ్ఞానుపస్సకస్స యుత్తా “భజ్ఞో నామ అనిచ్చతాయ పరమా కోటీ”తి, దుక్ఖాదితో పన
కథన్తి ఆహ “అనిచ్చస్స దుక్ఖత్తా”తిఆది. ఏతేన యం అనిచ్చం, తం ఏకంతతో దుక్ఖం అనత్తా, తతో చ న
అభినన్దనియాదిరూపం. తస్మా ఉపరి నిబ్బత్తేతబ్బతో జాణపరికమ్మత్థజ్ఞ ఇతరాసమ్మి ఛన్నం అనుపస్సనానం వసేన
అనుపస్సతీతి దస్సేతి. కేచి పనేత్త “అనిచ్చతో అనుపస్సతి, నో నిచ్చతోతిఆదినా విసుం దస్సనకిచ్చం నత్తి, భజ్ఞదస్సనేనేవ
సబ్బం దిట్టం హోతీ”తి వదన్తి, తం భజ్ఞానుపస్సనాయ మత్తకప్పత్తియం యుత్తం, తతో పన పుబ్బభాగే అనేకాకారవోకారా
అనుపస్సనా ఇచ్చితబ్బావ. అజ్ఞాథా “అనిచ్చతో అనుపస్సతీ”తిఆదికా (పటి. మ. ౧.౫౧) పాళి, “అనేకేహి ఆకారేహి
పునపునం పస్సతీ”తి ఆగతా తస్సా అట్టకథా చ విరోధితా సియా. తదేవ అనిచ్చతో దిట్టమేవ సబ్బసజ్ఞారగతం.

న తం అభినన్దితబ్బన్తి తం సజ్ఞారగతం తడ్డాదిట్టాభినన్దనవసేన “ఏతం మమ, ఏసో మే అత్తా”తి న అభినన్దితబ్బం. న
తత్త రజ్జేతబ్బన్తి తత్త సజ్ఞారగతే రజ్జానవసేన న పవత్తితబ్బం, కామరాగో, భవరాగో వా న పవత్తేతబ్బోతి అత్తో. రాగం
నిరోధేతీతి రాగం విక్ఖమ్భననిరోధం పాపేతి, విక్ఖమ్మేతీతి అత్తో. తేనాహ “లోకికేనేవ తావ జాణేనా”తి. సతి చ విక్ఖమ్భనే కథం
సముదయోతి ఆహ “నో సముదేతి, సముదయం న కరోతీ”తి.

ఏవం విరత్తోతి ఏవం భజ్ఞానుపస్సనానుసారేన విరత్తో. యథా దిట్టం సమ్మతి ఉపట్టితం సజ్ఞారగతం నిరోధేతి నిరోధం
మనసి కరోతి, అదిట్టమ్మి అతీతానాగతం అన్వయజాణవసేన యథా ఇదం ఏతరహి, ఏవం ఇతరేపీతి అనుమినన్తో నిరోధేతి
మనసికతస్సాపి నిరోధం కరోతి. నో సముదేతీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో, నో సముదయం మనసి కరోతీతి అత్తో.

ఏవం పటిపన్నోతి ఏవం వుత్తప్పకారేన అనిచ్చానుపస్సనాదివసేన పటిపన్నో. సద్ధిం ఖడ్ధాభిసజ్ఞారేహి కిలేసానం
పరిచ్చజనతోతి ఖడ్ధేహి, అభిసజ్ఞారేహి చ సహ కిలేసానం పజహనతో. కిలేసే హి పజహన్తో తన్నిమిత్తకకమ్మం, తతో
నిబ్బత్తనకే ఖడ్ధే చ పజహతి నామ. సజ్ఞతదోసదస్సనేనాతి సజ్ఞతథమ్మేసు అనిచ్చదుక్ఖతాదిఆదీనవదస్సనేన. తబ్బిపరీతేతి
నిచ్చసుఖాదిసభావే. తన్నిన్నతాయాతి తదధిముత్తతాయ. పటినిస్సగ్గసద్ధో పరిచ్ఛాగత్తో, పక్ఖద్దనత్తో చాతి పటినిస్సగ్గస్స
దువిధతా వుత్తా. తత్త పక్ఖద్దనం అధిముచ్చనం. యథావుత్తేనాతి తదజ్ఞాదిప్పహానప్పకారేన, తన్నిన్నప్పకారేన చ.
నిబ్బత్తనవసేనాతి ఉప్పాదనవసేన. నిబ్బత్తేన్తో హి కిలేసే ఆదియతీతి తే అనిబ్బత్తేన్తో కిలేసే న ఆదియతి నామ.
అదోసదస్సితావసేనాతి దోసానం అదస్సావిభావేన. సజ్ఞతారమ్మణం ఆదియతీతి యోజనా. అనాదీనవదస్సితాయ హి సజ్ఞారే
ఆదియతీతి ఆదీనవదస్సితాయ తే న ఆదియతి న గడ్డాతి.

౭౪౩. అస్సాతి యోగినో. తేహి జాణేహీతి అనిచ్చానుపస్సనాదిజాణేహి. తన్తి పహానం. నిచ్చసజ్ఞాన్తి నిచ్చగాహం,
సజ్ఞాసేసిన నిద్దేసో. సుఖసజ్ఞం అత్తసజ్ఞాన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సప్పీతికం తత్తాన్తి సఉప్పిలావితం అభిపత్తనం.

౭౪౪. “వత్థసజ్కమనా”తి ఏత్త విపస్సనాయ పవత్తిట్టానభావతో రూపాదిఆరమ్మణం “వత్థా”తి అధిప్పేతన్తి దస్సేన్తో
“రూపస్సా”తిఆదిమాహ. తత్త సజ్కమనాతి విపస్సనాభావసామజ్ఞాతో ఏకత్తనయేన వుత్తం , అజ్ఞాథా అజ్ఞాదేవ
రూపభగ్గవిసయం జాణం, అజ్ఞాదేవ తదారమ్మణచిత్తభగ్గవిసయన్తి కుతో సజ్కమనా. పజ్ఞావివట్టనాయపి ఏసేవ నయో.

పశ్చాత్తాపము ఉదయబుద్ధియదస్సనవసేన పవత్తమానాయ విపస్సనాపశ్చాత్తాపము. వయస్సేవ గహణవసేన ఉదయతో వినివట్టనా. తేనాహ “ఉదయం పహాయ వయే సన్నిట్టనా”తి. “అనంతరమేవ ఆవజ్ఞనసమత్థతా”తి ఇమినా భజ్ఞానుపస్సనాయ పగుణబలవభావమాహ.

౭౪౫. ఉభోతి దిట్టాదిట్టభావేన ద్వేపి ఆరమ్మణాని. ఏకవత్తనాతి ఖణభజ్ఞరతాయ సమానాతి వత్తాపనా.

సంవిజ్ఞమానమ్మీతి పచ్చక్షతో ఉపలబ్ధమానే పచ్చప్పన్నే. విసుద్ధదస్సనోతి భజ్ఞదస్సనస్స పరిబంధవిధమనేన విసుద్ధజాణో, సువిసుద్ధభజ్ఞదస్సనోతి అత్తో. తదన్వయం నేతీతి తస్స పచ్చప్పన్నసంఖ్యారభజ్ఞదస్సినో జాణస్స అన్వయం అనుగతభూతం జాణం పవత్తేతి. కత్థ పన పవత్తేతి ఆహ “అతీతనాగతే”తి, అతీతే, అనాగతే చ సంఖ్యారగతే. సబ్బేపీతిఆది తస్స పవత్తనాకారదస్సనం.

భజ్ఞసంఖ్యతే నిరోధే, న నిబ్బానసంఖ్యతేతి అధిష్పాయో. ఏసాతి యా ఆరమ్మణన్వయేన ఉభో దిట్టాదిట్టే ఖణభజ్ఞరతాయ ఏకభావేన వత్తాపనా, ఏసా వయలక్షణే విపరిణామలక్షణే విపస్సనా భజ్ఞానుపస్సనాతి అత్తో.

౭౪౬. ఆరమ్మణాన్ పటిసంఖ్యతీతి భజ్ఞానుపస్సనాయ దుప్పటివిజ్ఞత్తా వుత్తస్సేవత్తస్స దళ్ళీకరణం. తయిదం భజ్ఞదస్సనం సంఖ్యారానం అవసవత్తనావబోధనేన అనంతలక్షణపటివేధాయాతి తం దస్సేన్తో “సుజ్ఞాతో చ ఉపట్టాన”న్తి ఆహ. ఆరమ్మణస్స హి భజ్ఞారమ్మణచిత్తస్స చ భజ్ఞమనుపస్సతో విసేసతో సంఖ్యారా సుజ్ఞా హుత్వా ఉపట్టహన్తి. తేనాహ “తస్సేవ”న్తిఆది.

న చత్తి అజ్ఞోతి ఏత్థ ఇమస్మిం లోకే అజ్ఞో ఖంతవినిముత్తో అత్తా నామ కోచి నత్తి. తేసం ఖయం పస్సతీతి తేసం ధమ్మానం ఖణే ఖణే ఉపట్టహన్తం భజ్ఞం పస్సతి. యథావుత్తాయ అప్పమాదపటిపత్తియా అప్పమత్తో. యథా కిం? మణింవ విజ్ఞం వజిరేన యోనిసో యథా నామ కుసలో పురిసో ఉపాయేన మణిం విజ్ఞన్తో మణిస్స చిద్దమేవ పస్సతి మనసి కరోతి , న మణిస్స వణ్ణాదిం, ఏవమేవ సంఖ్యారానం నిరంతరం భజ్ఞమేవ యోనిసో మనసి కరోతి, న సంఖ్యారేతి అధిష్పాయో. యథా వా వజిరేన మణిం విజ్ఞన్తస్స విద్ధట్టానం న పున రుహతి, ఏవం వజిరసదీసేన భజ్ఞానుపస్సనాజాణేన భజ్ఞే దిట్టే న పున నిచ్చగాహో రుహతి, ఏవం భజ్ఞమేవ పస్సతీతి అత్తో.

యా చ ఆరమ్మణపటిసంఖ్యతీ “రూపారమ్మణతా చిత్తం ఉప్పజ్జిత్వా భిజ్జతి, తం ఆరమ్మణం పటిసంఖ్య”తి (పటి. మ. ౧.౫౧) ఏవమాగతా యా చ ఆరమ్మణపటిసంఖ్య, “తస్స చిత్తస్స భజ్ఞం అనుపస్సతీ”తి ఏవం వుత్తా యా చ భజ్ఞానుపస్సనా, “సంఖ్యారావ భిజ్జన్తి, తేసం భేదో మరణం, న అజ్ఞో కోచి అట్టి”తి ఏవం వుత్తం యజ్ఞా సుజ్ఞాతో ఉపట్టానం, అయం ఏవం తిథా వుత్తాపి అధిపశ్చాత్తాపస్సనా నామాతి అత్తో.

౭౪౭. అనిచ్ఛానుపస్సనాదీసూతి అనిచ్ఛదుక్ఖానత్తానుపస్సనాసు. నిబ్బిదాదీసూతి నిబ్బిదావిరాగనిరోధపటినిస్సగ్గానుపస్సనాసు . తయో ఉపట్టానేతి అనిచ్ఛాదివసేన తివిధే ఉపట్టానే. ఖయతో వయతో ఉపట్టానజ్ఞో అనిచ్ఛతో ఉపట్టానం, భయతో ఉపట్టానం దుష్టతో, సుజ్ఞతో ఉపట్టానం అనత్తతోతి. దిట్టిసూతి దిట్టినిమిత్తం న వేధతి. తా హి అసంహారతాయ న చలతి.

౭౪౮. దుబ్బలభాజనస్య వియాతి తిస్తామమత్తికాభాజనస్య వియ భేదమేవ పస్సతీతి సమ్మన్తో. ఏత్థ చ దుబ్బలభాజనూపమా సరసభిదురతాదస్సనత్థం, విప్పకిరీయమానసుఖమరజూపమా అజ్ఞామజ్ఞాం అసమ్మన్థతాదస్సనత్థం, భిజ్జయమానతిలూపమా ఖణే ఖణే భిజ్జనకభావదస్సనత్థంతి దట్టబ్బా. భేదమేవాతి వినాసమేవ పస్సతి ఉప్పాదాదీనం అగ్గహణతో. ఏవమేవాతి యథా ఉదకబుబ్బుళకాని ఉదకతలాదిపచ్చయం పటిచ్చ ఉప్పన్నాని చ చిరట్టితికాని సీఘం సీఘం భిజ్జంతి, ఏవమేవ సబ్బే రూపారూపధమ్మా కమ్మాదిపచ్చయం పటిచ్చ ఉప్పన్నా ఖణట్టితికా సీఘం సీఘం భిజ్జంతీతి భేదమేవ పస్సతి. తురితతురితజ్ఞో నేనం భేదదస్సనత్థం “భిజ్జంతి భిజ్జంతీ”తి ఆమేడితవచనం.

మరీచిపి ఇత్తరకాలికావ, నిస్సయపబన్ధవసేన పన చిరతరుపట్టానంతి “యథా పస్సే మరీచిక”ంతి వుత్తం, న అయాథావుపట్టానతోవ. లోకంతి ఖన్ధలోకం. మచ్చురాజా న పస్సతి అరహత్తాధిగమేన పునబ్బవాభావతో.

౭౪౯. భవదిట్టిప్పహానంతి సస్సతదిట్టియా విక్ఖమ్మనం. న హి నిరన్తరం భగ్గమేవ పస్సతో సస్సతదిట్టియా అవసరో అత్తి. తతో ఏవ జీవితే నిరాలయత్తా జీవితనికన్తిపరిచ్ఛాగో. సదాతి సబ్బకాలం రత్తిన్దివం. భావనాయ యుత్తప్పయుత్తతా. ఇచ్ఛాచారానం దూరీభావతో విసుద్ధాజీవితా. ఉస్సుక్కప్పహానం కిచ్ఛాకిచ్ఛేసు అబ్యావటతా తిబ్బసంవేగత్తా. విగతభయతా కుతోచిపి నిబ్బయతా అత్తసినేహాభావతో. ఖన్తిసోరచ్చపటిలాభో అనిచ్చతాయ సుదిట్టత్తా. పన్తసేనాసనేసు అధికుసలేసు చ అరతియా, కామగుణేసు రతియా చ సహనతో అభిభవనతో అరతిరతిసహనతా.

ఇమాని అట్టగ్గుణముత్తమానీతి లిజ్జవిపల్లాసేన వుత్తం. మ-కారో చ పదసన్ధికరో, భవదిట్టిప్పహానాదికే ఇమే అట్ట ఉత్తమానిసంసేతి అత్తో. తహిన్తి తత్త భజ్ఞానుపస్సనాయంతి అత్తో.

భజ్ఞానుపస్సనాఞాణం నిట్టితం.

భయతుపట్టానఞాణకథావణ్ణనా

౭౫౦. సబ్బసజ్ఞారానంతి తేభూమకానం సబ్బసజ్ఞారానం. అధికారవసేన హి పదేససబ్బవిసయో ఇథ సబ్బసద్దో. ఆసేవన్తస్సాతి ఆదరవసేన సేవన్తస్స పవత్తేన్తస్స. భావేన్తస్సాతి వడ్డేన్తస్స బ్రూహేన్తస్స. బహులీకరోన్తస్సాతి పునప్పునం కరోన్తస్స యుజ్జాన్తస్స. పభేదకాతి ఖణే ఖణే భిజ్జనవసేన పభేదకా. ఆజీవికా బ్యాధిఆదినిమిత్తం మరితుకామస్స, అమరితుకామస్సాపి సూరస్స భాయితబ్బమ్మి న భయతో ఉపట్టాతీతి “సుఖేన జీవితకామస్స భీరుకపురిసస్సా”తి వుత్తం. యథా భీరుకజాతికస్స సీహాదయో సన్తాసనిమిత్తం భయానకభావతో, తథా యోగినో భజ్ఞతో దిస్సమానా సజ్ఞారాతి ఆహ “సీహ...పీ.... ఉపట్టహన్తీ”తి. పచ్చప్పన్నాతి అద్ధాపచ్చప్పన్నా ఓళారికా దీఘతరపబన్ధా, ఖణపచ్చప్పన్నా సుఖమతరా ఇత్తరకాలా, సన్తతిపచ్చప్పన్నా మజ్ఞిమా ఇథ ఆదితో పరిగ్గహేతబ్బా. భయతో భాయితబ్బతో ఉపతిట్టనకేసు ఞాణం భయతుపట్టానఞాణం.

యథా ఇత్థియా పుత్తానం సేసస్స చిన్నతా చిజ్జమానతా గయ్వామానా భయావహా, ఏవం యోగినో తియద్ధగతానం సజ్ఞారానం నిరోధా గయ్వామానాతి ఇమమత్థం దస్సేతుం “ఏకిస్సా కిర ఇత్థియా”తిఆది వుత్తం.

యథా పూతిభూతం ఓదనాది న సభావేన తిట్టతి వినస్సతి, ఏవం యస్సా ఇత్థియా విజాతవిజాతా పుత్తా న జీవన్తి మరన్తి ఏవ, సా “పూతిపజా”తి వుత్తా. పూతిపజాగ్గహణశ్చోత్థ విసేసతో గబ్బగతమరణచిన్తాదస్సనేన యోగినో అనాగతసజ్ఞారనిరోధసన్నిట్టానదస్సనత్థం. అతీతపచ్చప్పన్నసజ్ఞారనిరోధో హిస్స సుపాకటో ఏవాతి న నో ఉపమాయ సాధేతబ్బో. అన్తిమభవికస్స చ యోగినో సత్తక్షత్తుం పరమాదిభావినో అతీతే దుక్ఖబహుతాయ, అనాగతదుక్ఖపరిత్తతాయ చ దస్సనత్థం బహుపజావ ఇత్థీ నిదస్సితా.

తత్త యథా తస్సా నవ పుత్తా మతా, ఏవం అజ్ఞత్తాదిప్పభేదా అతీతా సజ్ఞారా, వుసితపుబ్బా వా నవ సత్తావాసా దట్టబ్బా, మీయమానపుత్తో వియ పచ్చప్పన్నా సజ్ఞారా, పవత్తమానో వా సత్తావాసో దట్టబ్బో. అజాతపుత్తో వియ అనాగతా సజ్ఞారా, భావీ వా సత్తావాసో దట్టబ్బో. ఏవమవట్టితే యదేకే దసపుత్తమాతరం అగ్గహేత్వా నవపుత్తమాతుగ్గహణం సాత్థకన్తి వదన్తి, తదపాహతం హోతి . దారకానం మరణస్స చిరకాలికత్తా మరణానుస్సరణన్తి వుత్తం. గబ్బగతో అప్పచ్చక్షతాయ భావీపక్షేయేవ తిట్టతీతి అధిప్పాయేన కుచ్చిగతో అనాగతసజ్ఞారట్టానియో వుత్తో. ఏతస్మిం ఖణేతి భగ్గదస్సనముఖేన సజ్ఞారానం భయానకభావేన ఉపట్టానక్షణే.

201. న భాయతి శాణస్స భాయనాకారేన అప్పవత్తనతో. పటిఘచిత్తుప్పాదవసేన హి భాయనం, శాణం పన భాయితబ్బవత్థం భాయితబ్బన్తి యాథావతో జానాతి. తేనాహ “అతీతా...పీ... తీరణమత్తమేవా”తి, తిస్సో అజ్ఞారకాసుయో అతీతాపేన తిక్ఖమజ్ఞముదుభేదాతి అధిప్పాయో. కామభవాదీనశ్చో తిణ్ణం భవానం నిదస్సనభావేన తాసం గహణం, తథా ఖదిరాదిసూలత్తయస్స అప్పణీతాదిభావతో. తేనాహ “కేవలం హి”తిఆది. అస్సాతి శాణస్స. బ్యసనాపన్నాతి నానావిధవిపులానత్థపతితా. భయతోతి భాయితబ్బతో.

సజ్ఞారనిమిత్తన్తి “సజ్ఞారానం సమూహాదిఘనవసేన, సకిచ్చపరిచ్ఛేదతాయ చ సవిగ్గహానం వియ ఉపట్టాన”న్తి వుత్తోవాయమత్తో. సజ్ఞారానం పన తథా ఉపట్టానం సజ్ఞారవినిముత్తం న హోతీతి ఆహ “అతీతా...పీ.... అధివచన”న్తి. మరణమేవాతి భగ్గమేవ. తేనాతి భగ్గదస్సనేన. ఖణే ఖణే భగ్గమేవ పస్సతో హి నిమిత్తసజ్ఞోతం సజ్ఞారగతం అనిచ్చతాయ వుత్తనయేన సప్పటిభయం హుత్వా ఉపట్టాతి. పవత్తం నామ కామం సబ్బా భవపవత్తి, మత్థకప్పత్తాయ పన భగ్గానుపస్సనాయ సబ్బభవేసు అభిణ్ణసమ్మటిపీళనస్స సుట్టుతరం ఉపట్టానతో సంతసుఖాభిమతాపి భవా దుక్ఖసభావతాయ భయతో ఉపట్టహన్తితి దస్సనత్థం “పవత్తన్తి రూపారూపభవపవత్తీ”తిఆది వుత్తం. ఉభయన్తి నిమిత్తం, పవత్తశ్చ. ద్వయమ్మి హి తం అత్తసుజ్ఞామేవ హుత్వా ఉపట్టహతీతి.

భయతుపట్టానశాణం నిట్టితం.

ఆదీనవానుపస్సనాశాణకథావణ్ణనా

202. తాణన్తి సజ్ఞారహేతుకా అనత్తతో రక్షణం. నేవ పజ్ఞాయతి సబ్బభవాదీనం సాదీనవతాయ ఏకసదిసత్తా. లేణన్తి తస్స పరిహరణతాణాయ ఉపలీయనం. గతీతి తదత్థం గన్తబ్బట్టానం. పటిసరణన్తి తస్సేవ పటిసరణట్టానం. పత్తనాతి ఆసీసనా న హోతి. ఏతేన “నేతం మమా”తి తణ్ణాగాహాభావమాహ. పరామానోతి దిట్టిపరామానో. తేన “ఏసో మే అత్తా”తి దిట్టిగాహాభావమాహ. తణ్ణాగాహాభావేనేవ చేత్థ “ఏసోహమస్మీ”తి మానగాహాభావోపి వుత్తోయేవ హోతి, వా-సద్దగ్గహణేన వా.

ఇదాని పత్తనాదీనమభావే కారణం దస్సేతుం “తయో భవా”తిఆది వుత్తం. తత్త తయో భవా అభౌరకాసుయో వియ జాతిఆదిదుక్ఖాధిట్టానభావేన మహాభితాపతాయ. చత్తారో మహాభూతా కట్టముఖపూతిముఖఅగ్గిముఖసత్తముఖసజ్ఞతా ఘోరవిసఆసీవిసా వియ కాయస్స ధద్ధతావిస్సన్దనదాహచ్చేదదుక్ఖవిధానతో విసేసతో, అవిసేసతో పన ఆసయతో, విసవికారతో, అనత్తదానతో, దురుపచారతో, దురాసదతో, అకతజ్ఞతో, అవిసేసకారితో, అనేకాదీనవూపద్ధవతో చ. “చత్తారో ఆసీవిసా ఉగ్గతేజా ఘోరవిసాతి ఖో, భిక్షవే , చతున్నేతం మహాభూతానం అధివచన”ని (సం. ని. ౪.౨౩౮) హి వుత్తం. పశ్చాత్తన్హ ఏకకన్ధభేదే అజ్ఞాత్తన్హనవట్టానతో. అజ్ఞామజ్ఞాఘాతనతో, మరణదుక్ఖావహానతో చ ఉక్తిత్తాసికవధకా వియ. వుత్తమ్మి చేతం “ఉక్తిత్తాసికో వధకోతి ఖో, భిక్షవే, పశ్చాన్నేతం ఉపాదానక్ఖన్దానం అధివచన”ని. ఛ అజ్ఞత్తికాయతనాని అత్తత్తనియభావేన గహితానిపి తతో రిత్తభావతో సుజ్ఞగామో వియ భోజనాదిగయ్యుపగమేత్థ అత్తీతి పవిట్టసుజ్ఞగామో వియ. తథా హి వుత్తం -

“సుజ్ఞగామోతి ఖో, భిక్షవే, చన్నేతం అజ్ఞత్తికానం ఆయతనానం అధివచనం. చక్కుతో చేపి నం, భిక్షవే, పణ్ణితో బృత్తో మేధావీ ఉపపరిక్ఖేయ్య, రిత్తకజ్ఞోవ ఖాయతి, తుచ్చకజ్ఞోవ ఖాయతి, సుజ్ఞకజ్ఞోవ ఖాయతీ”తి (సం. ని. ౪.౨౩౮) -

ఆది. ఛ బాహిరాయతనాని గామఘాతకచోరా వియ సబ్బధాపి ఘాతకభావతో. తేనాహ “చోరా గామఘాతకాతి ఖో, భిక్షవే, చన్నేతం బాహిరానం ఆయతనానం అధివచనం. చక్కు, భిక్షవే, హజ్జాతి మనాపామనాపేసు రూపేసు”తిఆది. రాగగ్గిఆదీహి ఏకాదసహి అగ్గీహి. వుత్తజ్ఞోతం -

“చక్కు, భిక్షవే, ఆదిత్తం. కేన ఆదిత్తం? రాగగ్గినా దోసగ్గినా మోహగ్గినా జాతియా జరాయ మరణేన నోకేహి పరిదేవేహి దుక్ఖేహి దోమనస్సేహి ఉపాయాసేహి”తి (సం. ని. ౪.౨౪) -

ఆది . సజ్ఞారానం గణ్ణాదిసదిసతా హేట్టా వుత్తాయేవ. నిరస్సాదాతి అస్సాదేతబ్బరహితా దుక్ఖసభావత్తా. నిరసాతి సమ్మత్తిరహితా విపత్తిపరియోసానత్తా. సబ్బత్థ యథా హేట్టా నిరస్సాదా నిరసా మహాఆదీనవరాసిభూతా హుత్వా ఉపట్టహన్తితి సమ్మన్దో, ఏవం ఉపరిపి “సవాళకమివ వనగహన”నిఆదీసు తం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం.

ససద్దూలాతి సబ్బగ్గా. గాహో కుమ్మిలాదయో. రక్ఖణో దకరక్ఖణో. “నిరసం నిరస్సాద”ని ఇమినా ఆదీనవస్స అబ్బోకిణ్ణతం దస్సేతి. తథా హిస్స యోగినో సబ్బేసు భవాదీసు సబ్బేపి సజ్ఞారా నిస్సగ్గతో నిరన్తరం సప్పటిభయావ హుత్వా ఉపట్టహన్తి. యశ్చ సప్పటిభయం, తం సాదీనవం. తేనాహ “తస్సేవ”నిఆది.

యన్తి ఆదీనవజ్ఞాణం. ఇదం వుత్తన్తి ఇదం దసవత్థుకం ద్వాదసవారపటిమణ్ణితం అన్వయబ్యతిరేకవసేన తస్సేవ పదభాజనం పటిసమ్మిదాయం వుత్తం.

ఉప్పాదో భయన్తి సజ్ఞారానం ఉప్పాదో అఖేమట్టేన భయవత్తుతాయ భయం. ఉప్పాదమూలకజ్ఞో సబ్బం తం సబ్బవత్తుకన్తి సబ్బసనం. పవత్తం భయన్తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. నత్తి ఏతస్స ఉప్పాదో, న వా ఏతస్మిం అధిగతే సజ్ఞారానం ఆయతిం ఉప్పాదోతి అనుప్పాదో, నిబ్బానం. తశ్చ సబ్బసో భయాభావతో పరమస్సాసభూతత్తా నిబ్బయట్టేన ఖేమన్తి. సన్తిపదేతి సబ్బసజ్ఞారూపసమభూతే అమతపదే. అప్పవత్తన్తిఆదీహిపి పవత్తాదిపటిక్ఖేపముఖేన నిబ్బానమేవ వదతి.

పవత్తియం ఆదీనవం దిస్వా తదనంతరమేవ నివత్తియం ఆనిసంసదస్సనవసేన సీఘం విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్తానం వసేన “ఉప్పాదో భయం, అనుప్పాదో భేమ”ని తతియవారో వుత్తో. ఏసేవ నయో ఛట్టవారాదీసుపి. ఏత్థ చ ఉప్పాదో విసేసో, భయం విసేసితబ్బం సామజ్ఞభావతోతి సతిపి ద్విన్నం పదానం సమానాధికరణభావే లిజ్జభేదో గహితో. యథా “దుక్ఖసముదయో అరియసచ్చ”ని (దీ. ని. 3.3౨౪; మ. ని. 3.3౭౪). ఏస నయో “గతి భయ”ని ఆదీసుపి.

ఉప్పాదో సజ్ఞారాతి ఏత్థ పన సబ్బేసం సజ్ఞారానం ఉప్పాదం సామజ్ఞేన గహేత్వా సజ్ఞారా భేదతో విహితా సబ్బత్థకమేవ తేసం విభాగతో విపస్సియమానత్తాతి వచనభేదో కతో.

ఆయుహానం పటిసన్ధిం “దుక్ఖ”ని పస్సతీతి సమ్బుద్ధో. **జాణం ఆదీనవే ఇదన్తి ఆదీనవే విసయభూతే ఇదం పఞ్చవత్తుకం** జాణం వేదితబ్బం. **జాణం సన్తిపదేతి సన్తిపదే** నిన్నాదిభావేన రితం ఇదం జాణన్తి అత్తో.

౭౩౩. కమ్మపచ్చయా పచ్చుప్పన్నభవే ఉప్పజ్జమానానం సజ్ఞారానం ఉప్పాదో పాకటతరో హుత్వా ఉపట్టాతీతి ఆహ “పురిమకమ్మపచ్చయా ఇథ ఉప్పత్తి”తి. పవత్తం నామ ఇథ పవత్తియం ధమ్మప్పవత్తీతి ఆహ “ఉప్పన్నస్స పవత్తి”తి. సబ్బమ్మీతి తియద్ధగతం రూపారూపం అజ్ఞత్తబహిద్ధాదివిభాగం సబ్బమ్మి. కమ్మన్తి ఏతరహి పవత్తం కమ్మం. ఏత్థ చ ఉప్పాదపవత్తఆయుహానగహణేన పచ్చుప్పన్నద్ధపరియాపన్నా సజ్ఞారా గహితా, పటిసన్ధిగహణేన అనాగతద్ధపరియాపన్నా ఉపాదిత్తా. ఉప్పాదగహణేన చ అతీతద్ధపరియాపన్నా కమ్మసజ్ఞారా ఉల్లిజ్జత్తా. నిమిత్తగహణేన పన సబ్బేపి గహితా. యాయ గతియా సా పటిసన్ధి హోతి సా నిరయాదిభేదా గతి సుచరితదుచ్చరితవసేన గన్తబ్బత్తా, సా పనత్తతో తంతంకమ్మనియమితా భవసమజ్ఞారహ విపాకక్ఖన్దా, కటత్తా చ రూపన్తి వేదితబ్బా. **ఖన్ధానం నిబ్బత్తనన్తి సబ్బేసమ్మి ఖన్ధానం నిబ్బత్తనం. పాకటా ఏవ సచ్చవిభక్తే లక్ఖణాదివసేన నిద్దిట్టత్తా. వత్తువసేనాతి ఆరమ్మణసజ్ఞాతపవత్తిట్టానవసేన.** యది తే పఞ్చోప వత్తుభావేన ఇచ్చితా, అథ కస్మా సేసా వుత్తాతి ఆహ “సేసా తేసం వేవచనవసేనా”తి. తేన విపస్సకానం జాణవిప్పారస్స విసయసంవడ్డనత్థం దేసనా వడ్డితాతి దస్సేతి.

అన్వయతో దస్సితస్స ఆదీనవజాణస్స బృతిరేకతో దస్సనత్థం **పటిపక్ఖజాణదస్సనం** “యత్థ ఉప్పాదో నత్థి, తత్థ సబ్బేన సబ్బం భయమ్మి నత్థీ”తి. “**భయతుపట్టానేన వా**”తి ఆదినా పవత్తిం దస్సేత్వా నివత్తిదస్సనం బుద్ధానం, అనుబుద్ధానఞ్చ ఆచిణ్ణమేతం యథా పురిమం సచ్చద్వయం దస్సేత్వా నిరోధసచ్చదేసనాతి దస్సేతి. యథా లోకే కస్సచి ఆదీనవదస్సనం నిరత్థకమ్మి హోతి, న తథా ఇదం, ఇదం పన సాత్థకమేవాతి ఇమమత్థం దస్సేతుం “**యస్మా వా**”తి ఆది వుత్తం. **తప్పటిపక్ఖనిన్నం చిత్తం హోతి** దాహాభిభూతస్స సీతనిన్నతా వియ సుట్టు దిట్టాదీనవతో ఏకంసేన ముఞ్చేతుకమ్యతాభావతో.

భయన్తి భాయితబ్బం. “**నియమతో దుక్ఖ**”ని ఏతేనస్స దుక్ఖభావేన భాయితబ్బతాతి భాయితబ్బతా దుక్ఖభావం న బృభిచరతీతి దస్సేతి. **వట్టామిసం** ఉపాదిన్నక్ఖన్దాతి వదన్తి. తివిధమ్మి వట్టం, వట్టసన్నిస్సితఞ్చ **వట్టామిసం**. కిలేసేహి ఆమసితబ్బతో **లోకామిసం**, పఞ్చ కామగుణా . కిలేసా ఏవ **కిలేసామిసం**. **సజ్ఞారమత్తమేవాతి** ఏత్థ ఏవ-సద్దేన విసజ్ఞారం నివత్తేతి. న హి తత్థ సామిసతాలేసోపి అత్థీతి. **మత్త-సద్దేన** పన అపరిపుణ్ణతం విభావేతి. న హి సబ్బసజ్ఞారగతం సామిసన్తి. **తస్మాతి** “భయ”ని వుత్తస్స దుక్ఖాదిభావేన నియతత్తా. యది యం భయం, తం దుక్ఖాదిసభావమేవ, తథా సతి భయాదీసు ఏకేనేవ అత్థసిద్ధి. కస్మా సబ్బాని గహితానీతి అనుయోగం మనసి కత్వా ఆహ “**ఏవం సన్నేపీ**”తి ఆది. యథా తేసు ఏవ

సజ్ఞారేసు అనిచ్చితో దుష్టతో అనత్తతో పవత్తివసేన ఆకారనానత్తతో అనుపస్సనానానత్తం, ఏవం భయాకారాదిఆకారనానత్తతో పవత్తివసేనేవేత్త ఇాణస్స నానత్తం . తత్త భయాకారేన పవత్తం ఇాణం భయతుపట్టానఇాణం, ఇతరాకారవసేన పవత్తం ఆదీనవఇాణన్తి దట్టబ్బం.

యస్మా ఆదీనవఇాణస్స విసయభావేన వుత్తా పన్నరసాపి అత్తా ఉప్పాదాదీసు పఇచ్చస్సేవ అన్తోగధా, తత్త చ ఇాణం అన్వయబ్యతిరేకవసేన పవత్తనతో దసవిధం హోతి. తస్మా ఆహ “దస ఇాణే పజానాతీ”తి. పజాననఇచ్చ సాతిసయం విసయగతసమ్మోహవిగమేన అసమ్ముళ్లం, అత్తనిపి అసమ్ముళ్లమేవాతి అత్తానమ్మి పజానన్తం వియ హోతీతి కత్వా వుత్తం. తేనాహ “పటివిజ్ఞతి సచ్చికరోతీ”తి. ద్విన్నన్తి ద్వీసు కుసలసద్దయోగేన హి భుమ్మత్థే సామివచనం యథా “కుసలా నచ్చగీతస్సా”తి (జా. ౨.౨౨.౯౪). కుసలతాతి కరణే పచ్చత్తవచనన్తి ఆహ “ద్విన్నం కుసలతాయా”తి. ద్విన్నన్తి వా ద్విన్నం ఇాణానం వసేనాతి అత్తో. పవత్తియా యాథావతో దిట్టతాయ తప్పటిపక్ఖతో సన్తిపదం సువినిచ్చితమేవ హుత్వా ఉపట్టాతి. తేనస్స చిత్తం పరమదిట్టధమ్మనిబ్బానాదిమిచ్చాగాహవసేన న విచలతి. తత్త సుపరిదిట్టాదీనవత్తాతి ఆహ “నానాదిట్ఠీసు న కమ్పతీ”తిఆది. సేసమేత్త ఉత్తానత్తమేవ.

ఆదీనవానుపస్సనాఇాణం నిట్ఠితం.

నిబ్బిదానుపస్సనాఇాణకథావణ్ణనా

౭౦౪. సజ్ఞారగతేతి సబ్బస్మిం తేభూమకే సజ్ఞారే. నిబ్బిన్దతీతి ఇాణనిబ్బిదేన నిబ్బేదం ఆపజ్జతి. తథాభూతో చ తత్త ఉక్కణ్ణన్తో, అనభిరమన్తో చ నామ హోతీతి వుత్తం “ఉక్కణ్ణతి నాభిరమతీ”తి.

తత్త అనభిరమణస్స ఉపమం దస్సేతుం “సేయ్యథాపీ”తిఆది వుత్తం. అనోతత్తదహం పరిక్ఖిపిత్వా రితేసు ద్వియోజనసతుబ్బేధేసు యథాక్కమం సానుఅజ్ఞానరజతసువణ్ణసత్తరతనమయేసుగన్ధమాదనకాళకేలాససుదస్సనచిత్తకూటభేదేసు పఇచ్చసు హిమవతో మహాసిఖరేసు పచ్చిమో చిత్తకూటపబ్బతో నామ. సీహపపాతాదీసు సత్తసు మహాసరేసు.

సువణ్ణపజ్జారేతి సువణ్ణమయే సీహపజ్జారే. పక్ఖిత్తోతి నిరుద్ధో. తివిధే సుగతిభవేతి కామసుగతిఆదికే తివిధే సమ్మత్తిభవే.

హత్తపాదవాలవత్తికోసేహి భూమిపుసనేహి సత్తహి పతిట్ఠితోతి సత్తపతిట్ఠో. నగరమజ్ఞే నాభిరమతి ద్వారపజ్జారనాళనాదిఅవబాధనభయేన. దిట్ఠేతి అధిముత్తిపుబ్బకేన అన్వయదస్సనేన దిట్ఠే. తేనాహ “తన్నిన్నతప్పోణతప్పబ్బారమానసో”తి.

నిబ్బిదానుపస్సనాఇాణం నిట్ఠితం.

౭౦౫. తం పసేతన్తి నిబ్బిదాఇాణమాహ. ఇాణద్వయేనాతి భయతుపట్టానాదీనవానుపస్సనాఇాణద్వయేన. యస్మా భయతో దిస్సమానా ఏవ సజ్ఞారా మహాదీనవా, నిబ్బిన్దితబ్బా చ హుత్వా ఉపట్టహన్తి, తస్మా ఏకమ్మి తం ఇాణం తథాభావనాబలప్పత్తియా అవత్థావిసేసయుత్తం తివిధకిచ్చసామత్తియవన్తం హోతీతి వుత్తం “అత్థతో ఏక”న్తి. తేనాహ “సబ్బసజ్ఞారే”తిఆది.

తయిదం తాసం అనుపస్సనానం మత్తకప్పత్తివసేన వుత్తం, ఆదిమ్మి పన భిన్నసభావా ఏవ పవత్తన్తి. ఉప్పాదేసీతి పాత్వాకాసి, విభావేసీతి అత్థో.

ముఞ్చీతుకమ్యతాఞాణకథావణ్ణనా

201. న సజ్జతి బహ్వదీనవతాయ దిట్టత్తా. ముఞ్చీతుకామం నిస్సరితుకామం హోతి అనాదికాలికస్స ఖిన్నస్స పరిఞ్ఞాయమానత్తా. ముఞ్చీతుకామతా తతో అత్తానం నిబ్బేధేతుకామతా నిస్సరితుకామతా అపగన్తుకామతా. పఞ్ఞరపక్ఖిత్తోతి పఞ్ఞరేన సమోరుద్ధో. ఏవమాదయోతి ఆది-సద్దేన ఆదిత్తఅఙ్ఞారఉపసట్టదేసబ్యాళసాపదాకులవనగహనాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో.

ముఞ్చీతుకమ్యతాఞాణం నిట్టితం.

పటిసజ్ఞానుపస్సనాఞాణకథావణ్ణనా

202. “సబ్బభవ ...పే.... ముఞ్చీతుకామో”తి వత్వా పున సబ్బస్మా సజ్ఞరగతాతి సబ్బగ్గహణం సాతిసయముత్తిదస్సనత్థం అధికవచనం అఞ్ఞమత్థం బోధేతీతి. యఙ్ఞో సజ్ఞారేహి అననుబద్ధస్స ముఞ్చానం, తం సాతిసయం ముఞ్చానం. తం పన వుచ్చమానాయ పటిసజ్ఞానుపస్సనాయ హోతీతి తం దస్సేతుం “పున తే ఏవం సజ్ఞారే”తిఆది వుత్తం. తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా సజ్ఞారపరిగ్గణ్ణనం పుట్టేపి కతన్తి పునగ్గహణం. భవాదిగతస్స సజ్ఞారస్స అపరితులితస్స అభావతో “తే”తి వుత్తం. అనుపస్సనాకారస్స అపుబ్బస్సపి అత్థితాయ “ఏవ”న్తి వుత్తం. ఇదాని వుచ్చమానాకారేనాతి హి అత్థో. సజ్ఞారానం పరిగ్గణ్ణనం నామ పరిపుణ్ణలక్ఖణవసేనవ హోతీతి “తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా”తి వుత్తం.

అనచ్చన్తికతోతిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం హేట్థా వుత్తమేవ. పరమేన ఆది-సద్దేన “ఆదిఅన్తవన్తతో నిచ్చపటిక్ఖేపతో”తి ఏవమాదీనం సజ్ఞహో.

దుతియేన “ఉదయబ్బయపటిపీళనతో సుఖపటిక్ఖేపతో”తి ఏవమాదీనం సజ్ఞహో.

అజఞ్ఞతోతి అమనుఞ్ఞతో, అసోభనతో వా. జేగుచ్చతోతి “ధీ”తి జిగుచ్చితబ్బతో. పటిక్కూలతోతి అభిరుచియా పటిలోమనేన పటిక్కూలభావతో. న మణ్ణనేన హతా అమణ్ణనహతా, అమణ్ణనేన సక్కా ఏతేసం సుభభావం హన్తున్తి అత్థో. అమణ్ణనేన వా తేసం అసుభతా పాకటా హోతీతి అమణ్ణనహతా. మణ్ణనేన వా న హన్తబ్బసభావా “అసూరియపస్సా”తి వియ అమణ్ణనహతా. తతో అమణ్ణనహతభావతోతి రూపసజ్ఞారే సన్ధాయ వదతి. విరూపతోతి అసున్దరతో. పటిఘసంయోజనవత్తుతాయ పస్సన్తే అత్తని బన్ధతీతి బీభచ్చం అతివియ విరూపం. యం దిట్టమత్తమేవ దోమనస్సుప్పత్తినిమిత్తం హోతి. అజఞ్ఞజిగుచ్చనీయతా హి గూఢం వియ పరిచ్చజితబ్బం వా బీభచ్చం. ఇథ ఆది-సద్దేన “అసుచితో అమనాపతో”తి ఏవమాదీనం సజ్ఞహో.

చతుత్తేన ఆది-సద్దేన “అపరిణాయకతో అత్తపటిక్ఖేపతో”తి ఏవమాదీనం సజ్ఞహో.

౭౦౮. అయిన్ని యోగావచరో. ముఞ్చనస్సాతి పున అననుబంధనత్తం సుముత్తముఞ్చనస్స. ఉపాయసమ్పాదనత్తన్తి అనిచ్ఛాదివసేన సుట్టు పరిగ్గణ్ణానం పరిమద్దనా ఉపాయో, తస్స సాధనత్తం.

మచ్చగహణత్తం ఉదకే తత్త తత్త ఖిపన్తి ఏతన్తి ఖిప్పం, మచ్చానం గహణకూటపం. ఓడ్డాపీసీతి ఓసారేసి, ఖిపీతి అత్తో. సప్పన్తి కణ్ఠసప్పం. గహణేతి యథాగహితం సప్పం అధడ్డేత్వా గహణే. హత్తం నిబ్బేరేత్వాతి సప్పేన అత్తనో భోగేన వేరితం హత్తపదేసం నిబ్బేరేత్వా మోచేత్వా. ఆవిజ్ఞత్వా ఆవేరికప్పహాపనేన భమేత్వా. నిస్సజ్జిత్వాతి ఛడ్డేత్వా.

తత్తాతిఆది ఉపమాసంసన్దనం. తత్త ఆదితోవాతి విజ్ఞాతం పత్తకాలే. ఘనవినిబ్భోగం కత్వాతి కమ్మట్టానం గహేత్వా సమూహాదిఘనగ్గహణం భిన్దిత్వా. సుముత్తన్తి భావనపుంసకనిడ్డేసో “విసమం చన్దిమసూరియా పరివత్తన్తి”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౭౦) వియ. సజ్ఞారానం నిచ్ఛాదిఆకారేన ఉపట్టాతుం అసమత్తతా అనిచ్ఛసజ్ఞాదిభేదాయ విపస్సనాయ సాతిసయం బలవభావప్పత్తియా, సా చ సజ్ఞారానం అనిచ్ఛాదిఆకారస్స సుట్టుతరం సల్లక్ఖణేనాతి ఆహ “తిలక్ఖణారోపనేన...పే.... పాపీత్వా”తి. యథా హి నిబ్బుద్ధకరణే బలవతరేన పటిమల్లేన తత్త తత్త ముట్టిప్పహారాదినా విమధితో ఇతరో తేన యుజ్ఞితుం అసమత్తతం పాపితో హోతి. న కేవలం అసమత్తతం పాపితోవ హోతి, అథ ఖో మరణమత్తం దుక్ఖం వా మరణం వా పాపుణాతి, ఏవమేతేపి సజ్ఞారా ఏవం దుబ్బలభావం పాపితా ఉపరిఞ్ఞానానుభావేన నిబ్బిసేవనతం, సబ్బసో భగ్గఞ్చ పాపుణన్తితి.

౭౦౯. ఏత్తావతాతి ఏవం “అనచ్చన్తికతో”తిఆదినా పరోచత్తాలీసాయ ఆకారేహి సజ్ఞారానం అనిచ్ఛాదిభావసల్లక్ఖణవసప్పవత్తేన పటిసజ్ఞానేన.

అనిచ్ఛతో మనసికరోతోతిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం భయతుపట్టానకథాయం (విసుద్ధి. ౨.౭౦౦) వుత్తనయమేవ.

అయం పన విసేసో – “పటిసజ్ఞ”తి పదస్స “జానిత్వా”తి అత్తం వత్వా పటిసజ్ఞానుప్పజ్ఞనకిరియానం సమానఖణత్తా అసతిపి పుబ్బాపరకాలత్తే సద్దవోహారమత్తేన ఏవం వుత్తన్తి దస్సేన్తో “కామ”న్తిఆదిమాహ. తేన “కుసలం ధమ్మం పటిచ్ఛ కుసలో ధమ్మో ఉప్పజ్జతి హేతుపచ్చయా (పట్ట. ౧.౧.౨౩), నిహన్త్వా తిమిరం సబ్బం, ఉగ్గతోయం దివాకరో”తి చ ఏవమాదీసు వియ సమానకాలవసేనాయం సద్దపయోగోతి. తథా మనస్స ధమ్మే చ పఠమం పటిచ్ఛ పచ్చా న మనోవిజ్ఞాణస్స ఉప్పత్తి, ఏవమిధాపీతి దస్సేతుం “మనస్స పటిచ్ఛా”తిఆది వుత్తం. ఏదిసో సద్దపయోగో యేభుయ్యేన లోకే పుబ్బకాలవసేనేవ దిస్సతీతి పుబ్బకాలవసేనేవ ఇధాపి తం దస్సేతుం “ఏకత్తనయేన వా...పే.... వేదితబ్బ”న్తి ఆహ. తస్సత్తో – అపరాపరం ఉప్పన్నేసు జాణేసు పురిమస్స వసేన పటిసజ్ఞానకిరియా, తదజ్ఞాస్స వసేన ఉప్పజ్జనకిరియా చ యోజేతబ్బా, న చ తాని భేదతో అపేక్షితబ్బాని ఏకసన్తానపతితతాయ ఏకత్తనయవసేన గహితత్తాతి. ఇతరస్మిం పదద్వయేతి “పవత్తం పటిసజ్ఞ, నిమిత్తఞ్చ పవత్తఞ్చ పటిసజ్ఞ”తి ఇమస్మిం పదద్వయే.

పటిసజ్ఞానుపస్సనాజ్ఞాణం నిట్టితం.

సజ్ఞారుపేక్షాజ్ఞాణకథావణ్ణనా

౭౬౦. సజ్జారానం అనిచ్చదుక్తాకారాదిపరిగ్గణనవసేన పవత్యమ్మి పటిసజ్జానుపస్సనాశాణం విసేసతో అనత్తాకారపరిగ్గణనపధానన్తి వుత్తం “సబ్బే సజ్జారా సుజ్ఞాతి పరిగ్గహేత్వా”తిఆది. తస్మిన్తో సతి సచ్చసమ్మటివేధో ఇజ్జతి, న అసతి. తదభావతో హి అనిచ్చదుక్తలక్షణపజ్ఞాపకమ్మి సరభజ్ఞసత్తారాదీనం సాసనం అనియ్యానికమేవ జాతం. అథ వా తేసం నిచ్చసారాదీహి రిత్తకం సన్ధాయ “సబ్బే సజ్జారా సుజ్ఞాతి పరిగ్గహేత్వా”తి వుత్తం. యస్మా యతో రిత్తకం, తం తేన సుజ్ఞాన్తి. సజ్జారానం అత్తసుజ్ఞాతాయ దువిజ్ఞోయ్యభావతో అనేకవారం పటివిద్ధాయపి సుజ్ఞాతానుపస్సనాయ దళ్ళీభావాపాదనత్తం “పున సుజ్ఞామిద”న్తిఆది ఆరద్ధం. తత్త యదగ్గేన సజ్జారా అనత్తతా, తదగ్గేన అనత్తనియా. సతి హి అత్తని అత్తనియేన భవితబ్బన్తి వుత్తం “సుజ్ఞామిదం అత్తేన వా అత్తనియేన వా”తి. ద్వికోటికన్తి ద్విఅంసికం, అత్తానం నేవ దిస్సా శాణచక్కునా పచ్చక్కుతో, అనుమానతో చ తస్స అనుపలబ్ధనీయతోతి అధిప్పాయో. పరం అజ్ఞం సత్తం, సజ్ఞారం వా పరిక్ఖారభావే అత్తనో సుఖదుక్ఖసాధనభావే రితం న దిస్సాతి యోజనా. పున పరిగ్గణ్ణాతీతి సమ్మన్దో. ఏత్థాతి ఏతస్మిం సుజ్ఞాతానుపస్సనాధికారే.

క్వచీతి కత్థచి రానే, కాలే, ధమ్మే వా. అథ వా క్వచీతి అజ్ఞత్తం, బహిద్ధా వా. అత్తనో అత్తానన్తి సకత్తానం. “అయం ఖో భవం బ్రహ్మ మహాబ్రహ్మ...పే... సేట్తో సజ్జితా వసీ పితా భూతభబ్బాన”న్తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౪౨) పరేహి పరికప్పితం అత్తానశ్చ కస్సచి కిశ్చానభూతం న పస్సతీతి దస్సేన్తో “కస్సచీ”తిఆదిమాహ. తత్త పరస్సాతి “పరజాతి, పరో పురిసో”తి చ ఏవం గహితస్స. న చ మమ క్వచనీతి ఏత్థ మమ-సద్దో అట్టానే పయుత్తోతి ఆహ “మమ-సద్దం తావ తపేత్వా”తి. పరస్స చాతి అత్తతో అజ్ఞాస్స. “పరో పురిసో”తి ఏవంభూతో అత్తో మమత్తాయ రితో, తస్స వసీన మయ్ఘం సబ్బం సిజ్ఞతీతి ఏవం ఏకచ్చదిట్టిగతికపరికప్పితవసీన పరం అత్తానం తశ్చ అత్తనో కిశ్చానభూతం న పస్సతీతి దస్సేన్తో “న చ క్వచనీ”తిఆదిమాహ. ఏత్థ చ నాహం క్వచనీతి సకలత్తనో అభావం పస్సతి. న కస్సచి కిశ్చానతస్మిన్తి సకలత్తనో ఏవ కస్సచి అనత్తనియతం పస్సతి. న చ మమాతి ఏతం ద్వయం యథాసజ్ఞ్యం సమ్మన్దితబ్బం. అత్థీతి పచ్చేకం. న చ క్వచని పరస్స అత్తా అత్థీతి పరస్స అత్తనో అభావం పస్సతి. తస్స పరస్స అత్తనో మమ కిశ్చానతా న చత్థీతి పరస్స అత్తనో అనత్తనియతం పస్సతి. ఏవం అజ్ఞత్తం, బహిద్ధా చ ఖద్ధానం అత్తత్తనియసుజ్ఞాతా సుద్ధసజ్ఞారపుజ్ఞాతా చతుకోటికసుజ్ఞాతాపరిగ్గణ్ణానీన దిట్టా హోతి. తేన వుత్తం “ఏవమయ”న్తిఆది.

౭౬౧. “ఛహాకారేహి”తిఆదినా నిద్దేసాదీసు తత్త తత్త ఆగతే పకారే సుజ్ఞాతానుపస్సనాయ పరిబ్రూహానం సజ్గహేత్వా దస్సేతి. తత్త ఛహాకారేహితి ఛహి గహణాకారేహి, గహేతబ్బాకారేహి వా. నిచ్చేనాతి “నిచ్చో”తి పరికప్పితేన అత్తనా వా అజ్ఞోన వా కేనచి. నిచ్చేనాతి వా నిచ్చభావేన. ధువాదయో “నిచ్చో”తి గహితస్సేవ గహేతబ్బాకారా. తబ్బిభాగేన హి ఇమస్స ఛక్కుతా. తత్త నిచ్చతా నామ కూటట్టతా. ధువభావో ధిరతా. సదా భావితా సస్సతతా. నిబ్బికారతా అవిపరిణామధమ్మతా. యావ జరామరణాతి పేయ్యాలం అకత్వా పరియోసానపదమేవ దస్సేతి.

౭౬౨. న సారన్తి అసారం, నత్తి ఏతస్స సారన్తి నిస్సారం. సారతో అపగతం, సారం వా తతో అపగతన్తి సారాపగతం. కేచి పనేత్థ “నిచ్చసారసారేన వా సుఖసారసారేన వా అత్తసారసారేన వా”తి పాళీతి అధిప్పాయేన “అసారం నిస్సారం సారాపగత”న్తి పదత్తయం ఏకో సుజ్ఞాతాపరిగ్గహాకారో, అజ్ఞాథా సత్తేవ ఆకారా సియుం, న అట్టాతి వదన్తి. అపరే పన “సుభసారసారేనాతిపి పాళీయం అత్థీతి ‘అసారం నిస్సారం సారాపగత’న్తి ఇదం పదత్తయం ‘నిచ్చసారసారేనా’తిఆదీసు పచ్చేకం యోజేతబ్బ”న్తి వదన్తి. సేతవచ్చోతి సేతవరుణకో. “మినరుక్ఖో”తిపి వదన్తి. పాళిభద్దకోతి కింసుకో.

౭౬౩. నిచ్చసారాదీనం అభావతో రిత్తతో పస్సతి. పరిత్తతో, లామకత్తా వా తుచ్చతో. అత్తసారాభావేన సుజ్ఞతో. సయం అనత్తతాయ అనత్తతో. ఇస్సరియస్స అభావతో, కేనచి ఇస్సరియం కారేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యతాయ చ అనిస్సరియతో. ఫేణపిణ్ణేన భాజనాదిం కాతుకామస్స వియ రూపస్స నిచ్చతాదిం కాతుకామస్స తం న సిజ్ఞతి, సకఇచ్ఛావసేన వా కాచి కిరియా నత్థీతి అకామకారియతో. “ఏవం రూపం హోతు, మా ఏవ”ని అలబ్భనీయతో. సయం అజ్ఞాస్స వసే న వత్తతి, నాపి అజ్ఞాం అత్తనో వసే వత్తేతీతి అవసవత్తకతో. యస్మిం సంతానే సయం తస్స పరో వియ అవిధేయ్యతాయ పరతో. కారకాది వియ కారణేహి, ఫలేన చ వివిత్తతో. న హి కారణేన ఫలం, ఫలేన వా కారణం సగబ్బం తిట్థతి. ఏస నయో వేదనాదీసుపి.

౭౬౪. రూపం న సత్తోతిఆదీసు యో లోకవోహరేన సత్తో, రూపం సో న హోతీతి అయమత్తో ఇథ నాధిప్పేతో తస్సాపుత్తసిద్ధత్తా. న హి లోకో రూపమత్తం “సత్తో”తి వోహరతి, బాహిరకపరికప్పేతో పన అత్తా “సత్తో”తి అధిప్పేతో. సో హి తేహి రూపాదీసు సత్తవిసత్తతాయ పరేసం సజ్ఞాపనట్టేన “సత్తో”తి వుచ్చతి, రూపం సో న హోతీతి అత్తో. సుజ్ఞతాపరిగ్గణ్ణనత్తోతన్తి. ఏస నయో న జీవోతిఆదీసుపి. తత్త జీవనట్టేన జీవో. నరనట్టేన నేతుభావేన నరో. “అహమస్మీ”తి మానుప్పత్తిట్టానతాయ మానో ఏత్త వాతి పవత్తతీతి మానవో. థియతి ఏత్త గబ్బోతి ఇత్థి. పధానభావేన పురి సేతీతి పురిసో. ఆహితో అహంమానో ఏత్తాతి అత్తా. పచ్చత్తం తస్స తస్స అహంకారవత్తుతాయ “అహ”ని చ దిట్టిగలికేహి అత్తా వుచ్చతి, రూపం పన తాదిసం న హోతీతి సుజ్ఞతాపరిగ్గణ్ణనవిధిం దస్సేతుం “రూపం న సత్తో”తిఆది వుత్తం. తస్మా అట్టహాపి పదేహి రూపస్స అత్తసుజ్ఞతావ దస్సితా. ఇతరేహి చతూహి తస్స కిఞ్చనతాభావో. తత్త న మమాతి మయ్యం అత్తనో సంతకం న హోతి, తథా అజ్ఞాస్స అత్తనో సంతకం న హోతి, కస్సచిపి అత్తనో సంతకం న హోతి అత్తనోయేవ అభావతో. “న అత్తనియ”ని పదేన పకాసితో ఏవత్తో పరియాయంతరేహి తీహిపి పదేహి పకాసితో. ఏస నయో వేదనాదీసుపి.

౭౬౫. హేట్థా కలాపసమ్మసనస్స దళ్ళభావాయ పుత్తసమ్మసననయాపి సుజ్ఞతానుపస్సనాయ దళ్ళభావాయ సంవత్తన్తీతి దస్సేన్తో “తీరణపరిజ్ఞావసేనా”తిఆదిమాహ. తత్త భయస్స అహింసనేన అసరణతో. “సరణ”ని గహేతుం అయుత్తతాయ అసరణీభూతతో. “అనస్సాదతో”తి ఇదం పాళియం నత్తి. సతి చ తేచత్తాలీస ఆకారా సియుం. రూపప్పవత్తియం సబ్బాదీనవూపలద్ధియా ఆదీనవతో. “సముదయతో అత్తజ్ఞమతో”తి ఇదం ద్వయం యథా అనిచ్చతో దస్సనం పనాళికాయ, నిచ్చసారవిరహాదీపసేన వా సుజ్ఞతావిభావనం హోతి, ఏవం సుజ్ఞతావిభావనన్తి కత్వా వుత్తం. తథా “యం ఖో రూపం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సుఖం సోమనస్సం, అయం రూపస్స అస్సాదో”తి (సం. ని. ౩.౨౬) దస్సనం పచ్చయపచ్చయుప్పన్నతావిభావనేన సుజ్ఞతావిభావనం. “యం రూపం అనిచ్చం దుక్ఖం విపరిణామధమ్మం, అయం రూపస్స ఆదీనవో”తి (సం. ని. ౩.౨౬) చ దస్సనం నిచ్చతాదిసుజ్ఞతాభావనతో. తథా “యో రూపే ఛన్దరాగవినియో ఛన్దరాగప్పహానం, ఇదం రూపస్స నిస్సరణ”ని ఏవం సముదయాదిదస్సనానం, ఇతరేసఞ్చ యథారహం సుజ్ఞతానుపస్సనానుట్టాహనతా దట్టబ్బా. యం పన ఆదీనవతో దస్సనం, పుట్టే వత్తాపి పున వచనం అస్సాదపటిక్ఖేపతో దస్సనం సన్ధాయ వుత్తన్తి వేదితబ్బం. సేసం హేట్థా వుత్తనయమేవ. వేదనాదీసుపి ద్వాచత్తాలీస ఆకారా నేతబ్బాతి ఆహ “వేదనం...పే... విజ్ఞాణం అనిచ్చతో...పే... నిస్సరణతో పస్సతీ”తి.

వుత్తమ్మి చ నిద్దేసే ఏతం సుజ్ఞతాపరిగ్గణ్ణనకథాసన్దస్సనం “అసుకాయ పాళియా అయం నిద్దేసో”తి దస్సనత్తం, తస్స ఫలసన్దస్సనత్తఞ్చ.

౭౬౬. ఏవం తీరణపరిష్కారవసేన పచ్చేకం ఖన్దేసు ద్వాచత్తాలీసాయ ఆకారేహి సుజ్ఞాతం పరిగ్రహేత్వాపి
 తివిధానుపస్సనావసేనేవ భావనం అనుయుజ్ఞాంతస్స సజ్ఞారుపేక్షాజాణుప్పత్తితి దస్సేన్తో “ఏవం సుజ్ఞాతో”తిఆదిమాహ. తత్త
 పరిగ్రణ్ణాన్తోతి సమ్మసన్తో. భయశ్చ నన్దిశ్చ విప్పహాయాతి అజ్ఞుపేక్షకతాయ సజ్ఞారానం విపత్తిం నిస్సాయ
 ఉప్పజ్జనకభయశ్చోవ తేసం సమ్మత్తిం నిస్సాయ ఉప్పజ్జనకపీతిశ్చ పజహిత్యా. అథ వా భయతుపట్టానవసేన
 ఉప్పజ్జనకజాణభయశ్చ సమ్మసనవసేన ఉప్పజ్జనకపీతిసజ్ఞాతం నన్దిశ్చ పహాయ. న హి సబ్బసో సుజ్ఞాతాయ దిట్టాయ
 భయనన్దీనం అవసరో అత్తి, అథ ఖో ఉపేక్షావ సణ్ణాతి. తేనాహ “సజ్ఞారేసు ఉదాసీనో హోతి”తి. తత్త యేన మిచ్ఛాగాహేన
 అనుదాసీనతా సియా, తదభావం దస్సేన్తో “అహన్తి వా మమన్తి వా న గణ్ణాతీ”తి ఆహ. ఇదానిస్స ఉదాసీనతాయ ఉపమం
 దస్సేన్తో “విస్సట్టభరియో వియ పురిసో”తిఆదిమాహ.

తత్త అనుదాసీనతాపుబ్బికా ఉదాసీనతా వుచ్చమానా ఇథ ఓపమ్మత్థం ఫరతీతి దస్సేతుం “ఇట్టా కన్తా”తిఆది వుత్తం.
 అతివియ నం మమాయేయ్య ఇత్థీనం సారేయ్యకూటేయ్యవజ్జేయ్యాదీనం అజాననతో. ముఞ్చేతుకామో హుత్వాతి
 ముఞ్చేతుకామోవ హుత్వా, తం విస్సజ్జేయ్య నిరపేక్షతాయ వసేనేవాతి అధిప్పాయో. అయం యోగావచరో.
 ముఞ్చేతుకామతాయ ఉద్ధం యావ సజ్ఞారుపేక్షాజాణం న ఉప్పజ్జతి, తావ పవత్తా విపస్సనా పటిసజ్ఞానుపస్సనా ఏవాతి
 ఆహ “పటిసజ్ఞానుపస్సనాయ సజ్ఞారే పరిగ్రణ్ణాన్తో”తి.

పతిలీయతీతి ఏకపస్సేన నిలీయతి నిలీనం వియ హోతి. పతికుటతీతి సజ్గచతి. పటివట్టతీతి వివట్టతి. న
 సమ్మసారియతీతి న విసరతి, అభిరతివసేన న పక్ఖన్దతీతి అత్తో.

ఇచ్చస్సాతి ఇతి ఏవం అస్స యోగినో.

౭౬౭. తిక్ఖవిసదసూరభావేన సజ్ఞారేసు అజ్ఞుపేక్షనే సిజ్ఞమానే తం పనేతం సజ్ఞారుపేక్షాజాణం అనేకవారం పవత్తమానం
 పరిపాకగమనేన అనులోమజాణస్స పచ్చయభావం గచ్ఛంతం నిబ్బానం సంతతో పస్సతి నామ. తథాభూతశ్చ సబ్బం
 సజ్ఞారప్పవత్తం విస్సజ్జేత్వా నిబ్బానమేవ పక్ఖన్దతి నామ. తయిదం ఇథ జాణం అనులోమగోత్రభుజాణేహి సద్ధిం ఏకత్తం
 నేత్వా వుత్తం ఏకత్తనయవసేన . నో చే నిబ్బానం సంతతో పస్సతీతి తావ సజ్ఞారుపేక్షాజాణస్స అపరిపక్కతమేవాహ.
 సముద్ధం తరన్తితి సాముద్ధికా, సంయత్తికా. దిసాజాననకో కాకో దిసాకాకో, లక్ఖణమత్తశ్చోతం యో కోచి తాదిసో సకున్తో
 వేదితబ్బో. విదేసన్తి అదేసం సముద్ధే అపరిచితట్టానం. అనుగన్తాతి అను అను గన్తాతి.

తయిదం విపస్సనాజాణం. పిట్టం వట్టయమానం వియాతి ధూలధూలతో వివేచనవసేన నిర్ఫోటియమానం సణ్ణం
 సణ్ణం పిట్టచుణ్ణం వియ. నిబ్బట్టితకప్పాసన్తి నిబ్బట్టితబీజం కప్పాసం. విహనమానం వియాతి ధనుకేన విహజ్ఞామానం
 వియ. ఉపమాద్వయేనపి పునప్పునం సమ్మసనేన విపస్సనాజాణస్స సుఖుమతరభావాపత్తిమాహ. యథా యథా హి
 విపస్సనాభావనాబలేన తిక్ఖా, విసదా, సూరా చ హోతి, తథా తథా సుఖుమతరాపి హోతీతి. సజ్ఞారవిచినేతి పవిచయస్స
 సిఖాప్పత్తతాయ సజ్ఞారేసు వియ తేసం విచినేపి ఉదాసీనం హుత్వా తివిధానుపస్సనావసేన తిట్టతి పకారస్తరస్స
 అభావతో. “సత్తథా అట్టారసథా”తిఆదినా విభత్తాపి హి అనుపస్సనాపకారా అనిచ్ఛానుపస్సనాదీస్సేవ తీసు అన్తోగధాతి
 మత్తకప్పత్తా విపస్సనా తాసం ఏవ వసేన తిట్టతి.

౭౬౮. తత్రాతి తస్మిం విమోక్షముఖభావాపజ్ఞనే, అరియపుగ్గలవిభాగపచ్చయత్తే చ. ఇదం విపస్సనాజ్ఞాణం. తిణ్ణం ఇన్ద్రియానన్తి సద్ధిన్ద్రియసమాధిన్ద్రియపజ్ఞాన్ద్రియానం. ఆధిపతేయ్యవసేనాతి సమ్మయుత్తధమ్మానం అధిపతిభావవసేన. అనిచ్ఛానుపస్సనాబహులస్స హి సద్ధిన్ద్రియం బలవం హోతి, దుక్ఖానుపస్సనాబహులస్స సమాధిన్ద్రియం, అనత్తానుపస్సనాబహులస్స పజ్ఞాన్ద్రియన్తి తిస్సన్నం అనుపస్సనానం వసేన బలవతరభావం పత్తాని ఇమాని తీణి ఇన్ద్రియాని విమోక్షముఖభావం ఆపాదేన్నీతి ఆహ “తివిధానుపస్సనా...పే.... ఆపజ్జతి నామా”తి. తివిధవిమోక్షముఖభావన్తి ఏత్త కే పన తయో విమోక్షా, కాని వా తీణి విమోక్షముఖానీతి అన్తోలీనే అనుయోగే విమోక్షముఖాధీనత్తా విమోక్షాధిగమస్స విమోక్షముఖాని తావ దస్సేన్తో “తిస్సో హి...పే.... వుచ్చన్తీ”తి వత్వా అయిచ్ఛా అత్తో పాళితో ఏవ విజ్ఞాయతీతి దస్సేన్తో “యథాహ”తిఆదిమాహ.

లోకనియ్యానాయాతి లోకతో నిక్ఖమనాయ, సత్తలోకస్స వా వట్టదుక్ఖతో నిక్ఖమనాయ. పరిచ్ఛేదపరివటుమతోతి ఉదయబ్బయవసేన పరిచ్ఛేదతో చేవ పరివటుమతో చ. సమనుపస్సనతాయాతి సమ్మదేవ అను అను పస్సనాయ సంవత్తన్తీతి సమ్మన్తో. అనిచ్ఛానుపస్సనా హి సజ్ఞారే ఆదితో ఉదయేన, అన్తతో వయేన పరిచ్ఛిన్నే పస్సతి. ఆదిఅన్తవన్తతాయ హి తే అనిచ్ఛాతి. అనిమిత్తాయ చ ధాతుయాతి సబ్బసజ్ఞారనిమిత్తవిరహతో “అనిమిత్తా”తి లద్ధనామాయ అసజ్ఞతాయ ధాతుయా. చిత్తసమ్మక్ఖన్తనతాయాతి పరిచ్ఛిన్ద్రిత్వా అనులోమజ్ఞాణాదిభావేన సమ్మదేవ అధిచిత్తస్స అనుపవిననత్తాయ. అప్పణిహితాయాతి రాగపణిధిఆదీనం అభావేన “అప్పణిహితా”తి లద్ధనామాయ. సుజ్ఞతాయాతి అత్తసుజ్ఞతాయ “సుజ్ఞతా”తి లద్ధనామాయ.

గతిన్తి నిబ్బత్తిం. సజ్ఞారానం సభావవిభావనేన సంవేజియమానం చిత్తం సమ్మాపటిపత్తియం సముత్తేజితం నామ హోతీతి ఆహ “మనోసముత్తేజనతాయాతి చిత్తసంవేజనతాయా”తి. మమంకారేన అత్తనియసజ్ఞోతస్స వత్తునో సామిభూతో అత్తా పరమం పరామసీయతి, తతో అత్తనియన్తి ఆహ “నాహం, న మమాతి ఏవం అనత్తతో సమనుపస్సనతాయా”తి. తీణి పదానీతి పరిచ్ఛేదపరివటుమ, మనోసముత్తేజన, సమనుపస్సనపదానీతి వదన్తి, “సబ్బసజ్ఞారే”తిఆదీని పన తీణి వాక్యాని తీణి పదానీతి వేదితబ్బాని. తేనేవాతి అనిచ్ఛానుపస్సనాదీనం వసేన తేసం తిణ్ణం పదానం వుత్తత్తా ఏవ. పజ్ఞావిస్సజ్జనేతి “అనిచ్ఛతో మనసి కరోతో కథం సజ్ఞారా ఉపట్టహన్తీ”తి పజ్ఞాస్స విస్సజ్జనే.

౭౬౯. ఏవం విమోక్షముఖాని దస్సేత్వా ఇదాని విమోక్షే దస్సేతుం “కతమే పనా”తిఆది వుత్తం. అనిచ్ఛతో మనసి కరోన్తోతి అనిచ్ఛానుపస్సనం అనుయుజ్జన్తో. అధిమోక్షబహులోతి సద్ధిన్ద్రియబహులో. యస్స విసేసతో అనిచ్ఛానుపస్సనా తిక్ఖా సూరా హోతి, తస్స సద్ధిన్ద్రియం అధిమత్తం హోతి. “అనిచ్ఛా సజ్ఞారా”తి హి ఆదితో సద్ధామత్తకేన పటిపజ్జిత్వా విపస్సనాయ ఉక్కుంసగతాయ తరుపల్లవాదీసు వియ మణికనకాదీసుపి తేసం అనిచ్ఛతం సాతిసయం పచ్చక్ఖతో పస్సతో “సమ్మాసమ్మద్ధో వత సో భగవా”తి సత్థరి సద్ధా బలవతీ పవత్తతీతి సో అధిమోక్షబహులో, అధిమత్తసద్ధో చ హోతి. తస్స అనిచ్ఛానుపస్సనాబహులతాయ అనిచ్ఛాకారతో వుట్టానం హోతీతి సో “అనిమిత్తం విమోక్షం పటిలభతీ”తి వుత్తం. పస్సద్ధిబహులోతి దుక్ఖానుపస్సనం అనుయుజ్జన్తో “దుక్ఖా సజ్ఞారా, తప్పటిపక్ఖతో సుఖో నిరోధో”తి చ మనసికారవసేన నిబ్బానస్స సన్తపణీతసుఖభావం అధిముచ్చన్తో అభిణ్ణం పీతిపామోజ్జనమాయోగతో పస్సద్ధిబహులో హోతి. తతో చ అధిమత్తసమాధిన్ద్రియపటిలాభేన రాగపణిధియా దూరీభావతో అప్పణిహితవిమోక్షసమధిగమో హోతీతి వుత్తం “దుక్ఖతో... పే.... పటిలభతీ”తి. వేదబహులోతి అనత్తానుపస్సనం అనుయుజ్జన్తో అత్తసుజ్ఞతాయ నిపుణజ్ఞాణవిసయత్తా

జాణబహులో హోతి. తతో చ అధిమత్తపశ్చాద్ధైస్త్రియపటిలాభేన మోహస్స దూరీభావతో సుజ్ఞాతవిమోక్షసమధిగమో హోతీతి ఆహ “అనత్తతో...పే.... పటిలభతీ”తి.

యో అనిచ్ఛానుపస్సనాయ నిమిత్తవసేన సజ్ఞారే పరిగ్రహేత్వా విపస్సనం అనుయుజ్ఞాన్తో యత్థ ఇదం సజ్ఞారనిమిత్తం సబ్బసో నత్తి, తం “అనిమిత్తం నిబ్బాన”న్తి అనిమిత్తాకారేన అధిముచ్చన్తో వుట్టానగామినిమగ్గేన ఘటేతి. తస్స మగ్గో అనిమిత్తతో నిబ్బానం సచ్చికోరీతీతి వుచ్చతీతి ఆహ “అనిమిత్తాకారేన నిబ్బానం ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తో అరియమగ్గో”తి. స్వామం నిబ్బానస్స అనిమిత్తాకారో నేవ మగ్గేన కతో, న విపస్సనాయ, అథ ఖో సభావసిద్ధో. తదారమ్మణతాయ చ మగ్గో అనిమిత్తోతి వుచ్చతీతి దస్సేన్తో ఆహ “అనిమిత్తాయ ధాతుయా ఉప్పన్నత్తా అనిమిత్తో”తి. యో దుక్ఖానుపస్సనావసేన పణిధియా దూరీభావకరణేన అప్పణిహితం అధిముచ్చన్తో, యో అనత్తానుపస్సనావసేన అత్తూపలద్ధియా దూరీభావకరణేన సుజ్ఞాతం అధిముచ్చన్తోతి చ ఆదినా యోజేతబ్బం. తేనాహ “ఏతేనేవ నయేనా”తిఆది.

౭౭౦. యది అరియమగ్గో తివిధమ్మి విమోక్షనామం లభతి, అథ కస్మా అభిధమ్మే విమోక్షద్వయమేవ ఆగతన్తి చోదనం సన్ధాయాహ “యం పనా”తిఆది. తత్థ తన్తి అభిధమ్మే విమోక్షద్వయవచనం. నిప్పరియాయతో విపస్సనాగమనం సన్ధాయాతి ఉజ్జకమేవ విపస్సనతో మగ్గస్స నామాగమనం సన్ధాయ వుత్తం. కస్మా? అనిమిత్తవిపస్సనా ఆగమనీయట్టానే రత్వా అత్తనో మగ్గస్స నామం దాతుం న సక్కోతి. కామం సుత్తే “అనిమిత్తాన్తా భావేహి, మానానుసయముజ్జహో”తి (సు. ని. ౩౪౪) అనిమిత్తవిపస్సనా కథితా, సా పన నిచ్చనిమిత్తధువనిమిత్తలత్తనిమిత్తాని ఉగ్గాటేన్తీపి సయం నిమిత్తధమ్మేసు ఏవ చరతీతి సనిమిత్తావ హోతీతి. అపిచ అభిధమ్మో నామ పరమత్తదేసనా, అనిమిత్తమగ్గస్స చ పరమత్తతో హేతువేకల్లమేవ. అనిచ్ఛానుపస్సనావసేన హి అనిమిత్తవిమోక్షో కథితో. తత్థ చ సద్ధిన్ద్రియం అధిమత్తం హోతి, తం అరియమగ్గే ఏకజ్ఞమ్మి న హోతి, అమగ్గజ్ఞత్తా అత్తనో మగ్గస్స నామం దాతుం న సక్కోతి. ఇతరేసు దుక్ఖానుపస్సనాయ వసేన అప్పణిహితవిమోక్షో, అనత్తానుపస్సనాయ వసేన సుజ్ఞాతవిమోక్షో.

తేసు అప్పణిహితవిమోక్షేన సమాధిన్ద్రియం, సుజ్ఞాతవిమోక్షేన పశ్చాద్ధైస్త్రియం అధిమత్తం హోతీతి తాని అరియమగ్గస్స అజ్ఞత్తా అత్తనో మగ్గస్స నామం దాతుం సక్కోన్తి, న అనిమిత్తమగ్గో తదభావతోతి కేచి. యే పన వదన్తి “అనిమిత్తమగ్గో ఆగమనతో నామం అలభన్తోపి సగుణతో చ ఆరమ్మణతో చ నామం లభతీ”తి, తేసం మతేన అప్పణిహితసుజ్ఞాతమగ్గాపి సగుణతో ఏవ, ఆరమ్మణతో ఏవ చ నామం లభేయ్యన్తి? తం అయుత్తం. కస్మా? మగ్గో హి ద్వీహి కారణేహి నామం లభతి సరసతో చ పచ్చనీకతో చాతి, సభావతో చ పటిపక్ఖతో చాతి అత్తో. అప్పణిహితమగ్గో హి రాగపణిధిఆదీహి విముత్తో, సుజ్ఞాతమగ్గో రాగాదీహి సుజ్ఞో ఏవాతి తే సరసతో నామం లభన్తి. తథా అప్పణిహితమగ్గో పణిధిస్స పటిపక్ఖో, సుజ్ఞాతమగ్గో అత్తాభినివేసస్స ఏవాతి తే పచ్చనీకతో నామం లభన్తి, అనిమిత్తమగ్గో పన రాగాదినిమిత్తానం, నిచ్చనిమిత్తాదీనం వా అభావేన సరసతో ఏవ నామం లభతి, నో పచ్చనీకతో. న హి సో సజ్ఞారనిమిత్తారమ్మణాయ అనిచ్ఛానుపస్సనాయ పటిపక్ఖో, సా పనస్స అనులోమభావే రితాతి సబ్బధాపి అభిధమ్మపరియాయేన అనిమిత్తమగ్గో న లబ్భతి. తేన వుత్తం “తం నిప్పరియాయతో విపస్సనాగమనం సన్ధాయా”తి.

యస్మా సుత్తన్తపరియాయేన అనిమిత్తమగ్గో లబ్భతి. వుట్టానగామినీ హి విపస్సనా యం యం సమ్మసన్తి వుట్టానం గచ్చతి, తస్స తస్స వసేన ఆగమనీయట్టానే రత్వా అత్తనో మగ్గస్స నామం దేతి, తత్థ అనిచ్చతో వుట్టహన్తస్స మగ్గో అనిమిత్తో హోతి, దుక్ఖతో వుట్టహన్తస్స అప్పణిహితో, అనత్తతో వుట్టహన్తస్స సుజ్ఞాతో, తస్మా సుత్తన్తసంవణ్ణనా ఏసాతి కత్వా

ఇద తయోపి విమోక్షా ఉద్ధటా. యం పన పటిసమ్మిదామగ్గే అభినివేసనిమిత్తపణిధిముఞ్చనం ఉపాదాయ తిస్సన్నమ్మి అనుపస్సనానం తదాగమనవసేన తదన్వయస్స మగ్గస్స చ సుఞ్ఞతవిమోక్షాదిభావో నిద్దిట్టో, తస్స పరియాయభావే వత్తబ్బమేవ నట్టితి దస్సేతుం “విపస్సనాఞాణం హి”తిఆది వుత్తం. విపస్సనాఞాణం పటిసమ్మిదామగ్గే “అప్పణిహితో, విమోక్షో”తి చ కిఞ్చాపి వుత్తంతి సమ్మన్దో.

అనిచ్ఛానుపస్సనాఞాణంతి “అనిచ్ఛా సఙ్ఖారా”తి అనుపస్సనావసేన పవత్తజాణం. నిచ్చతో అభినివేసం ముఞ్చతీతి “తే నిచ్ఛా”తి నిచ్ఛాకారతో పవత్తమిచ్ఛాభినివేసవిద్ధంసనవసేన, తదన్వయం పన మగ్గజాణం సముచ్చేదవసేన ముఞ్చతి. ఇతీతి తస్మా. అనిచ్ఛాభినివేసతో రిత్తతాయ, విముత్తతాయ చ సుఞ్ఞతో విమోక్షో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో.

తంతి తివిధం విపస్సనాఞాణం. తత్త యస్స పరియాయతో, యస్స చ నిప్పరియాయతో నామలాభో, తం దస్సేతుం “సఙ్ఖారనిమిత్తస్సా”తిఆది వుత్తం. న నిప్పరియాయేన, అథ ఖో పరియాయేనాతి అత్తో. తస్మాతి నిప్పరియాయకథాభావతో. విమోక్షద్వయమేవ వుత్తం అభిధమ్మేతి అధిప్పాయో. ఏత్థాతి ఏతస్మిం విపస్సనాధికారే. “తివిధవిమోక్షముఖభావం ఆపజ్జిత్వా”తి ఏతస్మిం వా ఉద్దేసవచనే.

౭౭౧. తేసం విభాగాయాతి తేసం యథావుత్తానం సత్తన్నం అరియపుగ్గలానం సద్ధానుసారిఆదిభావేన విభత్తసభావతాయ.

౭౭౨. సద్ధిన్త్రియం పటిలభతీతి సద్ధానుసారిభావితాకారణభూతం అధిమత్తం సద్ధిన్త్రియం పటిలభతి. అధిమోక్షబహులతాయ, సద్ధిన్త్రియాధిమత్తతాయ చ కారణం హేట్టా వుత్తమేవ. అపిచ అయమేత్థ సఙ్ఘేపత్తో – అనిచ్ఛాకారసల్లక్షణస్స సద్ధాభిబుద్ధియా ఉపనిస్సయభావతో తదన్వయే మగ్గే సద్ధా తిక్ఖతరా హోతి, తేన అట్టమకో సద్ధానుసారీ నామ హోతి. సేసేసు సత్తసు రానేసూతి పరమఫలతో పట్టాయ యావ అగ్గఫలా సత్తసు రానేసు. “సత్తసు రానేసూ”తి కస్మా వుత్తం, నను సేసేసు ఛసు రానేసు సద్ధావిముత్తో, అగ్గఫలే పన సచాయం అరూపజ్ఞానలాభీ, ఉభతోభాగవిముత్తో హోతి, నో చే అరూపజ్ఞానలాభీ, పజ్ఞావిముత్తో, న సద్ధావిముత్తో. అభిధమ్మే హి –

“కతమో చ పుగ్గలో సద్ధావిముత్తో? ఇధేకచ్చో పుగ్గలో ‘ఇదం దుక్ఖ’న్తి యథాభూతం పజానాతి, ‘అయం దుక్ఖసముదయో’తి, ‘అయం దుక్ఖనిరోధో’తి, ‘అయం దుక్ఖనిరోధగామినీ పటిపదా’తి యథాభూతం పజానాతి. తథాగతప్పవేదితా చస్స ధమ్మా పజ్ఞాయ దిట్టా హోన్తి, పజ్ఞాయ చస్స దిస్సా ఏకచ్చే ఆసవా పరిక్ఖీణా హోన్తి, నో చ ఖో యథాదిట్టిప్పత్తస్స. అయం వుచ్చతి పుగ్గలో సద్ధావిముత్తో”తి (పు. ప. ౨౦౮) –

ఏకచ్ఛాసవపరిక్ఖయవచనతో సద్ధావిముత్తస్స సేక్ఖభావో విజ్ఞాయతి, న అసేక్ఖభావో. అట్టకథాయఞ్చ “ద్వే ధురాని, ద్వే అభినివేసా, ద్వే సీసానీ”తి వచనతో నత్తి అరహతో సద్ధావిముత్తతాతి? సచ్చమేతం నిప్పరియాయతో. నిప్పరియాయకథా హి అభిధమ్మో, ఇద పన పరియాయేన ఏవం వుత్తం. యది పరియాయతో అరహతో సద్ధావిముత్తతా, కో పన సో పరియాయో? సద్ధావిముత్తన్వయతా. యో హి అగ్గమగ్గక్షణే సద్ధావిముత్తో హోతి, సో అగ్గఫలక్షణేపి తదన్వయతాయ సద్ధావిముత్తోతి పటిసమ్మిదామగ్గే పరియాయేన వుత్తోతి ఇధాపి తథేవ వుత్తం. అథ వా సద్ధావిముత్తసదిసతాయ అరహో సద్ధావిముత్తో. కా పనేత్థ సదిసతా? యథా సద్ధావిముత్తస్స సేక్ఖస్స కిలేసక్ఖయో కుణ్ఠేన అసినా కదలిచ్చేదసదిసో “నో చ ఖో

యథాదిట్టిప్పత్తసాన్తి"తి వచనతో, ఏవం తదన్వయస్సాపి అరహతోతి అయమేత్థ సదిసతా. కిం పన నేసం కిలేసపహానే నానత్తం అట్టితి? నత్తి. అథ కస్మా సద్ధావిముత్తో దిట్టిప్పత్తం న పాపుణాతీతి? ఆగమనీయనానత్తేన. దిట్టిప్పత్తో హి ఆగమనమ్హి కిలేసే విక్ఖమ్పేన్నో అప్పకసిరేన అకిలమన్తో విక్ఖమ్పేతుం సక్కోతి, సద్ధావిముత్తో కిచ్చేన కసిరేన విక్ఖమ్పేతుం సక్కోతి. అపిచ పజ్ఞాయపి నేసం వేమత్తతా. సా చ యావతికా లబ్భతేవాతి వదన్తి. ఏవజ్ఞా కత్వా పరమమగ్గాదీసు సతిపి ఇన్ద్రియసమత్తే సద్ధాదీనం తిక్ఖతావచనమ్హి సమత్థితం హోతి.

౭౭౩. సోతి దుక్ఖతో వుట్టితో. సబ్బత్థాతి అట్టసుపి రానేసు. నను చ అట్టకథాయం “ద్వే ధురానీ”తి నియమితత్తా పరమమగ్గక్షణే సద్ధానుసారీ వా సియా, ధమ్మానుసారీ వా? ఇథ న సద్ధానుసారీ యుత్తో, కాయసక్ఖితాపి అరహతో నత్తి. అభిధమ్మే హి -

“కతమో చ పుగ్గలో కాయసక్ఖీ? ఇథేకచ్ఛో పుగ్గలో అట్ట విమోక్షే కాయేన పుసిత్యా విహరతి, పజ్ఞాయ చస్స దిస్సా ఏకచ్ఛే ఆసవా పరిక్ఖిణా హోన్తి. అయం వుచ్చతి పుగ్గలో కాయసక్ఖీ”తి (పు. ప. ౨౦౮) -

ఏకచ్ఛాసవపరిక్ఖయవచనతో కాయసక్ఖినో సేక్ఖభావోవ విజ్ఞాయతీతి? సచ్చమేతం నిప్పరియాయతో, ఇథ పన పరియాయేన వుత్తం. కో పన సో పరియాయోతి? కాయసక్ఖిసదిసతా. ఉపచారరూపజ్ఞానసమాధితో హి సాతిసయం అరూపసమాధిసమ్మస్సం లద్ధా నిబ్బత్తితి ఏకచ్ఛాసవపరిక్ఖయం ఉపాదాయ “కాయసక్ఖీ”తి వత్తబ్బపుగ్గలేన సాతిసయసమాధిసమ్మస్సతదధిట్టానాసవపరిక్ఖయసామజ్ఞం అపేక్షిత్యా కాయసక్ఖీ వియ కాయసక్ఖీతి అరహ పటిసమ్మిదామగ్గే వుత్తోతి ఇథాపి తమేవ నయం గహేత్వా అరహతోపి కాయసక్ఖితా వుత్తా. సుత్తంతసంవణ్ణా హేసాతి. నిప్పరియాయేన పన పరమఫలతో పట్టాయ ఛసు రానేసు కాయసక్ఖీ నామ హోతి, సో చ ఖో అట్టసమాపత్తిలాభీ, న విపస్సనాయానికో సుక్ఖవిపస్సకో, ఉపచారమత్తలాభీ, రూపజ్ఞానమత్తలాభీ వా. పస్సద్ధిబహులోతి చ పస్సద్ధిసేసేన సమాధి వుత్తోతి సాతిసయసమాధిలాభీ సమథయానికోవ అధిప్పేతో, సమథయానికస్సేవ చ కాయసక్ఖిభావో హేట్టా వుత్తో. అరూపజ్ఞానన్తి చతుబ్బిధం అరూపజ్ఞానం. తత్థి పన ఏకమ్హి లద్ధా అరహత్తం పత్తో ఉభతోభాగవిముత్తో ఏవ హోతితి ఇమమత్థం దస్సేతుం “అరూపజ్ఞాన”మిచ్చేవ వుత్తం, న “చత్తారి అరూపజ్ఞానానీ”తి. తేనాయం చతున్నం అరూపసమాపత్తినం, నిరోధసమాపత్తియా చ వసేన పజ్ఞావిధో హోతి. ఏస నయో కాయసక్ఖిమ్హిపి. ద్వీహి భాగేహి ద్వే వారే విముత్తోతి ఉభతోభాగవిముత్తో.

౭౭౪. పజ్ఞావతో నిపుణతరా, గమ్భీరా చ అత్థా పాకటా హుత్వా ఉపట్టహన్తీతి అనత్తతో మనసి కరోతో వేదబహులతా, పజ్ఞాన్ద్రియపటిలాభో చ వుత్తో. ధమ్మానుసారీ హోతి పజ్ఞాన్ద్రియస్స అధిమత్తత్తా. పజ్ఞా హి ఇథ “ధమ్మో”తి అధిప్పేతా “సచ్చం ధమ్మో ధితి చాగో”తిఆదీసు వియ (జా. ౧.౧.౨౭).

౭౭౫. యస్సా పాళియా వసేన ఇథ అరియపుగ్గలస్స సద్ధావిముత్తాదిభావో వుత్తో, తం పాళిం దస్సేతుం “వుత్తం హేత”న్తిఆది ఆరద్ధం, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

౭౭౬. “సద్ధిన్ద్రియస్స అధిమత్తత్తా సద్ధావిముత్తో”తి ఏవమాదిలత్థస్స సాధకం అపరమ్మి వుత్తం. “సద్ధహన్తో విముత్తో”తి ఏతేన సబ్బథా అవిముత్తస్స సద్ధామత్తేన విముత్తభావదస్సనేన సద్ధావిముత్తస్స సేక్ఖభావమేవ విభావేతి. సద్ధావిముత్తోతి

వా సద్ధాయ అధిముత్తోతి అర్థో.

పుట్టంతం సచ్చికతోతి పుట్టానం అనంతరం పుట్టన్తో, పుట్టానం అరూపజ్ఞానానం అనంతరో కాలోతి అధిష్ఠాయో, అచ్చంతంయోగే చేతం ఉపయోగవచనం, పుట్టానంతరకాలమేవ సచ్చికరణాపాయేన సచ్చికాతబ్ధం సచ్చికాసీతి వుత్తం హోతి. భావనపుంసకం వా ఏతం యథా “ఏకమన్త”న్తి (పారా. ౨). యో హి అరూపజ్ఞానేన రూపకాయతో, నామకాయేకదేసతో చ విక్లమృనవిమోక్షేన విముత్తో, తేన నిరోధసజ్ఞతో విమోక్షో ఆలోచితో పకాసితో వియ హోతి, న పన కాయేన సచ్చికతో, నిరోధం పన ఆరమ్మణం కత్వా ఏకచ్ఛేసు ఆసవేసు భేపితేసు తేన సో సచ్చికతోవ హోతి. తస్మా సో సచ్చికాతబ్ధం యథాఆలోచితం నామకాయేన సచ్చికాసీతి కాయసక్తీతి వుచ్చతి, న తు విముత్తో ఏకచ్ఛానం ఆసవానం అపరిక్షీణత్తా. దిట్టంతం పత్తోతి దస్సనసజ్ఞాతస్స సోతాపత్తిమగ్గజ్ఞాణస్స అనంతరం పత్తోతి వుత్తం హోతి. పరమఫలతో పట్టాయ హి యావ అగ్గమగ్గా దిట్టిప్పత్తోతి. “దిట్టియా పత్తో”తి వా పారో, చతుసచ్చదస్సనసజ్ఞాతాయ దిట్టియా నిరోధం పత్తోతి అర్థో. ఇమే చ సద్ధావిముత్తాదయో తయో పరమత్థతో అపరియోసితజ్ఞాణకిచ్ఛాతి తం నయం దస్సేతుం “సద్ధహన్తో విముచ్చతో”తిఆది వుత్తం. ఝానఫస్సన్తి సాతిసయం ఝానఫస్సం. తేన అరూపజ్ఞానఫస్సో సజ్ఞహితో హోతి.

“దుక్ఖా సజ్ఞారాతి జాతం హోతి”తి ఇమినా దుక్ఖసచ్చపటివేధమాహ, “సుఖో నిరోధోతి జాతం హోతి”తి ఇమినా నిరోధసచ్చపటివేధం. తదుభయేన చ సముదయమగ్గసచ్చపటివేధం నానంతరియకభావతో. “జాతం హోతి”తి ఇమినా దుతియమగ్గకిచ్ఛం, “దిట్టం హోతి”తి ఇమినా తతియమగ్గకిచ్ఛం, “విదితం హోతి”తి ఇమినా చతుత్థమగ్గకిచ్ఛం, “సచ్చికత”న్తి ఇమినా పరమఫలకిచ్ఛం, “పుసిత”న్తి ఇమినా సేసఫలద్వయకిచ్ఛం. ఇతి దిట్టిప్పత్తస్స మగ్గఫలజ్ఞాణబ్యాపారదస్సనాని ఇమాని పదానీతి వదన్తి.

౭౭౭. ఇతరేసూతి సద్ధానుసారిఆదిపదేసు. సద్ధం అనుసరతీతి ఆగమనీయట్థానే రితం సద్ధం అనుగచ్ఛతి. యథా సా తిక్ఖా సూరా అహోసి , మగ్గక్షణేపి తదనురూపమేవ పవత్తేతీతి అర్థో. సద్ధాయ వా అనుసరతీతి సద్ధాయ కారణభూతాయ సచ్చపటివేధస్స అనురూపం సరతి గచ్ఛతి, పటిపజ్జతీతి అర్థో. ద్వీహిపి అత్థవికప్పేహి సద్ధాయ అధిమత్తతంయేవ విభావేతి. ధమ్మానుసారీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. ఉభతోభాగవిముత్తోతి ద్వీహి భాగేహి ద్వే వారే విముత్తో, రూపకాయతో చ నామకాయతో చ విక్లమృనవసేన, సముచ్చేదవసేన చ విముత్తోతి అర్థో. అరూపజ్ఞానేన రూపకాయతో చ నామకాయేకదేసతో చ విముత్తో, అరియమగ్గేన నామకాయతో విముత్తోతి ఉభోహి భాగేహి ద్వే వారే విముత్తత్తా ఉభతోభాగవిముత్తో. పజానన్తో విముత్తోతి పరమజ్ఞానఫస్సేన వినా పరిజాననాదిప్పకారేహి చత్తారి అరియసచ్చాని జానన్తో పటివిజ్ఞన్తో తేసం కిచ్ఛానం మత్థకప్పత్తియా నిట్టితకిచ్ఛతాయ విసేసేన ముత్తోతి విముత్తో.

అయం పనేత్థ నిప్పరియాయతో సజ్ఞేపకథా - యస్స అనిచ్ఛాకారతో వుట్టానం హోతి, సో అధిమోక్ఖబహులో సద్ధిన్ద్రియస్స తిక్ఖభావేన పరమమగ్గక్షణే సద్ధానుసారీ నామ హోతి, మజ్ఞే ఛసు రానేసు సద్ధావిముత్తో. అగ్గఫలక్షణే పజ్ఞావిముత్తో నామ హోతి. తథా యస్స దుక్ఖాకారతో వుట్టానం హోతి, తస్స పస్సద్ధిబహులతాయ సమాధిన్ద్రియం అధిమత్తం హోతి దుక్ఖపనిసాయ సద్ధాయపి తిబ్బతరత్తా, ధురనియమతో చ. సోపి పరమమగ్గక్షణే సద్ధానుసారీ ఏవ హోతి, మజ్ఞే ఛసు రానేసు సద్ధావిముత్తో, అన్తే పజ్ఞావిముత్తో చ హోతి. యస్స పన అనత్తాకారతో వుట్టానం హోతి, సో వేదబహులో పజ్ఞాన్ద్రియస్స తిక్ఖభావేన పరమమగ్గక్షణే ధమ్మానుసారీ ఏవ హోతి, మజ్ఞే ఛసు రానేసు దిట్టిప్పత్తో, అన్తే పజ్ఞావిముత్తో ఏవ

హోతి. ఇమే పన న అటవిమోక్షలాభినో, అటవిమోక్షలాభీ పన పరమమగ్గక్షణే సద్ధానుసారీ వా ధమ్మానుసారీ వా సియా. మజ్జే ధను రానేసు కాయసక్ఖీ, పరియోసానే ఉభతోభాగవిముత్తోతి.

సఙ్ఖారుపేక్షాశాణం.

22౮. యం తం విమోక్షముఖభావం ఆపజ్జిత్వా సత్తలరియపుగ్గలవిభాగాయ చ పచ్చయో హోతీతి వుత్తం, తం పనేతం సఙ్ఖారుపేక్షాశాణం. పురిమేన శాణద్వయేనాతి ముఞ్చేతుకమ్యతాపటిసఙ్ఖానుపస్సనాశాణద్వయేన అత్తతో ఏకం, పవత్తిఆకారభేదతో నానన్తి అధిప్పాయో. యథావుత్తమత్తం అట్టకథాయ, పాళియా చ సాధేతుం “తేనాహూ”తిఆది వుత్తం. ముఞ్చేతుకమ్యతాముఞ్చనుపాయకరణశాణానిపి సఙ్ఖారేసు ఉదాసీనభావేనేవ పవత్తనతో సఙ్ఖారుపేక్షాసమశ్శానేవ హోన్తీతి వుత్తం “ఇదం సఙ్ఖారుపేక్షాశాణం ఏకమేవ తీణి నామాని లభతీ”తి. తేన సఙ్ఖారుపేక్షావోహరో ముఞ్చేతుకమ్యతాదిశాణసముదాయవిసయోతి దస్సేతి.

2౨౯. ఉప్పాదాదీనీతి ఉప్పాదపవత్తాదిఅపదేసేన వుత్తే సఙ్ఖారే. పరిచ్ఛజితుకామతాతి తప్పటిబద్ధధన్దరాగప్పహనేన విస్సజ్జితుకామతా. పటిసఙ్ఖానన్తి పునప్పునం తీరణం. ముఞ్చేత్వాతి నిరాలయభావాపత్తియా అపేక్షావిస్సజ్జనవసేన విస్సజ్జిత్వా. అవసానేతి తథాకరణస్స ఉత్తరకాలం. యావ నిబ్బానసమ్మక్ఖన్దనా న ఇజ్జతి, తావ విచిననేపి ఉదాసీనతాయ శాణస్స సన్తానవసేన పవత్తిం సన్ధాయాహ “అజ్ఞపేక్షనం సన్తిటనా”తి. ఏవన్తి అజ్ఞపేక్షనాకారసామశ్శతో “ముఞ్చేతుకమ్యతా చ సా సన్తిటనా చా”తి వుత్తాకారేన.

2౩౦. ఇమే ధమ్మాతి ఇమే శాణసఙ్ఖాతా ధమ్మా, శాణపరియాయో వా ఇధ ధమ్మ-సద్ధో, తస్మా ఇమాని శాణానీతి అత్తో. ఏకత్తాతి ఏకసభావా.

2౩౧. వుట్టానగామినీ హోతి వుట్టానగమనతో. సఙ్ఖారుపేక్షాదిశాణత్తయస్సాతి సఙ్ఖారుపేక్షానులోమగోత్రభుసశ్శోతస్స శాణత్తయస్స. కిచ్చవసేన పవత్తిటానవసేనపి లోకియశాణానం ఉపరి రితత్తా వుత్తం “ఉత్తమభావం పత్తత్తా”తి. నిమిత్తభూతతోతి విపస్సనాయ ఆరమ్మణభూతతో ఖన్ధపఞ్చకతో. తేనాహ “అభినివిటవత్థతో”తి. తశ్శో విపస్సనాయ గోచరకరణసఙ్ఖాతేన అభినివేసేన అభినివిటవత్థున్తి పవుచ్చతి. తం పనేతం ససన్తతిపరియాపన్నమ్మి పరతో దిట్టితాయ “బహిద్ధా”తి వుత్తం. తదేవ హి “బహిద్ధా సబ్బనిమిత్తానీ”తి తత్త తత్త వుచ్చతి. అజ్ఞత్తపవత్తతోతి ససన్తానే మిచ్చాదిట్టిపవత్తనఆదితో, తదనువత్తకకిలేసక్ఖన్దేహి చ. తశ్శో ససన్తతియం కిలేసప్పవత్తభావతో, తన్నిమిత్తం అసతి మగ్గభావనాయ ఉప్పజ్జనకఉపాదిన్నక్ఖన్దపవత్తభావతో చ తథా వుత్తం. వుట్టహానశ్చా నేసం ఆరమ్మణాకరణం, ఆయతిం అనుప్పత్తిధమ్మతాపాదనశ్చ. ఘటియతి అత్తనో అనన్తరమేవ మగ్గసముప్పత్తితో.

2౩౨. తత్తాతి తస్మిం “అభినివిటవత్థతో వుట్టహానతో”తి సజ్ఞేపవచనే. అజ్ఞత్తబహిద్ధా రూపారూపపపఞ్చక్షన్దలక్ఖణత్తయవసేన అయం మాలికా ఉద్దేసో. అజ్ఞత్తం అభినివిసిత్వాతి ససన్తతిపరియాపన్నేసు ఖన్దేసు విపస్సనం పట్టపేత్వా. “అజ్ఞత్తా వుట్టాతీ”తి ఇదం వుట్టానగామినియా అజ్ఞత్తధమ్మారమ్మణత్తా పరియాయతో వుత్తం, నిప్పరియాయతో పన మగ్గో సబ్బతోపి వుట్టాతి. బహిద్ధా వుట్టాతీతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. ఏకప్పహారేనాతి ఏకజ్ఞం, తం పన అజ్ఞత్తాదివిభాగం అకత్వా “యం కిఞ్చో సముదయధమ్మం, సబ్బం తం నిరోధధమ్మ”న్తి (దీ. ని. ౧.౨౯౮; సం. ని.

౨.౧౦౮౧; మహావం ౧౬; పటి. మం. ౨.౩౦) అవిభాగేన వుట్టానగామినియా పవత్తివసేన వేదితబ్బం, తయిదం సత్తు సమ్ముఖా దేసనానుసారేన ఇాణం పేసేన్తస్స ఇాణుత్తరస్స సమ్మవతీతి వదన్తి.

౭౮౪. సుద్ధఅజ్ఞత్తదస్సనమత్తేనేవ మగ్గవుట్టానం న హోతి మమంకారవత్తునోపి పరిజ్ఞోయ్యత్తా మగ్గసజ్ఞాతం వుట్టానం, మగ్గేన వా వుట్టానం మగ్గవుట్టానం.

౭౮౫. రాసిం కత్వాతి భూతుపాదాయవసేన దువిధం అన్తరభేదవసేన అనేకభేదమ్మి “రుప్పనట్టేన రూప”న్తి పిణ్ణతో గహేత్వా. యథా రూపే విపస్సనాభినివేసో యేభుయ్యేన విపస్సనాయానికస్స, ఏవం అరూపే విపస్సనాభినివేసో యేభుయ్యేన సమథయానికస్స హోతి. అభినివేసోతి చ విపస్సనాయ పుబ్బభాగే కత్తబ్బనామరూపపరిచ్ఛేదో వేదితబ్బో. తస్మా పరమం రూపపరిగ్గణ్ణం రూపే అభినివేసో. ఏస నయో సేససుపి.

౭౮౬. యం కిఞ్చ సముదయధమ్మం, సబ్బం తం నిరోధధమ్మన్తి కామం ఉదయబ్బయపరిగ్గణ్ణం అభినివేసోతి దస్సితం, యథాఉపట్టితే పన రూపారూపధమ్మే, తేసఞ్చ పచ్చయే పరిగ్గహేత్వా సజ్ఞేపేనేవ విపస్సనాఇాణం చారేన్తో ఇాణుత్తరో యథానిసినోవ ఇాణపటిపాటియా ఖిప్పమేవ సచ్చాని పటివిజ్ఞన్తో ఏకప్పహారేన పఞ్చహి ఖడ్ధేహి వుట్టాతి నామ. అజ్ఞాథా ఏకేనేవ లోకియచిత్తేన పఞ్చన్నం ఖన్ధానం పరిగ్గహపరిజాననాదీనం అసమ్మవతో. న హి సనిదస్సనసప్పటిఘాదిం ఏకజ్ఞం ఆరమ్మణం కాతుం సక్కా. యస్స పన ఏకవారం ఇాణేన ఫస్సితం, పున తం ఫస్సితబ్బమేవ, తాదిసస్స వసేన వుత్తన్తి వదన్తి.

౭౮౮. ఏత్త చ అభినివేసో అకారణం వుట్టానమేవ పమాణం, తస్మా హేట్టా వుత్తవిమోక్షారియపుగ్గలవిభాగాపి వుట్టానవసేన సమ్మవన్తీతి దస్సేతుం “ఏత్త చ యోపీ”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త తయోపి జనాతి వుట్టానవసేన భేదే అసతిపి అభినివేసవసేనేవ లద్ధం భేదం గహేత్వా వుత్తం.

౭౮౯. సద్ధిం పురిమపచ్చిమఇాణోహితి భయతుపట్టానాదిపురిమఇాణోహి చేవ గోత్రభుఆదిపచ్చిమఇాణోహి చ సహ. ఉద్ధానన్తి ఉద్దేసో.

యత్థ కత్థచి...పే.... వట్టేయ్యం తంతంఇాణట్టానియస్స ఉపమావత్తునో లబ్బనతో. ఇమస్మిం పన రానేతి ఇమస్మిం వుట్టానగామినివిపస్సనాపదేసే. సబ్బన్తి సబ్బం ఇాణం, సబ్బం వా ఇాణకిచ్చం పాకటం హోతి వేమజ్ఞే రత్వా విభావియమానత్తా. వుత్తా విసుద్ధికథాయం.

౭౯౦. నిలీయిత్వాతి ఉపవిసిత్వా. పరామసిత్వాతి వీమంసిత్వా.

గయ్ఘపగం అదిస్వాతి గహణయోగ్గం నిచ్చసారాదిం అదిస్వా. చిత్తస్స వజ్జభావకరానం మాయాదీనం సుట్టు విక్ఖమ్భనేన అనులోమస్స ఉజకసాఖాసదిసతా. నిబ్బానాలోచనతో గోత్రభుఇాణస్స ఉద్ధం ఉల్లోకనసదిసతా. అప్పతిట్టే నిబ్బానే పతిట్టితత్తా మగ్గఇాణస్స ఆకాసే ఉప్పతనసదిసతా.

౭౯౧. సప్తవిస్సజ్జనం వియ గోత్రభుజాణం సబ్బసజ్ఞారగతం విస్సజ్జిత్యా నిబ్బానస్స ఆలమ్బనతో. ఆగతమగ్గం ఓలోకేంతస్స తానం వియ మగ్గజాణం అసమ్మోహపటివేధవసేన అత్తనోపి దస్సనతో. అభయట్టానే తానన్తి అభయట్టానం సమ్మత్తమాహ, న తస్స పాపుణపటిపత్తిం.

౭౯౨. అత్తత్థాదీనం అనవబుజ్ఞనతో “అహం, మమా”తి గహణస్స నిద్దోక్కమనసదిసతా. ముఞ్చేతుకమ్యతాగ్గహణేనవ పటిసజ్ఞా సన్తిట్టనాపి గహితా. తిస్సన్నమ్మి తాసం సంసారతో నిక్ఖమనాధిముత్తతాయ నిక్ఖమనమగ్గోలోకనసదిసతా. మగ్గే దిట్ఠే మగ్గపటిపత్తి వియ అనులోమే సిద్ధే మగ్గో సిద్ధో ఏవాతి అనులోమస్స మగ్గదస్సనసదిసతా. సజ్ఞారనిమిత్తతో నిక్ఖంతతా ఆదిత్తఘరతో నిక్ఖమనం వియ గోత్రభుజాణం. వేగేన గమనం వియ మగ్గజాణం విస్సజ్జేతబ్బగహేతబ్బపదేసేసు సాధనకిచ్చవిసేసయోగతో.

౭౯౩. పరతో న మమాయితబ్బతో చ పస్సితబ్బానం ఖిన్నానం “అహం, మమా”తి గహణస్స రాజగోణానం సకగహణసదిసతా వుత్తా.

౭౯౪. సభయే అభయదస్సనహేతుతాయ ఖిన్నానం “అహం, మమా”తి గహణస్స యక్కినియా సంవాససదిసతా. సుసానవిజహనం వియ సజ్ఞారసుసానం విజహిత్యా నిబ్బానారమ్మణవసేన పవత్తం గోత్రభు.

౭౯౫. పుత్తగిద్ధినీతి పుత్తవచ్చలా. ఓత్తప్పమానాతి సారజ్ఞయమానా. ఓళారికఓళారికలోభక్ఖన్దాదివిక్ఖమ్బనేన సజ్ఞారపరిచ్చజనతో అనులోమస్స తత్తేవ దారకోరోపనసదిసతా.

౭౯౬. వుట్టానగామినియా...పే.... దస్సనత్తం వుత్తా, న పురిమాసు వియ భయతుపట్టానాదీసు రితస్స భాయనాదిఆకారదస్సనత్తన్తి అధిప్పాయో. అపరాపరుప్పత్తితో, చిరానుబన్ధతో, దుస్సహతో చ వట్టదుక్ఖసదిసం జిఘచ్ఛాదుక్ఖన్తి ఆహ “సంసారవట్టజిఘచ్ఛాయా”తి. కాయగతాసతి ఏవ భోజనం కాయగతాసతిభోజనం. సా పనేత్త మగ్గసమ్మయుత్తా సమ్మాసతి కాయానుపస్సనాదికిచ్చసాధనవసేన అమతరసపరిభోగతాయ చ “అమతరసం కాయగతాసతిభోజన”న్తి వుత్తా. తేనాహ భగవా “అమతం తే, భిక్షవే, పరిభుజ్జాన్తి, యే కాయగతాసతిం పరిభుజ్జాన్తి”తిఆది (అ. ని. ౧.౬౦౦).

ఫలరసామలకసింఘీవేరముగ్గమాసాది అనేకజ్ఞసమ్భారం.

కపణాసేరిభావాదికరణేన తణ్ణాసినేహస్స సీతసదిసతా. మగ్గతేజన్తి అరియమగ్గసజ్ఞాతం ఇన్దగ్గిం.

రాగగ్గిఆదయో ఏకాదసగ్గీ వూపసమన్తి ఏత్థాతి ఏకాదసగ్గీవూపసమం, నిబ్బానం.

అన్ధకారపరేతోతి చతురజ్ఞసమన్నాగతేన అన్ధకారేన కిఞ్చి అత్తత్తం వా పరత్తం వా కాతుం అసక్కుణ్ణేయ్యభావేన అభిభూతో. జాణమయో ఆలోకో ఏతిస్సాతి జాణాలోకా, మగ్గభావనా.

అమతభూతం , అమతభావసాధకం వా ఓసధం అమతోసధం, నిబ్బానం. హేట్టా అత్తనా వుత్తమేవ సజ్ఞారుపేక్షాబ్యాపారం నిగమనవసేన దస్సేన్తో “తేన వుత్త”న్తిఆదిమాహ.

౭౯౭. నిరాలయతాయ తణ్ణావసేన భవాదీసు అవిసటజ్ఞాసయో హుత్వా తతో సజ్జచితచిత్తో పతిలీనభావేన చరతి పవత్తతీతి పతిలీనచరో, తస్స పతిలీనచరస్స. సంసారే భయస్స ఇక్ఖనతాయ భిక్ఖునో కాయచిత్తవివేకసిద్ధియా వివిత్తమాసనం భజమానస్స. సామగ్గియన్తి యుత్తం, పతిరూపన్తి అత్తో. భవనేతి కామభవాదికే తివిధేపి భవే. సో హి ఇథ భవనట్ఠేన భవన్తి వుత్తో. న దస్సయేతి అనుప్పజ్జనవసేన న దస్సేయ్య. తస్స తం అదస్సనం సామగ్గియన్తి బుద్ధాదయో అరియా ఆహూతి యోజనా.

నియమేత్వాతి నియతం ఏకంసికం కత్వా. బోజ్జుగ్గదివసేసం, మగ్గగ్గదివసేసం, ఝానగ్గదివసేసం, పటిపదావిసేసం, విమోక్షవిసేసన్తి విసేససద్ధో పచ్చేకం యోజేతబ్బో. విసేసన్తి ధసత్తభావో సత్తత్తభావో పఞ్చాదిభావోతి ఇమం యథాక్కుమం బోజ్జుగ్గదీనం అరియమగ్గే లబ్బమానభేదం. పాదకజ్ఞానన్తి మగ్గస్స ఆసన్నపుట్టానగామినియా విపస్సనాయ పదట్టానభూతం ఝానం. విపస్సనాయ ఆరమ్మణభూతాతి మగ్గాసన్నాయ ఏవ పుట్టానగామినియా విపస్సనాయ గోచరభూతా విపస్సితా. పుగ్గలజ్ఞాసయోతి ఉభిన్నం భేదే సతి విపస్సకస్స అజ్ఞాసయో. ఏత్త చ పరమం కేచీతి వుత్తో తిపిటకచూళనాగత్థేరో. దుతియం కేచీతి వుత్తో మోరవాపీవాసిమహాదత్తత్థేరో. తతియం కేచీతి వుత్తో తిపిటకచూళాభయత్థేరో.

తేసమ్మి వాదేసు అయం పుబ్బభాగపుట్టానగామినివిపస్సనా నియమేతియేవాతి వేదితబ్బా. కస్మా? విపస్సనానియమేనేవ హి పరమత్థేరవాదేపి అపాదకపరమజ్ఞానపాదకమగ్గా పరమజ్ఞానికావ హోన్తి, ఇతరే చ దుతియజ్ఞానికాదిమగ్గా పాదకజ్ఞానవిపస్సనానియమేహి తంతంఝానికావ తతో తతో దుతియాదిపాదకజ్ఞానతో ఉప్పన్నస్స సజ్ఞారుపేక్షాణాస్స పాదకజ్ఞానాతిక్కున్తానం అగ్గానం అసమాపజ్జితుకామతావిరాగభావనాభావతో, ఇతరస్స చ అతబ్బావతో. యథా హి మగ్గాసన్నాయ విపస్సనాయ సోమనస్ససహగతత్తే మగ్గస్స పరమాదిఝానికతా చ ఉపేక్షాసహగతత్తే పఞ్చమజ్ఞానికతా ఏవ చ హోతి, తతో చ బోజ్జుగ్గదీనం విసేసోతి తేసం నియమనే ఆసన్నకారణం, పధానకారణాన్తి వుట్టానగామినివిపస్సనా, న ఏవం పాదకజ్ఞానాదయో. యస్మా పన పాదకజ్ఞానేన వినా విపస్సనావ ఇమం యథాపుత్తవిసేసం నియమేతుం న సక్కోతి, వుత్తనయేన పన పధానకారణం హోతియేవ, తస్మా “పుట్టానగామినివిపస్సనావ నియమేతీ”తి అవత్వా “పుట్టానగామినివిపస్సనా నియమేతియేవా”తి వుత్తం. ఏవం సేసవాదేసుపి విపస్సనానియమో యథాసమ్మవం యోజేతబ్బో. యథా హి పాదకజ్ఞానాతిక్కున్తానం అగ్గానం అసమాపజ్జితుకామతావిరాగభావనాభూతా వుట్టానగామినివిపస్సనా అధిట్టానభూతేన పాదకజ్ఞానేన ఆహితవిసేసా మగ్గస్స బోజ్జుగ్గదివిసేసనియామికా హోతి, ఏవం ఆరమ్మణభూతసమ్మసితజ్ఞానాతిక్కున్తానం అగ్గానం జిగుచ్చనాకారవిరాగభావనాభూతా సమ్మసితజ్ఞానేన ఆహితవిసేసా, ఉభయసమ్మపే అజ్ఞాసయవసేన తతో అజ్ఞాతరేన ఆహితవిసేసా చ వుట్టానగామినివిపస్సనా మగ్గస్స బోజ్జుగ్గదివిసేసం నియమేతీతి.

౭౯౮. తత్ర తస్మిం బోజ్జుగ్గదివిసేసనియమనే. అఝానలాభీ సుద్ధవిపస్సనాయానికోవ సుక్ఖవిపస్సకో. సో హి ఝానసినేహేన విపస్సనాయ అసినిద్ధభావతో సుక్ఖా లూఖా విపస్సనా ఏతస్సాతి సుక్ఖవిపస్సకోతి వుచ్చతి. పకిణ్ణకసజ్ఞారేతి పాదకజ్ఞానతో అత్తో సజ్ఞారే. తేన పాదకజ్ఞానసజ్ఞారేసు సమ్మసితేసు వత్తబ్బమేవ నత్థీతి దస్సేతి. “పరమం ఝానం పాదకం కత్వా”తి హి వుత్తం. ఏత్త చ సుక్ఖవిపస్సకాదిగ్గహణం విపస్సనానియమస్స ఏకన్తికభావదస్సనత్తం. న హి వుట్టానగామిని వినా కేవలం పాదకజ్ఞానాదయో నియమహేతూ దిట్టా, వుట్టానగామినీ పన పాదకజ్ఞానాదీనం అభావేపి సుక్ఖవిపస్సకాదీనం మగ్గస్స పరమజ్ఞానికభావహేతు, తస్మా సా బోజ్జుగ్గదివిసేసనియమనే ఏకన్తికహేతూతి. ఇదాని యథాపుత్తమత్తం

పాకటతరం కాదుం “తేసం హి”తిఆది వుత్తం. అయం విసేసోతి అయం ఝానాదీనం చతురజ్ఞికాదివిసేసో, న పుట్టే వియ విపస్సనానియమేనేవ, అథ ఖో పాదకజ్ఞాననియమేన చేవ విపస్సనానియమేన చ. తేసమ్మీతి పశ్చాత్తనయే దుతియతతియచతుత్తజ్ఞానాని పాదకాని కత్వా ఉప్పాదితమగ్గానమ్మి. “ఆసన్నపదేసే”తి ఇమినా విపస్సకేన అన్తరన్తరా పవట్టసమాపత్తియా వసేన అయం విసేసో నట్టితి దస్సేతి.

౭౯౯. తత్రాపి చాతి దుతియత్తేరవాదేపి. తంతంసమాపత్తిసదిసతా తంతంసమ్మసిత్తజ్ఞానవిపస్సనానియమేహి హోతి. తత్రాపి హి విపస్సనా తంతంవిరాగావిరాగభావనాభావేన సోమనస్ససహగతా, ఉపేక్షాసహగతా చ హుత్వా ఝానజ్ఞాదినియమం మగ్గస్స కరోతీతి ఏవం విపస్సనానియమో వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

౮౦౦. తన్తి తంతంఝానసదిసభవం. స్వామత్తో పాదకజ్ఞానసమ్మసిత్తజ్ఞానపనిస్సయేహి వినా అజ్ఞాసయమత్తేన అసిజ్ఞానం ఉపనిస్సయేన వినా సజ్కప్పమత్తేన సకదాగామిఫలాదీనం అసిజ్ఞానదీపకేన నన్దకోవాదేన దీపేతబ్బో. తత్త హి యథా సోతాపన్నాయపి పరిపుణ్ణసజ్కప్పతం వదన్తేన భగవతా “యస్స యస్స ఉపనిస్సయో అత్తి, తస్స తస్సేవ అజ్ఞాసయో నియామకో, నాజ్ఞాస్సా”తి తేన తేన పరిపుణ్ణసజ్కప్పతా హోతి, న తతో పరం, సజ్కప్పసబ్బావే సతిపి అసిజ్ఞానతోతి అయమత్తో దీపితో, ఏవమిథాపి యస్స యస్స దుతియాదిఝానికస్స మగ్గస్స యథావుత్తో ఉపనిస్సయో అత్తి, తస్స తస్సేవ అజ్ఞాసయో నియామకో, నాజ్ఞాస్స సతిపి తస్మిం అసిజ్ఞానతో. ఇమస్మిం పన వాదే పాదకసమ్మసిత్తజ్ఞానపనిస్సయసబ్బావే అజ్ఞాసయో ఏకన్తేన హోతి తంతంఫలూపనిస్సయసబ్బావే తంతంసజ్కప్పో వియాతి తదభావాభావతో “అజ్ఞాసయో నియమేతీ”తి వుత్తం. ఏత్థాపీతి తతియత్తేరవాదేపి. వుత్తనయేనేవాతి “యతో యతో సమాపత్తితో వుట్టాయా”తిఆదినా వుత్తనయేన. తస్మా “తత్రాపి హి విపస్సనా”తిఆదినా ఇథ వుత్తనయేన తదత్తో వేదితబ్బో.

౮౦౧. ఏవం విపస్సనాయ బోజ్జజ్ఞాదినియామికతం దస్సేత్వా ఇదాని పటిపదాదినియామికతం దస్సేన్తో “సచే పనాయ”న్తిఆదిమాహ. తత్త అయన్తి సజ్ఞారుపేక్షా వుత్తా. సాపి హి కామం “ఇమం వారం రోచేసు”న్తి ఏత్త కలాపసమ్మసనావసానే ఉదయబ్బయానుపస్సనాయ పవత్తమానాయ ఉప్పన్నస్స విపస్సనుపక్కిలేసస్స తిక్ఖత్తుం విక్ఖమ్భనేన కిచ్చతావారం దుక్ఖాపటిపదాతి రోచేసున్తి వదన్తి, అట్టకథాయం పన “విపస్సనాజ్ఞాణే తిక్ఖే సూరే పసన్నే వహన్తే ఉప్పన్నం విపస్సనానికన్తిం దుక్ఖేన కసిరేన కిలమన్తో పరియాదియతీ”తి వుత్తత్తా పుబ్బభాగే ముఞ్చేతుకమృతాదిభావేన పవత్తమానా సజ్ఞారుపేక్షా అత్తనో పటిపక్ఖే కిచ్చేన కసిరేన విక్ఖమ్భన్తీ దుక్ఖాపటిపదాపక్ఖయేవ తిట్టతీతి. తేనాహ “ఆదితో కిలేసే విక్ఖమ్భయమానా”తిఆది. కేచి పన “యేన జ్ఞాణేన విపస్సనుపక్కిలేసా విక్ఖమ్మితా, తేన సద్ధిం ఇదం జ్ఞాణం ఏకత్తనయవసేన ఏకం కత్వా ‘ఆదితో కిలేసే విక్ఖమ్భయమానా’తి వుత్త”న్తి వదన్తి. సప్పయోగేనాతి చిత్తప్పయోగసజ్ఞాతేన సఉస్సాహనేన. ససజ్ఞారేనాతి తస్సేవ వేవచనం. ఉభయేనాపి విక్ఖమ్భనస్స కిచ్చసిద్ధిమేవ వదతి. విపరియామేనాతి అదుక్ఖేన అప్పయోగేన అసజ్ఞారేన. మగ్గసజ్ఞాతం ఇచ్చితట్టానం అనుగత్వా పరివసతి విప్పవసతి ఏత్థాతి పరివాసో, విపస్సనా పరివాసో ఏతస్స అట్టితి విపస్సనాపరివాసో, మగ్గపాతుభావో, తం పన సీఘం కురుమానా ఖిప్పాభిజ్ఞా నామ హోతీతి వుత్తం “సణిక”న్తి. కురుమానా అయం సజ్ఞారుపేక్షాతి యోజనా. యతో మగ్గో ఆగచ్ఛతి, తం ఆగమనీయట్టానం, తస్మిం ఆగమనీయట్టానే. మగ్గస్స పభవట్టానే రత్వా నామం దేతీతి సమ్మన్తో. దుక్ఖాపటిపదాదన్దాభిజ్ఞాదివిపస్సనానయో అజ్ఞో, అజ్ఞో ఏవ మగ్గోతి ఆహ “అత్తనో అత్తనో మగ్గస్సా”తి. తేన ఆగమనతో లద్ధనామేన “దుక్ఖాపటిపదా దన్దాభిజ్ఞా”తిఆదీని చత్తారి నామాని లభతి. న హి మగ్గస్స సరసతో ఏదిసం నామం అత్తి.

సా పనాయం వుత్తప్పభేదా పటిపదా. నానా హోతీతి విసుం విసుం హోతి. ఏకస్య భిక్షునో చతూసుపి మగ్గేసు ఏకావ హోతీతి నియమో నత్తి చలనతో. అహీసున్తి వుత్తం, అష్టాకం భగవన్తం సన్ధాయ హోన్తీతి పన వత్తబ్బం. సబ్బేసమ్మి హి సమ్మాసమ్ముద్ధానం చత్తారోపి మగ్గా సుఖాపటిపదా ఖిప్పాభిజ్ఞావ హోన్తీతి. పటిపదాపసజ్జేన అధిపతిమ్మి దస్సేతుం “యథా చా”తిఆది వుత్తం. అధిపతయోతి ఛన్దాదిఅధిపతయో. పుట్టాభిసజ్ఞారానురూపజ్ఞో మగ్గో పచ్చేకం ఛన్దాధిపతేయ్యో వా హోతి వీరియాదీసు అజ్ఞాతరాధిపతేయ్యో వా, న కస్సచి నియమో అత్తి. తేనాహ “కస్సచి భిక్షునో”తిఆది.

౮౦౨. పుట్టే వుత్తప్పకారతో సాతిసయం కత్వా అనవసేసతో మగ్గస్స నామలాభే కారణం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. తత్థ సరసేనాతి సభావేన అత్తనో పవత్తివిసేసేన. పచ్చనీకేనాతి పటిపక్ఖవసేన. సగుణేనాతి అత్తనో గుణవసేన.

కామజ్ఞోత్త యథా ఆగమనేన వినా సగుణేన, ఆరమ్మణేన చ మగ్గస్స నామలాభో అవవత్తితో, ఏవం పచ్చనీకేన వినా సరసేనేవ నామలాభో, తథాపి సరసాదయో పచ్చేకం నామలాభస్స కారణమేవాతి దస్సేతుం “సరసేన వా”తిఆదినా సబ్బత్త అనియమత్తో వా-సద్దో వుత్తో. తే చ అసజ్ఞరతో దస్సేతుం “సచే హి”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ సమ్మసిత్వాతి సమ్మసనహేతు. హేతుఅత్తో హి అయం త్వా-సద్దో “ఘటం పివిత్వా బలం హోతి, సీహం దిస్సా భయం హోతి”తిఆదీసు వియ, మగ్గకత్తుకాయ వుట్టానకిరియాయ ఏకన్తికహేతుభూతా సజ్ఞారుపేక్షా ఫలూపచారేన “వుట్టాతీ”తి వుత్తా. యస్మా వా సజ్ఞారుపేక్షాతి వుట్టానగామినియా ఏతం ఉపలక్ఖణం, తదన్తోగధజ్ఞా గోత్రభుజ్ఞాణం నిమిత్తతో వుట్టాతి, తస్మా వుత్తం ఏకత్తనయేన “సమ్మసిత్వా వుట్టాతీ”తి. అనిమిత్తవిమోక్షేన విముచ్చతీతి అనిమిత్తసజ్ఞితేన విముచ్చనేన విముచ్చతి, “మగ్గో”తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం. విముచ్చతీతి వా తంసమజ్ఞీ అరియపుగ్గలో. సేసద్వయేపి ఏసేవ నయో. ఇదం సరసతో నామం నామాతి ఇదం నిమిత్తాదివిరహతో అనిమిత్తం అప్పణిహితం సుజ్ఞాతన్తి తివిధమ్మి మగ్గస్స సభావతో సిద్ధనామం నామ.

ఏసాతి మగ్గో. సో చ ఖో పుబ్బభాగమగ్గేన సద్ధిం ఏకం కత్వా వుత్తో ఏకత్తనయేన. ఇదం పచ్చనీకతో నామం నామాతి ఇదం నిచ్చనిమిత్తాదీనం పణిధియా, అత్తసజ్ఞాయ చ పహానవసేన లద్ధం మగ్గస్స అనిమిత్తాదినామత్తయం పటిపక్ఖతో సిద్ధనామం నామ.

సుజ్ఞాత్తాతి వివిత్తత్తా. న హి మగ్గే రాగాదయో సన్తి. రూపనిమిత్తాదీనన్తి రూపనిమిత్తవేదనానిమిత్తాదీనం గహేతబ్బానన్తి అధిప్పాయో. రాగనిమిత్తాదీనన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సవిగ్గహానం వియ ఉపట్టానజ్ఞోత్త నిమిత్తన్తి అధిప్పేతం. ఇదమస్స సగుణతో నామన్తి ఇదం రాగాదివివిత్తత్తా రూపనిమిత్తాదిపణిధిఆదిఅభావవసేన అస్స మగ్గస్స సగుణతో సిద్ధం నామం.

స్వాయన్తి సో అయం మగ్గో. సుజ్ఞాతన్తి సబ్బసజ్ఞారసుజ్ఞాతో, అత్తసుజ్ఞాతో చ సుజ్ఞాతం. సబ్బసజ్ఞారనిమిత్తాభావతో అనిమిత్తం. తత్థాపణిధిఆదీనం అభావేన అప్పణిహితం. ఇదమస్స ఆరమ్మణతో నామన్తి యథా సుఖారమ్మణం రూపం “సుఖ”న్తి వుచ్చతి, ఏవం సుజ్ఞాతాదినామస్స నిబ్బానస్స ఆరమ్మణకరణతో ఇదం అస్స మగ్గస్స సుజ్ఞాతాదిభేదం ఆరమ్మణతో సిద్ధం నామం.

౮౦౩. అనత్తానుపస్సనా అత్తసుజ్ఞాతాయ దిట్టత్తా సరసతో సుజ్ఞాతా నామ. తస్సా సుజ్ఞాతావిపస్సనాయ మగ్గో విపస్సనాగమనేన సుజ్ఞాతో. అనిమిత్తా నామ నిచ్చనిమిత్తాదీనం ఉద్ధాటనతో. ఇదం పన మగ్గస్స అనిమిత్తనామం న అభిధమ్మపరియాయేన లబ్భతి. కిం కారణం? అభిధమ్మే సరసం అనామసిత్వా పచ్చనీకతో నామలాభతో. యో హి సగుణారమ్మణేహ నామలాభో, సో సరసప్పధానో హోతి, సరసేనేవ చ నామలాభే సబ్బమగ్గానం సుజ్ఞాతాదిభావోతి వవత్తానం

న సియా. తస్మా అభిధమ్మే సతిపి ద్వీహిపి కారణేహి అనిమిత్తనామలాభే పచ్చనీకతోవ నామవవత్థానకరణం గయ్యతీతి తదభావా న లబ్బతి. అథ వా న లబ్బతీతి అజ్ఞానిరపేక్షేహి సగుణారమ్మణేహి న లబ్బతి. కిం కారణం? అభిధమ్మే సరసపచ్చనీకేహి సహితేహి నామలాభతో. పచ్చనీకజ్ఞో వవత్థానకరణం అనపేక్షిత్యా కేవలస్స సరసస్స నామహేతుభావో అభిధమ్మే నత్తి, అవవత్థానాపత్తితో. తస్మా అత్తాభినివేసపణిధిపటిపక్ఖవిపస్సనానులోమా మగ్గా సతిపి సరసస్తరే పచ్చనీకసహితేన సరసేన నామం లభన్తి. అనిమిత్తమగ్గస్స పన విపస్సనా నిమిత్తపటిపక్ఖా న హోతి, సయం నిమిత్తగ్గహణతో నిమిత్తగ్గహణానివారణాతి తదనులోమా మగ్గోపి న నిమిత్తస్స పటిపక్ఖో. యది సియా, నిమిత్తగతవిపస్సనాయపి పటిపక్ఖో సియా, తస్మా విజ్ఞమానోపి సరసో వవత్థానకరపచ్చనీకాభావా అభిధమ్మే అనిమిత్తనామదాయకో న గయ్యతీతి. యది ఏవం, అనిచ్ఛానుపస్సనానులోమా మగ్గో అభిధమ్మే అసజ్గహితో సియాతి? న, సుద్ధికపటిపదానయే తస్స సజ్గహితత్తా. తస్మా ఏవ హి సో వుత్తో. సుత్తన్తే పన పరియాయదేసనత్తా సగుణారమ్మణమత్తేనపి నామం గయ్యతీతి ఆహ “సుత్తన్తపరియాయేన లబ్బతీ”తి. యం పనేత్థ వత్తబ్బం, తం హేత్థా వుత్తమేవ. ఆగమనవసేనపి మగ్గస్స అనిమిత్తనామం లబ్బతియేవాతి దస్సేతుం “తత్తా హి”తిఆది వుత్తం. ఆగమనీయట్థానేతి ఆగమనపటిపదారానే. సేసం వుత్తనయత్తా ఉత్తానమేవాతి.

సజ్ఞారుపేక్షాణాణం నిట్టితం.

అనులోమజాణకథావణ్ణనా

౮౦౪. అధిమోక్షసద్ధాతి పసాదభూతో వత్థుగతో నిచ్చయో అధిమోక్షో. తస్మా తథాభూతా భావనావిసేసేన కిచ్చతో అధిమత్తతాయ బలవతరా నిబ్బత్తతి. సుపగ్గహితన్తి సుట్టు పగ్గహితం. అసల్లీనం పటుతరభావేన పటిపక్ఖవిధమనసమత్థం వీరియం హోతి. సూపట్టితాతి తిక్ఖతరతాయ ఆరమ్మణాభిముఖభావేన సుట్టు ఉపట్టితా సతి హోతి. సుసమాహితన్తి పస్సద్ధిసుఖానం సాతిసయతాయ సుట్టు సమాహితం ఆరమ్మణే సమ్మదేవ రపితం అప్పితం వియ హోతి. తిక్ఖతరాతి అనులోమజాణప్పత్తియా పచ్చయో భవితుం సమత్థభావేన సాతిసయం తిక్ఖా సూరా. సజ్ఞారానం విచిననేపి మజ్జత్తభూతసజ్ఞారుపేక్షా పజ్ఞా ఉప్పజ్జతి. అనిచ్ఛాతి వా...పే.... సమ్మసిత్వా భవగ్గం ఓతరతీతి అనిచ్ఛాదీసు ఏకేనాకారేన సమ్మసన్తి సత్తక్ఖత్తుం పవత్తిత్వా భిజ్జన్తి భవగ్గం ఓతిణ్ణా నామ హోతి తతో పరం భవగ్గస్స వారోతి కత్వా. సజ్ఞారుపేక్షాయ కతనయేనేవాతి అనిచ్ఛాదినా ఆలమ్బనకరణనయేనేవ, న సమ్మసితనయేన. తేనాహ “ఆరమ్మణం కురుమాన”న్తి. ఆవట్టిత్వాతి నివత్తేత్వా చిత్తస్స భవగ్గవసేన వత్తితుం అదత్వా. విసదిసచిత్తపవత్తిసజ్ఞాతాయ వీచియా అభావేన అవీచికా, చిత్తసన్తతి. కిరియమనోధాతుయా హి భవగ్గే ఆవట్టితే కిరియమయచిత్తపవత్తివిపాకచిత్తుప్పత్తియా సవీచికా సన్తరా, న ఏవం మనోద్వారావజ్జనేనాతి వుత్తం “అవీచికం చిత్తసన్తతిం అనుప్పబన్ధమాన”న్తి. తథేవాతి యథా అతీతాసు ద్వత్తింసజవనవీధీసు సజ్ఞారుపేక్షా “అనిచ్ఛా”తి వా “దుక్ఖా”తి వా “అనత్తా”తి వా సజ్ఞారే ఆరమ్మణమకాసి, తథేవ. పరికమ్మన్తి వుచ్చతి మగ్గస్స పరికమ్మత్తా పటిసజ్ఞారకత్తా . ఉపచారన్తి వుచ్చతి మగ్గస్స ఆసన్నత్తా, సమీపచారికత్తా వా. అనులోమత్తం సయమేవ వదతి.

అయశ్చ నయో కామం మగ్గవీధియం పరమజవనస్స పటిసజ్ఞరణట్టో, దుతియస్స తతో ఆసన్నట్టో, తతియస్స హేట్టిముపరిమానం అనులోమట్టో చ యుత్తోతి వుత్తో, తథాపి సబ్బేసమ్మి ఇమా సమజ్ఞా సమ్భవన్తీతి దస్సేతుం “అవిసేసేన పనా”తిఆది వుత్తం. తత్థ ఆసేవనన్తి ఆదరేన సేవనం. పురిమభాగపచ్చిమభాగానన్తి హేట్టిమానం,

ఉపరిమానశ్చ ధమ్మకోటాసానం. అట్టన్నని ఉదయబ్బయశాణాదీనం అట్టన్నం. సబ్బాపి విపస్సనా లక్ష్ణణత్తయసమ్మసనకిచ్చావ , ఇదమ్మి తథేవాతి వుత్తం “తథకిచ్చతాయా”తి. ఉపరీతి మగ్గే. బోధిపక్ఖియధమ్మానం తథకిచ్చతాయ అనులోమేతి సమ్మోసాదిపటిపక్ఖవిధమనతో. ఇదాని అనులోమశాణస్స తదుభయకిచ్చానులోమం విత్థారతో దస్సేతుం “తజ్ఞో”తిఆది వుత్తం. తత్థ అనులోమశాణం సచ్చపటిచ్చాదకమోహక్ఖన్ధాదీనం సాతిసయం విధమనేన లోకియశాణేసు ఉక్కుంసపరియంతగతం, తతో ఏవ హేట్టా నిబ్బత్తితఉదయబ్బయశాణాదీనమ్మి కిచ్చం పటిపక్ఖదూరిభావేన అత్థతో సాధేంతమేవ హుత్వా పవత్తతి, తథాపవత్తమానశ్చ తేసం కిచ్చం అనులోమేంతం వియ హోతీతి ఆహ “ఉదయబ్బయవంతానం...పే... తథకిచ్చతాయ అనులోమేతి”తి. తత్థ “భయతో ఉపట్టిత”ని ఇమినాపి ఆరమ్మణసీసేన శాణబ్యాపారమేవ వదతి సప్పటిభయానం సజ్ఞారానం యథాసభావదస్సనదీపనతో. సేసేసు పన సత్తసుపి రానేసు శాణబ్యాపారోవ దస్సేతో. యస్మా ఏతం అనులోమశాణం అనిచ్చాదీను అజ్ఞాతరలక్ఖణవసేనేవ సజ్ఞారే ఆరబ్బ పవత్తతి, తస్మా వుత్తం “అనిచ్చలక్ఖణాదివసేన సజ్ఞారే ఆరబ్బ పవత్తతా”తి. తాయ పటిపత్తియాతి యా సా అనులోమశాణస్స ధూలధూలసచ్చపటిచ్చాదకసంకిలేసవిక్ఖమ్భనపటిపత్తి, తాయ. న హి అనులోమశాణే తథా అనుప్పన్నే గోత్రభుజాణం నిబ్బానం ఆలమ్మితుం సక్కోతి, గోత్రభుజాణే వా అనుప్పన్నే మగ్గశాణం ఉప్పజ్జతీతి.

వుత్తమత్థం ఓపమ్మేన పాకటతరం కాతుం “యథా హీ”తిఆది వుత్తం. తత్థ అట్టన్నం వోహారికమహామత్తానం అగతిగమనం పహాయ తంతంవినిచ్చయకరణం వియ అట్టన్నం శాణానం యథాసకం పటిపక్ఖం పహాయ సజ్ఞారేసు ఉదయబ్బయాదిపటిపత్తి, రజ్ఞో మజ్జత్తభావో వియ అనులోమశాణస్స పురిమపచ్చిమధమ్మకోటాసస్స అనుకూలతా. తేనేవాతి హేట్టిమశాణానం అనులోమనముఖేన ఉపరిబోధిపక్ఖియానం అనులోమనతోయేవ. సచ్చానులోమికని వుచ్చతి మగ్గసచ్చస్స అనులోమికత్తా.

అనులోమశాణం నిట్టితం.

వుట్టానగామినీవిపస్సనాకథావణ్ణనా

౮౦౫. కిశ్చో అసజ్ఞతారమ్మణమ్మి శాణం వుట్టానగామినియా ఏకసజ్ఞహన్తి కత్వా “సజ్ఞారారమ్మణాయా”తి విసేసనం కతం. తజ్ఞో విసేసతో వుట్టానం అరియమగ్గం గచ్చతి ఉపేతీతి వుట్టానగామినీతి వత్తబ్బతం లభతి. తేనాహ “సబ్బేన సబ్బ”నిఆది. అసమ్మోహత్థని తత్థ తత్థ సుత్తే పరియాయంతరేహి ఆగతాయ సమ్మోహభావత్థం. సుత్తసంసన్ధనాతి సుత్తానం తేసం తేసం సుత్తపదానం అనుసన్ధానం.

యే లోకియే సజ్ఞారే ఆరబ్బ అనులోమపరియోసానా వుట్టానగామినివిపస్సనా పవత్తతి, తంసన్నిస్సితా తప్పటిబద్ధా తత్థా తేహి వినా అప్పవత్తనతో తమ్మయా నామ, తమ్మయావ తమ్మయతా, తమ్మయా వా తత్థాసమ్మయుత్తా ఖన్ధా, తేసం భావో తమ్మయతా, సా ఏవ తత్థా. తప్పటిపక్ఖా వుట్టానగామినివిపస్సనా అతమ్మయతా. తేన వుత్తం అట్టకథాయం “తమ్మయతా నామ తత్థా, తస్సా పరియాదియనతో వుట్టానగామినివిపస్సనా అతమ్మయతాతి వుచ్చతీ”తి (మ. ని. అట్ట. ౩.౩౧౦). నిస్సాయాతి తం అతమ్మయతం నిస్సయం కత్వా, భావేత్వాతి అత్తో. ఏకత్తాతి ఏత్థ అయం పాళి “అత్తి, భిక్ఖవే, ఉపేక్ఖా రూపేసు...పే... ఫోట్టట్టేసు, అయం, భిక్ఖవే, ఉపేక్ఖా నానత్తా నానత్తసీతా”తి (మ. ని. ౩.౩౧౦), సయమ్మి నానాసభావా, నానారమ్మణనిస్సితా చాతి అత్తో. సా పన సమాధిసమ్మయుత్తా విపస్సనుపేక్ఖా వేదితబ్బా. “అత్తి, భిక్ఖవే,

ఉపేక్షా ఆకాసానశ్చాయతననిస్సితా...పే.... నేవసంజ్ఞానాసంజ్ఞాయతననిస్సితా, అయం, భిక్షవే, ఉపేక్షా ఏకత్వా ఏకత్తసితా”తి (మ. ని. 3.3౧౦). యా హి తంతంఅరూపచిత్తుత్పాదపరియాపన్నా ఉపేక్షా, సా ఏకసభావత్వా, ఏకారమ్మణత్వా చ ఏకత్వా, ఏకత్తసితా చాతి వుచ్చతి, సా పన తంతంరూపసహగతవేదనుపేక్షా చ తదారమ్మణవిపస్సనుపేక్షా చాతి వదన్తి. తం పజహథాతి తదారమ్మణకిలేసపహానేన పజహథ. తేనాహ “తం సమతిక్కుమథా”తి.

నిబ్బిదాతి వుట్టానగామినీ. తథ్థ హి సుత్తే విరజ్జతీతి మగ్గకిచ్చమాహ, విముచ్చతీతి ఫలకిచ్చం.

సుసిమసుత్తం నిదానవగ్గే. తథ్థ ధమ్మట్టితిజాణం వుట్టానగామినీతి వుత్తా ధమ్మట్టితియం పటిచ్చసముత్పాదే అసమ్ముయ్హనవసేన పవత్తనతో. నిబ్బానే జాణన్తి మగ్గజాణమాహ.

సంజ్ఞా ఖో, పోట్టపాదాతి ఏత్థ కామం “సంజ్ఞా”ఇచ్చేవ వుచ్చతి, పుట్టే పన “సంజ్ఞాగ్గం పుసతీ”తి వుత్తత్తా ఆహ “సంజ్ఞాగ్గన్తి వుత్తా”తి.

పటిపదాజాణదస్సనవిసుద్ధీతి తదేకదేసభూతా వుట్టానగామినీ వుత్తా. సముదాయేసు హి పవత్తా వోహరా అవయవేసుపి పవత్తన్తీతి. పారిసుద్ధిపధానియజ్ఞన్తి పారిసుద్ధియా పధానకారణం.

తీహి నామేహీతి అనులోమగోత్రభువోదానసంజ్ఞాతేహి తీహి నామేహి.

కిత్తితాతి ధోమితా అరియమగ్గాధిట్టానతాయ. మహంతానం సీలక్ఖన్ధాదీనం ఏసనట్టేన మహేసినా సమ్మాసమ్ముద్ధేన. సన్తకిలేసతాయ సన్తా. యోగన్తి భావనం, భావనాభియోగం వా.

పటిపదాజాణదస్సనవిసుద్ధినిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి ఏకవీసతిమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౨౨. శాణదస్సనవిసుద్ధినిద్దేసవణ్ణనా

పఠమమగ్గశాణకథావణ్ణనా

౮౦౬. ఇదాని శాణదస్సనవిసుద్ధియా నిద్దేసే అనుప్పత్తే సా యస్స శాణస్స అనన్తరం ఉప్పజ్జతి, తం తావ దస్సేన్తో “ఇతో పరం గోత్రభుజాణం హోతీ”తి ఆహ. ఇతో పరన్తి ఇతో అనులోమశాణతో ఉపరి. తన్తి గోత్రభుజాణం. నేవ పటిపదాశాణదస్సనవిసుద్ధిం భజతి అనిచ్ఛాదివసేన సజ్ఞారానం అగ్గహణతో. న శాణదస్సనవిసుద్ధిం భజతి సతిపి నిబ్బానారమ్మణత్తే కిలేసానం అభేపనతో. తతో ఏవేతం విజ్ఞాణధాతూనం విసయం ఉద్దేసంతం దస్సనకిచ్చం కరోంతం కిరియమనోధాతు వియ మగ్గస్స ఆవజ్జనట్టానియం వుచ్చతి. అన్తరాతి ఛట్టసత్తమవిసుద్ధినం వేమజ్ఞే. అబ్బోహారికమేవ హోతి ఉభయవిసుద్ధిలక్ఖణతాభావతో. తథాపి వుట్టానగామినియా పరియోసానతాయ విపస్సనాపక్ఛికం. తేనేవస్స తంసోతపతితతా. తేనాహ “విపస్సనాసోతే...పి... సజ్ఞం గచ్ఛతీ”తి. ఏతేనస్స పటిపదాశాణదస్సనవిసుద్ధిభజనం దస్సేతి. సోతస్స అరియస్సఆదితో పజ్జనం సోతాపత్తి, సో ఏవ మగ్గో, సోతం వా అరియం ఆదితో పజ్జతి అధిగచ్ఛతీతి సోతాపత్తి, పఠమకో. తస్స మగ్గో సోతాపత్తిమగ్గో. పటిసన్ధివసేన సకిదేవ ఇమం మనుస్సలోకం ఆగచ్ఛతీతి సకదాగామీ, తస్స మగ్గో సకదాగామిమగ్గో. పటిసన్ధివసేన కామభవం న ఆగచ్ఛతీతి అనాగామీ, తస్స మగ్గో అనాగామిమగ్గో. కిలేసాదీనం హననాదినా అరహం, అగ్గమగ్గట్తో. తస్స భావో అరహత్తం, సో ఏవ మగ్గోతి అరహత్తమగ్గో. చతూసు మగ్గేసు శాణం ఏకజ్ఞం గహేత్వా శాణదస్సనవిసుద్ధి నామ.

తేహి తీహిపీతి హేట్టా తిణ్ణం అనులోమశాణానం వుత్తత్తా వుత్తం, తీసు వా ద్వీన్నం అన్తోగధత్తా. తీహిపీతి వా వికప్పన్తరసమ్మిణ్ణనత్తో పి-సద్దో, తేన తీహిపి ద్వీహిపీతి వుత్తం హోతి. అత్తనో బలానురూపేనాతి అత్తనో అత్తనో ఆనుభావానుకూలం. పఠమశ్లో అనులోమశాణం సబ్బోళారికం, దుతియం తతో నాటిఁళారికం, తతియం తతో నాటిఁళారికం తమం అన్తరధాపేతి. అథ వా బలానురూపేనాతి హేట్టా సజ్ఞారుపేక్షాయ ఆహితబలానురూపేన . పుబ్బాభిసజ్ఞారవసేన హి అనులోమశాణస్సాపి మగ్గశాణస్స వియ సద్ధావిముత్తదిట్టిప్పత్తానం పవత్తిఆకారసిద్ధో అత్తేవ ముదుతిక్ఖతావిసేసో. పలిబోధతో ఉపట్టాతి పలిబోధభావపటిచ్ఛాదకస్స తమస్స అన్తరధాపితత్తా. “అసేవనన్తే”తి ఇమి నా దుతియస్స వా తతియస్స వా అనులోమశాణస్స అనన్తరం గోత్రభుజాణుప్పత్తి, న పఠమస్సాతి దస్సేతి తస్స అనాసేవనత్తా. న హి అలద్ధాసేవనం గోత్రభుజాణం ఉప్పాదేతుం సక్కోతి. నిమిత్తాదివిరహతో, తబ్బిధురతో చ “అనిమిత్త”నిఆదినా నిబ్బానం విసేసితం. పుథుజ్జనగోత్తన్తి అరియేహి అసమ్మిస్సం పుథుజ్జనసమజ్ఞం. గోత్తన్తి హి ఏకవంసజానం సమానా సమజ్ఞా, ఏవం ఇధాపీతి. పుథుజ్జనసజ్ఞన్తి తస్సేవ వేవచనం, పుథుజ్జనభూమిన్తి పుథుజ్జనవత్థం. ఏకన్తికతాయ ఏకవారమేవ చ ఉప్పజ్జనతో అపునరావట్టకం.

బహిద్ధా వుట్టానవివట్టనేతి అసజ్ఞతథాతుయా బహిభావతో బహిద్ధాసజ్ఞేతా సజ్ఞారగతా వుట్టానభూతే వివట్టనే నిప్పజ్జమానే పజ్ఞా. అభిభుయ్యతీతి అభిభవతి. పక్ఖన్దతీతి అనుపవిసతి. ఏత్థ చ “ఉప్పాదం అభిభుయ్యతీ”తిఆదినా పుథుజ్జనగోత్తాభిభవనం తదతిక్కమనమాహ. “అనుప్పాదం పక్ఖన్దతీ”తిఆదినా అరియగోత్తభావనం తదుభయభావతో.

౮౦౭. ఏకావజ్ఞనానం నానావీధితా నత్థీతి న తంనిసేధనాయ ఏకవీధిగ్రహణం, అథ ఖో నానారమ్మణానమ్మి
ఏకావజ్ఞనానం నానావీధితా నత్థీతి దస్సనత్తన్తి దట్టబ్బం. మహామాతికన్తి మహన్తం ఉదకవాహకం. లబ్ధిత్వాతి అనేతరన్తో ఏవ
అతిక్కమిత్వా. ఉల్లబ్ధిత్వాతి ఉపరిభాగేనేవ లబ్ధిత్వా. నిన్నపోణపబ్బారతా ఉత్తరుత్తరవిసిట్టా నిన్నతావ.

అట్టహి ఇాణేహి అనుక్కమేన ఆహితవిసేసం అనులోమజాణం నిబ్బానారమ్మణస్స ఇాణస్స పచ్చయో భవితుం
సమత్థం జాతన్తి ఆహ “ఉదయబ్బయానుపస్సనాదినా వేగేన ధావిత్వా”తి. రూపం అనేకసన్తతిసమ్మన్తతాయ
అనేకవట్టరచితా రజ్జు వియ హోతీతి వుత్తం “రూపరజ్జుం వా”తి. అత్తభావస్స రుక్ఖట్టానియతాయ వుత్తత్తా
తంసమ్మన్తదణ్డట్టానియతా వేదనాదీసు ఏకస్సేవ యుత్తా, న వేదనాదిసముదాయస్సాతి వుత్తం “వేదనాదీసు అజ్ఞాతరదణ్డం
వా”తి. అనులోమావజ్ఞనేనాతి అనులోమస్స ఆవజ్ఞనేన. యేన ఆవజ్ఞనేన అనులోమజాణం ఉప్పజ్జతి, తేన తం
ఆరమ్మణం. “పఠమేన అనులోమచిత్తేన ఉల్లబ్ధిత్వా”తి ఇదం సక్కాయతీరస్స తస్స అతిక్కమనారమ్మతాయ వుత్తం.
“దుతియేన నిబ్బాననిన్నపోణపబ్బారమానసో”తి ఇదం తస్స సబ్బసజ్ఞారతో సాతిసయం అలగ్గం హుత్వా విసజ్ఞారే
అల్లీనభావతో వుత్తం. నిబ్బానే ఆరమ్మణకరణవసేన పతతి యోగావచరో. ఏకారమ్మణేతి ఏకవారంయేవ ఆలమ్మితే
ఆరమ్మణే. తేనాహ “అలద్ధాసేవనతాయా”తి. తేన ఏకారమ్మణే ఆసేవనా ఉపకారవతీ, న తథా నానారమ్మణేతి దస్సేతి.

౮౦౮. తత్రాతి అనులోమగోత్రభూనం ఇతరీతరకిచ్చాకరణే. నక్ఖత్తయోగన్తి నక్ఖత్తేన చన్దస్స యోగం,
నక్ఖత్తయోగవిభావనియం వా కాలం, దివసన్తి అత్తో.

తత్థాతిఆది ఉపమాసంసన్దనం.

ఏవం నిబ్బత్తాహీతి అనులోమజాణాని వియ సజ్ఞారే అనాలమ్మిత్వా అహం వియ నిబ్బానారమ్మణే వత్తాహీతి మగ్గస్స
గోత్రభునా దిన్నసజ్ఞాముఞ్చనం, అనుబన్ధనఞ్చ నిబ్బానారమ్మణకరణమేవ సన్దాయ వుత్తం.

౮౦౯. తత్రాతి తస్మిం గోత్రభునా దిన్నసజ్ఞం అముఞ్చిత్వా వియ తేన గహితారమ్మణేయేవ వత్తిత్వా మగ్గస్స
లోభక్ఖన్దాదినిబ్బిజ్జనే. ఉసుం అసతి ఖిప్పతీతి ఇస్సానో, ధనుగ్గహో. సరగోచరట్టానం నామ అట్టఉసభమత్తం. తఞ్చ ఖో దూరే
పాతినో మజ్జిమపురిసస్స వసేన చతుహత్థాయ యట్టియా వీసతియట్టి ఉసభం, తేన అట్టఉసభమత్తే పదేసే హత్థవసేన
చత్తారీసాధికధసతహత్థే పదేసే. ఫలకసతన్తి అసనసారమయం ఫలకసతం. కుమ్మకారచక్కసదీసే చక్కయన్తే. ఆవిజ్ఞిత్వాతి
భమేత్వా. దణ్డకఘట్టనాయ ఉప్పాదేతబ్బసద్దో దణ్డకసజ్ఞా. ఫలకసతవినివిజ్ఞనస్స పచ్చయభూతా దణ్డకసజ్ఞా వియ
గోత్రభుజాణం లోభక్ఖన్దాదినిబ్బిజ్జనస్స మగ్గజాణస్స పచ్చయభావతో. ఇస్సానో వియ మగ్గజాణం నిబ్బిజ్జితబ్బనివిజ్ఞనతో.

౮౧౦. అట్టమభవతో పట్టాయ నిబ్బత్తనకం అనమతగ్గసంసారవట్టదుక్ఖసముద్దం నోసేతి. సద్ధాధనం సీలధనం హిరిధనం
ఓత్తప్పధనం సుతధనం చాగధనం పజ్జాధనన్తి ఇమేసం సత్తన్నం అరియధనానం. సమ్ముఖీభావన్తి పచ్చక్ఖసిద్ధిం.
పాణాతిపాతాదిపఞ్చవేరాని చేవ పఞ్చవీసతిమహాభయాని చాతి సబ్బవేరభయాని. అజ్ఞోసఞ్చ రతనత్తయే నివిట్టసద్ధాదీనం.
సముదాయే పవత్తో నోతాపత్తిమగ్గసద్దో తదేకదేసేపి పవత్తతీతి ఆహ “నోతాపత్తిమగ్గేన సమ్మయుత్తం ఇాణ”న్తి.

పఠమమగ్గజాణం నిట్ఠితం.

సోతాపన్నపుగ్గలకథావణ్ణనా

౮౧౧. తస్మేవ సోతాపత్తిమగ్గచిత్తస్య. కామశ్చోత్థ నాతిత్థిపజ్ఞాస్య ద్వే, తిష్ఠపజ్ఞాస్య తీణి ఫలచిత్తాని హోన్తి, అవిసేసతో పన గహితస్య మగ్గస్య వసేన “ద్వే, తీణి వా”తి వుత్తం. సమాధిమానంతరికజ్ఞామాహూతి యం అత్తనో పవత్తిసమనంతరం నియమేనేవ ఫలప్పదానతో ఆనంతరికసమాధీతి ఆహూతి అత్తో. అనంతరమేవ పవత్తనకం ఫలం అనంతరం, తత్త నియుత్తో, తం వా పయోజనం ఏతస్సాతి ఆనంతరికో, మగ్గో.

ఆసేవనంతేతి ఆసేవనతో అన్తే, ఆసేవనలాభినో అనులోమజాణస్య అనంతరన్తి అత్తో. లద్ధాసేవనమేవ అనులోమం గోత్రభుం ఉప్పాదేతి. ఉపరి పన ఛ, సత్త వా జవనాని పవత్తన్తి, తస్మా చత్తారి ఫలచిత్తాని హోన్తీతి వదేయ్యాతి ఆహ “సత్తచిత్తపరమా చ ఏకావజ్జనవీధీ”తి.

తం పన న సారతో పచ్చేతబ్బన్తి యోజనా. యం పనేత్త వత్తబ్బం, తం హేట్టా వుత్తమేవ.

౮౧౨. ఏత్తావతాతి పరమమగ్గానంతరం ఫలస్య ఉప్పత్తిమక్కేన. భుసం పమత్తోపీతి దేవరజ్జుచక్రవత్తిరజ్జుదిపమాదట్టానం ఆగమ్మ భుసం పమత్తోపి. యేసం యథావుత్తఆవజ్జనజవనచిత్తానం ఉప్పత్తియా ఏస సోతాపన్నో పచ్చవేక్షతి నామాతి అధిప్పాయో.

ఏతేనేవ పసజ్ఞేన సేసానం అరియానం పచ్చవేక్షణాని దస్సేతుం “యథా చా”తిఆది వుత్తం.

ఉక్కటపరిచ్చేదోయేవ చేసో, యదిదం పఞ్చన్నం, చతున్నఞ్చ పచ్చవేక్షణానం దస్సనన్తి అత్తో. “అభావేనేవా”తి ఏతేన పహీనావసిట్ఠకిలేసపచ్చవేక్షణసమత్తతా కస్సచి హోతి, కస్సచి న హోతీతి దస్సేతి. లోభో ఏవ లోభధమ్మో.

దుతియమగ్గజాణకథావణ్ణనా

౮౧౩. కామరాగబ్యాపాదానం తనుభావాయాతి ఏతేసం కిలేసానం తనుభావత్తం. తత్త ద్వీహి కారణేహి తనుభావో అధిచ్చుప్పత్తియా, పరియుట్టానమన్దతాయ చ. సకదాగామిస్స హి వట్టానుసారిమహాజనస్య వియ కిలేసా అభిణ్ణం న ఉప్పజ్జన్తి, కదాచి కదాచి విరళాకారా హుత్వా ఉప్పజ్జన్తి. తథా ఉప్పజ్జన్తాపి మద్దన్తా ఛాదేన్తా అన్ధకారం కరోన్తా న ఉప్పజ్జన్తి, ద్వీహి పన మగ్గేహి పహీనత్తా మన్దమన్దా తనుకాకారా హుత్వా ఉప్పజ్జన్తి. కేచి పన “సకదాగామిస్సాపి కిలేసా చిరేన ఉప్పజ్జన్తి, ఉప్పజ్జన్తాపి బహలావ ఉప్పజ్జన్తి. తథా హిస్స పుత్తధీతరో దిస్సన్తీ”తి, తం అకారణం వత్తుపటిసేవనేన వినాపి గబ్బగ్గహణసబ్బావతో. తస్మా వుత్తనయేనేవ ద్వీహి కారణేహి తేసం తనుభావో వేదితబ్బో. దుతియాయాతి గణనవసేనపి దుతియాయ, ఉప్పత్తివసేనపి దుతియాయ భూమియా. పత్తియాతి సామజ్ఞాఫలస్య పటిలాభాయ. తజ్ఞో సమ్మయుత్తానం నిస్సయభావతో తే ధమ్మా భవన్తి ఏత్తాతి భూమి. యస్మా వా సమానేపి లోకుత్తరభావే సయమ్మి భవతి ఉప్పజ్జతి, న నిబ్బానం వియ అపాతుభూతం, తస్మాపి “భూమీ”తి వుచ్చతి. యోగం కరోతీతి విపస్సనాభియోగం కరోతి. “నవహాకారేహి ఇన్ద్రియాని తిక్ఖాని భవన్తీ”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౨.౬౯౯) వుత్తనయేనేవ యదగ్గేన ఇన్ద్రియానం తిక్ఖతం సమ్మాదేతి, తదగ్గేన బలాని, బోజ్జణాని చ పటుతరభావం ఆపాదేన్తో ఇన్ద్రియబలబోజ్జణాని సమోధానేత్వా లక్ఖణత్తయతీరణవసేన జాణేన పరిమద్ధతి. తత్త అపరాపరం జాణం చారేన్తో పరివత్తేతి. తేనాహ “విపస్సనావీధిం ఓగాహతీ”తి. వుత్తనయేనేవాతి

ఉదయబృయశాణాదీనం ఉప్పాదనే వుత్తనయేన. గోత్రభుఅనన్తరన్తి ఏత్త గోత్రభు వియ గోత్రభు.

పఠమమగ్గపురేచారికశాణ్ణో పుధుజ్జనగోత్తాభిభవనతో, అరియగోత్తభవనతో చ నిప్పరియాయతో గోత్రభూతి వుచ్చతి, ఇదం పన తంసదిసతాయ పరియాయతో గోత్రభు. ఏకచ్చసంకిలేసవిసుద్ధియా , పన అచ్చన్తవిసుద్ధియా ఆరమ్మణకరణతో చ వోదానన్తి వుచ్చతి. తేనాహ పట్టానే “అనులోమం వోదానస్స అనన్తరపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా ౧.౧.౪౧౭). యస్మా పన పటిసమ్మిదామగ్గే ఉప్పాదాదిఅభిభవనత్తం ఉపాదాయ “అట్ట గోత్రభుధమ్మా సమాధివసేన ఉప్పజ్జన్తి, దస గోత్రభుధమ్మా విపస్సనావసేన ఉప్పజ్జన్తి”తిఆదీసు (పటి. మ. ౧.౬౦) గోత్రభునామేనేవేతం ఆగతం, తస్మా ఇధాపి “గోత్రభుఅనన్తర”న్తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

దుతియశాణం నిట్టితం.

తతియమగ్గశాణకథావణ్ణనా

౮౧౪. సకిదేవాతి ఏకవారంయేవ. “ఇమం లోకం ఆగన్త్వా”తి ఇమినా పఞ్చసు సకదాగామీసు చత్తారో వజ్జేత్వా ఏకోవ గహితో. ఏకచ్ఛో ఇధ సకదాగామిఫలం పత్వా ఇధేవ లోకే పరినిబ్బాతి, ఏకచ్ఛో ఇధ పత్వా దేవలోకే పరినిబ్బాతి, ఏకచ్ఛో దేవలోకే పత్వా తత్తేవ పరినిబ్బాతి, ఏకచ్ఛో దేవలోకే పత్వా ఇధూపపజ్జిత్వా పరినిబ్బాతి. ఇమే చత్తారోపి ఇధ న గహితా. యో పన ఇధ పత్వా దేవలోకే యావతాయుకం వసిత్వా పున ఇధూపపజ్జిత్వా పరినిబ్బాతి, అయం ఏకోవ ఇధ గహితోతి వేదితబ్బో.

కామరాగబ్యాపాదానం అనవసేసప్పహానాయాతి తేసంయేవ సకదాగామిమగ్గేన తనుకతానం సంయోజనానం నిరవసేసప్పహానాయ. పటిసన్ధివసేన కామభవస్స అనాగమనతో అనాగామీ.

తతియశాణం నిట్టితం.

చతుత్తమగ్గశాణకథావణ్ణనా

౮౧౫. ఓపపాతికోతి ఉపపాతయోనికో. ఇమినాస్స గబ్బసేయ్యా పటిక్ఖిత్తా. తత్త పరినిబ్బాయీతి తత్త సుద్ధావాసే పరినిబ్బాయితా. అనావత్తిధమ్మో తస్మా లోకాతి పటిసన్ధిగ్గహణవసేన తస్మా లోకా ఇధ అనావత్తనసభావో, బుద్ధదస్సనధమ్మస్సవనానం పనత్థాయ ఆగమనం హోతియేవ.

రూపరాగఅరూపరాగమానఉద్ధచ్చఅవిజ్ఞానం అనవసేసప్పహానాయాతి ఏతేసం పఞ్చన్నం ఉద్ధమ్భాగియసంయోజనానం నిస్సేసప్పజహనత్థాయ. తత్త రూపభవే ఛన్దరాగో రూపరాగో. అరూపభవే ఛన్దరాగో అరూపరాగో. మానో అరహత్తమగ్గవజ్ఞమానో. తథా ఉద్ధచ్చావిజ్ఞా.

చతుత్తశాణం నిట్టితం.

అరహన్తపుగ్గలకథావణ్ణనా

౧౧౬. మహాభీణాసవోతి మహానుభావతానిబద్ధనం పూజావచనమేతం, న ఉపాదాయవచనం యథా “మహామోగ్గల్లానో”తి. న హి చూళభీణాసవో నామ అత్తి. అన్తిమదేహం ధారేతితి అన్తిమదేహధారీ. ఖన్ధకిలేసాభిసంజ్ఞారభారానం ఓహితత్తా ఓరోపితత్తా ఓహితభారో. అనుప్పత్తో సదత్థం సకత్థన్తి అనుప్పత్తసదత్తో. సదత్తోతి చ అరహత్తం వేదితబ్బం. తస్మా అత్తుపనిబద్ధనట్టేన, అత్తానం అవిజహనట్టేన, అత్తనో పరమత్థట్టేన చ అత్తనో అత్తత్తా సకత్తోతి వుచ్చతి. పరిక్షీణాని దసపి భవసంయోజనాని ఏతస్సాతి పరిక్షీణభవసంయోజనో. ఖన్ధాదిలత్థం సమ్మా అజ్ఞాయ విముత్తోతి సమ్మదజ్ఞావిముత్తో. అగ్గో చ సో దక్షిణేయ్యో చ, అగ్గదక్షిణం వా అరహతీతి అగ్గదక్షిణేయ్యో.

బోధిపక్ష్టియకథావణ్ణనా

౧౧౭. చతున్నం మగ్గజాణానం వసేన చతుజాణాయ. ఆనుభావవిజాననత్తన్తి సతిపట్టానపారిపూరితాదికస్స ఆనుభావస్స బోధనత్థం.

పరిపుణ్ణా బోధిపక్ష్టియా ఏతస్సాతి పరిపుణ్ణబోధిపక్ష్టియో, మగ్గో. తస్స భావో పరిపుణ్ణబోధిపక్ష్టియభావో. వుట్టానబలేహి సమ్మయుత్తతావ వుట్టానబలసమాయోగో, యే సంయోజనాదయో యేన పరమమగ్గాదినా పహతబ్బా.

౧౧౮. బుజ్జనట్టేన వా బోధో, మగ్గచిత్తుప్పాదో. తస్స బుజ్జనకిరియాయ అనుగుణభావతో పక్ఖే భవతి బోధిపక్ష్టియా.

౧౧౯. తేసు బోధిపక్ష్టియేసు. ఆరమ్మణేసూతి కాయాదిఆరమ్మణేసు. ఓక్షన్తిత్వాతి అనుపవిసిత్వా. పక్షన్తిత్వాతి తస్సేవ వేవచనం. ఉపట్టానతోతి అనుభాకారాదిగ్గహణవసేన ఉపగన్త్వా అవట్టానతో. కాయాదీసు అనుభాకారాదిగ్గహణం పుబ్బభాగసతిపట్టానవసేన సుభసజ్ఞాదిపహనకిచ్చసాధనం మగ్గసతిపట్టానవసేన వేదితబ్బం. తత్త హి ఏకావ సతి చతుకిచ్చసాధనవసేన పవత్తతి.

౧౨౦. పదహన్తితి వాయమన్తి, కాయచిత్తాని పగ్గణ్ణన్తి వా. అసోభాహేతూనం సంకిలేసధమ్మానం పజహనేన, సోభాహేతూనజ్ఞా వోదానధమ్మానం భావనేన సోభనం, సున్దరన్తి అత్తో. సేట్టభావావహనతోతి పాసంసతమభావసాధనతో. పధానభావకారణతోతి ఉత్తమభావహేతుతో.

౧౨౧. పుట్టే వుత్తేనాతి ఇద్ధివిధజాణనిద్దేసే (విసుద్ధి. ౨.౩౬౯) వుత్తేన. ఇజ్జనట్టో నిప్పజ్జనట్టో, పటిలాభసమ్మదా వా, యేన వా ఇజ్జన్తి ఇద్ధా వుద్ధా ఉక్కుంసగతా హోన్తి, తం ఇజ్జనం. సమాధిపధానసంజ్ఞారపముఖా మగ్గధమ్మా ఇధ “ఇద్ధి”తి అధిప్పేతా. పుబ్బగ్గమట్టో అధిపతిపచ్చయభావో. తస్మా సోతాపత్తిమగ్గో ఇజ్జతీతి ఇద్ధి, తస్మా సమ్మయుత్తా ఛన్దాదయో పుబ్బగ్గమట్టేన పాదో. తస్సా ఏవ ఫలభూతాయ వుట్టానగామినియా ఛన్దాదయో పుబ్బభాగకారణట్టేన పాదో. సోతి ఇద్ధిపాదో. ఇమే లోకుత్తరావతి ఇమే యథావుత్తా ఛన్దాదయో ఉత్తరచూళభాజనీయే ఆగతనయేన లోకుత్తరా వేదితబ్బా. ఛన్దాదిఅధిపతివసేన పటిలద్ధధమ్మాపి ఫస్సాదయో ఇద్ధిపాదా హోన్తితి అత్తో. కామజ్ఞోత్థ ఇద్ధిపాదో నో అధిపతి, అధిపతి వా నో ఇద్ధిపాదో నామ నత్తి, యథా పన ఏకస్మిం రజ్జే రజ్జారహేసు చతుసు రాజకుమారేసు ఏకస్మిం కాలే ఏకోవ రజ్జమనుసాసతి, న సబ్బో, ఏవం ఏకమేకస్మిం చిత్తుప్పాదే ఏకోవ అధిపతి, ఇద్ధిపాదో చ హోతీతి వేదితబ్బో.

౮౨౨. అస్పద్ధియం సద్ధాపటిపక్తా అకుసలా ధమ్మా, అవత్థుగతో పసాదపతిరూపకో మిచ్ఛాధిమోక్షో వా. కోసజ్జం ధినమిద్ధపధానో అకుసలచిత్తుత్పాదో. పమాదో సతిసమ్మోసో తథాపవత్తా అకుసలా ఖడ్ధా. అభిభవనసజ్ఞాతేన అధిపతియత్థేనాతి అస్పద్ధియాదీనం అభిభవనతో అభిభవనన్తి వత్తబ్బేన అధిమోక్షపగ్గహాఉపట్టానఅవిక్లేపపజాననస్స ఏకలక్ష్ణణేన సమ్మయుత్తధమ్మేసు అధిపతియత్థేన. అస్పద్ధియాదీహి చాతి చ-సద్ధో సముచ్చయత్థో అట్టానప్పయుత్తో, తస్మా అకమ్పియత్థేన చ సమ్మయుత్తధమ్మేసు ధిరభావేన చ బలన్తి ఏవమేత్థ అధిప్పాయో వేదితబ్బో.

౮౨౩. బుజ్జనకసత్తస్సాతి చతున్నం అరియసచ్ఛానం పటివిజ్ఞనకసత్తస్స. యో హేసో లోకుత్తరమగ్గక్షణే ఉప్పజ్జమానాయ సతిఆదిధమ్మసామగ్గియా కరణభూతాయ బుజ్జతి కిలేససన్తాననిద్దాయ ఉట్టహాతి, చత్తారి వా అరియసచ్ఛాని పటివిజ్ఞతి, నిబ్బానమేవ వా సచ్చికరోతీతి బోధీతి వుచ్చతి అరియసావకో, తస్స బోధిస్స బుజ్జనకసత్తస్స అజ్ఞాతి బోజ్ఞజ్ఞ. నియ్యానికట్టేనాతి వట్టతో నిస్సరణత్థేన.

౮౨౪. పుబ్బభాగే నానాచిత్తేసు లబ్బన్తీతి సమ్మన్తో. చుద్దసవిధేనాతి ఆనాపానశరియాపథచతుసమ్మజ్జాపటిక్కులమనసీకారధాతుమనసీకారపబ్బాని, నవ సేవధికపబ్బాని చాతి ఏవం చుద్దసవిధేన. కాయం పరిగ్గణ్ణతో చ కాయానుపస్సనాసతిపట్టానం లబ్బతి, న వేదనాదయో పరిగ్గణ్ణతో. ఏస నయో సేసేసుపి. “సుఖం వేదన”న్తిఆదినాతి వా “సామిస”న్తిఆదినాతి వా “నిరామిస”న్తిఆదినాతి వా ఏవం నవవిధేన. సరాగదోసమోహాసంఖిత్తమహగ్గతసమాహితసత్తరవిముత్తపదానం సపటిపక్తానం వసేన సోళసవిధేన. నీవరణుపాదానక్ఖన్ధాయతనబోజ్జుగ్గసచ్చపబ్బానం వసేన పశ్చావిధేన. ఇమస్మిం అత్తభావేతి పచ్చుప్పన్నే అత్తభావే. అనుప్పన్నపుబ్బన్తి అత్తనో అభూతపుబ్బం. పరస్స ఉప్పన్నం అకుసలం దిస్సా తన్నిమిత్తజ్ఞా వధబన్ధారహాదీనీతి అధిప్పాయో. తస్మాతి తాదిసస్స. భవతి హి తంసదిసేపి తబ్బోహరో యథా “తానియేవ ఓసధానీ”తి. తస్స పహానాయాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. యూనవిపస్సనా ఇతో అజ్ఞాస్మిం అత్తభావే ఉప్పన్నపుబ్బాపి సీయున్తి వుత్తం “ఇమస్మిం అత్తభావే అనుప్పన్నపుబ్బ”న్తి, ఛన్దిద్ధిపాదసమ్మావాచానంయేవ గహణం. తేసు వుత్తేసు సేసిద్ధిపాదసేసవిరతియో అత్తతో వుత్తావ హోన్తీతి లక్ష్ణణహారవసేన అయమత్తో వేదితబ్బో. ఏవం నానాచిత్తేసు లబ్బన్తి పుబ్బభాగే ఏతే సతిపట్టానసమ్మప్పధానశ్చిత్తపాదా. చతున్నం జాణానన్తి చతున్నం అరియమగ్గజాణానం. కామం సబ్బేపి బోధిపక్ఖియధమ్మా మగ్గచిత్తుత్పాదపరియాపన్నావ, తథాపి సాతిసయో సమ్మప్పధానబ్యాపారో మగ్గక్షణేతి వుత్తం “ఫలక్ష్ణణే తపత్వా చత్తారో సమ్మప్పధానే”తి. అవసేసా తేత్తింస లబ్బన్తి, తే చ ఖో పరియాయతో, న నిప్పరియాయతోతి అధిప్పాయో.

౮౨౫. సేసేసు పనాతి ఇద్ధిపాదాదీసు పశ్చాసు కోట్టాసేసు. యథా సతివీరియేసు “సతిపట్టానం సమ్మప్పధాన”న్తి సజ్ఞిపనవసేన హాపనం, “కాయానుపస్సనా”తిఆదివిభాగదస్సనవసేన వడ్డనం అత్తి, ఈదిసం హాపనవడ్డనం నత్తీతి అత్తో.

౮౨౬. ఇదాని సబ్బేసు ఏవ యథారహం లబ్బమానవిభాగదస్సనత్తం “అపిచా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త తేసూతి సత్తతింసాయ బోధిపక్ఖియధమ్మేసు. ఛద్ధాతి ఏకథా ద్వేధా చతుధా పశ్చాధా అట్టధా నవధాతి ఏవం ఛప్పకారేన తే భవన్తి.

ఛన్దిద్ధిపాదాదివసేనాతి ఛన్తో ఛన్దిద్ధిపాదవసేనేవ, చిత్తం చిత్తిద్ధిపాదవసేనేవ, పీతిపస్సద్ధిఉపేక్షా బోజ్జుగ్గవసేనేవ, సజ్కప్పాదయో మగ్గవసేనేవాతి ఏవం నవ ఏకవిధావ హోన్తి.

చుద్దసేవ అసమ్మిన్నాతి సతి వీరియం ఛన్దో చిత్తం పశ్చా సద్ధా సమాధి పీతి పస్సద్ధి ఉపేక్షా సమ్మాసజ్జప్పో
సమ్మావాచా సమ్మాకమ్మన్తో సమ్మాఆజీవోతి ఇమే అసమ్మిన్నా పదంతరసమ్మేదేన వినా అగ్గహితగ్గహణేన గయ్ఘమానా
చుద్దసేవ చ సభావధమ్మా. చుద్దసాతి చ ఉక్కుంసపరిచ్ఛేదేన వుత్తం. తశ్చా ఖో పరమజ్ఞానికమగ్గచిత్తుప్పాదవసేన,
దుతియజ్ఞానికే పన సమ్మాసజ్జప్పాభావతో తేరస, తతియచతుత్థపశ్చామజ్ఞానికేసు పీతిసమ్మోజ్జగ్గభావతో ద్వాదస హోన్తి.
“సత్తతింసప్పభేదతో”తి ఇదమ్మి ఉక్కుంసపసేనేవ వుత్తం, అవకంసతో పన వుత్తనయేన ఏకస్మిం ఖణే ఛత్తింస, పశ్చాతింస
హోన్తి, చతున్నం అధిపతీనం ఏకజ్ఞం అనుప్పజ్జనతో ఏకస్మిం ఖణే ఏకస్సేవ ఇద్ధిపాదస్స సమ్మవోతి ద్వత్తింస చ హోన్తి
వేదితబ్బం.

సత్తతింసపభేదతో కథన్తి ఆహ “సకిచ్చనిప్పాదనతో”తిఆది, ఏకచ్చస్స సభావతో ఏకస్సాపి అత్తనో
ఆనుభావానురూపకాయానుపస్సనాదితంతంకిచ్చసాధనతోతి అత్తో. సరూపేన చ వుత్తితోతి అభేదస్స చిత్తిద్ధిపాదాదికస్స
సరూపేనేవ పవత్తనతో చ.

ఏత్థాతి ఇాణదస్సనవిసుద్ధియం. కస్మా పన బోధిపక్ఖియేసు ఝానకోట్ఠాసో న గహితో, నను ఝానరహితో అరియమగ్గో
నత్థీతి? సచ్చం నత్తి, తతో ఏవ న ఖో పనేతం ఏవం దట్టబ్బం “బోధిపక్ఖియేసు ఝానం న గహిత”న్తి
లక్ఖణాపనిజ్ఞానలక్ఖణస్స ఝానస్స మగ్గగ్గహణేనేవ గహితత్తా. తశ్చో సన్ధాయ “యస్మిం సమయే లోకుత్తరం ఝానం
భావేతీ”తిఆది (ధ. సం. ౨౭౭, ౩౪౩ ఆదయో) వుత్తం. ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానలక్ఖణస్స పనేత్థి సమ్మవో ఏవ నత్తి. అపరో నయో
— కస్మా పన బోధిపక్ఖియేసు ఝానకోట్ఠాసో న గహితో, నను ఝానరహితో అరియమగ్గో నత్తి, న చ తం పటిపదా వియ
ఏకంతపుబ్బభాగియం, నాపి ఏకచ్చపటిసమ్మిదా వియ మగ్గనిస్సన్దో, అథ ఖో మగ్గచిత్తుప్పాదపరియాపన్నో, యతో
“లోకుత్తరం ఝానం భావేతీ”తి (ధ. సం. ౨౭౭, ౩౪౩ ఆదయో) వుత్తం, మగ్గమగ్గపరివారధమ్మా చ బోధిపక్ఖియధమ్మాతి?
వుచ్చతే — యం తావ వుత్తం ఝానరహితో అరియమగ్గో నత్థీ”తి, తత్త న అరియమగ్గసమ్మయోగమత్తేన ఝానస్స
బోధిపక్ఖియతా లబ్బతి అతిప్పసగ్గతో. ఆహారాదీనమ్మి హి బోధిపక్ఖియతా ఆపజ్జేయ్యాతి. ఏతేన
మగ్గచిత్తుప్పాదపరియాపన్నతా బోధిపక్ఖియభావస్స అకారణన్తి దస్సితం హోతి.

యం పన వుత్తం “మగ్గమగ్గపరివారధమ్మా చ బోధిపక్ఖియా”తి, తత్త పరివారట్టో కిం సహపవత్తిఅత్తో, ఉదాహు
పరిక్ఖారట్టోతి? యది పురిమో పక్ఖో, సో పగేవ నిల్లోచితో. అథ దుతియో, ఇదం విచారేతబ్బం. కథం పవత్తమానం ఝానం
మగ్గస్స పరిక్ఖారో? యది సహజాతాదిపచ్చయభావేన, ఏవం సతి ఫస్సాదీనమ్మి మగ్గపరిక్ఖారతా ఆపజ్జతి. అథ
పటిపక్ఖవిధంసనేన, న సబ్బే ఝానధమ్మా పటిపక్ఖవిధంసనసమత్థా. న హి విచారో, వేదనా చ కస్సచి సంకిలేసధమ్మస్స
ఉజ్జపటిపక్ఖభావేన పవత్తన్తి. యం పన పీటకే “సుఖం ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చస్స, విచారో విచికిచ్చాయ పటిపక్ఖో”తి వుత్తం, తం
పరియాయేన వుత్తం. న హి సుఖం సయం ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చస్స పటిపక్ఖో, పటిపక్ఖస్స పన సమాధిస్స పచ్చయతాయ
పటిపక్ఖో. న చ విచారో పశ్చా వియ, అధిమోక్షో వియ వా విచికిచ్చాయ పటిపక్ఖో, పటిపక్ఖస్స పటిరూపతాయ పన పటిపక్ఖో
వుత్తో. తథా పీతిపి న బ్యాపాదస్స అదోసో వియ ఉజ్జపటిపక్ఖో, అదోససమ్మయోగతో పన పటిపక్ఖో వుత్తో. తేన వుత్తం “తం
పరియాయేన వుత్త”న్తి. వితక్కసమాధయో ఏవ పన ఝానధమ్మేసు ఉజ్జకం పటిపక్ఖవిధంసనసమత్థాతి
పటిపక్ఖవిధంసనసమత్తస్స పరిపుణ్ణస్స ఝానకోట్ఠాసస్స అభావతో న చస్స బోధిపక్ఖియేసు సగ్గహో కతో. యస్మా పన
సమ్మాసజ్జప్పో, సమ్మాసమాధి చ మగ్గపరియాపన్నా ఝానధమ్మా, తస్మా తే సన్ధాయ తంసమ్మయుత్తతాయ వా

ఇతరేపి గోహిత్యా పరియాయేన వుత్తం పాళియం “యస్మిం సమయే లోకుత్తరం యూనం భావేతి నియ్యానిక”నిఆది (ధ. స. ౨౭౭).

వుట్టానబలసమాయోగకథావణ్ణనా

౮౨౭. వుట్టానం నిమిత్తతో, పవత్తతో చ వుట్టానం. బలసమాయోగో సమధవిపస్సనాబలేహి సమ్మయుత్తతా. పరిజ్ఞాభిసమయాదివసేన దుక్ఖాదీసు వినేసదస్సనట్టేన మగ్గపజ్ఞాపి విపస్సనాతి వుచ్చతీతి “లోకియవిపస్సనా”తి వినేసేత్వా వుత్తం. తేనేవాహ “వుట్టానట్టేన సమధవిపస్సనం యుగనద్ధం భావేతి”తి (పటి. మ. ౨.౫). నిమిత్తారమ్మణత్తా నేవనిమిత్తా వుట్టాతి, పవత్తి...పే... చిద్దనతో న పవత్తా వుట్టాతీతి యోజనా. తత్త నిమిత్తతో వుట్టానం సజ్ఞారనిమిత్తం నిస్సజ్జిత్వా నిబ్బానారమ్మణకరణం. పవత్తతో వుట్టానం హేతునిరోధేన ఆయతిం విపాకప్పవత్తస్స అనుప్పవత్తిధమ్మతాపాదనం. తేనాహ “సముదయస్స అసముచ్చిన్ననతో పవత్తా న వుట్టాతీ”తి.

దుభతోతి ఉభతో, ద-కారాగమం కత్వా ఏవం వుత్తం. దుభాతి వా పదస్తరమేవేతం ఉభయసద్దేన సమానత్తం. దస్సనట్టేనాతి పరిజ్ఞాభిసమయాదిలక్ఖణేన చతుసచ్చదస్సనట్టేన. మిచ్చాదిట్టియాతి ద్వాసట్టిప్పభేదాయపి మిచ్చాదిట్టియా. తదనువత్తకకిలేసేహితి అపాయగమనీయతాయ తస్సా మిచ్చాదిట్టియా అనువత్తకేహి విచికిచ్చాదికిలేసేహి. ఖడ్ధేహితి ఏత్తాపి తదనువత్తకసద్దో ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బో. తే చ మిచ్చాదిట్టిఆదిపచ్చయా ఉప్పజ్జనారహ వేదితబ్బా. మిచ్చాసజ్కప్పాతిఆదీసుపి తదనువత్తకకిలేసేహి చ ఖడ్ధేహి చ వుట్టాతి. బహిద్ధా చ సబ్బనిమిత్తేహి వుట్టాతీతి పాళి సంఖిత్తా. యథా మిచ్చాదిట్టిమిచ్చాసజ్కప్పా, ఏవం మిచ్చావాచాదయోపి అపాయగమనీయా ఏవ వేదితబ్బా. మిచ్చావాచాకమ్మన్తాజీవా చేతనాసభావా. మిచ్చాసతి తథాపవత్తా చత్తారో ఖడ్ధా. ఉపరిమగ్గత్తయే సమ్మాదిట్టి తంతంమగ్గవజ్ఞా మానతో వుట్టాతి. సో హి “అహమస్మీ”తి పవత్తియా దిట్టిట్టానియో, మిచ్చామగ్గతో పనేత్త వుట్టానం అనుద్ధరిత్వా తంతంమగ్గవజ్ఞసంయోజనానుసయేహేవ వుట్టానం ఉద్ధటం.

అణుసహగతాతి అణుభావం గతా పత్తా, తనుభూతాతి అత్తో.

౮౨౮. ఏవం వుట్టానం దస్సేత్వా ఇదాని బలసమాయోగం దస్సేతుం “లోకియానజ్ఞా”తిఆది వుత్తం. సమధబలం అధికం హోతి సమాధిభావనాభావతో. విపస్సనాబలం అధికం హోతి జాణుత్తరత్తా విపస్సనాభావనాయ. సమానభావేన యుగే నద్ధా బద్ధా వియ హోన్తితి యుగనద్ధా. తేనాహ “అజ్ఞామజ్ఞాం అనతివత్తనట్టేనా”తి, కిచ్చతో అనూనాధికభావేనాతి అత్తో. తతో ఏవ సమాయోగోతి సమపరిచ్ఛేదయోగోతి అత్తో.

సమాధిపటిపక్ఖదస్సనత్తం “ఉద్ధచ్చసహగతకిలేసేహి”తి వుత్తం, ఉద్ధచ్చపధానేహి కిలేసేహితి అధిప్పాయో. అవిక్ఖేపో సమాధీతి సముచ్చిన్ననేన విక్ఖేపస్స ఉజ్జపటిపక్ఖభూతో సమాధి. నిరోధగోచరోతి నిబ్బానారమ్మణో. వుట్టానట్టేనాతి వుట్టానకభావేన నిమిత్తతో, పవత్తతో చ వుట్టహమానవసేన. ఏకరసాతి సమానకిచ్చా.

పహోతబ్బధమ్మపహానకథావణ్ణనా

౮౨౯. యే ధమ్మాతి యే సంకిలేసధమ్మా. సంయోజనాదీసు సంయోజనట్టేన బద్ధనట్టేన సంయోజనాని, విబాధనట్టేన, ఉపతాపనట్టేన వా కిలేసా, మిచ్ఛాసభావాతి మిచ్ఛత్తా, లోకే ధమ్మా లోకపరియాపన్నా ధమ్మాతి లోకధమ్మా, మచ్ఛేరస్స భావో, కమ్మం వాతి మచ్ఛరియం, విపరీతట్టేన విపల్లాసా, గద్ధనట్టేన గద్ధా, అయుత్తా గతీతి అగతి, ఆసవంతీతి ఆసవా, ఓహనంతీతి ఓఘా, యోజనట్టేన యోగా, నీవరంతీతి నీవరణాని, ధమ్మసభావం అతిక్కుమ్మ పరతో ఆమసంతీతి పరామాసా, భుసం ఆదియంతీతి ఉపాదానాని, అప్పహీనభావేన సంతానే అను అను సేంతీతి అనుసయా, మలీనభావకరణట్టేన మలా, అకుసలకమ్మాని చ తాని సుగతిదుగ్గతీనం, తత్త నిబ్బత్తనకసుఖదుక్ఖానశ్చ పథా చాతి అకుసలకమ్మపథా, చిత్తం ఉప్పజ్జతి ఏత్థాతి చిత్తుప్పాదో, చిత్తచేతసికరాసి , అకుసలో చ సో చిత్తుప్పాదో చాతి అకుసలచిత్తుప్పాదోతి అకుసలసద్ధం ఆనేత్వా సమ్బుద్ధితబ్బం.

ఖడ్ధేహి ఖడ్ధానన్తి ఇథలోకక్షన్దేహి పరలోకక్షన్దానం. యావశ్శో తేతి తే రూపరాగాదయో యావ పవత్తన్తి న సముచ్చిజ్జన్తి, తావ ఏతేసం ఖన్ధఫలదుక్ఖానం అనుపరమో అవిచ్ఛేదోతి. ఏతేన తేసం సంయోజనత్తం విభావేతి. ఉద్ధన్తి రూపారూపభవేసు, తతియమగ్గుప్పత్తియా వా ఉద్ధం. ఉద్ధం భజన్తితి ఉద్ధంభాగా, రూపారూపభవా, తేసం అవిచ్ఛేదహేతుతాయ హితాని ఉద్ధంభాగియాని.

కిలిస్సన్తి, కిలేసేన్తి చాతి దువిధమ్మి అత్తం దస్సేన్తో “సయం సంకిలిట్టత్తా”తిఆదిమాహ.

మిచ్ఛావిముత్తి “లోకధూపికాదీసు మోక్షో”తి పవత్తమిచ్ఛావిమోక్షో. అభినివిసనాదివసేన మిచ్ఛా విపరీతం న సమ్మా పవత్తనతో మిచ్ఛాశాణం మోహోవ.

లోకప్పవత్తియాతి ఖన్ధప్పవత్తియం సతి. అనుపరమధమ్మకత్తాతి పుణ్ణపాపవసేన అపరాపరం అవిచ్చిజ్జనతో. “లాభహేతుకో లాభో”తిఆదినా కారణోపచారేన.

ఆవాసే మచ్ఛరియం, ఆవాసహేతుకం వా మచ్ఛరియం ఆవాసమచ్ఛరియం.

తయోతి వత్తుం అభిన్దిత్వా వుత్తం, భిన్దిత్వా పన వుచ్చమానే ద్వాదస హోన్తి.

గన్ధకరణం కారణభావేన పటిబద్ధతాకరణం గన్ధనన్తి తం రూపకాయేపి లబ్బతీతి ఆహ “నామకాయస్స చేవ రూపకాయస్స చా”తి. తత్త బ్యాపాదస్సాపి అభిసజ్జనుపనయ్థువసేన పవత్తనతో గన్ధనట్టో వేదితబ్బో, యతో తస్స పటిఘసంయోజనభావో వుత్తో.

ఛన్దదోసమోహభయేహీతి ఛన్దదోసమోహభయహేతు. తశ్శోతి అకత్తబ్బకరణం, కత్తబ్బాకరణశ్చ.

సవనాతి పవత్తనతో. సవనతోతి కిలేసాసుచిభావేన విస్సన్దనతో. పున సవనతోతి పసవనతో.

ఆకడ్డనట్టేన , దురుత్తరణట్టేన చాతి ఏతేన ఓఘా వియ ఓఘాతి దస్సేతి. ఆరమ్మణేన, దుక్ఖేన చ వియోగస్స అప్పదానసజ్ఞాతేన యోజనట్టేన యోగాతి దస్సేతి, సంకిలేసకరణట్టేనాతి అత్తో. తేసశ్శోవాతి కామరాగాదీనంయేవ. తే హి

సోతవసేన వత్తమానా సోతో వియ సోతపతితే సత్తే అపాయసముద్ధం పాపేన్తి, సంసారసముద్ధతో చ సీసం ఉక్తిపితుం న దేన్తి, యథాగహితశ్చ ఆరమ్మణం విస్సజ్జితుం న దేన్తి, యాదిసశ్చ పాపం కత్వా దుక్ఖప్పత్తే పునపి తాదీసిన యోజేన్తి.

చిత్తస్సాతి కుసలచిత్తస్స, విసేసతో ఝానచిత్తస్స. ఆదితో వరణం ఆవరణం. కిలేసవాసనం నేత్వా వరణం నీవరణం. కుట్టకవాటాదీహి వియ పిదహానం పటిచ్చాదనం, తం పన కుసలాదీని సజ్జణ్ణీతుం, పరిజ్ఞాతుం, శాతుశ్చ అప్పదానవసేన దట్టబ్బం.

తస్స తస్స ధమ్మస్స సభావన్తి కాయాదికస్స తస్స తస్స ధమ్మస్స అసుభాదిసభావం. అభూతం సభావన్తి సుభాదిసభావం.

థామగతట్ఠేనాతి థామగతభావేన. థామగతన్తి చ అనశ్శాసాధారణో కామరాగాదీనం సభావో దట్టబ్బో. యేన తే ఏవ భగవతా “అనుసయా”తి వుత్తా. అనుసయనశ్చ మగ్గేన అప్పహీనభావేన పచ్చయసమవాయే ఉప్పజ్జనారహతా. తేనాహ “పునప్పునం కామరాగాదీనం ఉప్పత్తిహీతుభావేన అనుసేన్తియేవా”తి.

దుమ్మాచనీయభావేన పవత్తిం సన్ధాయాహ “తేలశ్శనకలలం వియా”తి.

౮౩౦. సేసాతి అనపాయగమనీయా. సుఖుమా కామరాగపటిఘాతి సమ్బన్దో. చతుత్థజాణవజ్ఞా ఏవాతి అవధారణేన పరమజాణాదివజ్ఞతా నివత్తీయతి. తయిదం నియమదస్సనం అశ్శాణ్ఠాపి నేతబ్బన్తి దస్సేన్దో “పరతో”తిఆదిమాహ. తత్త “నియమం న కరిస్సామా”తి ఏతేన నియమే అకతే హేటిమమగ్గవజ్ఞతాపి అనుజ్ఞాతా ఏవ హోతీతి.

లోభ...పే.... చతుత్థజాణవజ్ఞానీతిఆదీసు పరమజాణాదీహి హతాపాయగమనీయాదిభావానీతి అధిప్పాయో వేదితబ్బో. ఆదిసద్దేన ఓళారికసుఖుమతా గహితా.

యసేతి పరివారే.

అగతీసు ధన్దాదయో కిశ్చాపి ఉపరిమగ్గవజ్ఞా, తథాపి తంమూలకస్స అకత్తబ్బకరణస్స, కత్తబ్బాకరణస్స చ అపాయగమనీయతాయ పరమమగ్గవజ్ఞా.

కతాకతాకుసలాకుసలవిసయం యం విప్పటిసారభూతం కుక్కుచ్చం, తం ఇథ తతియజాణవజ్ఞం వుత్తం. యం పన “కుక్కుచ్చపకతతాయ ఆపత్తిమాపజ్జతీ”తి (పాచి. అట్ట. ౪౩౮; కట్ట. అట్ట. నిదానవణ్ణనా) వుత్తం కుక్కుచ్చం, తం సన్ధాయ “కుక్కుచ్చవిచికిచ్చా సోతాపత్తిమగ్గేన పహీయన్తీ”తి (ధ. స. అట్ట. ౧౧౭౬) **అట్టసాలినియం** వుత్తం. తస్మా ద్విన్నం వచనానం అధిప్పాయో వేదితబ్బో. అశ్శోసుపి ఏదిసేసు రానేసు అధిప్పాయో మగ్గితబ్బో, న విరోధతో పచ్చేతబ్బో. ఓళారికానవసేసప్పహానం వా సన్ధాయ కుక్కుచ్చస్స పరమతతియజాణవజ్ఞతా వుత్తాతి వేదితబ్బం. “భగవతా పటిక్కిత్తం అనువసీత్వా అనువసీత్వా ఆవసథపిణ్డం భుజ్జాతు”న్తి, “కుక్కుచ్చాయన్దో న పటిగ్గహీసీ”తి (పాచి. ౨౦౪) పన ఆగతం కుక్కుచ్చం, న నీవరణం అరహతో ఉప్పజ్జనతో, నీవరణపటిరూపకం పన “కప్పతి న కప్పతీ”తి వీమంసనభూతం వినయకుక్కుచ్చం నామ, తం తథాపవత్తచిత్తుప్పాదోవ.

కామరాగపటిఘానుసయా అణుసహగతా తతియజాణవజ్ఞా. ఓళారికానం పన దుతియజాణవజ్ఞతా హేట్టా
వుత్తనయావ.

చిత్తుప్పాదగ్గహణేన చేత్త మక్ఖపళాసమాయాసారేయ్యసమాదధమ్మసారమ్పాదీనం సజ్ఘహో కతోతి దట్టబ్బం.

౮౩౧. అఫలో వాయామోతి ఏత్థ అతీతానం తావ పజహనే అఫలో హోతు వాయామో నిరుద్ధత్తా, అనాగతానం పన
కథన్తి తేసమ్మి వక్ఖమానం అవిపరీతమత్తం అజానన్తో నత్తితామత్తం గహేత్వా చోదేతి, తథాపి “అఫలో”తి పుట్టే
పహతబ్బానం నత్తితాయ చోదనా కతా, ఇదాని పహనస్స. యది హి పహనం అత్తి, కథం పహతబ్బా సన్తి? అథ పహతబ్బా
సన్తి, కథం పహనం హోతి? పహతబ్బా చ సన్తి, పహనజ్ఞా హోతీతి విప్పటిసిద్ధమేతం. కస్మా? పహతబ్బేసు సన్తేసు
పహనస్స అసమ్మవతో తదుపగో వాయామో అఫలో ఆలోకతమానం సహవట్టానే సతి ఆలోకస్స అఫలతా వియ. అథాపి
కథజ్ఞే పహనం సియా? సంకిలేసికా చ మగ్గభావనా ఆపజ్జతి పహతబ్బపహయకానం సహవట్టానతో . విప్పయుత్తతా వా
కిలేసానం చిత్తవిప్పయుత్తసజ్ఞారవాదీనం విప్పయుత్తసజ్ఞారానం వియాతి అధిప్పాయో. తం పన నేసం వాదీనం యథా
మతిమత్తం, ఏవమిధాపీతి దస్సేన్తో ఆహ “న చ పచ్చప్పన్నకిలేసో చిత్తవిప్పయుత్తో నామ అత్తి”తి. అయాపథమ్మా హి
ఏకవత్తుకాదిభావేన వత్తమానా ఖణత్తయపరియాపన్నా పచ్చప్పన్నా, తే కథం చిత్తేన విప్పయుత్తా నామ సియుం, తస్మా
నత్థేవ విప్పయుత్తతా కిలేసానం. ఆవేణికాతి అసాధారణా, సయమేవ ఉప్పాదితా పాళి అనారుళ్లాతి అధిప్పాయో.
పాళియంయేవ హి పటిక్ఖిత్తన్తి సమ్మన్తో. స్వాయం పుగ్గలో. హజ్జీతి యది.

వినిబద్ధోతి మానేన పత్తద్ధచిత్తో. పరామట్తోతి మిచ్చాభినివిట్తో. ధామగతోతి ధామగతకిలేసో ధిరభావగతానుసయో. తేన
హి నత్తి మగ్గభావనాతి యస్మా తీసుపి కాలేసు కిలేసానం పహనం న యుజ్జతి, తికాలికా చ కిలేసా, తస్మా నత్తి
మగ్గభావనా, తాయ సాధేతబ్బం కిచ్చం నత్తితి అత్తో. “న హి నత్తి మగ్గభావనా”తిఆదినా చతుక్ఖత్తుం వుత్తస్స పటిక్ఖేపస్స
పటిక్ఖేపో. ఇదం వుత్తం “పాళియంయేవ హి”తిఆదిం ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బం.

ఏవమేవాతి యథా అజాతఫలే తరుణరుక్ష్ణే మూలే ఛిన్నే అసతి ఛేదనే ఆయతిం ఉప్పజ్జనారహాని ఛేదనపచ్చయా
అనుప్పజ్జమానాని వినట్టాని నామ హోన్తి, ఏవమేవ మగ్గభావనాయ అసతి ఉప్పజ్జనారహా కిలేసా మగ్గభావనాయ
అనుప్పజ్జమానా “పహీనా”తి వుచ్చన్తితి ఉపమాసంసన్దనం వేదితబ్బం. ఉప్పాదోతి ఉప్పాదసీసేన ఉప్పాదవన్తో ఖన్ధా వుత్తా.
అనుప్పాదేతి నిట్టానే. అజాతాయేవ న జాయన్తి, తస్మా పహీనా నామ హోన్తి “నత్తి కిలేసప్పహన”న్తి పరవాదినా కతో
పటిక్ఖేపో “న హి”తి పటిక్ఖిత్తో. తే పన నేవ ఉప్పజ్జిత్వా విగతా, నాపి భవిస్సన్తి, న చ ఉప్పన్నాతి “అతీతే కిలేసే
పజహతీ”తిఆది న వత్తబ్బన్తి దస్సేతి. హేతునిరోధాతి దుక్ఖహేతుానం కిలేసానం నిరోధా. దుక్ఖనిరోధోతి ఆయతిం
ఉప్పజ్జనకదుక్ఖస్స నిరోధో. ఉప్పాదపవత్తనిమిత్తాయూహనా పచ్చప్పన్నభవవసేన గహితా.

౮౩౨. ఏతేనాతి “అజాతాయేవ న జాయన్తి”తిఆదివచనేన. విపస్సనాయ ఆరమ్మణభూతం
ఉపాదానక్ఖన్ధపశ్చాకసజ్ఞాతం భూమిపవత్తిట్టానం లద్ధవన్తో భూమిలద్ధా యథా “అగ్గిఆహితో”తి, లద్ధభూమికాతి అత్తో .
వత్తమానాదిఉప్పన్నవిధురతాయ భూమిలద్ధప్పన్నా ఏవ నామ తేతి వుత్తం.

౮౩౩. అనుభవిత్వా, భవిత్వా చ అపగతం భూతాపగతం. అనుభూతభూతా హి భూతతాసామజ్ఞోన భూతసద్దేన వుత్తా.
సామజ్ఞామేవ హి ఉపసగ్గేన విసేసియతీతి. అనుభూతసద్దో చ కమ్మవచనిచ్చాయ అభావతో అనుభావకవాచకో దట్టబ్బో.

వికప్పగాహవసేన రాగాదీహి, తబ్బిపక్ఖేహి చ అకుసలం, కుసలశ్చ ఆరమ్మణరసం అనుభవతి, న విపాకో కమ్మవేగక్ఖిత్తత్తా, నాపి కిరియా అహేతుకానం అతిదుబ్బలతాయ, సహేతుకానశ్చ ఖీణకిలేసస్స ఛళఙ్గపేక్ఖావతో ఉప్పజ్జమానానం అతిసంతపుత్తిత్తా. ఏత్థ చ పురిమనయే కుసలాకుసలమేవ వత్తుం అధిప్పాయవసేన “భూతాపగత”న్తి వుత్తం. యం “ఉప్పన్నానం అకుసలానం ధమ్మానం పహానాయ ఉప్పన్నానం కుసలానం ధమ్మానం రితియా”తి (సం. ని. ౨.౬౨౧-౬౬౨; విభ. ౩౯౦-౩౯౧) ఏత్థ “ఉప్పన్న”న్తి గహేత్వా తంసదిసానం పహానం, వుద్ధి చ వుత్తా. పచ్చిమనయే చ-సద్దేన కుసలాకుసలశ్చ ఆకడ్డిత్వా సబ్బం సజ్జతం వుత్తం భుత్వాపగతభావాభిధానాధిప్పాయేన. విపచ్చితుం ఓకాసకరణవసేన ఉప్పత్తితం అతీతం కమ్మశ్చ తతో ఉప్పజ్జితుం ఆరద్ధో విపాకో చ అనాగతో ఓకాసకతుప్పన్నోతి వుత్తో ఓకాసో కతో ఏతేన, ఓకాసో కతో ఏతస్సాతి చ అత్తద్వయవసేన, యం ఉప్పన్నసద్దేన వినాపి విజ్ఞాయమానం ఉప్పన్నం సన్ధాయ “నాహం, భిక్ఖవే, సజ్ఞోతనికానం కమ్మాన”న్తిఆది (అ. ని. ౧౦.౨౧౭, ౨౧౯) వుత్తం.

తాసు తాసు భూమీసూతి మనుస్సదేవాదిఅత్తభావసజ్ఞాతేసు ఉపాదానక్ఖన్దేసు. తస్మిం తస్మిం సన్తానే అనుప్పత్తిధమ్మతం అనాపాదితతాయ అసమూహతం. అసమూహతత్తాయేవ హిస్స నట్థీతి నవత్తబ్బతాయ ఉప్పన్నవోహరో.

౮౩౪. “కా భూమి, కో వా భూమిలద్ధో”తి ఆసజ్ఞం నివత్తేతుం “ఏత్థి చా”తిఆది ఆరద్ధం. “విపస్సనాయ ఆరమ్మణభూతా”తి ఏతేన ఖిన్దానం అపరిజ్ఞాతతం దస్సీతి, న ఆరమ్మణభావమత్తం తేభూమకగ్గహణేనేవ తస్స సిద్ధత్తా. అపరిజ్ఞాతా హి ఖిన్దా కిలేసానం భూమీతి అధిప్పేతా. ఖిన్దేసు వత్తుభూతేసు. ఆరమ్మణవసేనాతి ఆరమ్మణకరణవసేన. అతీతానాగతే, పగేవ పచ్చుప్పన్నేతి అధిప్పాయో. తన్తి తం అజ్ఞాసన్తానగతం కిలేసజాతం. తతో అజ్ఞాస్మిం సన్తానే ఆరమ్మణకరణమత్తేన భూమిలద్ధం నామ యది సీయాతి సమ్బన్దో. తస్సాతి కిలేసజాతస్స. అప్పహీయ్యతో పరసంతతిపతితత్తా న కోచి భవమూలం పజహీయ్య. భూమిలద్ధజ్ఞో అనుసయితం నామ హోతీతి అధిప్పాయో. వత్తువసేనాతి ఉప్పత్తిట్టానవసేన. యత్థ యత్థ భవే, సన్తానే వా. పరిజ్ఞాతానం అభూమిభావతో “అపరిజ్ఞాతా”తి వుత్తం. ఉప్పాదతో పభుతీతి తేసం ఖిన్దానం ఉప్పజ్జనతో పట్టాయ. కిలేసానం అప్పహీనభావం రపేత్వా అజ్ఞాస్స కారణస్స అభావతో తేసు ఖిన్దేసు కిలేసజాతం అనుసీతి, తస్మా తం అనుసయితం కిలేసజాతం, తేనేవ అనుసయనసజ్ఞాతేన అప్పహీనట్టేన భూమిలద్ధన్తి వేదితబ్బం.

౮౩౫. తత్థ చ భూమిభూతేసు ఖిన్దేసు న సబ్బే సబ్బేసం వత్థా హోన్తి, అథ ఖో విసేసో అట్థీతి తం దస్సీన్తో ఆహ “యస్స యేసూ”తిఆది. తత్థ యస్సాతి యస్స పుగ్గలస్స. యేసూతి సతిపి అజ్ఞత్తభావసామజ్ఞో యేసు అతీతాదికామావచరాదిభేదభిన్నేసు ఖిన్దేసు. తే ఏవ యథానుసయితా ఖిన్దా. కిం పనేతే కిలేసా ఆరమ్మణం కరోన్తా వియ పరిచ్చిజ్జ పరిచ్చిజ్జ అనుసేన్తీతి? యతో తే ఏవ ఖిన్దా తేసం కిలేసానం వత్థూతి వుత్తా, న హేవ ఖో అనుసయానం వత్తుం పరిచ్చిజ్జ పవత్తి అట్టి. అతీతాదికామావచరాదివసేన పన యథాపరిచ్చిన్నే వత్తుస్మిం యో కిలేసానం అప్పహీనట్టో, సో పరిచ్చిజ్జ పవత్తో వియ హోతీతి “అతీతక్ఖన్దేసూ”తిఆది వుత్తం. తేన వత్తువసేన భూమిలద్ధం హోతీతి వత్తుభేదేన సీయా తస్స భేదోతి దస్సీతి. తథావవత్తితభావతో ఏవ హి “అజ్ఞాతరో లోలజాతికో తం రసపథవిం అజ్ఞలియా సాయీ”తిఆదివచనం (దీ. ని. ౩.౧౨౦) కామావచరక్ఖన్దేసు అనుసయితానం రసతణ్ణాదీనం రూపారూపావచరక్ఖన్దే అతిక్కుమిత్వా పున

కామావచరక్షణవత్తుకతం విభావేతి. తేనాహ “తథా కామావచరక్షణేన”తిఆది . యథా చేత్త రూపారూపావచరక్షణే అతిక్రమిత్వా పవత్తి, ఏవం కామావచరక్షణే అతిక్రమిత్వా పవత్తి హోతీతి ఆహ “ఏస నయో రూపారూపావచరేన”తి.

పరియుట్టానాభిభవనవసేన చ కిలేసానం అనుసయనట్టో అనుమీయతి తదభావే అభావతో. యస్య యే అనుసయా పహీనా, తేసం వత్తు తేన సమలిక్కుంతం పరిజ్ఞాతత్తాతి కుతో నేసం భూమిసమజ్ఞాతి దస్సేతుం వుత్తం “సోతాపన్నాదీసు పనా”తిఆది. ఇథ వట్టమూలకిలేసాతి అనుసయా అధిప్పీతా, న అవిజ్ఞా, భవతత్తా చ. యం కిజ్ఞీ చేతనాచేతసికభేదం, కాయికాదిభేదం వా. ఇతీతి ఏవం, అప్పహీనానుసయత్తాతి అధిప్పాయో. అస్సాతి పుథుజ్ఞనస్స. తే పనేతే అనుసయా అతీతాదికామావచరాదివసేన యథాపరిచ్ఛిన్నే తత్త తత్త వత్తుస్మిం అనుసయన్తాపి తే తే పజ్ఞాపాదానక్షణే అవిభాగేనేవ వత్తుం కత్వా అనుసేంతీతి దస్సేన్తో “తస్సేతం వట్టమూల”న్తిఆదిమాహ.

౩౩౬. ఇదాని తమత్తం అన్వయబ్యతిరేకవసేన ఉపమాయ విభావేతుం “పథవీరసాది వియా”తిఆది వుత్తం. రుక్ఖగచ్ఛలతాదీనం పచ్ఛయభూతో ససమ్భారపథవియా రసో పథవీరసో. ఆపోరసేపి ఏసేవ నయో. సాఖా నామ ఖుద్దకసాఖా. పసాఖో విటపో. రుక్ఖపవేణిన్తి రుక్ఖపరాపరం. సన్తానయమానేతి అపరాపరం అనుప్పబద్ధన్తే.

మణ్ణాకకణ్ణకోతి ఏకో మచ్ఛకణ్ణకోతి వదన్తి. అనుపాదానోతి పహీనచతురుపాదానో, రూపాదీసు వా కిజ్ఞీపి అగణ్ణన్తో.

౩౩౭. ఇథ సముదాచారో నామ లద్ధత్తలాభతాతి ఖణత్తయసమజ్ఞేసముదాచారుప్పన్నన్తి ఆహ “వత్తమానుప్పన్నమేవ సముదాచారుప్పన్న”న్తి. పుబ్బభాగే అనుప్పజ్జమానమ్మీతి తస్మిం ఆపాధగతే ఆరమ్మణే ఆదితో పవత్తజవనవారేసు అనుప్పజ్జమానమ్మి. అధిగ్గహితత్తాతి అయోనిసోమనసికారేన అభిరుద్ధు గహితత్తా, దళ్లం గహితత్తాతి అట్టో. అపరభాగేతి అపరస్మిం కాలభాగే, కాలన్తరేతి అట్టో. ఏకన్తేన ఉప్పత్తితోతి పచ్ఛయసమవాయే సతి తథా అయోనిసోమనసికారస్స తత్త నిబ్బత్తత్తా నియమేన ఉప్పజ్జనతో. కల్యాణిగామేతి ఏవంనామకే గామే. రోహణే కిర అభిరూపానం ఇత్థీనం ఉప్పత్తిట్టానతాయ సో గామో తథా వుచ్ఛతి. చిత్తసన్తతిమనారుళ్లన్తి పచ్ఛుప్పన్నతం పటిసేధేతి. “ఉప్పత్తినివారకస్స హేతునో అభావా”తి ఏతేన పచ్ఛయే సతి పచ్ఛయసమవాయే ఉప్పజ్జనారహితాయ అవిక్ఖమ్మితస్స ఉప్పన్నతాపరియాయోతి దస్సేతి. నను చ అసమూహతుప్పన్నమ్మి పచ్ఛయే సతి ఉప్పజ్జనారహమేవ? సచ్ఛమేతం, పహానవిసేసభావకతో పన నేసం భేదో. యథా అవిక్ఖమ్మితాసమూహతభూమిలద్దుప్పన్నం సతి పచ్ఛయసమవాయే ఉప్పజ్జనారహం, ఏవం ఆరమ్మణాధిగ్గహితుప్పన్నమ్మీతి తివిధస్సాపి భూమిలద్దేన ఏకసంఖ్యహతా వుత్తా.

౩౩౮. అకుసలమ్మి భూతాపగతుప్పన్నం అతీతత్తా న పహాతబ్బం, తథా ఏకచ్ఛం ఓకాసకతుప్పన్నం ఇతరం అప్పహాతబ్బతో, సేసద్వయం ఖణత్తయసమజ్ఞేభావతోతి ఆహ “అమగ్గవజ్జత్తా”తి. కేనచీతి చతుాసు మగ్గజాణేసు కేనచి. తస్సాతి యథావుత్తస్స చతుబ్బిధస్సపి ఉప్పన్నస్స. తం ఉప్పన్నభావం వినాసయమానన్తి అనుప్పత్తిధమ్మతాపాదనేన ఉప్పజ్జనారహతం వినాసేన్తం. పరమం లోకియజాణేన యథాబలం పహీనమేవ లోకుత్తరజాణం పజహతీతి లోకియగ్గహణం కతం.

పరిజ్ఞాదికిచ్చకథావణ్ణనా

౮౩౯. సచ్చాభిసమయకాలస్మిన్చి చతున్నం అరియసచ్చానం పటివిజ్ఞనక్ఖణే. వుత్తానీతి “దుక్ఖం పరిశ్శోయ్య”న్తిఆదినా (సం. ని. ౫.౧౦౯౯), “యో, భిక్ఖవే, దుక్ఖం పస్సతీ”తిఆదినా (సం. ని. ౫.౧౧౦౦) చ వుత్తాని. యథాసభావేనాతి అవిపరీతసభావేన. “జానితబ్బానీ”తి వత్వా తేసం జాననవిధిం ఉపమావసేన అట్టకథాయం తావ వుత్తనయేన దస్సేతుం “వుత్తం హేత”న్తిఆది వుత్తం.

తత్త యథా పదీపోతిఆది ఏకస్స జాణస్స ఏకక్ఖణే చత్తారి కిచ్చాని కథం సమ్భవన్తి. న హి తాదిసం కిశ్చి లోకే దిట్టం అత్తి, న చ వచనం లబ్బతీతి అన్తోలీనచోదనం మనసి కత్వా వుత్తం “పరిశ్శాభిసమయేనా”తి. అనవసేసతో పరిచ్ఛిజ్జ జాననసజ్ఞాతేన పటివిజ్ఞనేన అభిసమేతి అసమ్మోహవసేన పటివిజ్ఞతి. పహానాభిసమయేనాతి సముచ్చేదప్పహానసజ్ఞాతేన పటివిజ్ఞనేన అసమ్మోహతో అభిసమేతి. మగ్గం భావనాభిసమయేనాతి మగ్గజాణం సమ్మాసజ్ఞప్పాదిసేసమగ్గం సహజాతాదిపచ్చయతావసేన భావనాభిసమయేన. అభిసమేతి పుబ్బభాగభావనాసమ్మూతేన అరియమగ్గభావనాసజ్ఞాతేన పటివిజ్ఞనేన అభిసమేతి అట్టగ్గికం మగ్గం అసమ్మోహతో పటివిజ్ఞతి. మగ్గజాణజ్ఞో సమ్మయుత్తధమ్మేసు సమ్మోహం విద్ధంసేన్తం అత్తనిపి సమ్మోహం విద్ధంసేతియేవ. నిరోధన్తి నిబ్బానం. సచ్చికిరియాభిసమయేనాతి పచ్చక్ఖకరణసజ్ఞాతేన పటివిజ్ఞనేన. పాపుణాతీతి అధిగచ్ఛతి. స్వాయం అధిగమో దస్సనపటివేధోతి ఆహ “పస్సతి పటివిజ్ఞతీ”తి.

“నిరోధం...పే... పటివిజ్ఞతీ”తి ఏతేన నిరోధసచ్చమేకం ఆరమ్మణపటివేధేన చత్తారిపి సచ్చాని అసమ్మోహపటివేధేన మగ్గజాణం పటివిజ్ఞతీతి ఏవం యుత్తివసేన విభావితం ఏకపటివేధం ఆగమేనపి సాధేతుం “వుత్తమ్మి చేత”న్తిఆది వుత్తం. “సబ్బం వేదితబ్బ”న్తి ఇమినా “యో దుక్ఖసముదయం పస్సతి, సో దుక్ఖమ్మి పస్సతీ”తిఆదినా (సం. ని. ౫.౧౧౦౦) ఆగతం సముదయం సచ్చాదిమూలకం యోజనం సజ్గణ్ణాతి.

న చేతం కాలస్తరదస్సనం సన్ధాయ వుత్తం, అథ ఖో ఏకపటివేధమేవాతి దస్సేన్తేన “మగ్గసమగ్గిస్స జాణం, దుక్ఖేపేతం జాణ”న్తిఆదినా (విభ. ౭౯౪; పటి. మ. ౧.౧౦౯) అపరం సుత్తపదం ఆనీతం. తథా హి “యో ను ఖో, ఆవుసో, దుక్ఖం పస్సతి, దుక్ఖసముదయమ్మి సో పస్సతి...పే... పటిపదమ్మి సో పస్సతీ”తి (సం. ని. ౫.౧౧౦౦) ఏకసచ్చదస్సనసమగ్గినో అజ్ఞాసచ్చదస్సనసమగ్గిభావవిచారణాయ తమత్తం సాధేతుం ఆయస్మతా గవమ్మతిత్థేరేన వుత్తం, పచ్చేకజ్ఞా సచ్చత్తయదస్సనయోజనా కతా. అజ్ఞాథా కమాభిసమయే పురిమదిట్టస్స పున అదస్సనతో సముదయాదిం పస్సతో దుక్ఖాదిదస్సనం పున అవత్తబ్బం సియా, వుచ్చమానే చ సబ్బదస్సనం దస్సనస్తరపరమన్తి దస్సనానుపరమో ఏవ సియాతి.

నిస్సయభావహేతుతాయ దుక్ఖపరిశ్శాయ వట్టిర్ఘాపనసదిసతా, పటిపక్ఖవిద్ధంసనతాయ సముదయప్పహానస్స అన్ధకారవిధమనసదిసతా, జాణాలోకపరిట్రాహనతాయ మగ్గభావనాయ ఆలోకవిద్ధంసనసదిసతా, తేన తేన మగ్గేన యథా యథా నిరోధస్స సచ్చికిరియా, తథా తథా కిలేసస్సేహపరియాదానం హోతీతి నిరోధసచ్చికిరియాయ స్సేహపరియాదానసదిసతా కారణూపచారేన వుత్తా.

౮౪౦. ఓభాసేతీతి పకాసేతి. కిలేసపటిప్పస్సద్ధిన్తి సబ్బకిలేసదరథపరిళాహవూపసమభావతో కిలేసానం పటిప్పస్సద్ధిభూతం.

౮౪౧. అప్పీతితి పప్పొతి. దుక్ఖపరిజ్ఞాయ సక్కాయతీరసమతిక్కమభావతో ఓరిమతీరప్పహానసదిసతా, మగ్గభావనాయ సత్తత్తింసబోధిపక్ఖియధమ్మావహనతాయ భణ్ణవహనసదిసతా.

౮౪౨. పవత్తం ఇాణం అస్సాతి పవత్తజాణో, మగ్గో. అస్స మగ్గస్స.

తథట్ఠీనాతి తథసభావేన, పీళనాదిఅవిపరీతసభావేనాతి అత్తో. ఏకపటివేధానీతి ఏకజ్ఞం పటివిజ్ఞితబ్బాకారాని.

దుక్ఖస్స పీళనట్ఠోతిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం హేటా బుద్ధానుస్సతివణ్ణనాయం (విసుద్ధి. మహాటీ. ౧.౧౪౪) వుత్తమేవ. ఏకసంఖహితానీతి ఏకేనేవ సంఖహితాని. కేన? తథట్ఠీన, సచ్చట్ఠీనాతి అత్తో. యం ఏకసంఖహితంతిఆది ఇాణస్స ఏకపటివేధదస్సనం. మగ్గజాణజ్ఞో నిరోధమేవ ఆరమ్మణం కరోంతమ్మి యో సో దుక్ఖాదీసు తచ్ఛావిపల్లాసభూతభావసజ్ఞాతో సచ్చట్ఠో, తప్పటిచ్ఛాదకసమ్మోహవిద్ధంసనేన తం యాథావతో పటివిజ్ఞంతం పచ్చక్షం కరోంతమేవ పవత్తతి. యతో అపరభాగే పీళనాదయో సోళసపి సచ్చట్ఠా అరియస్స హత్థామలకం వియ యాథావతో ఉపట్టహన్తి.

౮౪౩. అత్థాతి ఇాణేన అరణీయతో అత్థాతి లద్దసమజ్ఞా ఆకారా. అజ్ఞాసచ్చదస్సనవసేనాతి సముదయాదిసచ్చంతరదస్సనవసేన. ఆవిభావతోతి పకాసభావతో. ఇదం వుత్తం హోతి - యే ఆకారా దుక్ఖాదీసు సభావవసేన, సచ్చంతరదస్సనవసేన చ ఆవిభవన్తి, తే పీళనాదయో చత్తారోయేవాతి సోళసేవ వుత్తా, న అజ్ఞోతి. అయమత్థో ఇథాధిప్పేతోతి కథమిదం విజ్ఞాయతీతి ఆహ “తత్థ కతమం దుక్ఖే ఇాణ”న్తిఆది. తేనేతం దస్సేతి - యస్మా పాళియం విసుం విసుం ఆరమ్మణకరణవసేనపి సచ్చజాణం వుత్తం కిచ్చనిబ్బత్తివసేనపి, తస్మా విజ్ఞాయతి “సభావతో, సచ్చంతరదస్సనతో చ సద్దానం ఆకారా ఆవిభవన్తి”తి.

కిచ్చనిబ్బత్తివసేన దస్సనం ఆవిభావతో దస్సనసదిసన్తి తం అనామసిత్వా ఇతరమేవ దస్సేన్తో “తత్థా”తిఆదిమాహ. తత్థాతి తేసు ద్వీసు దస్సనేసు. ఆయుహితన్తి పిణ్ణవసేన నిబ్బత్తితం. యజ్ఞో కిజ్ఞో పచ్చయుప్పన్నం నామ, సబ్బం తం సముదితమేవ నిబ్బత్తతీతి. సజ్ఞతన్తి పచ్చయన్తరేహి సమేచ్ఛ సమ్మూయ కతం. రాసికతన్తి పుజ్జాకతం. అనేకమేవ హి పచ్చయుప్పన్నం ఏకజ్ఞం నిబ్బత్తమానం అత్తనో పచ్చయేహి రాసికతం వియ హోతీతి. తస్మాతి సముదయేన ఆయుహితత్తా. అస్సాతి దుక్ఖసచ్చస్స. యస్మిం సన్తానే ఉప్పన్నో , తస్స కిలేససన్తాపహరో. సయమ్మి కిలేసపరిళాహాభావతో సుసీతలో. సన్తాపట్టో ఆవిభవతి ఉళారదస్సనేన తదజ్ఞాస్స అనుళారభావో వియాతి దస్సేన్తో ఆహ “ఆయస్మతో”తిఆది. అవిపరిణామధమ్మస్స నిచ్చసభావస్స వత్తబ్బమేవ నత్తి పటిపక్ఖతో ఆవిభవనాకారస్స సుఖసిద్ధితో.

నిదానట్టో ఆవిభవతి ఇదమస్స నిదదాతీతి. సంయోగపలిబోధట్టా పటిపక్ఖవసేన ఆవిభవనాకారాతి దస్సేన్తో ఆహ “విసంయోగభూతస్సా”తిఆది. కిలేసదుక్ఖేహి సంయోజనట్టో సంయోగట్టో. సంసారచారకే పలిబుద్ధనట్టో పలిబోధట్టో.

కిలేససంఖగణికాదివసేన అవివేకభూతస్స. వివేకట్టో ఉపధివివేకతా. సబ్బసజ్ఞారవివిత్తతా అసజ్ఞతభావోతి ఏవం అచ్చరియబ్బుతసభావోపి అరియమగ్గో సజ్ఞతో ఏవ, అయమేవ చ ఏకో అసజ్ఞతోతి నిరోధస్స అసజ్ఞతభావో సుపాకటో హోతి. దుక్ఖం విసం మరణధమ్మతో తస్స అగదభూతం అమతం నిబ్బానం.

“మగ్గో”తి సమ్భావేతబ్బతం పత్తో సుఖుమసంతభావేన ఉపట్టితో నికన్తిభూతోపి నాయం సముదయో హేతు నిబ్బానస్స పత్తియా. అయం అరియమగ్గో హేతుాతి మగ్గామగ్గజాణదస్సనే వుత్తనయేన మగ్గస్స హేతుట్తో ఆవిభవతి. నిరోధదస్సనేనాతి అతివియ నిపుణస్స పరమగమ్భీరస్స నిరోధసచ్చస్స దస్సనేన. తేనాహ “పరమసుఖుమానీ”తిఆది. దుక్ఖదస్సనేనాతి అతివియ ఆదీనవప్పత్తియా విపులతరాదీనవస్స దుక్ఖసచ్చస్స దస్సనేన. తప్పటిపక్ఖతో ఆధిపతేయ్యట్తో. తేనాహ “అనేకరోగాతుర...పీ.... ఉళారభావో వియా”తి. ఏవమేతే యథారహం అన్వయతో, బ్యతిరేకతో చ సచ్చేసు ఆవిభవనాకారా విభావితా.

ఏకేకస్సాతి ఏకేకస్స అత్తస్స, పీళనాయూహననిస్సరణనియ్యానట్టే సన్ధాయాహ. తిణ్ణం తిణ్ణన్తి సజ్జతాదిఅత్తే. యే పన వాదినో. నానాభిసమయన్తి నానాజాణేన అభిసమయం, చతున్నం సచ్చానం నానాక్ఖణే నానాజాణేన పటివిజ్ఞునన్తి అత్తో. యది హి మగ్గజాణస్స చతుసు సచ్చేసు నానాభిసమయో సియా, దుక్ఖదస్సనాదీహి పరమమగ్గాదీహి పహతబ్బానం సంయోజనత్తయాదీనం ఏకదేసప్పహం ఆపజ్జతి. తథా చ సతి ఏకదేససోతాపత్తిమగ్గట్టతాదిప్పసజ్జో. తంతందస్సనానంతరజ్ఞా తంతంఫలేన భవితబ్బన్తి తంతంపహ్యుకిలేసపటిప్పస్సద్ధిభూతానం ఫలానం మగ్గానం వియ చతుక్కతా సియా. తథా చ సతి ఏకదేససోతాపన్నతాదిప్పసజ్జో. కిళ్లా భియ్యా - యది మగ్గజాణస్స నానాభిసమయో సియా, అజ్ఞోన జాణేన దుక్ఖం పస్సతి. అజ్ఞోన సముదయం, అజ్ఞోన నిరోధం, అజ్ఞోన మగ్గం, ఏవం సతి మగ్గకిచ్చం అపరిపుణ్ణమేవ సియా. మగ్గదస్సనేన హి ద్వయగతి, తేనేవ వా తస్స దస్సనం, అజ్ఞోన వాతి. తత్త పరమో తావ పక్ఖో న యుజ్జతి అత్తని పవత్తియా అసమ్భవతో. న హి తేనేవ అజ్ఞలగ్గేన తమేవ పరామసితుం సక్కా. అథ అజ్ఞోన అనవట్టానప్పసజ్జో “యేన మగ్గం పస్సతి, సోపి మగ్గో. తమ్పి యేన పస్సతి, సోపి మగ్గో”తి. తస్మా ఏకాభిసమయతో యథావుత్తో అసమ్మోహపటివేధోవ యుత్తో. అపిచ పరిచ్ఛిన్దితబ్బం, సముచ్ఛిన్దితబ్బజ్ఞా సచ్చద్వయం ఆరబ్బ పవత్తమానస్స మగ్గజాణస్స పరిచ్ఛిన్దనసముచ్ఛిన్దనాని న సమ్భవన్తి తతో అనిస్సరణతో. న హి దుక్ఖపరిజ్ఞాసముదయప్పహాని దుక్ఖసముదయసచ్చారమ్మణేన జాణేన కాతుం సక్కుణేయ్యాని. నిబ్బానారమ్మణేన పన తత్త, ఇతరద్వయే చ సమ్మోహం విద్ధంసేన్తేన సక్కా కాతున్తి ఏకాభిసమయో ఏవ యుత్తో. అయం పన అత్తో పాళియం ఆగతో ఏవాతి “తేసం ఉత్తరం అభిధమ్మే కథావత్తుస్మిం వుత్తమేవా”తి.

పరిజ్ఞాదిప్పభేదకథావణ్ణనా

౮౪౫. అభిజ్ఞాపజ్ఞాతిఆదీనం అత్తో హేట్థా వుత్తోయేవ. అపిచ సుతమయాయ, చిన్తామయాయ, ఏకచ్చభావనామయాయ చ అభివిసిట్టాయ పజ్ఞాయ జాతా అభిజ్ఞాతా. ఆవేణికా భూమి పరిజ్ఞాంతరానం అవిసయభావతో. న హి నామయాపపరిచ్ఛేదపచ్చయపరిగ్గహణవసేన తీరణపరిజ్ఞాదీనం పవత్తి అత్తి.

౮౪౬. అనులోమజాణమ్పి అనిచ్ఛాదివసేనేవ సజ్ఞారే ఆరబ్బ పవత్తి, పగేవ పటిసజ్ఞానుపస్సనాదయోతి ఆహ “యావ అనులోమా ఆవేణికా భూమీ”తి. కామజ్ఞోత్థ తీరణపరిజ్ఞాభూమియం జాతప్పహానపరిజ్ఞాయోపి లద్ధావసరా, తత్త పన యథా తీరణపరిజ్ఞా సాతిసయం కిచ్చకారీ, న తథా ఇతరాతి ఆవేణికగ్గహణం.

౮౪౭. నిప్పరియాయేన పహానపరిజ్ఞా నామ మగ్గజాణన్తి “యావ మగ్గజాణా భూమీ”తి వుత్తం . అయం ఇథ అధిప్పేతాతి ఇథ అభిసమయకాలే కిచ్చవిచారే అయం పహానపరిజ్ఞా అధిప్పేతా తదత్తత్తా సేసపరిజ్ఞానం. తేనాహ “యస్మా

వా”తిఆది.

తదత్థాయేవాతి పహనపరిష్కాంతా ఏవ. అథ వా తదత్థాయేవాతి పహనత్థా ఏవ. అథ వా తదత్థాయేవాతి మగ్గత్థా ఏవ. జాతతీరణపరిష్కా హి యావదేవ మగ్గాధిగమత్థాయ పవత్తా. నియమతో జాతా చేవ తీరితా చ హోన్తి జాతతీరితభావేహి వినా పహనాభావతో, పహనసిద్ధియశ్చ జాతతీరితభావసిద్ధితో. మగ్గజాణిత్వో దుక్ఖే పరిష్కాభిసమయవసేన పవత్తమానం తస్స సభావలక్షణం వియ సామజ్జలక్షణమ్మి పటివిజ్ఞతీతి వుచ్చతి తప్పటిచ్చాదకసమ్మోహవిద్ధంసనతో. తేనాహ “పరిష్కాత్తయమ్మి...పీ.... వేదితబ్బ”న్తి.

౮౪౮. పరిష్కా వియాతి తివిధతాసామజ్జం నిదస్సేతి, న పరిష్కాపహతబ్బతాసామజ్జం విక్ఖమ్భనప్పహనస్స అరిపజ్ఞాకిచ్చభావతో. కామచ్చన్దాదయో యథా న చిత్తం పరియుట్టాయ తిట్టన్తి, ఏవం పరియుట్టానస్స నిసేధనం అప్పవత్తికరణం విక్ఖమ్భనం, విక్ఖమ్భనమేవ పహనం విక్ఖమ్భనప్పహనం. పాకటత్తాతి “అయం అబ్యాపన్నచిత్తో విగతథినమిద్ధో”తిఆదినా (అ. ని. ౪.౧౯౮) పరేసమ్మి పాకటత్తా. “న సహసా చిత్తం అజ్ఞోత్థరన్తి”తి ఇదం పటిలద్ధమత్తస్స ఝానస్స వసేన వుత్తం, సుభావితే పన పగుణజ్ఞానే యావ చరిమకచిత్తమ్మి న అజ్ఞోత్థరన్తేవ. అథ వా ఝానస్స పుబ్బభాగేపీతి ఝానాధిగమత్థాయ పుబ్బభాగపటిపత్తియా. పచ్చాభాగేపీతి ఝానం లభిత్వా అజ్ఞాకిచ్చప్పసుతస్సపి. వితక్కాదయోతి వితక్కవిచారపీతిసుఖరూపసజ్ఞాదయో. దుతియజ్ఞానాదీనం పటిపక్ఖా దుతియాదీసు అప్పితేసుయేవ విక్ఖమ్భన్తి, తతో తతో వుట్టితమత్తస్స పన పవత్తన్తి పరిత్తచిత్తవసేనేవ వుట్టహానతో.

౮౪౯. “పదీపేన అన్ధకారస్స వియా”తి ఇదం పటిపక్ఖేన పహీనభావదస్సనత్తం వుత్తం. పటిపక్ఖో హి పదీపో అన్ధకారస్స, ఘటప్పహరో పన సేవాలస్స న పటిపక్ఖో, కేవలం పవత్తినివారణమత్తమేవ కరోతీతి. తేన అసతిపి ఉజ్జవిపచ్చనీకతాయ దుతియజ్ఞానాదీనం వితక్కాదీనం విక్ఖమ్భనస్స తం నిదస్సనం సుట్టుతరం యుజ్జతి. “విపస్సనాయ అవయవభూతేనా”తి ఇదం ఇధాధికతతదగ్ధప్పహనస్స దస్సనత్తం వుత్తం. సీలవిసోధనాదినాపి హి తదగ్ధప్పహనం హోతియేవాతి. జాణిత్వేనాతి జాణసజ్ఞాతేన కారణేన. తదగ్ధేన తదగ్ధస్స పహనం తదగ్ధప్పహనం. సతి విజ్ఞమానే ఖన్ధపశ్చాకసజ్ఞాతే కాయే, సయం వా తత్త సతి దిట్టి సక్కాయదిట్టి, “రూపం అత్తతో సమనుపస్సతీ”తిఆదినా (సం. ని. ౩.౮౧; ౪.౩౪౫) నయేన వుత్తా అత్తానుదిట్టి. సోళసవత్తుకా, అట్టవత్తుకా చ కజ్ఞావ మలం కజ్ఞామలం. సమూహగాహస్సాతి “అత్తా అత్తనియ”న్తి ఏవం పవత్తసమూహగహణస్స పహనం కలాపసమ్మసనేన ఏకాదససు ఓకాసేసు పక్ఖిపిత్వా వికిరణవసేన ఖన్ధానం దస్సనతో. అస్సాదసజ్ఞాయాతి పశ్చాత్తన్దే అస్సాదనవసేన పవత్తమిచ్చాసజ్ఞాయ. అప్పటిసజ్ఞానస్సాతి పటిసజ్ఞానపటిపక్ఖస్స మోహస్స. అనుపేక్షనస్సాతి అపేక్షాయ. సజ్ఞారేసు నిచ్చాదిగాహో సచ్చపటిలోమగాహో మగ్గసచ్చాధిగమస్స విలోమనతో. సాదీనవేసు అనాదీనవసజ్ఞాతా, అనాదీనవే చ సాదీనవసజ్ఞాతా సచ్చపటిలోమగాహోతి చ వదన్తి.

ఏవం విసుద్ధిక్కమేన తదగ్ధప్పహనం దస్సేత్వా ఇదాని అట్టారసమహవిపస్సనావసేనపి తం దస్సేతుం “యం వా పనా”తిఆది వుత్తం. తత్త యం వా పన పహనన్తి సమ్మద్ధో.

౮౫౦. వుత్తమేవ “సబ్బం సజ్ఞారగతం అనిచ్చతో అనుపస్సతీ”తిఆదినా (విసుద్ధి. ౨.౭౪౨).

సన్తతిసమూహకిచ్చారమ్మణానం వసేన ఘనగ్గహణం ఘనసజ్ఞా, తస్సా ఘనసజ్ఞాయ.

నిరోధే అధిముతతా, తాయాతి తియద్దగతానం సజ్ఞారానం నిరోధమేవ దిస్వా తత్త అధిముచ్చనవసేన పవత్తపజ్ఞా, తాయ. ఆయాహనస్సాతి అభిసజ్ఞరణస్స.

తం తం పరిచ్ఛేదన్తి ఆదాననిక్ఖేపాదికం తం తం పరిచ్ఛేదం. అజ్ఞాథాపవత్తిదస్సనన్తి పుత్తపరిచ్ఛేదతో పుట్టే, పచ్చా చ అజ్ఞాకారప్పవత్తియా దస్సనం, అవత్తావిసేసప్పవత్తిదస్సనం వా. ధువసజ్ఞాయాతి ధిరభావగ్గహణస్స.

సారాదానాభినివేసస్సాతి అసారేసు సారగహణాభినివేసస్స.

సంసయమిచ్ఛాజ్ఞాణానం వసేన సముయ్హనం సమ్మోహో, సో ఏవ అభినివేసోతి సమ్మోహాభినివేసో. సజ్ఞారేసు లేణతాణభావగ్గహణం ఆలయాభినివేసో, అత్తతో భవనికన్తి.

యథా చిత్తం సజ్ఞారే ముఞ్చిత్వా వివట్టం నిబ్బానం పక్ఖవత్తి, తథా పవత్తనతో సజ్ఞారుపేక్షా చ అనులోమఞ్చ “వివట్టానుపస్సనా”తి వుత్తం. నివిట్టభావేన ఓగాళ్ళభావేన పవత్తసంయోజనాదికేలేసా ఏవ కిలేసాభినివేసో. నిబ్బేధభాగియం సమాధిన్తి విపస్సనాసమాధిమాహ.

౮౫౧. అసనివిచక్కం అసనిమణ్డలం. ఏవం పహానన్తి అనుప్పత్తిధమ్మతాపాదనమాహ. కమ్మకిలేసానం, సబ్బేసమ్మి వా సజ్ఞారానం ఖయం నిరోధం గచ్ఛతీతి ఖయగామీ, అరియమగ్గో. లోకుత్తరగ్గహణేవ సిద్ధేపి ఖయగామిగ్గహణం వణ్ణభణనత్తం. సముచ్ఛేదప్పహానమేవాతి అవధారణం నిప్పరియాయతం ఉపాదాయ. తదత్థానేవాతి సముచ్ఛేదప్పహానత్థానేవ. తేన విక్ఖమ్భనతదఙ్గప్పహానానం మగ్గసమ్భారతమాహ తేహి వినా అసిజ్ఞనతో. అథ వా తదత్థానేవాతి మగ్గత్థానేవ. తేన తదత్థతాయ తేసం తంకిచ్చతం దస్సేతి. తేనాహ “తస్మా”తిఆది. తమేవత్తం ఉపమాయ దస్సేతుం “పటిరాజానం వధిత్వా”తిఆది వుత్తం. యమ్మి తతో పుట్టే కతన్తి యం తతోరజ్జప్పత్తితో పుట్టే కతం పచ్చస్తసాధనదుగ్గవిద్ధంసనాది. యథా ఇదఞ్చిదఞ్చ రజ్జో కతన్తియేవ పుచ్చతి, ఏవం లోకియజ్ఞాణేన సాధితానిపి విక్ఖమ్భనతదఙ్గప్పహానాని సముచ్ఛేదప్పహానవసేన పవత్తస్స మగ్గస్స కిచ్చభావేన పుచ్చన్తి, తదత్థతాయ, తేసం తంసంతిపతితతాయ చ మగ్గస్సాతి వేదితబ్బా.

౮౫౨. లోకియస్స, లోకియా వా సచ్చికిరియా లోకియసచ్చికిరియా. ఏవం లోకుత్తరసచ్చికిరియా వేదితబ్బా. లాభీమ్మీతి లాభీ అమ్మి. తథా వసీమ్మీతి ఏత్థాపి. పచ్చక్షతో జ్ఞాణఫస్సేనాతి పచ్చక్షతో ఆరమ్మణకరణసజ్ఞాతేన జ్ఞాణఫస్సనేన. “పచ్చక్షతో”తి చ ఇమినా అనుమానతో ఆరమ్మణకరణం నివత్తేతి, “ఈదిసమిద”న్తి పచ్చవేక్షణవసేన పచ్చక్షతో జాననం హేత్థ “జ్ఞాణఫస్సో”తి అధిప్పేతో. ఫస్సితాతి జ్ఞాణేన పుట్టా.

ఝానమగ్గఫలాని వియ అత్తనో సంతానే అనుప్పాదేత్వాపి తప్పటిచ్చాదకసమ్మోహవిద్ధంసనవసేన తథావిద్ధంసనపవత్తజ్ఞాణం అపరప్పచ్చయజ్ఞాణం.

పస్సన్తో పచ్చక్షతో జానన్తో. అమతోగధన్తి అమతపరియాపన్నం, అమతసజ్ఞాతన్తి అత్తో.

సోతాపత్తిమగ్గో పరమం నిబ్బానదస్సనతో దస్సనం, తేన దస్సనేన సచ్చికిరియా దస్సనసచ్చికిరియా. కిఞ్చాపి గోత్రభుజ్ఞాణం తతో పరమతరం నిబ్బానం పస్సతి, ఆలమ్బనకరణతో దిస్వా కత్తబ్బకిచ్చాకరణతో పన న దస్సనన్తి పుచ్చతి.

సా దువిధాపీతి సా దస్సనభావనావసేన దువిధాపి సచ్చికిరియా. దస్సనభావనావసేనాతి దస్సనమగ్గభావనామగ్గవసేన. తేన అమగ్గవసేన పవత్తనిబ్బానస్స పచ్చవేక్షణసచ్చికిరియం నివత్తేతి. నిబ్బానస్సాతి పన ఇమినా మగ్గఫలేసు పచ్చవేక్షణసచ్చికిరియం. ఇమస్స ఇాణస్సాతి ఇమస్స యథాధిగతస్స లోకుత్తరజాణస్స.

౮౫౩. అభిమతాతి అధిప్పేతా. భావనా నామ ఉప్పాదనా, సంతానపరిభావనా చాతి తదుభయం దస్సేన్తో “లోకియాన”న్తిఆదిమాహ. యదగ్గేన హి లోకియా కుసలాదయో ఉప్పాదితా, వడ్డితా చ, తదగ్గేనస్స సీలభావనా, కాయభావనా, చిత్తభావనా, పజ్ఞాభావనా చ లోకియా నిప్పాదితా హోతి, తాయ చ సంతానోపి పరిభావితోతి. తాసు లోకియలోకుత్తరభావనాసు ఇథ ఇాణదస్సనవిసుద్ధికథాయం లోకుత్తరభావనా అధిప్పేతా, న ఇతరా తస్సా సమ్మారభావతో. చతుబ్బిధమ్పేతం ఇాణన్తి ఏతం చతుబ్బిధమ్మి అరియమగ్గజాణం లోకుత్తరాని సమ్మావాచాదిభేదాని సీలాదీని ఉప్పాదేతి. కథం? సహజాతాదిపచ్చయతాయ. సీలాదీనీతి ఏత్త ఆది-సద్దేన సమాధిస్స గహణం, న పజ్ఞాయ. న హి తదేవ తం ఉప్పాదేతి, మగ్గచిత్తుప్పాదో పన ఉప్పాదేతి. తదన్తోగధభావా సమ్మాసంక్కపో. సో హి పజ్ఞాక్షన్ధసంక్కహితోతి వదన్తి. సీలాదీనీతి వా ఫలసీలాదీనమ్మి గహణన్తి పజ్ఞాయపి గహణం యుజ్జతియేవ. సహజాతపచ్చయాదితాయాతి ఏత్త ఆది-సద్దేన అనన్తరపచ్చయాదితాయపి సంక్కహో దట్టబ్బో. తేహి చ సంతానం వాసేతీతి తేహి సముచ్చిన్ధనపటిపస్సమ్మనవసేన పవత్తేహి లోకుత్తరేహి సీలాదీహి అరియపుగ్గలో అత్తనో సంతానం పరిభావేతి. యం నిస్సాయ పరావుత్తీతి వదన్తి. యథా పరిజ్ఞాత్తయమ్మి పహసత్తయమ్మి మగ్గజాణస్స కిచ్చన్తి వుత్తం పరియాయేన, న ఏవమిథ. ఇథ పన లోకుత్తరభావనావ అస్స మగ్గజాణస్స కిచ్చం. న హేత్థి భావనాయ పరియాయో లబ్ధతీతి అవధారణం. తేన లోకియభావనం నివత్తేతి.

ఏవం సరూపేనేవ ఆగతాయాతి “చిత్తం భావయ”న్తి సమాధి వియ చిత్తసీసేన అనాగన్త్యా “పజ్ఞాం భావయ”న్తి ఏవం సరూపేనేవ ఆగతాయ పజ్ఞాయ. యం వుత్తం ఉద్దేసవసేన. ఏత్తావతా తం విత్థారితం హోతి. అయిన్చ పజ్ఞో విస్సజ్జితో హోతీతి సమ్మన్తో.

ఇాణదస్సనవిసుద్ధినిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి బావీసతిమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

౨౩. పజ్ఞాభావనానిసంసనిద్దేశవణ్ణనా

ఆనిసంసపకాసనావణ్ణనా

౮౫౪. అనేకసతానిసంసా సావకబోధిఆదివిపులోదాతగుణవిసేసావహత్తా. విత్థారతోతి నయదస్సనం అకత్వా “అయమ్మి పజ్ఞాభావనాయ ఆనిసంసో, అయమ్మి”తి అనుపదదస్సనవసేన విత్థారతో పకాసేతుం న సుకరం అతిబహుభావతో. అస్సాతి పజ్ఞాభావనాయ. నానాకిలేసవిద్ధంసనన్తి సక్కాయదిట్టివిచిచ్ఛాదివసేన నానావిధానం కిలేసధమ్మానం తదఙ్గాదివసేన పజహనం. అరియఫలరసానుభవనన్తి సోతాపత్తిఫలాదిఫలసుఖపటిసంవేదనం.

నానాకిలేసవిద్ధంసనకథావణ్ణనా

౮౫౫. “అరియఫలరసానుభవన”న్తి ఏతేనేవ కిలేసానం పటిప్పస్సద్ధిప్పహానం దీపీయతీతి “అరియమగ్గక్షణో”తి విసేసవచనం, తబ్బావభావతో వా. సిద్ధే హి సముచ్చేదప్పహానే పటిప్పస్సద్ధిప్పహానం సిద్ధమేవ హోతీతి.

భీమవేగానుపతితాతి సకలం లోకం భిన్నస్తేన వియ భీమేన భయానకేన వేగేన సహసా పతితా. సిలుచ్చయేతి పబ్బతే సేలపుథులే. సతేజజ్జలమణ్ణలోతి సరదకాలసమిద్ధేన అత్తనో తేజసా సముజ్జలదుద్దిక్ఖమణ్ణలో. వధబన్ధనాదిదుగ్గతిపరిపక్కిలేసాదిజాతిఆదిసబ్బానత్థవిధాయకం. సన్నిటికన్తి పచ్చక్షభూతం. జఙ్గాలి జానేయ్య. ఇధాతి ఇమిస్సం పజ్ఞాభావనాయం.

ఫలసమాపత్తికథావణ్ణనా

౮౫౬. అరియస్స మగ్గస్స ఫలం అరియఫలం, అరియఞ్చ తం విసుద్ధత్తా ఫలఞ్చాతిపి అరియఫలం, తస్స రసో, పటిప్పస్సద్ధివిముత్తిసుఖం, అనుభవనం నిబ్బానారమ్మణస్స తస్స పటిసేవనం. తత్తాతి తేసు ద్వీసు ఆకారేసు. అస్సాతి అరియఫలస్స.

౮౫౭. సంయోజనేసు పహీనేసు సబ్బేపి కిలేసా పహీనాయేవ హోన్తీతి సంయోజనానాయేవ గహణం. సంయోజనప్పహానమత్తమేవ అరియమగ్గస్స ఫలం నామ, న అఙ్గాం కిఞ్చి అత్థంతరం విపాకభూతన్తి అధిప్పాయో. తేనాహ “ఫలం నామ న కోచి అఙ్గో ధమ్మో అత్థీ”తి. కే పనేతం వదన్తీతి? అన్ధకాదయో. తే హి “అరహత్తం అరహత్తన్తి, ఆవుసో, వుచ్చతి...పే... మోహక్ఖయో”తి (సం. ని. ౪.౩౧౫) సుత్తపదస్స అత్థం అఙ్గాధా గహేత్వా నిప్పరియాయతో “అరహత్తం నామ కిఞ్చి నత్థి, కిలేసప్పహానమేవ తథా వోహరీయతీ”తి వదన్తా సేసఫలేపి పటిక్కిపన్తి. ఇదం సుత్తమ్మీతి పటిసమ్మిదామగ్గపాళిమాహ. పకట్టో ఉక్కట్టో యోగోతి పయోగో, అరియమగ్గో, పయోగనిమిత్తం జాతకిలేసానం పటిప్పస్సద్ధి పయోగపటిప్పస్సద్ధి. యా పన అరియమగ్గస్స భావితత్తా లబ్బమానాపి యస్సా విపాకపజ్ఞాయ నిప్పజ్జమానాయ నిప్పజ్జతి, సా పటిప్పస్సద్ధియం నిప్పాదేతబ్బాయం పజ్ఞాతి పటిప్పస్సద్ధిపజ్ఞాతి వుత్తా. సమ్మాదిట్టి మిచ్ఛాదిట్టియా వుట్టాతీతి సమ్మాదిట్టియా ఉజ్జవిపచ్చనీకదస్సనవసేన వత్తా తదఙ్గాతోపి వుట్టానం దస్సేతుం “తదనువత్తకకిలేసేహి”తి వుత్తం, తస్సా మిచ్ఛాదిట్టియా సమ్మయోగతో, ఉపనిస్సయతో చ అనువత్తకకిలేసేహి. తేన తదేకట్టప్పహానమాహ. ఖన్ధేహీతి

తదనువత్తకక్షన్దేహి, తాయ మిచ్ఛాదిట్ఠియా సమ్మయుత్తకక్షన్దేహి చేవ తప్పచ్చయా ఆయతిం ఉప్పజ్జనకక్షన్దేహి చాతి అత్థో. బహిద్ధా చ సబ్బనిమిత్తేహితి యథావుత్తకిలేసకక్షన్దేహి బహిద్ధాభూతేహి విపస్సనాయ గోచరభూతేహి సబ్బసజ్ఞారనిమిత్తేహి.

ఏవం మగ్గకిచ్చం దస్సేత్వా ఇదాని తస్స వసేన ఫలం దస్సేతుం “తమ్మయోగపటిప్పస్సద్ధత్తా”తిఆది వుత్తం. తత్త తమ్మయోగపటిప్పస్సద్ధత్తాతి తస్స అజ్ఞత్తబహిద్ధా వుట్టానాదిపయోగస్స పటిప్పస్సద్ధత్తా. మగ్గో హి నిమిత్తతో, పవత్తతో చ వుట్టహన్తో కిలేసే పజహతీతి అత్తనే ఖణే తం పయోగం కరోతి నామ, ఫలక్షణే పనస్స సో పయోగో పటిప్పస్సద్ధో వూపసన్తో నామ హోతి. తేన వుత్తం “తమ్మయోగపటిప్పస్సద్ధత్తా”తి. ఉప్పజ్జతీతి మగ్గానంతరం ద్విక్షతుం వా త్రిక్షతుం వా ఉప్పజ్జతి. ఫలసమాపత్తికాలే పన బహుక్షతుం, నిరోధా వుట్టహన్తస్స ద్విక్షతుం ఉప్పజ్జతి. సబ్బమ్మి యథావుత్తపయోగపటిప్పస్సద్ధినిమిత్తం ఉప్పజ్జనతో “తమ్మయోగపటిప్పస్సద్ధత్తా ఉప్పజ్జతీ”తి వుత్తం. మగ్గస్సేతం ఫలన్ని యథావుత్తా విపాకా సమ్మాదిట్ఠి నామ, ఏతం అరియమగ్గస్స ఫలన్ని వేదితబ్బం. విత్థారేతబ్బన్ని “సోతాపత్తిమగ్గక్షణే అభినిరోపనట్టేన సమ్మాసజ్కప్పో మిచ్ఛాసజ్కప్పా”తిఆదినా (పఠి. మ. ౧.౬౩) సజ్కప్పాదివసేన, సేనమగ్గవసేన చ విత్థారతో వేదితబ్బం.

చత్తారి చ సామణ్ణఫలాని, ఇమే ధమ్మా అప్పమాణారమ్మణాతి అప్పమాణారమ్మణతాయ మగ్గేహి నిబ్బిసేసతాయ. తథా నేవసణ్ణానాసణ్ణాయతనసజ్ఞాతో మహగ్గతో ధమ్మో నిరోధతో వుట్టానవేలాయం అప్పమాణస్స ధమ్మస్స అనంతరపచ్చయేన పచ్చయోతి అరియఫలస్స అనంతరపచ్చయతాయ చ దీపనాతి ఏవమాదీనిపి ఏత్థ అరియఫలస్స సభావధమ్మభావేన అత్థితాయ సాధకాని, న యథాదస్సేతపటిసమ్మిదామగ్గపాళియేవాతి అధిప్పాయో.

౮౫౮. ఫలసమాపత్తియన్ని ఫలపవత్తిసజ్ఞాతాయ సమాపత్తియం. అస్సాతి అరియఫలస్స. సరూపకత్తుకారణాకారట్ఠితివుట్టానానంతరవసేన ఇదం పజ్ఞాకమ్మం.

౮౫౯. అరియఫలస్స నిరోధే అప్పనాతి అరియస్స ఫలఝానస్స నిబ్బానే ఆరమ్మణభూతే అప్పనాకారేన పవత్తి.

౮౬౦. సబ్బేపి పుడుజ్జనాతి ఝానసమాపత్తిలాభినోపి పుడుజ్జనా న సమాపజ్జన్తి, పగేవ ఇతరే. అరియా సబ్బేపి ఫలసమాపత్తిం సమాపజ్జన్తీతి కామం సామణ్ణజోతనా, సా పన విసేసనివిట్టాయేవ హోతి. అధిగతత్తాతి పన హేతుకిత్తనం. ఉపరిమానమ్మి హేటిమాయ లోకియసమాపత్తియా వియ సమాపజ్జనం సాధేన్తం వియ రితన్ని తం నివత్తేన్తో “ఉపరిమా పనా”తిఆదిమాహ. తత్త ఉపరిమాతి సకదాగామిఆదయో. హేటిమన్ని సోతాపత్తిఫలాదిం. న సమాపజ్జన్తి సతిపి అధిగతత్తే. కస్మాతి చే? కారణమాహ “పుగ్గలన్తరభావూపగమనేన పటిప్పస్సద్ధత్తా”తి. ఏతేన ఉపరిమో అరియో హేటిమం ఫలసమాపత్తిం సమాపజ్జతి అత్తనా అధిగతత్తా, యథా తం లోకియసమాపత్తిన్ని, ఏవం పవత్తం హేతుం బృభిచారేతి. న హి లోకియజ్ఞానేసు పుగ్గలన్తరభావూపగమనం నామ అత్తి విసేసాభావతో. ఇథ పన అసముగ్ఘాటితకమ్మకిలేసనిరోధనేన పుడుజ్జనేహి వియ సోతాపన్నస్స, సోతాపన్నాదీహి సకదాగామిఆదీనం పుగ్గలన్తరభావూపగమనం అత్తి. యతో హేటిమా హేటిమా ఫలధమ్మా ఉపరూపరి మగ్గధమ్మేహి నివత్తితా పటిపక్ఖేహి వియ అభిభూతా అప్పవత్తిధమ్మతయేవ ఆపన్నా. తేనాహ “పటిప్పస్సద్ధత్తా”తి.

అపిచ కుసలకిరియపవత్తి నామ అఙ్ఞాదిసీ, విపాకపవత్తి చ అఙ్ఞాదిసీ, అనన్తరఫలత్తా చ లోకుత్తరకుసలానం హేటిమతో ఉపరిమో భవన్తరగతో వియ హోతి. తంతంఫలవసేనవ హి అరియానం సోతాపన్నాదినామలాభో. తే సచే అఙ్ఞాఫలసమగ్గేనోపి హోన్తి, సోతాపన్నాదినామమ్మి తేసం అవట్టితం సియా, తేన తేన యూసేన గహితపటిసన్ధికో వియాతి తస్స తస్స అరియస్స తం తం ఫలం భవజ్ఞసదిసన్తి న ఉపరిమస్స హేటిమఫలసమగ్గితాయ లేసోపి సమ్భవతి, కుతో తస్స సమాపజ్ఞనన్తి దట్టబ్బం. హేటిమా చ ఉపరిమన్తి హేటిమా చ సోతాపన్నాదయో అరియా ఉపరిమం సకదాగామిఫలాదిం న సమాపజ్ఞన్తి సమ్మన్తో. తత్థ కారణమాహ “అనధిగతత్తా”తి. న హి అనధిగతసమాపత్తిం సమాపజ్ఞతుం సక్కా.

“అత్తనో అత్తనోయేవ పన ఫలం సమాపజ్ఞన్తి”తి ఇమినా సబ్బేపి అరియా అత్తనో అత్తనో ఫలసమాపత్తిం సమాపజ్ఞన్తితి అత్థే ఆపన్నే తత్థ కేసఙ్ఘే మతిభేదం దస్సేతుం “కేచి పనా”తిఆది వుత్తం. ఏతే హి సమాధిస్మిం పరిపూరకారిణోతి యస్మా హి తే “ఉపరిమా ద్వే”తి వుత్తా అనాగామినో, అరహన్తో చ సమాధిస్మిం పరిపూరకారిణో, ఇతరే పన సీలేసు పరిపూరకారిణో, తస్మా ద్వే ఏవ ఫలసమాపత్తిం సమాపజ్ఞన్తితి. న హి సమాధిపారిపూరియా వినా సమాపత్తివళఙ్ఘానం సమ్భవతీతి అధిప్పాయో. తన్తి “సమాధిస్మిం పరిపూరకారిణో”తి తేహి వుత్తకారణం. అకారణమేవాతి అయుత్తియేవ. కస్మాతి చే? ఆహ “పుథుజ్ఞనస్సాపీ”తిఆది. తస్సత్థో - సబ్బసో అసముచ్చిన్నకిలేసస్స పుథుజ్ఞనస్సాపి అత్తనా పటిలద్ధలోకియసమాపత్తిసమాపజ్ఞనం లబ్బతి, కిమజ్ఞం పన సముచ్చిన్నేకచ్చకిలేసానం హేటిమానం అరియానం, తస్మా తేసం సమాధిస్మిం అపరిపూరకారిణా అత్తనో ఫలసమాపత్తిం అసమాపజ్ఞనస్స అకారణన్తి. యుత్తిచిన్తా నామ పాళిఅనారుళ్లే అత్థే యుత్తా, అయం పనత్థో పాళిఆరుళ్లోతి కారణాపదేసే అనాదరకరణముఖేన పాళిం దస్సేన్తో “కిళ్ళేత్థా”తిఆదిమాహ. సోతాపత్తిమగ్గపటిలాభత్థాయాతి సోతాపత్తిమగ్గస్స సమధిగమాయ. సోతాపత్తిఫలసమాపత్తత్థాయాతి సోతాపత్తిఫలసమాపత్తియా సమాపజ్ఞనత్థం. ఏన నయో సేససుపి.

ఏత్థ చ “సుఙ్ఘాతవిహారసమాపత్తత్థాయ అనిమిత్తవిహారసమాపత్తత్థాయ”తిఆదినా సరూపతో ఉద్ధటత్తా తతో పుట్టే ఆగతా మగ్గఫలవారా అప్పణిహితవసేన వుత్తా. తత్థ అనత్తానుపస్సనాముఖేన, అనిద్వానుపస్సనాముఖేన చ పవత్తానం ఫలసమాపత్తీనం పురేచరా గోత్రభుధమ్మా నవదసభావేన వుత్తాతి వేదితబ్బా. “సోతాపత్తిఫలసమాపత్తత్థాయ”తిఆదినా పన చత్తూసుపి ఫలేసు ఏకసదిసం దేసనాయ ఆగతత్తా సోతాపన్నసకదాగామినోపి అత్తనో ఫలం సమాపజ్ఞన్తితి విఙ్ఞాయతి. మగ్గానన్తరఫలవసేన తం వుత్తన్తి చ న సక్కా వత్తుం విపస్సనావసేన దసన్నం గోత్రభుధమ్మానం దస్సనవసేన దేసనాయ ఆరద్ధత్తా, మగ్గవారేనవ చ తదత్థసిద్ధితో. న చ మగ్గానన్తరం ఫలం “ఫలసమాపత్తీ”తి వుచ్చతి విసుం పరికమ్మాభావతో. తస్మా ఫలసమాపత్తివచనేనవ సోతాపన్నాదీనమ్మి ఫలసమాపత్తిసమాపజ్ఞనం సిద్ధం. తేనాహ “తస్మా”తిఆది.

౮౬౧. పయోజనమ్మి తదత్థాయ పటిపత్తియా కారణం హోతి తన్నిమిత్తం పటిపజ్ఞనతోతి “కస్మా సమాపజ్ఞన్తి”తి కారణం పుచ్చిత్వా “దిట్టధమ్మసుఖవిహారత్థ”న్తి పయోజనం విస్సజ్జితం. కస్మాతి వా సమ్మదానే నిస్సక్కవచనం, కిస్సాతి వుత్తం హోతి. దిట్టధమ్మసుఖవిహారత్థన్తి దిట్టేవ ధమ్మే కిలేసదరధపరిళాహవూపసమేన సన్తేన సుఖవిహారేన విహరణత్థం. సతిపి విపాకభావే పరికమ్మేన వినా అనుప్పజ్జనతో ఫలసమాపత్తిధమ్మానం తస్స తస్స అరియస్స రుచివసేనవ పవత్తి, యతో నేసం సాధిపత్తితాతి ఆహ “అద్ధాన...పే.... సమాపజ్ఞన్తి”తి.

౮౬౨. ద్వీహి ఆకారేహితి ద్వీహి కారణేహి. యథా హి లోకియఙ్ఞానానం సమధిగమో సమ్మయోగసమగ్గిభావేన సిజ్ఞమానో పహనజ్ఞసమతిక్కుమముఖేన వుచ్చతి తథా సమధిగన్తబ్బత్తా, ఏవం ఫలసమాపత్తిపి నిబ్బానమనసికారేన

సిజ్ఞమానా తదజ్ఞారమ్మణామనసికారముఖేన వుచ్చతి సబ్బసజ్ఞారతో వినివట్టితమానసతావసేన సమిజ్ఞనతో. తేనాహ “నిబ్బానతో”తిఆది. ఉదయబ్బయజ్ఞాణాదిజ్ఞాణపరమ్మరవసేన హి సబ్బఫలచిత్తం సజ్ఞారతో సబ్బసో నిబ్బిన్నవిరత్తచిత్తస్స తతో వినిస్సటనిబ్బానారమ్మణం పవత్తతి. ఏవం పవత్తమానస్స తం నిబ్బానతో అజ్ఞాస్స ఆరమ్మణస్స అమనసికారా, నిబ్బానస్స చ మనసికారా పవత్తతీతి వుచ్చతి.

అనిమిత్తాయ చేతోవిముత్తియాతి అనిమిత్తవిమోక్షద్వయాయ ఫలసమాపత్తియా, అనిచ్ఛానుపస్సనాముఖేన వా సమాపజ్ఞితబ్బాయ ఫలసమాపత్తియా. **సమాపత్తియాతి** సమాపజ్ఞనత్తాయ. **సబ్బనిమిత్తానన్తి** రూపాదిసబ్బసజ్ఞారనిమిత్తానం. **అమనసికారోతి** ఆదీనవతో దిస్సా విస్సట్టతాయ అనావజ్ఞనం అసమన్నాహరో. **అనిమిత్తాయ చ ధాతుయా మనసికారోతి** సబ్బసజ్ఞారనిమిత్తాభావతో అనిమిత్తాయ. కేహిచి పచ్చయేహి న సజ్ఞతత్తా చ అసజ్ఞతాతి లద్ధనామాయ అసజ్ఞతాయ ధాతుయా ఫలసమాపత్తిసహజాతేన మనసికారేన మనసికరణం, తస్సా వా ధాతుయా ఫలసమాపత్తిచిత్తసజ్ఞతే మనసికరణం.

౮౬౩. ఉదయబ్బయాదివసేనాతి ఉదయబ్బయభక్తభయతుపట్టనాదివసేన పవత్తనకానం నవన్నమ్మి జ్ఞాణానం బ్యాపారం వదతి. తేనాహ “పవత్తానుపుబ్బవిపస్సనస్సా”తి. సజ్ఞారారమ్మణగోత్రభుజ్ఞానంతరన్తి సజ్ఞారారమ్మణస్స “వోదాన”న్తి లద్ధనామస్స గోత్రభుజ్ఞానస్స అనంతరం. కస్మా పనేత్థ గోత్రభుజ్ఞానం మగ్గజ్ఞానపురేచారికం వియ నిబ్బానారమ్మణం న హోతీతి? ఫలధమ్మానం అనియ్యానికభావతో. అరియమగ్గధమ్మా ఏవ హి నియ్యానికా. వుత్తజ్ఞోతం “కతమే ధమ్మా నియ్యానికా? చత్తారో మగ్గా అపరియాపన్నా”తి (ధ. స. ౧౨౯౫, ౧౬౦౯). తస్మా ఏకస్తేన నియ్యానికసభావస్స ఉభతోవుట్టానభావేన పవత్తమానస్స మగ్గజ్ఞానస్స అనంతరపచ్చయభూతేన జ్ఞాణేన నిమిత్తతో వుట్టితేనేవ భవితబ్బన్తి తస్స నిబ్బానారమ్మణతా యుత్తా, న పన అరియమగ్గస్స భావితత్తా తస్స విపాకభావేన పవత్తమానానం కిలేసానం అసముచ్చిన్ననతో అనియ్యానికత్తా అవుట్టానసభావానం ఫలజ్ఞాణానం పురేచారికజ్ఞానస్స కదాచిపి నిబ్బానారమ్మణతా ఉభయత్థ అనులోమజ్ఞాణానం అతుల్యకారతో. అరియమగ్గవీధియజ్ఞో అనులోమజ్ఞాణాని అనిబ్బిద్ధపుబ్బానం ధూలధూలలోభక్తన్తాదీనం సాతిసయం పదాలనేన లోకియజ్ఞాణేసు ఉక్కుంసపారమిప్పత్తాని మగ్గజ్ఞాణానుగుణాని ఉప్పజ్జన్తి. ఫలసమాపత్తివీధియం పన తాని తేన తేన మగ్గేన తేసం తేసం కిలేసానం సముచ్చిన్నత్తా తత్థ కిలేసవిక్ఖమ్భనే నిరుస్సుక్కాని కేవలం అరియానం ఫలసమాపత్తిసుఖసమగ్గేభావస్స పరికమ్మమత్తాని హుత్వా ఉప్పజ్జన్తితి న తేసం కుతోచి వుట్టానసమ్భవో, యతో నేసం పరియోసానజ్ఞాణం సజ్ఞారనిమిత్తవుట్టానతో నిబ్బానారమ్మణం సియా.

ఏవస్స కత్వా “సేక్ఖస్స అత్తనో ఫలసమాపత్తివళజ్ఞనత్తాయ ఉదయబ్బయాదివసేన సజ్ఞారే సమ్మసంతస్స విపస్సనాజ్ఞానానుపుబ్బియా ఫలమేవ ఉప్పజ్జతి, న మగ్గో”తి ఇదస్స అట్టకథావచనం సమత్థితం హోతి. తేనాహ “సేక్ఖస్సాపి ఫలమేవ ఉప్పజ్జతి, న మగ్గో”తి. నిబ్బానారమ్మణే అప్పనజ్ఞానవసేన యథాపరిచ్ఛిన్నకాలం నిరంతరం ఫలచిత్తస్సేవ పవత్తనం సమాపజ్ఞనం ఫలసమాపత్తితి ఆహ “ఫలసమాపత్తివసేన నిరోధే చిత్తం అప్పీతీ”తి. యది అనుపుబ్బవిపస్సనానం వసేన ఫలసమాపత్తిసమాపజ్ఞనం, తేన నీహరేన సేక్ఖస్స ఉపరిమగ్గేనాపి భవితబ్బన్తి అనుయోగం సన్ధాయాహ “ఫలసమాపత్తినిన్నతాయా”తిఆది. తేన అజ్ఞోయేవ విపస్సనాచారో అరియమగ్గావహో, అజ్ఞో ఫలసమాపత్తిఆవహోతి దస్సేతి, స్వాయం విపస్సనాయ విభాగో వుత్తో ఏవ. యే పనాతి అభయగిరివాసినో సన్ధాయాహ. తే

హి మగ్గఫలవిపస్సనాయ ఆలోచేత్వా వదన్తి. తేనేవ హి “ఏవం సతీ”తిఆది వుత్తం. అరహ పచ్చేకబుద్ధో భవిస్సతి యది ఇతరత్థాపి విపస్సనా తదత్థాయ సంవత్తేయ్యాతి అధిప్పాయో. పాళివసేనేవ చ పటిక్షిత్తన్తి “దస గోత్రభుధమ్మా విపస్సనావసేన ఉప్పజ్జన్తి”తి మగ్గత్థా ఫలత్థా విపస్సనా విసుం కత్వా పవత్తపాళివసేనేవ తేసం వచనం పటిక్షిత్తన్తిపి న గహేతబ్బం, అఞ్ఞాథా “దస గోత్రభుధమ్మా”తి వచనం విరుజ్ఞేయ్యాతి. ఇదమేవ పన గహేతబ్బన్తి వుత్తస్సేవత్థస్స నిగమనం. ఫలఞ్చస్సాతిఆది మహగ్గతవిపాకానం వియ లోకుత్తరవిపాకానఞ్చ కుసలసరిక్షతాదస్సనం. యూనతో సరిక్షతాదస్సనేనేవ చేత్థ బోజ్జగ్గమగ్గజవసేనాపి సరిక్షతా దస్సితాయేవాతి వేదితబ్బం.

౮౬౪. రితియాతి పబన్ధట్ఠితియా. యథాపరిచ్చిన్నకాలఞ్ఞో సమాపత్తియా పబన్ధవసేనావత్థానం ఇథ రితితి. “చన్దే వా సూరియే వా ఏత్తకం రానం గతే వుట్టహిస్సామ్మీ”తి కాలావధిగ్గహణవసేన సమాపజ్ఞనం చిత్తస్స అభిసజ్ఞరణం అభిసజ్ఞారో.

౮౬౫. సబ్బానేవేతానీతి రూపనిమిత్తాదిసబ్బానేవ ఏతాని ఏకతో కామం న మనసి కరోతి అసమ్మవతో. సబ్బసజ్ఞాహికవసేనాతి అనవసేసపరియాదానవసేన. సముదాయసద్ధా హి అవయవేసుపి పవత్తన్తి , అవయవబ్యతిరేకేన చ సముదాయో న లబ్ధతీతి అవయవగతమ్మి కిచ్చం సముదాయవసేన వుత్తం. తస్మాతి సబ్బేసం సజ్ఞారనిమిత్తానం ఏకతో మనసికారాభావతో. యస్మా భవజ్ఞచిత్తే ఉప్పన్నే ఫలసమాపత్తితో వుట్టితో నామ హోతి, తస్మా వుత్తం “యం భవజ్ఞస్సా”తిఆది. భవజ్ఞస్స ఆరమ్మణం నామ కమ్మాది. మనసి కరోతోతి భవజ్ఞసహగతేన మనసికారేన మనసి కరోతో, తం వా ఆరమ్మణం భవజ్ఞమనసి కరోతో.

౮౬౬. ఫలస్స ఫలమేవ వా అనన్తరం హోతి పురిమస్స పురిమస్స పచ్చిమం పచ్చిమం. భవజ్ఞం వా సబ్బపచ్చిమస్స. ఫలానన్తరం మగ్గవీధియం, ఫలసమాపత్తియఞ్చ. “యేన ఫలేన నిరోధా వుట్టానం హోతీ”తి ఇదం ఫలుప్పత్తియా నిరోధా వుట్టానభావతో వుత్తం. తన్తి నిరోధావుట్టానభావేన వుత్తం అనాగామిఫలం వా అగ్గఫలం వా. నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనానన్తరన్తి నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనస్స కుసలస్స, కిరియస్స వా అనన్తరం సతిపి సత్తాహాతిక్కమే విజాతియేన అన్తరికత్తా.

పటిప్పస్సద్ధదరథన్తి సబ్బసో పస్సద్ధకిలేసదరథం. అమతారమ్మణన్తి నిబ్బానారమ్మణం. సుభన్తి అసోభనతాయ కిలేసస్సాపి అభావతో సోభనం. తత్థాసజ్ఞాతం లోకామిసం వన్తం ఛడ్డితం ఏతేనాతి వన్తలోకామిసం. వూపసన్తకిలేసతాయ, సుసన్తతాయ చ సన్తం. యేన ధమ్మేన యోగతో సమణో నామ హోతి, తస్స అరియమగ్గసజ్ఞాతస్స సామజ్ఞాస్స ఫలన్తి సామజ్ఞాఫలం.

ఓజవన్తేనాతి సభావసమ్పన్నేన. సుచినాతి కిలేసాసుచివిరహతో పరిసుద్ధేన. సుఖేనాతి అనుత్తరసుఖేన. అభిసన్దితన్తి సబ్బసో లూఖభావాపగమనేన సిసేహితం. సాతాతిసాతేనాతి మహగ్గతసాతతో, లోకుత్తరకుసలసాతతో చ అతివియ సాతేన మధురేన. మగ్గసుఖతోపి హి ఫలసుఖం సన్తతరతాయ పణితతరం. అమతేన సమ్మోదితం. “మధుం వియా”తి ఇమినా సాతాతిసాతతయేవ విభావేతి.

తస్స అరియస్స ఫలస్స రసభూతం సారభూతం తం సుఖం పఞ్ఞం భావేత్వా యస్మా పణ్ణితో విన్దితి పటిలభతీతి యోజనా.

నిరోధసమాపత్తికథావణ్ణనా

౮౬౭. తత్రాతి తస్మిం “నిరోధసమాపత్తియా సమాపజ్జనసమత్థతా”తి సంఖిత్తవచనే. ఇదం సరూపాదివసేన పఞ్జాకమ్మం. కత్థాతి కస్మిం భవే.

౮౬౮. అనుపుబ్బనిరోధవసేనాతి విపస్సనానుగతా అట్ట సమాపత్తియో ఆరోహంతేన తంతంపటిపక్ఖనిరోధముఖేన తిణ్ణం సఙ్ఖారానం అనుపుబ్బతో నిరోధవసేన. యథాపరిచ్ఛిన్నకాలం యా చిత్తచేతసికానం అప్పవత్తి, అయం నిరోధసమాపత్తితి అత్తో. కే సమాపజ్జన్తి, కే న సమాపజ్జన్తితి కామం సమాపజ్జనసమత్థా పధానతాయ పఠమం పుచ్చితా, తబ్బిస్సజ్జనం పన గరుభావతో పచ్చా విస్సజ్జేతుం అసమాపజ్జనకే తావ దస్సేన్తో “సబ్బేపి...పి... న సమాపజ్జన్తి”తి ఆహ యథా “వామం ముఞ్చ, దక్ఖిణం గఱ్ఱా”తి. తత్త “సబ్బేపి”తి ఇదం పుఢుజ్జనాదీనం తిణ్ణం విసేసనం. తే హి అట్టన్నం సమాపత్తీనం లాభినోపి అలాభినో వియ సమాధిస్మిం అపరిపూరకారితాయ నిరోధం సమాపజ్జితుం న సక్కోన్తి. కామచ్చన్దాదిసముచ్చిన్ననేన హి సమాధిస్మిం పరిపూరకారితా, న ఝానాధిగమమత్తేన. అనాగామినో, అరహంతోతి ఏత్త సుక్ఖవిపస్సకా చ అనాగామినో, సుక్ఖవిపస్సకా చ అరహంతోతి సుక్ఖవిపస్సకసద్దో పచ్చేకం యోజేతబ్బో. ఉభయేపి చేతే సతిపి విపస్సనాబలే సమాధిబలస్స అభావతో నిరోధం న సమాపజ్జన్తి. అనుపుబ్బవిహారసమ్భవతఞ్ణోవేత్త సమాధిబలం ఇచ్చితబ్బం. పురిమకా పన తయో సతిపి సమాధిబలే విపస్సనాబలస్స అభావతో, అపరిపుణ్ణతా చ సమాపజ్జితుం న సక్కోన్తి. అపరిపుణ్ణతా చస్స సఙ్ఖారానం న సమ్మా పరిమద్దితత్తా. అట్ట సమాపత్తి...పి... సమాపజ్జన్తి”తి వత్త్వా తత్త కారణం పాళివసేనేవ దస్సేతుం “ద్వీహి బలేహి”తిఆది వుత్తం. తయో చ సఙ్ఖారానన్తి ఏత్త తయోతి సామిఅత్తే పచ్చత్తవచనం, తిణ్ణన్తి అత్తో. ఇాణచరియాహీతి ఇాణప్పవత్తిహి. నిరోధసమాపత్తియాతి నిరోధసమాపజ్జనాయ ఇాణం. అయఞ్చ సమ్మదాతి అయం బలద్వయసమన్నాగమాదికా యథాపుత్తనిరోధసమాపత్తిఆవహా సమ్మత్తి. అనాగామిభీణాసవేతి అనాగామినో చేవ భీణాసవే చ.

౮౬౯. సమథబలన్తి కామచ్చన్దాదికే పచ్చనీకథమ్మే సమేతీతి సమథో, సో ఏవ పటిపక్ఖేహి అకమ్పియట్టేన బలం. అనిచ్ఛాదివసేన వివిధేహి ఆకారేహి పస్సతీతి విపస్సనా, సా ఏవ వుత్తనయేన బలన్తి విపస్సనాబలం. నేక్ఖమ్మవసేనాతిఆదీసు కామచ్చన్దవిక్ఖమ్భనస్స నేక్ఖమ్మసఙ్కప్పస్స, అలోభపధానస్స వా తథాపవత్తకుసలచిత్తుప్పాదస్స వసేన చిత్తస్స ఏకగ్గతాసఙ్ఖతో యో అవిక్ఖేపో, తం సమథబలం. బ్యాపాదవిక్ఖమ్భనస్స అబ్యాపాదవితక్కస్స, అదోసపధానస్స వా తథాపవత్తకుసలచిత్తుప్పాదస్స వసేనేవ. ధిసమిద్ధవిక్ఖమ్మికాయ విభూతం కత్వా మనసికరణేన ఉపట్టితఆలోకసఞ్ఞాయ వసేన. ఉద్ధచ్చవిక్ఖమ్భనస్స అవిక్ఖేపస్స సమాధానస్స వసేన. సకలమిచ్ఛావితక్కవిక్ఖమ్భనస్స సిఖాపత్తఆనాపానస్సతిసిద్ధపటినిస్సగ్గానుపస్సిఅస్సాసపస్సాసానం వసేన చిత్తస్స ఏకగ్గతాసఙ్ఖతో యో అవిక్ఖేపో, తం సమథబలన్తి అత్థయోజనా.

ఏవం ఉపచారస్స ఝానస్స వసేన సమథబలం దస్సేత్వా ఇదాని తం అట్టన్నం సమాపత్తీనం వసేన పటిపక్ఖేహి అనభిభవనీయతాయ చ బలప్పత్తివసేన దస్సేతుం “పఠమఙ్ఞానేనా”తిఆది వుత్తం. తత్త నీవరణేతి నీవరణనిమిత్తం నీవరణపచ్చయా. న కమ్మతి ఝానసమగ్గిపుగ్గలో, ఝానసమ్మయుత్తసమాధి వా. సో హి విసేసతో ఇథ “సమథబల”న్తి అధిప్పేతో. తథా హి కేనట్టేన సమథబలన్తి బలట్టో పుచ్చితో. ఉద్ధచ్చేతి ఉద్ధచ్చనిమిత్తం. ఉద్ధచ్చసహగతకిలేసేతి ఉద్ధచ్చేన సమ్మయుత్తమోహలహారికాదికిలేసహేతు. ఖడ్ధేతి ఉద్ధచ్చసమ్మయుత్తచతుక్ఖన్ధనిమిత్తం. న కమ్మతీతిఆదీని

అణ్ణమణ్ణవేవచనాని. కమ్మనం వా రానాపగమో. చలనం పరిబ్బమనం. వేధనం సన్ధావనం. ఉద్ధచ్చే న కమ్మతి, ఉద్ధచ్చసహగతకిలేసే న చలతి, ఉద్ధచ్చసహగతక్ఖన్ఠే న వేధతీతి వా యోజేతబ్బం. ఉద్ధచ్చగ్గహణణ్ఠోత్థ సమధస్స ఉజ్జపటిపక్ఖతాయ తదభిభవేన బలప్పత్తిదస్సనత్తం. తేనేతం అట్ఠన్నమ్మి సమాపత్తీనం సాధారణతో కిచ్చాతిసయదస్సనం దట్ఠబ్బం. ఇదం సమధబలన్తి యాయం నేక్ఖమ్మాదివసేన లద్ధాయ చిత్తేకగ్గతాయ నీవరణాదీహి అకమ్మనీయతా, తాని చ అభిభవిత్యా అవట్ఠానం, ఇదం సమధబలం.

ఇదాని విపస్సనాబలం నిద్దిసన్తో యస్మా విపస్సనా సఙ్ఖేపతో సత్తహి అనుపస్సనాహి సఙ్ఖహితా, తస్మా తతో తతో సమాపత్తితో వుట్ఠాయ తాసం వసేన అనుపస్సనా కాతబ్బా, తత్తకేనేవ చేత్థ అనుపస్సనాకిచ్చం పరిపుణ్ణం హోతీతి “అనిచ్చానుపస్సనా విపస్సనాబలం...పే.... పటినిస్సగ్గానుపస్సనా విపస్సనాబల”న్తి సరూపతో దస్సేత్వా పున తా హేట్ఠా వుత్తనయేన విసయవిభాగేన దస్సేతుం “రూపే అనిచ్చానుపస్సనా”తిఆది వుత్తం. ఇథాపి పటిపక్ఖేహి అనభిభవనీయతావ బలట్ఠోతి దస్సేతుం “కేనట్ఠేన విపస్సనాబల”న్తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ అవిజ్ఞాయాతి ద్వాదససు అకుసలచిత్తుప్పాదేసు అవిజ్ఞానిమిత్తం. అవిజ్ఞాసహగతకిలేసేతి అవిజ్ఞాయ సమ్మయుత్తలోభదోసాదికిలేసవత్థునిమిత్తం. సేసం హేట్ఠా వుత్తనయత్తా సువిజ్ఞోయ్యమేవ. అవిజ్ఞగ్గహణణ్ఠోత్థ విపస్సనాయ ఉజ్జపటిపక్ఖతాయ తదభిభవేన బలప్పత్తిదస్సనత్తం. తేనేతం సత్తన్నమ్మి అనుపస్సనానం సాధారణతో కిచ్చాతిసయదస్సనం దట్ఠబ్బం. ఇదం విపస్సనాబలన్తి యాయం అనిచ్చానుపస్సనాదివసేన లద్ధస్స విపస్సనాజ్ఞాణస్స నిచ్చసజ్ఞాదినిమిత్తం అకమ్మనీయతా, తా చ అభిభవిత్యా అవట్ఠానం, ఇదం విపస్సనాబలం.

వితక్కువిచారా వచీసఙ్ఖారా వాచం సఙ్ఖరోన్తి పవత్తేన్తీతి కత్వా. తేనాహ “పుట్టే ఖో, ఆవుసో విసాఖ, వితక్కేత్వా విచారేత్వా పచ్చా వాచం భిన్దతి, తస్మా వితక్కువిచారా వచీసఙ్ఖారో”తి (మ. ని. ౧.౪౬౩; సం. ని. ౪.౩౪౮). తే పన దుతియఙ్గానే వూపసంతా హోన్తీతి ఆహ “దుతియఙ్గానం...పే.... పటిప్పస్సద్ధా హోన్తీ”తి. కాయేన సఙ్ఖరీయన్తీతి కాయసఙ్ఖారా, అస్సాసపస్సాసా. తథా హి వుత్తం “అస్సాసపస్సాసా ఖో, ఆవుసో విసాఖ, కాయికా ఏతే ధమ్మా కాయప్పటిబద్ధా, తస్మా అస్సాసపస్సాసా కాయసఙ్ఖారో”తి (మ. ని. ౧.౪౬౩; సం. ని. ౪.౩౪౮). తే పన యస్మా చతుత్థఙ్గానే వూపసంతా హోన్తి, తస్మా ఆహ “చతుత్థఙ్గానం...పే.... పటిప్పస్సద్ధా హోన్తీ”తి. చిత్తేన సఙ్ఖరీయన్తీతి చిత్తసఙ్ఖారా, సజ్ఞా వేదనా. తథా హి వుత్తం “సజ్ఞా చ వేదనా చ చేతసికా ఏతే ధమ్మా చిత్తప్పటిబద్ధా, తస్మా సజ్ఞా చ వేదనా చ చిత్తసఙ్ఖారో”తి (సం. ని. ౧.౪౬౩; సం. ని. ౪.౩౪౮). తే పన యస్మా నిరోధం సమాపన్నస్స వూపసమన్తి, తస్మా వుత్తం “సజ్ఞావేదయిత...పే.... పటిప్పస్సద్ధా హోన్తీ”తి.

జ్ఞాణచరియాసు వివట్ఠానుపస్సనాగ్గహణేనేవ తస్స ఆదిభూతా సేసానుపస్సనాపి గహితావ హోన్తి తదవినాభావతో. మగ్గో జ్ఞాణచరియా, ఫలసమాపత్తి జ్ఞాణచరియాతి మగ్గఫలసమాపత్తీనం జ్ఞాణచరియాభావవచనం మగ్గఫలధమ్మానం జ్ఞాణపధానత్తా, జ్ఞాణేన వా ఇన్ద్రియాధిపతిహేతుమగ్గపచ్చయాదివసేన సాతిసయపచ్చయభూతేన సేసా మగ్గఫలధమ్మా చరితా పవత్తితాతి కత్వా తథా వుత్తం. సమాధిచరియాసుపి ఏసేవ నయో . ఇమాహి సోళసహి అట్ఠన్నం అనుపస్సనానం, అట్ఠన్నశ్చ మగ్గఫలజ్ఞాణానం వసేన ఇమాహి సోళసహి జ్ఞాణపవత్తిహి.

నవహి సమాధిచరియాహీతి అట్ట సమాపత్తియో అట్ట సమాధిచరియా, తాసం ఉపచారసమాధి ఉపచారసమాధిభావనాసామజ్ఞోన ఏకా సమాధిచరియాతి ఏవం నవహి సమాధిచరియాహి. తేనాహ “పఠమజ్ఞానం సమాధిచరియా”తిఆది. పఠమజ్ఞానపటిలాభణ్ణాయ వితక్కో చాతిఆది నానావజ్ఞనుపచారవసేన వుత్తన్తి దట్టబ్బం, ఉపరిసమాపత్తినమ్మి ఉపచారస్స తథేవ వుత్తత్తా. న హి ఏకావజ్ఞనే చతుత్థజ్ఞానాదిఉపచారే పీతిఆదయో సమ్మవన్తి. ఏత్థ చ “పఠమజ్ఞానపటిలాభణ్ణాయ”తిఆదివచనేన ఉపచారసమాధిస్సాపి పారిపూరి ఇచ్చితబ్బాతి దస్సేతి. కిం పనేత్థ సమధబలసమాధిచరియానం నానత్తం, కిం వా విపస్సనాబలలోకియజ్ఞాణచరియానం? యథా సమధబలేపి “నేక్ఖమ్మవసేనా”తిఆదినా ఉపచారసమాధినా సద్ధిం అట్టసు సమాపత్తిసు అప్పనాసమాధియేవ వుత్తో, తథా సమాధిచరియాసు, విపస్సనాబలలోకియజ్ఞాణచరియాసు చ విపస్సనావ వుత్తాతి? కిజ్ఞాపి వుత్తా, వివట్టానుపస్సనా పన పురేచరజ్ఞాణాదివిపస్సనాబలే అవుత్తా ఏవ జ్ఞాణచరియాసు వుత్తా. అపిచ పటిపక్ఖేహి అకమ్మియట్తో బలట్తో, పజ్ఞాన్నం వసీభావానం వసేన సుచిణ్ణతా చరియట్తో, ఏతేనేవ సమధబలసమాధిచరియానమ్మి నానత్తం సంవణ్ణితన్తి దట్టబ్బం.

వసీభావతా పజ్ఞాతి ఏత్థ వసో ఏతస్స అత్థితి వసీ, తస్స భావో వసీభావో, సా ఏవ వసీభావతా. “వసీయో”తి పన పాళియం ఇత్థిలిజ్ఞవసేన వుత్తత్తా తాయో దస్సేతుం “వసీతి పజ్ఞా వసీయో”తిఆది వుత్తం. తత్థ ఝానం ఆవజ్ఞంతస్స నిరంతరం ఝానజ్ఞేసు చిత్తప్పవత్తనసమత్థతా ఆవజ్ఞనవసీ. సమాపజ్ఞతుకామస్స సీఘం ఝానం సమాపజ్ఞనసమత్థతా సమాపజ్ఞనవసీ. అచ్చరామత్తం వా కతిపయచ్చరామత్తం వా ఖణం ఝానం రపేతుం సమత్థతా అధిట్టానవసీ. తథేవ లహుం వుట్టాతుం సమత్థతా వుట్టానవసీ. పచ్చవేక్ఖణవసీ పన ఆవజ్ఞనవసీయా ఏవ సిజ్ఞతి. పచ్చవేక్ఖణజవనానేవ హి తత్థ ఆవజ్ఞనానంతరానీతి. అయమేత్థ సజ్ఞేవో, విత్థారో పన హేట్టా ఆగతో ఏవ. అయజ్ఞా వసీభావో సమాధిచరియానం వసేన వుత్తో. జ్ఞాణచరియాసు పన లోకుత్తరానం జ్ఞాణచరియానం వసీభావాపాదనకిచ్చం నామ నత్తి. పటిపక్ఖస్స సువిహతత్తా సభావసిద్ధో తత్థ వసీభావో, లోకియానం పన పగుణబలవభావాపాదనేన వసీభావో లబ్భతేవ.

౮౭౦. ఉక్కుట్టనిద్దేసోతి అనవసేసనిద్దేసో. చుద్దసహి జ్ఞాణచరియాహి హోతి అగ్గమగ్గఫలానం అనధిగతత్తాతి. యది ఏవన్తి యది ఉక్కుట్టనిద్దేసవసేన “సోళసహి జ్ఞాణచరియాహి”తి వుత్తం, తతో అవకంసవసేనపి ఇచ్చితబ్బం, ఏవం సన్తే కిం న హోతి నిరోధసమాపజ్ఞనన్తి అధిప్పాయో. పజ్ఞా కామగుణా వత్తుభూతా ఏతస్స సన్తీతి పజ్ఞాకామగుణికో, కామరాగో. అప్పహీనత్తా అసముచ్చిన్నత్తా. న హి కామరాగస్స విక్ఖమ్భనప్పహానమత్తం నిరోధస్స అధిట్టానం భవితుం సక్కోతి. తస్మాతి సమాధిపారిపన్ధికస్స కామరాగస్స సుపహీనత్తా. ఏతేన కామం మగ్గఫలజ్ఞాణచరియా లోకియజ్ఞాణసమాధిచరియా వియ నిరోధసమాపజ్ఞనే సరూపేన న వినియుజ్ఞన్తి తదా అప్పవత్తనతో, తస్స తస్స పన పటిపక్ఖస్స సముచ్చిన్ననేన బలచరియానం విసేసపచ్చయతాయ నిరోధసమాపత్తియా అధిట్టానం హోతీతి దస్సేతి. ఏసాతి అనాగామీ. ఇదజ్ఞో “నిరోధా వుట్టహాంతస్సా”తిఆదివచనం అనాగామినోవ నిరోధా వుట్టానం సన్ధాయ వుత్తం “నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనకుసల”న్తి (పట్టా. ౧.౧.౪౧౭) వచనతో, అజ్ఞాథా “నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనకిరియా”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౧౭) వుచ్చేయ్య.

౮౭౧. “పజ్ఞావోకారభవే”తి కస్మా వుత్తం, నను చతువోకారభవేపి అరూపజ్ఞానవసేన యథారహం అనుపుబ్బసమాపత్తి లబ్భతీతి? కామం లబ్భతి, సా పన “అనుపుబ్బసమాపత్తి”తి న వుచ్చతి ఏకదేసభావతో. అట్టసమాపత్తివసేనేవ చ “అనుపుబ్బసమాపత్తి”తి వుచ్చతీతి దస్సేన్తో ఆహ “పఠమజ్ఞానాదీనం ఉప్పత్తి నత్థీ”తి. వత్తుస్స అభావాతి హదయవత్తునో అభావాతి వదన్తి, కరజకాయసజ్ఞాతస్స పన వత్తునో అభావాతి అత్తో. యది హి ఆరుప్పే నిరోధం

సమాపజ్ఞేయ్య, చిత్తచేతసికానం, అజ్ఞాస్స చ కస్సచి అభావతో అపజ్ఞాత్తికోవ భవేయ్య అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బుతసదిసో. కిజ్ఞాయం ఉపాదాయ నిరోధం సమాపన్నోతి వుచ్చేయ్య, కిం వా ఏతాయ వత్తుచిన్తాయ. అజ్ఞవేకల్లతోవ నట్టి ఆరుప్పే నిరోధసమాపత్తిసమాపజ్ఞనం.

౨౭౨. సజ్ఞారానం పవత్తిభేదేతి సజ్ఞతథమ్మానం ఖణే ఖణే ఉప్పజ్జనే, భిజ్జనే చ, తేసం వా కుసలాదిభేదభిన్నే యథారహం తీహి దుక్ఖతాహి ఉపద్దుతే పవత్తివిభాగే. చిత్తచేతసికవిగమేహి రూపధమ్మేసు లబ్బమానాపి సజ్ఞారదుక్ఖతా అబ్బోహారికతం ఆపజ్జతి. ఉక్కణ్ఠిత్వాతి నిబ్బిన్దిత్వా. నిబ్బానం పత్వాతి అనుపాదిసేసనిబ్బానం పత్వా వియ. సుఖన్తి నిద్దుక్షం.

౨౭౩. సమథవిపస్సనావసేనాతి యుగనద్ధానం వియ అజ్ఞామజ్ఞాపకారితాయ సహితానం వసేన. ఉస్సక్కిత్వాతి ఉక్కుంసం పత్వా యావ నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనా, యావ చ అనులోమజ్ఞాణా ఆరుహిత్యా. నిరోధయతోతి నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనం సమాపజ్ఞిత్వా తం నిరోధేన్తస్స. అజ్ఞాస్స కస్సచిపి చిత్తస్స అనుప్పజ్జనేన ఏవమస్సా నిరోధసమాపత్తియా సమాపజ్ఞనం హోతి. “యో హి”తిఆదినా “సమథవిపస్సనావసేనా”తి వుత్తమేవత్థం బృతిరేకముఖేన వివరతి. నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనసమాపత్తిం పత్వా తిట్ఠతి తదుద్ధం సుద్ధసమథవిపస్సనాయ అభావతో. యో విపస్సనావసేనేవ ఉస్సక్కితి సచే అరియో ఫలసమాపత్తికో, సో అత్తనో ఫలసమాపత్తిం పత్వా తిట్ఠతి. అథ పుట్టుజ్జనో, సేఖో వా మగ్గత్తికో తాయ చే విపస్సనాయ మగ్గం పత్వా ఫలే రితో, సోపి ఫలసమాపత్తిం పత్వా తిట్ఠతిచ్చేవ వుచ్చతి. సోతి ఉభయవసేన పటిపన్నో. తన్తి నిరోధసమాపత్తిం.

౨౭౪. యేన ఫలద్వయసమన్నాగమాదినా నిరోధం సమాపజ్ఞితుం సమత్థో హోతి, సో విధి పగేవ విభావితోతి సమాపజ్ఞనాకారమేవ దస్సేన్తో “కతభత్తకిచ్చో”తిఆదిమాహ. తజ్ఞో సబ్బాసమ్మి భావనానం సాధారణం పుట్టుకిచ్చం. తత్త సజ్ఞారేతి తస్మిం పరమజ్ఞానే, పరమజ్ఞానచిత్తుప్పాదే వా సజ్ఞారే.

“విపస్సతీ”తి వుత్తం, కీదిసీ పనేత్థ విపస్సనా ఇచ్చితబ్బాతి తం నిద్ధారణత్థం “విపస్సనా పనేసా”తిఆదినా తమేవ విపస్సనం తిథా భిన్దిత్వా దస్సేతి. మన్దా చే విపస్సనా, దన్దాభిజ్ఞం మగ్గం సాధేతి. తిక్ఖా చే, ఖిప్పాభిజ్ఞాన్తి అయం మన్దతిక్ఖతాయ విసేసో. లక్ఖణప్పత్తా పన విపస్సనా మగ్గస్స పచ్చయో హోతియేవాతి ఇమమత్థం దస్సేన్తో ఆహ “సజ్ఞార... పే.... హోతియేవా”తి. తిక్ఖావ వట్ఠతి సజ్ఞారారమ్మణేపి సతి సబ్బసజ్ఞారేహి వివట్ఠనాకారేనేవ పవత్తనతో, మగ్గో వియ విసజ్ఞారగతస్స ఫలస్స పచ్చయభావతో చ. తేనాహ “మగ్గభావనాసదిసా”తి. యస్మా అతిమన్దా సమథాదికా సజ్ఞారానం నిరోధనే అసమత్థా సమథనిట్ఠా హోతి, అతితిక్ఖా జాణాదికా సాతిసయం సజ్ఞారేసు దోసదస్సనే ఫలసమాపత్తినిట్ఠా హోతి, తస్మా వుత్తం “నాతిమన్దనాతితిక్ఖా వట్ఠతీ”తి. ఏస నిరోధసమాపజ్ఞనకో. తే సజ్ఞారేతి తే పరమజ్ఞానసజ్ఞారే.

“తథేవా”తి ఇమినా “నాతిమన్దాయ నాతితిక్ఖాయ”తి ఇమమత్థం ఆకడ్డతి. ఏస నయో సేసేసుపి. “ఆకిజ్ఞాజ్ఞాయతనం సమాపజ్ఞిత్వా వుట్ఠాయ తత్త సజ్ఞారే తథేవ విపస్సతీ”తి వత్తబ్బం, హేట్ఠా వుత్తనయత్తా పన తం అవత్వా “చతుబ్బిధం పుట్టుకిచ్చం కరోతి”చ్చేవ వుత్తన్తి కేచి, తం తేసం మతిమత్తం. విపస్సనాచారతో హి సమాధిచారో, తస్మా సమాపత్తితో వుట్ఠాయ పుట్టుకిచ్చం కాతబ్బం. తథా హి పరతోపి “ఆకిజ్ఞాజ్ఞాయతనం సమాపజ్ఞిత్వా వుట్ఠాయ ఇమం పుట్టుకిచ్చం కత్వా”తిఆదిం (విసుద్ధి. ౨.౨౭౯) వక్ఖతి, న పన “తత్త సజ్ఞారే తథేవ విపస్సిత్యా”తి.

నానాబద్ధఅవికోపనన్తి అత్తనా అసమ్బద్ధస్స పరిక్ఖారస్స అవినాసనం. యథా తం న వినస్సతి, తథా అధిట్ఠానం. సజ్జపటిమాననన్తి సజ్జస్స పటిమాననావజ్జనం. సత్థుపక్కోసనన్తి సత్థు పక్కోసనావజ్జనం. అద్ధానపరిచ్ఛేదన్తి జీవితద్ధానపరిచ్ఛేదం పుబ్బకిచ్చం కరోతీతి సమ్మన్తో.

౨౭౫. అధిట్ఠాతబ్బన్తి చిత్తం ఉప్పాదేతబ్బం. తథా చిత్తుప్పాదనమేవ హేత్థ అధిట్ఠానం.

చిత్తజరూపాదీనం అనుప్పజ్జనతో, పచ్చాజాతపచ్చయాదిఉపత్తమ్భాభావతో చ సత్తాహమేవ తథా సరీరం పవత్తతి, తతో పరం కిలమతీతి సత్తాహమేవ పరిచ్ఛిన్దిత్వా నిరోధం సమాపజ్జన్తీతి వదన్తి.

సమాపత్తివసేసేనాతి నిరోధసమాపత్తివసేసేవ. నం అగ్గిఆదిఅంతరాయం రక్ఖతి సమాపన్నకో అధిట్ఠానవసేనాతి అధిప్పాయో. ఆయస్మతో సజ్జోవస్సాతిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం హేత్థా ఇద్ధికథాయం (విసుద్ధి. ౨.౩౭౪) వుత్తమేవ.

౨౭౬. ఏతస్సాతి నిరోధం సమాపజ్జన్తస్స, నిరోధసమాపజ్జనస్స వా. తస్మిం సమయేతి తస్మిం తస్స భిక్షునో ఉపసబ్బమనసమయే వుట్టాతియేవ. కాలపరిచ్ఛేదసదిసత్తోతం.

ఏవం గరుకాతి అగ్గిఆదీహిపి అనభిభవనీయం నిరోధం సమాపన్నం సమాపత్తితో వుట్టాపనతో ఏవం గరుకా హి సజ్జస్స ఆణా నామ, తస్మా అత్తనో హితసుఖం ఆకజ్జన్తేన జీవితహేతుపి సజ్జస్స ఆణా న అతిక్కమితబ్బాతి అధిప్పాయో.

౨౭౭. న పక్కోసతి “సత్థా తం, ఆవుసో, ఆమన్తేతి”తి. “వుట్టహిస్సామీ”తి ఆవజ్జితబ్బన్తి సమ్మన్తో.

౨౭౮. జీవితద్ధానస్సాతి అత్తనో జీవితకాలస్స జీవితప్పవత్తియా. ఆయు ఏవ ఆయుసజ్ఞారా. “ఆయుఉస్మావిజ్ఞాణానీ”తి చ వదన్తి, తే చస్స పకతిచిత్తస్సేవ ఆరమ్మణం హోన్తి. అన్తోనిరోధే మరణం నత్తి చరిమభవజ్ఞేన మీయనతో. ఆవజ్జిత్యావ సమాపజ్జితబ్బం “సహసా మరణం మా అహోసీ”తి. సహసా హి మరణే అజ్ఞాబ్యాకరణభిక్షుఓవాదదానసాసనానుభావదీపనానం అనిస్సరో సియా, అనాగామినో వా అగ్గమగ్గానధిగమో సియా. అవసేసన్తి నానాబద్ధఅవికోపనాదితివిధమ్మి పుబ్బకిచ్చం. వుత్తం అట్టకథాయం.

౨౭౯. కిఞ్చాపి “ఏకం వా ద్వే వా”తి అనియమేత్వా వియ వుత్తం, ద్వే వారే ఏవ పన నియమతో వదన్తి. చిత్తవారేతి నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనచిత్తవారే. నిరోధం పుసతీతి అచిత్తకభావమేవాహ. నిరోధస్స పయోగత్తాతి చిత్తనిరోధాయ పయోగభావతో, బలద్వయసమ్మరణాదిపయోగస్స చిత్తనిరోధత్తాతి అత్తో. సమథవిపస్సనాబలసమన్నాగమో, ఇణాసమాధిచరియావసీభావో చేత్థ అజ్ఞామజ్ఞానతివత్తనవసేసేవ ఇచ్చితబ్బోతి ఆహ “ద్వే సమథవిపస్సనాథమ్మే యుగనద్ధే కత్వా”తి. అనుపుబ్బనిరోధస్స పయోగోతి పరమజ్ఞానాదీనం, తదనుపస్సనాన ఇచ్చ అనుపుబ్బతో నిరోధనస్సాయం పయోగో. ఇదం వుత్తనయేన అట్టసమాపత్తిఆరోహనం న నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనసమాపత్తియా సమాపజ్జనస్స. తస్మా ద్వీన్నం చిత్తానం ఉపరి చిత్తాని న పవత్తన్తీతి యోజనా.

పరతో అచిత్తకో భవితుం న సక్కోతీతి సకలం యథాపరిచ్ఛిన్నకాలం అచిత్తకో భవితుం న సక్కోతి. త ఇచ్చ ఖో సజ్జపటిమాననసత్థుపక్కోసనఅద్ధానపరిచ్ఛేదావజ్జనానం అకరణేన, న నానాబద్ధఅవికోపనస్స. తస్స హి అకరణేన కదాచి కేవలం తాదిసస్స పరిక్ఖారస్స అవినాసో న సియా, న నిరోధసమాపత్తివిబన్తో. అయ ఇచ్చ అత్తో మహానాగత్థేరవత్థునా

విభావితో ఏవ. ఏవం సన్నే తీహి ఆకారేహి నిరోధసమాపత్తియా వుట్టానం హోతీతి ఆపజ్జతి, తస్మా తం న సారతో పచ్చేతబ్బం. పటినివత్తిత్వా పున ఆకిఞ్చఞ్ఞాయతనేయేవ పతిట్టాతీతి ఇమినా సమాపత్తియా విబన్ఢే జాతే ఏవం హోతీతి దస్సేతి, అవిబన్ఢేనేవ పన యథాపరిచ్చిన్నకాలవీతిక్కమనే ఫలచిత్తుప్పత్తియా వుట్టానం హోతి. ఏవఞ్చ కత్వా గమ్మీరకన్ఠరోరుళ్ళతత్తపాసాణక్కన్ఠపురిసనిదస్సనమ్మి సమత్థితం హోతీతి కేచి వదన్తి. అపరే పన “పుబ్బకిచ్చస్స అకతత్తా నేవసఞ్ఞానాసఞ్ఞాయతనం సమాపన్నమత్తోవ ‘పటినివత్తిత్వా ఆకిఞ్చఞ్ఞాయతనే పతిట్టాతీతి వుత్తత్తా సజ్ఞపటిమాననాదివకచ్చపుబ్బకిచ్చాకరణే అజ్గవేకల్లతో నిరోధసమాపత్తిసమాపజ్జనం న ఇజ్జతేవా”తి వదన్తి. వత్తసదిసఞ్ఞోతం నిరోధసమాపత్తియా, యదిదం పుబ్బకిచ్చకరణం. తస్మా తత్త యం గరుతరం, తస్స అకరణం సమాపజ్జనం విబన్ఢతీతి అపరే. వీమంసిత్వా గహేతబ్బం. “ఆకిఞ్చఞ్ఞాయతనే పతిట్టాతీతి చ ఇదం పున ఆకిఞ్చఞ్ఞాయతనస్స సమాపజ్జితబ్బత్తా వుత్తం. సమాపజ్జిత్వా హి వుట్టాయ పుబ్బకిచ్చస్స కాతబ్బత్తా.

యథా పనాతిఆది కతపుబ్బకిచ్చతాసామఞ్ఞోన ఉపమాసంసన్దనం.

౮౮౦. అస్సాతి నిరోధసమాపత్తియా. “కాలపరిచ్ఛేదవసేనా”తిఆదినా చతూహి ఆకారేహి నిరోధసమాపత్తియా రానం దస్సేతి.

౮౮౨. వివేకనిన్నన్తి నిస్సరణవివేకనిన్నం, పగేవ సఙ్ఖారవిముఖతాయ, ఫలచిత్తుప్పత్తియా చాతి వేదితబ్బం.

౮౮౩. ఊసఙ్ఖారత్తయపటిప్పస్సద్ధియా, అవసేసచేతసికవిఞ్ఞాణాభావేన రూపధమ్మమత్తావసేసతాయ చ మతనిరోధసమాపన్నానం అవిసేసం గహేత్వా పుచ్చా “మతస్స చ సమాపన్నస్స చ కో విసేసో”తి. కామం నేసం సఙ్ఖారత్తయపటిప్పస్సద్ధిఆదీహి అవిసేసో, రూపధమ్మమత్తావసేసతాయ పన ఆయుఉస్మాఇన్ద్రియానం అపగమానపగమనం విసేసోతి దస్సేతుం “య్యాయ”న్తిఆది వుత్తం.

౮౮౪. సభావతోతి సభావధమ్మతో, పరమత్థతోతి అత్తో. పరమత్థతో హి విజ్జమానానం సజ్జతాదిభావేన వత్తబ్బతం లభతి, న అవిజ్జమానం. సమాపజ్జన్తస్స వసేనాతి యస్మా సమాపజ్జన్తస్స అరియపుగ్గలస్స సమధవిపస్సనాధమ్మే యుగనద్ధే కత్వా అట్ట సమాపత్తియో ఆరోహన్తస్స అనుక్కమేన సఙ్ఖారానం పటిప్పస్సమ్భనపయోగనిబ్బత్తియా నిరోధసమాపత్తి నిప్పన్నా నామ హోతి, తస్మా తం పయోగనిబ్బత్తిం ఉపాదాయ “నిప్పన్నా”తి వత్తుం వట్టతి.

సఙ్ఖారవ్రాపసమతో, సన్తధమ్మసమన్వయతో చ సన్తం. అరియేహి ఏవ నిసేవితబ్బత్తా అరియనిసేవితం. తిస్సన్నమ్మి దుక్ఖతానం నిబ్బుతభావతో నిబ్బానమితి సజ్ఞం ఉపాగతం. అరియం పఞ్ఞాన్తి సువిసుద్ధం మగ్గఫలపఞ్ఞం. ఇమిస్సాపీతి నిరోధసమాపత్తియా. సమాపత్తిసమత్థతాతి సమాపజ్జనసమత్థతా.

ఆహునేయ్యభావాదిసిద్ధికథావణ్ణనా

౮౮౫. ఆహునేయ్యభావాదిసిద్ధీతి ఆహునేయ్యపాహునేయ్యదక్ఖిణ్యేయ్యఅఞ్ఞాలికరణీయఅనుత్తరపుఞ్ఞాక్షేత్రభావసిద్ధి. అవిసేసేనాతి దస్సనమగ్గపఞ్ఞాదివిసేసేన వినా, ఏతిస్సా లోకుత్తరపఞ్ఞాయ. ఆనేత్వా హునితబ్బన్తి ఆహునం, దూరతోపి ఆనేత్వా దాతబ్బదానం, తం పటిగ్గహేతుం యుత్తోతి ఆహునేయ్యో. పాహునం వుచ్చతి ఆగన్తుకదానం, తం పటిగ్గహేతుం

యుత్తీతి పాహునేయ్యో. దక్షిణం అరహతీతి దక్షిణేయ్యో, అజ్ఞాలికరణం అజ్ఞాలికమ్మం, తం అరహతీతి అజ్ఞాలికరణేయో. అనుత్తరం ఉత్తమం సత్తానం పుజ్ఞావిరుహనట్టానన్తి అనుత్తరం పుజ్ఞాక్షేత్రం లోకస్సాతి అయమేత్త సజ్ఞేవో. విత్తారో పన హేట్టా వుత్తీయేవ.

౮౮౬. మన్దాయ విపస్సనాయ ఆగతోతి అతిక్ఖాయ విపస్సనాయ వసేన పరమమగ్గపజ్ఞాం భావేత్వా సోతాపన్నభావం ఆగతో. సద్ధాదీనం ముదూనం ఇన్ద్రియానం వసేన ముద్దిన్ద్రియోపి సమానో. సత్తక్షత్తుపరమోతి సత్తక్షత్తుం పరమా భవూపపత్తి అత్తభావగ్గహణం, తతో పరం అట్టమం భవం నాదియతీతి సత్తక్షత్తుపరమో. సంసరిత్వాతి పటిసన్ద్రిగ్గహణవసేన అపరాపరం గన్త్యా. దుక్ఖస్సన్తం కరోతీతి వట్టదుక్ఖస్స పరియన్తం పరియోసానం కరోతి. అయం కాలేన దేవలోకస్స, కాలేన మనుస్సలోకస్సాతి మిస్సకస్స భవస్స వసేన “సత్తసుగతిభవే సంసరిత్వా”తి వుత్తో. కులతో కులం గచ్ఛతీతి కోలంకోలో. సోతాపత్తిఫలసచ్చికిరియతో పట్టాయ హి నీచకులే ఉపపత్తి నామ నత్తి, మహాభోగకులేసుయేవ నిబ్బత్తతీతి అత్తో. ద్వే వా తీణి వా కులానీతి దేవమనుస్సవసేన ద్వే వా తయో వా భవే. ఇతి అయమ్పి మిస్సకభవేనేవ కథితో. దేసనామత్తమేవ చేతం “ద్వే వా తీణి వా”తి. యావ ఛట్టభవా సంసరన్తోపి కోలంకోలోవ హోతి. అత్తభావగ్గహణసజ్ఞాతం ఏకంయేవ ఖన్ధబీజం ఏతస్స అత్తీతి ఏకబీజీ. “మానుసకం భవ”న్తి ఇదమ్పి దేసనామత్తం. “దేవభవం నిబ్బత్తేతీ”తిపి వత్తుం వట్టతియేవ. కో పనేతేసం ఇమం పభేదం నియమేతీతి? తిణ్ణం మగ్గానం విపస్సనా. సచే హి ఉపరి తిణ్ణం మగ్గానం విపస్సనా బలవతీ హోతి, ఏకబీజీ నామ హోతి. తతో మన్దాయ కోలంకోలో, తతో మన్దతరాయ సత్తక్షత్తుపరమో.

౮౮౭. పటిసన్ద్రివసేన సకిం ఆగచ్ఛతీతి సకదాగామీ. సకిదేవాతి ఏకవారంయేవ. “ఇమం లోకం ఆగన్త్యా”తి ఇమినా పజ్ఞాసు సకదాగామీసు చత్తారో వజ్జేత్వా ఏకోవ గహితో. ఏకచ్ఛో హి ఇధ సకదాగామిఫలం పత్వా ఇధేవ పరినిబ్బాతి, ఏకచ్ఛో ఇధ పత్వా దేవలోకే పరినిబ్బాతి, ఏకచ్ఛో దేవలోకే పత్వా తత్తేవ పరినిబ్బాతి, ఏకచ్ఛో దేవలోకే పత్వా ఇధూపపజ్జిత్వా పరినిబ్బాతి. ఇమే చత్తారోపి ఇధ న గహితా. యో పన ఇధ పత్వా దేవలోకే యావతాయుకం వసిత్వా పున ఇధూపపజ్జిత్వా పరినిబ్బాతి, అయం ఇధ గహితో.

౮౮౮. పటిసన్ద్రివసేన ఇధ అనాగమనతో అనాగామీ. ఇన్ద్రియవేమత్తతావసేనాతి సద్ధాదీనం విముత్తిపరిపాచకఇన్ద్రియానం పరోపరియత్తేన. పజ్ఞాధా ఇధ విహాయ నిట్టో హోతీతి సో అనాగామీ అన్తరాపరినిబ్బాయిఆదిభావేన పజ్ఞాపకారేన ఇమం లోకం పజహిత్వా పరినిబ్బాయనకో హోతి. ఆయువేమజ్ఞస్స అన్తరాయేవ కిలేసపరినిబ్బానేన పరినిబ్బాయనతో అన్తరాపరినిబ్బాయీ . ఉపహచ్చాతి వా ఉపగన్త్యా కాలకిరియం. అప్పయోగేనాతి అధిమత్తపయోగేన వినా అప్పకసిరేనేవ తిక్ఖిన్ద్రియతాయ సుఖేనేవ. సప్పయోగేనాతి ఏత్త వుత్తవిపరియాయేన అత్తో వేదితబ్బో. ఉద్ధం వా హి భావేన ఉద్ధమస్స తణ్ణాసోతం, వట్టసోతం వాతి ఉద్ధంసోతో. ఉద్ధం వా గన్త్యా పటిలభితబ్బతో ఉద్ధమస్స మగ్గసోతన్తి ఉద్ధంసోతో. పటిసన్ద్రివసేన అకనిట్టభవం గచ్ఛతీతి అకనిట్టగామీ.

యత్థుపపన్నోతి అవిహదీసు యత్థ యత్థ ఉపపన్నో. ఇమేసం పన అనాగామీనం పభేదజాననత్తం ఉద్ధంసోతఅకనిట్టగామిచతుక్కం వేదితబ్బం – యో హి అవిహతో పట్టాయ చత్తారో దేవలోకే సోధేత్వా అకనిట్టం గన్త్యా పరినిబ్బాతి, అయం ఉద్ధంసోతో అకనిట్టగామీ నామ. యో పన హేట్టా తయో దేవలోకే సోధేత్వా సుదస్సీదేవలోకే రత్వా పరినిబ్బాతి, అయం ఉద్ధంసోతో నఅకనిట్టగామీ నామ. యో ఇతో అకనిట్టమేవ గన్త్యా పరినిబ్బాతి, అయం నఉద్ధంసోతో అకనిట్టగామీ నామ. యో పన హేట్టా చతూసు దేవలోకేసు తత్త తత్తేవ పరినిబ్బాతి, అయం నఉద్ధంసోతో నఅకనిట్టగామీ

నామ. ఏతే పన అవిహీసు ఉపపన్నసమనస్తరా ఆయువేమజ్ఞం అప్పత్వా, పత్వా చ పరినిబ్బాయనవసేన తయో అస్తరాపరినిబ్బాయినో, ఏకో ఉపహచ్చపరినిబ్బాయీ, ఏకో ఉద్ధంసోతోతి పశ్చా. తే అసజ్ఞారససజ్ఞారపరినిబ్బాయివిభాగేన దస హోన్తి. తథా అతప్పసుదస్ససుదస్సీసూతి చత్తారో దసకా చత్తాలీసం. అకనిట్టే పన ఉద్ధంసోతో నత్తి. తయో అస్తరాపరినిబ్బాయినో, ఏకో ఉపహచ్చపరినిబ్బాయీతి చత్తారో. తే అసజ్ఞారససజ్ఞారపరినిబ్బాయివిభాగేన అట్టాతి అట్టచత్తాలీసం అనాగామినో.

సోతాపన్నా పన పటిపదాభేదేన చత్తారో సత్తక్ఖత్తుపరమా, చత్తారో కోలంకోలా, చత్తారో ఏకబీజినోతి సద్ధాధురేన పటిపన్నా ద్వాదస, తథా పజ్ఞాధురేనాతి చతువీసతి.

సకదాగామినో సుజ్ఞాతవిమోక్షేన విముత్తా పటిపదావసేన చత్తారో, తథా అనిమిత్తఅప్పణిహితవిమోక్షేహీతి ద్వాదస.

౮౮౯. తథా అరహంతో. తే పన ద్వాదస పజ్ఞావిముత్తా, ద్వాదస ఉభతోభాగవిముత్తా, ద్వాదస తేవిజ్ఞా, ద్వాదస ఛళభిజ్ఞా, ద్వాదస పటిసమ్మిదాప్పత్తాతి సమసట్టి హోన్తి. ఏవమేతే సద్ధిం పచ్చేకసమ్ముద్ధసమ్మాసమ్ముద్ధేహి ఛచత్తాలీసాధికసతం అరియా. యస్మా తేసం అరియభావసిద్ధి అరియాయ పజ్ఞాభావనాయ, తేన వుత్తం “ఆహునేయ్యభావాదిసిద్ధిపి ఇమిస్సా లోకుత్తరపజ్ఞాభావనాయ ఆనిసంసో”తి. లోకియవిజ్ఞాభిజ్ఞాహి వినాపి ఉభతోభాగవిముత్తతా హోతీతి ఉభతోభాగవిముత్తో విసుం గహితో. యం సన్ధాయ వుత్తన్తి యం చతుత్థమగ్గపజ్ఞాభావనం సన్ధాయ హేట్టా సజ్ఞేపతో గాథావణ్ణనాయం వుత్తం, తం పన వుత్తాకారం నిగమనవసేన దస్సేతుం “మగ్గక్ఖణో”తిఆది వుత్తం. కామం చతుసుపి మగ్గక్ఖణేసు తం జటం విజటేతి నామ, ఫలక్ఖణేసుపి యధారహం విజటితజటో, అగ్గఫలక్ఖణేయేవ పన సబ్బసో విజటితజటో, తతో పరం విజటితబ్బాయ జటాయ అభావతో. తేనేత్త హేట్టా హేట్టిమమగ్గపజ్ఞాభావనానిసంసస్స వుత్తత్తావ చతుత్థమగ్గపజ్ఞాభావనావసేన అత్తో వుత్తో.

రతిన్తి అభిరతిం, అభిరుచిన్తి అత్తో. తత్థాతి అరియాయ పజ్ఞాభావనాయ.

౮౯౦. ఇమిస్సా గాథాయాతి ఇమిస్సం గాథాయం. గాథా హి అత్తనో అత్థభూతస్స విసుద్ధిమగ్గస్స ఆధారభావేన వుత్తా, సామివచనం వా ఏతం అత్థస్స తంసమ్మన్దిభావతో.

పజ్ఞాభావనానిసంసనిద్దేసవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇతి తేవీసతిమపరిచ్ఛేదవణ్ణనా.

నిగమనకథావణ్ణనా

౮౯౧. ఇమిస్సా దాని గాథాయాతిఆదీనం గాథానం అత్తో హేట్టా వుత్తో ఏవ. స్వాయం “విసుద్ధిమగ్గం భాసిస్స”న్తి ఏవం పటిజ్ఞాతో విసుద్ధిమగ్గో ఏత్తావతా భాసితో హోతీతి సమ్మన్దో.

౮౯౨. తత్థాతిఆదీసు అయం పదసమ్మన్దేన సద్ధిం సజ్ఞేపత్తో – తేసం “సీలే పతిట్టాయా”తిగాథాయం వుత్తానం సీలాదిప్పభేదానం అత్థానం పశ్చాన్నమ్మి మహానికాయానం అట్టకథానయే అట్టకథాతన్తియం తత్త తత్త వుత్తో యో

వినిచ్చయో, యేభుయ్యేన తం సబ్బం సమాహరిత్వా సమానేత్వా నికాయస్తరస్స నికాయగతవాదదోససజ్కరేహి ముత్తో సో
నిచ్చయో యస్మా పకాసితో, తస్మా విసుద్ధికామేహి యోగీహి ఏతస్మిం విసుద్ధిమగ్గే ఆదరో కరణీయోయేవాతి.

నిగమనగాథాయో

ఏత్తావతా చ -

సువిసుద్ధసమాచారో, విసుద్ధనయమణ్ణీతం;
విసుద్ధిమగ్గం లోకస్స, యదచ్చస్తవిసుద్ధియా.

అభాసి కరుణావేగ-సముస్సాహితమానసో;
మహేసి విపులోదాత-విసుద్ధిమతిపాటవో.

తస్స అత్థం పకాసేతుం, కథామగ్గం పురాతనం;
నిస్సాయ యా సమారద్ధా, అత్థసంవణ్ణనా మయా.

ఆయాచితో సిద్ధగామ-పరివేణనివాసినా;
ధేరేన దాతనాగేన, సుద్ధాచారేన ధీమతా.

సా ఏసా పరమత్థానం, తత్త తత్త యథారహం;
నిధానతో పరమత్థ-మజ్జాసా నామ నామతో.

సమ్మత్తా పరినిట్ఠానం, అనాకులవినిచ్చయా;
అట్ఠాసీతిప్పమాణాయ, పాళియా భాణవారతో.

ఇతి తం సజ్ఞరోస్తేన, యం తం అధిగతం మయా;
పుణ్ణం తస్సానుభావేన, లోకనాథస్స సాసనే.

ఓగాహేత్వా విసుద్ధాయ, సీలాదిపటిపత్తియా;
సబ్బేపి దేహినో హోస్తు, విముత్తిరసభాగినో.

చిరం తిట్ఠతు లోకస్మిం, సమ్మాసమ్ముద్ధసాసనం;
తస్మిం సగారవా నిచ్చం, హోస్తు సబ్బేపి పాణినో.

సమ్మా వస్సతు కాలేన, దేవో రాజా మహీపతి;
సద్ధమ్మనిరతో లోకం, ధమ్మేనేవ పసాసతూతి.

బదరతిత్థవిహారవాసినా ఆచరియధమ్మపాలేన కతా

పరమార్థమజ్ఞానా నామ విసుద్ధిమగ్గమహాటీకా సమత్తా.

విసుద్ధిమగ్గ-మహాటీకా సమత్తా.